

ဗုဒ္ဓဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝေတ၊ အရဟတေတ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။
 နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

ပဏာမပုဗ္ဗကဝိညာရတ္တကထာ၊

၁ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော သနားခြင်းရှိ
 တော်မူထားသော၊ ဥပယုသဝဂရပါရဂုံ၊ ဥပယုခံတရားတည်းဟူသော သမုဒ္ဓ
 ရာ၏ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူထားသော၊ နိဂုဏဂန္တိရိမိတြနယဒေသ
 နံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲဆန်းကြယ်သောနည်းတို့ဖြင့်ဟောတော်မူတတ်ထားသော၊
 နာထံ။ သတ္တဝါတို့၏စီးပွားကို တောင်းတောင်း မူတတ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

၂ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး စရဏတဆွဲငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်တရားတော်ဖြင့်၊
 သောကတော၊ သောကသုံးပါးမှ၊ နိဃူန္တိ၊ ထွက်မြောက်တော်မူကုန်၏၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်ထားသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သမ္ဗုဒ္ဓပူဇိတံ၊ မဖောက်ပြန်ကိုယ်တော်တိုင်
 သစ္စာလေ၊ ပါးကိုသိတော်မူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပူဇော်အပ်
 တော်မူထားသော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားတော်မြတ်ကို၊ ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

၃ ယောသံဃော၊ အကြင်သံဃာတော်သည်၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊
 သီလအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂဖလေသု၊
 မဂ်ဖိုလ်တို့၌၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုည
 ကောတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေကောင်း
 သမ္ပုလ်ဖြစ်တော်မူထားသော၊ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုအရိယသံဃာတော်ကို၊
 ဝုဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၄ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတနတ္ထဿ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ ဝဇ္ဇနာဇနိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံဝုညံ အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇဿ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ဟတန္တရာယော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသောအန္တရာဟံရှိသည် ဟုတွားဖြစ်၍။ ၊

၅ ဧကကာဒိပသေဒေန၊ ဧကကအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ မဟေသိနာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ လောဘာဒိန္နံ၊ လောဘအစရှိသည်တို့ကို၊ ပာနာနာနိ၊ ပယ်ကြောင်းတို့ကို၊ ဝိသသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒိပနာနိ၊ ပြတတ်ကုန်သော၊ ၊

၆-၇ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဣတိဝုတ္တပဒက္ခရံ၊ ဣတိဝုတ္တဟူသော ပုဒ်အက္ခရာကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ၊ ဓမ္မ ကိုသင်္ဂါဟနာ တင်ကုန်သော၊ မဟေသယော၊ သိသက္ခန္ဓအစရှိသောကျေးဇူးကို ရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝသိနာ၊ ဝသိတော်ငါးပါး၌လေ့လာကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ခုဒ္ဒကနိကာယသိဝံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဣတိဝုတ္တကမိစ္ဆေဝ၊ ဣတိဝုတ်ဟူသောအမည် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယံဂန္ထိရတ္ထပဒက္ခမံ၊ အကြင်နက်နဲသောအနက်အစဉ် ပုဒ်အစဉ်ကို၊ သင်္ဂါယိံသု၊ အညီအညွတ်ပေါင်း၍ရှုတ်ကုန်ပြီး၊ ၊

၈ တဿ၊ ထိုနက်နဲသောအနက်အစဉ် ပုဒ်အစဉ်ရှိသော ဣတိဝုတ်ကျမ်း၏၊ ဂန္ထိရညာဇေယဟိ၊ နက်နဲသောညာဏ်ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဩဂါဟတဗ္ဗဘာဝတော၊ သက်ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဿ၊ ငါသည် ၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ တိဗ္ဗာဝိဒုတ္တရာ၊ အကယ်၍ခဲ သည်းပါပေ၏။ ၊

၉ ပန၊ ထိုသို့ပင်ခဲသည်းပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဟသံဝဏ္ဏနံ၊ အဖွင့်နှင့်တကွသော၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊ ဓရေတေ၊ တည်သေး၏၊ ဝုပ္ပာစရိယသိဟာနံ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ တိဗ္ဗတေဝ၊ တည်သေးသည်သာတည်း။ ၊

၁၀ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမရှေးဆရာမြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ အဝသမ္ပိတွာ၊ အဖို့ပြု၍၊ ပဉ္စဝိနိကာယေ၊

နိကာယံငါးပါးတို့ကိုလည်း။ ဩဂါဟေတွာန၊ သက်ဝင်၍၊ ပေါရာဏအဋ္ဌကထာနယံ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌လာသောနည်းကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊

၁၁ မဟာဝိဟာရ ဝါသိနံ၊ မဟာ ဝိဟာရ၌ ဝါတင်းသုံး ကုန်သော မထေရ်မြတ်တို့၏။ ဝါစနာမဂ္ဂံ၊ ချစ်သင်စဉ်ကို၊ နိဿိတံ၊ ငြိမသော၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ အနာကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ နိဂုဏတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ သိမ်မွေ့သောအနက်အဆုံးအဖြတ်ရှိသော။ ။

၁၂ ဣတိဂုတ္တကဝဏ္ဏနံ၊ ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်၏ အဖွင့်ကို၊ ပုနပ္ပနာဂတံ၊ အထပ်ထပ်လာသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဇ္ဇယိတွာန၊ ကြဉ်ရှောင်ဖယ်ထား၍၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ယထာဗလံ၊ စွမ်းအားရှိသည်အလျောက်။ ကရိသသာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ။

၁၃ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ ဖိရေဋ္ဌိတိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းကို၊ အာကင်္ခမာနဿ၊ တောင်းတသော၊ တဿ၊ ထိုဣတိဂုတ်ပါဠိတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိဘဇ္ဇန္တဿ၊ ဝေသာန်သော၊ မေးငါ၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဿာမယထ၊ နာလင့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ယံဝစနံ၊ အကြင်ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်၏အဖွင့်ကိုပြုအံ့ဟူသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးတတ္ထ၊ ထိုဝန်ခံအပ်သောစကား၌၊ ဣတိဂုတ္တကံနာမ၊ ဣတိဂုတ် မည်သည်ကား၊ ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်လည်းကောင်း၊ တိကနိပါတော၊ တိက နိပါတ် လည်းကောင်း၊ စတုက္ကနိပါတော၊ စတုကနိပါတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုကနိပါတသင်္ဂဟံ၊ လေးပါးသောနိပါတ်တို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုဣတိဂုတ် ပါဠိတော်သည်၊ ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ် လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇကံ၊ သုတ္တန် ဝိဇ္ဇကတ်လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မဝိဇ္ဇကံ၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇကတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကောသု၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တဝိဇ္ဇကံ၊ သုတ္တန်ဝိဇ္ဇကတ်၌၊ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်၏၊ ဒိဃနိကာယော၊ ဒိဃနိကာယလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယလည်းကောင်း၊ သံယုတ္တနိကာယော၊ သံယုတ္တနိကာယလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိကာယေသု၊ နိကာယတို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ၌၊ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း

ဂေယျံ၊ ဂေယျလည်းကောင်း၊ ဂေယျာကရဏံ၊ ဂေယျာကဏလည်း
 ကောင်း၊ ဂါယာ၊ ဂါယာလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ္တကလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း၊
 အတ္တုတဓမ္မံ၊ အတ္တုတဓမ္မလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သာသနဇင်္ဂေသု၊ သာသနာတော်၏
 အင်္ဂါတို့တွင်၊ ဣတိဝုတ္တကင်္ဂဘူတံ၊ ဣတိဝုတ္တကအင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်၍၊ ဂေါပ
 က၊ ဂေါပကဝုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခွါသီတိသဟဿာနိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာရှင်
 သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအထံတော်မှ၊ ဂဏ္ဍိံ၊
 သင်ပြီ၊ နွေသဟဿာနိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာနှစ်ထောင်တို့ကို၊ ဘိက္ခုတော၊ ရှင်သာရိ
 ဝုတ္တဘုရားအထံမှ၊ ဂဏ္ဍိံ၊ သင်ပြီ၊ ဟေ၊ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မက္ခန္ဓာတရားတို့သည်၊
 စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတရား
 တို့ကို၊ မေ ငါ၏၊ ဇိဝုဇ္ဇေ၊ သွားဖျား၌၊ ပဝတ္တိနော၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားဘဏ္ဍာ စိုးဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်၊ ပဋိညာတေသု၊ ဝန်ခံအပ် ကုန်သော၊ စတုရာသီတိဟာ
 ဓမ္မက္ခန္ဓာသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊
 ကတိပယဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်
 ၏၊ သုတ္တတော၊ သုတ်အားဖြင့်၊ ဧကနိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ သတ္တဝိသတိသုတ္တာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ ခုနှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ခွါဝိသတိသုတ္တာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ နှစ်သုတ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တိကနိပါတေ၊ တိကနိပါတ်၌၊ တေပညာသသုတ္တာနိ၊
 ငါးဆဲ့ သုံးသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထနိပါတေ၊ စတုတ္ထနိ
 ပါတ်၌၊ တေရသသုတ္တာနိ၊ တဆဲ့ သုံးသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွါဒသမိကသုတ္တသတသင်္ဂဟံ၊ တဆဲ့ နှစ်သုတ်အလွန်ရှိသော
 တရားသောသုတ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဣတိဝုတ်ပါဠိတော်၏၊
 နိပါတေသု၊ နိပါတ်တို့တွင်၊ ဧကနိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်သည်၊ အာဒိ၊ အစ
 တည်း၊ ဝေဝုသု၊ ဝင်တို့တွင်၊ ပါဠိဘေဝဂ ဝဂ္ဂေါ၊ ပါဠိဘေဝဂဝင်သည်၊
 အာဒိ၊ အစတည်း၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့တွင်၊ လောဘသုတ္တံ၊ လောဘသုတ်
 သည်း၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ တဿပိ၊ ထိုလောဘသုတ်၏လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဘေဝဂ
 ဘဂဝတာ ဘိအာဒိကံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဘေဝဂဘဂဝတာ ဤသို့အစရှိသော၊ အာယသ္မ
 တာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဌမသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမ

သင်္ဂါယနာတင် သာအခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို အပ်သော၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနိးသည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏။ သာပနာယံ သာပနအယံ ပဉ္စမမဟာသင်္ဂါယိ၊ ထိုပဉ္စမမဟာသင်္ဂါယနာသည်၊ ဝိယဝိဇ္ဇကေ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတံ၌၊ တန္တိ၊ အစဉ်သို့၊ အာရုဋ္ဌာဝေ၊ တင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိ ဝုတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ နိဒါန ကောသလ္လတ္ထံ၊ နိဒါနိး၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်

အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သော၊ ယောကထာမဂ္ဂေါ၊ အကြင်စကားအစဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝိကထာမဂ္ဂေါ၊ ထိုစကားအစဉ်ကိုလည်း၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိအမည်ရှိသော၊ ဒိဃာနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ဒိဃာနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တောယော၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဃာနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနုယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

နိဒါနိးအဖွင့်၊

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိ ဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံဟေတံ ဘဂဝတာတိအာဒိကံ၊ ဝုတ္တံဟေတံ ဘဂဝတာ ဤသို့အစရှိသော၊ ယံနိဒါနဉ္စ၊ အကြင်နိဒါနိး သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဓမ္မာဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗဟထာတိအာဒိကံ၊ ဧကဓမ္မာဘိက္ခဝေပဗ္ဗဟထဤသို့အစရှိသော၊ ယံသုတ္တဉ္စ၊ အကြင်သုတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဒါနိးသုတ်၌၊ ဝုတ္တံဘဂဝတာတိအာဒိနိ၊ ဝုတ္တံဘဂဝတာ ဤသို့အစရှိသော ဝုတ်ရှိသည်၊ နာမပဒါနိ၊ နာမ်ဝုတ်တည်း။ ဣတိတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောဝုတ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ဝုတ်တည်း။ ပဗ္ဗဟထာတိဧတ္ထ၊ ပဗ္ဗဟထဟူသောဤဝုတ်၌၊ ပဇ္ဇတိပဒံ၊ ပဇ္ဇာဟူသောဤဝုတ်သည်၊ ဥပသဂ္ဂပဒံ၊ ဥပသာရဝုတ်တည်း။ ဗဟထာတိပဒံ၊ ဗဟထဟူသော ဝုတ်သည်။ အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ဝုတ်တည်း။ ဣမိနာနုယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုတ်ရှိ၌၊ ပဒဝိဘဂဝေါ၊ ဝုတ်ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ဝုတ်ကိုဝေဘန်ခြင်းမှတစ်ပါး၊ အနက်ကိုဝေဘန်ခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဥပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရဝုတ်နှင့်ကကွလည်းဖြစ်သော။ အနုပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရဝုတ်လည်းမရှိသော၊ ဝုတ္တသဒ္ဓေါ၊ ဝုတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ဝပ္ပနေ၊ မိုက်ပျိုးခြင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ဝါပသမိကရဏော၊ မိုက်ပျိုးတို့ရန်အညီ

အညွတ် ဘိဝုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကေသောဟာရဏေ။ ဆံချခြင်း၌လည်း
ကောင်း၊ ဇိဝိတဝုတ္တိယံ။ အသက်မွေးခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပရတ္တဘာဝေ၊
အညွှာမှလွတ်သည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ပါဝစနဘာဝေန၊ မြတ်သော
စကား၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈေနေ၊
ရှုတ်အံ့ သရဏ္ဍာယံခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ကထနေ၊ ဟောခြင်း၌လည်း
ကောင်း။ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာ
ဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧသေသောဝုတ္တသဒ္ဓေါ၊ ဤဝုတ္တသဒ္ဓါ
သည်၊ ဂါဝေါ(ပ) နုရုတ္တတိတိအာဒိသု၊ ဂါဝေါ(ပ) နုရုတ္တတိဤသို့အစရှိ
သောပါဌ်တို့၌၊ ဝပ္ပနေ၊ စိုက်ပျိုးခြင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ နုရုတ္တတိ၊ မပြစ်မှား
တတ်၊ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မပြစ်မှားတတ်သောသူ၏၊ ဂါဝေါ၊
နွားတို့သည်၊ ပဇာယန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်
သောမျိုးစေ့သည်၊ ဝိရုဟတိ၊ အပင်ပေါက်၏၊ ဝုတ္တာနံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော
သစ်ပင်တို့၏၊ ဗလံ၊ အသီးသည်၊ အသ္မာတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ နောစခေါပဋိ
ဝုတ္တန္တိ အာဒိသု၊ နောစခေါပဋိဝုတ္တံဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အဋ္ဌဒန္တကာ
ဒိဟိ၊ ရှစ်ခုသောထွန်သွားစသည်တို့ဖြင့်၊ ပါပသမိကဇ္ဇဏေ၊ စိုက်ပျိုးသို့ရန်
အညီအညွတ်ကို ပြုခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ နောစခေါပဋိဝုတ္တံ၊
စိုက်ပျိုးသို့ရန်အညီအညွတ်ကိုမပြုရသေး၊ ကာပဋိကော မာဏာဝေါဒဟ
ရောဝုတ္တသိရောတိအာဒိသု၊ ကာပဋိကောမာဏာဝေါ ဒဟရောဝုတ္တသိရော
ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ကေသောဟာရဏေ။ ဆံချခြင်းဟူသောအနက်
၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ကာပဋိကော၊ ကာပဋိကအမည်ရှိသော၊ ဒဟ
ရော၊ ပျိုနုသော၊ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသောဦးခေါင်းရှိသော၊ မာဏာဝေါ၊
လူလင်သည်၊ ပန္နလောမော ပရဒတ္တဝုတ္တော မိဂဘူတေန စေတသာ
ဝိဟရတိတိအာဒိသု၊ ပန္နလောမောပရဒတ္တဝုတ္တောမိဂဘူတေနစေတသာ
ဝိဟရတိ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ ဇိဝိတဝုတ္တိယံ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူ
သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ပန္နလောမော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
မာန်တည်းဟူသော အမွေးရှိသော၊ ပရဒတ္တဝုတ္တော၊ သူတပါးတို့သည်
ပေးအပ်သောဝတ္ထုဖြင့် အသက်မွေးလေ့ရှိသောသူသည်၊ မိဂဘူတေန၊
သမင်သတ္တဝယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
သေယျထာဝိ နာမပဏ္ဍုပလသောဗန္ဓနာပဝုတ္တော အဘဗ္ဗောဟရိတတ္ထာ
ယာတိ အာဒိသု၊ သေယျထာဝိ နာမပဏ္ဍုပလသောဗန္ဓနာပဝုတ္တောအ

ဘဗ္ဗောဟရိတတ္ထာယ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ဗန္ဓနတော၊ အညာဌ၊
 ပရတ္တဘာဝေ၊ ကြွေကျသည့်၏အဖြစ်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။ ဗန္ဓနာ၊
 အညာဌ၊ ပရတ္တော၊ ကြွေကျသော၊ ပဏ္ဍုပလာသော။ ဖက်ရှက်လျော်သည်၊
 ဟနတတ္ထာယ။ ထိုနှင့်တဘန်စပ်ပြန်သဖြင့်စိန်းရှင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေ
 ယူထာဝိနာမ၊ မထိုက်ရာသကဲ့သို့။ ။ ယေသမိဒံဇေတရဟိပေါရာဏံမန္တ
 ပဒံဂိတံပရတ္တံသမိဟိတန္တိ အာဒိသု၊ ယေသမိဒံဇေတရဟိ ပေါရာဏံမန္တ
 ပဒံဂိတံပရတ္တံ သမိဟိတံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ပါဝစနဘာဝေန၊
 မြတ်သောစကား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေခြင်းဟူသောအနက်၌၊
 အာဂတော၊ လာ၏။ ။ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့တို့အား။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဣဒံမန္တပဒံ၊ ဤဗေဒင်ကို၊ ဂိတံ၊ သီအပ်ပြီး၊
 ပရတ္တံ၊ မြတ်သောစကား၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေအပ်ပြီး၊ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍
 ရွတ်အပ်ပြီး။ ။ လောကေပန ဝုတ္တောဝုဏော ဝုတ္တောပါရာယနေ၊ တိအာ
 ဒိသု၊ လောကေပန ဝုတ္တောဝုဏော ဝုတ္တောပါရာယနေ၊ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိတို့၌၊ အတ္ထေန၊ ရှာအံသရဏ္ဍာယံခြင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊
 လာ၏။ ။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝုဏော၊ ဝုဏအမည်ရှိသောကျမ်းကို၊
 ဝုတ္တော၊ ရှာအံသရဏ္ဍာယံအပ်၏။ ပါရာယနေ၊ ပါရာယနအမည်ရှိသော
 ကျမ်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ရွတ်အံသရဏ္ဍာယံအပ်၏။ ။ ဝုတ္တံခေါ်ပနေတံဘဝ
 တာဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခဝေဘဝထမာအာမိသဒါယာဒါတိအာဒိသု၊ ဝုတ္တံ
 ခေါ်ပနေတံဘဝတာဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခဝေ ဘဝထမာအာမိသဒါယာ
 ဒါဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကထနေ ဟောခြင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂ
 တော၊ လာ၏။ ။ ဘဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မေ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသော အဓမ္မကိုခံယူကုန်
 သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသတည်းဟူသော
 အဓမ္မကိုခံယူကုန်သည်၊ မာဘဝထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို။ ဝုတ္တံခေါ်ပန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။
 ဣသမိ၊ ဤဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာကျမ်း၌လည်း၊ ကထနေ၊ ဟောခြင်းဟူသော
 အနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တံ မိန့်တော်မူအပ်
 သော၊ ကထိတံ၊ ဆိုတော်မူအပ်သော၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤသည်ကား ဝုတ္တံဟူသောဝုန်၌ သိဘွယ်တည်း။ ။ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ ဣတိယော၊ နှစ်ခုမြဲသော၊ ဝုတ္တသဒ္ဓေါ၊ ဝုတ္တသဒ္ဓါကို၊ ဝပ
 နေစ၊ ပိုက်ပျိုးခြင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဏဘာဝေစ၊ လေ့လာ

သည့်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ ဟိဣတိပဒံ၊ ဟိဟူ
သောဤပုဒ်သည်။ ဇောတုပိဗျတ္တန္တိတေသ္မိံ အတ္ထေ၊ စင်စစ်ဟောအပ်သည်
၏အဖြစ် ဟူသောဤအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ သော၊ ထိုနိပါတ်ပုဒ်သည်။ ဂုဏ္ဏမာနသုတ္တံ၊ ဆိုလတ္တံ့သောသုတ်၏။
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဗျတ္တံဘာသိတဘာဝံ၊ ဟောအပ်သည်
၏အဖြစ်ကို။ ဇောတုပိ၊ ထွန်းပြ၏။ ဝါကေလသန္ဓသန္ဓိခါနေဟိ၊ ဟောတတ်
သောသန္ဓါ၌ မှီကုန်သောပုဒ်တို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ နိပါတော၊
နိပါတ်ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
တေ၊ ထိုနိပါတ်ပုဒ်တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။
ဇောတေန္တိ၊ ထွန်းပြကုန်၏။ ။

တေန္တိ၊ ဧတံဟူသည်ကား၊ အယံဇောသဒ္ဓေါ၊ ဤဇောသဒ္ဓါသည်။ ။
ယောစဗုဒ္ဓဗ္ဗဓမ္မဗ္ဗ(ပ)၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုပ္ဖတိတိ အာဒီသု၊ ယောစဗုဒ္ဓဗ္ဗဓမ္မ
(ပ)သဗ္ဗဒုက္ခာပမုပ္ဖတိ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ယထာဝရက္ခေ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အာသန္နပစ္စက္ခေ၊ အနီးဖြစ်သောမျက်မှောက်၌၊
အာဂတော၊ လာ၏။ ။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားဆိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဗ္ဗံ၊ တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဗ္ဗံ၊
သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊
ရောက်၏။ ဒုက္ခဗ္ဗံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒဗ္ဗံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်
ရာဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အတိတ္တ
ဓမ္မံ၊ လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောနိရောသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊
မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊
ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဗ္ဗံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတူနိသော၊ အရိယသစ္စာ၊
အရိယသစ္စာတို့ကို၊ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ကောင်းသော ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊
ရှုမြင်၏။ ။ ဧတံခေါသရဏံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ၊
ဧတံသရဏံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧတံသရဏံ၊
ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မစွေ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှ၊
ပမုပ္ဖတိ၊ လွတ်၏။ ။ အမ္မမတ္တကံခေါပနေတံဘိက္ခဝေ (ပ)ဝဒေယျာတိ
အာဒီသု၊ အမ္မမတ္တကံခေါပနေတံဘိက္ခဝေ (ပ)ဝဒေယျ ဤသို့အစရှိသော
ပါဌ်တို့၌၊ ဂက္ခမာနေ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ အာသန္နပစ္စက္ခေ၊ အနီးဖြစ်သောမျက်
မှောက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။ ယေနသီလေန၊ အကြင်သီလဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇ

နော၊ ဂုဏ်စဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊
ကျေးဇူးကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသီလ
သည်၊ အပ္ပမတ္တကံခေါ်ပန၊ နည်းသောအတိုင်း အရှည်ရှိသည် သာလျှင်
တည်း၊ ဩရမတ္တကံ၊ ယုတ်သောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ သီလမတ္တကံ၊ သီလမျှ
သာတည်း၊ ၊ ဣဓာပိ၊ ဤဣတိဂုဏ်အဋ္ဌကထာကျမ်း၌လည်း၊ ဝက္ခဝေန
ယေဝ၊ ဆိုလတ္တံ့သော မျက်မှောက်၌ သာလျှင်၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သင်္ဂါယနဝသေန၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဝက္ခမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော
န၊ တရားဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓိယံ၊ ပညာ၌၊
ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတန္တိ၊ ဇေတံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ၊

ဘဂဝတာတိဇ္ဈော၊ ဘဂဝတာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂ
ဝါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဂရုဝစနံ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောဆရာကို
ဟောကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဂရုံ၊ ဆရာကို၊ လော
ကော၊ လောက၌၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တထာဂတော
စ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သဗ္ဗဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌတာယ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်
တို့ဖြင့်အထူးသဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံ
သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ
တိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပေါရာဏေဟိဝိ၊ မဟာဠကထာ
ဆရာတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သေဠ
သေဠဝါစကံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော သူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်
သောအနက်ကိုဟော၏၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဥတ္တ
မံဥတ္တမဝါစကံ၊ မြတ်သောအနက်ကိုဟော၏၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂရု၊ နတ်လူ
တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဂါရဝယုတ္တော၊ ရိုသေအပ်သည်နှင့် ယှဉ်တော်
မူ၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေဠဝါစကံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော သူတို့ထက်
အထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်းအပ်၏ဟူသောအနက်ကိုဟောသော၊ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါကို
သေဠဂုဏ်သဘာဝရဏတော၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက်အထူးသဖြင့်
ခြီးမွမ်းအပ်၏ဟူသောဂုဏ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သေဠန္တိ၊ သေဠံဟူ

ဤသုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အထဇေသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤရှေးဖြစ်သော
 နည်းသည်။ ယုတ္တော၊ သင့်လှလေပြီ။ ဝါအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်း
 ကိုးမယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝစနံ၊ ဝစနမည်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ လက္ခတိ၊
 ရအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါဘိဝစနံသေဗ္ဗန္တိပါဌဿ၊ ဘဂဝါတိ
 ဝစနံသေဗ္ဗဟူသောပါဌ်၏။ ဘဂဝါတိဣမိနာဝစနေန၊ ဘဂဝါဟူသောဤ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝစနိယော၊ ဟောအပ်သော၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်အနက်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်။ သေဗ္ဗော၊ ခြံ့ပွမ်းအပ်
 သောအနက်ကို လက်အထူးသဖြင့် ခြံ့ပွမ်းအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။ ဘဂဝါတိဝစနမုတ္တမန္တိတ္ထော
 ဝိ၊ ဘဂဝါတိဝစနမုတ္တမဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယောဇေသော
 ဣဝနယော၊ ဤကဲ့သို့သော နည်းကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။ ဂါရဝ
 ယုတ္တောတိ၊ ဂါရဝယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဂရုဘာဝယုတ္တော၊ အလေး
 အမြတ်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်ယှဉ်တော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ဂရုဂုဏယောဂတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောဂုဏ်
 နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂရု၊ ဘရဟ္မ၊ အလေးအမြတ်
 ပြုခြင်းကို၊ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏။ ဣ
 တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါရဝယုတ္တော၊ ဂါရဝယုတ္တမည်တော်မူ၏။ ဂါရ
 ဝါရဟော၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းကိုထိုက်တော်မူ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ
 သို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ယဒိဒံယံဣဒံဘဂဝါ
 တိနာမံ၊ အကြင်ဘဂဝါဟူသော အမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေ၊ ထိုဘဂ
 ဝါဟူသောအမည်သည်၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌသတ္တုတ္တမဂရုဂါရဝါဝိဝစနံ၊ ဂုဏ်
 အထူးတို့ဖြင့် သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သော အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော
 ရှိသေထိုက်သောသူ၏အမည်တည်း။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာတရားသည်
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂိ၊ ဣဿရိယစသော ထုန်းရှိတော်မူ၏။
 ဘဇိ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောဒိဗ္ဗိတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဘဂိ၊ သင်္ကန်းစသော
 ပစ္စည်းလေးပါးအတ္တရသသိလစသောဂုဏ်အတို့ရှိတော်မူ၏။ ဝိသတ္တဝါ၊
 တရားတော်ကိုဝေဘန်၍ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘဂ္ဂံ၊ ရာဂစသောမကောင်း
 မှုတရားကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဂရု၊ ကျောက်တီး
 ကဲ့သို့အလေး ပြုအပ်၏။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ထုန်းရှိတော်မူ၏။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်

သော၊ ဥာယေဟိ၊ ဘာဝနာအစဉ်တို့ဖြင့်၊ သုဘာဝိတတ္ထနော၊ ကောင်းစွာ
 ပွားစေအပ်ပြီးသောသဘောရှိ၏။ ဘဝန္တဂေါ၊ ဘဝအဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေသေ၊ နိဗ္ဗေသ၌၊
 အာဂတနယေနစ၊ လာသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောနာထော၊ အ
 ကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ရာဂစသော
 မကောင်းမှုကိုဗျက်ဆီးတော်မူပြီး၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်းဘဂ္ဂဝါ၊ ဘဂ္ဂဝါမည်တော်မူ၏။ ယောနာထော၊
 အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဘုန်းကြီး
 တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဘဂ္ဂဝါမည်တော်မူ၏။ ယောနာ
 ထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊
 ခြောက်ပါးသောဘုန်းတော်တို့နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တတော၊
 ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဘဂ္ဂဝါမည်
 တော်မူ၏။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဝိဘတ္တဝါ၊ တရားတော်ကို ဝေဖန်၍ ပေးတော် မူတတ်၏။
 တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဘတ္တဝါ၊
 ဝိဘတ္တဝါမည်တော်မူ၏။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘတ္တဝါ၊ မှီဝဲတော်မူတတ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊
 သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘတ္တဝါ၊ ဘတ္တဝါမည်တော်မူ၏။
 ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဘဂေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဝန္တဂမနော၊ တဏှာတည်းဟူသောသွားခြင်း
 ကိုထွေးအန်တော်မူတတ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာ
 ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ
 တိပဒဿ၊ ဘဂဝါဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်
 ၏။ သောပနာယံသော ပနအယံအတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
 ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗုဒ္ဓါ
 နုဿတိနိဗ္ဗေသေ။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဗ္ဗေသ၌၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တနယေနစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အပရော။ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
သည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘာဂဝါ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးအရရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်
မူ၏၊ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦး ဖြစ်ကုန်သော ဒါနပါရမီစ
သည်တို့ကို ဆည်းပူးတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ယောနာ
ထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူး
အရတို့ကို ဝနိဘဇိသေဝိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
နာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊
ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ
စည်စိမ်တို့ကို ဝနိဘဇိသေဝိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊
ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ်သော
ပရိသတ်လေးပါး ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ယောနာထော၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ မြင်းခိုက်ယုဂန္ဓုရ် ဥတ္တရကုရုဟိမ
ဝန္ဓာစသော ဩကာသလောက၏ အတင့်အတယ်ကိုလည်း၊ ဝမိဥဂ္ဂိရိ၊
ဆန္ဒရာဂကို ပယ်သဖြင့်တံထွေးပေါက်ကွဲသို့ ထွေးအန်စွန့်ပစ်တော်မူလေ
ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊
ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘာဂဝါ၊ ခန္ဓာရုပ်အတိတ်စသည်တို့၏မျှားသောအပြားရှိသောတရားအရ
တို့ကိုလည်း၊ ဝမိဥဂ္ဂိရိ၊ ထွေးအန်ကြွင်းမဲ့မည် မတွန့်ပယ်စွန့်တော်မူလေပြီ၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊
ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏။

ယောဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂဝါ၊ လွန်ကဲသော
ကျေးဇူးအရရှိတော်မူ၏၊ ဘာဂဝါ၊ ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦးလည်းရှိတော်မူ၏၊ ဘာဂဝါ၊
သီလစသော သာဓာရဏ ကျေးဇူး အရတို့ကို ဝနိယာမိ အဘိပတ္တယိ၊
တောင့်တတော်မူတတ်၏၊ ဘာဂဝါ၊ လောကီစည်စိမ်လောကုတ္တရာစည်း

စိတ်တို့ကိုလည်း၊ ဘာမိသေဝီ၊ ဖြစ်သုံးဆောင်တော်မူပြီ၊ ဘာတ္တဝါ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ်သောပရိသတ်လေးပါးရှိတော်မူ၏။ ဘာဂေ၊ မြင်းမိုရ်ယုဂန္ဓိ၊ ရဲဥတ္တရကုရုဟိမဝန္တာစသောဩကာသလောက၏ အတင့်အတယ်တို့ကိုလည်း၊ ဝဓိဥဂ္ဂိရိ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်သဖြင့်တွေး အနိစ္စနဲ့ပစ်အပ်လေပြီ၊ တတားထိုမြို့၊ ဘာဂေ၊ ခန္ဓာစသည်ရုပ်စသည်အတိတ်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်များသောအပြားရှိသောတရားအရတို့ကိုလည်း၊ ဝဓိဥဂ္ဂိရိ၊ ထွေးအနိစ္စကြွင်းမဲ့မဲ့ မထွန်ပယ်စွန့်တော်မူလေပြီ၊ ဣတိဣမေဟိကာရုဏေဟိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သောမိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးအရရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူသနည်း၊ အနညဿာဓာရဏာ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံနိုင်ကုန်သော၊ နိရုတိသယာ၊ သူတပါးတို့သည်မကဲလွန်နိုင်ကုန်သော၊ ဘိလဒယော၊ ဘိလအစရှိလှန့်သော၊ ယေတေဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ အကြင်တရားအရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေတေဂုဏကောဋ္ဌာယာ၊ အကြင်ဂုဏ်အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥပလဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘိလသမာဓိပညာပိမုတ္တိ၊ ဘိလသမာဓိပညာပိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယလည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဗညံ၊ သတိသမ္ပဗညလည်းကောင်း၊ ဘိလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဘိလဝိသုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိ၊ နိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ သမထော၊ သမထလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာလည်းကောင်း၊ တိဏှိသုံးပါးကုန်သော၊ ကုသလမူလသနိ၊ ကုသိုလ်မူလတို့လည်းကောင်း၊ တိဏှိသုံးပါးကုန်သော၊ သုစရိတာနိ၊ သုစရိတ်တို့လည်းကောင်း၊ တယောသုံးပါးကုန်သော၊ သမ္မာပိတက္ကာ၊ သမ္မာပိတက်တို့လည်းကောင်း၊ တိဏှိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇသညာ၊ အနဝဇ္ဇသညာတို့လည်းကောင်း၊ တိဏှိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့လည်းကောင်း၊

စက္ကာရောလေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာ
 ရောလေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယာမဂ်တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာ
 ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယဗလောနိ၊ အရိယဗိုလ်တို့ လည်းကောင်း၊ စ
 တသေသ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဒ္ဓိသန္တိဒါ၊ ပဒ္ဓိသန္တိဒါတို့လည်းကောင်း၊
 စတု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောနိပရိစ္ဆေဒကညာဏာနိ၊ ယောနိပရိစ္ဆေဒက
 ညာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရောလေးပါးကုန်သော၊ အရိယဝံသာ၊ အရိ
 ယာဝံသတို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧဝသာရုဇ္ဈညာဏာ
 နိ၊ ဧဝသာရုဇ္ဈညာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပဓာနိယာဉ် ၂ နိ
 ပဓာနိယာဉ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂီကော၊ အင်္ဂ ၂ ငါးပါးရှိသော၊ သမ္မာသမာ
 ဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ပဉ္စညာဏိကော၊ ငါးပါးသောညာဏ်ရှိသော
 သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ
 နိ၊ ဣန္ဒြိယတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလောနိ၊ ဗိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဿရဏိယဓာတုယော၊ နိဿရဏိယ
 ဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တာယတနညာဏာနိ၊
 ဝိမုတ္တာယတနညာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိပရိ
 ပါစနိယပညာ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယ ပညာတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး
 ကုန်သော၊ အနုဿတိ ဌာနာနိ၊ အနုဿတိ ဌာနတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂါရဝါ၊ ဂါရဝတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ နိဿရဏ ဓာတုယော၊ နိဿရဏဓာတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဆ၊
 ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ သတတ ဝိဟာရော၊ သတတ ဝိဟာရတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အနုတ္တရိယာနိ၊ အနုတ္တရိယတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယပညာ၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယ
 ပညာတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အတိညာ၊ အတိညာဉ်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အသာဓာရဏညာဏာနိ၊ အသာ
 ဓာရဏညာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အပရိဟာနိ
 ယာဓမ္မာ၊ အပရိဟာနိယ တရားတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ အရိယဓနာနိ၊ အရိယဓနတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
 သပ္ပုရိသဓမ္မာ၊ သုတေသ်ကောင်းတရားတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
 ကုန်သော၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထု၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ သညာ၊ သညာတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဒက္ခိဏော

ယျုပုဂ္ဂလဒေသနာ၊ ဒက္ခိဏေယျုပုဂ္ဂလဒေသနာတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇာသဝဗလဒေသနာ၊ ဝိဇာသဝဗလ ဒေသနာတို့
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပညာပဋိလာဘဟေတုဒေသနာ၊
 ပညာရခြင်း၏အကြောင်းကိုဟောခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ သမ္ပတ္တနိ၊ သမ္ပတ္တတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လော
 ကဓမ္မာဘိက္ခုမာ၊ လောကဓမ္မကိုလွန်ခြင်းတို့ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ အာရမ္မ ဝတ္ထုနိ၊ အာရမ္မ ဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ အက္ခဏဒေသနာ၊ အက္ခဏဒေသနာတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသ ဝိတက္ကာ၊ မဟာပုရိသ ဝိတက်တို့လည်း
 ကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အဘိဘာယတနဒေသနာ၊ အဘိဘာယတ
 နဒေသနာတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခ၊ ဝိမောက္ခ
 တို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ယောနိသောမနုဘိကာရမူလကာ
 ဓမ္မာ၊ ယောနိသောမနုဘိကာရမူလကာတရားတို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါး
 ကုန်သော၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိ ယင်္ဂါတရားတို့လည်း
 ကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တဝါဝါသဒေသနာ၊ သတ္တဝါဝါသဒေသနာ
 တို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အာစာသတပဋိဝိနယ၊ အာစာသတ
 ဝတ္ထုကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သညာ၊
 သညာတို့ကို လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ နာနတ္ထ ဒေသနာ၊
 နာနတ္ထဒေသနာတို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရ
 ဒေသနာ၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရဒေသနာတို့လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ နာထကရဏဓမ္မာ၊ နာယကရဏတရားတို့ လည်းကောင်း၊ ဒသ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကသိဏာ ယတနာနိ၊ ကသိဏာ ယတနတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကုသလကမ္မပထ၊ ကုသလကမ္မပထ
 တို့လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သမတ္တနိ၊ သမတ္တတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အရိယဝါသာ၊ အရိယဝါသာတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အသေက္ခဓမ္မာ၊ အသေက္ခတရားတို့
 လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ တထာဂတဗသနိ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏အားတော်တို့လည်းကောင်း၊ ကောဒသ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊
 မေတ္တာနိသံသာ၊ မေတ္တာနိသံသာတို့လည်းကောင်း၊ နှစ်ဒသ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မစက္ကာကာရော၊ ဓမ္မစက်၏အခြင်းအရာတို့လည်းကောင်း၊ တေရ
 သံ၊ တဆွဲသုံးပါး ကုန်သော၊ ရတဂုဏာ၊ ရူတင်၏ ကျေးဇူးတို့လည်း

ကောင်း၊ ရုဒ္ဓသ၊ တဆဲ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဉာဏာနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒသ၊ တဆဲ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိပရိ ပါစနိယာဓမ္မာ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယ တရားတို့လည်းကောင်း၊ သောဠသ ဝိဓာ၊ တဆဲ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ အာနာပါနသတိ၊ အာနာပါနသတိ လည်းကောင်း၊ သောဠသ၊ တဆဲ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အတပ္ပနိယာဓမ္မာ အတပ္ပနိယ တရားတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မတို့လည်းကောင်း၊ ကေနဇီသတိ၊ တရုယုတ်နှစ်ဆယ်ကုန် သော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏာနိ၊ ပစ္စေက္ခဏာဉာဏ်တော်တို့ လည်းကောင်း၊ စတုစက္ကာလီသ၊ လေးဆဲ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥာနဝတ္ထုနိ၊ ဥာဏဝတ္ထုတို့ လည်းကောင်း၊ ပညာသ၊ ငါးဆယ်ကုန်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏာနိ၊ ဥဒယဗ္ဗ ယဉာဏ်တို့လည်းကောင်း၊ ပရောပဏ္ဍာသ၊ ငါးဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့လည်းကောင်း၊ သတ္တသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆဲ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဥာဏဝတ္ထုနိ၊ ဥာဏဝတ္ထုတို့ လည်းကောင်း၊ စတုဝိ သတိကောနိသတ သဟဿသမာပတ္တိ၊ ကုဋေနှစ်သန်း လေးသိန်းသော သမာပတ်တို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာရိမဟာဝဇီရဉာဏံ၊ သဗ္ဗာရိမဟာဝဇီရ ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အနန္တနယသမန္တပဋ္ဌာနပဝိစယပစ္စဝေက္ခဏာဒေသနာ ဉာဏာနိ၊ အနန္တနယသမန္တပဋ္ဌာနပဝိစယပစ္စဝေက္ခဏာ ဒေသနာဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမြို့၊ အနန္တာသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ လောကဓာ တုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ အနန္တာနံ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တ ဝါတို့၏၊ အာသယာ ဒိဝိဘာဝနဉာဏာနိစ၊ အာသယာဒိဝိဘာဝနဉာဏ် တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိ ကုန်သော၊ အနန္တာ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ အပရိမာဏဘေဒါ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အပြားရှိ ကုန်သော၊ အနညသာဓာရဏာ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊ နိရ တိသယာ၊ သူတပါးတို့သည် မကဲလွန်နိုင်ကုန်သော၊ ဂုဏဘာဂါဂုဏ ကောဋ္ဌာသ၊ ဂုဏ်အရတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥပလဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်ကုန် ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယထာဂုတ္တဝိဘာ ဝါ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဂုဏဘာဂါ၊ ခွဲဝေခြင်းရှိကုန်သော ဂုဏ်အရတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂ ဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဘာဂဝါတိ၊ ဘာဂဝါဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုလို လျက်၊ အာကာရသ၊ အာအက္ခရာ၏၊ ရဿတ္တံ၊ ရဿအဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦး

စွာ၊ ဘာဂဝါ၊ ဝိသိသအစရှိသောကျေးဇူး အစရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိသိသဒေယာ၊ ဝိသိသအစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဂုဏဘာဂါ၊ ကျေးဇူးအစရှိသည်။ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ သုဂဏေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂဝါတိ၊ ဘာဂဝါဟူ၍၊ ပရုစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘာဂဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဆောက်အဦး တို့ကို ဆည်းပူးတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂဝါ၊ ဘာဂဝါမည်တော်မူသနည်း။ သဗ္ဗလောကဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၏ အစီးအပွားအလျှိုငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အဝပန္နံ၊ ရောက်ကုန်သော၊ မနုဿတ္တာဒိကေ၊ မနုဿတ္တအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌရှပ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ သမောဓေ၊ နေတွင်၊ ပေါင်း၍၊ သဗ္ဗသဗ္ဗောမိယာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏အဘို့၊ ငှါ၊ ကတောဘိ၊ နိဘာဓရဟိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မြတ်သောဆရာတောင်းခြင်း ရှိကုန်သော၊ မဟာဗေဓမ္မိသတ္တေဟိ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်၊ ပရိပူရေတဗ္ဗာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်သော၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီ လည်းကောင်း၊ ဝီရိယပါရမီ၊ ဝီရိယပါရမီလည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မပါရမီ၊ နေက္ခမ္မပါရမီ လည်းကောင်း၊ ပညာပါရမီ၊ ပညာပါရမီ လည်းကောင်း၊ ဝီရိယပါရမီ၊ ဝီရိယ ပါရမီလည်းကောင်း၊ ခန္တိပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီလည်းကောင်း၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စပါရမီလည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ လည်းကောင်း၊ မေတ္တာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီလည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဥပပါရမီယော၊ ဥပပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ပရမတ္ထပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမတ္တိံ၊ သပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူပေ၊ ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဓိဋ္ဌာနာနိ၊ အဓိဋ္ဌာနတို့လည်းကောင်း၊ အတ္တပရိစ္စာဂေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ နယနပရိစ္စာဂေါ၊ မျက်လုံးကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓနု၊ ရိစ္ဆာဂေါ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပရိစ္စာဂေါ၊ တိုင်းပြည်ကိုစွန့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဖုတ္တဒါရပရိစ္စာဂေါ၊ သား

မယားကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မဟာ
 ပရိစ္ဆာဝါ၊ စွန့်ခြင်းကြီးတို့လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ပုဗ္ဗယောဂလည်း
 ကောင်း၊ ပုဗ္ဗစရိယာ၊ ပုဗ္ဗစရိယလည်းကောင်း၊ ဓမ္မက္ခာနံ၊ ဓမ္မက္ခာနလည်း
 ကောင်း၊ လောကတ္ထစရိယာ၊ လောက၏အကျိုး၌၊ ကျင့်တော်မူခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဉာတတ္ထစရိယာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အကျိုး၌၊ ကျင့်တော်
 မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယာ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း အကျိုး၌၊ ကျင့်တော်
 မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သင်္ခေ
 ပတောဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ပုညသမ္ဘာရ ဥာဏသမ္ဘာရဗုဒ္ဓက
 ရာ၊ ပုညသမ္ဘာရ ဥာဏသမ္ဘာရဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်
 ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ မဟာဝိနိယာရ၊ တာ ဘုရားဆုကိုတောင်းတော်
 မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကပ္ပိနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿာ ဝိကာနိ၊
 တသိန်းအလွန် ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့
 ပတ်လုံး၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဟာနဘာဂိယာ
 ဝါ၊ ယုတ်သော အဘို့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလေသဘာဂိယာ
 ဝါ၊ ညစ်ညူးသော အဘို့ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဌိတိဘာဂိယာဝါ၊
 တည်သောအဘို့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥတ္တရုတ္တရိ၊ အထက်အထက်၌၊ ဝိသေသဘာဂိ
 ယာ၊ ထူးသောအဘို့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သက္ကစ္စံ၊
 ရှိသေစွာ၊ နိရုတ္တရံ၊ မပြတ်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အား
 ဖြင့်၊ ဘတားဆည်းပူး ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား
 အား၊ သမ္ဘတာ၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော သဗ္ဗညုတဥ္စ၊ ဟံ
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အဆောက်အဦးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘတဝါ ဘတဝါ မည်တော်မူ၏၊ ဘတဝါတိ၊ ဘတဝါဟူ၍၊
 ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုချက်၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့်၊ တကာရဿ၊
 တအက္ခရာ၏၊ ဂကာရံ၊ ဂအက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူသည်ကား၊
 ယထာဝုတ္တေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ တေယေဝဗုဒ္ဓကရ
 ဓမ္မေ၊ ထိုဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္တ
 နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘရိသမ္ဘ ဝိပူရေယိ၊ ဆည်းပူးဖြည့်ကျင့်
 တော်မူပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့

လည်း။ တတဝါ၊ တရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကိုလည်းပူး
ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
မူ၏။ ။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိယာ
သဗ္ဗညုတဉာဏ် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏၊ သမ္မာရေ၊ အဆောက်အဦးဖြစ်
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒါနပါရမီအာဒိကော၊ ဒါနပါရမီအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တတဝါ၊ လည်းပူးဖြည့်ကျင့်တော်
မူပြီး၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ယောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂ
ဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ မတော၊ သိအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘာဂဝ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးအစုတို့ကို၊
ဝနိပတ္တယိ၊ တောင့်တတော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
မည်တော်မူသနည်း၊ စတုဝိသတိကောဒ္ဓိသတသဟဿသင်္ခါ၊ ကုဇ္ဇေနှစ်
သန်းလေးသိန်း အရေအတွက် ရှိကုန်သော၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း၊
ယောတေဝဠုန္တနကသမာပတ္တိဘာဂါ၊ အကြင်ဝင်စားအပ်ကုန်သောသမာ
ပတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသမာပတ်အပေါင်းတို့ကို၊
အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ လောကဟိတတ္ထဉ္စ၊ လောက၏
အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ
ဝိဟာရတ္ထဉ္စ၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေရခြင်း အလို့ငှါလည်းကောင်း၊
နိစ္စကပ္ပံ၊ ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝနိဘဏိသေဝိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီး၊ ဗဟုလံ၊
အကြိမ်များစွာ၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဂေ၊ ကုဇ္ဇေနှစ်
သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ဝနိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီး၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အဘိညေယျဓမ္မသု၊ အဘိညာယျဓမ္မဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဒီသုစ၊
ကုသိုလ်စသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒီသုစ၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ပရိညေယျာဒီသေန၊ ပရိညေယျစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
သင်္ခိပတောဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ စတုမ္ဘိဓာ၊ လေးပါးအပြားကုန်
ရှိသော၊ အဘိသမယဘာဂါ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းအတို့ရှိကုန်သော၊ ယေ
တေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန၊ အကျဉ်းမှတစ်ပါး
အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ စက္ခုပရိညေယျဇ
ရာမရဏံပရိညေယျန္တိ အာဒိနာ၊ စက္ခုပရိညေယျဇရာမရဏံပရိညေယျဤ
သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ ပရိညေယျဘာဂါ၊ ပိုင်း
ခြား၍သိအပ်သော အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့

သညံ လည်းကောင်း၊ စက္ခုဿ သမုဒယော ပဟာတဗ္ဗော(ပ)ဇရာ
မရဏဿသမုဒယော ပဟာတဗ္ဗောတိ အာဒိနာ၊ စက္ခုဿသမုဒယော
ပဟာတဗ္ဗော(ပ)ဇရာမရဏဿ သမုဒယော ပဟာတဗ္ဗော ဤသို့အစရှိ
သညံဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗဘာဂါ၊ ပယ်အပ်သောအခိုဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေ
ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ခုဿနိရောဓော(ပ)ဇရာ
မရဏဿနိရောဓေါသန္တိ ကာတဗ္ဗောတိအာဒိနာ၊ စက္ခုဿနိရောဓော(ပ)
ဇရာမရဏဿနိရောဓောသန္တိ ကာ တဗ္ဗောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သန္တိ
ကာ တဗ္ဗဘာဂါ၊ မျှော်မှော်ပြုအပ်သောအခိုဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မာ၊
အကြင်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ခုနိရောဓဂါမိနိပဓိပဒါတိ၊ စက္ခု
နိရောဓဂါမိနိပဓိပဒါအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာ
နာတိအာဒိနာ၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း၊ အနေက
တေဒါ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဘာဝေတဗ္ဗဘာဂါ၊ ပွားစေအပ်သော
အခိုဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မာစ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေစဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို
လည်း၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဂေါစရတာဝနာနံ၊ ဂေါစရာ
သေဝနဘာဝနာသေဝနတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝနိဘဇိသေဝိ၊
မှီဝဲတော်မူပြီ၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘာဂေ၊ ဂုဏ်အရတို့ကို၊ ဝနိ၊ တောင့်တ
တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ။
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သီလာဒယော၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓဿာ
ဓာရဏာ၊ တရားအရနှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဣမေဂုဏဘာဂါဂုဏကောဋ္ဌာ
ဿ၊ ဤကျေးဇူးအရတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသီလအစရှိသော
ကျေးဇူးအရတို့သည်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧဝနေယျသန္တာနေသု၊ သတ္တ
ဝါတို့၏သန္တာန်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟေယျံ၊ နှုခေါ၊ တည်ကုန်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မဟာကရုဏာယ၊ ကြီးမြတ်သောသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဝနိအဘိပတ္တ
ယိ၊ တောင့်တတော်မူပြီ၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာစအဘိပတ္တနာ၊
ထိုတောင့်တ တော်မူခြင်းသည်လည်း၊ ယထာဓိပ္ပေတ ဗလောဝဟာ၊ အ
ကြင်ကြင်အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုရှက်ဆောင်နိုင်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဂေ၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးအရတို့ကို၊ ဝနိ၊
တောင့်တတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
မူ၏။ ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧညယျသမာပတ္တိဂုဏဘာဂေ၊ ဧညယျသမာပတ်တည်းဟူ

သောဂုဏ်အစုတို့ကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့
ငှါ၊ ဘဇိပတ္တယိ၊ ကောင်းတင်တော်မူပြီ။ တဏှာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောတယာ
ဂဏှော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဂဝါ၊ တဂဝါမည်တော်မူ၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘဂဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝနိ၊ ဖြစ်
တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊ တဂဝါမည်တော်မူသနည်း။ ။
သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတပုညယိ၊ ပြုအပ်
ပြီးသောကောင်းမှုကိုကုန်သော၊ ပယောဂသမ္ပန္နယိ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာဝရံ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သောစည်းစိမ်
ကို၊ ဘဇိယန္တိ၊ ခံအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တဂါ၊ တဂမည်ကုန်
၏။ လောကီယ၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော၊
သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ လန္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်
၌၊ လောကီယော၊ လောကီစည်းစိမ်တို့ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တယာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မေမိတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရတော်မူသည်၊
ဌာ၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေးမစွန့်၊ ဗောဓိသတ္တတူတော၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်တော်
မူစဉ်၊ ပရမုက္ကံသဂဏှော၊ သူတပါးထက်ကဲလွန်စွာ၊ ဝနိ၊ ဘဇိသေဝိ၊ ဖြစ်
တော်မူပြီ။ ယတ္ထ၊ အကြင်လောကီစည်းစိမ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ နိရဝသေ
သတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓကရဓမ္မေ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်
သောစာရားတို့ကို၊ သမာနေန္တော၊ ရုံးစုတော်မူလျက်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေ၊ ဘုရား
ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိပါစေထိ၊ ရင့်စေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓဘူတောပန၊ ဘုရားဖြစ်
တော်မူပြီး၍ကား၊ နိရဝဇ္ဇသုရမသဉ္စိတော၊ အပြစ်ရှိနူးညံ့သိပ်မွေ့ခြင်းနှင့်
စပ်ကုန်သော၊ အနုညသာဓာရဏော၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊
လောကုတ္တရေ၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို
လည်း၊ ဝနိ၊ ဘဇိသေဝိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အား
ဖြင့်ကား၊ ပဒေသရဇ္ဇဣသရိယစက္ကဝတ္ထိ၊ သမ္ပတ္တိဒေဝဇ္ဇသမ္ပတ္တိအာဒိဝ
သေနစ၊ ပဒေသရာဇိမင်းစည်းစိမ်အစိုးရခြင်း စည်းစိမ်ကြောဝတေးမင်း
စည်းစိမ်နတ်မင်းစည်းစိမ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနဝိ
မောက္ခသမာဓိသမာ ပတ္တိညာဏဒဿန မဂ္ဂဘာဝနာဖလ သန္တိ ကိရိယာဒိ
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာသေနစ၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိညာဏဒဿန
မဂ္ဂဘာဝနာဖလ သန္တိ ကိရိယာအစရှိသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အနေကဝိဟိတော၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ အနုည
သာဓာရဏော၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊ ဘဂဝ၊ လောကီလော

ကုတ္တရာစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝနိဘဇိသေဝိ၊ ဖြိဝေတော်မူပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေ၊
 လောကီလောကုတ္တရာ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝနိ၊ ဖြိဝေတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊
 ပုဏ္ဏ၊ များစွာကုန်သော၊ ယာတာသမ္ပတ္တိယော၊ အကြင်စည်းစိမ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ ယာစသမ္ပတ္တိ
 ယော၊ အကြင်စည်းစိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာသမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို၊ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဇိ၊ ဖြိဝေတော်မူပြီ၊ တသ္မာဝိ၊
 ထိုကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ မတော၊ သိအပ်၏၊ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘတ္တဝါ၊ ဖြိဝေစည်းကပ်သောပရိသတ်လေးပါးရှိ
 တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူသနည်း၊
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဘတ္တာဒဋ္ဌဘတ္တိ
 ကာ၊ မြဲမြံစွာစည်းကပ်သောပရိသတ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာကရုဏာသဗ္ဗညု၊
 တညာဏာဒိ အပရိမိတနိ ရူပမတာဝဂုဏ ဝိသေသသမ္ပေ ဘာဝတော၊
 မဟာကရုဏာဥာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်အစရှိသော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
 ဥပမာကင်းသော တန်ခိုးကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော၊ အလုံးစုံသောသူတို့ထက်မြတ်
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာနတ္ထပရိဟာရပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ အလုံး
 စုံသောအကျိုးမဲ့ကိုပယ်ခြင်းလျှင်ရှေ့သွားရှိုးသာ၊ နိရဝသေသဟိတသုခ
 ဝိခာန တပ္ပရာယ၊ အကြွင်းမရှိသော စီးပွား ချမ်းသာကို စီရင်ခြင်းလျှင်
 နောက်ရှိသော၊ နိရတိသယာယ၊ သူတပါးတို့သည် မကဲလွန် နိုင်သော၊
 ပယောဂသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံးလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓေဝမနူဿာယ၊ နတ်
 လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအား၊ အစ္စန္ဒြပကာရိတာယ၊ စင်စစ်
 ကျေးဇူးပြုတတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ သမဟာဝုရိသ
 လက္ခဏာအသိတိအနုဗျဉ္ဇန ဗျာမပ္ပကာဒိအနုညသာခာရဏဂုဏဝိသေသ
 ပဋိမဏ္ဍိတရူပ ကာယတာယ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောဂျား မြတ်တို့၏
 လက္ခဏာတော်ကြီးရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော် ငယ်အစရှိသောသူတပါး
 တို့သည် မဆက်ဆံနိုင်သော ဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော
 ရူပကာယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတဗိဂတေန၊

ဟုတ်မှန်တိုင်းသောကျေးဇူးတော်ဖြင့်ရအပ်သော၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါတိ အာဒိနယဝဝတ္တေန၊ ဣတိဝိသော ဘဂဝါဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ လောကတ္တယဗျာဝိနာ၊ လောကသုံးပါး၌ပြန့်နှံ့သော၊ သုဝိဓုလေန၊ အလွန်ပြန့်ပြောသော၊ သုဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ ထုတိဗောသေန၊ မြီးမွင်းအပ်သောအသံနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာစ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥက္ကံသပါရမိပ္ပတ္တာသု၊ လွန်ကဲခြင်းအဆုံးသို့ရောက်ကုန်သော၊ အပ္ပိစ္ဆ တာသန္တုဗြိတာဒိသု၊ နည်းသောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်စသည်တို့၌၊ သုပ္ပတိဗြိတာဘာဝတောစ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒသဗလစတုဝေသာရဇ္ဇာဒိနိရုတိ သယ ဂုဏာဝိသေသ သင်္ခေါဘာဝတောစ၊ ဒသဗလဥာဏ် စတုဝေသာ ရဇ္ဇဥာဏ်အစရှိသော သူဘဝါးတို့သည် မကဲလွန်နိုင်သော ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရူပပဿန္နော၊ ရုပ်၌ကြည်ညိုသောသူသည်၊ ရူပပမာဏော ရူပပမာဏမည်၏၊ ဗောဓသပဿန္နော၊ အသိ၌ ကြည်ညိုသောသူသည်၊ ဗောဓသပမာဏော၊ ဗောဓသပ မာဏမည်၏၊ လူပပဿန္နော၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌ ကြည်ညိုသောသူသည်၊ လူပပမာဏော၊ လူပပမာဏမည်၏၊ ဓမ္မပဿန္နော၊ တရားတော်၌ ကြည်ညိုသော သူသည်၊ ဓမ္မပမာဏော၊ ဓမ္မပမာဏ မည်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စတုပ္ပမာဏိကော၊ လေးပါးသောပမာဏရှိသော၊ လောကသန္တဝိသေ၊ လူတို့၏နေရာ၌၊ သဗ္ဗသဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း ပသာဒေါ ဝဟဘာဝေန၊ ကြည်ညို ဘွယ်ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သမန္တပါသာဒိကတ္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပရိမာဏာနံ၊ အဖျင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ သဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဒရေဟဟမာနဂါရဝါယတနတာယ၊ ရှိသေခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းများစွာရှိသေခြင်း၏တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမပေမသမ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ၊ လွန်သောချစ်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း၏တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေစ၊ အကြင် နတ်လူတို့ သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရှင်စောတရား၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးတော်၌၊ ပတိဗြိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်၍ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ ကေနမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ သမတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း ပြာဟ္မဏေနဝါ၊ ဂုဏ်

သညလည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊
 မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ အသံ
 ဟာရိယာ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေးထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇိဝိတ
 ပရိစ္ဆာဂေဝိ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်း၊ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၌၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ နပရိစ္စန္တိ၊ မစွန့်
 ကုန်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏံဝါ၊ အာဏာတော် ကိုလည်း၊
 နအတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်၊ ကသ္မာ၊ အာဏာကြောင့်နည်း၊ ဟူမူကား၊
 ဒဠာတိ ဘာဝတော၊ ဖြစ်သောဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယောဝေ(ပ)ဟောတိတိ၊ ယော
 ဝေ(ပ)ဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သေယျထာဝိ(ပ)နာတိက္က မန္တိတိ၊
 သေယျထာဝိ(ပ)နာတိက္ကမန္တိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောဓိရော၊ အကြင်
 ပညာရှိသည်၊ ကတညူစ၊ သူပြုဘူးသောကျေးဇူးကိုသိလေ့ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကတဝေဒိစ၊ သူပြုဘူးသောကျေးဇူးကို ထင်စွာပြုလေ့ ရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ ကဇျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းသို့၊ ဘတ္တိ
 စ၊ ဆည်းကပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥတ
 ဓမ္မော၊ တည်သောသတောရှိသော၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊
 ဝေလံ၊ ကမ်းကို၊ နာတိဝတ္တတိ သေယျထာဝိ၊ မလွန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာ
 ဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား၊ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို၊
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မမ၊ ငါဘုရား
 ၏၊ သာသကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
 တတ္ထဝါဟိ ဗဒဿ၊ တတ္ထဝါဟူသောပုဒ်၏၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နိရုတ္တိနည်း
 အားဖြင့်၊ ဧကဿ၊ တဆုံးသော၊ တကာရဿ၊ တအက္ခရာ၏၊ လောဝံ၊
 ကျေခြင်းကို၊ ကတွံ၊ ပြု၍၊ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသော တအက္ခရာ၏၊
 ဂကာရံ၊ ဂအက္ခရာကို၊ ကတွံ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုဏာတိသယယုတ္တဿ၊ ဂုဏ်၏လွန်ကဲခြင်းနှင့်
 ယှဉ်တော် မူသော၊ လောကဟိဟေ သိနော၊ လောက၏ အစီးအပွားကို
 ရှာတော် မူလေ့ရှိသော။ သတ္ထု၊ ဆရာဘုရားအား၊ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်

သော၊ သန္တတိ၊ အသည်းအကပ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ဝမိ၊ တွေးဒေန်
ပတ်စွန့်တော်မူ၏၊ ဣတံ၊ တသွားထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ
သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဗောဓိသတ္တဘူတောပိ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူစဉ်လည်း၊
ပုရိမာသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဇာတိတို့၌၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့
ကို၊ ပူဇေန္တော၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂသင်္ခါတံ၊ စည်းစိမ်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ သိရိ၊ စ၊ အသရေကိုလည်းကောင်း၊ ဣသ၊ ရိယဉ္စ၊ အစိုးရ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌပိဏ္ဍိယံ၊
တံထွေးပေါက်ကဲ့သို့အနေပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိမူ၍၊ ဝမိဥက္ကိရိဆန္ဒပယံ၊
တွေးအန်ပတ်စွန့်တော်မူပြီး၊ တထာယိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သောမနသကုမာရကာလေ၊ သောမနသာ
သတို့သားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိပါလကုမာရကာ
လေ၊ ဟတ္ထိပါလ သတို့သား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊
အယောစာရ ပဏ္ဍိတကံလေ၊ အယောစာရ ပဏ္ဍိတ ဖြစ်တော်မူသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ မုဂပက္ခပဏ္ဍိတကာလေ၊ မုဂပက္ခပဏ္ဍိတဖြစ်တော်
မူသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ စူဠသုတ သောမ ကာလေ၊ စူဠသုတ
သောမမင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့
အစရှိသောဇာတိတို့၌၊ နေက္ခမပါရမိပူရဏာဝသေန၊ နေက္ခမပါရမိကိုဖြည့်
တော်မူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေဝရဇ္ဇသဒိသာယ၊ နတ်မင်းစည်းစိမ်နှင့်
တူသော၊ ရဇ္ဇသိရိယာ၊ လူမင်း၏ အသရေကို၊ ပရိစ္စတ္တအတ္တဘာဝါနံ၊ စွန့်
အပ်သောအတ္တဘောတို့၏၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
စရိမတ္တ ဘာဝေပိ၊ အဆုံး စွန့်သော အတ္တဘော၌ လည်း၊ ဟတ္ထဂတံ၊
လက်တော်သို့ရောက်အပ်ပြီးသော၊ စက္ကဝတ္တိသိရိဉ္စ၊ စကြာဝတေးမင်း၏
အသရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝလောကာမိပစ္စသဒိသံ၊ နတ်ပြည်၌အစိုးရ
ခြင်းနှင့်တူသော၊ စတုဒ္ဓိဝိဿရိယဉ္စ၊ လေးကျွန်း၌ အစိုးရခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိသန္နိဿယံ၊ စကြာဝတေးမင်းစည်းစိမ်၏ရှ်ရာ
ဖြစ်သော၊ သတ္တရတန သမုဇ္ဈလံ၊ ရတနရုနစ်ပါးဖြင့် တောက်ပသော၊
ယသ္မာ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ တိဏာယပိ၊ မြက်မျှလောက်လည်း၊

အမညမာနော၊ မမှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရပေက္ခော၊ ဇွဲကွက်ခြင်းမရှိမူ၍၊
 ပဟာယ၊ စွန့်တော်မူခဲ့၍၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်တော်မူခဲ့၍၊ သမ္မာ
 သမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုံး
 ထွင်း၍သိတော်မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိရိအာဒိကေ၊ စကြဝတေးမင်း
 ၏အသားရအစရှိကုန်သော၊ ဣမေဘဂဝေ၊ ဤစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝမိ၊ ထွေးအနံ
 ပယ်စွန့်တော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်တို့သည်၊ ဘာနိနာမ၊ ဘာတို့မည်
 ကုန်၏၊ တေဟိနက္ခတ္တဟိ၊ ထိုနက္ခတ်တို့နှင့်၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ဂစ္ဆန္တိ
 ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ကုန်၏။
 သိနရုပုဂန္ဓရဥတ္တရ ကုရုဟိမဝန္တာဒိဘာဇနလောက ဝိသေသသန္နိဿ
 ယာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ယုဂန္ဓုရ်တောင်မြေကျွန်းဟိမဝန္တာအစရှိသည်တို့
 ၏တည်ရာဖြစ်သောလောကအထူးကိုမှီကုန်သော၊ သောဘာ၊ တင့်တယ်
 သောအမှုတို့သည်၊ ကပ္ပဗြတိယဘာဝတော၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေဝိ၊ ထိုကင့်တယ်သော အမှုတို့ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝမိ၊ အနံတော်မူပြီး၊ တံနိဝါသိသတ္တဝါသသမတိတ္ထ
 မနတော၊ ထိုအရပ်၌ နေလေ့ရှိသော သတ္တဝါတို့၏ နေရာကိုလွန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ တပ္ပဋိဗဒ္ဓဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ ထိုနှင့်စပ်သောရာဂကိုလည်းသဖြင့်၊
 ပဗဟာယ၊ စွန့်တော်မူ၏၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝေ၊ တင့်တယ်သောအမှု
 တို့ကို၊ ဝမိ၊ အနံတော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏။ ယသ္မာ၊ ကြင်ကြောင့်၊ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 စက္ကဝတ္တိသိရိဉ္စ၊ စကြဝတေးမင်း၏ အသရေကိုလည်းကောင်း၊ ယသဉ္စ။
 အခြံအရံ ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဿရိယဉ္စ၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာ နှိုလည်းကောင်း၊ လောကဗိတ္တိဉ္စ၊ လောက၏ဆန်းကြယ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပြီး၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘဂဝေ၊ ခန္ဓာအာယတန စသောတရားအရ
 တို့ကို၊ ဝမိ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
 မည်တော်မူသနည်း။ ခန္ဓာအာယတနစသောဒိဝသေန၊ ခန္ဓာအာယတ
 နသတ်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယေကောဋ္ဌာယာ၊ အကြင်အရတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေကောဋ္ဌာယာ၊ ထိုအရတို့သည်၊ ဘဂဝါနာမ၊ ဘာဂတို့
 မည်ကုန်၏၊ တတ္ထာဝရံ၊ ထိုတရားအရ၌လည်း၊ ဣပဝေဒနာဒိဝသေနစ၊ ရုပ်ဝေ

ဧနာစသည့်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိတာဒိဝသေနစ၊ အတိတ်
စသည့်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကရိစာ၊ ဗျားသောအပြားရှိ
ကုန်သည်၊ ပောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ ပပဉ္စ၊ ပပဉ္စကိုလည်းကောင်း၊
သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ ယောဂံ၊ ယောဂကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဂန္ဓ၊ ဂန္ဓတရားကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ သံယောဇနံ၊
သံယောဇဉ် ကိုလည်းကောင်း၊ သမုတ္တိန္ဒိတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍၊ အမတ
စာဝု၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမိဂစ္ဆန္တော၊ ရသည့်ဖြစ်၍၊ အနပေက္ခော၊
ဇွဲကွက်ခြင်းမရှိမှု၍၊ ဝမိဉ္ဇဂ္ဂိရိဆန္ဒယိ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပြီးနပစ္စာဂမိ၊ တဘန်
မရောက်ပြီးတထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧသဇေသသောဂီ
ဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသာ
လျှင်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ အာပံ၊ ရေကို၊ တေဇံ၊ မီးကို၊ ဝါယံ၊ လေကို၊ စက္ခု၊ စက္ခု
ကို၊ သောတံ၊ သောတကို၊ စင်္ဈာန်၊ စင်္ဈာန်ကို၊ ဇိဝ္ဗံ၊ ဇိဝ္ဗာကို၊ ကာယံ၊ ကာယကို၊
မနံ၊ မနကို၊ ဣပေ၊ ဣပါရုံတို့ကို၊ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊
ရသေ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို၊ စက္ခု
ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ (ပ) မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ စက္ခု
သမ္ပဿံ၊ စက္ခုသမ္ပဿကို၊ (ပ) မနောသမ္ပဿံ၊ မနောသမ္ပဿကို၊ စက္ခု
သမ္ပဿဇံ၊ စက္ခုသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ (ပ) မနော
သမ္ပဿဇံ၊ မနောသမ္ပဿ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ စက္ခု
သမ္ပဿဇံ၊ စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ သညံ၊ သညာကို၊ (ပ) မနော
သမ္ပဿဇံ၊ မနောသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော၊ သညံ၊ သညာကို၊ စက္ခု
သမ္ပဿဇံ၊ စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ စေတနံ၊ စေတနာကို၊ (ပ) မနော
သမ္ပဿဇံ၊ မနောသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော၊ စေတနံ၊ စေတနာကို၊ ရူပ
တဏှံ၊ ရူပတဏှာကို၊ (ပ) ဓမ္မတဏှံ၊ ဓမ္မတဏှာကို၊ ရူပဝိတက္ကံ၊ ရူပဝိ
တက်ကို၊ (ပ) ဓမ္မဝိတက္ကံ၊ ဓမ္မဝိတက်ကို၊ ရူပဝိစာရံ၊ ရူပဝိစာရကို၊ (ပ) ဓမ္မဝိ
စာရံ၊ ဓမ္မဝိစာရကို၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အနုပဓဓမ္မဝိဘာဂဝ
သေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော ပုန်တရားတို့ကို ဝေဘန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မကောဋ္ဌာသေ၊ တရားအရတို့
ကို၊ အနုပဓသသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ အနုပက္ခပရိစ္ဆာဝေဒန၊ ဇွဲကွက်
ခြင်းမရှိသောစွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝမိဉ္ဇဂ္ဂိရိဆန္ဒယိ၊ လွှဲအန် ပယ်စွန့်တော်မူ
ပြီး၊ ယံတံအာနန္ဒဝတ္ထံ ဝန္တိ၊ မုတ္တံပဟိနံပမ္ဘိနိဿဋ္ဌိတံတလသဂတောပုနပစ္စာ

ဂမိဿတိတိ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ။ ယံတံအာနန္ဒ ဝတ္တံဝန္တံမုတ္တံပဟိနံပမ္ပိ
 နိဿသဋ္ဌိတံတတာဂတောသုနပစ္စာဂမိဿတိတိ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိဟူသော၊
 ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ အနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝတ္တံ၊ စွန့်အပ်
 သော၊ ဝန္တံ၊ အန့်အပ်သော၊ မုတ္တံ၊ လွှတ်အပ်သော၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သော၊
 ပမ္ပိနိဿသဋ္ဌိ၊ တဖန်စွန့်အပ်သော၊ ယံတံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ မယာ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားသို့၊ သုန၊ တာဝန်၊ ပစ္စာ
 ဂမိဿတိ၊ ပြန်လာလတံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊
 နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘာဂေ၊ ခန္ဓာအာယတနစသောတရားအစု
 တို့ကို၊ ဝမိ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
 မည်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဂေဝမိတိ၊ ဘာဂေဝမိဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလေ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိအပြစ်မရှိကုန်
 သော၊ ဟိနပဟိတေ၊ အယုတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပမ္ပိ
 ဘာဂေ၊ မည်းသောအတို့ ဖြူသောအတို့ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 အရိယမဂ္ဂဉာဏမုခေန၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်ကိုအဉ္စီ မူသဖြင့်၊ အနုပေက္ခော၊
 ဝဲကွက်ခြင်း မရှိမူ၍၊ ဝမိဥပ္ပိရိ ပရိဂ္ဂဇိပဇေတိ၊ ပယ်စွန့် တော်မူပြီ၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ပရေသဉ္စ၊ သုတ
 ပါးတို့၏လည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဂဝါ၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝတ္တမ္ပိဝ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤတရားသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ဓမ္မာပိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း၊
 ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ အဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်မှာဆိုကွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
 နိတ္တရဏတ္ထာယ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှ ကူးမြောက်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ နောဂဟဏတ္ထာယ၊ မသက်ဝင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကုလ္လပမံ၊
 မေါင်ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒေသေသေသမိ၊
 ဟောပေအံ့၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစ ရှိသည်တည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဘာဂေ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ် အစရှိသောတရားအစုတို့ကို၊ ဝမိ၊ ထွေးအန့်ပယ်စွန့်
 တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊
 ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဟေသိနာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊

၈

အမည်းအဖြူဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာယာတနသောတွာဒိဓမ္မာတဒါ၊ ခန္ဓာအာယာတ
နဝါတ်အစရှိသောတရားအပြားတို့ကို။ ဝန္တံ၊ ပျို့ အန်တော်မူအပ်ကုန်ပြီး
တကတဝါ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ မတော၊ သိအပ်၏။ ။
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါဘတဝါဘာဂေ(ပ)ဝဒီတိဘဂဝါ ဖိနောတိ၊
ဘဂဝါ ဘတဝါဘာဂေ(ပ)ဝဒီတိ ဘဂဝါဖိနောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ယောဖိနော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ သီလအစရှိသော
ကျေးဇူးအစရှိတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်
၏အဆောက်အဦးတို့ကို ဆည်းပူးတော်မူပြီး၊ ဘာဂေ၊ သီလအစရှိသော
ကျေးဇူးအစရှိတို့ကို၊ ဝနိ၊ တောင်းတတော်မူပြီး၊ ဘဂေစ၊ လောကီလော
ကုတ္တရာ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဝနိ၊ ခြံတော်မူပြီး၊ ဘတ္တဝါ၊ ခြံဆည်း
ကပ်သောပရိသတ်လေးပါးရှိတော်မူ၏၊ ဘဂေ၊ လောကီစည်းစိမ်တို့ကို၊
ဝမိ၊ ထွေးအန် ပယ်စွန့်တော်မူပြီး၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ဘာဂေ၊ ခန္ဓာအာယ
တနသော တရားအစရှိတို့ကို၊ ဝမိ၊ ထွေးအန် ပယ်စွန့်တော်မူပြီး၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဖိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂ
ဝါမည်တော်မူ၏၊ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုသီလအစရှိသောကျေးဇူးရှိတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ။

အရဟတာတိ၊ အရဟတာဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာ
တို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန
ဝသသ္မာနံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ကိလေသာရှိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
သော ရန်သူ တို့ကို၊ ဟတတ္တာဝါ၊ သက်တော် မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံသာရစက္ကဿ၊ သံသရာစက်၏၊ အရာနံ၊ အကန့်
တို့ကို၊ ဟတတ္တာဝါ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်တို့ကို၊ အရဟတ္တာ၊ ခံတော်မူ
ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကို
ပြုခြင်း၌၊ ရဟတာဘဝါ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာမရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အရဟတာ၊ အရဟတာ
မည်တော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဣတိ၊ ဝုတ်အဋ္ဌက
တာကျမ်း၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိဗ္ဗာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊
ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ စသက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂ
ဝတာတိ၊ ဣဒိနာ။ ဘဂဝတာဟူသော ဤဝုန်ဖြင့်၊ ဘဂူဝန္တံ၊ ကာဒိပနေန။

တုန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္မာတို့၏၊ အနေကေသု၊
 များစွာကုန်သော၊ အသင်္ချေယျသု၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကပ်ကမ္မာ
 တို့၌၊ ဥပစိတပုညသမ္ဘာရတာဝတော၊ ဆည်းပူးတော် မူအပ်သောကု
 သိုလ်အဆောက်အဦ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတပုည ဇေယျဏာဓ
 ရဿ၊ အရာမကသော ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော ဇေယျဏာကိုဆောင်
 ခြင်း၏၊ န္ဒတ္တိ သမဟာပုရိသဇေယျဏ အသိတိအနုဗျဉ္ဇနဗျာမပ္ပဘာကေတု
 မာလာပနိမဏ္ဍိတာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကျောင်းမြတ်တို့၏ ဇေယျဏာတော်
 ကြီးတင့်တယ်စွာသော ဇေယျဏတော်ရှစ်ဆယ် ခြောက်သွယ်သောအမျှ
 တလံအဝနံ ထွန်းသော ကေတုမာလာ စသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ အနုညသခာရဏာ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ရူပကာယ
 သမ္ပတ္တိ၊ ရူပကာယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီရိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အရဟတာတိဗ္ဗမိနာ၊ အရဟတာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အနုဝသေသ
 ကိလေသပဟာနဒီပနေန၊ အကြွင်းမရှိသောကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိုပြ
 သဖြင့်၊ အာသဝက္ခယပဒဋ္ဌာန သမ္ပညတညာဏာမိဂမ ပရိဒီပနတော၊
 အာသဝက္ခယညာဏ် လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရင်းရှိသောသမ္ပညတ
 ညာဏ်ကိုရခြင်းကိုပြခြင်းကြောင့်၊ ဒသဗလစတုဝေသာရဇ္ဈဆအသာဝါရ
 ဏာဉာဏအဋ္ဌာရသာ ဝေဏိကဗုဒ္ဓဓမ္မာဒိအစိန္တေယျာ ပရိမေယျဓမ္မကာ
 ယသမ္ပတ္တိ၊ ဒသဗလညာဏ်စတုဝေသာရဇ္ဈညာဏ် ခြောက်ပါးသောအသာ
 ဝါရဏာဉာဏ် တဆဲ့ရှစ်ပါးသော အာဝေဏိကညာဏ် ဗုဒ္ဓဓမ္မအစရှိသော
 မကြံစည်အပ်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဓမ္မကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီရိတာ၊
 ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒုဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပုဒ်ဖြင့်
 လည်း၊ လောကီယသရိက္ခကာနံ၊ လောက၌ဖြစ်သောတူသော သဘောရှိ
 ကုန်သောသူတို့၏၊ ဗဟုမတဘာဝေါ၊ များစွာ မြတ်နိုးအပ်သည်အဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ လူရဟန်း တို့သည်၊ အဘိဂမနိယ
 တာ၊ ရှေးရှုကပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အဘိဂတာနံ၊ ရှေးရှုကပ်လာကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုလူရဟန်းတို့၏၊ ကာ
 ယိကစေတသိကဒုက္ခာပနယနေ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲစိတ်၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိဗလဘာဝေါ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာမိသဓမ္မဒါနေဟိ၊ အာမိသဒါနဓမ္မဒါနတို့ဖြင့်၊ ဥပကာရိတာ
 ယ၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကီယ လောကုတ္တရေ
 ဟိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်

သံယောဇန သမညတဝါဒ ဟူ၍ ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ။

ကထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဘဝဝါဒတစ်မျိုးရှိသော၊ ဘဝဝတာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ စရုဏသမ္ပယု၊ စရုဏတရားတို့၌၊ ရုက္ခဘူတဒိဗ္ဗဝိဟာရ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၊ ဝိသေသ သမာယောဝပရိဒီပနန၊ အတွက်အထိပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောဒိဗ္ဗဝိဟာရအစ ရှိသောနေခြင်းအလုံးနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ စရုဏသမ္ပဒါ၊ စရုဏနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ။ အဟော တာတိဇ္ဇမိနာ၊ အရဟတာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝိဇ္ဇာသု၊ အလုံးစုံသော ဝိဇ္ဇာတို့၌၊ သိခဗ္ဗတ္တ အာသဝက္ခယ ဥပဏာမိဂမပရိဒီပနန၊ အထွဋ်အ ထိပ်သို့ရောက်သော အာသဝက္ခယဉာဏ် ကိုရခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပ ဒါ၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်၊ အန္တရာယိကနိယျာနိကဓမ္မာ နံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော ။ ရှေးသံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ် သောတရားတို့ ။ ဘိုးအပိပရိတဝိဘတ္တဘာဝဒီပနန၊ မဗောဂ်မပြန်ဝေတန် တော်မူသည်၏အဖြစ် ကိုပြသဖြင့်၊ ပစ္ဆိမဝေသာရဇ္ဇန္တယသမာယောဝဂါ၊ နောက်၌ဖြစ်သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှစ်ပါးအပေါင်း၌ ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်း ကို၊ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်၌ ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်၊ သဝါသနနိရဝသေသကိလေသပဟာနဒီပနန၊ ဝါသနာ နှင့်တကွဖြစ်သော အကြွင်းမရှိသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းကိုပြသ ဖြင့်၊ ပုရိမေန၊ ဝေသာရဇ္ဇန္တယသမာယောဝဂါ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် နှစ်ပါးအပေါင်း၌ ကောင်းစွာ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ် သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ကထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပုရိမေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်၊ ကထာဂတသု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋိညာသစ္စဝစိသစ္စဉာဏသစ္စပရိဒီပန နစ၊ ပဋိညာသစ္စဝစိသစ္စဉာဏ သစ္စကိုပြသဖြင့်၎င်း၊ ကာမဂုဏလောကိ ယာမိပစ္စယသဿာဘသက္ကာရာဒီပနနစ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် သော ကန္တအပိုးရခြင်းအခြံအရံသာတ်သပ္ပကာစသည်တို့ကို စွန့်ခြင်းကိုပြသဖြင့် ၎င်း၊ အနဝသေသကိလေသာဘိသင်္ခါရပရိစ္ဆာပပရိဒီပနနစ၊ အကြွင်းမရှိ သောကိလေသာအဘိ သင်္ခါရတို့ကိုစွန့်ခြင်းကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနစာဂါမိဋ္ဌာနပါရိပူရိ၊ သစ္စာအမိဋ္ဌာနစာဂ၊ အမိဋ္ဌာနတို့၏ပြည့် ခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတီး ဖြစ်၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သောပုဒ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရုပသမသမိဂမပရိဒီပနနစ၊ လပ်

၂

သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာကိုရခြင်းကိုပြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိပရိဒီပနနစ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပညာဓိဋ္ဌာနပါရိပူရိ၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပညာအဓိဋ္ဌာန၏ပြည့်တော်မူခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိသတ္တ ဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူစဉ်၊ လောကုတ္တရဂုဏေ၊ လောကုတ္တရာ တရားအရသာကို၊ ကတာတ်နိဟာရဿ၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာကရုဏာယောဂေန၊ ကြီးမြတ်သောသနား တော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ယတာပဋိညံ၊ ဝန်ခံတော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ သဗ္ဗပါရမီတာနုဋ္ဌာနေန၊ ခပ်သိမ်းသောပါရမီတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာနပါရမီတာ၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာနပါရမီ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမကပ္ပပရိစ္ဆာဂေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုစွန့်သဖြင့်၊ စာဂ၊ ဓိဋ္ဌာနပါရမီတာ၊ စာဂအဓိဋ္ဌာနပါရမီ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တဂူပသမေန၊ စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပါရမီတာ၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပါရမီ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အုတ်တုတ်၊ အုတ်တုတ်တို့၏သို့၊ ပရဟိတူပါယကော သလ္လတော၊ သူတပါးစီးပွား၏ အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဓိဋ္ဌာနံ၊ ပညာအဓိဋ္ဌာနသည်၊ ပါရိပူရိဂတံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့ရောက်၏။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယာစကဇနံ၊ တောင်းလာသောသူကို၊ အဝိသံဝါဒေတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ ဒဿာမိဘိ၊ ပေးလှူအံ့ဟူ၍၊ ပဋိဇာနေန၊ ဝန်ခံသဖြင့်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ အဝိသံဝါဒေတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ ဒါနေန၊ ပေးလှူသောအားဖြင့်၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာနံ၊ အမှန်ကိုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ ပါရိပူရိဂတံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဒေယျပရိစ္ဆာဂတော၊ ဒေယျဓမ္မကိုစွန့်သောအားဖြင့်၊ စာဂ၊ ဓိဋ္ဌာနံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ ပါရိပူရိဂတံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဒေယျပဋိဂ္ဂါဟက ဒေယျပရိက္ခယေသု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လှူငွယ်ဝတ္ထု၏ကုန်ခမ်းခြင်းတို့၌၊ လောဘဒေါသတယဂူပသမေန၊ လောဘဒေါသတေ၊ ငြိမ်းသဖြင့်၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနံ၊ ငြိမ်းခြင်းကိုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ ပါရိပူရိဂတံ၊ ပြည့်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ယထာကာလံ၊ ကာလအားလျော်စွာ၊ ယထာပိမိဉ္စ၊ အစီအရင်အားလျော်စွာလည်း၊ ဒါနေန၊ ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညတ္တရတာယစ၊ မြတ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပညာဓိဋ္ဌာနံ၊ အပြား

အားဖြင့်သိခြင်းကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ ပါရိပူရိဂတံ။ ပြည့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သေသပါရမိတာသုပိ၊ ကြွင်းသော ပါရမီတို့၌လည်း၊ စတုရာဓိဋ္ဌာနပါရိပူရိ၊ လေးပါးသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်ပြည့် တော်မူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့သည်၊ သစ္စပဘာဝိတာ၊ သစ္စာသည်ဖြစ်စေ အပ်ကုန်၏။ စာဂါသိဗုဒ္ဓိတာ၊ စွန့်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဥပသမာနုဗြူ၊ ဟိတာ၊ ငြိမ်ခြင်းဖြင့်ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ပညာဝရိသုဒ္ဓါ၊ ပညာဖြင့်စင်ကြယ် ကုန်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ စတုရာဓိဋ္ဌာန သမုဒါဂတသး၊ လေးပါးသော ဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူသော၊ ကထာဂတသး၊ မြတ်စွာဘု ရား၏။ သစ္စာဓိဋ္ဌာနံ၊ အမှန်ကိုဆောက်တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သစ္စာဓိ ဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ အမှန်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဝိသိ သုဒ္ဓိ၊ ဝိသိသ၏။ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါ ဂမေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အာဇီဝဝိသုဒ္ဓိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန သမုဒါဂမေန၊ ငြိမ်းခြင်းကို ဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇာဝိ သုဒ္ဓိ၊ ဝိသိသ၏။ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပညာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂ မေန၊ ပညာကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိ၊ အယူ၏စင် ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သစ္စာဓိဋ္ဌာနသမု ဒါဂမေန၊ အမှန်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အသာ၊ ထိုမြတ် စွာဘုရား၏။ သံဝါသေန၊ အတူတကွနေသဖြင့်၊ ဝိသိသံ၊ ဝိသိသကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ သံဝေါဘာရေန၊ တကွပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သေဝေပသျံ၊ စင် ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ငြိမ်းခြင်းကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အာပဒါသုဘော၊ နေ၍ သောအခါတို့၌၊ တာမော၊ အတွင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပညာဓိဋ္ဌာန သမုဒါဂမေန၊ ပညာကိုဆောက်တည်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ သာကန္တိယာ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းသဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သစ္စာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်မှလာ တော်မူသဖြင့်၊ အနုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်မူ၍၊ အဓိဝါသေထိ၊ သည်းခံ တော်မူ၏။ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စာဂအဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ အယုဒ္ဓေါ၊ မမက်မောမူ၍၊ ပရိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသမာ ဓိဋ္ဌာနသမုဒါ

၂

ဂမေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ အဘိတော၊မကြောက်မူ၍၊
 ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ကြည်ရှောင်၏။ ပညာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်မှလာ
 တော်မူသဖြင့်၊ အမုဉ္ဇော၊မတွေဝေမူ၍၊ဝိနောဒေတိ၊ငယ်ပျောက်၏။
 တထာ၊ထိုမှတပါး၊အသမာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊သစ္စာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေ
 န၊သစ္စာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်လည်း၊ နေက္ခမ္မသုခပ္ပတ္တိ၊တောတွက်
 တော်မူခြင်း၏ချမ်းသာသို့ရောက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စာဂါဓိ
 ဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ ဝိဝေက သုခပ္ပတ္တိ၊
 ဝိဝေကချမ်းသာသို့ရောက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာ
 နသမုဒါဂမေန၊ ဥပသမာ ဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ ဥပသမသုခပ္ပတ္တိ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ရောက်တော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပညာဓိဋ္ဌာနသ
 မုဒါဂမေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်မှ လာတော်မူသဖြင့်၊ သမ္မောဓိ သုခပ္ပတ္တိ၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညု တညာဏ် ချမ်းသာသို့ ရောက်တော် မူခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ဒီပိတာ၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 သစ္စာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ ဝိဝေကဇီ
 တိသုခပ္ပတ္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်
 မှလာတော်မူသဖြင့်၊ သမာဓိဇီတိသုခပ္ပတ္တိ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော
 နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ
 သမာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်မှ လာတော်မူသဖြင့်၊ ဝီရိယ
 ကာယသုခပ္ပတ္တိ၊ ဝီရိယကြောင့် ဖြစ်သောကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်
 တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်မှ
 လာတော်မူသဖြင့်၊ သတိပါရိသုဒ္ဓိဇဉပေက္ခာသုခပ္ပတ္တိ၊ သတိသည်ဖြစ်စေ
 အပ်သော စင်ကြယ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော လစ်လျူရှုခြင်း ချမ်းသာသို့
 ရောက်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သစ္စာဓိဋ္ဌာန
 သမုဒါဂမေန၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသဖြင့်၊ ပရိဝါရသဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ
 ပစ္စယသုခသမာယောဂေါ၊အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလက္ခဏာရှိသောပစ္စယ
 သုခအကြောင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ပရိဒီပိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏
 ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊အဝိသံဝါဒနတော၊မချွတ်မယွင်း
 သောကြောင့်တည်း၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်
 မူသဖြင့်၊ သန္တုဗ္ဗိလက္ခဏာသဘာဝသုခ သမာယောဂေါ၊ ရောင့်ရဲလွယ်
 ခြင်္တည်းဟူသောလက္ခဏာသဘောဖြစ်သောချမ်းသာနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊

ပရိဒီပိတော၊ ပြအော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ အလောဘဘာဝတော၊ လိုချင်မက်မောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်
 မူသဖြင့်၊ ကတပုညတာလက္ခဏာဟောတုသုခသမာယောဂေါ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သော ကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ အကြောင်း
 ဖြစ်သောချမ်းသာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပရိဒီပိတော၊ ပြအော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေ
 သာတို့သည်၊ အနတ္တိဘူတာ ဘာဝတော၊ မမှီဝဲစက်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ပညာဓိဋ္ဌာန သမုဒါဂမေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်မှ လာတော်မူ
 သဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိသမ္ပတ္တိလက္ခဏာ ဒုက္ခပသမသုခသမာယောဂေါ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသောလက္ခဏာ ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော ချမ်းသာနှင့်
 ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပရိဒီပိတော၊ ပြအော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဥာဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊
 နိဗ္ဗာနာဓိဂမတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းကြောင့်တည်း။ ။

ဇာတာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်မှလာ
 တော်မူသဖြင့်၊ အရိယဿ၊ ဖြစ်သော၊ သီလက္ခန္ဓဿ၊ သီလဂေဠုးဇူးကို၊
 အနုဗောဓပဋိဝေဓသိဒ္ဓိ၊ လျော်စွာသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ ပြီးခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသ
 ဖြင့်၊ အရိယဿ၊ ဖြတ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓဿ၊ သမာဓိဂေဠုးဇူးကို၊ အ
 နုဗောဓပဋိဝေဓသိဒ္ဓိ၊ လျော်စွာသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ ပြီးခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပညာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသ
 ဖြင့်၊ အရိယဿ၊ ဖြတ်သော၊ ပညာက္ခန္ဓဿ၊ ပညာဂေဠုးဇူးကို၊ အနုဗော
 ဓပဋိဝေဓသိဒ္ဓိ၊ လျော်စွာသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ ပြီးခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနသမုဒါဂမေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်မှလာတော်မူသ
 ဖြင့်၊ အရိယဿ၊ ဖြတ်သော၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓဿ၊ ဝိမုတ္တိဂေဠုးဇူးကို၊ အနုဗော
 ဓပဋိဝေဓသိဒ္ဓိ၊ လျော်စွာသိခြင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၏ ပြီးခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒီပိတာ၊ ပြအော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊
 သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ စတုပစ္စယသိဒ္ဓိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏
 ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်ကို
 ဖြည့်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ သမ္ပနိဿဂ္ဂသိဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း၏ ပြီးခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပူရဏေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်ကိုဖြည့်

တော်မူခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိယသံဝရသိဒ္ဓိ၊ အဋ္ဌိကိုစေါင်စည်းခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပညာမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ပညာမိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်မူ
ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူခြင်း၏ပြီးခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနစ၊ ထိုပညာအမိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်မူခြင်းဖြင့်
လည်း၊ နိဗ္ဗာနသိဒ္ဓိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရတော်မူခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်
မူခြင်းဖြင့်၊ စတုအရိယသစ္စာတိသမယပဋိလာဘော၊ လေးပါးသောအရိ
ယသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍ သိသောဉာဏ်ကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စာဂါမိ
ဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ စာဂါမိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ စတုအရိယဝံသ
ပဋိလာဘော၊ လေးပါးသောအရိယာအနွယ်ကို ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဥပသမာမိဋ္ဌာန ပရိပူရဏေန၊ ဥပသမာမိဋ္ဌာန်ကို ဖြည့်တော်မူ ခြင်းဖြင့်၊
စတုအရိယဝိဟာရပဋိလာဘော၊ လေးပါးသောအရိယာတို့၏နေတော်မူ
ခြင်းကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာမိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ပညာမိဋ္ဌာန်ကို
ဖြည့်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ စတုအရိယဝေါဟာရပဋိလာဘော၊ လေးပါးသော
အရိယာတို့၏ ပြောဆိုခြင်းကို ရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒီပိတော၊ ပြအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
သည်။ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝတာတိဇေတေန၊ ဘဂဝတာဟူသောဤ
ပုဒ်ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ လောကီယလောကုတ္တရ သမ္ပတ္တိအဘိ
ကင်္ခါဒီပ နေန၊ လောကီ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ကို ထောင်းတခြင်းကို
ပြသဖြင့်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကရုဏာ၊ ကြီးမြတ်
သောသနားတော်မူခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အရဟတာတိဇေတေန၊ အရဟတာဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ပဟာနဘာဝနာ
သမ္ပတ္တိဒီပနေန၊ ပဟာနဘာဝနာ၏ဖြည့်စုံခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ပဟာနပညာ၊
ပဟာနပညာကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
စကားရပ်၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ ဓမ္မ
ရုဇ္ဈပ္ပတ္တိ၊ တရားမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာ
တော်ဖြင့်၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ တရားတော်ကိုကောင်းစွာဝေစာန်တော်မူ၏၊
ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ သံသာရဒုက္ခနိဗ္ဗိဒါ၊ သံသာရာဆင်းရဲကိုပြီးငွေ
တော်မူ၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ သံသာရဒုက္ခပ္ပဟာနံ၊ သံသာရာ
ဆင်းရဲကိုပယ်တော်မူ၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရဒုက္ခပရိဇာနနံ၊ သူတပါး

တို့၏ဆင်းရဲကိုပိုင်းခြား၍သိတော်မူ၏။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊
 ပရေကွပဋိကာရာဇန္တော။ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲကို ကုစားခြင်းကိုအား
 ၀ ထုတ်တော်မူ၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနသဘိရုဇာတာဝေါ။ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှုတော်မူ၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ တဒမိဂမော၊
 ထိုပရိနိဗ္ဗာန် ကိုရတော်မူ၏။ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်
 တိုင်၊ တာရဏံ၊ ကူးတော်မူ၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့ကို၊ တာရဏံ၊ ကူးစေတော်မူ၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓဘာဝသိဒ္ဓိ၊ ဘုရားအဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကရုဏာယ၊
 ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စသိဒ္ဓိ၊ ဘုရားကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ဗေဓိသတ္တ
 ဘူမိယံ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်ရာတုံ၌၊ သံသရာသိရုဇာတာဝေါ၊ သံသရာသို့
 ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊
 တတ္ထ၊ ထိုသံရာ၌၊ အနုဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
 အား၊ အဝိဟိံသနံ၊ မဉ္ဇဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့ကို၊ အာယာ၊ ကြောက်စေ
 တော်မူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊
 ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
 တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ အပရန္တပေါ၊ သူတ
 ပါးကိုမပူပန်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊
 အနတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုမပူပန်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထိုသို့ မပူပန်စေသဖြင့်၊ အတ္တဟိတာယ၊ ပဋိပန္နာဒိသု၊ မိမိ၏အစီးအပွား
 အယိုဌာ၊ ကျင့်သော ယုတ္တိလ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ စတုတ္ထပုဂ္ဂလဘာဝေါ၊
 လေးယောက် မြောက်သော ယုတ္တိလ်၏ အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ လောကနာတ
 တာ၊ လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာ
 တော်ဖြင့်၊ အတ္တနာယတာ၊ မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်

လည်း၊ နိဗ္ဗာန်ဘာဝေါ၊ နိဗ္ဗာန်သညာ၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗာမာတာဝေါ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်၏
 မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာ
 တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ နေတာနုဂ္ဂဟော၊
 လူအပေါင်းကိုပြီးမြှင့်ခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ပညာနုဂ္ဂဟော၊ ပညာသို့အစဉ်
 လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ နိ
 ရတ္တမိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောမိတ်မရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊ ဝိရတ္တ
 မိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောမိတ်ရှိတော်မူ၏၊ ကရုဏာနုဂ္ဂဟော၊ ကရု
 ဏာသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တနုဂ္ဂဟာယ၊ ခပ်
 သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကိုပြီးမြှင့်ခြင်း၌၊ နပဝတ္တော၊ မဖြစ်သည်လည်း၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာတော်သည်၊ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သိနေဟာသောကဗိရဟိတာယထာ၊ ချစ်ခြင်း
 စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာ၊ ပညာတော်သည်၊
 အဟံကာရမမင်္ကာရ ဝိနိရတ္တာ၊ အဟံကာရမင်္ကာရ မှလွတ်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညဝိသောမိတာ၊ အချင်းချင်းသုတ်သင်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရမဝိသုဒ္ဓိ၊ အလွန်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပညာစေတ္တံ၊ ပညာ၏စေတီသည်၊ ဗလသနိ၊ အားသယ်
 ပါးတို့တည်း၊ ကရုဏာစေတ္တံ၊ ကရုဏာ၏စေတီသည်၊ ဝေသာရဇ္ဇာနိ၊ ဝေ
 သာရဇ္ဇဉာဏ် လေးပါးတို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဗလသမာ
 ယောဂေန၊ အားနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ နအဘိဘုယျ
 တိ၊ မနှိပ်စက်အပ်၊ ဝေသာရဇ္ဇ သမာယောဂေန၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်
 နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏၊
 ဗလေဟိ၊ အားတော်တို့ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ သမ္ပဒါသိဒ္ဓိ၊ သတ္ထု၊ သမ္ပဒါ၏ ပြီးခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေသာရဇ္ဇဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ သာ
 သနသမ္ပဒါသိဒ္ဓိ၊ သာသနသမ္ပဒါ၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊
 ထိုမှတပါး၊ ဗလေဟိ၊ အားတော်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓရတနသိဒ္ဓိ၊ ဘုရားရတနာ၏
 ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေသာရဇ္ဇဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်
 တို့ဖြင့်၊ ဓမ္မရတနသိဒ္ဓိ၊ တရားရတနာ၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဘဂဝတာ၊ အရဟ
 တာတိပဒန္တယဿ၊ ဘဂဝတာ အရဟတာဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏၊

အညွှတ်ယောဇနာယ၊ အနက်ကိုယှဉ်ရာ၌။ မုခမတ္တဒဿနံ၊ အမြွက်မျှပြခြင်း
တည်း။ ။

ကသ္မာ၊ အဘယ်၊ ကြောင့်၊ ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌၊ ဝတ္တံဟောတံဘဂဝတာတိ၊
ဝတ္တံဟောတံဘဂဝတာဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝန၊ တဖန်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဝတ္တံဟူ
၍၊ ဝတ္တံပန၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ အနုဿဝပဋိက္ခပေန၊ အဆင့်ကြားခြင်း
ကိုပတ်လိုသဖြင့်၊ နိယမဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဟံ၊ ဥပမာဖြင့်တင်စွာပြဦးအံ့၊ ကေနပိ၊ အချို့သောသူသည်၊ ပရ
တော၊ သူတပါးအထံမှ၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ယဒိပိ၊ အကယ်၍လည်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊
နဝတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တေနစ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ နပိဝတ္တံ၊ ဆိုလည်းမဆိုအပ်၊
ပရေနပိ၊ တပါးသော သူသည်လည်း၊ ဝတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ ဝတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာ
လျှင်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုတမ္ဘိ၊
ကြားခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဘဂဝတာဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ပရတော၊ သူတပါး
အထံမှ၊ အသုတွာ၊ မကြားမူ၍၊ သယန္တ၊ ဥာဏေန၊ သယန္တ၊ ဥာဏ်တော်
ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော တရားတော်ကို၊ ဝတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿ ပိသေသဿ၊ ဤအထူးကို၊
ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဝတ္တံဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
တေံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တံဟိ၊ အမှန်ဟောတော် မူအပ်သည် သာတည်း၊
တဉ္စခေါ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ဘဂဝတာဝ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်သာ၊
ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အညေန၊ တပါးသောသူသည်၊ နဝတ္တံ၊ မဟော
အပ်၊ ဝတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နသု
တံ၊ မကြားရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အဓိကဝစနံ၊ လွန်သောသဒ္ဒါသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အညံ့၊
တပါးသော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဗောဓေတိ၊ သိစေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နပုနုတ္တံ၊ ဒေါသော၊ ပုနုတ္တံ၊ ဒေါသမဖြစ်၊ သေနယော၊ ဤနည်း
ကို၊ ဣတော၊ ဤစကားရပ်မှ၊ ပရေသုပိ၊ နောက်ဖြစ်သော စကားရပ်တို့၌
တည်း၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပုဗ္ဗရစနာဘာဝ၊ ဒဿ

နတ္ထံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော စိရင်ခြင်း မရှိခြင်းကို ပြခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဗိုက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတာယ၊ မဟောတော်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်အလုံးစုံသော တရားတို့ကိုယ်တော် မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာနေန၊ တဇဏာခြင်းဖြစ်သော ညာဏ်ဟော်ဖြင့်၊ သမ္ပတ္တပရိယာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ အဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ကာရုဏာဒါနာဒိနံ၊ အကြောင်းကို ပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ ကဲ့သို့၊ ဝုဗ္ဗရစနာကိစ္စံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော စိရင်ခြင်း ကိစ္စသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ကိံ ဒေသတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိ၊ အမှန်ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုစကားကိုကား၊ ဝုဗ္ဗရစနာဝသေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော စိရင်ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်၊ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍ ဆောင်သဖြင့်၊ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ နုဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စင်သော်ကား၊ ဝေနေယျာနုရူပံ၊ ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဌာနုသော၊ တဇဏာခြင်း၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ၂၀၊ တနည်းကား၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယ ဝစနကာဝဒဿနတ္ထံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သော စကား၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဗိုက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဟိ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာဖြစ်သောတံ၊ ထိုစကားကို ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပဋိက္ခိဝိတံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အက္ခရသမ္ပတ္တိယာ၊ အက္ခရာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံဘဂဝတာ(ပ) ဗြာဟ္မဏေန ဝါတိအာဒိ၊ ဧတံဘဂဝတာ(ပ) ဗြာဟ္မဏေန ဝါဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၂၀၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့ကျအမည်ရှိသော၊ မိဂဒါယေ၊ သမင်တော၌၊ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိသော၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ဝုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သော၊ ဧတံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာ

တရားတော်ကိုပဝတ္တိတံ-ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အပရိစ္ဆာတ
 ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဣဓိကွဝေအာဂစ္ဆေယျ၊ (ပ)နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ
 အာဒိ၊ ဣဓိကွဝေအာဂစ္ဆေယျ (ပ) နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဤကွဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓိ၊ ဤ
 လောက၌၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊
 ဝုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော၊အရိ
 ယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာတည်းဟု၊ ယံ၊အကြင်သဘောတရားကို၊ သမဏော
 နဂေါတမေန၊ရဟန်းဂေါတမသည်၊ပညတ္တံ၊ပညတ်အပ်၏၊တံ၊ထိုသဘော
 တရားသည်၊န၊ မဟုတ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊
 တပါးသော၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာကို၊ ပညာ
 ပေဿာမိ၊ ပညတ်ပေအံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဂစ္ဆေယျ၊လာရာ၏၊ ဇေတံဌာနံ၊
 ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိ
 ယဝစနဘာဝ ဒဿနတ္ထံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သော စကား၏အဖြစ်ကို ပြခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဇိက္ခတ္တံ၊နှစ်ကြိမ်၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်
 ၏။

အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သောတုနံ၊ ကြားနာရကုန်သောသူတို့
 အား၊အတ္တနိပ္ပါဒကဘာဝဒဿနတ္ထံ၊အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၏အဖြစ်
 ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇိက္ခတ္တံ၊နှစ်ကြိမ်၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊
 အာသယာဒိ။ အလိုအစရှိသည်ကို၊ အဇာနန္တေန၊မသိသော၊ အသဗ္ဗညု
 နာ၊တရား မဟုတ်သော သူသည်။ အဓေသေဝါ၊ အရပ်မဟုတ် သည်၌
 လည်းကောင်း၊ အကာလေဝါ၊အခါမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ဝတ္တံ၊ဆို
 အပ်၏၊တံ၊ထိုစကားသည်၊ သစ္စံ၊မှန်သည်၊ သမာနန္တိ၊ဖြစ်ပါသော်လည်း၊
 သောတုနံ၊ကြားနာရ ကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္တနိပ္ပါဒနေ၊ အကျိုးကိုပြီးစေ
 ခြင်း၌၊အသမတ္တတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝုတ္တံနာမ၊
 မဆိုအပ်သည်မည်သည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၌၊အသစ္စံ၊မမှန်မှုကား၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုသူယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဘဂဝတာပန၊ ဖြတ်စွာတရား သည်ကား၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓ ဘာဝတော၊ မဖောက်ပြန်ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသော
 တရားတို့ကိုသိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ အာသယာဒိဉ္စ၊ အလိုအစရှိသည်ကိုလည်း

ကောင်း၊ ဒေသကာလဉ္စ၊ အရပ်အခါကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထဝဋ်ဒိဋ္ဌိ၊ အကျိုး
 ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနဋ္ဌန၊ သိတော်မူသဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကေဋ္ဌန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သောတုနံ၊ ကြားနာရကုန်သောသူတို့
 ၏၊ ယထာဓိပ္ပေတတ္ထနိပ္ပ၊ ဒနတော၊ အကြင်အကြင် အသိရှိအပ်သောအ
 ကျိုး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်သာ တည်း။
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဝုတ္တတာပရိယာယော၊ မဟောအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သောတုနံ၊ ကြားနာရကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထနိပ္ပဒကတာဝ
 ဒဿနတ္ထိဝိ၊ အကျိုးကိုပြီးစေ တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း အကျိုးငှါ
 လည်း၊ ဇိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝိညာတတ္ထံ၊ သိခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ တထတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုး
 ငှါ၊ နပပဋိပန္နံ၊ ကျင့်ထည်းမကျင့်အပ်၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ သုတံနာမ၊ ကြား
 အပ်သည် မည်သည်၊ နဟောတိယသ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ နသမ္မာပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာမခံယူအပ်၊ တံ၊
 ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တံနာမ၊ ဆိုအပ်သည် မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ စတသော
 ပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သမ္မဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူကုန်၍၊ တထတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုး
 ငှါ၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတာဝဒဿနတ္ထိမ္ပိ၊ ခံယူသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုး
 ငှါလည်း၊ ဇိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့နှင့်၊ အဝိရဒ္ဓ
 ဝစနတာဝဒဿနတ္ထံ၊ မဆန့်ကျင်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်း
 ငှါ၊ ဇိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊
 ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုသလာကုသလာသာဝဇ္ဇာန
 ဝဇ္ဇဘေဒေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် အပြစ်ရှိသည် အပြစ်မရှိသည်အပြားရှိ
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဝ၊ တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်း
 နှစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သမ္ဗုတိပရမတ္ထေဝ၊ သမ္ဗုတိ-ပရမတ် တရားတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အဝိသံဝါဒေန္တော၊ မချွတ်ယွင်းစေဘဲ၊ ဝဒတိယထာ၊ ဟော
 တော်မူ၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မသေနာပတိပာတုတယော၊ အရှင်

၂၁

သာရိပုတ္တရာအစရှိကုန်သော၊ အရိယံပိ၊ အရိယံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခရမာနေစ၊ သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်
 လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတေစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသော်လည်းကောင်း၊
 တဿေဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အနု
 ဂစ္ဆာ၊ အစဉ်သျှောက်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတရား
 တော်၌၊ နာနာဝါဒတာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 နဟာတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ
 ထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ပရဟာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်
 သော၊ အရိယသံဃောနာပိ၊ အရိယသံဃာသည်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့နှင့်၊ အဝိရုဒ္ဓဝစနဘာဝဒဿနတ္ထ
 ဇ္ဈိမဆန့်ကျင်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဧဝံ၊
 ဤအတူ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ ဝုတ္တဘာဝဒဿနတ္ထဇ္ဈိမဟောတော်မူ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါလည်း၊ ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာတိဂေါတ္တာယုပမာဏာဒိဗိ
 သေသေ၊ ဇာတ်အနွယ်အသက်အဘ၌၊ အရှည် အစရှိသောအထူးသည်၊
 သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း၊ ဒသဗလံ၊ ဒီရုဏေဟိ၊ ဒသဗလအစရှိသော ဂုဏ်
 တော်တို့ဖြင့်၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ နတ္ထိဝိယ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဓမ္မဒေသနာ
 ယ၊ တရားဟော တော်မူခြင်း၌၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အည
 မညဉ္စ၊ အချင်းချင်းလည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊
 တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေးစကားနှင့်၊ အပရံ၊ နောက်စကားကို၊
 အဝိရုဒ္ဓမေဝ၊ မဆန့်ကျင်မူ၍သာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓေဟိစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌
 လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံယထေ၊ ဟောတော်မူ အပ်သကဲ့သို့၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော
 အရိယသံဃာသည်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုရိ
 မဗုဒ္ဓေဟိစ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိ

သည်လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တရေသု။ သုတ်တပါးတို့၌။ ဂုတ္တနယဘာဝ
ဒဿနတ္တရိ။ ဟောအပ်သောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ လည်း။
နိက္ခတ္တံ။ နှစ်ကြိမ်။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ တေန။ ထို
ကားရပ်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဒေသနာယ။ ဒေသနာတော်၏။ သဗ္ဗတ္ထ။
အလုံးစုံတို့၌။ အဝိရာဇော။ မဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ ဒိဝိတော။ ပြအပ်သည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ ဂုတ္တန္တိ။ ဂုတ္တံဟူသော။ ယဒေတံယံဇေတံ
ဒုတိယံ။ အကြင်နှစ်ခုမြောက်သောပုဒ်ကို။ မဟတ္တဘာဝဝစနံ။ မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကိုဟော၏ဟူ၍။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့သော
အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဂုတ္တံဂုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတာ။
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ။ ဤစကားကို။ ဂုတ္တံဟိ။ အမှန်ဟောတော်မူသည်
သာတည်း။ အရဟတာ။ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဧကဓမ္မံဘိက္ခဝေတိအာဒိကံ။ ဧကဓမ္မံဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိ
သော။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဂုတ္တမာနံ။ ဆိုလတ္တံ့သော။ ဝစနံ။ စကားကို။ ဂုတ္တံ။
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ ဂုတ္တန္တိ။ ဂုတ္တံဟူ
သော။ ယဒေတံယံဇေတံဒုတိယပဒံ။ အကြင်ဒုတိယပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။
တံ။ ထိုဒုတိယပုဒ်သည်။ နဝစနမတ္တံ။ ဟောခါမျှမဟုတ်။ အထခေါ။ စင်စစ်
သော်ကား။ ဝပနတ္တံ။ ပျိုးခြင်းအနက်ကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ တေန။ ထို
ကြောင့်။ ဇေတံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်သဘောကို။ နိဒဿတိ။ ပြ၏။ ဘဂဝ
တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ ဂုတ္တံဟိ။
ဟောတော်မူအပ်သည် သာတည်း။ တဉ္စခေါ။ ထိုစကား သည်လည်း။
နဂုတ္တမတ္တံနကထိတမတ္တံ။ ဟောခါမျှမဟုတ်။ အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။
ဝေနေယျာနံ။ ဆုံးမခြင်းငှါထိုက်ကုန်သောသူတို့၏။ သန္တာနော။ ခန္ဓာအစဉ်၌။
ကုသလမူလံ။ ကုသိုလ်တည်းဟူသောအရင်းကို။ ဝပိတံ။ ပျိုးတော်မူအပ်
၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္တော။ အနက်တည်း။ ။ အထဝါ။ တနည်း
သော်ကား။ ဂုတ္တန္တိ။ ဂုတ္တံဟူသော။ ယဒေတံယံဇေတံဒုတိယပဒံ။ အကြင်ဒု
တိယပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထိုဒုတိယပုဒ်သည်။ ဝတ္တနတ္တံ။ ကျင့်ခြင်းအ
နက်ရှိ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဿ။ ထိုဒုတိယ
ပုဒ်၏။ အတ္တော။ အနက်တည်း။ အရဟတာ။ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်
သော။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။
ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဉ္စခေါ။ ထိုစကားသည်လည်း။ နဂုတ္တံ။ ဟောရုံ

မျှမဟုတ်၊ အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ တဒတ္တဇာတံ၊ထိုစကား၏အနက်သ
 သောကို၊ ဝုတ္တံစရိတံ၊ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်သာလျှင်အနက်တည်း၊
 တေန၊ထိုစကားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝါဒီ၊အကြင်အ
 ခြင်းဖြင့် ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တထာကာရီ၊ထိုအခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဒေသတိ၊ပြု၏၊ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝါတာ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ
 ထိုက်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တဝစနံ၊ဟောတော်မူအပ်သောစကား
 တော်ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော် မူတတ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ။

☞ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ဝုတ္တန္တိ၊ဝုတ္တံဟူသောပုဒ်ကို၊ သင်္ခေပက
 ထံ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားကို၊ နိဗ္ဗိသနံ၊ညွှန်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုန၊တဖန်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဝုတ္တံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝိတ္ထာရကထံ၊
 အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊နိဗ္ဗိသနံ၊ညွှန်ခြင်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာဟ၊
 ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သင်္ခေပတောင၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောင၊အကျယ်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထဝါ
 တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒုရုတ္တဝစနာဘာဝ
 ဒဿနတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သော စကားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ဝုတ္တံဟေတံဘဂဝတာတိ၊ ဝုတ္တံဟေတံဘဂဝတာဟူ၍၊
 ဝတ္ထာ၊ဆိုပြီး၍၊ ပုန၊တဖန်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ဝုတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဥာဏာနူဝတဝစိကမ္မတာယ၊ဥာဏ်တော်သို့
 အစဉ်လိုက်သောဝစိကံ ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဝါသနပဟိ
 နသဗ္ဗဒေါသဿ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်သော ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံ
 သောဒေါသရှိတော်မူသော၊ အက္ခလိတဗျပ္ပထဿ၊ မချွတ်ယွင်းသောစ
 ကားရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကဒါမိဝိ၊ တရံ
 တခါမျှလည်း၊ ဒုရုတ္တနာမ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊
 ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ လော
 ကေ၊လောက၌၊ သတိသမ္ပောသေနဝါ၊ သတိမေ့သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဒဝါဝါ၊ အဆိုချွတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အတ္ထပမ္ပိလဒ္ဓ
 သညာ၊ အနက်ကိုရအပ်၏ ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဝုတ္တံ

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝုတ္တံဝါ၊ မဆိုအပ်သေးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ ဝါ၊ ပြုမူလည်းပြုကုန်၏၊ ပဋိသင်္ခရောန္တိ ဝါ၊ ပြင်မူလည်းပြင်ကုန်၏၊ နပဋိ သင်္ခရောန္တိ ဝါ၊ မပြင်မူလည်း မပြင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမာဟိတောစ၊ တည်ကြည်တော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗောသဓဗ္ဗောစ၊ မပျောက်ပျက်သောတရားရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏသမဂ္ဂဏာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော် နှင့်တူသော ဂုဏ်ရှိသော၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါယ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဖြင့်၊ ဥပနိတမတ္ထံ၊ အနီးသို့ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အပရိမိတကာလံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောကာလပတ်လုံး၊ သန္တတဗုညသန္တာရသမုဒါဂတေဟိ၊ ဆည်းပူးအပ်သောကောင်းမှုအဆောက်အဦးတို့မှသာကုန်သော၊ အနညသာဓာရဏေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓေဟိ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်သော၊ ကရဏဝိညူဝိသေသေဟိ၊ ပြုခြင်းကို သိကြောင်း အထူးတို့ဖြင့်၊ သောတာယတနရသာယရနတူတံ၊ သောတာယနရသာယတနဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုဏန္တာနံ၊ ကြားနာကုန်သော သူတို့အား၊ အမတဝသံ၊ အမြိုက်အရသာတည်းဟူသောရိပ်စားကို၊ ဝဿန္တောဝိယ၊ ရွာစေသကဲ့သို့၊ သောတပသာဒံ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်းကို၊ သဝနာနုတ္တရိယံ၊ သဝနာနုတ္တရိယဖြစ်သော၊ စာသတ္တံ၊ လေးပါးသောသတ္တံကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကရဝိက ရုတမဇ္ဈနာ၊ ကရဝိက ဌက် မင်း၏ တံသံကဲ့သို့ သာယာသော၊ သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်၊ သဘာဝနိရုတ္တိယာ၊ သဘောကိုထုတ်၍ဟောတော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုဇ္ဈပံ၊ ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသိုအားလျော်စွာ၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တမ္ဘိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း ဖြစ်သော၊ အဝက္ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုရုတ္တာဝကာသော၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သောအခွင့်သည်၊ ကုတောပန၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ အဝုတ္တံဝါ၊ မဟောအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုရုတ္တံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ကဒါမိ၊ တရံတဆစ်မျှနဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး၌၊ ဝုတ္တံဟေတံဘဂဝတာတိ၊

ဝတ္ထုဟေတံသကဝတာဟူ၍။ ဝတ္ထုဆိုပြီ၍။ ပုန်းတဖန်။ ဝတ္ထုမရဟတာ
 တီးဝတ္ထုမရဟတာဟူ၍။ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ဣတိထိုကြောင့်။ ဧတ္ထဤအရာ၌။
 ပုနရုတ္တံဒေါသောပုနရုတ္တံဒေါသသည်။ နဟောတိမဖြစ်။ ဣတိဧဝံဤသို့။
 ဧတ္ထဤဣတိဝုတ်ပါဠိတော်၌။ ပုနရုတ္တသဒ္ဓဿာတဖန်ဆိုအပ်သောဝတ္ထု
 သဒ္ဓါ၏။ သတ္တကတာအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ ။

ဣတိမေသုတန္တိဧတ္ထဣတိမေသုတံဟူသောဤပါဌ်၌။ ဣတိတိ။ ဣတိဟူ
 သော။ အသိဣတိသဒ္ဓေါ။ ဤဣတိသဒ္ဓါသည်။ ဟေတုပရိသမာပနာဒိပဒတ္တ
 ပရိယာယ ပကာရနိ ဒဿနာ ဝေရဏာဒိ။ အနေကတ္ထ ပတောဒေါ။ အ
 ကြောင်းဟူသော အနက် ပြီးဆုံးစေခြင်းဟူသော အနက် အစဟူသော
 အနက်-ပုဒ်အနက်၏ ဝေဝုတ်ဟူသော အနက်-အပြားဟူသော အနက်
 ညွှန်ပြခြင်းဟူသောအနက်-ဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူသောအနက်အစရှိသောမျှား
 သောအနက် အပြာရှိ၏။ တထာဟံတတောဧဝံ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 ဧသေသောဣတိသဒ္ဓေါ။ ဤဣတိသဒ္ဓါသည်။ ရုပ္ပတိတိခေါဘိက္ခဝေတသ္မာ
 ရူပန္တိ ဗ္ဗတိတိအာဒိသု။ ရုပ္ပတိတိခေါဘိက္ခဝေတသ္မာရူပန္တိ ဝုပ္ပတိဤသို့
 အစရှိသော ပါဌ်တို့၌။ ဟေတုအတ္ထေ။ အကြောင်း ဟူသော အနက်၌။
 ဒိဿတိထင်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ရုပ္ပတိ။ ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာထိုကြောင့်။ ရူပန္တိ။ ရူပဟူ၍။ ဝုပ္ပတိဆိုအပ်၏။ တသ္မာတိဟမေ
 ဘိက္ခဝေ(ပ)နောအာမိသဒါယာဒါတိအာဒိသု။ တသ္မာတိဟမေဘိက္ခဝေ
 (ပ)နောအာမိသဒါယာဒါဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌။ ပရိသမာပနေ။ ပြီးဆုံး
 စေခြင်း၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ကိန္တိ။ အတတ်သို့
 လျှင်မေး ငါတုရား၏။ သာဝကာ။ တပည့်တို့သည်။ ဓမ္မဒါယာဒါ။ တရား
 အမွေခံကုန်သည်။ ဘဝေယျံ။ မြစ်ကုန်ရအံ့နည်း။ အာမိသဒါယာဒါ။ ပစ္စည်း
 လေးပါးအမွေခံကုန်သည်။ နောဘဝေယျံ။ မမြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဤသို့။
 မေငါတုရား၏။ တုဌေသင်တို့၌။ အနုကမ္မ။ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်
 အတ္ထိရှိ၏။ တသ္မာထိုကြောင့်။ ဣဟဤသာသနာတော်၌။ မေငါတုရား
 ၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ။ တရားအမွေခံကုန်သည်။ ဘဝထံ။ မြစ်ကုန်လေ။ အာမိသ
 ဒါယာဒါ။ ပစ္စည်းလေးပါးအမွေခံကုန်သည်။ မာဘဝထံ။ မမြစ်ကုန်လင့်။
 ဣတိဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဣတိဝါဣတိဧဝရူပါဝိသုကဒဿနာ
 ပဋိဝိရတောတိအာဒိသု။ ဣတိဝါဣတိဧဝရူပါဝိသုကဒဿနာပဋိဝိရတော
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌။ အာဒိအတ္ထေ။ အစဟူသောအနက်၌။ ဒိဿတိ။
 ထင်၏။ ဣတိဝါဣတိနာသိလေနဝါ။ ဤသိလဖြင့်မူလည်း။ ဣတိဤသို့အစ

ရှိသော၊ ဧဝံရူပါ၊ ဤသို့သောရှိသော၊ ဝိသုကဒဿနာ၊ သာသနာတော်၏
 ငြောင့်တံကျင်သဘွယ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြည်၏။ ၊ မာဂဏ္ဍိ
 ယောတိ၊ (ပ) အဘိလာပေါတိအာဒိသု၊ မာဂဏ္ဍိယောတိ(ပ) အဘိလာပေါ
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ပဒတ္တဝိပရိယာယေ၊ ဝုဒ္ဓိအနက်ကိုပြန်ခြင်းဟူ
 သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ တင်၏။ ၊ မာဂဏ္ဍိယောတိ၊ မာဂဏ္ဍိယောဟူ
 သည်ကား၊ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊
 သမညာ၊ အမည်တည်း၊ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းတည်း၊ ဝေါ
 ဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ နာမကဋ္ဌံ၊ အမည်ကို
 ပြုခြင်းတည်း၊ နာမဓေယျံ၊ အမည်နှင့်စပ်၏။ နိရုတ္တိ၊ ထုတ်၍ဆိုခြင်းတည်း၊
 ဗျဉ္ဇနအဘိလာပေါ၊ သန္ဒါကို ဆိုခြင်းတည်း၊ ၊ ဣတိခေါဘိက္ခဝေ(ပ)
 ပဏ္ဍိတောတိ အာဒိသု၊ ဣတိခေါဘိက္ခဝေ(ပ)ပဏ္ဍိတောဤသို့အစရှိသော
 ပါဌ်တို့၌၊ ပကာရေ၊ အပြားဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဗာလော၊ သူမိက်သည်။
 သပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျန်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
 အပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျန်းမရှိ၊ ဗာလော၊ သူမိက်သည်။ သဥပဒ္ဒဝေါ၊ ကပ်၍
 နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အနုပဒ္ဒဝေါ၊ ကပ်၍
 နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ၊ ဗာလော၊ သူမိက်သည်။ သဥပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းနှင့်
 တကွဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အနုပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။ ၊
 အတ္ထိတိခေါကစ္စာန(ပ) အန္တောတိအာဒိသု၊ အတ္ထိတိခေါကစ္စာန(ပ) အန္တော
 ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ နိဒဿနေ၊ ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
 ၏။ ၊ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိခေါအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧကော၊
 တခုသော၊ အန္တော-ကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့တည်း၊ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိခေါအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အန္တောကောဋ္ဌာ
 သော၊ အဖို့တည်း။ ၊ အတ္ထိဣဒပစ္စယာ ဇရာမရဏံ (ပ) ဣစ္စဿဝစနိ
 ယန္တိ အာဒိသု၊ အတ္ထိဣဒပစ္စယာဇရာမရဏံ (ပ) ဣစ္စဿဝစနိယံဤသို့အစ
 ရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အဝဓာရဏေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ၊ အာနန္ဒ၊ အနန္ဒ၊ ဣဒပစ္စယာ၊ ဤတရားတို့၏ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းဟူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သည်။ သတာ၊ ဖြစ်သောသူသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ
 ၍၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းဟူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝဇေယျာဝေဆိုငြားအံ့၊ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဇရာမရဏန္တိ။ အိုခြင်းသေခြင်းဟူသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္နိဋ္ဌာနေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူ
 သောအနက်၌၊ ဒိဿ၊ ကြည့်၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
 အပ်၏၊ သွာယံသော၊ အယံဣတိသဒ္ဓေါ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊
 ပကာရနိဒဿနံ၊ ဝဇာရဏေသု၊ အပြားဟူသော အနက်-ညွှန်းပြခြင်းဟူ
 သောအနက်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူသောအနက်တို့၌၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ
 ထိုသုံးပါးသောအနက်တို့တွင်၊ ပကာရဇ္ဈေန၊ ပကာရအနက်ရှိသော၊ ဣ
 တိသဒ္ဓေန၊ ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇောမတ္ထံ၊ ဤဆိုသတ္ထံ၊ သောအနက်ကို၊ ဒိပတိ၊
 ပြ၏၊ ကိ၊ ဒိပတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ နာနာနယနိပုဏံ၊ အထူးထူးသော
 နည်းတို့ဖြင့်သိမ်မွေ့သော၊ အနေကဏ္ဍာသယသရဋ္ဌာနံ၊ များစွာသောအလို
 ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရှိသော၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဝိဝိဓပါရိဟာရိယံ၊ အထူးထူးသောပြာနဟာရှိသော၊ ဓမ္မတ္ထဓေသနာ
 ပဋိပေခန္တိရံ၊ ဓမ္မ၏နက်နဲခြင်းအတ္ထ၏ နက်နဲခြင်း၊ ဒေသနာ၏နက်နဲခြင်း
 ပဋိပေခန္တိရံ၊ နက်နဲခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့
 အား၊ သကသကဘာသာနုပတော၊ မိမိမိမိတို့၏ဘာသာအားလျော်သော
 အားဖြင့်၊ သောတပထံ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်းသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်သော၊ တဿ၊ တဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 တော်ကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အတယ်
 ဟူသည်၊ ဝိညာထံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊ သဗ္ဗထာမေန
 ပန၊ အလုံးစုံသောအစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတွာပိ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း၊ ဣတိ၊ တခုသောအပြား
 အားဖြင့်မေး၊ အက္ခန္တိသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ မယာပိ၊ အက္ခန္တိ
 သည်လည်း၊ ဇကေနပကာရေန၊ တခုသောအပြားအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပတိ၊ ပြ၏။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဇကတ္တနာနတ္တအဗျာပါရဇေဝံဓမ္မ
 တာသင်္ခါတာနန္တိယာဝဇ္ဇတိပုက္ခလသိဟဝိက္ခိန္တိတဒိဿာလောစနအင်္ဂုသ
 သင်္ခါတာစဝိသယာဒိတောဒေန၊ ဇကတ္တနည်း နာနတ္တနည်း အဗျာပါရနည်း
 ဇေဝံဓမ္မတာနည်း သင်္ခါတာနည်းနန္တိယာဝဇ္ဇနည်းတိပုက္ခလနည်းဒိဿာလော
 စနနည်းအင်္ဂုသနည်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသယာ
 ဒိတောဒေန၊ ဝိသယအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ နာနာဝိဓ၊ အထူးထူးအပြား

ပြားရှိကုန်သော၊ နယာ၊ နည်းတို့သည်၊ နာနာနယာ၊ နာနာနယမည်ကုန်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ နယာ၊ နည်းတို့သည်၊ ပါဠိဂတိယော၊ ပါဠိတော်၌ဖြစ်ခြင်း
 တို့တည်း၊ တာစ၊ ထိုပါဠိတော်၌ဖြစ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ပညတ္တိအနုပညတ္တိ
 အာဒိဝသေနစ၊ ပညတ်အနုပညတ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သံကိလေသဘာဂိယာဒိလောကိယာဒိတနုဘယဝေါမိဿတာဒိ
 ဝသေနစ၊ သံကိလေသဘာဂိယအစရှိသည်လောကိယအစရှိသည်ထိုနှစ်
 ပါးစုံရော နှောသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ကုသလာဒိဝသေနစ၊ ကုသိုလ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒိဝသေနစ၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟာဒိဝသေနစ၊ သင်္ဂဟအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမယဝိမုတ္တာဒိဝသေနစ၊ သမယဝိမုတ္တအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌပနာဒိဝသေနစ၊ ဌပနအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလမူလာဒိဝသေနစ၊ ကုသလမူ
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိကပဋ္ဌာနာဒိဝသေနစ၊
 တိကပဋ္ဌာနအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနုပ္ပကာရာ၊
 အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာနယာ၊ နာနာနယ
 မည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ နိဂုဏံသဏှံသုခမံ၊
 သိမ်မွေ့၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာနယနိဂုဏံ၊ နာနာနယနိဂုဏမည်
 ၏၊ အာသယောဝ၊ အာသယသည်သာလျှင်၊ အဇ္ဈာသယော၊ အဇ္ဈာသယ
 မည်၏၊ သေဝ၊ ထိုအဇ္ဈာသယသည်လည်း၊ သဿတာဒိဘေဒေနစ၊ သဿ
 တအစရှိသည်တို့၏ အပြားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပရုဇက္ခတာဒိ တာဝေ
 နစ၊ အပ္ပရုဇက္ခတာအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကဝိ
 ဇော၊ များသောအပြားရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဇ္ဈာသယာဒိကောဝေ၊
 မိမိအလိုအစရှိသည်သာလျှင်၊ အနေကော၊ တပါးမဟုတ်များသော၊ အဇ္ဈာ
 သယော၊ မိမိအလိုတည်း၊ အနေကဇ္ဈာသယော၊ တပါးမဟုတ်များသော
 မိမိအလို၊ တေဿ၊ ထိုစကားတော်အား၊ သော၊ ထိုတပါးမဟုတ်များသော
 မိမိအလိုဟူသော၊ သမုဋ္ဌာနံဥပ္ပတ္တိဟေတု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနေကဇ္ဈာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ အနုကဇ္ဈာသယသ
 မုဋ္ဌာနမည်၏၊ အတ္တဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နိ၊ အတ္တဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 ဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဥပနေတဗ္ဗာဘဝတော၊ ဆောင်
 အပ်သော ပုဒ်မရှိသောကြောင့်၊ သင်္ဂဟသနုပကာသန ပိဝရုဏဝိဘဇန

ဥတ္တာနိကာရဏပညတ္တိဝသေန၊ အကျဉ်းပြခြင်း အကျယ်ပြခြင်း ဖွင့်ခြင်း
 ဝေသာနိခြင်း ပေါ်သည်ကိုပြုခြင်း အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းတို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အတ္ထပဒေဟိစ၊ အနက်ပုဒ်တို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ အက္ခရပဒေယျဉ္စနာကာရနိရုတ္တိနိဒ္ဒေသဝသေန၊ အက္ခရာပုဒ်
 ဗျည်းအခြင်းအရာထုတ်၍ဆိုခြင်း အကြွင်းမရှိဟောခြင်းတို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗျဉ္စနပဒေဟိစ၊ သဒ္ဒါပုဒ်တို့နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမန္ဓာဂတံပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

☞ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိယန္တိတ္ထေ၊ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိယံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပဋိပက္ခ
 ဟရဏတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပယ်တတ်သောကြောင့်၊ ရာဂါဒိကိလေသါ
 ပနယတော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာကိုပယ်တတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိ
 ဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏၊ ဣတိအတ္ထေ၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ယေဟာရိတဗ္ဗာ၊ အကြွင်း
 ပယ်အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝုထုဇ္ဇနာနမ္ပိ၊ ဝုထုဇဉ်
 ဝုဂ္ဂိုဏ်တို့ အားလည်း၊ ဝိဝတုပတ္တိလေသေ၊ ကင်းသောညစ်ညူးကြောင်း
 ရှိသော၊ အဋ္ဌဂုဏသမ္ပန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စိတ္တေ၊
 စိတ်သည်၊ ဟတပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပယ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြိ
 ဓံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းသည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊
 ထိုတန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်ရာ၌၊ ပဝတ္ထဝေါဟာရေနစ၊ ဖြစ်သောခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ပါဠိဟာရိယန္တိ၊ ပါဠိဟာရိယံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊
 ဆိုခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်း
 ကြောင့်၊ မဟာကာရဏိကဿ၊ ကြီးမြတ်သောကရဏာရှိတော်မူသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေနေယျဂတာ၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တိဝါ
 တို့၏သန္တာန်၌ တည်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ပူပန်စေတတ် ကုန်သော
 တရားတို့သည်၊ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေသံ၊ ထိုပူပန်စေတတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ဘရဏတော၊ ပယ်
 တတ်သော ကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ။ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏လည်းကောင်း၊ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏လည်းကောင်း၊
 ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို၊ ဟရဏတော၊

ပယ်တတ်သောကြောင့်၊ ပါမိုဟာရိယံ၊ ပါမိုဟာရိယမည်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို၊ ဗိဗ္ဗိဟရဏဝသေန၊ အယူကိုပယ်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိပကာသနေ၊ အယူကိုပြုရာ၌၊ အသမတ္ထဘာဝေန၊
 မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုဿာသနိဟိ၊
 ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုဿာသနိတို့ဖြင့်၊ ဟာရိဟာအပနိတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပဋိတိပဒဿ၊ ပဋိဟူသောဝုန်၏၊ ပစ္ဆိမာတိအတ္ထော၊ ပစ္ဆိမဟူသောအ
 နက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဟိတေ၊ အာရုံ၌
 ကောင်းစွာထားအပ်ပြီးသော၊ စိတ္တော၊ စိတ်သည်၊ ဝိဂတုပက္ကိလေသေ၊
 ညစ်ညူးကြောင်းကင်းလတ်သော်လည်း၊ ကတကိစ္စေန၊ ပြုစုစွယ်ကိုပြုခြင်း
 ဖြင့်၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌၊ ဟာရိတဗ္ဗံပဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပဋိဟာရိယံ၊ ပဋိဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဥပက္ကိလေသေသု၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနမဂ္ဂေန၊
 စတုတ္ထဈာန်မဂ်ဖြင့်၊ ဟာရိတေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမာ၊
 နောက်၌၊ ဟရဏံ၊ ဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဋိဟာရိယံ၊ ပဋိဟာရိယမည်၏။
 ဣဒ္ဓိအာဒေသနာ နုဿာသနိယော၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာ နုဿာသနိတို့သည်
 လည်း၊ ဝိဂတုပက္ကိလေသေန၊ ညစ်ညူးကြောင်းကင်းသော၊ ကတကိစ္စေန၊
 ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသဖြင့်၊ သတ္တဟိတတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွား
 အကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဥပက္ကိလေသေသု၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို၊ ဟာရိတေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ပရသန္တာနေ၊ သူတပါးတို့၏ သန္တာန်၌၊ ဥပက္ကိလေသေ၊
 ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို၊ ဟရဏာနိ၊ ပယ်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဟာရိယာနိ၊ ပဋိဟာရိယ မည်ကုန်သည်၊
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဋိဟာရိယမေဝ၊ ပဋိဟာရိယသည်ပင်လျှင်၊ ပါမိုဟာ
 ရိယံ၊ ပါမိုဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိဟာရိယေဣဒ္ဓိအာဒေသနာ
 နုဿာသနိ သမုဒါယေ၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာ အနုဿာသနိအပေါင်း၌၊ ဘဝံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဧကကံ၊ တပါးတပါးကို၊ ပါမိုဟာရိယန္တိ၊ ပါမိုဟာရိယဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနဉ္စ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်လည်းကောင်း၊
 မဂ္ဂေါစ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခဟရဏတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို
 ပယ်တတ်သောကြောင့်၊ ပဋိဟာရိယံ၊ ပဋိဟာရိယ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစ

တုတ္ထဈာန်မဂ်၌၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိမိတ္တဘူတေ၊ နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တသ္မိ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်ကြောင့်၊ အာဂတံ၊ လာသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တန္တိ၊ တန္တိ၊ အတ္တတန္တိ၊ ဒေသနာတဒဘိသမယသင်္ခါတာ၊ ပါဠိအစဉ်အနက်အစဉ်ကိုဟောခြင်းထိုဒေသနာကိုထိုးတွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဂန္တိ၊ ရှေးနက်နဲ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေတုဖလတဒဘယပညတ္တိပဋိဝေဓသင်္ခါတာ၊ အကြောင်းအကျိုးထိုနှစ်ပါးစုံကိုပညတ်ခြင်းထိုးတွင်း၍သိခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓ၊ ဓမ္မအတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့သည်၊ ဂန္တိ၊ ရှေးနက်နဲကုန်၏။ အနုပဗ္ဗိကသမ္ဘာရေယိ၊ မဆည်းပူးအပ်သောကုသိုလ်အယောက်အဦရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ သဿဒိယိ၊ ယုန်ပတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ဒုက္ခောဂါဟောဝိယစ၊ သက်ဝင်နှိုင်းသကဲ့သို့သည်းကောင်း၊ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာစ၊ ရှိုင်းသောတည်ရာထောက်ရာရှိသကဲ့သို့ သည်းကောင်း၊ ဒုက္ခောဂါဋ္ဌာစ၊ သက်လည်းသက်ဝင်နှိုင်းကုန်၏။ အလတ္တနေယျ ပတိဋ္ဌာစ၊ ရှိုင်းသော တည်ရာထောက်ရာလည်းရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဟိတေဟိဂန္တိရတာဝေဟိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော နက်နဲသည်၏အဖြစ်တို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ဘွဲ့၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂန္တိရံ၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂန္တိရမည်၏။ ဧကောဝေ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာစောသော၊ တရားဟောတော်မူသောအသံသည်၊ ပာတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သော၊ တေသ္မိ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ နာနာဘာသာနံ၊ အထူးထူးသောစကားရှိကုန်သော၊ ပဋိဂ္ဂဟာနံ၊ တရားနာဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ ဘာသာဝသေန၊ စကား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝုဋ္ဌံအစရိယံ၊ မရှေးမနှောင်း၊ ဂဟ၊ ဣပဂေါ၊ ယူခြင်းငှါခံသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာမိဂမာယ၊ အနက်ကိုသိခြင်းငှါဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရားတို့၏ အာနုဘော်ကို၊ အဓိန္ဒေယျာ၊ မကြံစည်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော

၀၀၀

သတ္တဝါတို့၏၊ သကသကသာသာနုရူပတော၊ မိမိမိတို့၏သာသာအား
လျှော်သော အားဖြင့်၊ သောတပထံ၊ သောတပသာဒအား ထင်ခြင်းသို့၊
အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

နိဒဿနတ္ထန၊ ညွှန်ပြခြင်းအနက်ရှိသော၊ ဣတိသဒ္ဓေန၊ ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်။ နသယ ဗ္ဗူ၊ မိမိအလိုလိုမသိ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်
ကို၊ နသတ္ထိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ဥက္ကံသတော၊ ပြီးမြောက်ခြင်းမှ၊ ပရိမောစေန္တော၊ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍၊
ဣတိဣမိနာနယေန။ ဤဘုရားဟောတော်မူသော နည်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါသည်။
သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဘုရားဟောတော်မူ
သောနည်းဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိဒဿ
တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။ အဝခေရ ဣတ္ထေန၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း အနက်ရှိသော၊
ဣဒိသဒ္ဓေန၊ ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝ
ကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်
သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်အာ
နန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောအာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊
မြတ်၏၊ ဂတိမန္တာနံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သတိမန္တာနံ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဓိတိမန္တာနံ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊
အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ
အာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောအာနန္ဒော၊ ဤအာ
နန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထကု
သလော၊ အဘိုး၌လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလော၊ အကြောင်း၌လိမ္မာ၏၊ ဗျဇ္ဇနကု
သလော၊ ပုဒ်ဝါကျ၌လိမ္မာ၏၊ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဝိဂြိုဟ်၌လိမ္မာ၏၊ ပုပ္ဖာပရ
ကုသလော၊ ရှေ့နောက်၌ လိမ္မာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မ သေနာပတိနာစ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ ပဿတ္ထဘာဝါနုရူပံ၊ ပြီးပွမ်းအပ်သည်၏
အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓာရုဏဗသံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်းတည်း
ဟူသောအစွမ်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
၏၊ သောတုကမျှတံ၊ နာခြင်း၌အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇေနတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုကြားလိုက်ရခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထတောဝါ

အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အနုနိ၊ မယုတ်၊ အနုမိက်၊ မလွန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဘုရား ဟောတော်မူတိုင်းသာ
 လျှင်၊ ဓမ္မဗ္ဗိ၊ ဖွတ်အပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ နဒဗ္ဗဗ္ဗိ၊
 မဖွတ်အပ်၊ အညထာတိ၊ အညထာဟူသည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သုတာကာရတော၊ ကြားရသော
 အခြင်းအရာမှ၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာကာရတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော အခြင်း
 အရာမှ၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ နပနဒဗ္ဗဗ္ဗိ၊ မဖွတ်အပ်၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ဒေသနာ၊ ဟောတော် မူခြင်း
 သည်၊ အဓိန္ဒြယျာနုတာဝါ၊ မကြံစည်အပ်သော အစွမ်းရှိတော်မူ၏၊ သာ၊
 ထိုဟောတော် မူခြင်းသည်၊ သဗ္ဗာကာရေနဝိသိသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆို
 ဦးအုံး၊ သုတာ ကာရာဝိရုဏ္ဏနမေဝ၊ ကြားရသော အခြင်းအရာမှမဆန်ကျင်
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်း တည်းဟူသောအား
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထန္တရတာ၊ အနက်တပါး၏အဖြစ်
 သည်၊ နပရိယာရော၊ အဖြေမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဒွိန္ဒုဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထာနံ၊ အနက်တို့၏၊ ဧကဝိသ
 ယတ္ထာ၊ တူသောအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတရထာ၊ ဤမှ
 တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဂဟ္ပမာနေ၊ ယူအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယ၊ ဒေအနာကို၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ပဒိုဂ္ဂဟဏေ၊ ခံယူခြင်း၌၊ သမတ္ထေ၊ တိဝါ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အသမတ္ထေ၊ တိဝါ၊ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာ
 ပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

မေသဒ္ဓါ၊ မေသဒ္ဓါကို၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့၌၊
 ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုမေသဒ္ဓါ ကိုသုံးပါးကုန်သောအနက်
 တို့၌ရှုအပ်၏ ဆိုသောစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ အဿမေ သဒ္ဓဿ၊
 ထိုမေသဒ္ဓါ၏၊ ဂါထာသိဂိတံမေအဘောဇနယုန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဂါထာသိဂိတံ
 မေအဘောဇနယု ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ မယာတိ အတ္ထော။
 ငါသည်ဟူသော အနက်ကို၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ မေယာ၊ ငါသည်၊

ဂါထာဘိဝိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ရှုတ်အပ်၏။ အဘောဇနယျံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ ။
 သာဓုမေဘန္တေ ဘဂဝါသံဝိတ္တေန ဓမ္မဒေသေတူတိအာဒိသု၊ သာဓုမေ
 ဘန္တေ ဘဂဝါသံဝိတ္တေန ဓမ္မဒေသေတူ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
 မဿန္တိအတ္ထော၊ ငါ့အားဟူသော အနက်ကို၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ ။
 ဘန္တေ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်။ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ ဒေသေတူ၊
 ဟောတော်မူပါလော။ ။ ဓမ္မဒါယာဒါ မေတိက္ခဝေ ဘဝထာတိအာဒိသု၊
 ဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခဝေဘဝထ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ မမာတိ
 အတ္ထော၊ ငါ၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ ။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်။ မေ၊ ငါတရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူ
 သောအမွှာကိုခံယူကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဌ
 တပါးအတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုအံ့၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊
 ကြားလိုက်ရ၏။ ဣဘိဝ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သုတံ၊ ကြား
 ခြင်းတည်း၊ ဣဘိဝ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မေသဇ္ဈေး၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထုဒ္ဓ
 ယေ၊ အနက်ရှစ်ခု၌၊ ယုဇ္ဈာယံ၊ သင့်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤမေဟူ
 သောပုဒ်၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 သော၊ ထိုသူတပါးမဖြစ်သောသူသည်၊ အတ္တာ၊ အတ္တမည်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤ
 သို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သော၊ နိယကဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ ဟုဆိုအပ်
 သော၊ သကသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဝတ္ထုနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တိဝိ
 ခေဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မေသဇ္ဈေး၊ မေသဒ္ဓါကို၊ ဧက
 သ္မိံယေဝ၊ တခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်၌၊ ယဒိဝိဒိဿတိ၊
 အကယ်ကားရှုအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ရှုအပ်သော်လည်း၊ အသေ၊ ထိုမေ
 သဒ္ဓါ၏၊ ကရုဏသမ္ပဒါဒိဝိသေသသင်္ခါတော၊ ကရုဏ်းသမ္ပဒါန်အစရှိသော
 အထူးဟုဆိုအပ်သော၊ အယံအတ္ထဘေဒေါ၊ ဤအနက်အထူးသည်၊ ဝိဇ္ဇ
 တေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေသဇ္ဈေတိသု
 အတ္ထေသု ဒိဿတိတိ၊ မေသဇ္ဈေတိသု အတ္ထေသုဒိဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ။

သုတန္တိပဒဿ၊ သုတံဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အကယ်သို့
 သိအပ်သနည်း၊ သဥပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရနနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊ အနု
 ပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံသုတသဇ္ဈေး၊ ဤသု

တသဒ္ဓါသည်။ ဂမနဝိသုတကိလိန္ဒဥပစိတာနုယောဂသောတဝိညေယျ
သောတဒ္ဓါရာနုသ္မာရိညာတာဒိ အနေကတ္ထပဘောဒေါ၊ သွားခြင်းအနက်
ထင်ရှားခြင်းအနက်အလိပ်၊ လိမ်းကပ်ခြင်းအနက်ပွားစေအပ်သောအနက်
အဖန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်း အနက်သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောအ
နက်သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သောစကားသံကိုအစဉ်အောက်မှေ့၍သိအပ်
သောအနက်ပသောများသောအနက်အပြားရှိ နှို၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ ကြိယာဝိ
သေသကော၊ ကြိယာကိုအထူးပြုတတ်သော၊ ဥပသစ္စေါ၊ ဥပသာရသည်၊
ကိဗ္ဗာဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ ဇောတက
တာဝတော၊ ထွန်းပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုဥပသာရ
သည်၊ သတိပီးရှိသော်လည်း၊ သုတသဒ္ဓေါ၊ သုတသဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊
တံတံအတ္ထိ၊ ထိုထိုအနက်ကို၊ ဝဒကိ၊ ဟော၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အနုပသဂ္ဂဿ၊ ဥပသာရမရှိသော၊ သုတသဒ္ဓဿ၊ သုတသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထုဒ္ဓေါ
ရေ၊ အနက်ကိုထုတ်ရာ၌၊ သဥပသစ္စေါပိ၊ ဥပသာရနှင့် တကွဖြစ်သော
သဒ္ဓါကိုလည်း၊ ဥဒါဟရိယတိ၊ ထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သေ
နာယပသုတောတိအာဒိသု၊ သေနာယပသုတော ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
တို့၌၊ ဂစ္ဆန္တောတိအတ္ထော၊ သွား၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်
၏၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ ပသုတော၊ သွား၏၊ သုတဓမ္မဿပဿ
တောတိအာဒိသု၊ သုတဓမ္မဿပဿတော ဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊
ဝိသုတဓမ္မဿာတိအတ္ထော၊ ဝိသုတဓမ္မဿဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
ဖွတ်အပ်၏၊ သုတဓမ္မဿ၊ ထင်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသော၊
ပဿတော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်မြင်ပြီးသော၊ ခိဏာသဝဿ၊
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝသုတာအဝသုတဿာတိအာဒိသု၊ အ
ဝသုတာအဝသုတဿ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကိလေသန၊
ကိလေသာဖြင့်၊ ကိလိန္ဒာ ကိလိန္ဒဿာတိ အတ္ထော၊ ကိလိန္ဒာကိလိန္ဒဿ
ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အဝသုတာ၊ ကိလေသာ
ဖြင့်စွတ်သော မိန်းမသည်၊ အဝသုတဿ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်သော
ယောကျ်ားအား၊ တုဗ္ဗေဟိ ပုညံပသုတံ အနုပ္ပကန္တိအာဒိသု၊ တုဗ္ဗေ
ဟိပုညံပသုတံအနုပ္ပကံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပစိတန္တိ အတ္ထော၊
ဥပစိတံဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့
သည်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ပွားစေအပ်
ပြီ၊ ယေဗျာနပသုတာမိရာတိအာဒိသု၊ ယေဗျာနပသုတာမိရာ ဤသို့အ

စရှိသော ပါဠိရပ်ဘို့၌၊ ဈာနာနုယုတ္တာတိ အတ္ထော၊ ဈာနံအဖန်တလဲလဲ
 လုံ့လပြုကုန်၏ ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ယေဝိရာ၊
 အကြင်ပညာရှိဘို့သည်၊ ဈာနပသုတာ။ ဈာနံအဖန်တလဲလဲလုံ့လပြုကုန်
 ၏။ ဖိဋ္ဌံသုတံမုတန္တိ အာဒိသု၊ ဖိဋ္ဌံသုတံမုတံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
 တို့၌၊ သောတဝိညောယုန္တိ အတ္ထော၊ သောတာဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်၏ဟူ
 သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဖိဋ္ဌံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်၏၊
 သုတံ၊ သောတာဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်၏၊ မုတံ၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးဖြင့်သိအပ်၏ ၊
 သုတစရော သုတသန္နိစယောတိအာဒိသု၊ သုတစရောသုတသန္နိစယော
 ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သောတဒ္ဓါရာနုဿာရဝိညာတစရောတိ
 အတ္ထော၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်ပြီးသောစကားသံကို အစဉ်အောက်မေ့
 သဖြင့် သိအပ်ပြီးသောတရားကို ဆောင်တတ်၏ ဟူသော အနက်ကို၊ ဒ
 ဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ သုတစရော၊ သင်အပ်ပြီးသောတရားကိုဆောင်
 သည်၊ သုတသန္နိစယော၊ သင်အပ်ပြီးသောတရားကိုအဖန်တလဲလဲလေ့
 လာသည်၊ ဣပေန၊ ဤဣတိမေသုတံဟူသောဝါကျ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုသုတ
 သဒ္ဓါ၏၊ သောတဒ္ဓါရာနုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်ပြီးသောစကား
 သံကိုအစဉ်ကြံအောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏၊ ဣတိဝိ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဥပဓာရိတံ ဆောင်လိုက်ခြင်းတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဟိဝိက္ခာရယိဿာ
 မိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပြီးအံ့၊ မေသဒ္ဓဿ၊ မေသဒ္ဓါ၏၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယာ
 ဟူသောအနက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့တပါးသောအခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသုတကိုလည်း
 သောတဒ္ဓါရာနုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရဖြင့်နာအပ်ပြီး သောတရားသံကိုအ
 စဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဖွတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မမာတိအတ္ထော၊ မမဟူသောအနက်
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ သုတံ၊ ကြားလိုက် ခြင်းတည်း၊ သောတဒ္ဓါရာ နုဿာရေန၊ သောတ
 ဒ္ဓါရဖြင့်နာအပ်ပြီးသောတရားသံကိုအစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊
 ဖွတ်လိုက်ခြင်းတည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝေတသုတိသုပဒေသု၊ ဤသုံးပုဒ်တို့တွင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သုတသဒ္ဓ သန္နိဋ္ဌာနေ၊ သုတသဒ္ဓါကိုသုံးဖြတ်ရာ၌၊ ပယုတ္တေန၊
 ယှဉ်သော၊ ဣတိသဒ္ဓေန၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ သဝနကြိယာဇောတကေန၊

နာခြင်းကြောင့်သာကို ထွန်းပြတတ်သည်။ ဘဝိတဗွံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဣတိတိပဒံ၊ ဣတိဟူသော ပုဒ်သည်။ သောတဝိညာဏကိစ္စနိ
ဒဿနံ၊ သောတဝိညာဉ်ကိစ္စကို ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ မေတိပ
ဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်။ ဂုတ္တဝိညာဏသမင်္ဂီဂုဏ္ဏလနိဒဿနံ၊ ခရီးအပ်ပြီး
သောဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသောဂုဏ္ဏလကိုပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။

သဗ္ဗာနိပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါကျာနိ၊ ဝါကျာတို့သည်။
ဝေကာရတ္ထသဟိတာနိယေဝ၊ ဝေသာဒ္ဓါ၏အနက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်
သာလျှင်။ အဝဇာရဏာပလံ၊ ခြံစေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗွံ၊
သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်။ အသ
ဝနဘာဝပဒိုက္ခေပတော၊ မကြားနာရသည်၏ အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊
အနုနာဝိပရိတ ဂဟဏာနိဒဿနံ၊ မယုတ်မလို မှတ်ရခြင်း မဖောက်မပြန်
မှတ်ရခြင်းကိုပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယထာ၊ အ
ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားသောအသံသည်၊ သုတမေဝ၊ ကြားရုံ
သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ ခရီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဟေတိ၊
ထိုက်၏၊ ဝေထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကြားရသောအသံသည်၊ သဗ္ဗာ
ကောင်းစွာ၊ သုတံ၊ ကြားရသောအသံကို၊ အနုနဂဟဏဉ္စ၊ မယုတ်မလိုမှတ်
ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အဝိပရိတ ဂဟဏဉ္စ၊ မဖောက်မပြန်မှတ်ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗွံ၊ သိအပ်
၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သဒ္ဓန္တရတ္ထာပေ၊ ဟနဝသေန၊ သဒ္ဓါ
တပါးဖြင့် အနက်ကို ပယ်ခြင်း၏ အစွမ်းအာဖြင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါသည်၊
အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဟော၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိတေဿ၊
သုတံဟူသောပုဒ်၏၊ အသုတံ၊ မကြားနာရခြင်းသည်၊ နဟေတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ အသဝနဘာဝ ပဒိုက္ခေပတော၊ မ
ကြားနာရသည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုနာဝိ ပရိတဂဟဏာနိ
ဒဿနံ၊ မယုတ်မလိုမှတ်ရခြင်းမဖောက်မပြန်မှတ်ရခြင်းကိုပြကြောင်းဖြစ်
သောပုဒ်တည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံ
ဂုတ္တော၊ ခရီးလိုသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တပါးသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ နဒိဉ္စ၊ မမြင်အပ်၊ သယန္တိ၊
ညာဏေန၊ သယန္တိ၊ ညာဏ်ဖြင့်၊ နသန္တိကတံ၊ မျက်မှော်မပြုအပ်၊ အညဿ
ဝါ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နဥပလန္တံ၊ မရအပ်၊ တဉ္စ၊ ထိုသုတ်ကို

လည်း၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သံတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝဓာရဏတ္ထေဝ၊ အဝဓာရဏ အနက်ရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိ
 သဒ္ဓေ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ကို
 ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒပေက္ခဿ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကို
 ဝံသော၊ သုတသဒ္ဓဿ၊ သုတသဒ္ဓါ၏၊ နိယမတ္ထော၊ မြဲခြင်းအနက်သည်၊
 သမ္ပဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသဝနဘာဝပဋိက္ခပေါစ၊ ကြားနာရ
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုနာရိပရိတဂဟ
 ဏဒဿနတာစ၊ မယုတ်မလို မှတ်ရခြင်း မပေါက်မပြန်မှတ်ခဲ့ခြင်းကိုပြ
 ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ သဝန ဟေတုသဝန ဝိသေသ ဝသေန၊ ကြားခြင်း၏ အကြောင်း
 ကြားခြင်း၏အထူး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဒတ္တယဿ၊ ပုဒ်သုံးခုအပေါင်း၏၊
 အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်၌ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဓဉ္စိဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣတိတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောပုဒ်
 သည်းသောတစ္ဆါရာနုဿာရေန၊ သောတစ္ဆါရာသို့ရောက်သောစကားသံကို
 အစဉ်အောက်မှေသဖြင့်၊ ပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏဝိတိယာ၊ သော
 တာဝိညာဏဝိတိ၏၊ နာနုတ္ထဗျဉ္ဇနဂဟဏတော၊ အထူးထူးသောအနက်
 သဒ္ဓါကိုယူခြင်းကြောင့်၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးသောအပြားအားဖြင့်၊
 အာလမ္ပဏ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တိဘာဝပကာသနံ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ပြုကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 ဣတိသဒ္ဓေ၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ အာကာရတ္ထော၊ အာကာရအနက်ရှိ၏၊ ဣတိ
 ကတွာဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊
 အတ္တပကာသနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ သုတန္တိ ပဒံ၊
 သုတံ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဓမ္မပကာသနံ၊ ဓမ္မာကိုပြုကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်
 တည်း၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယထာဝုတ္တယ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဝိညာဏဝိတိယာ၊ ဝိညာဏဝိတိ၏၊ ပရိယတ္တိ
 ဓမ္မာရမ္မဏတ္တာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 အယံဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်၊
 အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ကရဏဘူတာယ၊ ကရိုဏ်းဖြစ်
 ချ်ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏဝိတိယာ၊ ဝိညာဏဝိတိဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အညံ၊
 တပံ၊ သောအမှုကို၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ သုတော၊

နာအပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊
တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတိတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗပကာ
သနံ၊ ညွှန်အပ်သောဓမ္မကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ နိဒေသနတ္ထော၊
ညွှန်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဣတိကတွာဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဒေသတဗ္ဗ
ဿ၊ ညွှန်အပ်သောအနက်၏၊ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဘာဝတော၊ ညွှန်အပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိသဒ္ဓေန၊ ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သက
လန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ပစ္စာမဋ္ဌံ၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဂ္ဂလပကာသနံ၊ တရားနာသောပုဂ္ဂိုလ်
ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊ သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊
ပုဂ္ဂလကိစ္စပကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုပြုကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုတသဒ္ဓေ၊ သုတသဒ္ဓါ၌ လက္ခမာနာ၊ ရအပ်သော၊ သဝနကြိ
ယာ၊ နာခြင်း ကြိယာသည်၊ သဝနဝိညာဏ ပဗန္ဓပဋိပဋ္ဌါ၊ နာကြောင်းဟူ
သောဝိညာဉ်အစဉ်နှင့်စပ်၍၊ တတ္ထစ၊ ထိုဝိညာဉ်အစဉ်၌လည်း၊ ပုဂ္ဂလဝေါ
ဟာရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုဂ္ဂ
လဝေါဟာရ၊ ရဟိတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကင်းသော၊ ဓမ္မပဗန္ဓေ၊
တရားအစဉ်၌၊ သဝနကြိယာ၊ ကြားနာခြင်းကြိယာကို၊ နလက္ခတိ၊ မရအပ်
တဿ၊ ထိုပါ၌၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်း
ဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ဟံသုတ္တံ၊ အကြင်သုတ်ကို၊ နိဒ္ဒိသိဿာမိ၊ ညွှန်အံ့၊
တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်
တည်း၊ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတိတိသေသသဒ္ဓေါ၊ ဣတိဟူသောဤ
သဒ္ဓါသည်၊ ယဿ စိတ္တသန္တာနဿ၊ အကြင်စိတ်အစဉ်၏၊ နာနာရမ္ပဏ
ပဝတ္တိယာ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂဟတံ၊
အထူးထူးသောအနက်သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿစိတ္တ
သန္တာနဿ၊ ထိုစိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရနိဓ္ဓေသော၊ အထူးထူးသောအ
ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ အာကာရတ္ထော၊
အာကာရအနက်ရှိ၏၊ ဣတိကတွာဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဣတိတိအယံပညတ္တိ၊ ဣတိဟူသောဤပညတ်သည်၊ အာကာရပညတ္တိ

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အခြင်းအရာကိုအပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းတည်း။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မာနံ၊ သဘောတရားတို့၏။ တံတံပဝတ္တိအာကာရံ၊ ထို
ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောကို ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညာပေတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ၊ အပြား
အားဖြင့်သိစေအပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မေတိဇေ
သောသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ အတ္တနိဒ္ဒေသော၊ မိမိကိုညွှန်
ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ သုတန္တိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ သုတံ ဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသယ၊ နိဒ္ဒေသော၊ အာရုံကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ
တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတဗ္ဗော၊ နာအပ်သော၊ သဝနကြိယာနံ၊ နာ
ခြင်းကြိယာတို့၏။ ကတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ကတ္တားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဝန
ကြိယာဝသေနံ၊ နာခြင်းကြိယာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိဌာနံ၊ ဖြစ်ခြင်း
၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်
နာနပ္ပကာရ ပဝတ္တေန၊ အထူးထူးသောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တ
သန္တာနေန၊ စိတ်အစဉ်ဖြင့်၊ တံသမာဓိနေ၊ ထိုစိတ်အစဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကတ္တံ၊ ဝိသယဂ္ဂဟဏေ၊ ကတ္တား၏အာရုံကိုယူခြင်း၌၊ သန္တိဌာ
နံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဣတိဘိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဣတိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလ
ကိစ္စနိဒ္ဒေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏။ သုတာနံ၊ နာအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဂဟိတာ
ကာရသဝါ၊ ယူအပ်သောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ နိဒေသနသဝါ၊
ညွှန်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာဓာဓဏသဝါ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပကာသနဘာဝေန၊ ပြသည်၏အဖြစ်ဟူဆိုအပ်သော၊ ဣတိသဒ္ဓေ
န၊ ဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဒါကာရာဒိဓာရဏဿ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုဆောင်
ခြင်း၏၊ ပုဂ္ဂလဝေါဟာရူပါဒါနဘူတဓမ္မပဗ္ဗဗျာပါရဘာဝတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောတရားအစဉ်၌ကြောင့်ကြံရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စမည်သည်ကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သုတန္တိဇေသောသဒ္ဓေါ၊
သုတံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိညာဏကိစ္စ နိဒ္ဒေသော၊ ဝိညာဉ်ကိစ္စကို
ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုဂ္ဂလဝါဒိနောပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ဟုဆိုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ သဝနကြိယာဝိညာဏနိရုပေက္ခာ၊
နာခြင်းကြိယာကိုပြုတတ်သော ဝိညာဉ်မှကင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

မေတ္တိ ဇေသသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥတယကိစ္စယုတ္တ
 ပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသော၊ နှစ်ပါးစုံသောကိစ္စနှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ကြောင်း
 ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မေတ္တိသဒ္ဓါပဝတ္တိ၊ မေဟူသောသဒ္ဓါ
 ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တဝိသေသ
 ဝိသယာ၊ သတ္တဝါအထူးလျှင်အာရုံရှိ၏၊ ဝိညာဏကိစ္စ၊ ဝိညာဉ်၏ကိစ္စကို
 လည်း၊ တဏှေ၊ ထိုသတ္တဝါအထူးဟူသောအာရုံ၌သာလျှင်၊ သမောဒဟိ
 တဗ္ဗံ၊ ပေါင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ မယာ၊ ငါဟုဆို
 အပ်သော၊ သဝနကိစ္စဝိညာဏသမင်္ဂီနာ၊ နာခြင်းကိစ္စရှိသောဝိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိညာဏဝသေန၊ ဝိညာဉ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ လဒ္ဓသဝနကိစ္စဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သောတရားနာခြင်းကိစ္စဟူ
 သောဝေါဟာရဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣဟိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတိတိစ၊ ဣတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မေတ္တိစ၊
 မေဟူ၍လည်းကောင်း၊ အယံပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်၊ သမ္ပိကဋ္ဌပရမတ္ထ
 ဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သောပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊
 ထင်ရှားမရှိသောပညတ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော၊
 သဒ္ဓါမဂ္ဂနိယဿ၊ သဒ္ဓါဖြင့်သိအပ်သော၊ အတ္ထဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအ
 နက်ကို၊ ပညတ္တိမုခေနေဝ၊ ပညတ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်သာ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကျင့်
 အပ်၏၊ သဗ္ဗပညတ္တိနဉ္စ၊ အလုံးစုံသောပညတ်တို့၏လည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနာဒိသု၊
 ဝိဇ္ဇမာနအစရှိကုန်သော၊ ဆသေဝ၊ ခြောက်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပညတ္တိသု၊ ပညတ်တို့၌၊ အဝရေ၊ ခော၊ အတွင်းဝင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်ပရမတ်သဘောတရားသည်၊
 မာယာမရိတိ အာဒယော၊ မျက်စွည့်တံလျှပ် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ အဘူ
 တဏှောစ၊ မဟုတ်သောအနက်သည် လည်းကောင်း၊ အနုဿဝါဒိဟိ၊
 ငှ. ဆင့်ကြားအစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗောဝိယ၊ ယူအပ် သကဲ့သို့၊
 အနုတ္တမတ္ထောစ၊ မမြတ်သောအနက်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မ
 ဖြစ်၊ ရုပ္ပနာဒိကာစ၊ ရုပ္ပနအစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုပ္ပနာနုဘဝနာဒိ
 ကောစ ရုပ္ပနအနုဘဝနအစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သေပရမတ္ထသဘာ
 ဝေါ၊ ထိုပရမတ်သဘော တရားသည်၊ သမ္ပိကဋ္ဌပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်
 ဆတ်သောပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတိ

တိစ၊ ဣတိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဟေဝ
 ဝုတ္တမာန အာကာရာဒိ အပရမတ္ထ သဘာဝေါ၊ အကြင် ဆိုလတ္တံ့သောအ
 ခြင်းအရာအစရှိသော ပရမတ္ထသဘောမဟုတ်သော တရားသည်၊ သမ္ပိ
 ကတ္ထပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သောပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုပ
 လတ္တမာနော၊ မရအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိနာမ၊ ထင်ရှားမရှိသော
 ပညတ် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဣတိမေသုတံ ဟူသောဝါ
 ကျ၍၊ ဣတိဘိဝါ၊ ဣတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မေတိဝါ၊ မေဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ယံနိဒ္ဒေသံ၊ အကြင်ညွှန်ပြခြင်းကို၊ သဘောထ၊ ရရာ၏၊ တံနိဒ္ဒေသံ
 ထိုညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကိံ အတ္ထိ၊ အတယ်
 မှာ ရှိအံ့နည်း၊ သုတန္တိ ပညတ္တိ၊ သုတံဟူသော ပညတ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာန
 ပညတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိသောပညတ်တည်း၊ ဟိကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာ
 နပညတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိသောပညတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယံတံဓမ္မအာ
 တံ၊ အကြင်သဘောတရားကို၊ သောတေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဥပလက္ခံ၊
 ထိအပ်၏၊ တံဓမ္မအာတံ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ
 အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊
 ဝိဇ္ဇမာနပညတ်တည်း၊ တထေ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣတိတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောဝုဒ်
 သည်၊ သောတပထံ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတေ၊ ရောက်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပခါယ၊ ထောက်၍၊ တေသံဥပခါရိတာကာ
 ရာဒိနံ၊ ထိုဆောင်အပ်သောအခြင်းအရာစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စာမသန ဝသေန
 တဖန်သုံးသပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပါဒါပညတ္တိ၊ ဥပါဒါပညတ်မည်၏၊
 မေတိပဒံ၊ မေဟူသောဝုဒ်သည်၊ သသန္တိတိပရိယာန္တေ၊ မိမိအစဉ်၌အကျိုး
 ဝင်ကုန်သော၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ကရဏာဒိ ဝသေန၊ ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသိဇ္ဇေ၊ ထူးကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဥပဒါယ၊ ထောက်၍၊
 ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပဒါပညတ္တိ၊ ဥပါဒါပညတ်မည်၏၊
 သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ဘူးသောအာရုံအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊
 ဥပနိဓာပညတ္တိ၊ ဥပါဒါပညတ်မည်၏၊ ဒိဋ္ဌာဒိသဘာဝရဟိတေ၊ မြင်ဘူး
 သောအာရုံစသော သဘောမှကင်းသော၊ သဒ္ဓါယတနေ၊ သဒ္ဓါယတန၌၊
 ပဝတ္တမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သုတဝေါဟာရော၊ သုတဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 ကို၊ ဒုတိယံတတိယန္တိ အာဒိကောဝိယ၊ ဒုတိယံတတိယံ အစရှိသည်ကဲ့သို့၊
 ပဌမာဒိ၊ ပဌမအစရှိသည်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ယံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ ဒိဋ္ဌမု

တပိညာတနိရပေက္ခံ။ ဗိဇ္ဇမုတပိညာတမ္ပကင်း၏။ တံ၊ ထိုအာရုံသည်၊ သုတံ၊ သုတမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညေယျတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇာဒိနိ၊ မြင်ဘူးသောအာရုံ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓေယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုသုတဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အသုတံ၊ အသုတမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိ၊ ပဒဿ၊ သုတံဟူသောပုဒ်၏၊ အယံ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဗ။ သက်၍ပိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣတိမေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊ ဣတိတိဝစနေန၊ ဣတိဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အသဗ္ဗောဟံ၊ မတွေ့ဝေခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်ကုန်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်၌၊ ပကာရပိတေဿ၊ အပြားအထူးတို့ကို၊ ဣတိတိပဒေန၊ ဣတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤဣတိဝစနေန၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပတ္တာမတ္တာ၊ သုံးသပ်အပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသေ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊ အသဗ္ဗောဟော၊ မတွေ့ဝေခြင်းကို၊ ဒိပိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သံရဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေသောသူသည်၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓေမတ္ထော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောတရားကိုမဖော်မပြန်သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောဝာမဟာနာဒိဝသေန၊ သောတာကို ပယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သောပုဒ်၌၊ ဗ။ ထိုးတွင်း၍သိနိုင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တတ္ထော၊ သုတံအနက်ကို၊ နန္ဒိယိယန္တိ၊ ညွှန်အပ်ကုန်၏။ သုတန္တိဝစနေန၊ သုတံဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ အသဗ္ဗောသံ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သုတာကရဿ၊ ကြားအပ်သောအခြင်းအရာ၏၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဒသိယနေတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယသေ၊ အကြင်သူအား၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သောတရားသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာလန္တရေ၊ ကာလခြားရာ၌၊ မယ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသေ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာအား။ အသဗ္ဗောဟေန သဗ္ဗောဟာသာဝဇန၊ တွေ့ဝေခြင်း မရှိသဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဝနကလသန္တံ၊ အသေ၊ နာသောကာလ၌ဖြစ်သော၊ ပညာယဝေ၊ ပညာဖြင့်သာလျှင်၊ တနုတ္တရိကဉ္စ

လပညာသိဒ္ဓိ၊ ထိုအထက်ကာလ၌ပညာ၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အသမ္ဘောသေန၊ မေးလှူခြင်းမရှိသဖြင့်။ သတိသိဒ္ဓိ၊
 သတိ၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂ
 မာယ၊ ပညာသည်ရှေးသွားဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ပညာရှေးသွားရှိသော၊ သတိ
 ယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနာဝဓာရဏ သမတ္ထတာ၊ သဒ္ဓါကိုဆောင်ခြင်း၌စွမ်း
 သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗျဉ္ဇနာနံ၊ သဒ္ဓါတို့၏၊
 ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်၍သိအပ်သော၊ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။
 နာတိဂန္တိရော၊ မနက်နဲလွန်း၊ ယထာသုတံ၊ နာတိုင်းကို၊ ဓာရဏမေဝ၊
 ဆောင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါ၌၊ ကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်တည်း။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ ဗျာပါရော၊ ကြောင့်ကြခြင်း
 သည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားတည်း။
 ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဂုဏဘူတာ၊
 မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သတိရှေးသွားရှိသော၊ ပညာ
 ယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတ္ထပဋိဝေဓသမတ္ထတာ၊ အနက်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌
 စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အတ္ထဿ၊
 အနက်၏၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ ထိုးထွင်၍သိအပ်သော၊ အာကာရော၊ အခြင်း
 အရာသည်၊ ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊
 ဗျာပါရော၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ အဓိကော၊ လွန်၏။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားသည်တည်း။ ဣတိကတွာ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သတိ၊ သတိသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနက်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌၊ ဂုဏဘူတာ၊
 မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒုဘယသမတ္ထတာ
 ယောဝေန၊ ထိုနှစ်ပါးသောသဒ္ဓါကို ဆောင်ခြင်းအနက်ကို ထိုးထွင်း၍သိ
 ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ၊ အနက်
 သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မကောသဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာ
 တိုက်ကို၊ အနုပါလနသမတ္ထတာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္ထသိဒ္ဓိ၊ တရားဘဏ္ဍာရိုးအဖြစ်၏
 ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဏတေ၊ ဆိုပြီး
 အံ၊ ဣတိတိဝေနေန၊ ဣတိဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊
 အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒိပေကိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဂုဏမာနာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ အကာရုနိဒဿနာဝဓာရဏတ္ထာနံ၊ အာကာ

ရအနက်နိဒဿနအနက် အဝဿရဏအနက် တို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပရိ။
 အထက်၌၊ ဝက္ခမာနာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ ကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရပဒ္ဓိဝေဓဇာတ
 ကာနံ၊ အထူးထူးသော အပြား၌ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ထွန်းပြတတ်ကုန်
 သောသဒ္ဓါတို့၏၎င်း၊ အဝိပရိတသဒ္ဓမ္မဝိသယတ္တာ၊ မဖေဖံမပြန်သောသဒ္ဓမ္မ
 သျှင်အရာရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊
 မနသိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနပ္ပကာရပဒ္ဓိဝေဓဇာ
 အထူးထူးအပြားပြား၌ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ နသ ဟ္တ ဝတိ၊ မဖြစ်၊
 သုတန္တ ဝစနေန၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိက္ခေပံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊
 နိပေတိ၊ ပြု၏၊ နိဒါနပုစ္ဆာဝသေန၊ နိဒါန်းကိုမေသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပက
 ရဏာပတ္တဿ၊ အရာသို့ရောက်သော၊ ဝက္ခမာနဿ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော၊ သုတ္တ
 ဿ၊ သုတ်ကို၊ သဝနံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်၊ သမာဓာနမန္တရေန၊ စိတ်ကို
 ကောင်းစွာထားခြင်း မရှိသဖြင့်၊ နသ ဟ္တ ဝတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တဿ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သဝနာဘာဝတော၊ ကြားနာရခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ တထာဟိ တ
 တောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိဿ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော
 ကောင်းကို၊ ပုစ္ဆမာနောဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြား
 လိုက်ရ၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘဏသ၊ ဆိုပါကုန်ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤယောနိသောမနသိကာရ အဝိက္ခေပနှစ်ပါးတို့
 တွင်း၊ ယောနိသော မနသိကာရေန၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊
 အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိဉ္စ၊ မိမိစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပုဗ္ဗေကတပုညတဉ္စ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 သမ္ဘာအပ္ပဏိဟိတတ္တဿစ၊ မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာမထားသော ပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေအကတပုညဿစ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသောကောင်းမှု
 မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုအသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်း၌မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ အဝိက္ခေပေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်၊
 သဒ္ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုကြားနာရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုနှိပ်ဆည်းကပ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ အသုတဝတောစ၊ ကြားနာရခြင်းမရှိသောသူအားလည်းကောင်း၊

သပ္ပုရိသုပနိဿယရဟိတဿဝ။ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖြစ်ခြင်းကင်း
 သောသူအားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုမျှလွင့်ခြင်းမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိ
 သောသူသည်။ သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အနုပနိဿ
 ယမာနဿ၊ ဖြစ်ခြင်းကင်းသောသူအား၊ သဝနံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်၊ နဝ
 အတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊
 ရှိဦးအံ၊ ယဿဝိတ္တသန္တာနဿ၊ အကြင်စိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရပဝတ္တိ
 ယာ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂဟ
 တံ၊ အထူးထူးသော အနက်သဒ္ဓါကို ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဿ၊ ထိုစိတ်အစဉ်ကို၊ နာနာကာရနိဋ္ဌေသေ၊ အထူးထူးသောအခြင်း
 အရာဖြင့် ညွှန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဟသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ ခြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနဿ၊ စကားတော်ကို၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနဘေဒပ
 ရိန္တေဒဝသန၊ အနက်သဒ္ဓါအပြားကိုထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကလသာသနသမ္ပတ္တိဩဂါဟဏေန၊ အလုံး
 ရံသောသာသနာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 နိရဝသေသပရဟိတပါရိပူရိကာရဏဘူတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသူတ
 ပါးတို့၏ အစီးအပွားကို ပြည့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇေတနန္တ
 ကော၊ ဤသို့ကောင်းသော၊ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်၊ သမ္မာအဇဏိ
 ဟိတတ္တနောဝါ၊ ကောင်းစွာသောကံတည်အပ်သောစိတ်မရှိသောသူအား
 လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေအကတပုညဿဝ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသောကောင်းမှုမရှိ
 သောသူအားလည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိ
 တိဣမိနာ၊ ဣတိဟူသော၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အတ္တနောမိမိန္တိ၊ ပစ္ဆိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော
 စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊ သုတန္တိဣမိနာပဒေန၊ သုတံဟူ
 သောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သာနယောဂေန၊ နာခြင်းကြိယာနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဝုရိမစက္က
 န္တယသမ္ပတ္တိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောစက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အပ္ပတိရူပဒေသ၊ မလျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝသတော
 ဝါ၊ နေသောသူအား လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပ နိဿယရဟိတဿဝါ၊

၁၁

သုတေသီ ကောင်းတို့ကို ခြံစံ ဆည်းကပ်ခြင်း မှကင်းသော သူအား လည်း
 ကောင်း၊ သဝနံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်၊ နအတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊
 ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ပဏ္ဍိ မစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာ၊ နောက်၌ဖြစ်သောစက်နှစ်ပါး
 ၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အလို၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဟိတတ္တာစ၊ ဆောက်တည်
 အပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတပုညောစ၊
 ပြုဘူးသောကောင်းမှုရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါသယော၊ အ
 လူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဒဝိသုဒ္ဓိဟေတုနံ၊ ထိုအလို၏ မစင်ကြယ်ခြင်း
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ နုရိဘဝတော၊
 ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္မာပဏိဟိတံစိတ္တံ၊
 သေယျသောနံ တတောကရေတိစ၊ သမ္မာပဏိဟိတံစိတ္တံ၊ သေယျသောနံ
 တတောကရေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကတပုညော သိတုံအာနန္ဒပဝနမနု
 ယုဒ္ဓိဗ္ဗံဟောဟိသိ အနာသဝေါဟိစ၊ ကတပုညောသိတုံအာနန္ဒပဝနမနု
 ယုဒ္ဓိဗ္ဗံဟော ဟိသိအနာသဝေါဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ။
 ပောတေတိ မူအပ်၏။ တတော၊ ထိုမိဘ ဆွေမျိုးတို့သက်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပဏိဟိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေယျသော၊ တဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်မြတ်လေအောင်၊
 ကရေ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတပုညော၊ ပြုအပ်
 ပြီးသောကောင်းမှုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဝနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဒ္ဓေ၊
 လုံ့လပြုလော၊ ခိပွံးလျှင်စွာ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်၊ ဟော
 တိသိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ။

ပုရိမစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာ၊ ရှေးဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ ပြီးခြင်းကြောင့်၊
 ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပတိရူပဒေသဝါသေနစ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌နေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသု ပနိဿယေနစ၊ သုတေသီကောင်းတို့
 ကိုခြံစံဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာဓုနံ၊ သုတေသီကောင်းတို့ကို၊
 ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေနုပိ၊ မြင်သဖြင့်အတုလိုက်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိပယောဂေါ၊ စင်ကြယ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာယစအာသယသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုအလို၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ အဝိ
 ဝမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၌လိမ္မာခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟော

ထိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓဇေ၊ ရှေး၌သာ
လျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလေသာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ညစ်ညူး
ကြောင်းတို့ကို၊ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ အာဂမယျတ္တိ
သိဒ္ဓိ၊ ပါဠိအာရုံ၌ လိမ္မာခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏။ သုပရိသုဒ္ဓ ကာယဝစိပယောဂေါ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သောကာ
ယာယောဂဝစိပယောဂ ဤသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿိသာရာတာဝတော၊
နလုံးမသာယာခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ မမျှလွင့်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယတ္တိယံ၊ ပရိယတ်၌၊ ဝိသာရဇေ၊ ရဲရင့်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓဿ၊ လုံ့လအလိုစင်ကြယ်
သော၊ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နဿ၊ ပရိယတ်ပရိပတ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဥဒယတော၊ တက်သစ်သော၊ သူရိယဿ၊ နေ၏။
အရုဏုပ္ပံ၊ အရုဏ်ညွန့်သည်၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
အရဟတိဝိယစ၊ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကုသလဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်
တရား၏။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိဝိယစ၊
ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနဿ၊
စကားတော်၏။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊
ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဌာနေ၊ အရာဟုတ်သည်၌၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဌပေန္တော၊
ထားတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိမေသုတန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ဣတိမေသုတံ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ယော၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆို
ဦးအံ့၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယောန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသော၊ နာနပ္ပကာရ
ပရိဝေဓေပကေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အနက်ကိုထိုးထွင်း၍သိ
ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဣတိတိဣမိနာပဒေန၊ ဣတိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ အတ္ထပရိဘာနပရိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသန္တိဿ၊ အတ္ထပရိသန္တိဒါ
ဥာဏ်-ပရိဘာနပရိသန္တိဒါဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိသဒ္ဓသန္တိဋ္ဌာနတောဝါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကိုဆုံးဖြတ်
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမာနာပေက္ခာယာဝါ၊ ဆိုလတ္တံ့သည်ကိုပွဲ
သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောတဗ္ဗပ္ပဘောဒပရိဝေဓေပကေန၊ နာအပ်
သောတရားအထူးကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သုတန္တိဣမိ

နာပဒေနေ၊ သုတံဟူသော ဤဝုဒ်ဖြင့်၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသမ္ဘဝံ၊
 ဓမ္မာနိ သန္တိဒါဉာဏ်-နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကို ဖိပေတိ၊ ပြု၏။ စ၊ ဆက်၍ ပြဦးအံ့၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယောနိသောမနသိကာရနိပကံ၊ အသင့်အား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဣတိ ဟိ၊ ဣတိဟူသော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဇေတဝဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတား
 အဖန်ဖန်ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဗိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍
 သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဖိပေတိ၊ ပြု၏။ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိတရားတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ သီလံ၊
 သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ
 ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊
 ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ အနုသန္တိယော၊ အနုသန္တေတို့ကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 အနုပေက္ခိတံ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ကုန်၏၊ အနုသဝါကာရပရိဝိတက္ကသဟိ
 တာယ၊ အဆင့်ကြားသော အခြင်းအရာ-ကြီးစွာဖြင့် နှင့် တကွဖြစ်သော၊
 ဓမ္မနိဣာနန္တိဘူတာယ၊ ဓမ္မနိဣာနန္တိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဉာတပရိညာသင်္ခါ
 တာယ၊ ဉာတပရိညာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗိဗ္ဗိယာဝါ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊
 တက္ကတက္က၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ဂုတ္တဇ္ဈပါရူပဓမ္မေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်
 နာမ်တရားတို့ကို၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်
 ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယော
 နနည်းဖြင့်၊ သုပ္ပု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြား မှတ်သား၍၊ ပဋိ
 ဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊
 ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိတာသုခါဝဟာ၊ စီးပွားချမ်းသာ
 ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဝန
 ယောဂပရိဒီပကံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော လုံ့လကို ပြုတတ်သော၊ သုတန္တိ
 ဣဒံဝစနံ၊ သုတံဟူသော ဤစကားကို၊ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော အရှင်အာ
 နန္ဒာမထေရ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
 တို့ကို၊ သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်ပြီ၊ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝစဿ၊
 နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသန္တံ၊

မှန်၏။ ပရိယတ္တိဓမ္မဿ။ ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သဝနဓာရဏပရိယယ။ နာခြင်း
ဆောင်ခြင်းလေ့လာခြင်းတို့သည်။ သောတာပနပဋိပစ္ဆါ။ နား၌သက်ဝင်
ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ တဒုဘယေန။ ထိုနှစ်ပါးသော စိတ်ဖြင့်ရှုခြင်းစသည်နှင့်
ခြင်းစသည်ဖြင့်။ ဓမ္မဿ။ တရားတော်၏။ သုက္ခာတဘာဝေန။ ကောင်းစွာ
ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပုရိ။ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်
ခြင်းကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ သဝနေ၊ နာခြင်း၌။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်း
ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပုရိ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အာဒရေန၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်၊ အသုဏန္တော
မနာသည်ရှိသော်။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဟိတာယ၊ အစီအပွား၏။
ပရိဗာဟိရော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာ
ဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သောတဗ္ဗော၊
နာအပ်၏။ ။

သကလေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဣတိမေသုတန္တိ၊ ဣမိနာဝစနေန၊ ဣတိမေ
သုတံဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒသည်။
တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊
ဓမ္မဝိနယံ၊ ဓမ္မဝိနယကို၊ အတ္တနိမိမိ၏၊ အဒဟန္တော၊ မထားမူ၍၊ အသပ္ပုရိ
သဘူမိ၊ မသူတော်တို့၏အရာကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်တော်မူ၏။ သဝကတ္ထံ
တပည့်အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပုရိသဘူမိ။
သူတော်ကောင်းတို့၏ အရာသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏။ အသန္တုပ္ပာ၊
မသူတော်တို့၏တရားမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုဠာပေတိ၊ ထစေ၏။ သန္တုဇ္ဈေ၊ သူ
တော်ကောင်းတို့၏ တရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်ငြိမ်တော်
မူ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မယာ၊ ငါသည်။ တသ္မာဝပနဘဂဝတော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဇောဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘုတမေဝ၊
နာအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမေဝေတိ၊ လွတ်စေတော်မူ၏။ သတ္တဝရံ၊ ဆရာကို၊ အပ
ဒိဿတိ၊ ညွှန်ပြဟောမူ၏။ ဇိနဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ အပ္ပေတိ၊ ပြီး
စေ၏။ ဓမ္မနေတ္ထိ၊ တရားတည်းဟူသော မျက်စိကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်
ငြိမ်၏။ ။

အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဠာတေ
ဆိုပြီးအံ့။ ဣတိမေသုတန္တိ၊ ဣမိနာဝစနေန၊ ဣတိမေသုတံဟူသောဤသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊

အပဋိစာနန္တော၊ ဝနိမခံသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမသဝနံ၊ ရှေးကာလ၌ နာအပ်ပြီး
သောဘုရားစကားတော်ကို၊ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်။
စတုဝေသာမုန္တုပိသာရဒဿ၊ လေးပါးသော ဝေသာရန္တ ဥဏ်ကြောင့်
ရဲရင့်တော်မူထသော၊ ဒသဗလဓရဿ၊ ကိုယ်တော်အားဆယ်ပါး ဥဏ်
တော်အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူထသော၊ အာသဘဠာနဠာယိနော၊
မြတ်သော အာသဘအရာ၌ တည်တော်မူထသော၊ သိဟနာဒနမိနော၊
ကေသရာဇာခြင်္သေ့ မင်း၏ ရဲတင်းသော အသံနှင့်တူသော ရဲတင်းသော
စကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ၊ အလုံးစုံသော
သတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မိဿရဿ၊ တရားကို
အစိုးရတော်မူထသော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားကြောင့် မင်းဖြစ်တော်မူထ
သော၊ ဓမ္မဒီပကဿ၊ တရားတည်းဟူသော သီဝီကို ညှိထွန်းတော်မူထ
သော၊ ဓမ္မသရဏဿ၊ တရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာရှိတော်မူထ
သော၊ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော
မြတ်သော စက်တနာကို လည်စေ တတ်ထသော၊ သဗ္ဗာ သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊
မဇ္ဇိမဗျာဓိသုတ္တံ သဗ္ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဥဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလို သိတော်မူတတ်ထသော၊
တဿာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ မ
ယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောင်တော်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်ပြီး၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာ
အပ်သောတရား၌၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ အတ္ထေဝါ၊ အနက်၌လည်းကောင်း၊
ဓမ္မေဝါ၊ ပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ ပဒေဝါ၊ ပုဒ်၌လည်းကောင်း၊ ဗျုဒ္ဓေနဝါ၊ ပါကျ
၌လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါဝါ၊ အားကြီးသောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပိမတိဝါ၊ အားနည်းသောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကာတဗ္ဗာ၊ မပြု
အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ အလုံးစုံသောနတ်လူတို့၏၊ ဣမသ္မိ
ဓမ္မပိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသေ
တိ၊ ပျောက်၏၊ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓါတရား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်
စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနာသယတိ(ပ)သာဝကောတိ၊ ဝိနာသယ
တိ(ပ)သာဝကော ဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣတိမေ သုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဣတိမေသုတံဟူသော စကားကို၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆို
သော၊ ဂေါတမ သာဝကော၊ ဂေါတမ ဘုရားရှင်၏ တပည့်ဖြစ်သော၊
အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အသဒ္ဓိ၊ မယုံ
ကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျောက်၏၊ သဒ္ဓိ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝဇေတိ၊
ပွားစေ၏ ။

ဧတ္ထဌာနေ။ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို
 လာရာ၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုလာရာသနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊
 ဇေံမေသုတံဇေံသမယံတဂဝါတိအာဒိနာ၊ ဇေံမေသုတံဇေံသမယံတဂ
 ဝါဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကာလဒေသေ၊ ကာလဒေသတို့ကို၊ အပဒိသိတွာ
 ဝ၊ ရည်ညွှန်း၍သာလျှင်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဘာသိတံယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နဘာသိတံပန၊ မဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ တာဝ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ထေရေန၊
 အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ နဘာသိတတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နပနဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို၌ဦးနှံ၊
 ဣဒံနိဒါနံ၊ ဤနိဒါန်းကို၊ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဥပါသိကာသု၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်၊ ဗဟုသုတဘာဝေန၊ များသောကြား
 အမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌဝိတာယ၊ ထားအပ်
 သော၊ သေခပဋိသန္တိဗ္ဗတ္တာယ၊ သေခဖြစ်၍ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်သော။
 အရိယသဘိကာယ၊ ဘုရားတပည့်မဖြစ်သော၊ ခုဇ္ဈတ္တရာယပန၊ ခုဇ္ဈတ္တ
 ရာသည်ကား၊ သာမာဝတိပရခါနံ၊ သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စနံ
 ဣတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့အား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘာသိတံ၊
 ဆိုအပ်၏။ တဩဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
 အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း။ ။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကက ဟ္တာမ္၊ ကပ္ပသတသဟဿမတ္ထကော၊ က ဟ္တာတ
 သိန်ထက်၌၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗု
 ဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊
 ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မစကြာတရားရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌၊ ဝိဟရတိကိရ၊ နေတော်မူသတတ်
 အထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဇေနိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဟံသဝတိယံ၊
 ဟံသဝတိပြည်၌၊ ဇေကာ၊ တယောက်သော၊ ကုလဗိတာ၊ အမျိုးသမီးသည်၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သောတု၊
 နာခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိဟိ၊ လွှားကုန်သော၊ ဥပါသိကာဟိ၊ သီတင်းသည်မတို့
 နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အာရာမံ၊ အရာပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွား၏၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ

တုရားကို၊ ဇက်၊ တယောက်သော၊ ဥပါသိကံ၊ သိတင်းသည်မကို၊ ဗဟု
 သုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေ
 ဒဂ်အရာ၌၊ ဥပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဓိကာရံ၊ လွန်ကဲ
 သောကောင်းမှုကို၊ ကတွားပြု၍၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို၊ ပစ္ဆေ
 သိ၊ တောင်းတ၏၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုအမျိုးသမီး
 ကို၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမ အမည်တော်
 ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊ တပည့်မသည်၊
 ဥပါသိကာနံ၊ သိတင်းသည်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးသည်၊ ဘဝိဿတီ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတည်းဟု၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျစိတ်စကားကြားတော်မူ၏၊
 တဿာ၊ ထိုအမျိုးသမီးအား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊
 ပုန၊ တဖန်၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
 နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တိယာ၊ ကျင်လည်လျက်၊ ကပ္ပသတသ
 ဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လွန်သော
 အခါ၌၊ ဣမတ္ထိံဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာ၊ ထိုအမျိုး
 သမီးသည်၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စရိတွားရတေ၍၊ ဗောဓသ
 ကသေဗ္ဗိဿ၊ ဗောဓသကသူဌေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏၊
 ကုန္တိတ္ထိံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယု၏၊ အဿာ၊ ထိုသတို့
 သမီးအား၊ ဥတ္တရာတိနာမံ၊ ဥတ္တရာဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်
 ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဇာတကာလေ၊ သွားသော အခါ၌၊
 ခုဇ္ဈာ၊ ကုန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ
 တေဝံ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာဟူ၍ သာလျှင်၊ ပညယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။ ။

သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ အပရဘာဂေ၊ နေဝံအတို့၌၊ ဗောဓသကသေဗ္ဗိ
 နာ၊ ဗောဓသကသူဌေးသည်၊ ရညောဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်းအား၊ သာမာ
 ဝတိယာ၊ သာမာဝတီကို၊ ဒိန္နကာလေ၊ ပေးသောအခါ၌၊ တဿာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တ
 ရာအား၊ ပရိစာရိကဘာဝေနေ၊ အလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရညောဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်း၏၊ အန္တေပုဇေ၊ နန်တော်တွင်း
 ၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်
 ၌၊ ဗောဓသကသေဗ္ဗိ ကုက္ကုတသေဗ္ဗိ ပါဝါရိက သေဗ္ဗိနေ၊ ဗောဓသက

သုဋ္ဌေးကုက္ကုတသုဋ္ဌေးပါဝါရိကသုဋ္ဌေးတို့သည်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ တယောဝိဟာရေ၊ သုံးဆောင်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တေ၊ ထည့်လည်တော်မူသော၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောသမ္ဘိနဂရံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်တော်မူလတ်သော်၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ထုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ နိယာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ မဟာဒါနာဒိနိ၊ ကြီးစွာသော အလှူစသည်တို့ကို၊ ပဝတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ မာသမတ္တမ္ပိ၊ တလမျှကိုလည်း၊ အတိက္ကမိ၊ လွန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသုဋ္ဌေးတို့အား၊ ဧတံသေဝပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ထုရားတို့ မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗဿကာနုကမ္ဘိကာ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကိုအစဉ်သနားကုန်၏။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးသောသူတို့အားလည်း၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဒဿသိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ ကောသမ္ဘိ နဂရဝါသိနော၊ ကောသမ္ဘိ ပြည်၌နေသော၊ ဇနဿဝိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တကော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်။ ဝိဝိသဘာဂေန၊ ခရီးလမ်းသဘောတူအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏသဘာဂေန၊ အပေါင်းသဘောတူအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းမြို့ရံလျက်၊ မာလာကာရဇေဋ္ဌကဿ၊ ပန်းသည်ကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီအား၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေထုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တံဂေဟံ၊ ထိုပန်းသည်ကြီး၏ အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ မာလာကာရဇေဋ္ဌကော၊ ပန်းသည်ကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ အဗ္ဗုဉတ္တရေ၊ ချစ်သမီးဥတ္တရာ၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဒါထုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ခဏော၊ အခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ထုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဝိသာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။ တုတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ ပရိဝိသနာယ၊ လုပ်ကျွေးရာ၌၊ သဟာယိကာ၊ အပေါ်မသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါလော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပေါ်မဖြစ်သည်ရှိသော်။

ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝေယျာဝတ္ထကရုဏာတော၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း
 မှ။ မုဉ္ဇိဿသိ၊ လွတ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ။
 ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစား
 စရပ်၌၊ ဝေယျာဝတ္ထံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ
 သည်၊ သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပနိသိန္နကထာဝသေန၊ အနီး၌
 ထိုင်နေသောစကား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗ
 ဓမ္မံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိ၊ သင်ယူ၏၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒ
 နာကိုကား၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊
 ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ။

☞ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဗိဝဿသု၊ နေ့တို့
 ၌၊ ဝတ္တာရာဝကဟာပဏေ၊ လေးအသပြာတို့ကိုသာလျှင်၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
 ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တသ္မိံ၊ ပနဗိဝဿ၊
 ထိုနေ့၌ကား၊ ဗိဋ္ဌသတ္တတာဝေနေ၊ မြင်အပ်ပြီးသော သတ္တာရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရသန္တကေ၊ သူတပါး၏ဥက္ကာ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊
 မဖြစ်စေမူ၍၊ အဗ္ဗကဟာပဏေ၊ ရှစ်ခုသောအသပြာတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
 ပဉ္စိံ၊ ခြင်းတောင်းကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ။
 သွားလေ၏၊ အထ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ နံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ သာ၊ ထိုသာမာဝတိ
 သည်၊ အဗ္ဗဥတ္တရေ၊ မိခင်ဥတ္တရာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊
 ဗိဝဿသု၊ နေ့တို့၌၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ နအာဟရ
 တိ၊ မဆောင်ခဲ့၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ဗဟူကာနိ၊ များစွာကုန်သောပန်းတို့ကို၊ အာဟ
 ရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဥတ္တရိတရံ၊
 အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသန္နောကိံ၊ ကြည်ညိုလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေး၏။ ။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကား
 ကို၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အာဗ္ဗတာယ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိ
 တေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှု
 ကို၊ အနိဂုဟိတွာ၊ မလျှိုဝှက်မူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ကလေသိ၊ ဆို၏၊ အထ၊
 ထိုမှနေောင်၌၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်
 သောပန်းတို့ကို၊ အာဟရိတာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာ
 သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍။

အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တာကာသိ*၊ မျက်မှောက် ပြုပြီး တသွာ၊
 ထိုးကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့ကို၊ နဝဗ္ဗေမိ၊ မထည့်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အရေဒုဋ္ဌဒါသိ၊ ဟပ်ဖျက်ဆီးအပ်
 သောကျွန်မ၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ တယာ၊
 သင်သည်။ ဂတိတေး၊ ယူအပ်ကုန်သော၊ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို၊
 ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတေဇ္ဇတွာ၊ မမြိုင်းချောက်မူ၍၊ ပုဗ္ဗဟေတု
 နာ၊ ရှေးအကြောင်းသည်၊ စောဒိယမာနာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗ
 ဝိခင်၊ တယာ၊ သင်သည်။ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော၊ အမတ်၊ အမြိုက်အရ
 သာကို၊ အမှော်၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ ပါယေဟိ၊ သောက်စေပါလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ခံ၊ ဝါကို၊ နှစ်ပေဟိ၊ ရေချိုးပါ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သောဇ္ဇသဟိ၊ ငန္ဓောဒကာ
 စာဓူဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်ဆဲ့သောနံ့သာရေအိုးတို့ဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ
 ၍၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ထည်ကုန်သော၊ မဋ္ဌသာဓူကေ၊ ချောမောပြေပြစ်သောဝုဆိုးတို့
 ကို၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သာ၊ ထိုချွေ့ကြွရာသည်၊ ဧကံ၊ တထည်ကို၊
 နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်ကို၊ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်
 ဦး၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ အာသနေ၊
 နေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဝိဝိတြဗိဇနိ*၊ ဆန်းကျယ်သောရပ်ကို၊ အာဒါ
 ယ၊ ယူ၍၊ နိစာသနေသု၊ နိမ့်သောနေရာတို့၌၊ နိသီန္နာနိ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊
 ပဉ္စမာတုဂါမသဘာနိ၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍၊
 သေက္ခာပဗ္ဗိ သန္တိဒါသု၊ သေက္ခ ပဗ္ဗိသန္တိဒါတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သတ္ထာ
 ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတနိယာမေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
 အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တာသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော၏၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
 တာသဗ္ဗာ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ*သု၊ တည်ကုန်၏။ တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုခပ်
 သိမ်းကုန်သောမိန်းမတို့သည်လည်း၊ ခုဇ္ဈတ္တရံ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ ငန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး
 ကုန်၍၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့ကို၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ၊
 ညစ်နွမ်းသော အမှုကို၊ မာကရိ၊ မပြုပါလင့်၊ အဟာကံ၊ ငါတို့၏၊ မာတုဋ္ဌာ
 နေဝ၊ အမိ၏ အရာ၌ လည်းကောင်း၊ အာစရိယဋ္ဌာနေဝ၊ ဆရာ၏အရာ၌
 လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာဟိ၊ တည်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရုဋ္ဌာနေ၊ အလေး
 အမြတ်ပြုအပ်သောအရာ၌၊ ဌပယိ*သု၊ ထားကုန်၏။ ၊

ကသွာပန၊ အဟယံကြောင့်ကား၊ သော၊ ဤခုနစ်၊ ဣရာသည်၊ ဒါသိ၊ ကျွန်
မသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော
အမေးတည်း။ သော၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာသည်၊ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာ
လေ၊ ကဿပတရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌၊ သေဗြဟ္မိတာ၊ သူခဋ္ဌးသမီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ ကောယ၊ တပေသက်သော၊ ဝိဏာသ၊ လေရိယာ၊ ရဟန္တာထေ
ရီမ၏၊ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့၊ ဂတာယ၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ ဧတံပဿ၊ နေပေဋ္ဌိကံ၊ ဤတန်ဆာ ပဖြုတ်ကို၊ မေး
ငါအား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ဧမှကြီးငယ်ကို၊
ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ ထေရိဝံ၊ မထေရ်မသည်လည်း၊ အဇေန္တိယာ၊ မေးပေး
သည်ရှိသော၊ မယံ၊ ငါ၌၊ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိရ
ယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်ရှာလတ္တံ့၊ ဧန္တိယာ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ ပရေ
သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်
ရှာလတ္တံ့။ နိရယ သန္တာပတော၊ ငရဲပူထက်၊ ဒါသိတာဝေါ၊ ကျွန်မ၏
အဖြစ်သည်၊ သေယျော၊ မြတ်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာ၊ ထိုသူခဋ္ဌးသမီး
အား၊ အနုဒ္ဓယံ၊ အစဉ် သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တဿာ၊ ထိုသူခဋ္ဌးသမီး
၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာသည်၊ တေနကမ္မေန
ထိုကံကြောင့်၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ တဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး၊ ပရေသံ၊ သူ
တပါးတို့၏၊ ဒါသိယေဝ၊ ကျွန်မသည် သာချွင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ ၊

ကသွာ၊ အဟယံကြောင့်၊ ခုနစ်၊ ကုန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ကိရဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အ
နုပ္ပန္နံ၊ ပွင့်တော်မူမီ၊ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဂေဟေး
နန်းတော်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ရာဇကုလူပကံ၊
မင်းအိမ်သို့ကပ်တတ်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ထောက်၊ အတန်
ငယ်၊ ခုနစ်ရာတက်၊ ကုန်းသောသဘောရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနာ၊
မိမိနှင့်၊ သဟဝါသိနံ၊ အတူတကွနေကုန်သော၊ မာတုဂါမာနံ၊ မိန်းမတို့၏၊
ပရိတော၊ ရှေ့၌၊ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ယထာ
ဝစ္စံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ၊ ကေဠိဝသေန၊ ကြည်ဆယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
ခုနစ်ကာရံ၊ ကုန်းသောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသသိ၊ ပြု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ခုနစ်၊ ကုန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၀၀၀

ကိံကမ္မံ၊ အတယံကောင်းမှုကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ သာ၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာသည်၊
 မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဇာတိပန၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကိရုပိတ္တာဓေမိ၊ တိုစကားကိုချွေ၍ဆို
 ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ဗာရာဏသီ
 ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်၊
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ရာဇဂဟတော၊
 မင်း၏နန်းတော်မှ၊ ဥဏှပါယသဿ၊ ပူသောနို့၊ ဂဏာဖြင့်၊ ပူရိတေ၊ ပြည့်
 ကုန်သော၊ ပစ္စေက၊ သမိတ်တို့ကို၊ ပရိဝတ္တိတွာပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်တွန်၍ပြန်
 တွန်၍၊ ဂဏှန္တေ၊ ယူသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကာ
 နိ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ ဒန္တဝလယာနိ၊ ဆင်စွယ်လက်
 ကော်တို့ကို၊ ဣဓေ၊ ဤဆင်စွယ်လက်ကော်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဂဏှထ၊ ယူ
 တော်မူကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှော့ဆို၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ တေ၊ ထို
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအမျိုးသို့ဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကြလော
 ကေသံ၊ ကြည့်ကုန်၏၊ တုမေကညေဝ၊ အရှင်တို့အားသာလျှင်၊ ပရိဝတ္တိနိ၊
 စွန့်အပ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဝတ္ထုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူကုန်၍၊
 ဂစ္ဆထ၊ ကြွေတော်မူကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တေ၊ ထို
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ နန္ဒမူလကပတ္တာရံ၊ နန္ဒမူတောင်ဝှမ်းသို့၊ အဂမံသု၊
 ကြွေတော်မူကုန်၏၊ အဇ္ဇာဝိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း၊ တာနိဝလယာနိ၊ ထို
 လက်ကောက်တို့သည်၊ အရောဂါနေဝ၊ မပျက်စီးကုန်သည်သာတည်း၊
 သာ၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာသည်၊ တဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်
 ကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှ
 နောက်၌၊ နံ၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာကို၊ သာမာဝတီပမုခါနိ၊ သာမာဝတီအမှုရှိကုန်
 သော၊ ပဉ္စုတ္တိသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ အဓ္မ၊ မခင်၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နား၍၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေသေဟိ၊ ဟောပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒိ၊ သု
 ဆိုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာသည်၊ တထာ၊ ထိုသို့ဆိုတိုင်း၊ ကရောန္တိ၊
 ပြုလျက်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အသို့၌၊ တိဝိဇ္ဇကဓေရာ၊ ဝိဇ္ဇကသုံးပုံကို
 ဆောင်နိုင်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုခုနစ်၊ ဣရာကို၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတရား၏၊ သာပိ

ကန်၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်၊ ယဒိဒံယာအယံ ခုန့်ကွေးရာ၊
 အကြင်ခုန့်ကွေးရာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံသောခုန့်ကွေးရာ၊ ထိုခုန့်ကွေးရာ
 သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အ
 ရာ၌၊ ဌပေတိ၊ ထားတော်မူ၏။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသိကာသု၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်၊ ဗဟုဿုတာဘာဝေန၊
 များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတာ၊ ထားတော်မူအပ်သော၊ ပဋိ
 သန္တိဒါပတ္တံ၊ ငန့်သန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ ခုန့်ကွေးရာ၊ ခုန့်ကွေးရာအမည်ရှိ
 သော၊ အရိယသင်္ဂါဟံ၊ မြတ်သောတပည့်မသည်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်၊ ကာလေ
 နကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာပြီး၍၊ အန္တေ၊ နန်း
 တော်တွင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ သာမာဝတီပရခါနံ၊ သာမာဝတီအမျှော်ရှိကုန်
 သော၊ ပဉ္စန္ဒီဣတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောမိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယ
 သင်္ဂါဟံ၊ မြတ်သောတပည့်မတို့အား၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဧဇေယိတနိယာမေန၊ ဟောတော် မူအပ်သော အမှတ်ဖြင့်၊ ယထာသုတံ၊
 ကြားနာတိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေန္တိ၊ ဟောလျက်၊ အတ္တနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌၊ သုတာဘာဝံ၊ ကြားနာရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊
 ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တံဟေတံဘဂဝတာဝုတ္တမရဟတာတိ၊ မေသုတန္တိ၊
 ဝုတ္တံဟေတံဘဂဝတာဝုတ္တမရဟတာတိ မေသုတံဟူသော၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်း
 ကို၊ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးနံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တသ္မိံယေဝနဂရေ၊
 ထိုကောသမ္ဘိမြို့၌ပင်လျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်
 မှောက်တော်မူ၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာပြီး၍၊ တဒဟောဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ တာယ၊
 ထိုခုန့်ကွေးရာ သည်၊ တာသံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့အား၊ ဘာသိတံ၊
 ဟောအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလဒေသံ၊ ကာလဒေသကို၊ အပဒိသိတုံ၊ ညွှန်ပြခြင်း
 ဌ၊ ပယောဇနသ မ္ဘ ဝေါဝ၊ တိုက်တွန်းခြင်း၏ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်သာလျှင်၊

နတ္ထိ၊မရှိ၊ကသ္မာ၊အဘယံ၊ကြောင့်၊နတ္ထိ၊မရှိသနည်း၊သုပါ၊ကတတာဝတော၊
 အလွန်ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘိက္ခုနီယေ၊ဝါ၊ရဟန်းမိန်း
 မဘို့သည်လည်း၊တဿ၊ထို၊ဗုဒ္ဓ၊တ္ထရာ၏၊သန္တိ၊ကေ၊အထံ၌၊ဣမာနိသုတ္တာ
 နိ၊ဤသုတ်တို့ကို၊ဂဏှိ၊သု၊သင်ယူကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပရမ္ပရာယ၊အဆက်
 ဆက်အားဖြင့်၊ဘိက္ခု၊သုဝိ၊ရဟန်းယောကျ်ားတို့၌လည်း၊တဿ၊ထို
 ဗုဒ္ဓ၊တ္ထရာသည်၊အာရောပိတံ၊တင်အပ်သော၊နိဒါနံ၊နိဒါန်းသည်၊ပါကဋံ၊
 ထင်ရှားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထပစ္စာ၊ထိုမှနေ၌၊အာယသ္မာအာနန္ဒေ၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊တထာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိနိဗ္ဗာနတော၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်မှ၊အပရဘာဂေ၊နောက်အသို့၌၊သတ္တပဏ္ဍိတုဘာ
 ယံ၊စရည်းပင်ပေါက်ရာလိုက်၌၊အဇာတသတ္တုနာ၊အဇာတသတ်မင်း
 သည်၊ကာရာပိတေ၊ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊သဒ္ဓမ္မမဏ္ဍပေ၊သူတော်
 ကောင်းတရားကိုဟောရာမဏ္ဍပ်၌၊မဟာကဿပပရမဿ၊အရှင်မဟာ
 ကဿပအမှူးရှိသော၊ဝသီဂဏဿ၊ရဟန္တာအပေါင်း၏၊မဇ္ဈေ၊အထပ်
 ၌၊နိဝီဒိတွာ၊ထိုင်နေ၍၊ဓမ္မံ၊သုတ်အဘိဓမ္မာကို၊သင်္ဂါယန္တေ၊သင်္ဂါယနာ
 တင်သည်ရှိသော်၊ဣမေသံသုတ္တာနံ၊ဤသုတ်တို့၏၊နိဒါနဿ၊နိဒါန်းကို၊
 နေဓာ၊နှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ဗြဟ္မံ၊တည်သည်ကို၊ပရိဟရန္တေ၊ရှောင်လွှဲ
 လျက်၊တဿ၊ထို၊ဗုဒ္ဓ၊တ္ထရာသည်၊အာရောပိတနိယာမေနော၊တင်အပ်
 သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊အာရောပေသိ၊တင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊
 ဆိုကုန်၏။

၀၂

ကေမိပန၊အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ဇေတ္ထု၊ဤအရာ၌၊ဗဟုပကာ
 ရေးများစွာသောအပြားတို့ကို၊ပပဉ္စေန္တိ၊ချဲ့ကုန်၏၊တေဟိ၊ထိုများစွာသော
 အပြားတို့ဖြင့်၊ကို၊အဘယံအဘျိုးရှိအံ့နည်း၊အပိစအပရော၊တပါးသော၊
 နယော၊နည်းကို၊မယာ၊ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုပြီးအံ့၊နာနာန
 ယေဟိ၊အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊သင်္ဂီတိ၊ကရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ကုန်
 သောဆရာတို့သည်၊ဓမ္မဝိနယေ၊သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့ကို၊သင်္ဂါယိ၊သု
 သင်္ဂါယနာတင်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဓမ္မသင်္ဂါဟက
 မဟာဝေထရာ၊တရားကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောမထေရ်ကြီးတို့သည်၊အနု
 ဗုဒ္ဓေါ၊အစဉ်အတိုင်းသိတော်မူကုန်၏၊တေ၊ထိုဆရာတို့သည်၊သမ္ပဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနာကာရံ၊သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို
 သင်္ဂါယနာတင်သောအခြင်းအရာကို၊ဇာနန္ဒာ၊သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကတ္ထဝိ
 အချို့သောဆရာ၌၊ဧဝံမေသုတန္တိ၊အာဒိနာ၊ဧဝံမေသုတ်ဤသို့အစရှိသည်

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတ္တဝါ၊ အချိုသောအရာ၌၊ တေနာသမယေနာတိအာဒိနာ၊
 တေနာသမယေနာ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတ္တဝါ၊ အချိုသော
 အရာ၌၊ ဂါယာဗန္ဓဝသေန၊ ဂါယာဗန္ဓု၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဒါနံ။
 နိဒါန်းကို၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ကတ္တဝါ၊ အချိုသောအရာ၌၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ အဋ္ဌပေန္တော၊ မထားကုန်မူ၍၊ ဝဂ္ဂသင်္ဂဟာဒိဝ
 သေန၊ ဝဂ်ကိုရေတွက်ခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယိ၊ သု၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်
 ၌၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဝတ္တံဟေတံတိအာဒိနာ၊ ဝတ္တံဟေတံ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သင်္ဂါယိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်
 ၍၊ သုတ္တဝေယျာဒိဝသေန၊ သုတ္တဝေယျစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ န
 ဝဂ်၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ ဣဒံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဤဘုရားစကားတော်သည်၊ ဟော
 တိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတတာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကား
 တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အပ္ပကဉ္စနေသံ အဟောသိ
 သုတ္တံဝေယျန္တိ အာဒိ၊ အပ္ပကဉ္စနေသံအဟောသိ သုတ္တံဝေယျဤသို့အစရှိ
 သော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊
 သုတ္တံ၊ သုတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပ
 ကဉ္စ၊ နည်းသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဣတိ
 ဝတ္တကင်္ဂိယာ၊ ဣတိဝတ္တကအင်္ဂါ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု
 သောစကားသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ တန္တောဝနိမိတ္တံ၊ ထိုတာဝန်မိတ်
 ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝတ္တံဟေတံ(ပ)မေသုတန္တိ၊ ဝတ္တံဟေတံ(ပ)မေသု
 တံဟူသော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝတ္တံဟေတံဘဂဝတာ
 တိအာဒိနယပ္ပာတ္တာ၊ ဝတ္တံဟေတံဘဂဝတာ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တာ၊ တဆွဲနှစ်သုတ်အလွန်ရှိသော
 တရာသော သုတ်တို့သည်၊ ဣတိဝတ္တကံ၊ ဣတိသုတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတော်ကို၊ ဇာနန္တေဟိ၊ သိကုန်သော၊ ဓမ္မသင်္ဂါ
 ဟကေဟိဝ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အရိယ သာဝကယဝါ၊ အရိယ သာဝကသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဣမေသံသုတ္တာနံ၊ ဤသုတ်တို့၏၊ ဣတိဝတ္တကင်္ဂိတာဝ ဥပနတ္တံ၊

ဣတိဝုတ္တကအင်္ဂါ၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ စောဒနာပုဒ် ဆောင်ခါ ထုတ်ဦးအံ့၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂဟေ၊ ဘုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကိုသင်္ဂဟနာ တင်ခြင်းကို၊ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သနည်း ဘာဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘာသိတာဝစနဿေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားကို သာလျှင်၊ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက် ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗောနန၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ ဥတိအသမ္မောသဓမ္မသဇ္ဇေယျ ဘာဝသမ္မာဒနတ္ထံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်မပျောက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ယုံကြည်အပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာလဒေသဒေသကပရိသာပဒေသဟိ၊ ကာလကို ညွှန်ခြင်းဒေသကိုညွှန်ခြင်း ဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ခြင်းပရိသတ်ကိုညွှန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပနိဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်သော၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ ဗိရုဠိတိကာစ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ အသမ္မောသဓမ္မာစ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း သဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇေယျာစ၊ ယုံကြည်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသကာလ ကတ္တုဟေတုနိမိတ္တဟိ၊ ဒေသကာလကတ္တားဟိတိနိမိတိတို့ဖြင့်၊ ဥပနိဗန္ဓောဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေါဟာရဝိနိစ္ဆယော၊ ဝေါဟာရအဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေနေဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည်၊ ဗြဟ္မဇာလမူလပရိယာယသုတ္တာဒိနံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်မူလပရိယာယသုတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေသာဒိပုစ္ဆာသု၊ ဒေသစသောအမေးတို့ကို၊ ကတာသု၊ ပြုအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ကရောန္တေန၊ ပြုတော်မူသော၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားဓာနာရီးဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိနာ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့ စသည်ဖြင့်၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ဒေသကာလာဝဟာဏေ၊ ဒေသကာလကိုမယူခြင်း၌၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပတ္တိပကာသ
 နတ္ထံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လည်းခြင်းကောင်း
 တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပုဗ္ဗရစနာ နမာနာဂမ
 တက္ကာသာဝတော၊ ရှေး၌စီရင်ခြင်းမြက်ရင်းဆခြင်းအာဂုံကြံခြင်းမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝသိဒ္ဓိ၊ မတောဟ်မပြန်မိမိအလိုလိုသာ
 လျှင်ခပ်သိမ်းသော ကရားတို့ကို သိတော်မူသော အဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပုဗ္ဗ
 ရစနာဒိဟိ၊ ရှေး၌စီရင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ န
 အတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမ္ပတ္တံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ အပ္ပနိဟတဉာဏာရတာယ၊
 အဝိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်၏ကျက်စားရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥေယျ
 ဓမ္မေသု၊ ဥေယျခံတရားငါးပါးတို့၌၊ ဧကပမာဏတ္တာစ၊ တူသောပမာဏ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာစရိယမုဋ္ဌိ
 ဓမ္မမန္တရိယသသနသဝကာနုရောဓာတာဝတောစ၊ ဆရာ၏လက်ဆုပ်
 တရား၌ ဝနိတိခြင်း သာသနာတော်၌ သာဝကတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝဘာဝသိဒ္ဓိ၊ ရဟန္တာ
 အဖြစ်၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ နသမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓဿ၊
 အလွန်စင်ကြယ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရာနုဂ္ဂဟပဝတ္တိ၊ သူတပါးကို
 မြီးမြှောက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသက
 သံကိလေသဘူတာနံ၊ ဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝီလသမ္ပဒါဒုသကာနံ၊ အယူဝီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို
 ပျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာနံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့၏၊ အတ္တန္တာ
 ဘာဝ သံသုစကေဟိ၊ စင်စစ်မရှိခြင်းကို ကောင်းစွာပြတတ်ကုန်သော၊
 ဉာဏ သမ္ပဒါပဟာနသမ္ပဒါတိ ဗျဉ္ဇကေဟိစ၊ ဉာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပဒါ
 တို့ကို ထင်ရှားပြခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓ ဝိသုဒ္ဓဘာဝေဟိစ၊
 ကောင်းစွာသိသည်၏ အဖြစ်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်တို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုရိမဝေသာရဇ္ဇနယသိဒ္ဓိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဝေသာရဇ္ဇ
 ဉာဏ်နှစ်ခု၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
 အန္တရာယိကနိယျာနိကဓမ္မေသု၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သောတရားဝရှိမှ

ထွက်မြောက်ကြောင်းတရားတို့၌၊ အသမ္ဘောဟတာဝသိဒ္ဓိတော၊ မတွေ
မဝေသောအဖြစ်၏ပြီးခြင်းကြောင့်၊ ပစ္ဆိမဝေသာရဇ္ဇနယသိဒ္ဓိ၊ နေ၌ဖြစ်
သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှစ်ခု၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုဝေသာရဇ္ဇသမ္ပန္နာဂမော၊ လေးပါး
သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်တော်မူခြင်းကို၊ အတ္တဟိ
ကပရဟိတသန္နိသယော၊ မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါးအကျိုးစီးပွား၏ ဖြစ်ရာ
ကို၊ နိဒါနဝစနေန၊ နိဒါန်းစကားဖြင့်၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ အဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊
အလိုအားလျော်စွာ၊ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိတာနေန၊ အရာသို့ရောက်သောဉာဏ်
အားထင်ခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနာဒီပနတောစ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို
ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အနဝေသသ
ကာမဒေါသပဟာနဝိဓာယ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သောကာမဂုဏ်တို့၏အဖြစ်
ကိုပယ်သောအစီရင်ဖြင့်၊ ဒေသနာဒီပနတောစ၊ ဒေသနာကိုပြတတ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်
အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံ နိဒါနဝစနေန္တိ၊ သမ္ပတ္တိ
ပကာသနတ္ထံ နိဒါနဝစနံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂဝတာအရဟတာတိဣမေဟိ
ပဒေဟိ၊ ဘဂဝတာအရဟတာဟူသောဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ယထာဝတ္ထအတ္ထဝိ
ဘာဝနတာ၊ အကြံအကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုထင်စွာ ပြတတ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဒသိတာဇေ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း၊ သာသနသမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံ၊ သာသနာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို
ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းကိုဆိုခြင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဉာဏကရုဏာပရိဂ္ဂဟိတသမ္ပကြိယဿ၊ ဉာဏကရု
ဏာတော်ကို ထိမ်းဆည်းအပ်သော အလုံးစုံသောကြိယာရှိတော်မူသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိရတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိသော၊ ပဋိပတ္တိ၊
အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဘိတာ၊ ကိုယ်တော်၏
အစီးအပွားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရေ
သံဇေ၊ သူတပါးတို့၏ သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဝတ္ထသမ္ပကြိ
ယဿ၊ ဖြစ်သောအလုံးစုံသောကြိယာရှိတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ယထာပဝတ္ထံ၊ အကြင်

အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဂုဏ်မာန်၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊
 ကာယဝစီမနောကမ္ဘံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ဘရာ
 ယိ၊ ကပရမတ္ထေဟိ၊ မျက်မှောင့် ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးတမလွန်ဘဝ၌
 ဖြစ်သောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ ယထာရဟံ။ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊
 သတ္တဝါနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုသာသနုဋ္ဌေန၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သောအ
 နက်သဘောကြောင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာမည်၏၊ ဗုဒ္ဓရေစနာ၊ ရှေး၌စီရင်
 ဖြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာယိဒံတံဇ္ဇုဒံစရိ
 တံ၊ ထိုသို့ကျင့်တော်မူခြင်းကို၊ ကာလဒေသဒေသကပရိညာပဒေသဟိ၊
 ကာလကိုညွှန်ခြင်း၊ ဒေသကိုညွှန်ခြင်းဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ခြင်း
 ပရိသတ်ကိုညွှန်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဒါန
 ဝစနေဟိ။ နိဒါန်းစကားတို့ဖြင့်၎င်း၊ ပကာသိယာတိ၊ ပြအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ
 ၌ကား၊ ဒေသကပရိသာပဒေသဟိ၊ ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ခြင်း
 ပရိသတ်ကိုညွှန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပကာသိယာတိ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသာဇေ
 တဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာသနသမ္ဘတ္တပကာသနတ္ထံနိဒါဝစ
 နန္တိ၊ သာသနသမ္ဘတ္တပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အဝိဇာ
 တနည်းသော်ကား၊ သတ္တု၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပမာဏဘာဝပကာသ
 နေန၊ ပမာဏ၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ပမာဏ
 ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ပမာဏ၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိဒါနဝစနံ၊ နိဒါန်းစ
 ကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ။ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဟံပမာဏ ဘာဝဒဿနံ။ ထိုပမာဏ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဂုတ္တနုယာနုယာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊
 ဘဂဝတာ၊ အရဟတာတိဇ္ဇု၊ မဟိပဒေဟိ၊ ဘဂဝတာ၊ အရဟတာဟူသော
 ဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတံ၊ ထင်စွာပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဒါနဝစနပဟောဇနေဿ၊
 နိဒါန်းစကားကို အားထုတ်ခြင်း၏၊ မုခမတ္တနိဒဿနံ၊ အမြွက်မျက်ပြခြင်း
 တည်း၊ ဣတိဇ္ဇုမိနာဝစနတ္ထမေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
 နိဒါနဝတ္ထနာ၊ နိဒါန်း၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ကေနိပါတ်-ပါမိုဘောဂဝဂ်-၁-လောဘသုတ်၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေမဗ္ဗံဘိက္ခဝေ ပဇဟထာတိအာဒိနာ၊ ကေမဗ္ဗံ
 ဘိက္ခဝေပဇဟထဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားတော်မူအပ်သော၊ သုတ္တဿ၊ သုတ်ကို၊ ဝဇ္ဇန္တ
 နာယ၊ အခွင့်၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီး၊
 သာပနေဿ၊ သာပနသော၊ အတ္တဝဇ္ဇန္တနာ၊ ထိုအနက်၏အခွင့်သည်၊ သုတ္တ
 နိက္ခေပံ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍၊ ဝုတ္တမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်းရှားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တနိက္ခေပံ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိစာရယိဿာမ၊ စိစစ်ကုန်အံ့၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊
 သုတ္တနိက္ခေပါ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းတို့သည်၊ အဇ္ဈာသယောစ၊ ဘုရားရှင်တို့
 ၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရဇ္ဈာသယောစ၊ သူတပါးတို့၏
 အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တာဝထိကောစ၊ မေးသောအလို
 အားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကောစ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ထား
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်သင်စွာပြုဦးအံ့၊ အနေကသတအနေကသဟဿ
 ဘေဒါနိဝိ၊ အရာအထောင်မကများစွာသောအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်၊ သံကိလေသဘာဂိယာဒိပဋ္ဌာနနယေန၊
 သံကိလေသဘာဂိယအစရှိသောပဋ္ဌာန်နည်းဖြင့်၊ သောဠသဝိဓတံ၊ တဆွဲ
 ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နာတိဝတ္တန္တိယထာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တဇ္ဈာသယာဒိသုတ္တ နိက္ခေပဝသေန၊
 အတ္တဇ္ဈာသ ယစသောသုတ္တနိက္ခေပ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုမ္ဘိဓတံ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နာတိဝတ္တန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ကတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တဇ္ဈာသယသစ၊
 အတ္တဇ္ဈာသယ၏ လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယစ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၏ လည်း
 ကောင်း၊ ပရဇ္ဈာသယဝုတ္တာယိ၊ ပရဇ္ဈာသယဝုတ္တာတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊
 သံသပ္ပ ဘေဒေါ၊ ရောနှောခြင်း အပြား သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊
 အတ္တဇ္ဈာသယောစ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊
 ပရဇ္ဈာ သယောစ၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအားထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အတ္တဇ္ဈာသယောစ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊

ပုစ္ဆိဝသိကောစ။ မေးသောအလိုအားဖြင့် ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ အ
 ဋ္ဌုပ္ပတ္တိကောစ။ အကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရတ္တိသယော
 စ။ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကောစ။
 အကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိဝသိကောစ။ မေးသော
 အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ သံသဂ္ဂဘေဒေါ။ ရော
 နှောခြင်း၏ အပြားသည်၊ သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်သင့်၏၊ ကသ္မာ။ အတယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ အတ္တဇ္ဈာသယောပုစ္ဆိသမ္ဘဝတော။ ဘုရားရှင်တို့၏
 အလိုတော်အားဖြင့်ထားခြင်း မေးလိုသောအားဖြင့်ထားခြင်း၏အနုသန္ဓေ
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ ဧဝံ။ ဤသို့၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ။ အကြောင်းဖြစ်၍
 ထားခြင်း၏၊ အတ္တဇ္ဈာသယောနပိ။ ဘုရားရှင်တို့၏အလိုတော်အားဖြင့်ထား
 ခြင်းနှင့်လည်း၊ သံသဂ္ဂဘေဒေါ။ ရောနှောခြင်း၏အပြားသည်၊ ယဒိပိသမ္ဘဝ
 တိ။ အကယ်၍ကားဖြစ်သင့်၏၊ ပနတဿပိ။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သင့်သော်လည်း၊
 အတ္တဇ္ဈာသယောဒိတိ။ ဘုရားရှင်တို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းစသည်တို့မှ၊
 ပုရတော။ ရှေ့မှ၊ ဗြူတေဟိ။ တည်ကုန်သောထားခြင်းတို့သည်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ
 ယာ။ အကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်းနှင့်၊ သံသဂ္ဂေါ။ ရောနှောခြင်းသည်၊ နတ္ထိ။ မရှိ
 ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ နိရဝသေသော။ အကြွင်းမရှိသော၊ ပဋ္ဌာနနယော။
 ပဋ္ဌာန်းနည်းသည်၊ နသမ္ဘဝတိ။ မဖြစ်သင့်၊ ဝါ။ တနည်းကား၊ တံ။ ထို့
 အတ္တဇ္ဈာသယသို့၊ အဓန္တောဝတ္တော။ အတွင်းဝင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သမ္ဘဝန္တောနံ။ ဖြစ်ကုန်သော၊ သေသနိက္ခေပါနံ။ ကြွင်းသောထားခြင်းတို့
 ၏၊ မူလနိက္ခေပဝသေန။ မူလဖြစ်သောထားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာ
 ရော။ လေးပါးကုန်သော၊ သုတ္တနိက္ခေပါ။ သုတ်ကိုထားခြင်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာ။
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။

တတြိ။ ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော။
 မိဂြိုဟ်တည်း၊ နိက္ခိပိယတိ။ ထားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ နိက္ခေပေါ။
 နိက္ခေပမည်၏၊ သုတ္တံဝေ။ သုတ်ကိုသာလျှင်၊ နိက္ခေပေါ။ ထားအပ်သည်
 တည်း၊ သုတ္တနိက္ခေပေါ။ သုတ်ကိုသာလျှင်ထားအပ်သည်၊ အထဝါ။ တနည်း
 ကား၊ နိက္ခိပနံ။ ထားခြင်း၊ နိက္ခိပေါ။ ထားခြင်း၊ သုတ္တယာ။ သုတ်ကို၊ နိက္ခေပေါ။
 ထားခြင်းတည်း၊ သုတ္တနိက္ခေပေါ။ သုတ်ကိုထားခြင်း၊ သုတ္တဒေသနာ။ သုတ်
 ကိုဟောခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း၊ ။
 အတ္တနော။ ကိုယ်တော်၏၊ အတ္တဇ္ဈာသယော။ အလိုတော်တည်း၊ အတ္တဇ္ဈာသ
 ယော။ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်၊ အသေ။ လိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာဝရဏ

ဘူတော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုအလိုတော်သည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အတ္တဇ္ဈာသယ မည်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတဿ၊ ထိုထားခြင်းအား၊ အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်
 တော်၏၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ အတ္တဇ္ဈာသယမည်၏၊ ပရဇ္ဈာသယော၊
 သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်း၌လည်း၊ ဧသဝနယောဧသောဣဝ
 နယော၊ ဤကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပုစ္ဆာယ၊ မေးခြင်း
 ဌ၊ ဝသော၊ အလိုတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆာဝသော၊ ပုစ္ဆာ
 ဝသမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သော၊ ထိုမေးခြင်းဌ၊ အလိုသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆာဝတိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိကမည်၏၊
 သုတ္တဒေသနာယ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏၊ ဝတ္ထုဘူတဿ၊ အကြောင်းဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဿ၊ အနက်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ အတ္တုပ္ပတ္တိ၊ သုတ်
 ကိုဟောခြင်း၏၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောအနက်၏ဖြစ်ခြင်း၊ အတ္တုပ္ပတ္တိ
 ဝေ၊ အတ္တုပ္ပတ္တိသည်သာလျှင်၊ ထကာရဿ၊ ထံအကွရာ၏၊ ဌကာရံ၊ ဌအကွ
 ရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သော၊ ထိုအကြောင်းဖြစ်၍ ထားခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကပ်သည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဧတေန၊ ထိုအနက်ဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိက္ခိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုသို့ထားကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ နိက္ခေပေါ၊ နိက္ခေပ
 မည်၏၊ အတ္တဇ္ဈာသယောဒိဝေ၊ အတ္တဇ္ဈာသယဝသည်ကိုသာလျှင်၊ လန္တတိ၊
 ရအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတသ္မိ၊ အတ္ထဝိကဗ္ဗေ၊ ဤအတ္ထဝိကပ်၌၊
 အတ္တနော၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်၏၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်တည်း၊
 အတ္တဇ္ဈာသယော၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်၏အလိုတော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့၏၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတည်း၊ ပရဇ္ဈာသယော၊ သူတပါးတို့၏အလို၊
 ပုစ္ဆိယတိ၊ မေးအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာမည်၏၊ ပုစ္ဆိ
 တဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ပုစ္ဆနဝသေန၊ မေးအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မပဒိုဂ္ဂါဟ
 ကာနံ၊ တရားကိုခံယူတတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ အလိုတည်း၊ ပုစ္ဆာဝ
 သံ၊ မေးအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တရားကိုခံယူတတ်ကုန်သော သူတို့၏
 အလို၊ တဒေဝ၊ ထိုပုစ္ဆာသဒ္ဓါကိုပင်လျှင်၊ နိက္ခေပသဒ္ဓါပေက္ခာယ၊ နိက္ခေပ
 သဒ္ဓါကိုဦးစွာဖြင့်၊ ပုလ္လိဂ်ဝသေန၊ ပုံလိင်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊

တထာ၊ ယိအဿ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိဝေ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိသညာပင်သျှင်၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကော၊
အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကမည်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဣန္ဒြိယပရိပါကာ
ဒိကာရဏာနိရုပေက္ခတ္တာ။ ဣန္ဒြေရင့်ကျက်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကို
ဇွဲကွက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဣာသယသ၊ ဘုရားရှင်၏
အလိုတော်အား၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊ သုတ္တနိက္ခေပဘာဝေါ၊ သုတ်ကိုထားအပ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုပ္ဖတ္ထော၊ ယဉ်အပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
ရကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်ကိုပတ်တော်၏၊ အဇ္ဈာ
သယေနေဝ၊ အလိုတော်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မတန္တံ၊ တရားအစဉ်ကို၊ ဌပ
နတ္ထံ၊ ထားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တိတဒေသနတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဒေသ
နာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန၊ စောဒနာပုဒ်ဆောင်ခါထုတ်ဦးအံ့၊ ဒေ
သနာပဝတ္တိပေတုဘူတာနံ၊ ဒေသနာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပရဇ္ဈာသယပုစ္ဆာဝသိကာနံ၊ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်း
မေးလိုသောအားဖြင့်ထားခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
အဇ္ဈာသယပုစ္ဆာနံ၊ အလိုအားဖြင့်မေးခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတ္တိယံ၊
ဖြစ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သောဒေသနာတို့၏၊
အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အနဝရောဓော၊
မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ပုစ္ဆာဝသိကာ ဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာနံ၊ မေးလိုသော အားဖြင့် ထားခြင်းအ
ကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်းတို့၏၊ ပရဇ္ဈာသယာနုရောဓေန၊ သူတပါးတို့၏အလို
အားဖြင့်ထားခြင်းနှင့်အစဉ်ဆန့်ကျင်သဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
သောဒေသနာတို့၏၊ ပရဇ္ဈာသယေ၊ သူတပါးတို့၏အလိုကို ထားခြင်း၌၊
အနဝရောဓော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဧဝံဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ နုစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဘိနိ
ဟာရပရိပုစ္ဆာဝိနိရုတ္တံသေဝ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းထက်ဝန်းကျင်မေးခြင်း
မှလွတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သုတ္တဒေသနာကာရဏုပ္ပါဒဿ၊ သုတ်ကိုဟော
ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဖြစ်စေခြင်း၏၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိဘာဝေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍
ထားခြင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဇ္ဈာ
သယပုစ္ဆာဝသိကာနံ၊ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းမေးလိုသော

အားဖြင့် ထားခြင်းတို့ကို၊ ဝိသံ၊ အသီး အခြား။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာပိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မဇာလ
 ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တာဒိနံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဓမ္မဒါယာဒသုတ်အစရှိသည်တို့၏၊
 ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏ အာမိသုပ္ပာဒါဒိဒေသနာနိမိတ္တံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းအာမိသ
 ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသောဒေသနာနိမိတ်ကို၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့၏။ ဂုန္တံ၊ အမေးကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အဇ္ဈာသယမေဝ၊ အလိုကို
 သာလျှင်၊ နိမိတ္တံကတွာ၊ နိမိတ်ပြု၍၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူခြင်းသည်၊
 ပရဇ္ဈာသယော၊ ပရဇ္ဈာသယမည်၏။ ဂုန္တံဝသေန၊ ဂုန္တံ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ ဂုန္တံဝသိကော၊ ဂုန္တံဝသိကမည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အနုဇ္ဈိဋ္ဌော၊ မတိုက်တွန်းမူ၍၊
 ကေဝလံသက်သက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဇ္ဈာသယေနေဝ၊ အလို
 တော်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ယာနိသုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ်တို့ကို၊ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒံဣမာနိသုတ္တာနိ၊ ဤသုတ်တို့သည်၊ သေယျထာကတ
 မာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ အာကင်္ခယသုတ္တံ၊ အာကင်္ခယ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ထုဝဇ္ဇကသုတ္တံ၊ ထုဝဇ္ဇကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ နိက္ခေပေါ၊
 ထားခြင်းသည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ ထုရားရှင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်ထား
 ခြင်းမည်၏၊ ယာနိပနသုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ် တို့ကိုကား၊ ပရိပက္ခာခေါ
 ရာဟုလဿ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ ဓမ္မာယံနူနာဟံ ရာဟုလံဥတ္တရိံ အာသ
 ဝါနံဓယေဝိနေယျန္တိ။ ပရိပက္ခာခေါ ရာဟုလဿ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာဓမ္မာ
 ယံနူနာဟံရာဟုလံ ဥတ္တရိံ အာသဝါနံဓယေဝိနေယျဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရေ
 သံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဇ္ဈာသယဉ္စ၊ အလိုကိုလည်းကောင်း၊ ခန္တိဉ္စ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို၎င်း၊ အဘိနိ ဘာရဉ္စ၊ ဆုတောင်းထူးသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ ဗုဒ္ဓာန
 ဘာဝဉ္စ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ၊ သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း၊ ဩလောကေထွာ၊
 ကြည့်၍၊ ပရဇ္ဈာသယဝသေန၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအစွမ်းဖြင့်၊ တာသိ
 တံ၊ နိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလအား၊ ဝိမုတ္တိ
 ပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ ပရိပက္ခာခေါ၊ ရင့်စေတတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယံနူနယဒိပန၊
 အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလကို၊ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်၊ အာ

၁၁

သင်္ခါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယေ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရက္ခဖိုလ်၌၊
 ဝိနယျံ၊ ဆုံးမရမှုကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣဒံ၊ မာနိသုတ္တာနိ၊ ဤသုတ်တို့
 သည်၊ သေယျထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဟုလော
 ဝါဒသုတ္တံ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ္တံ၊
 ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့
 တည်း၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ နိက္ခပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပရုတ္တာသ
 ယော၊ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းမည်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရား သို့ကား၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဒေဝမနုဿာဝ၊ နတ်လူတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာဝ၊ ပရိသတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကာရာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာစ၊ အမျိုးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ အဘယ်သို့မေး
 လျှောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့
 ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့ကို၊ နိဝရဏာတိ၊ နိဝရဏတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗန၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယာနိဗောဇ္ဈင်္ဂိသံယုတ္တာဒိနိ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်္ဂိသံယုတ်အစရှိသည်တို့
 ကိုးကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ နိက္ခ
 ပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ မေးလိုသော အားဖြင့်ထားခြင်း
 မည်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယာနိပနတာ
 နိသုတ္တာနိ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊
 မာနိသုတ္တာနိ၊ ဤသုတ်တို့သည်၊ သေယျထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်းဟူမူကား၊ ဓမ္မဒါယာဒံ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တမံသု
 ပမံ၊ ပုတ္တမံသုပမသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒါရုက္ခန္တံ၊ ဒါရုက္ခန္တံပမသုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့တည်း၊ တေသံ၊ ထို
 သုတ်တို့ကို၊ နိက္ခပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကော၊ အကြောင်းဖြစ်၍
 ထားခြင်းမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တာနိ
 ကွေပသု၊ ဤသုတ်ကိုထားခြင်းတို့တွင်၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်ကို၊
 နိက္ခပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပရုတ္တာသယော၊ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်
 ထားခြင်းမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပရုတ္တာသယဝသေန၊ သူတပါးတို့၏အလို

အားဖြင့်ထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသုတ်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊
 ကေသံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊
 ထားအပ်သနည်း။ လောဘော၊ လောဘ၌အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ အာ
 ဒိနဝဒသိနံ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇေတံ
 သုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ ကေဗိပန၊ အချို့သောဆရာတို့
 သည်ကား၊ အတ္တဇ္ဈာသယောတိ၊ ဘုရားရှင်၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းဟူ
 ချ၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကားရပ်၌၊ ဧကမ္မံဘိက္ခဝေတိအာဒိသု၊ ဧကမ္မံဘိက္ခဝေ
 ဤသို့အစရှိပါဠိရပ်တို့၌၊ ဧကသဒ္ဓေါ၊ ဧကသဒ္ဓါသည်၊ သဿတောအတ္တာ
 စလောကောစက္ခုမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိ၊ ဣတ္ထေကေအဘိဝဒန္တိတိအာဒိ
 သု၊ သဿတောအတ္တာစလောကောစက္ခုမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိ၊ ဣတ္ထေ
 ကေအဘိဝဒန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အညတ္ထေ၊ တပါးဟူသော
 အနက်၌၊ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ အတ္တာစ၊ အတ္တဘေ
 သည်လည်း ကောင်း၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊
 သဿတော၊ မြစ်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။
 အညံ၊ တပါးသောအယူသည်၊ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣတ္ထံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧကေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ အဘိဝဒန္တိ၊ ပြော
 ဟောကုန်၏၊ စေတသောဧကောဒိဋ္ဌာဝန္တိ အာဒိသု၊ စေတသောဧကောဒိ
 ဘာဝံဤအစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သေဋ္ဌေ၊ မြတ်သောအနက်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောတည်ကြည်ခြင်းကိုပွားစေ
 တတ်သော၊ ဧကောဂူပကဋ္ဌောတိအာဒိသု၊ ဧကောဂူပကဋ္ဌောဤသို့အ
 စရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အသဟာယေ၊ အဖော်မရှိဟူသောအနက်၌၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဧကော၊ အဖော်မရှိ၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ တယောက်ထည်းကိန်းသည်ဖြစ်၍၊ ။
 ဧကောဝခေါဘိက္ခဝေ ခဏောစသမယောစ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသာယာတိ
 အာဒိသု၊ ဧကောဝခေါဘိက္ခဝေခဏောစသမယောစဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သင်္ခါယံ၊ ရေတွက်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကောဝခေါ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ၊ မြတ်သောဝိတင်းကိုသုံးခြင်း၏၊ ခဏောစ၊ အခွင့်
 သည်လည်းကောင်း၊ သမယောစ၊ အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သင်္ခါယမေဝ၊ ရေတွက်ခြင်းအနက်၌သာ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ဓမ္မသဒ္ဓါ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်။ ပရိယတ္တိသစ္စသမာဓိ ပညာပကတိပုညာ ပတ္တိသုညတာ ဥပယူသတာဝါဒီသု။ သင်ခြင်းဟူသော အနက် သစ္စာဟူသောအနက် သမာဓိဟူသောအနက် ပညာဟူသောအနက် ပြာကတေသဘောဟူသောအနက် ကုသိုလ်ဟူသောအနက် အာပတ်ဟူသောအနက် ဆိတ်ခြင်းဟူသောအနက် အပ်သောအနက် သဘောအနက် စသည်တို့၌၊ ဗိဿဒိ၊ ထင်၏။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အသမ္ပဿ၊ ထိုဓမ္မသဒ္ဓါ၏။ ဣတိက္ခုဓမ္မပရိယာ ဝုဏာတိတိအာဒီသု၊ ဣတိက္ခုဓမ္မပရိယာဝုဏာတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပရိယတ္တိအက္ခေခ၊ သင်ယူခြင်းဟူသော အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ သင်အပ်သောတရားကို၊ ပရိယာဝုဏာတိ၊ သင်ယူ၏။ ဗိဠုဓမ္မောတိ အာဒီသု၊ ဗိဠုဓမ္မောဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာဟူကုန်သောအနက်တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ ဗိဠုဓမ္မေါ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဧဝံဓမ္မော တေတဝဂန္တော အဟေသုန္တိ အာဒီသု၊ ဧဝံဓမ္မောတေတဝဂန္တော အဟေသုဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်သော၊ တေတဝဂန္တော၊ ထိုဋ္ဌာတ်စွာသုရားတို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သစ္စံဓမ္မောမိတိစာဂေါ၊ သဝေပေစွနသောစတိတိအာဒီသု၊ သစ္စံဓမ္မောမိတိစာဂေါ၊ သဝေပေစွနသောစတိဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပညာ၊ ပညာဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ယေ၊ အကြင်သူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကိုစိတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ မိတိ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စာဂေါ၊ အလောဘသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သသော၊ ထိုသူသည်။ ဧဝေ၊ စင်စစ်၊ ပေစွ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရ်။ ဇာတိဓမ္မာနံဘိက္ခဝေ သတ္တာနံဧဝံဣန္ဒြာဥပ္ပဇ္ဇတိတိအာဒီသု၊ ဇာတိဓမ္မာနံဘိက္ခဝေ သတ္တာနံဧဝံဣန္ဒြာဥပ္ပဇ္ဇတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပကတိ၊ ပြာကတေ သဘောဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောတရားရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣန္ဒြာ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မောဟဝေရက္ခတိဓမ္မစာရိန္တိ အာဒီသု၊ ဓမ္မောဟဝေရက္ခတိ ဓမ္မစာရိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုဟူသောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဓမ္မစာရိ၊ ကောင်းမှုကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူကို၊ ဓမ္မော၊ ကောင်းမှုသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။

ရက္ခတိ၊ ပြန်၍စောင့်၏။ တိဏ္ဍိဓမ္မာနံအညတရေနဝဒေယျ ပါရာဇိကေနဝါ
သံဃာဒိသေသေနဝါ ပါမိတ္တိယေနဝါတိအာဒိသု၊ တိဏ္ဍိဓမ္မာနံအညတရ
ေနဝဒေယျပါရာဇိကေနဝါ သံဃာဒိသေသေနဝါ ပါမိတ္တိယေနဝါဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏၊ ပါရာဇိကေနဝါ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိသေ
သေနဝါ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါမိတ္တိယေနဝါ၊ ပါမိတ်
အာပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
အာပတ်တို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသောအာပတ်ဖြင့်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
၏၊ တသ္မိံ ခေါ်ပနသမယောဓမ္မာဟောန္တိတိအာဒိသု၊ တသ္မိံ ခေါ်ပနသမယော
ဓမ္မာဟောန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သုညတာ၊ ဆိတ်ခြင်းဟူသော
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မိံ ခေါ်ပနသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မာ၊
ဆိတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေဓမ္မာသဗ္ဗာကာရေနဗုဒ္ဓဿ
ဘဂဝတောညာဏမုခေအာပါထံအာဂစ္ဆန္တိတိအာဒိသု၊ သဗ္ဗေဓမ္မာသဗ္ဗာ
ကာရေန ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောညာဏမုခေအာပါထံအာဂစ္ဆန္တိ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပေယျာ၊ သိအပ်၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်၊ သဗ္ဗာ
ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ သုန်းကြီးတော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဉာဏမုခေ၊ ဉာဏ်တော်အဝဋ်၊ အာပါ
ထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာအကုသလာ
ဓမ္မာတိအာဒိသု၊ ကုသလာဓမ္မာအကုသလာဓမ္မာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌
သဘာဝေါ၊ သဘောဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကုသလာ
အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၊ အပြစ်မရှိခြင်း ကောင်းသောအကျိုးကိုပေး
ခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနိသတ္တနိဇိဝသဘာဝါ၊ သတ္တလည်းမဟုတ်
ဇိဝလည်းမဟုတ်ကုန်သောသဘောတရားတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
အကုသလာ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ၊ အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်းမ
ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနိသတ္တနိဇိ
ဝသဘာဝါ၊ သတ္တလည်းမဟုတ် ဇိဝလည်းမဟုတ် ကုန်သော သဘော
တရားတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဝေဝိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သ
ဘာဝေါ၊ သဘောဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကဓမ္မန္တိ၊ ဧကဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဧကမ္မိ၊
တခုလည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသသဘာဝံ၊ ကိလေသသဘောကို၊ ဣတိ

၂၁

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကောစ၊ တခုလည်း
ဟုတ်၏၊ သော၊ ထိုတခုဟူသည်၊ ဓမ္မောစ၊ သဘောလည်းဟုတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ ကေဓမ္မော၊ ကေဓမ္မမည်၏၊ တံကေ
ဓမ္မံ၊ ထိုတခုသောသဘောကို၊

ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာလပ
တိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ကိံမတ္ထံ၊ ဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဘဝေါ၊ ခြံစွာတုရားသည်၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဝေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့ကို၊ အာလပတိပန၊ ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ဓမ္မေမဝ၊ တရားကိုသာမျှင်၊
နဓေသေတိပန၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း၊ သ
တိဇနနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အညှံ၊
တပါးကို၊ စိန္တေန္တံ၊ ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ပစ္စဝေက္ခန္တံ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌါနံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ မနထိကရာန္တံ၊ နှလုံးသွင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
နိသိန္ဓံ၊ ထိုင်နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနာလပိတွာ၊ မခေါ်မူ၍၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဧဝေသယမာ
နေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံဓေသနာ၊ ဤဓေသနာသည်၊
ကိံနိဒါနာ၊ အဘယ်နိဒါန်းရှိသနည်း၊ ကိံပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်
ကုန်၊ ပန၊ မစွမ်းနိုင်သည်မှတစ်ပါးစွမ်းနိုင်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အာလပိတေ၊
ခေါ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဠါပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
သဗ္ဗက္ခေတံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သတိဇနနတ္ထံ၊ သတိကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊
အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ တေနစ၊ ထိုခေါ်တော်မူသောအသံတော်ဖြင့်
လည်း၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သီလဝတောမိ ဂုဏယောဂ
ဘိဒ္ဓန္တန၊ သီလရှိခြင်းအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုပြီးစေသဖြင့်၊ ဟိနဓ
မိကဇနသေဝိတံ၊ ယုတ်သောသူမြတ်သောသူသည်ဖြစ်အပ်သော၊ ဂုဏ်
အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြုသိသည်ဖြစ်၍၊
ဥဒ္ဓတာမိနဘာဝနိဂ္ဂဟံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့် ဧဝံသည်၏ အဖြစ်ကိုနှိပ်ခြင်းကို၊
ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ကရုဏာ၊ ပိပ္ပာချသောမူ ဟဒယနယနနိပါ တပုဗ္ဗင်္ဂမေး
ကရုဏာဖြင့်ပြုသောချမ်းအေးသော နှလုံးပျက်စိတော်မူ၍ ကျေးဇူးတင်

ခြင်းလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ ဘိက္ခုဝေတိဣမိနာဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေဟူသော
 ဤစကားတော်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မုခါဘိမုခေ၊
 မျက်နှာရှေးရှုသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေနစ၊ ထိုသို့ပြု
 သဖြင့်လည်း၊ ကထေတုကမျတာဒိပကေန၊ ဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 သောတုကမျတံ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 သမ္မောဓနတ္ထေန၊ ကောင်းစွာသိခြင်းအနက်ရှိသော၊ တေနေဝစ၊ ထိုစကား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိကာရေဝိ၊ နာခြင်းနှလုံးသွင်း
 ခြင်း၌လည်း၊ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ သာသနသမ္ပတ္တိ၊ သာသနာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုကံ၊
 ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိကာရယတ္တာ၊ နာခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်စပ်၏၊
 ပရိယာ ပရိယာ ပဇ္ဇေသု၊ ပရိသတ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ အညောသုဝိ၊
 တပ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ
 သု၊ ထင်ရှားရှိပါကုန်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေး
 တည်း၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌာသန္နသဒါသန္နိဟိတဘာဝတော၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်နီးသည်၏ အဖြစ် အခါခပ်သိမ်း စည်းဝေး သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီး
 အံ၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောတော်မူခြင်း
 သည်၊ သဗ္ဗပရိယာသာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံသော ပရိသတ်နှင့် ဆက်ဆံ၏၊
 ပရိယာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဌမုပ္ပန္နတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီးကုန်၏၊ အနဂါရိယဘာဝံ၊ အိမ်ရာ
 မထောင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ စရိယာနုပိဓာယကတ္တာစ၊ အကျင့်ကိုစီရင်တတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သကလသာသနပဋိဂ္ဂါဟကတ္တာစ၊ အလုံးစုံသော
 အဆုံးအမတော်ကိုခံတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာ၊
 မြတ်ကုန်၏၊ တတ္ထု၊ ထိုပရိသတ်၌၊ နိယိဇ္ဇေသု၊ ထိုင်နေကုန်သောသူတို့တွင်၊
 သဝိပဝုတ္တိယာ၊ နီးသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသန္နာ၊ နီး
 ကုန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာဝစရတ္တာ၊ အနီး၌ ကျက်စား
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိဟိတာ၊ စည်းဝေးကုန်

၏။ အဝိစတနည်းကား၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း။ ပဋိပတ္တိသမ္ဘာဝဟော၊ ကျင့်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မဒေသနာ၏၊ ဘာစနံ၊ တည်ရာဖြစ်၏၊ ဝိသေသတောစ၊ အထူး အားဖြင့်လည်း၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေဝေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသိသဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ။

ပဗ္ဗာဏသတိဇ္ဈေ၊ ပဗ္ဗာဏဟူသော ဤပါဌ၌၊ ပဟာနံနာမ၊ ပဟာနံ မည်သည်ကား၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊ တဒင်္ဂပဟာနံ လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာနံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံ လည်းကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံ၊ သမုစ္ဆေဒ ပဟာနံလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံလည်းကောင်း၊ နိဿရဏပဟာနံ၊ နိဿရဏပဟာနံ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါး အပြားရှိသော ပဟာနံတို့တွင်၊ ဒိပါ လောကဓနဝေ၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ တမဿ၊ အဓိကကို၊ ပဋိပက္ခဘာ ဝတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အားဖြင့်၊ ပဟာနံဝိယ၊ ပယ်ခြင်းကဲ့သို့။ အလော ဘာဒိဟိ၊ အလောဘ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ လောဘာဒိကဿ၊ လောဘအစ ရှိသည်ကို။ ယံပဟာနံ၊ အကြင် ပယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒါဒိဝိပဿနာဥာဏေဟိ၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်း စသောဝိပဿ နာဥာဏ်တို့ဖြင့်၊ တဿတဿအနတ္တဿ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးမဲ့ကို၊ ယံပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤပယ် ခြင်းသည်၊ သေယျထ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ပရိစ္ဆာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့် လောဘာဒိမလဿ၊ လောဘအစရှိသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝီလေန၊ ဝီ လဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတာဒိဒုသီလဿ၊ ပါဏာတိပါတစသောဒုသီလ၏ အဖြစ်ကို၊ သဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသဒ္ဓိယာဒိကဿ၊ မသဒ္ဓါ ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ နာမရူပဝတ္ထာနေန၊ နာမ်ရုပ်တို့ကိုပိုင်းခြား ဖတ်သား သဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဗ္ဗိယာ၊ သက္ကာယဒိဗ္ဗိကို၊ မစ္စယပရိဂ္ဂဟေန၊ အကြောင်း ကိုသိမ်းဆည်းသဖြင့်၊ အဟေတုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိနံ၊ အဟေတုဒိဋ္ဌိဝိသမ ဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ တသေ၊ ။ ထိုအကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၏သာလျှင် အပရဘာဂေ၊ နေခံအဖို့၌၊ ကင်္ခါဝိတရဏေန၊ ယုံမှားခြင်းကိုလွန်ခြေသဖြင့် ကထံကထိဘာဝဿ၊ သို့လောသို့လောတွေးတောခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ် ကို၊ ကလာပသမ္ပယနေန၊ အပေါင်းအစည်းကို သုံးသပ်သဖြင့်၊ အဟံမမာ

၆၆

တိဂါဟဿ၊ ငါငါ၏ဥစ္စာဟု စွဲလမ်းခြင်းကို၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဝဝတ္ထာနေန၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဂ်မဟုတ်သည်ကို ဝိုင်းခြားမှတ်သားသဖြင့်၊ အမဂ္ဂေ၊ မဂ်မဟုတ်သည်၌၊ မဂ္ဂဒဿနိယ၊ မဂ်ဟု ရှုခြင်းကို၊ ဥဒယဒဿနေန၊ အဖြစ်ကို ရှုသဖြင့် ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိကို၊ ဝယဒဿနေန၊ အပျက်ကို ရှုသဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို၊ ဘယဒဿနေန၊ တေးကို ရှုသဖြင့်၊ သဘယေသု၊ တေးရှိသော အရာတို့၌၊ အဘယသညာယ၊ တေးမရှိဟူသော အမှတ်ကို အာဒိနဝဒဿနေန၊ အဖြစ်ကို ရှုသဖြင့်၊ အဿာဒသညာယ၊ သာယာဘွယ်ရှိ၏ဟူသော အမှတ်ကို၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေန၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကို ရှုသဖြင့်၊ အဘိရတိသညာယ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏ဟူသော အမှတ်ကို၊ မုပ္ဖိတုကမ္ပတာဥာဏေန၊ မုပ္ဖိတုကမ္ပတာဥာဏ်ဖြင့်၊ အမုပ္ဖိတုကမ္ပတာယ၊ လွှတ်ထိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပေက္ခာဥာဏေန၊ ဥပေက္ခာဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခာယ၊ လျစ်လျူမရှုသည်ကို၊ အနုလောမေန၊ အနုလုံဖြင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိကို၊ နိဗ္ဗာနေန၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပနိလောမဘာဝဿ၊ ပနိလုံ၏အဖြစ်ကို၊ ဂေါတြတုနာ၊ ဂေါတြတုဖြင့်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တ ဂါဟဿ၊ သင်္ခါရနိမိတ်၌ စွဲလမ်းသည်ကို၊ ဧတံပဟာနံ၊ ဤပယ်ခြင်းသည်၊ တဒင်္ဂပဟာနံနာမ၊ တဒင်္ဂပဟာနံမည်၏၊ ဥပစာရပ္ပနာ၊ တဒေန၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားရှိသော၊ သမေဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ပဝတ္တိဘာဝ နိဝရဏတော၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို တားမြစ် တတ်သောကြောင့်၊ ဥဒကဝိဇ္ဇေ၊ ရေအဖြစ်၌၊ သေဝါလဿ၊ မှော်ကို၊ စာဓုပ္ပဟာရေနော၊ အိုးဖြင့်တွန်းရှားသကဲ့သို့၊ တေသံတေသံနိဝရဏာဒိဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုနိဝရဏစသောတရားတို့ကို၊ ဟံပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤပယ်ခြင်းသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံမည်၏၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါနံ၊ အရိယမဂ်တို့ကို၊ ဘာဝိဘတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂတော၊ ထိုထိုမဂ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနံဒဿနေန ပဟာနာယာတိအာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ဒဿနေန ပဟာနာယဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမုဒယပက္ခိယဿ၊ သမုဒယအ တို့ရှိသော၊ ကိလေသဂဏသ၊ ကိလေသအပေါင်းကို၊ အစ္စန္ဒ အပဝတ္တိဘာဝေန၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယံသမုစ္ဆန္တံ၊ အကြင်ဖြတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဖြတ်ခြင်းသည်၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံနာမ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံမည်၏၊ ဗလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏ၌၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ယံပန

ပဋိပ္ပသဒ္ဓတံ၊ အကြင်ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံနာမ။ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံမည်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါသနိဿဒုတ္တာ၊ ခင်သိမ်းသောသင်္ခါတတရားတို့မှ တွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနသဗ္ဗသင်္ခါတံ၊ ပဟိအပ်ပြီးသော ခင်သိမ်းသောသင်္ခါတတရားရှိသော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ နိဿရဏပဟာနံနာမ၊ နိဿရဏပဟာနံမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စမိဓေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပဟာနေ၊ ပဟာနိ၌၊ အနာဂါမိကသာဝကဿ၊ အနာဂါမိဖြစ်သောသာဝက၏၊ ပဟာနဿ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤပဟာနံကို၊ သမုဇ္ဈန္တေ ပဟာနန္တိ၊ သမုဇ္ဈန္တေ ပဟာနံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗဟထာတိ၊ ပဗဟထ ဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စတေ၊ ဝန်ပယ်ကုန်လော၊ သမုဇ္ဈိန္တထ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဟန္တိ၊ အဟံဟူသည်ကား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသို့ယ်ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ၏၊ ဝေါတိ၊ ဝေါအစရှိသောဝုဒ်၌၊ အယံ ဝေါသဒ္ဓေါ၊ ဤဝေါသဒ္ဓါကို၊ ပစ္စတ္တဥပယောဂကရဏ သာမိဝစနပဒပူရဏသမ္ပဒါနေသု၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက် ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်တတိယာဝိဘတ်အနက်သဗ္ဗိတိဘတ်အနက် ပဒပူရဏအနက် သမ္ပဒါနိအနက်တို့၌၊ ဒိသတိ၊ ရှုအပ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိဝိက္ခာဓေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ကပ္ပိပနဝေါအနုရုဒ္ဓါသမဂ္ဂါသဗ္ဗောဒမာနာတိအာဒိသု၊ ကပ္ပိပနဝေါအနုရုဒ္ဓါသမဂ္ဂါသဗ္ဗောဒမနာ ဤသို့ဂုဏ္ဏဝေါသိင်္ဂီသုတ်အစရှိကုန်သော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့၊ ကပ္ပိပန၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗောဒမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆယတိက္ခဝေပဏာမေမိဝေါတိအာဒိသု၊ ဂစ္ဆယတိက္ခဝေပဏာမေမိဝေါဤသို့စတုဘယသုတ်ယဒဿာဇသုတ်အစရှိကုန်သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပယောဂေ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂစ္ဆယသွားကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ ပဏာမေမိ၊ နှင်ဘော်မူ၏၊ နဝေါမမသန္တိကေ ဝတ္ထုဗ္ဗန္တိအာဒိသု၊ နဝေါမမသန္တိကေဝတ္ထုဗ္ဗန္တိ ဤသို့အစရှိကုန်သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကရဏေ၊ တတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နဝတ္ထုဗ္ဗန္တိမနေအပ်၊ သဗ္ဗေ

သံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာသိတန္တိ အာဒိသု၊ သဗ္ဗေသံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာ
 သိတံဤသို့ မဟာဝေါသိင်္ဂီသုတ် အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သာမိဝစနေ၊
 ဆဋ္ဌိဝိဘတ်အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ စေနံ၊ စကားကို၊ သုဘာသိ
 တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ယေဟိ ခေါ်အရိယာ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာတိ
 အာဒိသု၊ ယေဟိ ခေါ်အရိယာ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ ဤသို့တယဘောရဝ
 သုတ်အစရှိကုန်သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပဗ္ဗေရဏော၊ ပဗ္ဗေရဏအနက်၌၊ အာဂ
 တော၊ ယေအရိယာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မ
 န္တာ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိကုန်၏။ ဝနပတ္ထပရိယာယံ ဝေါတိက္ခဝေ
 ဒေသိဿာမိတိ အာဒိသု၊ ဝနပတ္ထပရိယာယံ ဝေါတိက္ခဝေ ဒေသိဿာမိ
 ဤသို့ ဝနပတ္ထသုတ် အစရှိကုန်သော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သမ္ပဒါနေ၊ သမ္ပဒါနံ
 အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝနပတ္ထပရိယာယံ၊
 ဝနပတ္ထဒေသနာတော်ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်
 မူအံ၊ ဣဝံ၊ ဤအရာ၌၊ သမ္ပဒါနေ ဝေ၊ သမ္ပဒါနံအနက်၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏။ ။

ပါဠိဘောဂေါတိ၊ ပါဠိဘောဂေါဟူသည်ကား၊ ပဋိဘူတော၊ ဝနံတော်
 မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊ ထိုဝနံခြင်းသည်၊ ဓာရဏကံ၊
 ဆောင်သောသူကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဓနိကဿ၊ ဥစ္စာရှိသောသူအား၊ ဓနိကံ၊
 ဥစ္စာရှိသောသူကို၊ ပဋိဓာရဏကဿ၊ တဖန်ဆောင်တတ်သောသူ၏၊ ပဋိ
 နိမိဘူတော၊ ဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟု ဝနံသည်ဖြစ်၍၊ ဓနိကသန္တကဿ၊ ဥစ္စာ
 ရှိသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ တကော၊ ထိုသူမှ၊ ဟရဏာဒိသင်္ခါတေန၊ ဆောင်
 ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘုဇနေန၊ စောင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဘောဂေါ၊ စောင့်ခြင်း
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဘောဂေါ၊ ပဋိဘောဂမည်၏၊ ပဋိ
 ဘောဂေါ ဝေ၊ ပဋိဘောဂသည်သာလျှင်၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ပါဠိဘောဂမည်
 ၏။ အနာဂါမိတာယာတိ၊ အနာဂါမိတာယဟူသည်ကား၊ အနာဂါမိ
 ဘာဝတ္ထာယ၊ ဤကာမဘုံသို့မလာသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ပဋိသန္တိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာ
 မဘဝဿ၊ ကာမဘုံသို့၊ အနာဂမနတော၊ မလာခြင်းကြောင့်၊ အနာဂါမိ၊
 အနာဂါမိမည်၏၊ ယော၊ အကြင်တတိယမဂ်ကို၊ ယဿဓမ္မဿ၊ အကြင်
 တရားကို၊ အဓိဂမေန၊ ရခြင်းကြောင့်၊ အနာဂါမိတိ၊ အနာဂါမိဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဖလော၊ မိုလ်နှင့်တကွသော၊ သောတတိယမဂ္ဂေါ၊ ထို

၁၀၂

တတိယမဂ်သည်။ အနာဂါမိတာနာမ၊ အနာဂါမိတာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေနေယျဒမနကုသလော၊ ဝေနေယျတို့ကို
 ဆုံးမခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုကုလံ၊ ဝေနေ
 ယျပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအားလျော်စွာ၊ တတိယမဂ္ဂါမိဂမံ၊ တတိယမဂ်ကိုရ
 ခြင်းကိုလဟုနာ၊ လျှင်သော၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဧကဓမ္မပူရ
 ဏတာ ဧကဓမ္မပူရဏာ တာယ၊ တခုသောတရားကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဖြင့်။
 ဝိရံ၊ ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်။ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိန္ဒုဘူမိကာပိ၊ ပြားသောတုံရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ပဋိစသံယောဇနာဒယော၊ ပဋိစသံယောဇဉ်အစရှိသည်တို့သည်၊ တတိ
 ယမဂ္ဂဇ္ဈာ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့သည်၊ ကာမရာဂပဟာနံ၊ ကာမရာဂကိုပယ်ခြင်းကို၊ နာထိဝတ္တန္တိ၊
 မလွန်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဒဿသိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကဿာ၊
 အသယံကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ပါဠိဘောဂတာဝေ၊ ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်၌။ ဌပေသိပန၊ ထား
 တော်မူသနည်း။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အနာဂါမိမဂ္ဂါမိမာ
 ယ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို ရခြင်းငှါ။ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊
 တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ပယ်ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 ဝေ၊ သင်တို့အား။ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂံအဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ။
 ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
 ရှိသော်။ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ အဗ္ဗေ၊ မချွတ်။ တံဧကဓမ္မံ၊ ထို
 တခုသောတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ တတိယဘူမိံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊
 သမိဂန္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊
 မြင်တော်မူ၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါဠိဘောဂေါ၊
 ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟဇာတာ၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်း
 ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်ကို ရခြင်း အကျိုးငှါ။
 ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ

ထိုကြောင့်၊ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ။ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနာဂါသိ
တာယ၊ အနာဂါသိ၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ တေသံတိက္ခန္တံ၊ ထိုဟောင်း
တို့အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါဠိဘောဂဓာတေ၊ ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်
၌၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ။

ကတမံဧကဓမ္မန္တိတ္ထေ၊ ကတမံဧကဓမ္မဟူသောဤပါဌ၌၊ ကတမန္တိ၊
ကတမံဟူသောစကားသည်၊ ပုစ္ဆာဝစနံ၊ မေးသောစကားတည်း၊ သော
ပုစ္ဆာဝနာမ၊ ဤမေးသောစကားမည်သည်ကား၊ အဗိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊
မသိမမြင်သည်ကို ထွန်းပြစေကြောင်း ဖြစ်သောအမေး၊ ဗိဋ္ဌသံသန္ဓနာ
ပုစ္ဆာ၊ သိမြင်ပြီးသည်ကိုနှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သော အမေး၊ ဝိမတိန္တေဒနာ
ပုစ္ဆာ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သောအမေး၊ အနုမတိပုစ္ဆာ၊
အလိုကိုစမ်းကြောင်းဖြစ်သောအမေး၊ ကထေတုကဗျတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်း
ငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောအမေး။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသ၊ ငါးပါး
အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ လက္ခ
ဏံ၊ မှတ်ဘွယ်ကို၊ အညာတံ၊ ညာဏ်ဖြင့်မသိနိုင်သည်၊ အဗိဋ္ဌံ၊ ညာဏ်ဖြင့်
မမြင်နိုင်သည်၊ အတုလိတံ၊ ညာဏ်ဖြင့်ချိန်နိုင်သည်၊ အဝီရိတံ၊ ညာဏ်
ဖြင့်ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၊ အဝိဘူတံ၊ ညာဏ်ဖြင့် ထင်ရှား မဖြစ်နိုင်သည်၊
အဝိဘာဝိတံ၊ ညာဏ်ဖြင့် ထင်စွာ မပြုနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
ထိုသဘောလက္ခဏာကို၊ ညာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊
တုလနာယ၊ ချိန်ဆခြင်းငှါ၊ တိရုဏာယ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘူတတ္ထာယ၊
ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘာဝနတ္ထာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကိုး
ပုစ္ဆာတိ၊ မေး၏၊ အယံ၊ ဤအမေးသည်၊ အဗိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ မသိမမြင်
သည်ကို ထွန်းပြစေကြောင်း ဖြစ်သော အမေးမည်၏။ ပကတိယာ၊
သဘောအားဖြင့်၊ လက္ခဏံ မှတ်ဘွယ်ကို၊ ညာတံ၊ ညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သည်၊
ဗိဋ္ဌံ၊ ညာဏ်ဖြင့်မြင်အပ်သည်၊ တုလိတံ၊ ညာဏ်ဖြင့်ချိန်ဆအပ်သည်၊ တိရိ
တံ၊ ညာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၊ ဝိဘူတံ၊ ညာဏ်အားထင်ရှားဖြစ်သည်၊
ဝိဘာဝိတံ၊ ညာဏ်ဖြင့် ထင်စွာပြုနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပညာ
ရှိသည်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
စာကွ၊ သံသန္ဓနတ္ထာယ၊ ဆွေးနွေးနှိုးနှောပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကိုး
ပုစ္ဆာတိ၊ မေး၏၊ အယံ၊ ဤအမေးသည်၊ ဗိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊ သိမြင်ပြီးသည်
ကိုနှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သော အမေးမည်၏။ ပကတိယာ၊ သဘောအား
ဖြင့်၊ သံသယပက္ခန္ဓော၊ အားနည်းသောယုံမှားခြင်းသို့ ပြေးဝင်သည်၊ ဝိမ

တိပက္ခန္ဓာ၊ အာရုံသောယံမှားခြင်းသို့ ပြေးဝင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဇေနုခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်လေသလော၊ နနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော၊ ကိနုခေါ၊
 အဘယ်သို့နည်း၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လေလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဒ္ဓကဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးနှစ်ခွဲရှိ၏သော၊ ထိပညာရှိသည်၊ ဝိမတိန္တေ
 ခနတ္ထာယ၊ ယံမှားခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
 အယံ၊ ဤအမေးသည်၊ ဝိမတိန္တေ ခနာပုစ္ဆာ၊ ယံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောအမေးမည်၏။ ဘဂဝါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ
 လျှင်၊ အနုမတိဂဟဏတ္ထံ၊ အလိုကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရှုပ်၊
 ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ နိစ္စံဝါ၊ မြဲလေသလော၊ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲလေသလော၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေးသင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့
 မှတ်သင်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊
 အယံ၊ ဤအမေးသည်၊ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ အလိုကိုစုံစမ်းကြောင်း ဖြစ်သော
 အမေးမည်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊
 ကထေတုကမျတာယ၊ ဖြေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူဘာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဌိတိ
 ယာဝါ၊ တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေသိနံ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အနုဂ္ဂဟာယဝါ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ အာဟာရ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေး
 ပါးတို့တည်း၊ ကတမေစတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း ဟုမူကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤအမေးသည်၊
 ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော
 အမေးမည်၏။

၁၀

တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောအမေးတို့တွင်၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန် သနည်း၊
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အဋ္ဌိသု၊ အစွန့်တို့၌၊
 ကိဉ္စိ၊ တစ် တစ်ခုသော၊ သင်္ခတံဝါ၊ သင်္ခတ တရားကို လည်းကောင်း၊
 အဋ္ဌ၊ ဝိရတ္တံ၊ ကာလသုံးပါးမှလွတ်သော၊ အသင်္ခတံဝါ၊ အသင်္ခတတရား
 ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မသမ္မုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဒိဋ္ဌံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်
 မမြင်အပ်သည်မည်သည်၊ အတုလိတံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ချေန်စာနှိုင်းသည်မည်

သည်။ အတိရိတ်။ ဥဏှိဋ္ဌိမသုးဖြတ်နိုင်သည် မည်သည်။ အဝိဘူတံ။
 ဥဏှိဋ္ဌိအား ထင်ရှားမဖြစ်သည် မည်သည်။ အဝိဘာဝိတံနာမ။ ဥဏှိဋ္ဌိ
 ထင်ရှားမပြနိုင်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားတို့အား။ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ မသိမမြင်သည်ကိုထွန်းပြီးစ
 ကြောင်းဖြစ်သောအမေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံပနဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကိုကား။
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဥာဏော၊
 ဥဏှိဋ္ဌိ၊ ပဋိဗိဒ္ဓံ ထိုးထွင်းလျက်သိတော်မူ၏။ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုတရား
 ကို၊ အညေန၊ ကိုယ်တော်မှတစ်ပါးသော၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဏ္ဏားနှင့် လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ်နှင့်
 လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ၊ ဗြဟ္မာနှင့်
 လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသန္ဓနကိစ္စံ၊ ဦးနှောရခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ
 ပိ၊ သိမြင်ပြီးသည်ကို ဦးနှောကြောင်းဖြစ်သောအမေသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်
 မူကုန်ပြီးသော၊ ဘဂဝန္တော၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ အာကထံကထိ၊
 သို့သောသို့သော တွေးတောခြင်း ရှိတော်မူကုန်၊ တိဏ္ဍိပိကိစ္ဆာ၊ ကူး
 မြောက်ပြီးသောပိကိစ္ဆာ ရှိ၊ တာမူကုန်၏။ သဗ္ဗဓမ္မဿ၊ အလုံးစုံသော
 တရားတို့၌၊ ဝိဂတသံသယာ၊ ပျောက်အပ်ပြီးသောယုံမှားသင်္ကာ ရှိတော်မူ
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဝိမတိန္တေဇနာ
 ပုစ္ဆာပိ၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော အမေသည်လည်း၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတရား၊ ဤပုစ္ဆာသုံးပါးမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဧန္တရံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ပုစ္ဆာပန၊ အမေးတို့သည်ကား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသု၊ ထိုနှစ်ပါး
 သောအမေးတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤကတမံဟူသောအမေးကို၊ ကထေတုကမ္မ
 ကာပုစ္ဆာပိ၊ ဖြေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောအမေးဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

အုတ်တုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။
 အုတ်တုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။ ထိုကထေတုကမ္မကာပုစ္ဆာဖြင့်၊
 ပုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သဗ္ဗပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊
 ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ လောဘံဘိက္ခဝေကေဓမ္မန္တိအာဒိံ၊
 လောဘံဘိက္ခဝေကေဓမ္မံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုလောဘံဘိက္ခဝေအစရှိသောစကား၌၊ တေန၊ ထိုသဘော
 တရားဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်၊ လုပ္ပန္တိ၊ တပ်မက်

တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ လုန္တု၊ တိ၊ တပ်မက်တတ်
 ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံ၊ ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ လုန္တု၊ န
 မတ္တမေဝ၊ တပ်မက်ခြင်းမျှသာတည်း။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လော
 ဘော၊ လောဘမည်၏။ သွာယံ၊ သောအယံ၊ လောဘော၊ ထိုလောဘသည်၊
 အာရမ္မဏာဂ္ဂဟဏလက္ခဏော၊ ငါ၏ဥစ္စာ ငါ့ဘာဟူ၍ အာရုံကို ကိုင်ခြင်း
 စွဲသင်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မတ္တဇ္ဇာ၊ လပေါဝိယ၊ မျောက်နီစေးကဲ့သို့တည်း၊
 အဘိသင်္ဂီရသော၊ အာရုံ၌ရှေးရှုကပ်ခြင်းငြိမ်းကပ်မှုရှိ၏။ တတ္တကပါလေ၊
 ဒိုင်းကင်းပူ၌၊ ပက္ခိတ္တမံ၊ သ ပေသိဝိယ၊ ထည့်အပ်သော သားဝတ်ကဲ့သို့
 တည်း။ အာရိစ္ဆာဂ ပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ မစွန့်မလွတ်ဖြစ်စွာ ဆွဲလျက်လွတ်စေ
 ကျွတ်စေနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ တေလဉ္စ
 နရာဂေါဝိယ၊ ဆီမင်စွန့်ခြင်းကဲ့သို့တည်း။ သံယောဇနိယေသု၊ သံယောဇဉ်
 ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ အဿာဒဓဿနပဒဋ္ဌာနော၊
 သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရှုခြင်းလျှင်နည်းစွာသော အကြောင်းရှိ၏။
 တဏှာနဒိဘာဝေန၊ တဏှာဖြစ်၍အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဇုမာနော၊ စည်ပင်ပွားစီး
 ကြီးပွားလတ်သောလောဘသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သတ္တဝါ၌၊ သမုပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်၏။ သိဃသောတာ၊ လျှင်မြန်သောရေအယဉ်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊
 ပတိတံ၊ မိမိအပေါ်၌ကျသောဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဣဝံ၊ သွား၏သို့၊ တံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အပါယမေဝ၊ အပါယ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ လောဘသဒ္ဓေါ၊ ဤလောဘသဒ္ဓါ
 သည်၊ သဗ္ဗလောဘသာမညဝစနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောဘသာမန်ကို
 ဟောသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်ပါပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်
 ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ကာမရာဂဝစနောတိ၊ ကာမရာဂကိုဟော
 ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊
 ထိုလောဘကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂဝဇ္ဇော၊ အနာဂါမိမဂ်သည်သတ်အပ်၏။

ပုန၊ ထမ္ပနံ၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ အာလပနံ၊ ဘိက္ခဝေဟုခေါ်တော်မူခြင်းသည်။
 ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို၊ ပနိဂ္ဂါဟကာဘာဝေန၊ ခံတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 အဘိမုခိဘူတာနံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တတ္ထံ၊
 ထိုတရားတော်၌၊ အာဒရဇနနတ္ထံ၊ ရိုသေခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိ၏။
 ပဇဟတာတိ၊ ဣဒိနာ၊ ပဇဟထဟူသောဤပုဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနာဘိသမယော၊
 ပဟာနာဘိသမယကို၊ ဝိဟိတော၊ စီရင်တော်မူအပ်၏။ သောမ၊ ထိုပဟာ

နာဘိသမယသညလည်း၊ ပရိညာသန္တိကိရိယာဘာဝနာဘိသမယဟိ၊
 ပရိညာဘိသမယသန္တိကိရိယာဘိသမယဘာဝနာဘိသမယတို့နှင့်၊ သန္တိ
 ဧဝံ၊ တက္ကသလျှင်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသု၊ အသိးအခြား၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုသစ္စဋ္ဌာနာနိ၊ သစ္စာ လေးပါးလျှင် တည်ရာရှိကုန်
 သော၊ စတ္တာရိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၊
 ကိစ္စာနိ၊ ကိစ္စတို့ကို၊ ဝိဟိတာနေဝ၊ စီရင်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ လောဘံပဇာထာတိ၊ လောဘံပဇာထဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော
 တော်မူ အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဟာနေကဋ္ဌာဘဝတော၊ ပဟာနေကဋ္ဌ၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေါသာဒိနဋ္ဌိ၊ ဒေါသ အစရှိသည် တို့ကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊
 ပယ်ခြင်းကို၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမုဒ
 ယသစ္စပိသယေ၊ သမုယသစ္စာ၏အရာ၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိစ္စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ကိစ္စ
 ဖြစ်သော၊ ပဟာနာဘိသမယေ၊ ပဟာနာဘိသမယကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိအား၊ သဟကာရိကာ၊ တောတူ
 တာနံ၊ တက္ကဖြစ်၍ကျေးဇူးပြုတတ်သော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
 သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒိနံ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပအစရှိကုန်သော၊ သေသမဂ္ဂံ၊ နိဋ္ဌိကြွင်း
 သောမဂ္ဂင်တို့၏လည်း၊ သမုဒယသစ္စပိသယကိစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ၏အရာ
 ဖြစ်သောကိစ္စကို၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ အပြည့်
 အစုံဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဗျာပါရော၊ အရိယမဂ်၏ဗျာပါရကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ
 ၌၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣမိနာနယေ
 န၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနံ၊ သတိပဋ္ဌာနအစရှိကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိ
 ယဓမ္မာနံ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၏၊ ဗျာပါရဿ၊ ဗျာပါရကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ
 ၌၊ ဝုတ္တတာဝေါ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုကံသည်အား
 လျော်စွာ၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗော၊ ချဲ့အပ်၏။ ။

၈

အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ လောဘံ ပဇာထာတိ၊ ဧတေန၊
 လောဘံပဇာထဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာကို၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာစ၊ ထိုပဟာနပရိညာသည်လည်း၊ တိရုဏ
 ပရိညာမိဋ္ဌာနာ၊ တိရုဏပရိညာလျှင်တည်ရာရှိ၏၊ တိရုဏပရိညာစ၊ တိရု
 ဏပရိညာသည်လည်း၊ ဉာတပရိညာမိဋ္ဌာနာ၊ ဉာတပရိညာလျှင်တည်ရာရှိ
 ၍၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိနာဘာဝေန၊ အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့်၊ တိဿာ

မိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိညာ၊ ပရိညာတို့ကို။ ဗမာမိတာ၊ သိစေအပ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဗလေန၊ ဖိုလ်နှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စတုသစ္စ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိယတ္တံ၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဘိ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ လောဘံပဗဟထာတိ၊ လောဘံပဗဟထဟူ
 သောပါ၌ဖြင့်၊ ဗလေန၊ ဖိုလ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာဏ
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကို၊ ဧသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာစ၊ ထိုဉာဏဒဿနဝိ
 သုဒ္ဓိသည်လည်း၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိသန္တိဿယာ၊ ပဋိပဒါ ဉာဏ
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိလျှင်ရှိရာရှိ၏၊ (ပ)မိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ မိတ္တဝိသုဒ္ဓိသည်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိသန္တိ
 ဿယာစ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိလျှင်ရှိရာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နာနန္တိ၊ ရိကဘာဝေန၊ နာနန္တိ၊ ရိကနည်းအားဖြင့်၊ ဗလေန၊ ဖိုလ်နှင့်၊ သဟ၊ တ
 ကွ၊ သဗ္ဗဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 ယော၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့ကို၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇီ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောယဝိသုဒ္ဓိ ကာဘာဝနာယ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိအစဉ်
 ကိုပွါစေခြင်းငှါ၊ ပရိညတ္တယသမ္ပါဒနေန၊ ပရိညာသုံးပါးအပေါင်းကိုပြီးစေ
 သဖြင့်၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ မဗဟိတုကမေန၊ ပဟိတုန်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
 သောသူတော်ကောင်းသည်။ ။

လောဘော၊ လောဘသည်။ အနတ္တဇနနေ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်
 ၏၊ လောဘော၊ လောဘသည်။ မိတ္တပကောပနေ၊ မိတ်ကို ချောက်ချားစေ
 တတ်၏၊ အန္တရတော၊ မိမိကိုယ်တွင်း၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ တံလောဘံ၊
 ထိုလောဘကို၊ ဘယံဘယဟေတု၊ တေး၏အကြောင်းဖြစ်သည်ကို၊ ဇနေ၊
 သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မသိလေ၊ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မော
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါး အကျိုးစီးပွားကို၊
 နဇာနာတိ၊ မသိ၊ လုဒ္ဓေါ၊ လောဘနှိပ်စက်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မ
 ပထတရားသဟ်ပါးကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယံယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ
 ၌၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ နရံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ သဟတေ၊ နှိပ်စက်
 ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္တတမံ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအရိက်
 တိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရသော၊ အသက် ရှည်သောသူ၊
 ရတ္ထော၊ တပ်စွန်းသော၊ ရာဂေန၊ ရာဂသည်၊ အသိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ ပရိယာဒိန္တုမိတ္တော၊ ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သောမိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဏမ္မိ၊ သတ္တဝါကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်မိ၏၊ အဒိန္နမ္မိ၊

အရှင်မပေးသောဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ယူမိ၏။ သဒ္ဓိတ္တိ၊ တိုက်စင်ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ နိလ္လောပတ္တိ၊ ကြီးစွာသော လုယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဟာနုတိ၊ ဆောင်၏။ ကောဂ၊ ရိကတ္တိ၊ တအိမ်တည်း၊ ကိုသာဝန်းရံ၍ လုယက်ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပရိပန္နေပိ၊ ခရီး၌လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပရဒါရဗ္ဗိ၊ သူမယားသို့မူလည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏။ မုသာပိ၊ မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ တဒပိ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း၊ အဇာနတံ၊ မသိကုန်သော၊ အပဿတံ၊ မမြင်ကုန်သော၊ အဝေဒယတံ၊ မထင်ကုန်သော၊ တဏှာနုဂတာနံ၊ တဏှာဖြင့် သွားကုန်သော၊ ဘဝတံ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပရိတသိတမေဝ၊ အဖန်တလဲလဲ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိပ္ပန္နိတမေဝ၊ အထူးထူးအပြားပြားတုန်ယှုပ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

တဏှာဒုတိယော၊ တဏှာလျှင်အဖော်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ဗာလဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဃံ၊ ရှည်လျားသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓါနံ၊ အဒ္ဓါနမည်သော သံသရာခရီးသို့၊ သံသရံသံသရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲပြေးသွားသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထဘာဝညဏာဘာဝံ၊ ဤဘဝ၏အဖြစ် တပါးသောဘဝ၏အဖြစ်ရှိသော၊ သံသာသာရံ၊ သံသရာခရီးကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။ ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့် တူသော၊ ကလိ၊ ရှုံးပါးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ဥပ္ပာမိ၊ ပူလောင်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ပရိဥပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာ ပူလောင်၏။ ရာဂရက္ခာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွမ်းကုန်သော၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူ သတ္တဝါတို့သည်၊ သောတံ၊ သံသရာတည်းဟူသော အယဉ်သို့၊ အနုပတန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲကျကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မက္ကဋ္ဌကော၊ ပင့်ကူသည်၊ သယံကတံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော၊ ဇာလံ၊ ကွန်ယက်သို့၊ အနုပတတိဣဝ၊ အဖန်တလဲလဲ ကျသကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧဝမာဒိသုတ္တပဒါနုဿာရေန၊ ဤသို့အစရှိသောသုတ်ပုဒ်တို့ကိုလျှောက်သဖြင့်၊ နာနာနယေဟိ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ လောဘဿ၊ လောဘ၏၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပစ္စဇေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တံ၊ ထိုလောဘကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပမှိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ၊

အဝိစ၊တနည်းသော်ကား၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို၊ ဥဂ္ဂ
 ဟော၊ သင်ယူခြင်းလည်းကောင်း၊ အသုဘဘာဝနာနုယောဂေါ၊ အသုဘ
 ဘာဝနာကို အာထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသုးဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယ
 တာ၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘောဇန၊ ဘော
 ဇဉ်၌၊ မတ္တညူတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ သပ္ပာယကထာ၊ ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော
 စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
 တို့သည်၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ ပဟာနယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထ
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမီး၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဒသဝိဇ္ဇာ၊
 ဓာတ်ပါးအပြားရှိသော၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗာသ္မာပိ၊
 သင်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ ပဟိယတိ၊
 ပယ်အပ်၏၊ ကာယဂတာသတိဘာဝနာဝသေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောသတိ
 ကိုပွားစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဝိညာဏက၊ သဝိညာဏကဖြစ်
 သော၊ အသုဘော၊ အသုဘ၌လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိဝသေန၊ ဥဒ္ဓု
 မာတကအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိညာဏကော၊ အဝိညာဏက
 ဖြစ်သော၊ အသုဘော၊ အသုဘ၌လည်းကောင်း၊ အသုဘဘာဝနာနုယော
 ဂံ၊ အသုဘ ဘာဝနာကို အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တံသာပိ၊
 အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ ပဟိယ
 တိ၊ ပယ်အပ်၏၊ မနုဗ္ဗဓဗ္ဗေသု၊ မနုဗ္ဗင်္ဂါရု၊ မနုဗ္ဗင်္ဂါရုဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣန္ဒြိယသုးဣန္ဒြိယံ၊ သံဝရဏဝသေန၊ ဝေဠုစည်းသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သတိကဝါဓေန၊ သတိတည်းဟူသော တံခါးရှက်ဖြင့်၊ ဝိဟိတန္တိ
 ရာသာပိ၊ ဝိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာမရာဂေါ၊
 ကာမရာဂကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ စတုန္ဒီအာလောပါနံဝါ၊ လေးလုပ်
 ကုန်သောဆွမ်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စုန္ဒီအာလောပါနံဝါ၊ ငါးလုပ်ကုန်
 သောဆွမ်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဩကာသေ၊ တည်ရာသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ယာပနသိလတယ၊
 ယုတလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘောဇန၊ စားသွယ်၌၊ မတ္တညူနေပိ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂ
 ကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ။

တေနေဝ၊ ယိတြောဋ်သံသယျင်၊ စတ္တာရောပဉ္စအာလောပေ၊ အတုတွာ
ဥဒကံဝိဝေ၊ အလံဗာသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿ ဘိက္ခုနေတိ၊ စတ္တာ
ရောပဉ္စအာလောပေ၊ အတုတွာဥဒကံဝိဝေ၊ အလံဗာသုဝိဟာရာယ၊ ပဟိ
တတ္ထဿ ဘိက္ခုနေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတေတံမူ၏။ ။ စတ္တာရော ပဉ္စ
အာလောပေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို၊ အတုတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကိုး
ဝိဝေ၊ သေခံရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤလေးလုပ်ငါးလုပ်လျှော့၍ ရေသောက်ခြင်းသည်
ပဟိတတ္ထဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနေ၊
ရဟန်းအား၊ ဗာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ လျောက်ပတ်
၏။ ။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနတာဝနာရတေ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း
၌ နွေလျော်ကုန်သော၊ ကလျာတာမိတ္တေ၊ အစေ့စပ်ပွန်းကောင်းတို့ကိုးသေ
ဝန္တဿာဝိ၊ ဖြစ်သော ဝုတ္တိလ်အားလည်း၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊
ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဌာနနိသန္ဓာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းစသည်တို့၌၊
ဒဿအသုဘ နိသိတသပ္ပာယ ကထာယဝိ၊ ဆယ်ပါးသော အသုဘကို
မှီသောလျောက်ပတ်သော စကားဖြင့်လည်း၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊
ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ တေနေဝ၊ ယိတြောဋ်သံသယျင်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ(ပ)
ပဟာနာယာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ(ပ)ပဟာနာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတေတံ
မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘနိမိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအသုဘနိမိတ်၌၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရ
ဗဟုလိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို များစွာပြု၏။ အယမာဟာရော၊ ဤ
အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ကာမန္တန္တဿ၊ ကာမန္တန္တ
၏၊ အနုပ္ပါဒါယဝ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ မပြတ်ဖြစ်ဆဲ
ဖြစ်သော၊ ကာမန္တန္တဿ၊ ကာမန္တန္တကို၊ ပဟာနာယဝိ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတာဂေ၊ ၅၅ အဖို့၌၊
ကာမရာဂ သင်္ခါတဿ၊ ကာမရာဂဟု ဆိုအပ်သော၊ လောဘဿ၊ လော
ဘကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ယောဂီဝုတ္တိလ်
သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်၍၊ တတိယ
မဂ္ဂေန၊ တတိယမဂ်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကာမရာဂဟူသော လောဘကို၊ အနာသေ
သတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္တတိ၊ ပြတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်
လောဘံဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မပဗ္ဗဟထအဟံ ဝေါပါနိဘောဂေါ၊ အနာဂါမိတာ
ယာတိ၊ လောဘံဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မပဗ္ဗဟထအဟံ ဝေါပါနိဘောဂေါ၊ အနာ
ဂါမိတာယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတေတံမူအပ်၏။ ။

ဣတ္ထဌာနနုဗျိ အရာန္တံ၊ ဥတ္တာတန့်ရင်၍၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်း၊ အာဟာ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အာဟာသို့ ဆိုလာရာသနည်း၊
 ဣတ္ထဌာနိလောဘကံပယ်၊ ဗျာကံ၏ဟူရော၊ ကောလောဟော၊ အာဟာလော
 ဘာကို၊ ပဟိယတိပန၊ ပယ်အပ်ပါသနည်း၊ အတိတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊
 လောဘောဝါ၊ လောဘကိုလည်း၊ ပဟိယတိကိံ၊ ပယ်အပ်လောဘလော၊
 အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ လောဘောဝါ၊ လောဘကိုလည်း၊ ပဟိ
 ယတိကိံ၊ ပယ်အပ်လောဘလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်သော၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ ပဟိယတိကိံ၊ ပယ်အပ်သော၊ ဣတိ
 အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ အမေးသည်၊ ဣတ္ထဌာနိ၊ ကိစ္ဆိ၊ စိုးစဉ်း၊
 တာ၊ သင်၏၊ ဝဇနံ၊ စောဒနာသောစကားသည်၊ အဝထိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏၊
 ဟံ၊ ထိုကြွင်းသောစကားကို၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုဦးလော၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတိ
 တော၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ နပဟိယေယျ၊ မပယ်ရာ၊
 အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ နပဟိယေယျ၊
 မပယ်ရာ၊ ကာသ္မာ၊ အာဟာလောဘကံ၊ ကာသံ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်
 သောလောဘအနာဂတ်ဖြစ်သော လောဘတို့၏၊ အာဟာဝတော၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီးသော
 လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသောလောဘကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ နဂုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်၊ ဝါယာမောစ၊ အားထုတ်
 ခြင်းလုံ့လသည်လည်း၊ အာမလော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ အာပစ္စတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ အာဟာပဟိယေယျ၊
 အာဟာလောဘကံ၊ အာဟာလောဘကံ၊ အာဟာလောဘကံ၊ အာဟာလောဘကံ၊
 ဝါယာမော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာသ္မာ၊ အာဟာ
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တာသ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောလောဘ၏၊ နပဟာဂုတ္တံ၊
 မျက်စိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သံကိ
 လိဌာ၊ ညစ်ညူးသော၊ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားခြင်းသည်၊ အာပစ္စတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝါ၊ ထနည်းကား၊ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တော၊ စိတ်နှင့် မပွင့်သော၊ လောဘော၊
 လောဘသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဟံနုယော၊ ဤနည်းကို၊ နစက္ခန္တိတော၊
 အလိုလည်းမရှိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ပရိဟာရော၊ အမြေ
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဂုတ္တနုယနု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
 အတိတာနာဂပစ္စုပ္ပန္နော၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ လောဘော၊
 လောဘကို၊ နပဟိယတိ၊ မပယ်အပ်၊ ဣဒံ၊ ဤမပယ်အပ်ဟူသည်၊ သေယျ၊

ထာ၊ အဘယံနည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ အသဉ္စာတဖလော၊ မသီးသောအသီးရှိသော၊ တရုဏရုက္ခော၊ သစ်ပင်ငယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ငယ်ကို၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကုဓာရိယာ၊ ခေးမဖြင့်၊ မူလေ၊ အမြစ်၌၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ တဿရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ ဆေဒေ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ယာနိဖလာနိ၊ အကြွင်းအသီးတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိဖလာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ ဆိန္ဒတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇာတာနိဝေ၊ မသီးကုန်သည်သာလျှင်၊ ဇာယေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ အရိမဂ္ဂါမိဂမေ၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ ပစ္စယဗ္ဗာတဿ၊ အကြောင်းကို သတ်ခြင်းကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အယံဟိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နောတိ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ အာရမ္မဏာဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုလောဘ၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌာနတာယ၊ ဖြစ်ရာဌာန၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘူမိနာမ၊ ဘူမိမည်၏၊ သာဘူမိ၊ ထိုဘူမိကို၊ တေန၊ ထိုလောဘသည်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိကတွာဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နော၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န မည်၏၊ အာရမ္မဏာ မိဂဟိတုပ္ပန္နောတိ၊ အာရမ္မဏာမိဂဟိတုပ္ပန္နဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နောတိ၊ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသမုပ္ပာဒိတုပ္ပန္နောတိ၊ အသမုပ္ပာဒိတုပ္ပန္နဟူ၍လည်းကောင်း၊ အယမေဝ၊ ဤလောဘကိုသာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ သုတ္တေ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဧဝံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သောအနက်အပြားကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣတိဣမိနာဂါထာဗန္ဓဝသေန၊ ဤသို့သောဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ကေန၊ အဘယံသုသည်၊ ဝုစ္စတိပန၊ ဟောအပ် သနည်း၊ ဘဂဝတာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာ တင်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဥပနိဗန္ဓဂါထာ၊ ဖွဲ့အပ်သောဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကို ဆိုပြီး

အံ၊ ဣမေဗြီဣတိဝုတ်ပါဠိတေသံ၊ ဘဂဝတာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာ
လျှင်၊ ဂါထာရမိတာနံ၊ ဂါထာကိုအ လိုရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
အတ္ထာသယဝသေန၊ အလို၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဂုတ္တမေဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အနက်ကို၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ ဘာသိတာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေနလောဘေနလုဒ္ဓါသေသတ္တာဂစ္ဆန္တိ နုဂ္ဂတိန္တိ
သေနလောဘေန လုဒ္ဓါသေသတ္တာဂစ္ဆန္တိ နုဂ္ဂတိ' ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏ
ဂဟဏသက္ခဏေန၊ အာရုံကိုယူခြင်းဖြင့် ဖွတ်အပ်သော၊ ယေန၊ အကြင်
လောဘဖြင့်၊ တတောဇေတိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဘိသင်္ဂဝသေန၊ အလွန်
ကပ်ငြိသည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ လောဘေန၊ လောဘဖြင့်၊ လုဒ္ဓါ၊ မက်မော
ကုန်သော၊ အတ္ထတ္ထိကဗဟိရေသု၊ အတွင်းအပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယ
တနေသု၊ အာယတနတို့၌၊ ဝိဒ္ဓါဂမိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သော၊ သေတိ
ပဒံ၊ သေဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အက္ခရမိန္တ
ကာပန၊ အက္ခရာကို ကြံလေ့ရှိကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဤဒိသေသု၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သေကာရာဂမံ၊ သေအက္ခ
ရာလာခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ လုဒ္ဓတ္တာဇေ၊
မက်မောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကာယသုစရိတာဒိသု၊ ကိုယ်ဖြင့်
ပြုအပ်သော ကောင်းသော အကျင့်အစရှိသည် တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခု
သော၊ သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ကာယဒုက္ခ
ရိတာဒိနိဝ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော မကောင်းသော အကျင့်အစရှိသည်
တို့ကိုလည်း၊ ဥပစိနတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည် တို့၌၊
သတ္တဝိသတ္တကာယ၊ တပ်ခြင်းမတပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ သတ္တာ
တိ၊ သတ္တာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမပါဏိနေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သောသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိဌာနတာယ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိသင်္ခါတံ၊ နုဂ္ဂတိဟုဆိုအပ်သော၊ နိရယတိရန္တာနယောနိ
ဝိတ္တိဝိသယဉ္စ၊ ရေတိရန္တာနံ ပြိတ္တာတုံသို့လည်း၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေ
န၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တံလောဘံ သမ္ပဒညာယပဇဟန္တိ ဝိပဿိနောတိ၊ တံလောဘံသမ္ပဒညာ
ယပဇဟန္တိ ဝိပဿနောဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆို
အပ်ပြီးသော၊ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ သဘာဝတော၊ သဘောအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဒယတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

အတ္တင်္ဂမတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသေ
 တော၊ သာယာသော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်
 အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဿရေတော၊ ထွက်မြောက် ရာအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့
 ဖြင့်၊ သမ္မာအဝိပရိတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဟောတုနာညာယေန၊ အကြောင်း
 အားဖြင့်၊ ဥာတတိရေတ ပရိညာသင်္ခါတာယ၊ ဥာတ ပရိညာတိရေတပရိ
 ညာဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အညာယ၊ ဇာနိတွဲ၊ သိပြီး၍၊
 ရူပါဒိကေ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိတိ၊ အနိစ္စအစရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး
 အပြားပြား ရှိကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်၊ ပဿန
 တော၊ ရှုတတ်သောကြောင့်၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှုလေ့ရှိ
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဝသိဋ္ဌကိလေသေ၊ ကြွင်းသောကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဝိပဿနာပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ဝိပဿနာပညာ ရှေးသွားရှိသော၊ မဂ္ဂ
 ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာ
 နေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ။

☞ ပဟာယ နပုနာယန္တိ ဣမံလောကံကုဒါစနန္တိ၊ ပဟာယ နပုနာယန္တိ
 ဣမံလောကံကုဒါစနံဟုသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဟဇေကဋ္ဌပဟာနေက
 ဋ္ဌေဟိ၊ သဟဇေကဋ္ဌ ပဟာနေကဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဝသိဋ္ဌကိလေသေ
 ဟိ၊ ကြွင်းသောကိလေသာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တံလောဘံ၊ ထိုလောဟ
 ကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ပစ္ဆွားနောက်၌၊ ကာမဓာတုသင်္ခါတံ၊ ကာမဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမံ
 လောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏာသေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ ကဒိမိဝိ၊ တရံတခါမျှသည်၊ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကုန်၊
 ကံသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဩရုပ္ပာဂိယာနံ၊ အောက်အဖျိ
 နှံဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ သုပ္ပဟိနတ္တာ၊
 ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေ
 သနာကို၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏၊ အယဗ္ဗိအတ္ထောတိ၊ အယဗ္ဗိ
 အတ္ထောဟုသည်ကား၊ နိဒါနာဝဿနတော၊ နိဒါန်းအဆုံးမှ၊ ပာတုတိ၊ စ၍၊
 ယာဝဂါထာပရိယောသာနာ၊ ဂါထာဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဣမိနာသုတ္တေ

န၊ ဤသုတ်ဖြင့်၊ ပကာသိယော၊ ပြအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အ
ဝိသ၊ သွါ၊ အဝိသသွါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝက္ခမာန သုတ္တတ္ထသမ္ပိဏ္ဏ
နတ္ထော၊ ဆိုလတ္တံ့ သောသုတ်၏ အနက်ကိုပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ သေသံ၊
ကြွင်းလျန်သော စကားရပ်တည်း၊ ဂုတ္တနယဂမဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
သည့်သာလျှင်တည်း။ ဣမဝဋ္ဋိ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ သရဒယသစ္စံ၊ သရဒယ
ကန္တာသည်၊ သရူပနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့် သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ၏။
ပကာနာပဒေသန၊ ပတ်ခြင်းကို ဟွန်သဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာသည်။
အာဂတံ၊ လာ၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ သဗ္ဗဒ္ဓယံ၊ သစ္စာနှစ်ခုအပေါင်း
ကို၊ တဒုဘယဗဟုတုတယ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောသစ္စာတို့၏ အကြောင်း၏
သဖြစ်ဖြင့် နိဇ္ဈါဓေတဗ္ဗံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်၏။ ဂါယယပန၊ ဂါယသွံကား၊
နက္ခသရဒယသစ္စာနိ၊ နက္ခသစ္စာ-သရဒယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာရုတဝသော
နာ၊ ပါဠိရှိတိုင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဥပယန္တိ၊ ထိအပ်ကုန်၏။
ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောသစ္စာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ နိဇ္ဈါဓေတဗ္ဗံ၊ ထုတ်အပ်၏။
ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဣတော၊ ဤလောဘသုတ်မှ၊
ပရေသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တေသုပိ၊ သုတ်၌လည်း၊ ဒဠဋ္ဌာနိ၊
မှတ်အပ်ကုန်၏။ ပရမတ္ထဒီပနိယာ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒက
နိကာယဋ္ဌ ကာသယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာဖြစ်သော၊ ဣတိဝုတ္တက
ဝဏ္ဏနာယ၊ ဣတိဝုတ္တက အဖွင့်၌၊ ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်
သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဂုတ္တံဟေတန္တိ၊ ဂုတ္တံဟေတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ ဒုတိယသုတ္တံ၊
ဒုတိယသုတ်တည်း၊ တတြ၊ ထိုဒုတိယသုတ်၌ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား
အဝုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အသစ်ဖြစ်သောဝုဒ်၏ အဖွင့်တည်း၊ ဣ၊ ဤသုတ်၌၊
အဝုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အသစ်ဖြစ်သောဝုဒ်၏ အဖွင့်သည်၊ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတသံ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤဒေါသသုတ်မှ၊ ပရေသုပိ၊
နောက်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ အဝုဗ္ဗပဒ
ဝဏ္ဏနံ ယေဝ၊ အသစ်ဖြစ်သောဝုဒ်၏အဖွင့်ကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊
ဒေါသဗဟုလာနံ၊ အမျက်များကုန်သော၊ ဂုဂ္ဂလာနံ၊ ဂုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာ
သယံ၊ အလိုကို၊ ဩလောကတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဒေါသဂူပသမနတ္ထံ၊ အမျက်
ငြိမ်းစိမ့်သောဌာ၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဒေါသံဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မပဗောဿတိ၊ ဒေါသံဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မပဗောဿ
 ဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဒေါသန္တိ၊ ဒေသံဟူသည်
 ကား၊ မေးငါ၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဇာသ
 တော၊ ရန်ငြိုးသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သုတ္တေ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သောရန်ငြိုးတို့လည်းကောင်း၊ မေးငါ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုး
 ကို၊ နာစရိ၊ မကျင့်၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တပ္ပန္နိပက္ခဟော၊
 ထိုကိုးပါးတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ သိဒ္ဓါနံ၊ ပြီးကုန်သော၊ နဝန္တမေဝ
 စ၊ ကိုးပါးကုန်သောရန်ငြိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသန္တံ၊
 တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော ရန်ငြိုးတို့၏၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိနံ၊ သစ်ငုတ်တိုက်
 ခြင်းဆူးငြိမ်းခြင်းအစရှိသော၊ အဋ္ဌာနေန၊ အဋ္ဌာနကောပနာင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
 ကျေနပ်သတိယာ၊ တရုယုတ်နှစ်ဆယ်သော ရန်ငြိုးတို့တွင်၊ အညတရာ
 ဃာတသန္တံ၊ တပါးပါးသောရန်ငြိုးကြောင့်ဖြစ်သော၊ အာဇာတံ၊ ရန်
 ငြိုးတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုရန်ငြိုးကို၊ တေန၊ ထိုတရားသဘော
 ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဿန္တိ၊ ပြစ်မှားတတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊
 ထိုသဘောတရားသည်၊ ဒုဿနမတ္တမေဝ၊ ပြစ်မှားခြင်းမျှသာလျှင်တည်း၊
 ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေါသောတိ၊ ဒေါသောဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သော၊ ထိုဒေါသသည်၊ ပဟဇာသိဝိသောဝိယ၊ လှံတံဖြင့်ခတ်အပ်သော
 မြွေဟောက်ကဲ့သို့၊ စဉ်းဟု လက္ခဏော၊ ကြမ်းတမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊
 ဝိသနိပါတောဝိယ၊ ကျသောအဆိပ်ကဲ့သို့၊ ဝိသဗ္ဗနရသော၊ လျှင်စွာရှေ့
 တတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောရသရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒါဝဂ္ဂိ
 ဝိယ၊ တောမီးကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဿယဒဟနရသော၊ မြှောင်စွာ
 ရှုပ်ကိုလောင်တတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောရသရှိ၏၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်
 သောအခွင့်ရှိသော၊ သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့၊ ဒုဿန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
 ပြစ်မှားတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ယထာဝုတ္တအာ
 ဇာတဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အာဇာတ
 ဝတ္ထုတည်းဟူသော ပဒဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဝိသသံသဋ္ဌဝုတိမုတ္တံဝိယ၊ အဆိပ်နှင့်
 ရောသောကျင်ဝယ်ဝုတ်ကဲ့သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဗောဿတိ၊ ပဗော
 ဝ ဟူသည်ကား၊ သမုန္တိန္ဒယ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊

ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးကို သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
 ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတပဋိဝိ
 နယော၊ ရန်ငြိုးကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ကတမေပဉ္စ၊ အတယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယသ္မိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးသည်၊ ဇာယေ
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ တသ္မိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘာဝေ
 တဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏။ (ပ) ကရုဏာ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေ
 အပ်၏။ (ပ) ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏။ အသတိ၊
 မေဇလျှော့ခြင်းသို့၊ မနသိကာဇေ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့၊ တသ္မိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊
 ဤသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊
 ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ ကမ္မဿကတာဝေဝါ၊
 ကံဿလျှင်ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်သည်၊ တသ္မိံ၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ ကိံ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ အ
 သယ်သို့ ဆောက် တည်အပ်သနည်း၊ အယံ အာယသ္မော၊ ဤအရှင် သည်း၊
 ကမ္မဿကော၊ ကံလျှင်ဥစ္စာရှိသည်၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံ၏အမွေကိုယူသည်၊
 ဘဝိယာဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ဆောက်တည်အပ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ယေဝိမေ အာစာတပဋိဝိနယော၊ အကြင်
 ရန်ငြိုးကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သည်၊ သာလျှင်တည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 ၌၊ ဘိက္ခုနေဝ၊ ရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးကို၊
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတ ပဋိဝိနယော၊ ရန်ငြိုးကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့
 သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ကတမေပဉ္စ၊ အတယ်ငါးပါးတို့နည်း
 ဟူမူကား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
 ယုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာရော၊ မစင်ကြယ်သော
 ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဤသို့သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာတော၊
 ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ မာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ယေဝိမေ အာစာ
 တပဋိဝိနယော၊ အကြင်ရန်ငြိုးကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ

ဟောတော်မူအပ်၏။ တေသုယိုရန်ငြိုးကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်းတို့တွင်း
ယေနကေနစ၊ တရံတရသော။ အာဃာတပဋိဝိနယဝိမိနာ၊ ရန်ငြိုးကိုပယ်
ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဆင်ခြင်သည်
၏အဖြစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ နှစ်ဘက်အသွားရှိသော၊ ကက
စေန၊ လွှဖြင့်၊ ဩစရက၊ အတွင်း၌ ကျက်စားကုန်သော၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့
သည်၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ဝေပိဩက္ကန္တယျ၊ အကယ်၍
လည်း၊ ဖြတ်လေ ကုန်အံ့၊ တဩာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ လည်း၊ ယောဇနော၊
အကြင်သူသည်၊ မနော ပဒေ၊ သေယျ၊ နှလုံး ဖြစ်မှားငြားအံ့။ သောဇနော၊
ထိုသူသည်။ တေနမနောပဒေ၊ သေန၊ ထိုနှလုံးဖြစ်မှားခြင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါတုရား
၏၊ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာသောသူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်။ ။

ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို၊ ပဋိကုဏ္ဍတိ၊
မျက်တုံ့ထွက်၏။ တေန၊ ထိုမျက်တုံ့ထွက်သော သူသည်၊ တသေဝေ၊
ထိုရှေ့ဦးစွာအမျက်ထွက်သောသူအောက်သာလျှင်၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာ
၏။ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို၊ အပဋိကုဏ္ဍန္တော၊ အမျက်တုံ့မထွက်
သောသူသည်၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်ကို၊ ဇယ
တိ၊ အောင်သည်မည်၏။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပရံ၊ သူတပါး
ကို၊ သံကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတော၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကောမံ၊ အမျက်ကို၊ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြင်းစေ၏။
သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရသစးသူတ
ပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္တံ၊ နှစ်ဦးကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွား
ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ။

≡ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပတ္တကန္တာ၊ ရန်သူတယောက်သည် ရန်သူ
တယောက်အား အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သပတ္တကရဏာ၊
ရန်သူတယောက်သည် ရန်သူတယောက်အား ပြုအပ် ကုန်သော။ ဣမေ
သတ္တဓမ္မာ၊ ဤခုနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကောဇနံ၊ အမျက်ထွက်တတ်
သောအလေ့သဘောရှိသော၊ ဣတ္ထိ ဝါ၊ မိန်းမသို့လည်းကောင်း၊ ဂုရိသံဝါ၊
ယောက်ျားသို့လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာတတ်ကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနှစ်
ပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အထုတ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊ ဣမေဤလောကဋ္ဌ၊ သပတ္တသမုရန်သူတယောဝံသည်၊ သပတ္တသမုရန်သူ
 တယောဝံသမ၊ အယံဤသူသည်၊ ဗုဒ္ဓဇ္ဈောဝအဆင်းမဋ္ဌသည်၊ အသမာ
 ဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ အဟောဝတ၊ ဩဝကောင်းလေစွတကား၊ ဣဝိဇေ
 ဤသို့၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့အလိုရှိခြင်းသည်၊ ကိသာယောတု၊ အ
 တဟံအကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပတ္တသ
 မုရန်သူတယောဝံသည်၊ သပတ္တသမုရန်သူတယောက်၏၊ ဝဇ္ဈဝဋ္ဌတသမ၊
 အဆင်းစွသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ တသယောတု၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောဓနော၊ အမျက် ထွက်
 သော၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကောဓာဘိတူတော၊
 အမျက်သည်လွှမ်းမိုးအပ်၏၊ ကောပေရေတော၊ အမျက်သည် နှိပ်စက်
 အပ်၏၊ သောပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ထိုယောကျ်ား ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္နာတော၊
 ကောင်းစွာရချိုးသည်၊ သုဝိယတ္တော၊ ကောင်းစွာနှံသလိမ်းသည်၊ ကပ္ပိ
 တကမယျ၊ ဖြစ်ဆင်အပ်သောဆံမုတ် ဆိတ်ရှိသည်၊ ဩဒ္ဓါတဝဇ္ဈဝတ
 နော၊ ဖြူစင်သော အဝတ်ကိုဝတ်သည်၊ ကိဗ္ဗာပိယောတိ၊ အကပ်၍ကာ
 ဖြစ်၏ရှင်၊ အယခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ ကောဓာဘိတူတော၊ အမျက်
 သည်လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ သောပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ထိုယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ဗုဒ္ဓဇ္ဈောဝ၊ အဆင်းစွသည်သာလျှင်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပဋ္ဌမော၊ ဧေးဦးစွာသော၊ သပတ္တကန္တော၊ ရန်သူတယောက်သည်
 ရန်သူတယောက်အားအလိုရှိအပ်နှစ်သက်အပ်သော၊ သပတ္တကရတော၊
 ရန်သူတယောက်သည် ရန်သူတယောက်အား ပြုအပ်သော၊ အဟံဓမ္မော၊
 ဤတရားသည်၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ဣတ္ထိံဝါ၊ မိန်းမသို့လည်း
 ကောင်း၊ ပုရိသံဝါ၊ ယောကျ်ားသို့လည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဈတိ၊ သေတက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တဖန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးဘုံ၊ သပတ္တသ
 မုရန်သူတယောက်သည်၊ သပတ္တသမုရန်သူတယောက်အား၊ အယံဤသူ
 သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဘင်းရဲကို၊ ဥပပဇ္ဇယျ၊ တွေ့ကြုံငြားအံ့၊ အဟောဝတ၊ ဩဝ
 ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေဤသို့၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ (ပ)နပရုရတ္ထော၊ များစွာ
 သောအကျိုးစီးပွားမှအပသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ (ပ) နသောဂ
 ဝါ၊ ဝည်းမိမိမရှိသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ (ပ)နယသဝါ၊ အခြံအနံ့
 အကောင်အစားမရှိသည်၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ (ပ)နမိတ္တဝါ၊ မိတ်
 ဆွေမရှိသည်လည်း၊ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ကာယသမာကုလ်နန္ဒာ၏
 သောဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ မရဏာ၊ ရုက္ခိ၊ ရှင်နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍

ရာဖြစ်သော၊ သင်္ဂ္ဂလောကံ၊ နတ်ရွာလောကသို့၊ နဥပပဇ္ဇေယျ၊ မကပ်သေ
 ငြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့အလိုရှိခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သပတ္တော၊ ရန်သူ တယောက်သည်၊ သပတ္တဿ၊ ရန်သူတယောက်၏၊
 သုဂတိဂမနော၊ သုဂတိသို့လားခြင်း၌၊ နနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ တဿဟေတု၊
 ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောဓနော၊ အမျက်
 ထွက်သော၊ ကောဓဘိဘူတော၊ အမျက်သည် လွှမ်းမိုးအပ်သော၊ ကော
 ဓပရေတော၊ အမျက်သည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ အယံပုရိသ ပုဂ္ဂလော၊ ဤ
 ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်
 ခြင်းစသောဒုစရိုက်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ကျိန်
 ဆဲခြင်းစသော ဒုစရိုက်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
 သူတပါးတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကိုတောင့်တခြင်းစသော ဒုစရိုက်ကို၊ စရတိ၊
 ကျင့်၏၊ ကောဓဘိဘူတော၊ အမျက်သည် ဖိစီးအပ်သော၊ သောပုရိသ
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုယောကျ်ား ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
 ဒုစရိုက်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊
 စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်
 ပြီး၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရဗ္ဗရဏာ၊ ရုတ်မှ
 နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ စီးပွားမရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏ တည်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ရေသို့၊ ဥပ
 ပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရ၏။ ။

ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
 ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ (ပ)ယံယသ္မိံ၊ ကာလေး၊ အကြင်အခါ၌၊ ကောဓံ၊ အမျက်
 ကို၊ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ဝိပ္ပဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ အတိတ္တမေယျ၊ လွန်ရာ၏၊ (ပ)ကော
 ဓော၊ အမျက်သည်၊ အနတ္တဇနနော၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်၏၊
 ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ ဝိတ္တပကောပနော၊ စိတ်ကို ချော်ချားစေတတ်၏၊
 (ပ)ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရ
 ၍၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ ပြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဝိသမူလဿ၊ အဆိပ်လျှင်အရင်းရှိသော၊ အရေရဉ္စဿ၊ ချိုမြိန်သော
 အရမရှိသော၊ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘူရိ

ပညာ၊ မြေကြီးအဝရနှင့်တူသောပညာရှိ၊ ကောပရာဇံ၊ တခုသောအပြစ်ကို၊
ခမ၊ သည်းခံတော်မူလော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကောဗေလော၊ အ
မျက်ဟူသောအားရှိကုန်သည်၊ နာဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝ
မာနိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဒေါသော၊ အမျက်၌၊ အာဒိန
ဝေဝ၊ အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တပဋိပက္ခတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဒေါသပ္ပဟာနေ၊ အမျက်ကိုပယ်ခြင်း၌၊
အာနိသံသေဝ၊ အကျိုးတို့ကိုလည်းလောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအဖို့၌၊ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို၊ တဒင်္ဂပ္ပဟာနာဒိ ဝသေန၊
တဒင်္ဂပ္ပဟာန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊
ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်၍၊ တတိယမဂ္ဂေန၊
တတိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ဒေါသံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း
ကို၊ သမုန္တိန္နထ၊ ဖြတ်ကုန်လော၊ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်၏၊ ပဇဟထာတိ၊ စွန်ကုန်လော
ဟု၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေါသကိုပယ်ခြင်း၌၊
နိယောဇနံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေါ
သံဘိက္ခဝေဧကဓမ္မံပဇဟထာတိ၊ ဒေါသံဘိက္ခဝေဧကဓမ္မံပဇဟထဟူ၍၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုဋ္ဌာသေတိ၊ ဒုဋ္ဌာသေဟူသည်ကား၊ အာဇာ
တေန၊ ရန်ငြိုးဖြင့်၊ ဒုသိဘမိတ္တတာယ၊ ဖျက်ဆီးအင်သောစိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒုဋ္ဌာ၊ ဖျက်စီးကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယ
သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ဧကနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-၃-မောဟသုတ်။

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ မောဟန္တိ၊ မောဟံဟူသည်ကား၊ အညာဏံ၊
မသိခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲဦးအုံး၊ တံ၊ ထိုမောဟသည်၊
ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုဒယေ၊
ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊
ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊

အကျင့်၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်းကျင်း၌၊ အနေကတောဒမ္ပိယျား
 သောအပြားရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုတရားသဘောဖြင့်၊
 သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မုပ္ပန္တိ၊ တွေဝေတတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သယံ၊ မိမိသည်၊ မုပ္ပတိ၊ တွေဝေတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုသ
 ဘောတရားသည်၊ မုပ္ပနမတ္တမေ၊ တွေဝေခြင်းမျှသာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မောဟောတိ၊ မောဟဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ရှိအပ်၏၊ သော၊
 ထိုမောဟသည်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အန္တတာဝလက္ခဏော၊ ကန်းသည်၏
 အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အညာဏလက္ခဏော၊ မသိ
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ အသမ္ပဒိုဝေရေသော၊ မထိုးတွင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ အာရမ္မဏသဘာဝ သာဒနရသော၊ အာရုံ၏ သဘောကို
 ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ သမ္မောဟပဋိပတ္တိပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဖြစ်စွာတွေဝေသ
 ဖြင့်ကျင့်ခြင်းလျှင်ပစ္စုပ္ပန်ရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တကာရပစ္စုပ္ပန်
 နော၊ အဓိကံတိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းလျှင်ပစ္စုပ္ပန်ရှိ၏၊ အယောနိသောမနသိ
 ကာရပဒဋ္ဌာနော၊ မသင့်သောအာ ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသောပဒဋ္ဌာန်ရှိ၏၊
 သဗ္ဗာကုသလာနံ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တို့၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်း
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣဝေဝိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊
 ပဗဟုတာဝိပဒဿ၊ ပဗဟုယဟူသောဟူသောမုဒ်၏၊ ။

မုဇ္ဈော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ အတ္တံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုး
 စီးပွားကို၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ မုဇ္ဈော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားဆုတ်ပါးကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယံယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ နရံ၊ ဗာလ သတ္တဝါကို၊ သဟ တေ၊
 နှိပ်စက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္တတမံ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်
 သောအဓိကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ အနတ္တ
 ဇနနော၊ အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာသည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာပတ္တိဿ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မောဟသမ္ပန္နနော၊ မောဟသည်နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊
 လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗုဓူပေါ၊ အလုံးစုံမကောင်း သောသ
 ဘောရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ စရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့ (ဤကားယောဇနာ
 အလို၊ တဗ္ဗုဓူပေါ၊ အကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၌ထိုက်သော သဘောကဲ့သို့၊

မိသားစု၊ ထင်၏။ (ဤကားထိုထိုစာရှိအသိုတည်း)။ မောဟော၊ မောဟ
သည်း၊ ကမ္ဘာနံ၊မကောင်းမှုကံတို့၏။ နိခါနံ၊နိခါနီးတည်း။ သမုဒယာယ၊
ဖြစ်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊မုဠော၊
ဝေဠဝေသော၊မောဟနု၊မောဟသည်း၊အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်အပ်သော၊
ပရိယာဒိန္န၊စိတ္တော၊ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်
သည်း၊နိဗ္ဗုတိကံ၊မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ ဘယံဝေရန္တိ၊တေးနေ့ကိုလည်း၊
ပဿဝတိ၊ပွားစေ၏။ သမ္ပရာယိကံ၊တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ဘယံဝေရန္တိ၊
တေးနေ့ကိုလည်း၊ ပဿဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
နယနစ၊ နည်းဖြင့်လည်း၊ ယောကောဝိ၊အမှတ်မရှိသော၊ ဓမ္မာ၊ဓမ္မော
ဖြစ်သော၊ ကာမန္တန္တုဒိသံကိလေသခဗ္ဗေဟိ၊ ကာမန္တန္တုအစရှိသောညစ်
ညူးကြောင်းဖြစ်သောစာရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊
အနုဗ္ဗော၊အကျိုးမဲ့သည်။ အတ္တိ၊ရှိ၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သော၊ထို
အကျိုးမဲ့သည်။ မောဟဟေတုကော၊မောဟလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဣဝိစ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မောဟ၌၊ အာဒိနံ၊အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ
တွာစ၊ဆင်ခြင်း၍လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဗိပက္ခတော၊ထိုမောဟ၏ဆန့်ကျင်
ဘက်အားဖြင့်၊ မောဟပ္ပဟာနေ၊ မောဟကိုပယ်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အ
ကျိုးကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာစ၊ ဆင်ခြင်၍လည်းကောင်း၊ ကာမန္တန္တုဒိပဟာ
နက္ခမနေဝ၊ ကာမန္တန္တုအစရှိသည်ကိုပယ်သောအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗ
ဘာဝ၊ ရှေးအဖို့၌၊ တဒင်္ဂါဒိဝေသန၊ တဒင်္ဂအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဗဟန္တော၊ပယ်စွန့်ကုန်၍၊ တကိယမဂ္ဂေန၊
တကိယမဂ်ဖြင့်၊ ယထာရတ္တလောဘဒေါသတဒေနဋ္ဌံ၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော လောဘဒေါသ ထိုလောဘဒေါသနှင့်တူသော တည်ရာ
ရှိသော၊ မောဟံ၊မောဟကို၊သမုဇ္ဈေဝေသန၊အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ဤသို့သော
အနက်ကို၊ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂ ဝဇ္ဈောဝေ၊
အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မောဟော၊မောဟ
ကို၊ဣဝ၊ဤသုတ်၌၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ယိအပ်၏။ မုဠာသေတိ၊ မုဠာသေ ဟူသည်ကား၊ ကုသလာ ကုသလ
သာဝဇ္ဇာန ဝဇ္ဇာဒိဘေဒေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အပြစ်ရှိသည် အပြစ်ရှိ
သည်အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဟိတာဟိတော၊ အကျိုးစီးပွား
ရှိသည် အကျိုးစီးပွားမရှိသည်၌၊ သံမုဠာ၊ဝေဠဝကုန်၏။ သေသံ၊ကြွင်း

ကျန်သောစကားသည်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ၊
တတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိတ်သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

ဧကနိပါတ်-ပါဠိဘော ၁၀၈-၄-လောဘသုတ်။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကောဓန္တိ၊ ကောဓံဟူသည်ကား၊ ဒေါသံ၊
ဒေါသကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒေါသောဇေဝ၊ ဒေါသသည်သာလျှင်၊ ကောဓပရိ
ယာယေန၊ ကောဓဟူသော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိနကာနံ၊ ထိလတ္တံ၊ ကုန်
သော၊ ဂုဏ္ဏလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ ကောဓဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဒုတိယသုတ္တေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထသုတ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဇေဒိ
တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကောဓော၊ ကောဓသည်၊
ကုဇ္ဈနလက္ခဏော၊ သတ္တသင်္ခါရတို့အား မျက်ကြောင်း၏ အဖြစ်သည်
လျှင် လက္ခဏာရှိ၏၊ အာစံဘတ ကရဏရသော၊ မျက်ငြိုးထား ခြင်းဟူ
သောကိစ္စရှိ၏၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ဗျာပတ္တိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဖောက်ပြန်
ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း အဖြစ် တည်းဟူသော ပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ စေတ
သော၊ ဗိတ်၏၊ ပူတိဘာဝေါတိ၊ ဖုတ်သောအဖြစ်ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံဝိဝိသေသော၊ ဤသို့သောအထူးကိုလည်း၊ ဇေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ စတုတ္ထသုတ္တံ၊ စတုတ္ထ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

ဧကနိပါတ်-ပါဠိဘော ၁၀၈-၅-မက္ခသုတ်။

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ မက္ခန္တိ၊ မက္ခံဟူသည်ကား၊ ပရဂုဏမက္ခနံ၊ သူတ
ပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေဖျက်ခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဒိပိ၊ အကယ်
၍လည်း၊ သော၊ ထိုသူတပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းသည်၊ ဂူထံ၊
မစင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပဟာရန္တောပိယ၊ ဖုတ်ခတ်
သောသူကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
မက္ခေတိယေဝ၊ ချေဖျက်သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်

လည်းပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏ်မက္ခနာ မိပ္ပါယေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ချေဖျက်ခြင်းအလိုသည်၊ ပဝတ္တေ တဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရေဏာ မက္ခနောတိ၊ ပရေဏာ မက္ခနဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တထာဟိ တဏှာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သော၊ ထိုမက္ခနတရားကို၊
 ဥဒကပုဏ္ဏနိ၊ ရေကိုသုတ်လေ့ရှိသော ယောက်ျားသည်၊ နှာတဿ၊ ရေချိုး
 ပြီးသောသူ၏၊ သရီရဂတံ၊ ကိုယ်၌တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂုဏ္ဍတိဝိယ၊
 သုတ်သကဲ့သို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ မက္ခေဟိ
 ဂုဏ္ဍတိဝိနာသေတိ၊ ချေသုတ်ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း၊ ပရေဟိ၊ တပါး
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကတဝနံနာမ၊ ပြုအပ်သည်မည်ကုန်သော၊ မဟန္တာ
 နဗ္ဗိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရာနံ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ခေပနတော
 ခံသနတော၊ ပယ်တတ် ဖျက်တတ်သောကြောင့်၊ မက္ခောတိ၊ မက္ခဟူ၍၊
 ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုမက္ခတရားသည်၊ ပရဂုဏာမက္ခနလက္ခဏာ၊
 သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ တေသံ၊ ထို
 သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝိနာသနရသော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စ
 ရှိ၏၊ တဒဝတ္ထာဒနပစ္စုပဋ္ဌာနေ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဖုံး
 လွှမ်းခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့၊ အတ္ထ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
 ကို၊ မက္ခနာကာရေန၊ ချေဖျက်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊
 ဒေါမနဿဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဒေါမနဿသဟဂုတ်ဝိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပဇဟထာတိ၊ ပဇဟထဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌
 ဂုတ္တပဘောဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂုတ္တနယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသော၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုမက္ခကို၊ ပဟာနေ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊
 အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဘို့
 ၌၊ တဒဂံ၊ ဒီဝသေန၊ တဒဂံပဟာနံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇ
 ဟန္တာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေ
 တွာ၊ အားထုတ်စေကုန်၍၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊
 အကြွင်း အကျန်မရှိသော မက္ခတရားကို၊ သမုန္တိန္ဒယ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မက္ခာသေတိ၊
 မက္ခာသေဟူသည်ကား၊ မက္ခိတာ၊ ချေဖျက်တတ်ကုန်သော၊ မက္ခိတာဂုဏာ၊
 ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ထုတ်ကုန်သော၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏၊

ဂုဏာနံ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ မက္ခိတာရော၊ ချေဖျက်တတ်ကုန်သော၊ တတော
 ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိဒ္ဓိယိတာဂုဏာ၊ ဖျက်ဆီးအောင်
 သောကျေးဇူးရှိကုန်သော။ အုတ်အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗေ၊
 မှတ်အပ်၏။ သေဝံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယ၊ မဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ပဉ္စမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-၆-မာနသုတ်။

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ မာနန္တိ၊ မာနံဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဝတ္ထုကံ၊
 အမျိုးအစရှိသောအကြောင်းရှိသော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဥဏ္ဏမနံ၊ တက်
 ကြွခြင်းတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုခွဲပြီးအံ့။ သော၊ ထိုမာနသည်၊
 သေယျောဟမတ္ထိတိအာဒိနာ၊ သေယျောဟမတ္ထိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေ
 န၊ နည်းဖြင့်၊ တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ သယံဝါ၊
 မိမိသည်လည်း၊ မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မာနံသမ္ပုဂ္ဂ
 ဟော၊ ခြီးမြှင့်ခြင်း၊ အုတ်၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ မာနေ၊ မာနမည်၏။ အုတ်၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယွာယံ ယောအယံမာနေ၊ အကြင်မာနသည်၊
 သေယျော၊ မြတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊
 မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊ သဒိသော၊ တူသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊
 ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဟိနေ၊ ယုတ်သော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊
 အုတ်၊ ဤသို့၊ ဟိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သေယျော၊ မြတ်
 သောဂုတ္တိလ်အား၊ သေယျော၊ မြတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။
 အုတ်၊ ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊ သေယျော၊ မြတ်သော
 ဂုတ္တိလ်အား၊ သဒိသော၊ တူသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊
 ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊ သေယျော၊ မြတ်သောဂုတ္တိလ်
 အား၊ ဟိနေ၊ ယုတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊
 မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊ သဒိသော၊ တူသောဂုတ္တိလ်အား၊ သေယျော၊
 မြတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာန
 လည်းကောင်း၊ သဒိသော၊ တူသောဂုတ္တိလ်အား၊ သဒိသော၊ တူသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အုတ်၊ ဤသို့သော၊ မာနေ၊ မာနလည်းကောင်း၊

သဒိဿဿ၊ တူဿာ ယုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိနောယုတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဟိနဿ၊ ယုတ်
 သောယုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေယျာ၊ မြတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဟိနဿ၊ ယုတ်သောယုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သဒိဿဿ၊ တူဿာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊
 မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဟိနဿ၊ ယုတ်သောယုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိနော၊
 ယုတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ မာနော၊
 မာနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဝရိဇေဝိ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိသော
 မာနလည်းလည်း၊ ဥဇ္ဈာတိ လက္ခဏာ၊ စိတ်ကိုအထက်သို့ ညွှတ်စေခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏၊ အဟံကာရရသော၊ ငါဟုပြုခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သမ္ပပ္ပဟရသော၊ စိတ်ကိုပင့်မြှောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဥဇ္ဈုမာတာတာ
 ဝသဇ္ဈုပဋ္ဌာနော၊ စိတ်၏ဖောင်းကြွခြင်းတည်းဟူသော အဖြစ်လျှင်အခြင်း
 အရာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကောတုကမ္မတာပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မှန်ကင်းကွဲ
 သို့ပြုလိုသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဗိဗ္ဗိဝိပ္ပယုတ္တလော
 ဘပဗဋ္ဌာနော၊ ဗိဗ္ဗိနှင့်မယှဉ်သော လောဘတည်းဟူသော နည်းစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏၊ ဥဗ္ဗာဒေါဝိယ သူရူးကိုကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ ပဗောထာတိ၊ ပဗောထ ဟူသည်ကား၊ တဿသဗ္ဗသမိ၊
 ထိုအလုံးစုံသောမာနကိုလည်း၊ အတ္တုက္ကံသနုပရဝတ္ထ နိဗ္ဗိတ္တတာ၊ မိမိကို
 ပြီးမြှောက် ခြင်း သူတပါးကို နိဗ္ဗုချ ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ် လည်း
 ကောင်း၊ ဂရုဋ္ဌာနိယေသု၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သောအရာတို့၌၊ အဘိဝါဒန
 ပဗ္ဗုဋ္ဌာနအဇ္ဈလိကဗ္ဗသာမိဝိကဗ္ဗာဒိနံ၊ ရှိသိုးခြင်း-ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း-လက်
 အုပ်ချီခြင်းအရိအသေပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အကရဏော၊ မပြုခြင်း၌၊
 ကာရဏတာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဇေတိမဒဝုရိသဒေါဒိ
 ဘာဝေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ယစ်ခြင်းငါယောကျ်ားဟုယစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပမာဒ၊ ပတ္တိယောတုဘာဝေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏
 အကြောင်း၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေဝမာဒိဘေဒံ၊ ဤသို့စသည်အ
 ပြားရှိသော၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တပ္ပဋိပက္ခတော၊ ထို
 အပြစ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ နိရုတိမာနတာယ၊ အလွန်လောင်လွှား
 ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ အဖန်ဖန် တလဲလဲ ဆင်ခြင်၍၊ ရာဇသတံ၊ မင်းပွဲသဘင်သို့၊
 အနုပ္ပတ္တစဏ္ဍာလောဝိယ၊ ရောက်သောနွန်းစဏ္ဍားကဲ့သို့၊ သပြေပွေစာရိသု၊

သတင်းသုံးတော်တို့၌၊ နိစိတ္တတံ၊ နှိန့်ချသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအခါ၌၊ တဒင်္ဂါဒိဝသေန၊ တဒင်္ဂ
 ပဟာန်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသောမာနကို၊
 ပဇဟန္တာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊
 ပွားစေကုန်၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒယ၊ အကြွင်း
 မဲ့ဖြတ်ကြကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠုဗ္ဗော၊ ဖွတ်
 အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂဝတ္ထောဝေ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်
 သတ်အပ်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော၊ မာနေ၊ မာနကို၊ ဣဝံ၊ ဤသုတ်၌၊
 အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ မတ္တာသေတိ၊ မတ္တာသေဟူသည်ကား၊ ဇာ
 တိမဒပုရိသ မဒါဒိဝသေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ ယစ်ခြင်းငါးယောကျာ်းဟု ယစ်
 ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပမာဒါငတ္ထိ ဟေတုတူတေန၊
 ဓမ္မေလျာခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာနေန၊ မာန
 ကြောင့်၊ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ခြီး
 ရွှောက်၍၊ မဒန္တာ၊ ယစ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊
 ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်
 ၍ဆိုဦးအံ့၊ ပနိပါဒိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊
 ဣမသုသုတ္တယုဝါ၊ ဤသုတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣမသုဂါထာသုဝါ၊
 ဤဂါထာ တို့၌လည်းကောင်း၊ အနာဂါ မိမလံ၊ အနာဂါမိမိလ်သို့၊ ပါပေ
 တွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗာဝိတာ၊ ငြိမ်းသို့ရောက်စေ
 အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယေဣမေအနာဂါမိနေ၊ အကြင်အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ အဝိဟာ၊ အဝိဟာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ အတပ္ပါ၊ အတပ္ပါတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ သုဒဿာ၊ သုဒဿာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ သုဒဿိ၊ သုဒဿိတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ အကနိဋ္ဌာ၊ အကနိဋ္ဌာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပတ္တိ ဘဝဝသေန၊ ဖြစ်သော တုံ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာ
 တုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဝိဟာနာမ၊ အ
 ဝိဟာမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအဝိဟာတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ဟာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဥပဟာပရိနိဗ္ဗာယိ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခ 'ရ ပရိ

နိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာ
ယိ၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံသောတောအက
နိဗ္ဗာဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဗ္ဗာ ဂါမိပုဂ္ဂိုလ် သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဉ္စဝိခ၊ ငါးပါး၊ အပြားရှိကုန်၏၊ တယာ၊ ထိုအတူ၊ အတပ္ပါ၊ အတပ္ပါတုံ၌
ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သည်းကောင်း၊ သုဒဿာ၊ သုဒဿာ
တုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သည်းကောင်း၊ သုဒဿိနော၊
သုဒဿိတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စဝိခ၊ ငါးပါး၊ မိအပြားရှိကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အကနိဇ္ဇေ
သု၊ အကနိဇ္ဇေတုံတို့၌၊ ဥဒ္ဓံသောတော အကနိဗ္ဗာဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတ အက
နိဗ္ဗာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ကျပ်လေး
ယောက်ကုန်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိဟာတုံ အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အာယုဝေမဏ္ဍိ၊ အသက်၏အလယ်ကို၊ အနတိတ္တမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ အရ
ဟတ္တပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ကိလေသပရိဗ္ဗာနေန၊
ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီနာမ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီမည်၏၊ ယော
ပန၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိဟာတုံ အစရှိ
သည်တို့၌၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဉ္စကပ္ပသတာဒိ တောဒံ၊ ကမ္ဘာငါးရာစ
သည်အပြားရှိသော၊ အာယုဝေမဏ္ဍိ၊ အသက်၏အလယ်ကို၊ အတိတ္တမိ
တွာ၊ လွန်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဥပဟတ္တပရိနိဗ္ဗာယီနာမ၊ ဥပဟတ္တပရိနိဗ္ဗာယီမည်၏၊ ယော၊ အကြင်အနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဓိမတ္တပယောဂံ၊
လွန်မင်းသောလုံ့လကို၊ အာဟတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အပ္ပဒုက္ခေန၊ နည်းသောဆင်းရဲ
ရှိသော၊ အကသိရေန၊ မပြုပြင်သော၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသ
ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီနာမ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်၏၊ ယောပန၊ အကြင်
အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ အဓိ
မတ္တပယောဂံ၊ လွန်မင်းသောလုံ့လကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသ
ဖြင့်၊ ကိစ္ဆေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီနာမ၊
သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီမည်၏၊ ဣတရောပန၊ ဤမှတပါးသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်

သညကား၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ တဿဝေန၊ ထိုဘုံသို့စီးဝင်သောအားဖြင့်၊
ဝါတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာဝါဟိ တဿာဝေန၊ ထိုကြောင့်ရောက်
တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ ဥဒ္ဓံသောတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သော၊ တဿာ
သောတံဝါ၊ တဿာတည်းဟူသောအယဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇသော
တံဝါ၊ ဝဋ်တည်းဟူသောအယဉ်သည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသောတမေဝဝါ၊
မဂ်တည်းဟူသော အယဉ်သည်သာ လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ ဥဒ္ဓံသောတမည်၏၊ အဝိဟာဒိသု၊ အဝိ
ဟာဘုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဥပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
မတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဟာဘုံအစရှိသည်တို့၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏာဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌဂါမိမည်၏၊ စာဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
တ္ထေ၊ ဤအကနိဋ္ဌဂါမိအရာ၌၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သော
တဿာအယဉ်ရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့ရောက်သောအနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သောတဿာအ
ယဉ်ရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့မရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
လည်းကောင်း၊ နုဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သောတဿာအယဉ်
မရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့ရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ကောင်း၊ နုဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သော တဿာအယဉ်မရှိ
သော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့မရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုက္ကံ၊ လေးပါးအပေါင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ က
ထံဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အဝိဟာတော၊ အဝိဟာဘုံမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဒေဝလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့ကို၊ သောစေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အက
နိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ ပရိနဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤ
အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သောတဿာအ
ယဉ်ရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိနာမ၊ အကနိဋ္ဌဘုံသို့ရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ ယောပန၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်
ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒေဝလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့

ကို၊သောစေတော၊သုတ်သင်၍၊ သုဒဿိဒေဝလောကဝ၊ သုဒဿိဗြဟ္မာ
 ဘုံ၌သာလျှင်၊ ဌကွာ၊ တည်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤ
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဇ္ဇံသောတော၊ အထက်ဟု ဆိုအပ်သောတဏှာ
 အယဉ်ရှိသော၊ နအကနိဋ္ဌဂါမိနာမ၊ အကနိဋ္ဌသံသို့ မရောက်သော အနာ
 ဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယေ၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတေ၊ ဤလူပြည်
 မှ၊ အကနိဋ္ဌ၊ အကနိဋ္ဌသံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဥဇ္ဇံသောတော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်
 သောတဏှာ အယဉ်မရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါမိနာမ၊ အကနိဋ္ဌသံသို့ရောက်
 သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယေ၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား
 ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ ဒေဝလော
 ကေသု၊ ဗြဟ္မပြည်တို့တွင်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဗြဟ္မဘုံတို့၌ သာလျှင်၊
 ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဥဇ္ဇံသော
 တော၊ အထက်ဟုဆိုအပ်သော တဏှာအယဉ်မရှိသော၊ နအကနိဋ္ဌဂါမိ
 နာမ၊ အကနိဋ္ဌသံသို့မရောက်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေ
 မိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုငါးယောက်ကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဓိဟောသု၊
 အဓိဘာသံတို့၌ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကပ္ပသတတော၊ ကမ္ဘာတရာမှ၊ ဩရံ၊
 အတွင်း၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိကော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောင်း
 စွန့်ကပ္ပသတာနံ၊ ကမ္ဘာနှစ်ရာတို့၏၊ မတ္ထကေ၊ အထက်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိကော၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောင်း၊ ပဉ္စကပ္ပသတော၊ ကမ္ဘာ
 ငါးရာတို့သို့၊ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ၊ ပရိနိဗ္ဗာယိကော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော
 အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိကော၊ အကြား၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပပန္နသမနန္တရာဝါ၊ အပတ္တံ
 ဝါဝေမဇ္ဈန္တိ၊ ဥပပန္နသမနန္တရာဝါအပတ္တံဝါဝေမဇ္ဈိဟူသော၊ ဝေံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥပပန္နသမနန္တရာဝါ၊ ဖြစ်သည်၏
 အခြားမဲ့လည်းကောင်း၊ ဝေမဇ္ဈိ၊ အသက်တန်း၏အလယ်သို့၊ အပတ္တံဝါ၊
 မရောက်မီလည်းကောင်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုခြင်းအံ့၊ ဝါသဒ္ဓေန၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊
 သမ္ပတ္တမတ္တောပိ၊ အသက်တန်း၏ အလယ်သို့ ရောက်ခါလှသောအနာဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်း၍ယူအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တ
 ယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယိကော၊ အကြား၌ပရိ

နိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကော
 တယောဝံသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဟာဓ္မပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ကတန်း
 ၏အလယ်ကိုလွန်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဧကော၊ တယောဝံသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အသင်္ကဟုဆိုအပ်သောတဏှာအယဉ်ရှိ၏၊ တေ
 သု၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ တိုက်တွန်းခြင်း
 မရှိသဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်
 တို့လည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊
 ထိုအတူ၊ အတပ္ပါသုဒဿာ သုဒဿိသု၊ အတပ္ပိသံ - သုဒဿာသံ - သု
 ဒဿိသံတို့၌၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒသကာ၊ တကျိပ်အပေါင်းတို့သည်၊ စတ္တာ
 ရိသံ၊ လေးကျိပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကို ဆိုပြီးအံ့၊
 အကနိဋ္ဌေ၊ အကနိဋ္ဌသံ၌၊ ဥဒ္ဓံသောတဿ၊ အသင်္ကဟုဆိုအပ်သောတဏှာ
 အယဉ်ရှိသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တယော
 သုံးယောက်ကုန်သော၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ အကြား၌ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း
 ရှိသောအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တယောက် သော၊
 ဥပဟာဓ္မ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ကတန်း၏ အလယ်ကိုလွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ တိုက်တွန်းခြင်း
 မရှိသဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ယောက်တို့လည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသ
 ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်
 တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အဋ္ဌစတ္တာရိသ၊ လေးကျိပ်ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဧတေအနာဂါမ်
 နော၊ ဤအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထို
 အလုံးစုံသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌
 အဝိသေသဝစနေန၊ သာမညစကားဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဆဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-၇-သဗ္ဗသုတ်။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသုတ်၌၊ သဗ္ဗန္တိ၊ သဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသံ။ အကြွင်းအကျန်မရှိသောတေဘုမ္မကတရားကို၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ အယံသဗ္ဗသဒ္ဓေါ၊ ဤသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသဝါစကော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိဟူသောအနက်ကိုဟော၏။ သော၊ ထိုသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊ ယေနယေန၊ အကြွင်းအကြွင်းပုဒ်နှင့်၊ သဗ္ဗန္တိ၊ စပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တဿတဿ၊ ကိုလိုပုဒ်၏၊ အနဝသေသတံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ငြိမ်း၊ ယသော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗိရူပံသဗ္ဗာဝေဒနာသဗ္ဗသက္ကာယာပရိယာပဇ္ဇေသုခဓမ္မသုတိ၊ သဗ္ဗိရူပံ၊ သဗ္ဗာဝေဒနာ၊ သဗ္ဗသက္ကာယာပရိယာပဇ္ဇေသုခဓမ္မသု ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ကဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ သဗ္ဗသက္ကာယာပရိယာပဇ္ဇေသုခဓမ္မသု၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ သောပနာယံသောပနအယံသဗ္ဗသဒ္ဓေါ၊ ထိုသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗဒေသနိပ္ပဒေသပိသယတာယ၊ သဗ္ဗဒေသအရာ နိပ္ပဒေသ အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုပိသော၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိပိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သေသောသဗ္ဗသဒ္ဓေါ၊ ဤသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗလည်းကောင်း၊ ပဒေသသဗ္ဗံ၊ ပဒေသသဗ္ဗလည်းကောင်း၊ အာယတနသဗ္ဗံ၊ အာယတနသဗ္ဗလည်းကောင်း၊ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာယသဗ္ဗလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပိသယေသု၊ အရာတို့၌၊ ဗိဇ္ဇပယောဂေါ၊ မြင်အပ်သော ပြယုဂ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ သဗ္ဗေဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေန ဗုဒ္ဓဿတဂဝတော ဥာဏမုခေအာပါယမာဂစ္ဆန္တိတိ အာဒိသု၊ သဗ္ဗေဓမ္မာသဗ္ဗာကာရေနဗုဒ္ဓဿတဂဝတောဥာဏမုခေအာပါယမာ ဂစ္ဆန္တိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗအရာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ စပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ တဂဝတော၊ ဖြတ်စွာသုရား၏၊ ဥာဏမုခေ၊ ဥာဏ်တော်၏ရှေ့ရှု၌၊ အာပါယံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာသိတံပရိယာယေနာတ် အာဒိသု၊ သဗ္ဗေသံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာသိတံပရိယာယေန ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ပဒေသသဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ ပဒေသသဗ္ဗအရာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သာရိ

၁။ လာသောသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်။ သပ္ပဒေသဝိသပေသာ၊ သပ္ပဒေသအရာရှိ၏၊ ပန်း
အတ္ထုဒ္ဓါရမ္မတပါးအတ္ထုဒ္ဓေသာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ သက္ကာယသဗ္ဗ
သ္မိံ၊ သက္ကာယသဗ္ဗ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာယ၊
ဝိပဿနာ၏။ အာရမ္မဏာဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူမိက
ဓမ္မာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ သဗ္ဗန္တိ၊
သဗ္ဗဟူ၍၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ ဂဟိ
တာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ။

အနုဘိဇာနန္တိ၊ အနုဘိဇာနံဟူသည်ကား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣဝံအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ဝဇ္ဇက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့တည်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ခွါဒသာယတနာနိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သောအာယာတနတို့တည်း၊ ဣမာ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အဋ္ဌမရသဓာတုယော၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သောဓာတ်တို့တည်း၊ ဣဒံ၊

ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ
လည်း၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ အဘိညေယျေ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ အဝိပရိတသ
ဘာဝတော၊ မဖောက်ပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ အနဘိဇာနန္တောအဘိ
ဝိထိန္ဒနဥာဏေန နဇာနန္တော၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မသိဘဲလျက်၊ အပရိ
ဇာနန္တိ၊ အပရိဇာနံဟူသည်ကား၊ နပရိဇာနန္တော၊ပိုင်းခြား၍မသိဘဲလျက်၊
ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ တေဘူမိ
ကဓမ္မဇာတံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားအပေါင်းကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်း
ခြား၍သိ၏၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာတပရိညာယ၊ဥာတပရိညာ၌ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ တိရဏပရိညာယ၊ တိရဏပရိညာ၌ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဗာသနပရိညာယ၊ဗာသနပရိညာ၌ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တိဟိ၊
သုံးပါးကုန်သော၊ပရိညာဟိ၊ပရိညာတို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ပိုင်းခြား၍သိ၏၊
တတ္ထံ၊ ထိုသုံးပါးသောပရိညာတို့တွင်၊ ကတမာ၊ အတယ်သည်၊ ဥာတ
ပရိညာ၊ ဥာတ ပရိညာမည်သနည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တေဘူမိကံ၊
ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တရားသည်၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သာတည်း၊ ဣဒံ၊ဤ
သည်ကား၊ ရူပံ၊ရုပ်တည်း၊ ရူပံ၊ရုပ်သည်၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိ၏၊ဣတော၊ဤရုပ်တရားထက်၊ဘိယျော၊လွန်သောတရားသည်၊နအတ္ထိ
မရှိပြီ၊ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ နာမံ၊နာမ်တည်း၊နာမံ၊နာမ်သည်၊ ဧတ္ထကံ၊ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတော၊ဤမျှအတိုင်း အရှည်ထက်၊ ဘိယျော၊လွန်
သောနာမ်သည်၊နအတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘူတပ္ပဿဒါဒိပဝောဒံ၊ ဘူတ
ရုပ်ပဿဒရုပ်စသည်အပြားရှိသော၊ ရူပဉ္စ၊ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ဖဿာ
ဒိပဝောဒံ၊ဖဿစသည်အပြားရှိသော၊နာမဉ္စ၊နာမ်ကိုလည်းကောင်း၊လက္ခ
ဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနတော၊လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနအားဖြင့်၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား မှတ်သား၏၊ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာဒိကံ၊
အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော၊ ပစ္စယဉ္စ၊အကြောင်းကိုလည်း၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊သိမ်း
သည်၏၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာမည်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ဥာတံ၊သိအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသောရုပ်
နာမ်တရားကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ
တော၊ဆင်းရဲသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ရောဂတော၊ကျွန်နာညစ်ခါး

အနာမျိုးအား လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နှိုစက္ကာထိသာယာ၊ လေးဆယ်၊ နှစ်ပါးသော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တိရေဟိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၏၊ အယံ၊ ဤစုံစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ တိရဏပရိညာ၊ တိရဏပရိညာမည်၏၊ ကာတမာ၊ အဘယ်သည်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာမည်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိရယိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ပြီး၍၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံသောရုပ်နာမ်တရား၌၊ သန္တရာဂံ၊ သန္တရာဂကို၊ ပဇဟဟိ၊ ပယ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာတည်း၊ ဗိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိကင်္ခါ၊ ဝိသုဒ္ဓိယောဝိ၊ ဗိဗ္ဗိဝိသုဒ္ဓိကင်္ခါ၊ ဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိတို့သည်လည်း၊ ဉာတပရိညာ၊ ဉာတပရိညာမည်၏၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိယောဝါ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာနဒဿနဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကလာပသဗ္ဗသနာမိရုပ်နာမ်တို့၏အပေါင်းအစည်းကိုသုံးသပ်ခြင်း အစရှိသော၊ အနုလောမပရိယာသာနာ၊ အနုလုံအဆုံးရှိသော၊ ပညာဝါ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ တိရဏပရိညာ၊ တိရဏပရိညာမည်၏၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ပဇဟနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာမည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတေတူမိကာတရားကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣမာဟိတိဟိပရိညာဟိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သောပရိညာတို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိရာဂပဟာနာနံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်း ပယ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိက္ခေပဝသေန၊ ပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဉာတပရိညာယစ၊ ဉာတပရိညာ၏လည်းကောင်း၊ တိရဏပရိညာယစ၊ တိရဏပရိညာ၏လည်းကောင်း၊ ဝလောန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဇာနာနာ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဧဝံဣဒိနာယထာဝရတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ နပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍မသိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အပရိဇာနန္တိ၊ အပရိဇာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတ္ထပိတ္တံ အဝိရာ ဇယန္တိ၊ တတ္ထပိတ္တံ အဝိရာဇ ယံဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ အဘိညေဇယျ ဝိသေသံသပရိညေဇယျ၊ ထိုထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောတရား၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပိတ္တသန္တာနံ၊ စိတ်အစဉ်တို့၊ နဝိရာဇယံနဝိရုဇ္ဈန္တော၊ တပ်စွန်းခြင်းကို မကင်းစေသော၊ ယထာ၊ အကြင်

ယှိုသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော
 တရား၌၊ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုထိုသို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိရာဂါနုပဿနံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုအပန်တ
 လဲလဲရှုခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေသော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အပ္ပဗဟန္တိ၊ အပ္ပဗဟံဟူသည်ကား၊
 ဝိပဿနာ ပညာသံတိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂ
 ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံသောတေတုမ္ပကတရား၌၊ ပဟာ
 တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပတ်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကိလေသဝဋ်
 ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ နပဗဟန္တော၊
 မစွန့်သော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤအပ္ပဗဟံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘိဇာနနာဒယော
 ဝိ၊ အဘိဇာနန အစရှိသည် တို့ကိုလည်း၊ မိဿကမဂ္ဂဝသေန၊ ရောနှော
 သောမဂ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၍ ပုဗ္ဗဘာဝဂ၊ ရှေးအဖို့၌၊ နာနာပိတ္တဝသေန၊ အထူးထူးသောမိတ်တို့၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဉာတတိဇ္ဇောပဟာနပရိညာတိ၊ ဉာတပရိညာ-တိဇ္ဇောပရိ
 ညာ-သဟာန ပရိညာတို့ဖြင့်၊ ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အဘိဇာနနာဒိနိ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပါဒေတွာ၊ ငြည့်စုံစေ၍၊
 မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဧကက္ခဏေနဝ၊ တခုသော ခဏ၌သာ
 ဤကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတေ
 တုမိကတရားကို၊ နိပ္ပာဒေန္တံ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဧကမေဝ၊ ဧ ခုသာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဉာတံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ၊

အာတဗ္ဗောဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ အာတဗ္ဗောဒုက္ခက္ခယယေဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗာနာယ၊ ငြိမ်းခြင်း၌၊ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်
 ဆင်၊ ရဲ၏။ ခေပနာယ၊ ကုန်ခြင်း၌၊ နာတဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ နာလံနသမတ္ထော၊
 မတွင်းနိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗဉ္စခေါတိ
 ဧတ္ထ၊ သဗ္ဗဉ္စခေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ ဗျတိရေကော၊
 ဗျတိရေကအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
 ခေါသဒ္ဓေါ၊ ခေါသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရဏတ္ထော၊ အဝဓာရဏ အနက်၌၊ ပ
 ဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ
 အားဖြင့်၊ အဘိဇာနနာဒိတော၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအစရှိသော

အားဖြင့်။ လန္တဗ္ဗိသေသ ဒုက္ခက္ခယဿ၊ ရုအင်သော ထူးသော ဆင်းရဲ
 ကုန်ခြင်း၏။ ဧကန္တကာရဏတံ၊ စင်စစ်ဖြစ်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ အဘိဇာနနာဒိသု၊ အဘိဇာနနအစရှိသည်တို့၌၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝတ္ထုမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊
 ပဋိက္ခေပနဝသေန၊ ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ ဝိခာနဝသေန၊ အဝိအရင်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 အယံမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ အဝိစ၊ တနည်း
 လည်း၊ အဘိဇာနန္တိ၊ အဘိဇာနဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတံ၊
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာ
 ယသဗ္ဗကို၊ သရူပတောစ၊ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယတောစ၊
 အကြောင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ အဘိဓမ္မိကာရ
 ဏဝသေန၊ ရှေးရှုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိဇာနန္တော၊ ထူးသောဥာဏ်
 ဖြင့်သိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘာဝါကာရာဒိပရိဂ္ဂဟေန၊ မရှိသောအ
 ခြင်းအရာအစရှိသည် ကို လိမ်းဆည်းသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသက္ကာယသဗ္ဗကို၊
 အနိစ္စာဒိလက္ခဏေတိ၊ မပြုသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော လက္ခဏာတို့ဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္တ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဇာနနဝသေန၊ သိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဇာနန္တော။
 ပိုင်းခြား၍ သိသော၊ ဝိရာဇာယန္တိ၊ ဝိရာဇယံဟူသည်ကား၊ သမ္ပဒေဝ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိစ္စာဒိအဝဗော
 ဓေန၊ မပြုသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဘ
 ယာဒိနဝနိဗ္ဗိဒါဒိဥာဏာနုဘာဝေန၊ ဖြစ်သောဘယဥာဏ် အာဒိနဝဥာဏ်
 နိဗ္ဗိဒါဥာဏ်အစရှိသောဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ဝိရတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ တတ္ထ၊ ထို
 သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ အဏုမတ္တမ္ပိ၊ အဏုမြူလည်းဖြစ်သော၊ ရာဂံ၊ တပ်မက်
 ခြင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေသော၊ ပဇာန္တိ၊ ပဇာဟူသည်ကား၊
 ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာသဟိတာယ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်
 သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမုဒယပက္ခိယံ၊ သမုဒယအစရှိ၍၊
 ကိလေသဝဋ်၊ ကိလေသဝဋ်ကို၊ ပဇာဟန္တောသမုတ္တိန္တန္တော၊ အကြွင်းမဲ့
 ဖြစ်သော၊ ဘဗ္ဗော ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဘဗ္ဗော ဒုက္ခက္ခယာယဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသမလပဘာနေနေဝ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 အညစ်အကြေးကို ပယ်သဖြင့် သာလျှင်၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ကမ္မ

ဝန္ဓဿ၊ ကမ္မဝင်္ဂုဏိ၊ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနဝသေ
သဝိပါက ၊ နှလေပနာယ၊ အကြွင်းမရှိသောဝိပါကဝင်္ဂုဏိကုန်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ သကလသံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခပရိက္ခယဘူတာယ၊ အလုံးစုံသော
သံသာရာဝင်္ဂုဏ်ရ၏ကုန်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါကံ
ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသာတုယ၊ နိဗ္ဗာနသာတ်ဖြင့်၊ ဇောန္တေန၊
စင်စစ်သဖြင့်၊ ဇံတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊
ထိုက်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ ။

ယောသဗ္ဗံ သဗ္ဗတောဉာတိ၊ ယောသဗ္ဗံ သဗ္ဗတော ဉာတောဟူသည်
ကား၊ ယုတ္တယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ အာရန္တဝိပဿကော၊
အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဇောတုပိကမ္မဇာတံ၊ တုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားအပေါင်းသည်၊
သဗ္ဗတောသဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့အားဖြင့်၊ ကုသလာဒိန္နန္ဒာဒိ
ဝိဘာဂတော၊ ကုသိုလ် အစရှိသော ဒန္နအစရှိသော အသီးအသီးခွဲ
ဝေသောအားဖြင့်သည်၊ ကောင်း၊ ဒုက္ခာဒိဝိဇ္ဇနာဒိဝိဘာဂတော၊ ဒုက္ခအစရှိ
သောဝိဇ္ဇနအစရှိသော အသီးအသီးခွဲဝေသောအားဖြင့်သည်၊ ကောင်း၊ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗတောတိ၊ သဗ္ဗတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မာ၊ အလုံး
စုံသော၊ ကက္ခန္ဓဗုဒ္ဓသနာဒိ လက္ခဏာဒိတော၊ ကက္ခန္ဓဗုဒ္ဓသန အစရှိ သော
လက္ခဏာအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိ
သောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇော
နိတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂမေန၊ ဝိပဿနာလျှင်ရှေးသွားရှိသော၊ မဂ္ဂဉာ
ဏေန၊ မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ ပမှီဝဲ၏တွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဝိပဿနာဉာဏေနော၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇောနုပောတု၊ သိ
ခြင်းဟူသော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထေ သုနုရုတ္တတိတိ၊ သဗ္ဗတ္ထေသု
နုရုတ္တတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အတိတာဒိဝသေန၊
အတိတ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကဘောဒဘိန္ဓေသု၊ တပါးမက
မျှသော အပြားအားဖြင့် ပြားကုန်သော၊ သက္ကာယဓမ္မေသု၊ သက္ကာယ
တရားတို့၌၊ နုရုတ္တတိ၊ မတပ်စွန်း၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်း
ကြောင့်၊ ရာဂံ တပ်စွန်းခြင်းကို၊ နုဇေနတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣမိနာ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗေသု
နုရုတ္တတိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ တဏှာဂါယသ၊ တဏှာ တည်းဟူသော
စွဲလမ်းခြင်း၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်

စွာထုရားသည်။ တံနိမိတ္တတ္တာ။ ထိုတဏှာတည်းဟူသော စွဲလမ်းခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိမ္ဗိမာနဂါဟာနံ၊ ဗိမ္ဗိဂါဟမာနဂါဟတို့၏ ဧတံ၊ ဤသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဧသော၊ ဤသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသော၊ ဤသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏အတ္တ၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿမိစ္ဆာဂါဟတ္တယဿ၊ ဤမှားသောအားဖြင့် ယူခြင်းသုံးခုအပေါင်း၏လည်း၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒသောတိ၊ ပြု၏၊ သဝေတိတ္ထေ၊ သဝေဟူသော ဤပါဌ၌၊ သဣတိပဒံ၊ သဟူသော ဤပုဒ်သည် နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝေတိပဒံ၊ ဝေဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဗျတ္တံ၊ ထင်ရှားခြင်းအနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကေသေနာတိ၊ ကေသေနဟူသော၊ ဧတသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သဗ္ဗပရိညာတိ၊ သဗ္ဗပရိညာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပရိဇာနနတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့်၊ ယထာဂုတ္တပရိညာတိ သမယဝသေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ပရိညာတိ သမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဇာနနတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့်၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ ယထာဂုတ္တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယောဝေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ သုက္ခံ၊ သုက္ခဂါတိ၊ သဗ္ဗံ၊ သုက္ခံ၊ သုက္ခဂါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဋ္ဋု၊ ဝဋ္ဋု၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲကို၊ အတ္တဂါအတိတ္တမိလ္လုနံ၊ သမတိတ္တမိ၊ ကောင်းစွာလွန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတ္တမသုတ္တံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ကေနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-ဂ-ဒုတိယမာနသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အပုပ္ဖံ၊ အသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မာနဝသေန၊ မာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ မာနံ၊ ပတာအယံ၊ ပတာ၊ မာနံ၊ ပတာအယံ၊ ပတာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဂ္ဂိလေသေတိ၊ ကံကိလေသာ တို့သည်၊ ပဇာယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇာတိ၊ ပဇာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဂါတို့သည်၊ မညနလက္ခဏေန၊ မှတ်ထင်

ကောနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-၈-ခုထိယမာနသုတ်။ ၀၄၃

ခြင်းသက္ကဏ္ဍာသိသော၊ မာနေန၊ မာနဖြင့်၊ ဥပေတာဥပဝတာ၊ ကပ်ကုန်
 သော၊ မာနဂန္ထသဘဝရတာတိ၊ မာနဂန္ထဘဝရတာ ဟူသည်ကား၊ ကိ
 မိကိရ ဝရင်္ဂါဒိအတ္ထ ဘာဝေဝိ၊ မိုးလောက် ပေါက် မက် ဝရွက် ဆိတ်နှံ
 သောဒိအဝါသောအတ္ထဘော၏အဖြစ်၌လည်း၊ မာနေန၊ မာနဖြင့်၊ ဂန္ထိတာ
 ထုံးစံအပ်ကုန်သော၊ မာနသံယော ခနေန၊ မာနတည်းဟူသော ငြိမ်းနှိပ်
 သံယုတ္တ၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ တတောဝေ၊ ထိုမာနတည်းဟူသောငြိမ်းနှိပ်
 ယှဉ်ခြင် ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊
 ပရိသာဝိတာ၊ ထုံးစံအပ်သော၊ အဟံကာရဝသေန၊ ငါဟူ၍မာနမူခြင်း၏
 အတွင်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သင်္ခါ ခရေသု၊ သင်္ခါရတရားတို့၌၊ အတ္ထောသာနဗဟုသတ္တ၊ သက်ဝင်ခြင်း
 များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌၊ နိစ္စသုခအတ္ထာ
 ဒိဝိပ္ပလ္လာသဝသေန၊ နိစ္စသုခအတ္ထအစရှိသောဘောဂ်ပြန်ခြင်း၏အတွင်း
 အားဖြင့်လည်း၊ ကာမဒိဿဝေ၊ ကာမဘဝအစရှိသည်၌၊ ရတား၊ မွေ့လျော်
 ကုန်၏၊ မာနံ အပရိဇာနန္တာတိ၊ မာနံ အပရိဇာနန္တာဟူသည်ကား၊ မာနံ၊ မာန
 ကို၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ နပရိဇာနန္တာ၊
 ပိုင်းခြား၍မသိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ အ
 ရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ အနဟိတ္တန္တာ၊ မလွန်ကုန်သော၊ မာနံ အပရိညာယာ
 တိ၊ မာနံ အပရိညာယဟူ၍၊ ကေဝိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ ပဋန္တိ၊
 ရွတ်ကုန်၏၊ အာဂန္တာရော ဝုနန္တဝန္တိ၊ အာဂန္တာရော ဝုနန္တဝံ၊ ဟူသည်
 ကား၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ အာယတံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဥပပတ္တိဘဝံ၊ ဥပပတ္တိဘဝကို၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုနပုနဘဝတော၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဝုနန္တဝ
 သင်္ခါတံ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသာရာ
 ကို၊ အေရာပရေရိဝတ္တနဝသေန၊ တဘဝမှတဘဝပြန်လွန်သည်၏အတွင်း
 ဖြင့်၊ ဂန္တာရောဥပဂန္တာရော၊ သွားတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တဝေတာ၊ ဘဝမှ၊ နပရိမုပ္ပန္တိ၊ မလွတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေစမာနံပဟတ္တာန ပိရတ္တာ မာနသင်္ခယေတိ၊
 ယေစမာနံပဟတ္တာနပိရတ္တာမာနသင်္ခယေဟူသည်ကား၊ ယေပန၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်၊ သမ္ပေသော၊
 အချင်းချင်းသိက်၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ပဇယိတွာ၊ ပလိတွန်၍၊ မာနဝေ၊ မာန၏၊
 ခေတ္တန္တိသင်္ခယာဟူတော၊ စင်စစ်ကုန်ရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂလဝါ၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂရှိလျှင်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေဝါ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်းကောင်း၊ တဝေ

ကဋ္ဌသဗ္ဗကိလေသာ ဝိမုတ္တိယာ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်သောကိလေ
 သာတို့မှလွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏၊ တေမာန ဂန္ထာဘိဘူ
 နောသဗ္ဗိဒုက္ခံဥပစ္စရန္တိ၊ တေမာနဂန္ထာဘိဘူနောသဗ္ဗိဒုက္ခံဥပစ္စရံဟူသည်
 ကား၊ ပရိက္ခိကာဘဝ သံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝ သံယောဇဉ်ရှိကုန်
 သော၊ တေအရဟန္တာ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်း
 ခပ်သိမ်း၊ မာနဂန္ထိ၊ မာနတည်းဟူသော အထုံးအဖွဲ့ကို၊ မာနသံယောဇနံ၊
 မာနတည်း ဟူသောကြွိုးကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း
 ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ပြီးတားတည်၏၊ အနဝသေသံ၊
 အကြွင်း မရှိသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အတိတ္တမိသု၊ လွန်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ တေသ္မိ
 သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်းကောင်း၊ သတ္တမသုတ္တေ၊ သတ္တမသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိဣမိနာဂုတ္တက္ကမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌမ
 သုတ္တံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ကေနိပါတ်-ပါဠိဘောဂဝဂ်-၉ -လောဘသုတ်-၁၀-ဒေါသသုတ်၊

နဝမဒဿမသုတ္တေသု၊ နဝမသုတ်ဒဿမသုတ်တို့၌၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်ဖြစ်သော
 ပုဒ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒေသနာပိလသသေနဝါ၊ ဒေသနာတော်၏တန်ခာဆင်
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓန္တု
 ကာနံ၊ သိလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ဝေနေယျာနံ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေနဝါ၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တထာ။
 ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ နဝမ ဒဿမသုတ္တံ၊ နဝမသုတ် ဒဿမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။ ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဝဂ်၏အခွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ကေနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၁-၂-၃-သုတ်

ဒုတိယဝဂ္ဂေ၊ ဒုတိယဝဂ်၌၊ ပဌမာဒိနိ၊ ပဌမအစရှိကုန်သော၊ တိဏိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်၊ ဂုတ္တနုယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီး

သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသနာ
ကာရဏန္တိ၊ ဟောခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ပဌမ-ဒုတိယ-တတိယသုတ္တာနိ၊ ပဌမသုတ်၊ ဒုတိယ
သုတ်၊ တတိယသုတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၄-ဝိဇ္ဇာသုတ်

မတုတ္တေ၊ မတုတ္တသုတ်၌။ နာဟံဘိက္ခဝေတိအာဒိသု၊ နာဟံဘိက္ခဝေ
ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ နကာရော၊ နအက္ခရာသည်၊ ပဋိသေခနုတ္တော၊
ဖြစ်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ အဟန္တိ၊ အဟံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏၊ အညန္တိ၊ အညံဟူ
သည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာ
ကော၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဧကနိဝရဏမ္ပိတိ၊ ဧကနိဝ
ရဏမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဧကနိဝရဏမ္ပမ္ပိ၊ တခုသောနိဝရဏတရားသည်
လည်း၊ သမနုပဿာဒိတိ၊ သမနုပဿာဒိဟူသည်ကား၊ သမနုပဿနာ၊
အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိသမနု ပဿနာစ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့် အဖန်တ
လဲလဲ ရှုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥာဏသမနုပဿနာစ၊ ဥာဏ်ဖြင့် အဖန်တ
လဲလဲရှုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်
ပါးတို့တွင်၊ ဂ္ဂပံ၊ ရုပ်ကို၊ အတ္တတော၊ အစိုးရသောအားဖြင့်၊ သမနုပဿတိ၊
အတန် တလဲလဲရှု၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့်၊ အာဂတာ၊
လာသော၊ အယံ၊ ဤသို့အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိသမနုပဿနာနာမ၊
ဒိဋ္ဌိဖြင့်အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်မည်၏၊ အနိစ္စတော၊ မပြီသော အားဖြင့်၊
သမနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ နိစ္စတော၊ ပြီသောအားဖြင့်၊ နောသမ
နုပဿတိ၊ အဖန် တလဲလဲ မရှု၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့်၊
အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံပန၊ ဤသို့အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်းသည်ကား၊
ဥာဏသမနုပဿနာနာမ၊ ဥာဏ်ဖြင့်အဖန်တလဲလဲရှုသည်မည်၏၊ ဣသ
ဝိ၊ ဤအရာ၌ လည်း၊ ဥာဏသမနု ပဿနာစ၊ ဥာဏ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ
ရှုခြင်းကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သမနုပဿာဒိတိပဒသော၊
သမနုပဿာဒိဟူသောဝုဒ်၏၊ နကာရေန၊ နအက္ခရာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်း
ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒံ အယံ၊ မိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအမိပ္ပါလ်တို့၊
ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောလျှင်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊

ဝါတုရားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏသင်္ခါတေန။ အလုံးစုံသော တရားကို
 သိသောဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော။ သမန္တစက္ခုနာ။ ထက်ဝန်းကျင်ကိုမြင်နိုင်
 သောစက္ခုဖြင့်။ သဗ္ဗဓမ္မေ။ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို။ ဟတ္ထာမလကံပိယ။
 လက်ဝါးအပြင်၌တင်ထားအပ်သောရှစ်သျှားသီးကဲ့သို့။ ဩလောကန္တော။
 ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အညံ။ တပါးသော။ ဧကနိဝရဏတ္ထိ။ တခုသော
 နိဝရဏ ကိုလည်း။ နသမနု ပဿာမိ။ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂုတ္တံ
 ဂုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယေနနိဝရဏေနနိဂုတာပဇာဒိဃာ
 ရတ္တံသန္ဓာဝန္တိတိ။ ယေနနိဝရဏေန နိဂုတာပဇာဒိဃာ ရတ္တံသန္ဓာဝန္တိဟု
 သည်ကား။ ယေနစ။ အကြင်တရားဖြင့်လည်း။ နိဝရဏသဘာဝတ္တော။ နိဝရ
 ဏသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဝရဏေန။ နိဝရဏဖြင့်။ ဓမ္မသဘာဝံ
 တရားသဘောကို။ ဇာနိတုံ။ သိခြင်းငှါ။ ပဿိတုံ။ မြင်ခြင်းငှါ။ ပရိဝိဇ္ဈိတုံ။
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ။ အဒတ္တော။ မပေးမူ၍။ သာဒေတ္တော။ ဖုံးလွှမ်း၍။ ပရိယော
 နန္တိတ္တော။ မြှေးယှက်၍။ အန္ဓကာရေန။ အဓိကံတိုက်သည်။ နိဂုတာပိတ်ဖုံး
 အပ်ကုန်သော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ အနာဒိမတသံသာရေ။ မသိ
 အပ်သောအစရှိသောသံသရာ၌။ အပရိမာဏော။ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။
 ကပ္ပေ။ ကမ္ဘာ၌။ မဟန္တေသု။ ကြီးကုန်သော။ ဘဝါဒိသုဝေဝ။ ဘဝအစရှိ
 သည်တို့၌လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒကေသု။ သေးသွယ်ငယ် နှောင်းကုန်သော။
 ဘဝါဒိသုစ။ ဘဝအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ အပရာပရုပ္ပတ္တိဝသေေန။
 တဘဝမှ တဘဝဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗတော။ အချင်းချစ်
 သိမ်း။ ဓာဝန္တိပေဝ။ ပြေးလည်းပြေးသွားကုန်၏။ သံသရန္တိစ။ ကျင်လည်း
 လည်ကုန်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ အာရမ္မဏန္တေသကံမနဝသေန။ အာရုံ
 တပါးသို့ပြောင်းရွှေ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သန္ဓာဝနံ။ ပြေးသွားခြင်းသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာဝန္တရသကံမနဝသေန။ တာဝတပါးသို့ပြောင်းရွှေ့သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ သံသရဏံ။ လည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကိလေသာနံ။
 ကိလေသာတို့၏။ ဗလဝဘာဝေန။ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သန္ဓာဝနံ။
 ပြေးသွားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေန။ အားနည်းသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ သံသရဏံ။ လည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။
 ခဏိကမရဏဝသေန။ ခဏိကမရဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကဇာတိယံ။
 တခုသောဘဝ၌။ သန္ဓာဝနံ။ ပြေးသွားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝေါဟာ
 ရမရဏဝသေန။ ဝေါဟာရမရဏ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အနေကာသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ဇာတိသု။ ဘဝတို့၌။ သံသရဏံ။ လည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိတ္တဝသေန၊ ဝိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓာဝနံ၊
 ပြေးသွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဝိတ္တမဿဝိဓာဝတိ
 တိ၊ ဝိတ္တမဿဝိဓာဝတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်။ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏။ ကမ္မဝသေန၊ ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 သံသရဏံ၊ လည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္ဓာဝနသံသ
 ရဏာနံ၊ ပြေးသွားခြင်း လည်ခြင်း တို့၏။ ဝိဓေသ သော၊ အထူးကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာယိဒန္တိ၊ ယထာယိဒံဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အ
 ကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာကို၊ ယကာရော၊ ယအက္ခရာ
 သည်၊ ပဒသန္တိ၊ ကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြု၏။ ပဒသန္တိဝသေန၊ ပုဒ်စပ်သည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရဿတ္တံ၊ ရဿ၏အဖြစ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အ
 ဝိဇ္ဇာ နိဝရဏန္တိ ဧတ္ထ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ ပူရေတံ၊ ဖြည့်
 ခြင်းငှါ၊ အယုတ္တဋ္ဌေန၊ မသင့်သော အနက်ကြောင့်၊ ကာယဒုစရိတာဒိ၊
 ကာယဒုစရိတ် အစရှိသည်သည်၊ အဝိဒ္ဓိယံနာမ၊ မရအပ်သည် မည်၏၊
 အလဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မရအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 တံအဝိဒ္ဓိယံ၊ ထိုမရအပ်သည်ကို၊ ဝိဒ္ဓတိ၊ ရတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ဝိပရိတတော၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်၊
 ကာယသုစရိတာဒိ၊ ကာယသုစရိတ်အစရှိသည်သည်၊ ဝိဒ္ဓိယံနာမ၊ ရအပ်
 သည်မည်၏၊ တံဝိဒ္ဓိယံ၊ ထိုရအပ်သည်ကို၊ နဝိဒ္ဓတိ၊ မရတတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ရာသဗ္ဗံ၊ အရဟူ
 သောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ အာယ
 တနဗ္ဗံ၊ တည်ရာဟူသောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊
 သုညဗ္ဗံ၊ ဆိတ်ခြင်းဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြ
 တို့၏။ အဓိပတေယဗ္ဗံ၊ အပိုးရခြင်း ဟူသော အနက်ကို လည်းကောင်း၊
 သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏။ တထဗ္ဗံ၊ မှန်သောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဒိနံ၊
 ဒုက္ခအစရှိသည်တို့၏။ ဝိဇ္ဇနာဒိဝသေန၊ နှိုက်စက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊
 အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိဝိ၊
 ထိုကြောင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အန္တရိယေ
 တ၊ အဆုံးမှကင်းသော၊ သံသာရေ၊ သံသာရာ၌၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
 ဇဝါပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်
 ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနေသု၊

ထင်ရှား မရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိပုရိသာဒိယ၊ မိန်းမ ယောက်ျား အစရှိသည်
တို့၌၊ ဇဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။
ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာဒိသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ နဇဝ
တိနပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။
အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏၊
ဝတ္ထာရမ္မဏာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
စွဲ၍ ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ သာဒနတောဝိ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော ကြောင့်
လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အဝိဇ္ဇာဝ၊ အဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ နိဝ
ရဏံ၊ နိဝရဏတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ၊ အဝိဇ္ဇာ
နိဝရဏမည်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏေန ဟိဘိက္ခဝေနိဝုတာပဇာဒိဃာရတ္တံသန္ဓာ
ဝန္တိသံသရန္တိတိဣဒံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏေန ဟိဘိက္ခဝေနိဝုတာပဇာဒိဃာ
ရတ္တံသန္ဓာဝန္တိ သံသရန္တိဟူသော ဤစကားကို၊ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်
သောပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဒဠိကရ ဣတ္ထံ၊ ဖြေရှင်းပြခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ယထာယိ
ဒံဘိက္ခဝေ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏန္တိ၊ ယထာယိဒံဘိက္ခဝေ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံဟူ
သော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဩပဗ္ဗဒဿနဝသေန၊ နှိုင်းရှင်ကြောင်း၏အ
ဖြစ်ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာကို၊
နိဝရဏာနုဘာဝဒဿန ဝသေန၊ နိဝရဏ၏အစွမ်းကိုပြသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာဝ၊ အဝိဇ္ဇာကိုသာလျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့
နိဝရဏဟူ၍၊ ဝုတ္တာပန၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း၊ အညော၊ တပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့နိဝရဏဟူ၍၊ နုဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အာဒိနဝ
ပဋိစ္ဆာဒနေန၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ ကာမတ္တန္ဓာဒိနံ၊ ကာမတ္တန္ဓအစရှိ
သည်တို့၏၊ ဝိသေသပစ္စယ ဘာဝတော၊ ထူးသောအကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာဝ၊ အဝိဇ္ဇာကိုသာလျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့နိဝရဏဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊
တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာယ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်၊
ပဋိစ္ဆာဒိတာဒိနဝေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အပြစ်ရှိသော၊ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌၊
ကာမတ္တန္ဓာဒယော၊ ကာမတ္တန္ဓအစရှိသည်တို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
နတ္ထညောတိ အာဒိကာ၊ နတ္ထညောဤသို့ အစရှိသော၊ ဂါယာ၊ ဂါယာကို၊

ဂုတ္တဿစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ အဂုတ္တဿစ၊ မဆိုအပ်သေး
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တဿ၊ အနက်ကို၊ သင်္ဂဏ္ဌနဝသေန၊ ပေါင်း၍ယူ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ နိဂုတာထိ၊ နိဂုတာဟူသည်ကား၊ နိဝါရိတာ၊ တားမြစ်အပ်၏၊ ပလိ
 ဂုဉ္ဇိတာ၊ ထုံးစံအပ်၏၊ ပဋိစ္စာဒိတာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဟောရတ္တန္တိ၊ အဟောရတ္တံဟူသည်ကား
 ဒိဝါစေဝ၊ နေ၌ လည်းကောင်း၊ ရတ္တိစ္စ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ယထာ၊
 ဧဝဟေနအာဂုတာထိ၊ ယထာမေဝဟေနအာဂုတာဟူသည်ကား၊ ယေန
 ပကာရေန၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသင်္ခါတေန၊ အ
 ဝိဇ္ဇာနိဝရဏဟုဆိုအပ်သော၊ မေဝဟေန၊ မေဟသည်၊ အာဂုတာ၊ ပဋိစ္စာ
 ဒိတာ၊ ဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်သော၊ သုဝိညေယျဗြူ၊ အလွန်သိလွယ်သည်ကို
 လည်း၊ အဇာနန္တိယော၊ မသိကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသာရေ၊
 သံသာရဉ္စ၊ သံသာရန္တိ၊ ကျင်လည်ကုန်၏၊ တထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 အညော၊ တပါးသော၊ ကေမဓ္မောဝိ၊ တခုသောတရားသည်လည်း၊ ကော
 နိဝရဏဗြူ၊ တခုသောနိဝရဏသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောစေ
 တဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ယေဝမေဟံပဟန္တာနတမောခန္ဓံပဒါလယျုန္တိ၊ ယေဝ
 မေဟံပဟန္တာနတမောခန္ဓံပဒါလယျုဟူသည်ကား၊ ယေပနအရိယသာ
 ဝကာ၊ အကြင်တရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဂုဗ္ဗဘာဝေ၊ မင်္ဂ၏ရှေးအ
 ဘိုး၌၊ တဒင်္ဂါဒိဝသေန၊ တဒင်္ဂအစရှိသောပဟာနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂေဟိ၊ အောက်၌ဖြစ်သောမင်္ဂတို့ဖြင့်၊ တံတံမဂ္ဂံဝဇ္ဈ
 မေဟံ၊ ထိုထိုမင်္ဂသည်သတ်အပ်သောမေဟကို၊ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမင်္ဂဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိရူပမဉ္ဇာဏေန၊ ဝရဇိနိနှင့်တူသောဉာဏ်
 ဖြင့်၊ တမောခန္ဓသင်္ခါတမေဝ၊ အဓိကံတိုက်အရဟုဆိုအပ်သည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ တမောရာသိ၊ အဓိကံတိုက်အရာကို၊ ပဒါလယိံသု၊ ပေါက်ခွဲ
 ကုန်၏၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိန္တိံသု
 အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ကုန်ပြီး၊ နတေပုန သံသာရန္တိတိ၊ နတေပုန သံသာရန္တိဟူ
 သည်ကား၊ တေအရဟန္တော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခန္ဓာနဉ္စ၊ ခန္ဓာ
 တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနစ၊ ဓာတ်အာယတနတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိပါဠိ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အဗ္ဗေဓန္တိန္တိ၊ မပြတ်၊ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်
 သည်ကို၊ သံသာရောတိ၊ သံသာရာဟူ၍၊ ပဂစ္ဆတိ၊ အပြား အားဖြင့်ဆို

အပ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမသ္မိံ သံသာဓရေ။
ဤသံ သရာဋ္ဌံ၊ နသံသာဓရန္တိ နပရိတ္တ မန္တိ၊ မလည်ကုန်၊ ကိံ ကာရဏာ၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နသံသာဓရန္တိ နပရိတ္တ မန္တိ၊ မလည်ကုန်သနည်း။
တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဟေတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောအရိစ္ဆာ
သည်၊ နရိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံသာဓရဿ၊ သံသာရာ၏၊
ဟေတုမူလကာရဏာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ အရိစ္ဆာ၊ အရိစ္ဆာသည်၊
တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နရိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
သိမ်း၊ သမုန္တိန္ဒိတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ စတုတ္ထ
သုတ္တံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၅-တဏှာသုတ်

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တံဝုဂ္ဂ
လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ သံယောဇဇတိ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ကမ္မံ၊ ကံအိုး၊ ဝိပါကေဟိ၊ ဝိပါက်တို့ဖြင့်၊ သံယောဇဇတိ၊ နှောင်ဖွဲ့
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနမည်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဌိတိသတ္တဝါသေ၊ ဘဝယောနိဂ
တိဝိညာဏဌိတိသတ္တဝါသ၌၊ ဘဝန္တရာဒီဟိ၊ ဘဝတပါးအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ သံယောဇဇတိ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇ
နံ၊ သံယောဇနမည်၏၊ တဏှာယနဋ္ဌေန၊ တပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊
တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ တပတိပရိတပတိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်တတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ တာယ၊ ထိုတရားသဘော
ဖြင့်၊ တပန္နိ၊ ပူပန်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာ
မည်၏၊ သညတ္တာတိ၊ သညတ္တာဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခုဒ၊ စရှိကုန်
သော၊ အဘိနိဝေသဝတ္ထုဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အကြောင်းတို့၌၊ ဗန္ဓာ၊
ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာသျှင်တည်း၊ ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အရိစ္ဆာယ
ဝိ၊ အရိစ္ဆာ၏လည်း၊ သံယောဇနဘာဝေါစ၊ ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ နိဝရဏ ဘာဝေါစ၊ နိဝရဏ၏

အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကာမဗ္ဗအတ္ထိယေဝ၊ စင်စစ်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ရှိသော်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊
 ပဋိစ္ဆာဒိတာဒိနဝေဟိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအဖြစ်တို့ဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာ
 သည်၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံယောဇေတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 ဣမဿဝိသေသဿ၊ ဤအထူးကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုရိမသုတ္တေ၊ ရှေး
 သုတ်၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ နိဝရဏဘာဝေန၊ နိဝရဏ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣစစ၊
 ဤပဉ္စမသုတ်၌လည်း၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ သံယောဇနဘာဝေနဝ၊ သံယော
 ဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကျိုး
 ငှါလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ နိဝရဏသံယောဇနပဝေန
 ဒဿနတ္ထံ၊ နိဝရဏသံယောဇဉ်တို့၏ပြဋ္ဌာန်ခြင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာ ပြဦးအံ့၊ နိဝရဏဘာဝေန၊ နိဝရဏ၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ သံကိလေသဓမ္မာနံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်
 သောတရားတို့၏၊ ပဝေနဘူတာစ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၎င်း၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂ
 မာစ၊ ရှေ့သွားသည်၎င်း၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ သံယောဇန ဘာဝေနဝ၊ ဖွဲ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 နေသံ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ပဝေနဘူတာစ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာစ၊
 ရှေ့သွားသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒဓိနပဝေနဘာဝံ၊ ထိုမိမိနှင့်စပ်သော တရားတို့၏ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒေသောသုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သုတ္တန္တယေ၊ သုတ်နှစ်ခု အပေါင်း၌၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤအဝိဇ္ဇာတဏှာတရားနှစ်ပါးအပေါင်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ နိဝါရေတိ၊ တား
 ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဝရဏန္တိ၊ နိဝရဏဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ သံသာရုက္ခေန၊ သံသာရာ
 ဆင်းရဲဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံယောဇေတိ၊ ရှောင်ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနန္တိ၊ သံယောဇနဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒဿနဝမနန္တရာယကရဏတော၊ မြင်ခြင်း၏
 အန္တရာဟံသွားခြင်း၏ အန္တရာဟံကိုပြုသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏပဋိပက္ခ၊ ဝိဇ္ဇာ
 စရဏတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ န္ဒယံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတရား
 နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ နိဝေ၊ နိဝရဏသံယောဇဉ်တည်း ဟူသောတရားနှစ်

၂၁

ပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာ၏၊ ဥဇုပဗ္ဗနိကာဘူတာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဗ္ဗာနဒဿနဿစ၊ နိဗ္ဗာန်
ကိုမြင်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အဝိပရိတဒဿနဿစ၊ မတောက်မပြန်ခြင်
ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော၊ အတူးအားဖြင့်၊ အန္တရာယကရာ၊
အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏၊ စရဏခမ္ဘာနံ၊ စရဏတရားတို့၏၊ ဥဇုပဗ္ဗနိကာ
ဘူတာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာ
သည်၊ ဂမနဿ၊ သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယံ၊ ကောင်း
သောအကျင့်၏၊ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နိဝုတောဂန္တိတော၊ ထုံးစံအပ်သော၊ တဏှာယ၊
တဏှာသည်၊ သံဝုတောဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ အသုတဝါးအကြွား
အမြင်မရှိသေး၊ အယံပုထုဇ္ဈနော၊ ဤပုထုဇဉ်သည်၊ ဗန္ဓော၊ တုတ်နှောင်
ချည်ထားအပ်သော၊ အန္ဓော၊ သူကန်းသည်၊ မဟာကန္တာရံ၊ ကြီးစွာသော
ခရီးခဲကို၊ နာတိဝတ္တတိဝိယ၊ မလွန်နိုင်သကဲ့သို့၊ သံသာရကန္တာရံ၊ သံ
သရာ တည်းဟူသော ခရီးခဲကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။ အနတ္တုပ္ပတ္တိ
ဟေတုဒ္ဓယဒဿနတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း တရားနှစ်ပါး
အပေါင်းကို ပြုခြင်း အကျိုးငှါလည်း၊ ဒွယံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတရားနှစ်ပါး
အပေါင်းကို၊ နိဝရဏသံယောဇဉ်တည်းဟူသောတရားနှစ်ပါးသော
အပြားအားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊
အဝိဇ္ဇာထူထဲသော၊ ဂုတ္တလော၊ ဂုတ္တုလ်သည်၊ ဗာလဘာဝေန၊ မိုက်သည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ပရိဟာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနတ္တဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွား မဲ့လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
အကုသလော၊ မလိမ္မာသော၊ အာတုရော၊ ကြင်နာသောရောဂါရှိသော
ဂုတ္တုလ်သည်၊ အသပ္ပါယကိရိယာယ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၊
ကရောတိဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့တည်း၊ ဇာနန္တောပိ၊ သိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ဗာလဘာဝေန၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တံ၊
အကျိုးစီးပွားကို၊ ပရိဟာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏၊ အနတ္တဉ္စ၊ အကျိုးမဲ့ကို
လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ရောဂိ၊ ရောဂါရှိသောဂုတ္တုလ်သည်၊ ဇာနန္တော၊
သိလျက်၊ သပ္ပါယသေဝိဝိယ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုမှီဝဲသကဲ့သို့တည်း၊
မက္ခဋ္ဌာလေပေါပမသုတ္တဉ္စ၊ မက္ခဋ္ဌာလေပေါပမသုတ်သည်လည်း၊ ဧတဿ
အတ္တဿ၊ ဤအနက်ကို၊ သာဓကံ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စ

သမုပ္ပါဒ်၏။ မူလကာရဏဒဿနတ္ထံပိ၊ အကြောင်းရင်းကိုပြခြင်းငှါလည်း၊
 နွယ်၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတရားနှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဒွိခေ၊ နိဝရဏသံယောဇဉ်
 တည်းဟူသောတရားနှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ
 သမ္ဘု၊ မှန်၏။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ သမ္မောဟဿ၊ ပြင်းစွာတွေဝေ
 ခြင်း၏။ ဗလဝဘာဝတော၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာစေတ္တံ၊
 အဝိဇ္ဇာ စေတသည့်၊ အတိတောအဒ္ဓါ၊ လွန်းလဲပြီးသော အစွန့်မည်၏၊
 ပတ္တနာယ၊ တောင့်တခြင်း၏။ ဗလဝ ဘာဝတော၊ အားကြီးသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ တဏှာစေတ္တံ၊ တဏှာစေတသည့်၊ အနာဂကောအဒ္ဓါ၊ လာ
 လတ္တံ့သောအစွန့်မည်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသမ္ဘု၊ မှန်၏၊
 ဗလဝအနော၊ မိုက်သော လူအပေါင်းသည်၊ သမ္မောဟ ဗဟုလော၊ ပြင်း
 စွာတွေဝေခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊ အတိတံ၊ လွန်လဲပြီးသော အစွန့်ကို၊
 အနုဿာစတိ၊ ပိုးရိမ်ရ၏၊ တဿ၊ ထိုမိုက်သောသတ္တဝါအား၊ အဝိဇ္ဇာ
 ပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊
 သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သမ္ဘု၊ အလုံးစုံကို၊
 နေတမ္ဘံ၊ ဆောအပ်၏၊ ပတ္တနာဗဟုလော၊ တောင့်တခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊
 အနာဂတံ၊ အနာဂါတ်ဖြစ်သောအစွန့်ကို၊ ပဗေတိ၊ တောင့်တ၏၊ တဿ၊
 ကိုမိုက်သောသတ္တဝါအား၊ တဏှာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနိသည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 သမ္ဘု၊ အလုံးစုံကို၊ နေတမ္ဘံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဧတေနော၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘာသံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတဏှာတို့၏၊ ဂုဗ္ဘန္တာဟရဏေနဝ၊ ရွှေ
 အစွန်းကို ဆောင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အပရုန္တပဋိသန္ဓာနေနစ၊ နေကံ
 အစွန်းနှင့် ဝပ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလ္လ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏၊ ယတာ
 ဣသံ၊ အစဉ် အဆိုင်း၊ မူလကာရဏတ္ထံ၊ အကြောင်းရင်း၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတမ္ဘံ၊ သိအပ်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊
 တဏှာ ဒုတိယောတိ၊ တဏှာ ဒုတိယော ဟူသည်ကား၊ တဏှာ သဟာ
 လော၊ တဏှာလျှင်အပေါင်းအဘော်ရှိသော၊ ဟိသမ္ဘု၊ မှန်၏၊ နိရုဓကာကန္တိ၊
 နေ၊ ရေမရှိသောစရီးခဲ၌၊ ပရိမိကာယ၊ တန်လျှပ်၌၊ ဥဒကသညာ၊ ရေတူ၍
 ဖြစ်သောအမှတ်သည်၊ ဝိပါသာတိ၊ ဘူတံ၊ ရေထိပ်ခြင်းသည်နှိုင်းစက်အပ်
 သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ အလ္လ၊ ဒဿန္တဿနဝသေန၊ သဟာရခြင်းကို
 ပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဟာယကိစ္စံ၊ အဘော်ဟူသောကိစ္စ ကံ၊ ရာ
 တိ၊ ကံ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ အပ္ပနိကာရေက္ခာဘိ၊ နှုတ်ငြိ

ကုစားနိုင်ခဲ့သောဆင်းရဲသည်နှိပ်စက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သောသတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ အဿာဒသန္တ သေနဝသေန၊ သာယာခြင်းကို ပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဟာယကိစ္စံ၊ အဘော်ဟူသောကိစ္စကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုသည် ဖြစ်၍၊ တဝါဒီသု၊ တဝအစရှိသည်တို့၌၊ အနိဗ္ဗိန္နံ၊ မငြီးငွေ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိတ္တ မာပေတိ၊ လည်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ပုရိသဿ၊ သံသရာ၌ လည်သော သတ္တဝါအား၊ ဒုတိယာတိ၊ အဘော် ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ပောတော် မူအပ်၏၊ စစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာဒယော၊ ကိလေသာအစရှိသည် တို့သည်၊ တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်း တို့သည်၊ ဟောန္တိနနု၊ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဝုတ္တာ၊ အမေးတည်း၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေ သာဒယော၊ ကိလေသာအစရှိသည်တို့သည်၊ တဏှာယထာ၊ တဏှာကဲ့ သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝိသေသ ပစ္စယာ၊ ထူးသောအကြောင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်တို့၌၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာမာဝစ ရာဒိကုသလေဟိ၊ ကာမာဝစရအစရှိသောကုသိုလ်တို့၌၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ဂူပါဝစရာဒိကုသလေဟိ၊ ဂူပါဝစရအစရှိသော ကုသိုလ်တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တဝနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဝ၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝိသေသပစ္စယာ၊ ထူးသော အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမုဒယ သစ္စန္တိ၊ သမုဒယသစ္စံဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဝနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဝ၌ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝိသေသပစ္စယာ၊ ထူးသောအကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထတာဝညထာတာဝန္တိ၊ ဣတ္ထတာဝညထာတာဝ ဝံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထတာဝေါစ၊ ဤလူ၏အဖြစ်လည်း၊ အညထာတာဝေါ စ၊ တပါးသောသတ္တဝါ၏အဖြစ်လည်း၊ ဣတ္ထတာဝညထာတာဝေါ၊ ဤလူ၏ အဖြစ် တပါးသော သတ္တဝါ၏အဖြစ်၊ သော၊ ထိုလူ၏အဖြစ်တပါးသော သတ္တဝါ၏ အဖြစ်သည်၊ ဧတဿ၊ ထိုသံသရာအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထတာဝညထာတာဝေါ၊ ဣတ္ထတာဝညထာတာဝ မည်၏၊ သံသာရော၊ သံသရာကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တံဣတ္ထတာဝညထာ

သာဝံ၊ ယိဉ္စိလူ၏အဖြစ် ကပါးသောသတ္တဝါတို့၏အဖြစ်ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏ အဖြစ်သည်၊ ဣတ္ထဘာဝေါ၊ ဣတ္ထဘာဝမည်၏၊ ထေဝေ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်မှ၊ အဝသိဗ္ဗသတ္တဝါသာ၊ ကြွင်းသောသတ္တဝါသတို့သည်၊ အညထာဘာဝေါ၊ အညထာဘာဝမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံ၊ တေသံသုတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဣတ္ထဘာဝေါ၊ ဣတ္ထဘာဝမည်၏၊ အနာဂတတ္တဘာဝေါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောသည်၊ အညထာဘာဝေါ၊ အညထာဘာဝမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဣတ္ထဘာဝေါ၊ ဣတ္ထဘာဝမည်၏၊ နဝေဣ၊ ဤသို့သဘောမရှိသော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အညထာဘာဝေါ၊ အညထာဘာဝမည်၏၊ တံ၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ် ကပါးသောသတ္တဝါ၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သံသာရံ၊ အမန်တလဲလဲလည်တတ်သော၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနာနံ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနတို့၏၊ ပဋိပါဒ္ဓိံ၊ အစဉ်ကို၊ နာတိဝတ္တတိနာတိက္ကမတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဝေမာဒိနဝံဥတွာ တဏှံ၊ နက္ခယသမ္ဘဝန္တိ၊ ဝေမာဒိနဝံဥတွာ တဏှံ၊ နက္ခယသမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ သကလဝဋ္ဋနက္ခယသ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘဝံသမုဒယံ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧတံတဏှံ၊ ဤတဏှာကို၊ အာဒိနဝံအာဒိနဝေတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေမာဒိနဝံဥတွာတိ၊ ဝေမာဒိနဝံဥတွာဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဧတံသံသာရံ၊ ဤအမန်တလဲလဲ လည်ခြင်းကို၊ နာတိဝတ္တနံ၊ မလွန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒိနဝံဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ တဏှံ၊ နက္ခယသမ္ဘဝန္တိ၊ တဏှံ၊ နက္ခယသမ္ဘဝံ ဟူသည်ကား၊ တဏှဉ္စ၊ တဏှာကိုလည်း၊ ဝုတ္တနပဟနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋနက္ခယသ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပဓာနကာရဏန္တိ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ ဝိတတဏှော၊ အနာဒါနောသတောတိက္ခ၊ ပရိဗ္ဗဇေတိ၊ ဝိတတဏှော၊ အနာဒါနောသတောတိက္ခ၊ ပရိဗ္ဗဇေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာတိ၊ ပရိညာသို့ဖြင့်၊ ပရိဘောဂန္တော၊ ပိုင်းခြား၍သိသောသူသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဒ္ဓိယော၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဝိမမေန္တော၊ ပယ်ဖျောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမ္ဘဝသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိတတဏှော၊ ဝိတတဏှော၊

ကင်းသော တဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတောဝေ၊ ထိုကင်းသော တဏှာ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ စတုသု၊ သေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနေသု
 ဥပါဒါန်တို့တွင်၊ ကသာမိဒိ၊ တစုံတခုသော ဥပါဒါန်၏လည်း၊ အဘာဝေန၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပဋိသန္ဓိသင်္ခါတဿ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒါနဿ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
 အနာဒါနော၊ အနာဒါနမည်၏၊ သတိဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်း
 သို့ရောက်သဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ သတောက၊ မိတဝယ၊
 သတိဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဘိန္ဒုကိလေသော၊ ချိုဖျက် အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇေဝဇ္ဇယ၊ ဖဲသွားရာ၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာ
 နေန၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ သင်္ခါရပ၊ ဟိတော၊ သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်းမှ၊ အပ
 ဂစ္ဆေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၃-မနသိကာရသုတ်၊

သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗသုတ်၌၊ သေက္ခဿာတိတ္ထေ၊ သေက္ခဿဟူသော ဤပါဠိ၌၊
 ကောနဓဋ္ဌေန၊ အဘယ်သဘောကြောင့်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခ မည်သနည်း၊
 သေက္ခဓမ္မ ပဋိလာဘတော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားကိုရခြင်းကြောင့်၊
 သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ၊ ဘန္တေ(လ)
 ဘိက္ခု၊ သေက္ခေါဟောတိတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္တေ(လ)ဘိက္ခု၊ သေက္ခော
 ဟောတိဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှအတိုင် အရှည်ဖြင့်၊ သေက္ခော၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှော်
 ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကောင်းသောအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)သေက္ခေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ သမ္မာသမာဓိနာ၊ သမ္မာသမာဓိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ဖြင့်၊
 သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊
 ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏

၁၅၆

မသန္တံ၊ မုနိန္ဒ၊ သိက္ခတိတိခေါ သိက္ခ၊ (လ) တသ္မာသေက္ခောတိ ဂုစ္ဆတိတိ။
သိက္ခတိတိခေါသိက္ခ၊ (လ) တသ္မာသေက္ခောတိ ဂုစ္ဆတိဟူသော၊ ဇော၊ ဤစ
ကာ၊ ဘိ၊ ဂုတ္တံပိ ဂုတ္တံဝေ၊ ဟောတေသ်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သိက္ခ၊
ရဟန်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိခေါတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် သေက္ခောတိ၊
သေက္ခဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိဉ္စ၊ အတယ်ကိုလျှင်၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်
သနည်း။ အမိသိလံပိ၊ အမိသိလသိက္ခာကိုလည်း။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊
အမိပိတ္တံပိ၊ အမိပိတ္တသိက္ခာကိုလည်း။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ အမိပညံပိ၊
အမိပညာသိက္ခာကိုလည်း။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ ဣတိခေါ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် သေက္ခောတိ၊ သေက္ခဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောဝိ
ကလျာဏပုသုတ္တနော၊ အကြင်ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အနု
လောမပဇ္ဇိပဒေါယ၊ လျော်သော အကျင့်၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကုန်ခြင်းကိုပြု
လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ဖြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယသု၊
ဝက္ခ၊ စသောဣန္ဒြိယ၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘော
ဇေန၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာဂရိယသ
နုယောဂံ၊ နို့ ကြားခြင်း၌ အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်
တလဲလဲ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗရတ္တပရရတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေးအချိန်ညဉ့်၏နောက်
အချိန်၊ ဗေဓမ္မိပက္ခိယာနံ၊ မင်္ဂ၏အချိန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
ကာဝနာနုယောဂံ ပွားစေခြင်း၌ အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊
အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း၊ သွေဝါ၊
နက်ဖြန်လည်းကောင်း၊ သာမညဗလံ၊ သာမညဗိုလ်ကို၊ အမိဂမိဿာမိတိ၊
ရအံ့ဟူ၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ သောဝိ၊ ထိုကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။
သေက္ခောတိ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊
ဤ အရာ၌၊ ပနုပိတ္တ နန္ဒာဝ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည် သာလျှင် ဖြစ်သော၊
သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်သည်ကား၊ န၊ မ
ဟုတ်သေး။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကလျာနပုထုတ္တနောပိ၊ ကလျာ
ဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အပ္ပတ္တံမာနသံ၊
ဇောနာတိ၊ အပ္ပတ္တံမာနသံဇောနဟူသည်ကား၊ အပ္ပတ္တံမာနသော၊ မ
သေးသော အရောဟတ္တဗိုလ် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာနသန္တိ၊ မာနသံဟူ
သည်ကား၊ အန္တိလိက္ခဝရောပါ သောယွဉ်ယံ စရတိမာနသောတိ ဇေဋ္ဌ။
အန္တိလိက္ခဝရော ပါသောယွဉ်ယံ စရတိမာနသောဟူသောဤပါဌ၌၊ ရာ
ဂေါ၊ ရာဂကို၊ မာနသန္တိ၊ မာနသံဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အန္တိလိက္ခဝ

ရော၊ ကောင်းကင်၌လှည့်လည်သော၊ မာနသော၊ ရာဂဟုဆိုအပ်သော။
 ယွာယံယောအယံပါသော၊ အကြွင်ကျော့ကွင်းသည်၊ စရတိ၊ လှည့်လည်
 ၏၊ စိတ္တံမနောမာနသန္တိဧတ္ထ၊ စိတ္တံမနောမာနသံဟူသောဤပါဌ၌၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ မာနသန္တိ၊ မာနသံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်၊ မနော၊ စိတ်၊
 မာနသံ၊ စိတ်၊ အပ္ပတ္တမာနသောသေက္ခောကာလံကိရိယာဇနေသုတောတိ
 ဧတ္ထ၊ အပ္ပတ္တမာနသောသေက္ခောကာလံ ကိရိယာဇနေသုတောဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ မာနသန္တိ၊ မာနသံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊
 သေက္ခော၊ သေက္ခ ဝုတ္တိလ်သည်၊ ကာလံကိရိယာ၊ သေခြင်းကို ပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ ဇနေ၊ လူအပေါင်း၌၊ သုတော၊ ထင်ရှား၏၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌
 လည်း၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိ
 အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပတ္တ အရဟတ္တံ၊ မရောက် သေးသော
 အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ၊

အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်သော၊ အသဒိသံ၊
 မတူသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စတုဟိ
 ယောဂဟိခေမံအနုပ္ပတ္တန္တိ၊ စတုဟိယောဂဟိ ခေမံအနုပ္ပတ္တံဟူသည်
 ကား၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယော
 ဂက္ခေမဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပတ္ထယမာနဿာတိ၊ ပတ္ထယမာ
 နဿဟူသည်ကား၊ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တပ်ခြင်းတို့သည်၊ တဏှာပတ္ထနာစ၊
 တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းလည်းကောင်း၊ ကုသလဆန္ဒပတ္ထနာစ၊ ကုသိုလ်
 ဆန္ဒဖြင့်တောင့်တခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊
 ပတ္ထယမာနဿပဇ္ဇိတာနိ ပဝေမိတာ ဝါဝိပကပ္ပိတေသုတိဧတ္ထ၊ ပတ္ထယ
 မာနဿပဇ္ဇိတာနိပဝေမိတာဝါဝိပကပ္ပိတေသုဟူသောဤပါဌ၌၊ တဏှာ
 ပတ္ထနာ၊ တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္ထယမာနဿ၊
 တဏှာဖြင့်တောင်းတသောသူအား၊ ပကပ္ပိတေသု၊ အပြားအားဖြင့်ကြံဆအပ်
 သောအရာတို့၌၊ ပဇ္ဇိတာနိ၊ တောင်းတခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဝေ
 မိတာဝါဝိ၊ အပြားအားဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ဆန္ဒပါဝိမတောဟောတံဝိဓတ္ထံ၊ ဝိနဇ္ဇိကတံပါမောဇ္ဇမဟု
 သာ ဟောထခေမံပဇ္ဇေထ ဘိက္ခဝေါတိဧတ္ထ၊ ဆန္ဒပါဝိမတော ဟောတံဝိ
 ဓတ္ထံ ဝိနဇ္ဇိကတံပါမောဇ္ဇမဟုသာဟောထခေမံပဇ္ဇေထဘိက္ခဝေါဟူသော

ဤပါဠိ၌၊ ကတ္ထု၊ ကမ္မ၊ ကာ၊ ပြုခြင်း၊ ဌ၊ လိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊
ကုသလန္တိပတ္ထနာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒဖြင့် တောင်းတခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ လိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပါဝိမတော၊ မဝရ်နတ်ကြောင့်၊ ဇေတံဆန္ဒံ၊ ဤကုသိုလ်
ဆန္ဒသည်၊ ဝိဓတ္တံ၊ ယူကံစီ၊ ပြု၊ ဝိနန္ဒိကတံ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေါ၊
ရဟန်းတို့၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများကုန်သည်၊ ဟောထ၊
ဖြစ်ကုန်လော၊ ခေမံ၊ စော၊ ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဓတ္ထထ၊ တောင်း
တာကုန်လော၊ အပဓမ္မေ၊ ဤကုသိုလ်ဆန္ဒဖြင့်တောင်းတခြင်းကိုသာလျှင်၊
ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကောနံ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္ထယမာ
နဿာတိ၊ ပတ္ထယမာနဿ ဟူသည်ကား၊ တံယောဂက္ခေမံ၊ ထိုယောဂ
လေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂန္တုကာမဿ၊ သွားခြင်း၊ ဌ၊ အ
လိုရှိသော၊ တန္တိဿ၊ ထိုယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌
ညွတ်သော၊ တဗ္ဗေ၊ တဿ၊ ထိုယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
၌ကိုင်းသော၊ တဗ္ဗတ္ထာရဿ၊ ထိုယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
၌ရှိကြောင်းသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဟရ
တေတိ၊ ဝိဟရတောဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ တခုသော၊ ဣရိယာပထဒုက္ခံ
ဣရိယာပုထံ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထေန၊
ဣရိယာပုထံဖြင့်၊ ဝိန္တိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မကျစေဘဲ၊ အတ္တဘာ
ဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဟရတော၊ ဆောင်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အဖြေ
မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမုစ္စတော၊ နှလုံးသွင်းသည် ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါယ၊
ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ နိဗ္ဗေသနယေန၊ နိဗ္ဗေသ၌ လာသောနည်းဖြင့်လည်း၊ ဇတ္ထံ၊
ဤအရာ၌၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တိကန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တိကံဟူသည်ကား၊
နိယကဇ္ဈတ္တသင်္ခါရေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ အဇ္ဈတ္တေ၊ အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော
အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သည်။ အင်္ဂန္တိ၊ အင်္ဂံဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အ
ကြောင်းတည်း။ ဣတိကရိတွာတိ၊ ဣတိကရိတွာဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ နအညံကေင်္ဂိဓိသမနုပဿာမိတိဇတ္ထံ၊ နအညံကေင်္ဂိဓိသမနု
ပဿာမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊
အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတ္တနော
သန္တာနေးမိမိသန္တာန်၌၊ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတိကထာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟော
 တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဧက
 ကာရဏမ္ပိ၊ တခုသောအကြောင်းကိုလည်း၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်းကပ်
 မမှု၊ ယသယိဒံယောနိသော မနသိကာရောတိ၊ ယသယိဒံယောနိသောမန
 သိကာ ရောဟူသည်ကား၊ ဥပါယမနသိကာရော ပထမနသိကာရော၊ အ
 ကြောင်းအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့
 ၌၊ အနိစ္စာဒိနယေနော၊ အနိစ္စအစရှိသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနသိကာရော၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနိစ္စာဒိအနုလောမိဇ်ဇာန၊ အနိစ္စ
 အစရှိသည်တို့အားလျော်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဖိတ္တဿ၊ တဝင်စိတ်ကို၊ အာဝဇ္ဇ
 နာ၊ လည်ခြင်းသည်၊ အန္ဓာဝဇ္ဇနာ၊ အဖန်တလဲလဲလည်ခြင်းသည်၊ အာသော
 ဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သမန္နာဟာရော၊ ကောင်းစွာစိတ်၌ ဆောင်ခြင်း
 သည်၊ မနသိကာရော၊ နှလုံး၌ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤစိတ်၌
 ကောင်းစွာဆောင်ခြင်းသည်၊ ယောနိသော မနသိကာရော၊ အသင့်အား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောနိသောမနသိ ကာရဿ၊ အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ အာနုဟာဝံ၊ အစွမ်းကို၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
 ယောနိသောဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ မနသိကာရောန္တောအကုသလံပဇဟတိကုသ
 လံဘာဝေတိတိ၊ ယောနိသောဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ မနသိကာရောန္တောအကုသ
 လံပဇဟတိကုသလံဘာဝေတိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုစကားရပ်၌၊ ယောနိသောမနသိ ကာရောန္တောတိ၊ ယောနိသော မနသိ
 ကာရောန္တောဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊
 ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယ သစ္စာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိနိ ပဒိုပဒေါ၊
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
 သစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာတို့၌၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသော၊ တတြ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
 အယံ၊ ဤသို့သတ္တံသည်ကား၊ အတ္တဝိဘာဝနာ၊ အနက် နိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း
 တည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ သေက္ခ

ပုဂ္ဂလဝသေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ အတွင်းဖြင့်၊ ယဒိဝိအာဂတံ၊ အကယ်၍ ကားလာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်လာသော်လည်း၊ စတုမဂ္ဂသာဓာရဏငသေန၊ လေးပါးသောမဂ်တို့နှင့်ဆက်ဆံသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သင်္ခေပေနဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထယိဿာမ၊ ဆို ကုန်အံ့၊ စတုသမ္ဘကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ လေးပါးသောသမ္ဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော၊ ယောယောဂါဝစရော။ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဏှာဇ္ဇော၊ တဏှာသည်ကြည်အပ်ကုန်သော၊ တေဘူမိကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသမ္ဘာတည်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ သမုဒယော၊ သမုဒယသမ္ဘာတည်း၊ ဥပါနန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသမ္ဘာတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသမ္ဘာတည်း၊ နိရောဓသမ္ဘာပ ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော အဋ္ဌကိကအရိယမဂ်သည်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသမ္ဘာတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗဇော၊ ဧေး၌သာလျှင်၊ အာစရိဟသန္တိ၊ ကော၊ အရာ၏အထံ၌၊ ဥပ္ပဟိတစတုသမ္ဘကမ္မဋ္ဌာနေ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသော လေးပါးသော သမ္ဘကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိသော၊ သော၊ ထိုယောဂါ ဝစရပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာ အစဉ်သို့၊ သမာရုဋ္ဌော၊ တင်အပ်သည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်သည် ရှိသော၊ တေဘူမိကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသည် ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဥပါယေန ပထေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သမန္တာဘရတိစေ၊ ကောင်းစွာစိတ်၌လည်းဆောင်၏၊ ဝိပဿတိစ၊ အ ထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်လည်းရှု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿ နာကို၊ ဣဒံ၊ ဤအရာ၌၊ မနုဿိကာရသိသေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုအပြီးပြုသ ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿဒုက္ခဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ သမုဋ္ဌာရိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပာဘပိတာ၊ အမွန်ဖြစ် သော၊ ယာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤတဏှာ သည်၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏အဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ယသ္မာဓေန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဣဒံဒုက္ခဗ္ဗ၊ ဤဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အယံသမုဒယောစ၊ ဤသမုဒယသမ္ဘာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရာသို့ပစ္စားရောက်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိဒံ၊ ဤဒီဒံ၊ ဣဒံနိဗ္ဗာန်နာမ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်မည်လည်း

အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန် မည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိဿော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏။ နိရောဓသမ္ဘိပကံ၊ နိရောဓသမ္ဘာသို့ရောက်စေတတ်သော၊ အဋ္ဌာ
ကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ပဋိပဒ္ဓိ၊ အကျင့်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိဿော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏။ ဥပါယောနပထေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သမန္တာဟ၊ ရတိစေ၊
ကောင်းစွာစိတ်၌လည်းဆောင်၏။ ဝိပဿတိစ၊ အထူးထူးအပြုံးပြားအား
ဖြင့်လည်းရှု၏။ ။

တတြ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဥပါယော၊
အကြောင်းတည်း။ အဘိနိဝေသောနာမ၊ အဘိနိဝေသ မည်သည်ကား၊
ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝေဒ္ဓေ၊ ဝဋ်တရားကင်းရာ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယာမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤရူပကာယ ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်
သည်၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ နယောန၊ နည်းဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာ
နိစ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တဒန္တသာဓေန၊ ထိုမဟာဘုတ်ကို
အစဉ်သျှောက်သဖြင့်၊ ဥပါဒါရူပါနိစ၊ ဥပါဒါန်ရုပ်တို့ကို ကည်းကောင်း၊
ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၏။ တံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာ
ကို၊ ဝဝတ္ထာပယတော၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားသည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ တဒါရမ္ပဏေ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာလျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ဝိတ္တံစေတသိက
ဓမ္မေ၊ စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေး
ပါးတို့သည်၊ အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမ်ခန္ဓာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
ပိုင်းခြားမှတ်သား၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား
၏။ တေ၊ ထိုငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
နာမဉ္စ၊ နာမ်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသာ
ဂါ၊ နှစ်တို့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓန္ဓနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်
လည်း၊ သဟေတု၊ အကြောင်းရှိသည်၊ သပစ္စယံ၊ အထောက်အပံ့ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်အား၊ အယံ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဤ

အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာဒိကော၊ ဘဝတဏှာဒေစရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ အယံအဟာရာဒိကော၊ ဤအာ
ဟာရအစရှိသည်သည်၊ ပစ္စယော၊ အထေခံအပံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟေတု
ပစ္စယော၊ အကြောင်းအထေခံအပံ၌၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ သော
ထံယောဂိယုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေသံပစ္စယာနုဉ္စ၊ ထိုပစ္စည်းတို့၏လည်းကောင်း၊
တေသံပစ္စယုပ္ပန္နာနုဉ္စ၊ ထိုပစ္စယုပ္ပန်တို့၏လည်းကောင်း၊ ယထာဝသရသ
လက္ခဏံ ဟုတ်မှန်၌ပိုင်းသောမိမိ၏သဘောလက္ခဏာကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊
ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်ကုန်မူ
၍၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စာတိ၊ အမြဲမရှိကုန်ဟူ၍၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အမြဲမရှိဟူသော
အမှတ်သို့၊ အရောပေတိ၊ တင်၏၊ ဥဒယဗ္ဗယပဋိဝိဋ္ဌိတတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်
ခြင်းသည်အာနိတလဲလဲ နိုင်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာတိ၊
ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူသောအမှတ်သို့၊ အာရောပေတိ၊
တင်၏၊ အဝသဝတ္ထနတော၊ အစိုးမရအလိုသို့မလိုက်တတ်သောကြောင့်၊
အနတ္တာတိ၊ အစိုးမရဟူ၍၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အစိုးမရ၏ဟူသောအမှတ်သို့၊
အာရောပေတိ၊ တင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိလက္ခဏာနိ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာတို့
သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသည်ရှိသော်၊ ဥဒ
ယဗ္ဗယဉာဏုပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို သိသောဉာဏ် ဖြစ်ခြင်း၌၊
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩဘာသာဒိကော၊ အရောင်အလင်းအစရှိကုန်သော၊
ဝိပဿနုပ္ပတ္တိလေသေ။ ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းတို့ကို၊ အမဂ္ဂေါတိ၊
မဂ်မဟုတ်ဟူ၍၊ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏမေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို သိသော
ဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယာမဂ်၏၊ ဥပါယဘူတော၊ အ
ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂေါ၊ ရှေးအကျိ၌ဖြစ်သောမဂ်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂံ၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊
ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ကိုသိသော
ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဘင်္ဂဉာဏာဒိနိစ၊ ပျက်
ခြင်းကို သိသောဉာဏ် အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊
ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒယော၊ သောတာပတ္တိမဂ်အစရှိ
သည်တို့သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ကောပဋိဝေဓေနေဝ၊ တပြိုင်နက်
ထိုးတွင်း၍သိခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ကောဝိသမ

ယေန၊ သာသနာသော အဘိသမယဖြင့်၊ အဘိသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာပဋိဝေဓေန၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းတည်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်ရှိသော်၊ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပပာနပဋိဝေဓေန၊ ပပယ်ခြင်းတည်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပပယ်၏၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကိရိယာပဋိဝေဓေန၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းတည်းဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ နိပ္ပရိယာယတော၊ ရချအားဖြင့်၊ ကုန္တိတသလနာဒိ၊ အတ္တေန၊ စက်ဆုတ်အပ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းအစရှိသော အနက်ကြောင့်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ တသ္မိဉ္စ၊ ထိုကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော၊ အနုဝဇ္ဇမောဓိပက္ခိယဓမ္မော၊ အပြစ်ရှိသောမဂ်၏ အတို့၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပပယ်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ၊ ပ) မနသိကရောတိတိအာဒိ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ(ပ) မနသိကရောတိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အပရစ္စိတပါးလည် ဖြစ်သော၊ ယောနိသော(ပ) ဗဟုတိကရိယာတိတိ၊ ယောနိသော(ပ) ဗဟုတိကရိယာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရသမ္ပန္နဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေယာတိ၊ ပွားလတ္တံ့၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ

သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကိ၊ ဗဟုလီကရိသတိ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုလေတ္တံ့၊ ဇေတံ၊ ဤ
အကြိမ်များစွာပြုခြင်းကို၊ ပါဒိကဓံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ။

☞ ယောနိသော မနုသိကာရောတိဂါထာယ။ ယောနိသော မနုသိကာရော
ဟူသောဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်း
ဖြစ်သောအနက်တည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်
တို့ကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခော၊ သက္ခ
မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သိက္ခနသီးလား၊ ကျင့်တတ်သောအလေ့ရှိ၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခော၊ သေက္ခမည်၏။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊
ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခ၊ သိက္ခ
မည်၏။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဖြစ်သော၊ တဿသိက္ခ၊ နေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသော အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတ္တိဿ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ မနုသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဗဟုပကာရေ။ များသော
ကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဗဟုပကာရေ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊
တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောနိသောဥပါယေန၊ အသင့်
အားဖြင့်။ မနုသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍၊ စတုဗ္ဗိ
သေဗ္ဗပ္ပာနဝသေန၊ လေးပါးသော သဗ္ဗပ္ပာန၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဒပံ
ပဒဟန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာ
ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏော၊ ရောက်ရာ၏။ သံကိလေသ ငဇ္ဇဒုက္ခဿ၊
ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိက္ခယံပရိယောသါနံ၊ ကုန်ခြင်း
လျှင်အဆုံးရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏောအဓိဂန္တေ ယျ၊ ရောက်ရာ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုသိကာရော၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းသည်၊ ဗဟု ပကာရေ၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ ဣတိဣဓိနာ
ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဆဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌ
သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၇-ကလျာဏမိတ္တသုတ်၊

သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ ဗဟိရန္တိ။ ဗဟိရံဟူသည်ကား၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာနတော၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာနံ၊ ဗဟိ။ အပဉ္စ၊ ဘဝံ။ ဖြစ်သည်တည်း။ ကလျာဏမိတ္တတာတိ၊ ကလျာဏမိတ္တတာဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သီလသဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ သီလအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗာဿ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဗာတာ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဟိတဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို၊ ဝိဘတာ၊ စီရင်တတ်၏။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြု တတ်သော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမည်၏။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏အဖြစ်၊ တဏှ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တော။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတည်း၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သုတသမ္ပန္နော၊ အကြား အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ စာဂသမ္ပန္နော၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဝီရိယသမ္ပန္နော၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သတိသမ္ပန္နော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှ၊ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိယာ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တဿာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္မာ သမ္မောမိ ဟေတု ဘူတသု၊ သမ္မာ သမ္မောမိ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဟိတသုခေဝိ၊ စီးပွားချမ်းသာ၌လည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ယုံကြည်ခြင်းကို၊ နပရိစ္စတေ၊ မစွန့်၊ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဂရု၊ အလေးပြုအပ်သည်၊ ဘာဝနိယော၊ မြီးပွမ်းအပ်သည်၊ စောဒကော၊ အပြစ်တင်တတ်သည်၊ ပါပဂရဟိ၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်သည်၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုတတ်သည်၊ ဝစနက္ခမော၊ ဆိုခြင်းငှါခန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ခန္ဓာယတနသစ္စပရိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိကဝနံ၊ ခန္ဓာအာယ

တနုသတ္တာ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိ ကုန်သော၊ ဂန္ထိရာနံ၊ နက်နဲ ကုန်သော၊
 ကဿာနံ၊ စကားတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာဂသမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမများသည်၊
 သန္တု၊ ဧဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ပရိဝိက္ခော၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ အသံသဧဋ္ဌာ၊
 မရောနှောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဟိတပဒိုပတ္တိယံ၊ အစီးအပွားအကျင့်၌၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အား
 ဝုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိသမ္ပတ္တိယာ၊ သတိ
 နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၊ ပရမေန၊
 မြတ်သော၊ သတိနေပက္ကေန၊ သတိပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 စိရုကတဓိ၊ ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ် သည်ကို လည်းကောင်း၊ စိရုဘာသိတဓိ၊
 ကြာမြင့်စွာ ဆိုအပ် သည်ကို လည်းကောင်း၊ သရိတာ၊ အောက် မေ့နိုင်
 သည်၊ အနုဿရိတာ၊ အတန်တန်အောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သမာဓိသမ္ပတ္တိယာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဝိက္ခိတ္တော၊ ပြေ
 လွင့်သည်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တခုတည်း
 သောအာရုံ၌ ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်၊ ပဇာနန္တော၊
 အပြားအားဖြင့်သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောထိပုဂ္ဂိုလံ၊ သည်း
 ယာ၊ သတိဖြင့်၊ ကုသလာကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္တေသန္တော၊ အတန်
 တန်ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိ
 တသုခံ၊ စိ ပွားချမ်းသာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဇာနိတွာ၊ သိပြီး၍၊
 သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုစီးပွားချမ်းသာ၌၊ အဗျဂ္ဂစိတ္တော၊ ပျောက်
 စီးသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကို၊ အဟိတတော၊ အစီးအပွားမရှိသည်မှ၊ နိသေတော၊ တားမြစ်၍၊
 ဧကန္တဟိတော၊ စင်စစ်အစီးအပွား၌၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏။ ။

တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိယောဂရုဘာဝနိယော၊ ဝတ္တာစဝစနက္ခမော၊
 ဂန္ထိရ ဉ္ဇကထံကတ္တာ၊ နောစဋ္ဌါနေ နိယောဇယေတိ၊ ဝိယောဂရုဘာဝနိ
 ယော၊ ဝတ္တာစဝစနက္ခမော၊ ဂန္ထိရဉ္ဇကထံကတ္တာ၊ နောစဋ္ဌါနေ နိယောဇ
 ယေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနိယောစ၊ ပြီးလွှင့်

အပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္တံစ၊ ဆိုတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝစ
နက္ခမောစ၊ ဆိုခြင်းငှါခန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ ကထံ၊
စကားကို၊ ကတ္တံစ၊ ဆိုတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
ဌာနေ၊ အရာ မဟုတ်သည်၌၊ နေစနိယောဇယေ၊ မယှဉ်စေ၊ ကလျာဏ
မိတ္တောဘိက္ခဝဘိက္ခု၊ အကုသလံပဗ္ဗာတိကုသလံဘာဝဝတိတိ၊ ကလျာ
ဏမိတ္တော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ အကုသလံ ပဗ္ဗာတိကုသလံ ဘာဝဝတိဟူ
သည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို၊ နိဿာယ၊
မှီ၍၊ ကမ္မဿကတာဥာဏံ၊ ကမ္မဿကတာဥာဏံကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ
၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဗါတိ၊ ကရောတိ၊ ပွားစီး
ခြင်းကိုပြု၏၊ သဒ္ဓါဇာတော၊ ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်သောသူသည်၊ ဥပသကံ
မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာပြီး၍၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၌၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊
ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ ဟေနသဒ္ဓါ၊ ပဋိလာဘောန၊ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းကို ရ
ခြင်းကြောင့်၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရှင်ထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုတိဋ္ဌတိ၊ အတုလိုက်၍တည်၏၊
စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလကို၊ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊
ယထာဗလံ၊ စွန့်နိုင်သည်အားလျော်စွာ၊ ရတဓမ္မေ၊ ရတင်တရားတို့ကို၊
သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ ဒသကထာဝတ္ထု၊ လာဘ်၊
ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရဇ္ဈဝီရိယော၊
အားထုတ်အပ်သောလုံ့ လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊
ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုဗ္ဗရတ္တာပရေတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေးအချိန်ညဉ့်၏နောက်
အချိန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ မဂ်၏အချိန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ
နံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း၌ အဘန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်း
ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ နဝိ
ရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုတ္တာပေတွာ၊
ကြောင့်ကြစေ၍၊ အရိယာမဂ္ဂါမိ၊ နေ၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ သမ္ပံ၊
အလုံးစုံသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ သမုန္တိန္နတိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်
၏၊ သဗ္ဗန္တံ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝနာပါရိ
ပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝမေန္တော၊ ရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇေ

တိ၊ ပွားစေ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သောတံ၊ မေဃိယ၊ (ပ) ဒုက္ခက္ခယ
 ယဂါမိနိယာတိ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သောတံ၊ မေဃိယ၊ (ပ) ဒုက္ခက္ခယ ယဂါမိနိယာ
 ဟူသော၊ ဧတံပစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မေဃိယ၊
 မေဃိယ၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိသော၊ ကလျာဏ
 သဟာယသော၊ ကောင်းသော အတော်ရှိသော၊ ကလျာဏသမ္ပဝဂ္ဂံ၊ သော၊
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၌ကိုင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဧတံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောအကျိုးကို၊ ပါရိကုဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယရှိသည်၊
 ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သံဝုတော၊ ရှိစေသင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ အာစာရေဝေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်
 စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပာရိသာတိ၊ နေလတ္တံ့၊ အနုမေတ္တာသု၊ အနု
 မြူမှုဖြစ်ကုန်သော၊ ဝန္တေသု၊ အဖြစ်သို့၌၊ ဘယဒဿာတိ၊ တေးဟုရှုလှရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်ရှိ၌၊ သမာဒါယ၊ သောဂံ၊ တည်၍၊
 သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၍၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိသော၊
 ကလျာဏသဟာယသော၊ ကောင်းသော အတော်ရှိသော၊ ကလျာဏသမ္ပ
 ဝဂ္ဂံ၊ သော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၌ကိုင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကျိုးကို၊ ပါရိကုဿံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယသယံက
 ထာ၊ အကြင်စကားသည်၊ အဘိသလ္လေမိကော၊ ကိလသာသကံ၊ ရေးခြစ်ခြင်း
 ဌ၊ စေတောဝိနိ၊ သရဏကပ္ပိယာ၊ မိတ်၏ နိဝရဏမှကင်းခြင်း၏လျောက်
 ပတ်ခြင်း၌၊ ကေန္တိန္ဒိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ပြီးငွေ့ခြင်း၌၊ (ပ) နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်
 အလို့၌၊ သံဝတ္ထု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတို့ဟူသည်၊ သေယုထာ
 ကထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အပ္ပိစ္ဆကထာ၊ အလိုနည်းခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်
 သောစကား၊ သန္တုပ္ပိကထာ၊ ချောင့်ရဲခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ ပဝိဝေ
 ကကထာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ အသံသဂ္ဂကထာ၊ မရော
 နှောခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ ဝိသိယာရုက္ခကထာ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်း
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ သီလကထာ၊ သီလကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကား၊ သမာ
 သိကထာ၊ သမာသိကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ (ပ) ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကထာ၊
 ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဧဝံ၊
 ပါယ၊ ဤသို့သောရှိသော၊ ကထာယ၊ စကားသည်၊ နိကာယလာဘိ၊ အလို
 ရှိတိုင်းရသည်၊ အဘိစ္ဆလာဘိ၊ မငြိုငြင်သဖြင့်ရသည်၊ ဧဝံ၊ သိရလာဘိ
 မပင်ပန်းသဖြင့်ရသည်၊ ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သော၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းကောင်းရှိသော၊ ကလျာဏသဟာယသော၊ ကောင်းသော အတော်ရှိ

သော၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၌ကိုင်းသော၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ ဇေတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောအကျိုးကို၊ ပါမ္ပိကဓ်၊ အလိုရှိအပ်
 ၏၊ အာရေခ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့၊ လရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကုသလာ
 နံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်၊ ဒဋ္ဌပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့၊ လ
 ရှိသည်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊
 အနိက္ခိတ္တရုဓော၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိဿတိ၊
 နေလတ္တံ့၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိသော၊ ကလျာဏ
 သဟာယဿ၊ ကောင်းသောအဘော်ရှိသော၊ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၌ကိုင်းသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဇေတံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့၊ သောအကျိုးကို၊ ပါမ္ပိကဓ်၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊
 ဥဒယဘယဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုသိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊
 မဂ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊
 ဆင်းရဲ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခပရိမုစ္စနနိမိတ္တံ၊ အလုံးစုံ
 သောဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊
 ကလျာဏမိတ္တတာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေနော၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မမဉ္ဇိအာနန္ဒကလျာဏမိတ္တံအာဂမ္မဇာတိဓမ္မာသတ္တာ
 ဇာတိယာပရိမုစ္စန္တိ ဇရာဓမ္မာသတ္တာဇရာယပရိမုစ္စန္တိတိ အာဒိ၊ မမဉ္ဇိ
 အာနန္ဒကလျာဏမိတ္တံအာဂမ္မဇာတိဓမ္မာ သတ္တာဇာတိယာပရိမုစ္စန္တိ ဇရာ
 ဓမ္မာသတ္တာဇရာယပရိမုစ္စန္တိဟူ၍ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော၊ မမံ၊ ငါတုရားကို၊ အာဇမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဇာတိဓမ္မာ၊
 ပဋိသန္ဓေနုခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိ
 ယာ၊ ပဋိသန္ဓေနုခြင်းမှ၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဇရာဓမ္မာ၊ အိုခြင်းသ
 ဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊
 လွတ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏမိတ္တောဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ အကု
 သံပဇဟတိ၊ ကုသလံ ဘာဝေတိတိ၊ ကလျာဏမိတ္တော ဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊
 အကုသလံပဇဟတိကုသလံဘာဝေတိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဂါထာယ။ ဂါထာဋ္ဌိ။ သပဋိဿေသတိ။ သပဋိဿေသ ဟူသည်ကား။
 ပဋိဿဝသင်္ခါတေန။ ပဋိဿဝဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိဿေန၊ ဝန်ခံခြင်းနှင့်၊
 သဟ၊ တက္ခ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပဋိဿေသ၊
 သပ္ပဋိဿမည်၏၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏၊ ဩဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ခံတတ်သော၊ သုဗ္ဗစော၊
 ကောင်းသောစကားရှိသောသူတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အယဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟိတသုခေ၊ စီးပွားချမ်းသာ၌၊ ပတိဋ္ဌာပနေန၊ တည်စေသဖြင့်၊
 ပတိဣသေတိ၊ တည်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိဿေသ၊ ပဋိဿမည်၏၊ ဩဝါဒေါယကော၊ အဆုံးအမ
 ကိုပေးတတ်သော သူကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂရုအာဒရယောဂေန၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ် အရိုအသေ
 ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ တေနပဋိဿေန၊ ထိုစီးပွားချမ်းသာ၌တည်စေ
 ခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သပဋိဿေသ၊ သပဋိဿမည်၏၊ ဂရုသု၊
 အလေးအမြတ် ပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဂရုမိတ္တိကာရ ဗဟုလော၊
 အလေးအမြတ်ပြုခြင်း ရှိသေခြင်း များသောသူကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊
 သဂါရဝေါဟိ၊ သဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ ဆဗ္ဗေနပိ၊ ခြောက်ပါးစွာ ပြားရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါရဝေန၊ ရှိသေခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ ကရံမိတ္တာ
 နဝစနန္တိ၊ ကရံမိတ္တာနဝစနံဟူသည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်
 ပွန်းကောင်းတို့၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကရာန္တော၊ ပြု၏၊ ယထောဝါဒံ၊
 ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်၏၊ သမ္ပဇာနောတိ၊ သမ္ပဇာနောဟူသည်
 ကား၊ သတ္တဋ္ဌာနိယေန၊ ခနစ်ပါးသော အရာ၌ ဖြစ်သော၊ သမ္ပဇညေန၊
 ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပဋိဿတောတိ၊ ပဋိဿတော
 ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဗာတိ၊ ပွားခြင်းသို့၊ ဂမေတု၊ ရောက်
 စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာယ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ ပဋိဿတော
 သတောကာရိ၊ သတိပြုလေ့ရှိ၏၊ အနုပုဗ္ဗေနာတိ၊ အနုပုဗ္ဗေနဟူသည်ကား၊
 သိလာဒိဝိသုဒ္ဓိ ပဋိပါဒိုယာ၊ သိသအစရှိသော ဝိသုဒ္ဓိအစဉ် အားဖြင့်၊ စ၊
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဝိပဿနာပဋိပါဒိုယာစေတ၊ ဝိပဿ
 နာအစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋိပါယာစ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၎င်း၊
 သမ္ပသံယော ဇနက္ခယန္တိ၊ သမ္ပသံယောဇနက္ခယံ ဟူသည်ကား၊ ကာမ

ရာဂသံယောဇနာဒိနံ၊ ကမရာဂသံယောဇဉ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အဆုံးစုံကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခေပနတော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယသင်္ခါတဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏၊ ပရိယောဿနဘူတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏၊ အာရမ္မဏဘူတံ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ ပါဝုဏ္ဏေ၊ ရောက်ရာ၏၊ အဓိဝဇ္ဇေယျ၊ ရရာ၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ထိုဘွယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသုဒ္ဓိသုယုတ္တသု၊ ဤနှစ်သုတ်တို့၌၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယမဂ္ဂါဓိဝမဿ၊ အရိယမဂ်ကိုရခြင်း၏၊ ပဓာနင်္ဂနာမ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အင်္ဂါမည်သည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုအပ်၏၊ သတ္တမသုတ္တံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-မောဟဝဂ်-ဂ-သံဃာတေဒသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဧကဓမ္မောတိ၊ ဧကဓမ္မောဟုသည်ကား၊ ကဏရော၊ အဘယ်မည်သော၊ အယံသုတ္တန်၊ နိက္ခေပေါ၊ ဤသုတ်ကိုထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သုတ္တန်၊ နိက္ခေပေါ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတြိ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ သင်္ခေပကဿ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ဒေဝဒေတ္တာ၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းသားကို၊ ဒုဂ္ဂဟဏံ၊ မကောင်းသော အယူကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ တဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသား၏၊ ဝိတရံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံ၊ လေးပါးသော သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်နှစ်သက် စေတတ်သော၊ ဗိမ္ဗိသာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရကို၊ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသားကို၊ မာရာပေတွာပိ၊ သတ်စေ၍လည်းကောင်း၊ အဘိဓောရေ၊ လေးသမားတို့ကို၊ ပယောဇေတွာပိ၊ ယှဉ်စေ၍ လည်းကောင်း၊ သိဇာပဝိဇ္ဇာနေန၊ ကျောက်ကိုလှိမ့်သဖြင့်၊ လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မံ၊ လောဟိတုပ္ပါဒကံကို၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ နဇာတော၊ မဖြစ်သေး၊ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာပန၊ လွှတ်ပြီး၍ကား၊ ပါကဇော၊

ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနော။ များစွာ
သောလူအပေါင်းသည်။ ဝေဇ္ဇပဋိနာမ၊ ဤသို့သောသောသည်မည်သော၊
ပါပံ၊ ယုတ်မာသောသူကို၊ ဂဟေက္ခာ၊ ယူ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိစရေတိတိ၊
လှည့်လည်၍ဟု၊ ကောလသဟာလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာဗောဓသော၊ ကြီးစွာသောအသံသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိ
သည်၊ ဒီဃသနာနိ၊ ဣအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စထလိပါကသတာနိ၊ ဆွမ်းတံ
ငါးရာဘို့ကို၊ ပဉ္စန္ဒာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနိ၊
စားခြင်းသို့လည်း၊ နာဂမာသိ၊ မသွား။ နာဂချာဝိ၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်
လည်း၊ ကုလံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပဂဟဿ၊ ကပ်လာသော၊ ဇာဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်
အား၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ဘန္တုမ္ပိ၊ ဘဇွန်းမျှသောဆွမ်းကိုလည်း၊ နာဒံ၊ သူ၊ မလ္လကုန်၊ သေ၊
ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ပရိဟိနဿာ၊ အသက္ကာရော၊ ဆုတ်ယုတ်သော လင်
မူဇေ၊ သကာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောဟညန၊ နှံသွပ်သရက်ဖြစ်စေသဖြင့်၊
ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်မွေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာ
တရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စဝတ္ထုနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို၊
ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်၊ အလံ၊ မသင့်၊
သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣန္ဒတိ၊ အရည်ကင်ရတင်ဆောက်သည်
ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရညိကော၊ အရည်ကင်ရတင်
ကိုဆောက်တည်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ အခါနာ၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မိဂ္ဂိ၊ ဟော၊ ပယ်တင်
မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေဟိပဉ္စဟိဝတ္ထုဟိ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊
ဗာလံ၊ ရိုက်သော၊ လူပသန္တံ၊ ခေါင်းပါးသောအကျင့်၌ ကြည်ညိုတတ်
သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပညာပေန္တော၊ သိစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စသတေ၊
ငါးရာကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ သလောက်၊ စာ
ရေးတံ၊ ကိ၊ ဂါဟေက္ခာ၊ ယူစေ၍၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိဒ္ဓိဟ္မာဝ၊ သင်းခွဲ၍
သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုငါးရာကုန်သောဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ၊
ခေါ်၍၊ ဂယာသိသံ၊ ဂယာသိသအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ နေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသဝကော၊ အဂ္ဂသဝကတို့သည်၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာယ၊ အာဏာတော်ဖြင့်၊ တဗ္ဗ၊ ထိုဂယာ
သိသအရပ်သို့၊ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အသေတွာ၊
ဟောကုန်၍၊ တေ၊ ထိုငါးရာကုန်သောဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို၊ အရိယ

ဖလ၊ အရိယဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပတော၊ တည်စေကုန်၍၊ အာနယိံ သု၊ ဆောင်
 ခဲ့ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ သံဃာတေဒါယ၊ သံဃာကွဲ
 ပြားခြင်းငှါ၊ ပရက္ကမန္တဿ၊ လုံ့လပြုသော၊ အဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏၊ လန္တိ၊
 အယူကို၊ ရောစေတွာ၊ နှစ်သက်ကုန်၍၊ တဿေဝ၊ ထိုအယူကိုသာလျှင်၊
 ပစ္စယ၊ ပြီးမြောက်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဃေ၊ သံဃာသည်၊
 ဘိဇ္ဇန္တေ၊ ကွဲဆဲ၌သော်လည်းကောင်း၊ တေဒိတေ၊ ကွဲပြီးသည်၌သော်
 လည်းကောင်း၊ သမနုညာ၊ မိမိစိတ်ကိုနှစ်သက်စေကုန်သည်၊ အဘေသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တံ၊ ထိုသို့မိမိစိတ်ကိုနှစ်သက်စေ
 ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ရက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဒတ္တောပိ၊
 ဒေဝဒတ်သည်လည်း၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ရောဂါတိဘူ
 တော၊ အနာသည်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်
 ဖြစ်၍၊ မရဏာကာလေ၊ သေခါနီးသောအခါ၌၊ သတ္ထာရုံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
 ဝန္တိဿာဒိတိ၊ ရှိခိုးအံ့ဟူ၍၊ မဇ္ဈကသိဝိကာယ၊ ညောင်စောင်းထမ်းစင်ငယ်
 ဖြင့်၊ နိယျာမာနာ၊ ဆောင်ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနပေါက္ခရေ၊ တီရေ၊
 ဇေတဝနကျောင်းတော်၏အနီးဖြစ်သောနေကန်၏ကမ်းနား၌၊ ဌဝိတော၊
 ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝိယာ၊ မြေသည်၊ ဝိဝရေ၊ အကြားအပေါက်
 ကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ အဝိစိမ္ပိ၊ အဝိစိငရဲ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ
 တရာရှိသော၊ အတ္တတာဝပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်၊ ကပ္ပဋ္ဌိ
 ယော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်သည်၊ တာလက္ခန္ဓပရိမာဏဟိ၊ ထန်းလုံး
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ အယသုလေဟိ၊ သံတံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဇေါ၊
 ထိုးဖျက်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဒတ္တပက္ခိကာနိ၊ ဒေဝဒတ်၏
 အသင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမတ္တာနိကုလသတာနိစ၊ ငါးရာကုန်သောအမျိုး
 သားတို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏၊ လန္တိယံ၊ အယူ၌၊ ဌိတာနိ၊
 တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဗန္ဓဝေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်တကွ၊ နိရယေ
 ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ၏၊ ကိံ၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်းဟူမူကား၊ အာရုသေါ
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိဇ္ဇန္တေန၊ သင်းခွဲ
 သဖြင့်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

သမုဋ္ဌာပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဓမ္မသတံ၊ တရားသဘင်သို့၊ ဥပဂဏ္ဌံ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဧတေဟိ၊ ယခုငါဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၌၊ ကာယကထာ
 ယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သန္တိသိန္နံ၊ အညှီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သည်၊ အတ္တ
 နှံ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊
 ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သောအကြောင်းပါတည်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်
 လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ သံဃာဘောဒေ၊ သံဃာကိုခွဲခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်ကိုဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော
 ဆရာတို့သည်၊ ဒေဝဒတ္တဿစ၊ ဒေဝဒတ်၏လည်းကောင်း၊ တပ္ပက္ခိယာနုဉ္စ
 ထိဒေဝဒတ်၏အသင်း၌ဝင်ကုန်သောအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ နိရုဇယ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်
 မူ၍၊ သံဃာဘောဒေ၊ သံဃာကိုသင်းခွဲခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကိုဒဿန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 ၏၊ အဇ္ဈာသယေနေဝ၊ အလိုတော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ကေဓမ္မောတိ၊ ကေဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ကော၊
 တခုသော၊ အတူသလော၊ မကောင်းသော၊ ဟောသာဝဇ္ဇဓမ္မော၊ ကြီး
 သောအပြစ်ရှိသော တရားတည်း၊ လောကေတိ၊ လောကဟူသည်ကား၊
 သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဥပ္ပဇ္ဇတိတိတ္ထေ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော
 ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဘောဒနသံဝတ္တနိကေသု၊ ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍနာဒိသု၊ ငြင်းခုံခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ သံဇော၊
 သံဃာ၌၊ ဥပ္ပန္နေသုဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊
 အဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာသေ
 ဘာဒကရဝတ္ထုသု၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော ကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော
 ဝတ္ထုတို့တွင်၊ ယသကဿဝိ၊ အမှတ်မရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဒိပနဝသေန၊ ပြ
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေါဟ ဇေန္တဝိ၊ ပြောဆိုရာ၌ လည်းကောင်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့ရှစ်ပါးသောဝတ္ထု၌၊ ရုပိဇနနတ္ထံ၊ ရှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုသာဝေဇေန္တဝိ၊ ကြားစေရာ၌လည်းကောင်း၊ အနုသာ
 ဝေတွာ၊ ကြားစေပြီး၍၊ သလကယ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟတာယဝိ၊
 ယူစေရာ၌လည်းကောင်း၊ သံဃာဘောဒေ၊ သံဃာကိုကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ

မာနောနာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဖြစ်လတ္တံ့မှတ
 ပါးဖြစ်ဆဲကိုဆိုပြီးအံ့၊ သလ္လကောယ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟိတာယ၊ ယူစေ
 ပြီးသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရာဝါ၊ လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အတိရေကောဝါ၊ လေးယောက်ထက်လွန်ကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာဝေဏိကံ၊ အသီးအ
 ခြား၊ ဥဒ္ဓေသံဝါ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သံဃာ ကမ္ဘံဝါ၊
 သံဃာကံကိုလည်းကောင်း၊ ကဇေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃာ
 ဘေဒေါ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိနာမ၊ ဖြစ်ဆဲမည်၏၊ တသ္မိံ၊
 ထိုကွဲပြားခြင်းကို၊ ကတေပန၊ ပြအပ်ပြီးသည်ရှိသော်ကားသံဃာဘေဒေါ၊
 သံဃာကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နောနာမ၊ ဖြစ်ပြီးသည်မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ကမ္ဘံ၊ ကံပြုခြင်း၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ပြခြင်း၊ ဝေါဟာရော၊ ပြောဆိုခြင်း၊
 အနုဿာဝနာ၊ နှုတ်မြွက်၍ကြားခြင်း၊ သလ္လကဂ္ဂါဟော၊ စရေးတံယူစေ
 ခြင်း၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသုပဉ္စသုသံဃာဘေဒကာရဏေသု၊ ဤငါးပါးကုန်
 သောသံဃာကွဲပြားခြင်း၏ အကြောင်းတို့တွင်း၊ ကမ္ဘံဝါ၊ ကံသည်သည်၊
 ကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသောဝါ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ ပ
 မာဏဘည်း၊ ဝေါဟာရာနု သာသန သလ္လကဂ္ဂါဟာပန၊ ပြောဆိုခြင်းနှုတ်
 မြွက်၍ ကြားခြင်းစာရေးတံ ယူစေခြင်းတို့ သည်ကား၊ ဝုပ္ပဘာဝါ၊ ရှေး
 အတို့၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုဇနာဟိတာယာတိ အာဒိသု၊ ဗဟုဇနာဟိတာယ
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဗဟုဇနဿ များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ ဈာနမဂ္ဂါ
 ဒိသမ္ပတ္တိနိဝါရဏေန၊ ဈာန်မဂ်အစရှိသော စည်းစိမ်ကို တားမြစ်သဖြင့်၊
 အဟိတာယ၊ ဈာန်မဂ်စသော စည်းစိမ်ကိုဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိနိဝါရ
 ဏေန၊ နတ်ပြည်စည်းစိမ်ကိုတားမြစ်သဖြင့်၊ အသုခါယ၊ မချမ်းသာခြင်းငှါ၊
 အပါယူပာတ္တိ ဟေတုဘာဝေန၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအဖြစ်
 ဖြင့်၊ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အကုသလ
 ဓမ္မဝသေန၊ မကောင်းသောတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွား
 ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဟိတမတ္တဿပိ၊ စီးပွားမျှ၏လည်း၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ သုဂတိယမ္ဘိ၊ သုဂတိတုံ့သော်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တကာယိကစေတသိ
 ကံနုက္ခာယ၊ ဖြစ်သောကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသိ၊
 ဤသို့၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကံတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဒေဝမနုဿာနန္တိ ဣဒံ၊
 ဒေဝမနုဿာနံဟူသောဤစကားကို၊ (ဣဒံကားအနက်ခက်၏) ဗဟုဇနာဇ

နဿာတိ၊ ဗဟုနောဓနဿဟူ၍၊ ဂုတ္တေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဥက္ကဋ္ဌဂုဏ်သနိဒ္ဓေသော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ခြင်းတည်း။

အဝရော၊ တပါးသေး။ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဂုဏ်တော၊
ဆိုဦးအံ့၊ ဗဟုဓနဟိတာယာတိ၊ ဗဟုဓနဟိတာယဟူသည်ကား၊ ဗဟုဓ
နဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ မဟတော၊ များစွာသော၊ သတ္တကာ
ယဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏၊ အဟိတာတ္တာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မိကသမ္ပရာယိကအနတ္တာယ၊ မျက်မှောက်တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုးမဲ့
ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အသုခါယာတိ၊
အသုခါယဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကအသုဓတ္တာယ၊ မျက်
မှောက်တမလွန်၌ဖြစ်သောမချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဒုဗ္ဗိဒုက္ခတ္တာယ၊ နှစ်ပါးအ
ပြားရှိသောဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ အနတ္တာယာတိ၊ အနတ္တာယဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထပဋိက္ခေပါယ၊
မြက်သောအကျိုးဟူသောနိဗ္ဗာန်ကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သောအကျိုးမည်၏၊ တတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ထက်၊
ဥတ္တရိ၊ လွန်သော၊ အတ္တော၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟိတာယာတိ၊
အဟိတာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပဋိက္ခေပါယ၊ မဂ်ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပာပကာမဂ္ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောမဂ်ထက်၊
ဥတ္တရိ၊ လွန်သော၊ ဟိတံနာမ၊ အစီးအပွားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုက္ခာယာ
တိ၊ ဒုက္ခာယဟူသည်ကား၊ အရိယသုခါနဓိဂမေန၊ အရိယချမ်းသာကိုမရ
ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတ္တာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ အကျိုးငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊
အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရိယသုခတော၊ အရိယချမ်းသာမှာ၊ ဝိဒ္ဓေါ၊
ချွတ်ယွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအရိယချမ်းသာကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရေခြင်းငှါ၊
အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊
ပရိန္တမန္တိ၊ လည်ကုန်၏၊ အရိယသုခတော၊ အရိယချမ်းသာထက်လည်း၊
ဥတ္တရိ၊ လွန်သော၊ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
အယံသမာဓိပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝအာယတိဉ္စသုခဝိပါကောတိ၊ အယံသမာ
ဓိပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝအာယတိဉ္စသုခဝိပါကောဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစ
ကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အယံသမာဓိ၊ ဤသမာဓိသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ချမ်းသာ
သည်လည်းကောင်း၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သုခဝိပါကောစ၊ ချမ်းသာ
သောအကျိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ သံဃာဘေဒေါတိ။ သံဃာဘေဒေါဟု သဗ္ဗပဒေတသး
သံရုပ်အားဖြင့်၊ ဒသေထွားပြတော်မူပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသံဃာကိုသင်းခွဲ
ခြင်း၏၊ အဟိတာဒိနံ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဧကန္တဟေတု
ဘာဝံ၊ စင်စစ် အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာသေထု၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
သံဃာခေါ်ပနာဘိက္ခဝေဘိန္ဒေတိအာဒိ၊ သံဃာခေါ်ပနာဘိက္ခဝေဘိန္ဒေ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဘိန္ဒေ
တိ၊ ဘိန္ဒေဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိမိတ္တတ္ထေ၊ နိမိတ်အနက်၌၊ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိဝိ
ဘတ်တည်း၊ အနာနံ နေအနုပ္ပဒိယမာ၊ နတိယထာ၊ အနာနံ နေအနုပ္ပဒိ
ယမာနေဟူသကဲ့သို့တည်း၊ အနာနံ၊ ဥစ္စာမရှိကုန်သောသူတို့အား၊ နေ၊
ဥစ္စာကို၊ အနုပ္ပဒိယမာနေ၊ မပေးခြင်းကြောင့်၊ ဘေဒောတု၊ ကွဲပြားခြင်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အညမညံဘဏ္ဍနာနိတိ၊ အညမညံဘဏ္ဍနာနိဟူသည်ကား၊ စတုန္တံ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ပရိသာနဉ္စ၊ ပရိသတ်ဘို့၏ လည်းကောင်း၊ တပ္ပက္ခိကာနဉ္စ၊
ထိုသံဃာကွဲပြားအောင်လို့ လပြုသောရဟန်း၏ အသင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော
ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဧသေ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊
ဧသေ၊ ဤသည်ကား၊ နဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ ဝိဝဇနာနိ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားတို့ကို ဆိုခြင်းတည်းဟု
သမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ကလ ဘဿ၊ ခိုက်နေ ဖြစ်ခြင်း၏၊
ပုဗ္ဗဘာဝေါ၊ ရှေးအတို့တည်း၊ ပရိဘာသတိ၊ ပရိဘာသဟူသည်
ကား၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤအမည် ဤအမည် ရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ ဤသို့၊
ဘယုပ္ပါဒနဝသေနဘေးကိုဖြစ်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဇ္ဇနားချိန်း
ချောက်ခြင်းတည်း၊ ပရိက္ခေပါတိ၊ ပရိက္ခေပါဟူသည်ကား၊ ဇောတိအာဒိ
ဝသေန၊ အမျိုးစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
ဧဝါ၊ ပယ်ခြင်းတည်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထံ၊
ဟီးဆေးရဲခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ခံသနဝတ္တနာ၊ ဆဲရေးခြင်း ဗျက်ဆီး
ခြင်းတို့တည်း၊ ပရိစ္စဇနာတိ၊ ပရိစ္စဇနာဟူသည်ကား၊ ဥက္ခပနိယကမ္မ
ကရုဏာဒိဝသေန၊ နှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကိုပြုခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ နိဿရဏာ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊
တသ္မိံသံဃာဘေဒ၊ ထိုသံဃာကွဲပြားခြင်းကြောင့်၊ တံနိမိတ္တေ၊ ထိုသံဃာ
ကွဲပြားခြင်းမျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဘဏ္ဍနာဒိကေ၊ ငြင်းခုံခြင်း အစရှိ

သည့်ကြောင့်၊ အပ္ပသန္နာတိ၊ အပ္ပသန္နာဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယဂုံဏာဒနံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းတို့၏ ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနဘိညာ၊ မသိကုန်သော သူရှိသည်၊ နပသီဇန္တိတိ၊ နပသီဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစာရိနော၊ တရား ကိုချင့်လှော်ကုန်၏၊ သမာစာရိနော၊ ကောင်းစွာကျင့်လှော်ကုန်၏၊ ဣတိ နာမိနာ၊ ဤသို့အခေါ်သည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ယွာယံပသာဒနာ ဏာရော၊ အကြင်ကြည်ညိုသော အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုကြည်ညိုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ နပသီဇန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ဝါ၊ တ နည်းကား၊ ထေဝံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သောတရား ကိုးသောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ဟူ၍၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍၊ နမညန္တိ၊ မအောင်မကုန်၊ တထာ၊ ထိုသို့မအောင်မဲ့သဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မစာရိတရားတော် ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါစံ၊ ခြံစွာတရား၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပသန္နာဝ၊ မကြည်ညို ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စာနံအညထတ္တ န္တိ၊ ဧကစ္စာနံအညထတ္တဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာသဒ္ဓါနံ၊ မကြည်ညိုသော သဒ္ဓါရှိကုန်သောသူတို့အားလည်း၊ ပသာ ဒညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုသည်မှ တပါးသောမကြည်ညိုသော အခြင်းအရာ ဖြင့်ဖြစ်၏။ ။

ဂါထာယံ၊ ဂါထာ၌၊ အာပါယိကောတိအာဒိသု၊ အာပါယိကောဤသို့အ စရှိသည်တို့၌၊ အပါယော၊ အပါယ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တနာရဟတယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ တိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပါယိကော၊ အာပါယိကမည်၏၊ တတ္ထ ဝိ၊ ထိုအပါယ်တို့၌လည်း၊ အဝိစိသင်္ခါတေ၊ အဝိစိဟုဆိုအပ်သော၊ မဟာ နိရယော၊ ရေကြီး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေရယိ ကော၊ နေရယိကမည်၏၊ ကေ၊ ဟေသော၊ အန္တရကပ္ပံ၊ အန္တရကပ်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏမေဝ၊ ပြည့်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိရေ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကပ္ပဇ္ဈာ၊ ကပ္ပဇ္ဈမည်၏၊ သံဃာဘဒ္ဒသင်္ခါတေ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝက္ခေ၊ အရ၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဂ္ဂရတော၊ ဝဂ္ဂရတ မည်၏၊ အဓိဗ္ဗယ တာယ၊ တရားအား မလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓမ္မေ၊ အဓမ္မမည်၏၊ ဘေဒကရဝတ္ထုဟိ၊ ကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်ကုန် သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သံဃာဘဒ္ဒသင်္ခါတေ၊ သံဃာ ကွဲပြားခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဓမ္မေ၊ မတရား၌၊ ဌိတော၊ တည်သော မဟာနံသည်၊ အပ္ပဇ္ဈာ၊ အဓမ္မဌမည်၏၊ ယောဂက္ခမာတိ၊ ယောဂက္ခမာ

ဟူသည်ကား။ ဟိတတော၊စီးပွားမှ၊ ဝိဓံသတိတိ၊ဝိဓံသတိဟူသည်ကား။
 ပရိဘာယတိ၊ဆုတ်ယုတ်၏။ဝါ၊တနည်းကား။တေဟိ၊လေးပါး၊ကုန်းသော၊
 ယောဂေတိ၊ယောဂဆိုသည်၊ အနုပဗ္ဗ၊တတ္ထာ၊မရှိစက်အပ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ယောဂ၊ကွေ့မံနာမ၊ယောဂကွေ့မမည်သည်ကား၊အရဟတ္တဗ္ဗ၊
 အရဟတ္တဖိုတ်သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဗ္ဗ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အသေ။ ထိုသံဃာကို သင်းခွဲတတ်သော ငှက်အား၊
 တတောပန၊ထိုအရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်မှ၊ခံသနေးပျက်စီးခြင်း၌၊ဝုတ္တဗ္ဗမေဝ၊
 ဆိုတွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမည၊တော၊ အယူဝီလ
 တူမျှသောအားဖြင့်၊သံဃာတဋ္ဌေန၊ပေါင်းအပ်သောအနက်ကြောင့်၊သံဃံ၊
 သံဃာကို၊ တတောဇေ၊ ထိုအယူဝီလ တူမျှသောအားဖြင့် ပေါင်းအပ်
 သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဧကကမ္မာ ဒိယောဂေန၊ ဧကကမ္မာ စသည်တို့နှင့်
 ဟုဉ်သဖြင့်၊ သမဂ္ဂံ၊ညီညွတ်သော၊ သဟိတံ၊တကွဖြစ်သော၊ဘိတွာနာ
 တိ၊ဘိတွာနဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗ၊ရှေး၌၊ဝုတ္တလက္ခဏေန၊ဆိုအပ်ပြီးသော
 လက္ခဏာရှိသော၊ သံဃာတေဒေန၊ သံဃာကိုသင်းခွဲခြင်းဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
 သင်းခွဲခြင်းကြောင့်၊ကပ္ပံအာယုကပ္ပံ၊အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ပန်းအထူးကိုဆို
 ဦးအံ့၊သော၊ထိုအာယုကပ်သည်၊ဧတ္ထ၊ဤသုတ်၌၊အန္တရကပ္ပေါဝ၊အန္တရ
 ကပ်သာတည်း၊ နိရယဋ္ဌိတိ၊နိရယဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါနိရယဋ္ဌိ၊အင်္ဂါ
 ဇရဲ၌။ ။အဋ္ဌမသုတ္တံ၊အဋ္ဌမသုတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၉-သာမဂ္ဂိသုတ်၊

နဝမေ၊နာမသုဟံ၌၊ ဧကဓမ္မောတိ၊ဧကဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဧကော၊
 တခုသော၊ကုသလဓမ္မော၊ကောင်းသောသဘောရှိသော၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မော၊
 အပြစ်မရှိသောတရားတည်း၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော တရားတည်း။
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နဓမ္မော၊တရားမဟုတ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ သဇေ၊အကယ်၍၊ သံဃော၊သံဃာ၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ဆန့်ကျင်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြင့် ငြားအံ့၊တတ္ထ၊ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ဓမ္မကာ
 မေန၊တရားကိုအလိုရှိသော၊ဝိညနာ၊ပညာရှိသည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓိသံဃိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ပြောကြားအပ်၏၊ ကိံ၊ဗုဒ္ဓိသံဃိက္ခိတဗ္ဗံ၊အဘယ်သို့ပြောကြားအပ်သ
 နည်း၊ယဒိဒံယောအယံဝိဝါဒေါ၊အကြင်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ဝဗ္ဗမာနော၊ပွား
 သည်ရှိသော်၊ သံဃံရာဇိယာဝါ၊ သံဃာ၏ အရေးငှါ၎င်း၊ သံဃာတေဒါ

ယဝါ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧတံ
ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိ
သံပိက္ခိ၊ ဘဗ္ဗံ၊ ပြောကြားအပ်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တံအဓိကဇုဏံ၊ ထိုအဓိ
ကဇုဏံကို၊ အတ္တနာ၊ မိနာ၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ဝိတော၊ တည်အံ၊
အတ္တိ၊ မီးကို၊ အတ္တန္တနိယ၊ နင်းမိသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ သဟသာ၊
အဆောတလျှင်၊ တေတာ၊ ထိုခြီးမြှောက်၍ တည်ခြင်းမှ၊ ဩရမိတဗ္ဗံ၊
ဩဉ်ရှောင်အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပရေဟိဝါ၊ တပါးသောသူတို့
သည်လည်း၊ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ တံ၊ ထိုအဓိကဇုဏံကို၊ သ
ယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂူပသမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ စေသတ္ထောတိ၊ အကယ်၍
တတ်နိုင်အံ့၊ ဥဿာ၊ ဘဇာတော၊ ဖြစ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
နုန္တိ၊ ဘေးသောအရပ်သို့လည်း၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ယတာ၊ အကြင်အခြင်းအ
ရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအဓိကဇုဏံကို၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း၊ သယံ၊
ကိုယ်တိုင်၊ နသတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့၊ သောပဝိဝါဒေါ၊ ထိုဆန့်ကျင်သော
စကားကိုဆိုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဂ္ဂဟိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဝဇ္ဇတေ၊ ပွားသည်
သာလျှင်ဖြစ်အံ့၊ နဂူပသမေတိ၊ မငြိမ်းအံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပဟိဂ္ဂဟိ၊
လျောက်ပတ် ကုန်သော၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာ သုံးပါးကို အလိုရှိကုန်
သော၊ ယေသဗြဟ္မစာရိနော၊ အကြင်သီတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဘေ၊ ထိုသီတင်း သုံးဘော်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်ကုန်၍၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်၊ ယေန
ဝိနယေန၊ အကြင် ငြိမ်းကြောင်းဖြင့်၊ ယေနသတ္ထု၊ သာသနေန၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ဖြင့်၊ တံအဓိ ကဇုဏံ၊ ထိုအဓိကဇုဏံကို
သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်း၏၊ တထာ၊ ထို
အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဂူပသ မေတဗ္ဗံ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂူပသ
မေန္တဿ၊ ငြိမ်းစေသောသူ၏၊ သံဃာသာမဗ္ဗိကဇော၊ သံဃာညီညွတ်ခြင်း
ကိုပြုဟုတ်သော၊ ကုသလော၊ ကောင်းသော၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အသံ၊ ဤတရားသည်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧကဓမ္မော၊ တခု
သောတရားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
မှန်၏၊ သော၊ ထိုတခုသောတရားသည်၊ ဥဘတောပက္ခိယာနံ၊ နှစ်ပါးသော
အသင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဠကဇောတာနံ၊ နှလုံးနှစ်ခုဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု
နံ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့၊ အနုဝတ္ထနံ၊ ဝသော

န၊ အတုလိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗြူတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု
 နိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနံ၊ သီတင်းသည်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာနံ၊ သီတင်းသည်မတို့၏လည်းကောင်း၊ တေသံ၊
 ထိုသူတို့အား၊ အာရက္ခဒေဝတာနံ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သောနတ်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ယဝဒေဝဗြာဟ္မနမ္ပိ နတ်ဗြဟ္မာတို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 နာရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာ
 ဝဟံ၊ ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော၊ သံကိလေသဓမ္မံ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
 ဖြစ်သောတရားကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ မဟာတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဝုည
 ရာသီဿ၊ ကောင်းမှုအရ၏၊ ကုသလာဘိသန္ဓဿ၊ ကုသိုလ်အလျှင်၏၊
 ဟေတုဘာဝတော၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ ဟိတသုခါဝဟော၊ စီးပွား
 ချမ်းသာကိုရွက်ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧကဓမ္မောဘိက္ခဝေ လောကေဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိဗဟုနေဟိတာယာတိ
 အာဒိ၊ ဧကဓမ္မောဘိက္ခဝေလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဥပ္ပဇ္ဇတိဗဟုနေဟိတာ
 ယဉ္စိသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဧက
 ဓမ္မာစသောပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ အနန္တရေသုတ္တံ၊ အခြား-မှီးသာ
 သုတ်၌၊ ဝုတ္တပိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သံဃဿ၊ မဂ္ဂိတိ၊ သံဃဿ၊ မဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ သံဃာဿ
 သံဃာ၏၊ သမဂ္ဂဘာဝေါ၊ ညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဘေဒါဘာဝေါ၊
 ကွဲပြားခြင်း မရှိခြင်းတည်း၊ ဧကကမ္မတာစ၊ တူသောကံရှိသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဧကုဒ္ဒေသတာစ၊ တူသော ပါတိမောက်ပြုခြင်း ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ သုခါသံဃဿ၊ သမဂ္ဂိတိ၊ သုခါသံဃဿ၊ သမဂ္ဂိ
 ဟူသည်ကား၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပစ္စယဘာဝတော၊ အကြောင်း၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို၊ သုခါတိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ကိယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနံဥပ္ပါ
 ဒေါတိယထာ၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ သမဂ္ဂါနန္ဓာနုဂ္ဂ
 ဘာတိ၊ သမဂ္ဂါနန္ဓာနုဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သော
 ရဟန်းတို့၏၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို၊ အနုမောဒနေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဏ္ဌန္တော၊ မြီးမြှောက်ခြင်းတည်း၊ သာမဂ္ဂိအနုရူပံ၊ ညီညွတ်ခြင်း
 အားလျော်သည်တည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်း

တို့သည်၊ သာမဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို၊ နဝိဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ တဿ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဟဏံ ယူခြင်းတည်း၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်းတည်း၊ အနုဗ္ဗ
 လပ္ပဒါနံ၊ အား အဆင့်ကို ပေးခြင်း တည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမဂ္ဂံကတွာနာတိ၊ သမဂ္ဂံကတွာနဟူသည်ကား၊
 ဘိန္တံ၊ သံဃာကွဲလေပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာရာဇိပတ္တံ၊ သံ
 ဃာအရေးအသက်သို့ ရောက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂံသဟိတံ၊
 တကွဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကပ္ပန္တိ၊ ကပ္ပံဟူသည်ကား၊ အာယုကပ္ပ
 မေဝ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးသာလျှင်တည်း၊ သဂ္ဂမ္ဘိမောဒတိတိ၊ သဂ္ဂမ္ဘိမော
 ဒတိဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရ ဒေဝလောကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌၊
 အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒသဟိးသယံပါးကုန်သော၊
 ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဘိကဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်၌ဖြစ်
 သောချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယနိဗ္ဗတ္တိယာဝ၊
 အလိုရှိအပ်သောအကျိုးပြီးခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊
 ဂမောဒတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဝမ်းမြောက်၏၊ လဇ္ဇတိ၊ မြူးထူး၏၊ ကိဇ္ဇတိ၊
 ကစားရ၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နဝမသုတ္တံ၊ နဝမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကောနိပါတ်-မောဟဝဂ်-၁၀-ပုပ္ဖလသုတ်။

ဒဿမဿ၊ ဒဿမသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အတနည်း၊
 အဋ္ဌ၊ ပုပ္ဖလယဝ၊ အဋ္ဌ၊ ပုပ္ဖလိနိက္ခေပသာတည်း၊ ကိရ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊
 ကေမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသ
 ဘင်၌၊ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်လျက်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပုပ္ဖ
 ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဗဟံ၊
 များစွာသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကေစ္စော၊ အချို့
 သောသူသည်၊ ဥဘယဝေါမိဿကံ၊ နှစ်ပါးစုံရောနှောသောကံကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပြုရ၌၊ ဝေါမိဿကကာရိနေ၊ ရောနှောသောကံကို
 ပြုလေ့ရှိသောသူအား၊ ကိမိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အဘိသမ္ဘ
 ရာယော၊ တမလွန်ဘဝ၌လားအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သ
 ရဋ္ဌာ၊ ပသာ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြက်စွာသုရာ၊ သည်၊

ဓမ္မသတံ၊ တရားသတင်သို့၊ ဥပဝဇ္ဇာ၊ ကြွေတော်မူသော၍၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါ
 သန၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်စွာဘုရား နေရာတော်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓော၊ ထိုင်
 တော်မူလျက်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မရဏာသန္ဓကာလေ၊ သေခါနီးသောအခါ၌၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တသား၊
 ညစ်ညူးသောမိတ်ရှိသောဝုပ္ပါယ်အား၊ ခုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းအလားကို၊ ပါဠိ
 ကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
 ဣမာယအဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအဋ္ဌပ္ပတ်၌၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဒေသတိ၊
 ဘောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဣဝေတိ၊ ဣဝေဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဒေသောပဒေသေ၊
 အရပ်ကိုညွှန်ခြင်း၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ သွာဟံ
 သော၊ အဟံဣဝေသဒ္ဓေါ၊ ထိုဣဝေသဒ္ဓါကို၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ဣဝေ
 ဝတိဋ္ဌမာနဿ ဒေဝဘူတဿ မေသတောတိ အာဒိသု၊ ဣဝေဝတိဋ္ဌမာ
 နဿဒေဝဘူတဿမေသတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒေသံ၊ အရပ်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌လျှင်၊ တိဋ္ဌမာနဿ၊
 တည်ဆဲသော၊ ဒေဝဘူတဿ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သတောသန္တဿ၊
 ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ဣဝေဝတိက္ခဝေ
 သမဏော၊ ဣဝေဒုတိယော သမဏောတိ အာဒိသု၊ ဣဝေ ဘိက္ခဝေသမ
 ဏော၊ ဣဝေဒုတိယော သမဏောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သာသနံ၊ သာသ
 နာတော်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ
 ဝ၊ ဤသာသနာ တော်၌ သာလျှင်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွသော၊ သမဏော၊
 သောတာပန် ဖြစ်သောဟောင်းကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤသာသ
 နာတော်၌သာလျှင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက် ဖြောက်သော၊ သမဏော၊
 သကဒါဂါမ်ဖြစ်သော ရဟန်းကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သော
 အရာ၌၊ ဣဝေဟံဘိက္ခဝေဘုတ္တာပိ အသံပဝါရိတောတိ အာဒိသု၊ ဣဝေ
 ဟံဘိက္ခဝေဘုတ္တာပိ အသံပဝါရိတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဒုပုရဏ
 မတ္တေ၊ ပုဒ်ပြည့်စီမျှ၌၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာပိ၊ ဆွမ်းသင်းပေးပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဝါရိတော၊ ပဝါ
 ရိတ်သင့်သည်၊ အသံ၊ ဖြစ်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သော အရာ၌၊ ဣဝေတထာ
 ဂတောလောကေဥပ္ပဇ္ဇတိဘိ အာဒိသု၊ ဣဝေတထာဂတောလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဣဝေလောကေ၊ ဤလောက၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသဝိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ လောကေဝ၊ လောက၌
သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကေစ္စန္တိ၊ ကေစ္စံဟူသည်ကား၊ ကေ၊
တယောကံသော၊ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဆက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ပုဂ္ဂလန္တိ၊ ပုဂ္ဂလံဟူသည်ကား၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါ
ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအား
လျော်စွာ၊ ကုသံလာ ကုသလာနန္တ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ လည်း
ကောင်း၊ တဗ္ဗိပါကာနန္တ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ပူရဏာတောစ၊ ပြည့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မရဏဝသေန၊
သေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂလနတောစ၊ လျှောကျခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလေသတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တန္တိ၊ ပဒုဋ္ဌ
မိတ္တံဟူသည်ကား၊ ပဒေါသေန အာစာတေန၊ အမျက်သည်၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊
ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အထဝါ၊ တနည်း သော်ကား၊ ပဒုဋ္ဌ
မိတ္တန္တိ၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဒေါသေနရာဂါဒိနာ၊ အပြစ်ဖြစ်သော
ရာဂအစရှိသည်သည်၊ ပဒုသိတမိတ္တံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊
စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ကေစ္စန္တိဇ္ဇုဒံ၊ ကေစ္စံ ဟူသော ဤ
ပုဒ်သည်၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ ဝိသေသနံ၊ အထူးပြုခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဒ္ဒိသန္တိဒါယကကမ္မံ၊ မဒ္ဒိသန္ဓေကိုပေးတတ်သောကံသည်၊
ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ကထာဝုတ္တော၊ ထိုသို့သောအခြင်း
အရာဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ အကုသလ ပဝတ္တိတော၊ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းမှ၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
နိဝတ္တေတွာ၊ ဖြန်နစ်စေ၍၊ ကုသလဝသေန၊ ကုသိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဩတာရေတံ၊ သက်ခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာသန္န
မရဏော၊ နိုးသောသေခြင်းရှိ၏၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာကာရံဆိုသတ္တံ၊ သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ စေတ
လာတိ၊ စေတသာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
စေတောပရိယဉာဏေန၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြင့်၊ စေတောတိ၊ စေတော
ဟူသည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိစ္စာတိ၊
ပရိစ္စဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဇောနာမိ၊ သိ၏၊ စ စောဒနာ
ဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယထာကမ္မုပဂဉာဏာသ၊ ယထာကမ္မုပဂ
ဉာဏ်၏၊ ဝိသယောနန္တ၊ အရာမဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤယထာကမ္မပဂဉ္ဇာဏ်၏အရာဟူ
 သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် မှန်သော်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပဝတ္တမာန အကုသလဝိတ္တဝသေန၊ ဖြစ်သောအကုသိုလ်ဝိတ်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမဒ္ဓိစာယံသမယေတိ၊ ဣမဒ္ဓိ
 စာယံသမယေဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဣမာယံပစ္စယသာမဂ္ဂိယံ၊ ဤအကြောင်းတို့၏ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊
 ရှိသည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတံ၊ ဇေတံ၊ ဇေတံ၊
 ၏၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုငြား
 အံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေ
 နက္ခဏေ၊ ဇောဓဏ၌၊ ကာလံကိရိယာသေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ယထာဘဝံနိက္ခိတ္တောဇေနိရယေတိ၊ ယထာဘဝံနိက္ခိတ္တောဇေနိရ
 ယေဟူသည်ကား၊ အာဘဝံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော
 ဝတ္ထုကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဌပိတံယထာ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မနာ၊ ကံသည်၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
 အပ်၏၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဌပိတောဇေ၊ ထားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာယသထေဒါတိ၊ ကာယသထေ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိန္နခန္ဓပရိစ္ဆာဝါ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သောခန္ဓာကိုစွန့်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပရိမရဏာတိ၊ ပရိမရဏာဟူသည်ကား၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုဥပါ
 ဒိန္နကဖြစ်သောခန္ဓာကို စွန့်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ ခန္ဓဂဟဏေ၊
 အသစ်ဖြစ်သောခန္ဓာကိုယူခြင်း၌ ။

အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကာယသထေဒါတိ၊ ကာယသထေဒေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတံ၊ နိဗ္ဗာယသ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏၊ ဥပန္နဒါ၊ ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊
 ပရိမရဏာတိ၊ ပရိမရဏာဟူသည်ကား၊ ရုတိတော၊ ရုတေသည်မှ၊ ဥန္တံ၊
 အထက်၌၊ အပါယန္တိ အာဒိ၊ အပါယံဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 စကားသည်၊ နိရယသေဝံ၊ ငရဲ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ငေဝစတည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိရယော၊ ငရဲသည်၊ အယသင်္ခါတာ၊ အယဟုဆိုအပ်
 သေး၊ သုခါ၊ ချမ်းသာမှ၊ အပေတော၊ ကင်းသည်တည်း ၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အပါယော၊ အပါယမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဂ္ဂမောက္ခဟေ
 ထုတူတာ၊ နတ်ရှာမင်ဗိုလ်တို့၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုညသမ္ပတာ၊
 ကောင်းမှုဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ အယာ၊ ချမ်းသာမှ၊ အပေတော၊ ကင်း
 သည်တည်း၊ ဣတိဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အပါယော၊ အပါယ မည်၏၊

ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဂတိပဋိ သရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေါသဗဟု
 လတ္တာ၊ အပြစ်များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌေန၊ ပျက်ဆီးအပ်သော၊
 ကမ္မန၊ ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ ဖြစ်သော၊ ဂတိ၊ ဂတိတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဒုက္ခဓုကမ္မကာရိနော၊
 မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိဝဿ၊ အလိုကင်းကုန်
 လျက်၊ နိပတန္တိ၊ ကျတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊
 ဝိနိပါတ်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ သံဘိဇ္ဇမာနဂ်ပစ္စင်္ဂါ၊
 ကျိုးဝဲ၊ ပျက်စီးသောအင်္ဂါကြီးငတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယန္တော၊ ပျက်စီး
 ကုန်လျက်၊ နိပတန္တိ၊ ကျတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိပါ
 တော၊ ဝိနိပါတ်မည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ အဿာဒသညိတော၊ သာယာခြင်း
 ဟုဆို ခပ်သော၊ အယော၊ ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရုဿာ
 ဒဋ္ဌေန၊ သာယာခြင်းကင်းသောအနက်ကြောင့်၊ နိရယော၊ နိရယမည်၏၊
 အယဝါ၊ တနည်းကား၊ အပါယဂ္ဂဟဏောန၊ အပါယသဒ္ဓါဖြင့်၊ တိရုစ္ဆာန
 ယောနိ၊ တိရုစ္ဆာနယောနိကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တိရုစ္ဆာန
 ယောနိ၊ တိရုစ္ဆာနယောနိသည်၊ သုဂတိတော၊ သုဂတိမှ၊ အပေတတ္တာ၊
 ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယော၊ အပါယမည်၏၊ မဟေသက္ခာနံ၊
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂရာဇာဒိနံ၊ နဂါးမင်းစသည်တို့၏၊ သန္တတ
 တော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ နဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိမမည်၊ ဒုဂ္ဂတိ ဂဟဏောန၊
 ဒုဂ္ဂတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပေတ္တိဝိသယကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပေတ္တိဝိသယသည်၊ သုဂတိတော၊ သုဂတိမှ၊
 အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါယောစေတ၊ အပါယလည်း
 မည်၏၊ ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲ၏လည်း၊ ဂတိတူတတ္တာ လည်းလျောင်းရာဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိစ၊ ဒုဂ္ဂတိလည်းမည်၏၊ အသုရသဒိသံ၊ အသု
 ရာနှင့်တူစွာ၊ အဝိနိပါတတ္တာ၊ အလိုကင်းလျက်မကျတတ်သည်နှင့် အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတ်မမည်၊ ဝိနိပါတဂဟဏောန၊ ဝိနိပါတသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ အသုရကာယော၊ အသုရကာယကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 သော၊ ထိုဝိနိပါတ်သည်၊ ယဿဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောအ
 နက်ကြောင့်၊ အပါယောစေတ၊ အပါယလည်းမည်၏၊ ဒုဂ္ဂတိစ၊ ဒုဂ္ဂတိလည်း
 မည်၏၊ သဗ္ဗ သမုဿယေဟိ၊ ခပ်ဘိမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ တို့မှ၊ ဝိနိပဋိ
 တတ္တာ၊ ဖရိဖရဲကျတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတ်မည်

၏၊ အုတ်တုတ်၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိရယဝတ္တဟဏေန၊ နိရယသဒ္ဓါဖြင့်၊
 အဝိပိအာဒိ၊ အဝိပိအစရှိသော၊ အနေကပ္ပကာရော၊ များသောအပြားရှိ
 သော၊ နိရယောဝ၊ ငရဲကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထံကိုဆို
 ဦးအံ့၊ အုတ်တုတ်၊ အရာ၌၊ သဗ္ဗပဒေဟိပိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ နိရ
 ယောဝ၊ ငရဲကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဟု
 သည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ပဌမဂါထာ၊ ပဌမပါထာကို၊ သင်္ဂီတိကာလေ၊
 သင်္ဂီယနာ တင်သောအခါ၌၊ ဓမ္မသင်္ဂီဟကတ္ထေရေဟိ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂီ
 ယနာတင်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်၏၊ ဥတွာနာတိ၊
 ဥတွာနဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဗကာလကြိယာ၊ ဂုဗ္ဗကာလ ကြိယာတည်းဟု
 သိစွဲ၊ မှန်၏၊ ဥာဏဂုဗ္ဗကံ၊ ဥာဏ်လျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ ဗျာကရေဏံ၊ ဖြေကြား
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တွာနသဒ္ဓေါ၊ တွာနသဒ္ဓါ
 သည်၊ ဟေတု အတ္ထော၊ ဟေတု အနက်ရှိ၏၊ ကံ၊ ယထာ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ သီဟံဒိသွာဘယံဟောတိတိယထာ၊ သီဟံဒိသွာဘယံဟောတိ
 ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ဘယံ၊
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာနနဟေတု၊ သိခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အုတ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဗုဒ္ဓေါဘိက္ခုနသန္တိကေတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဘိက္ခုနသန္တိကေဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္တနော
 ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌ ငြိတနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ ကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇ္ဇိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊
 ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂုတ္တမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား
 တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝေဆို
 အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒသမသုတ္တံ၊ ဒသမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိဘံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဒုတိယဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ ဒုတိယဝဂ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေနိပါတ်-ပဿန္နမိတ္တဝဂ်-၁-ပဿန္နမိတ္တသုတ်၊

တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ပဿန္နမိတ္တန္တိ၊
 ပဿန္နမိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏

ကေနိပါတ်-ပဿန္နမိတ္တဝဂ်-၁-ပဿန္နမိတ္တသုတ်။ ၁၈၉

အပေါင်းကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗလသဒ္ဓါယစ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဿန္နမာနသံ၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသောသူကို၊ သုဂတိန္တိ၊ သုဂတိံ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းသော၊ ဂတိံ၊ ဂတိကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဂတိံ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိမည်၏၊ သဂ္ဂန္တိ၊ သဂ္ဂံဟူသည် ကား၊ ရူပါဒိသမ္ပတ္တိတိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သည်တည်း။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂံ၊ သဂ္ဂမည် ၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပုညပါပ ဗလသနိ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုး မကောင်းမှု၏ အကျိုးတို့သည်၊ လောကန္တိဒိဿန္တိ၊ လင်တတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လုဇ္ဈနဋ္ဌေနေ၊ ပျက်သော သဘောကြောင့်သာလျှင်၊ လောကံ၊ လောက မည်၏၊ စ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သုဂတိဂ္ဂဟဇောန၊ သုဂတိသဒ္ဓါ ဖြင့်၊ မနုဿာမနုဿဂတိပိ၊ မနုဿဂတိ အမနုဿဂတိကိုလည်း။ သင်္ဂယှ တိ၊ ယူအပ်၏။ သဂ္ဂဂ္ဂဟဇောန၊ သဂ္ဂသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဒေဝဂတိဇေ၊ ဒေဝဂတိကို သာလျှင်၊ သင်္ဂယှတိ၊ ယူအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝေဠု၊ အောက်၌၊ ဓုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင် တည်း။ ပဌမသုတ္တံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေနိပါတ်-ပဿန္နမိတ္တဝဂ်-၂-ဈာယီသုတ်။

ဓုတိယေ၊ ဓုတိယသုတ်၌၊ မာဘိက္ခဝေ ပုညာနန္တိ ဣတ္ထ၊ မာဘိက္ခဝေ ပုညာ နံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ မာတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ မာဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဋိ သေခေ၊ တားမြစ်ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတေ၊ နိပါတ် တည်း၊ ပုညသဒ္ဓေါ၊ ပုညသဒ္ဓါသည်၊ ကုဿလာနံဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ သမာဒါန ဟေတုဇေ မိဒံ ပုညံ ပဝဇုတိတိ အာဒိသု၊ ကုဿလာနံဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ သမာ ဒါနဟေတုဇေ မိဒံ ပုညံ ပဝဇုတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပုညဗလေ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုး၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုဿလာ နံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက် တည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ ဤသို့၊ ဣဒံ ပုညံ၊ ဤကောင်းမှု ၏အကျိုးသည်၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား၏၊ အဝိဇ္ဇာဂဟော ယံဘိက္ခဝေ ပုရိသပုဂ္ဂလော ပုညဉ္စသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခရောတိတိ အာဒိသု၊ အဝိဇ္ဇာဂဟောယံဘိက္ခဝေ ပုရိသပုဂ္ဂလော ပုညဉ္စသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခရောတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်

တို့၌၊ ကာမရူပါဝစရသုစရိတော၊ ကာမရူပါဝစရဖြစ်သောသုစရိတ်၌၊ အာ
 ဂတော၊ လာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာရှိသော၊ အယံ
 ဝုရိသ ဝုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဝုညဉ္စသင်္ခါရံ၊
 ကာမရူပအရူပဖြစ်သောသုစရိတ်ကို၊ အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်၏၊ ဝုညပင်္က
 ဘဝတိဝိညာဏန္တိ အာဒိသု၊ ဝုညပင်္ကဘဝတိဝိညာဏံ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ သုဂတိဝိသေသ သူတော၊ သုဂတိ၏ အထူးဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ဥပပတ္တိဘဝေ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဝုညပင်္က၊ သုဂတိ၏
 အထူးဖြစ်သောဥပပတ္တိဘဝသို့ကပ်တတ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊
 ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏိမာနိဘိက္ခဝေ ဝုညကြိယဝတ္ထုနိဒါနမယံ ဝုညကြိယ
 ဝတ္ထု၊ ဝိလမယံ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဘာဝနာမယံ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ တိအာဒိ
 သု၊ တိဏိမာနိဘိက္ခဝေ ဝုညကြိယဝတ္ထုနိ ဒါနမယံ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဝိလ
 မယံ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဘာဝနာမယံ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌၊ ကုသလခေတနာယံ၊ ကုသိုလ်စေတနာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်တို့ကား၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဝုညကြိယဝတ္ထုနိ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဒါနမယံ
 ပေးလှူကြောင်းဟူသော၊ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ လည်းကောင်း၊
 ဝိလမယံ၊ ဝိလ ဟူသော၊ ဝုညကြိယ ဝတ္ထု၊ ဝုညကြိယ ဝတ္ထု၊ လည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဟူသော၊ ဝုညကြိယဝတ္ထု၊ ဝုည ဝတ္ထု၊
 လည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဣပေန၊ ဤသုတ်၌ကား၊ တေသုဗ္ဗ
 ကကုသလခေတ္တံ၊ သုံးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်ကုန်၏၊ ဘာယိတ္တာတိဇ္ဇေ၊ ဘာယိတ္တဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘယံ၊ ကြောံ
 ခြင်းသည်၊ ဥာဏဘယံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကြောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သာရဇ္ဇဘ
 ယံ၊ ရွံရှားခြင်းဖြင့်ကြောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယေဝိတေဒေဝါ(ပ) အာပဇ္ဇန္တိ၊ တိအာ
 ဒိသု၊ ယေဝိတေဒေဝါ(ပ)၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အာဂ
 တံ၊ လာသောကြောက်ခြင်းသည်၊ ဥာဏဘယံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကြောက်ခြင်း
 မည်၏၊ ယေဝိတေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ ဒိဃာယုကာ၊ ရှည်
 သော အသက်ရှိကုန်၏၊ ဝဏ္ဏဝဇ္ဇော၊ အဆင်းလှကုန်၏၊ သုဗဟုလော၊
 ချမ်းသာများကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊
 ယေတုယေျန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့၊ သန္တာသံ၊

၂၁

ပြင်းစွာ ပူပန်းခြင်းသို့၊ သံပေင်၊ ပြင်းစွာ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ အဟုဒ္ဒေဝဘယံအဟုသန္တိ တတ္ထံအဟုလောမဟံသောတိ
 အာဒိသု။ အဟုဒ္ဒေဝဘယံအဟုသန္တိ တတ္ထံအဟုလောမဟံသောဤသို့အ
 စရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ အာဂတံ၊ လာသောကြောက်ခြင်းသည်။ သာရဇ္ဇ
 ဘယံ၊ ရွံ့ရှားခြင်းဖြင့် ကြောက်ခြင်းတည်း။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။
 အဟုဒ္ဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သန္တိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိ
 ခြင်းသည်။ အဟုဒေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်
 သည်းမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ အဟုဒေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓာပိ၊
 ဤသုတ်၌လည်း။ သာရဇ္ဇဘယမေဝ၊ ရွံ့ရှားခြင်းဖြင့် ကြောက်ခြင်းသာလျှင်
 တည်း။ ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒီဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 နေ့ညဉ့် ပတ်လုံး။ ကာယဝစိ-ဆံယမော၊ ကိုယ်နှုတ်ကို စောင့်စည်းခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထပဇ္ဇိဝတ္ထပူရဏံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုဖြည့်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဧကသနံ၊ တထပ်ထည်းသာစားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧကသေ
 ယျံ၊ တယောက်တည်းသာအိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဒမော၊ ဣန္ဒြေကို
 ဆုံးမခြင်းလည်းကောင်း၊ ရတဓမ္မေဟိ၊ ရတင်အကျင့်တို့ဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊
 စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟေသ၊ နှိပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဉေကမ္မဋ္ဌာနာနု
 ယောဂဝသေန၊ အောက်မေ့ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်ကိုအားထုတ်ခြင်း
 တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝီရိယသရဇ္ဈော၊ လုံ့လကို အားထုတ် ခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
 သည်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ပဓတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ယာနိ
 ပုညာနိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုကောင်းမှု
 တို့မှ၊ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကုန်လင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသို့၊ သန္တာသံ၊
 ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိတ္ထ၊ မရောက်စေ ကုန်လင့်၊ ကေစ္စဿ၊
 အမျှသော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဿ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ၏၊ ဥပရော
 ဓဝသေန၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပရာယိကနိဗ္ဗာနသုခေါ
 ယကေဟိ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတတ်ကုန်သော၊
 ပုညေဟိ၊ ကောင်းမှုတို့မှ၊ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကုန်လင့်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသို့ဆိုပြီးသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ နိသဂ္ဂေ၊
 ပဉ္စမိအနက်၌၊ ဣဒံ၊ ဤပုညာနံဟူသောဝုဒ်သည်၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်
 ရှိသောဝုဒ်တည်း။

ဣဒါနိယသုခခါန္တံ၊ တတော၊ ထိုကောင်းမှုမှ၊ အဘာယိတဗ္ဗဘာဝေ၊
 မကြောက်အပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြုတော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍၊ သုခသောတန္တိအာဒိ၊ သုခသောတံဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုခသောတံအစရှိ
 သောစကား၌၊ သုခသဇ္ဈေ၊ သုခသဇ္ဈိသည်၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနုမုပ္ပါဒေါ၊ သုခါပိ
 ရာဂတာလောကေတိအာဒိသု၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနုမုပ္ပါဒေါ၊ သုခါပိရာဂတာလော
 ကေဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သုခမူလေ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
 ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ပွင့်တော်မူ
 ခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ လောကေ၊ လောက
 ၌၊ ပိရာဂတာ၊ ရာဂကင်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အ
 ကြောင်းတည်း၊ ယသ္မာစခေါမဟာလိရူပံသုခံသုခါ နုပတိတံသုခါဝက္ကန္တန္တိ
 အာဒိသု၊ ယသ္မာစခေါမဟာလိရူပံသုခံသုခါနုပတိတံသုခါဝက္ကန္တဤသို့
 အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သုခါဓမ္မဏေ၊ သုခ၏အာရုံ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊
 မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊
 သုခံ၊ သုခ၏အာရုံဖြစ်၏၊ သုခံနုပတိတံ၊ သုခ၌အစဉ်ကျ၏၊ သုခါဝက္ကန္တံ၊
 သုခ၌သက်၏၊ ယာဝဠိဒံဘိက္ခဝေနသုကရံ၊ အက္ခာနေနပါဝုဏိတုံယာဝသု
 ခါသဂ္ဂါတိအာဒိသု၊ ယာဝဠိဒံဘိက္ခဝေန သုကရံအက္ခာနေနပါဝုဏိတုံယာ
 ဝသုခါသဂ္ဂါဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သုခပဋ္ဌယဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာ၏
 အသောက်အပံ့ဟူသောအရပ်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယာဝဠယတ္ထကံကာလံ၊ အကြင်မျှသောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ယာ
 ဝ အဘိဝိသ၊ အလွန်လျှင်၊ သဂ္ဂါ၊ ကောင်းမြတ် ကုန်သော နတ်ပြည်တို့
 သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏အသောက်အပံ့ဖြစ်သောအရပ်တို့တည်း၊ ဣဒံ၊
 ဤနတ်ပြည်ကို၊ အက္ခာနေန၊ ကြားသဖြင့်၊ ပါဝု ဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 နသုကရံ၊ မလွှတ်၊ သုခေါပုညဿဥစ္စယောတိအာဒိသု၊ သုခေါပုညဿဥစ္စ
 ယောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သုခဟေတုမ္ပိ၊ ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်
 သောအကြောင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥစ္စယော၊
 ဆည်းပူးခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်း
 တည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မပိဟာရာဇေတေဓမ္မာတိအာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မပိဟာရာဇေတေဓမ္မာဤ
 သို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဗျာပဇ္ဈေ၊ ကြောင့်ကြမရှိခြင်း၌၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခပိဟာရာ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုပင်၏အဖြစ်၌ကြောင့်ကြသောနေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌာနံပ

ရမံသုခန္တိအာဒိသု၊ နိဗ္ဗာနံပရမံသုခံဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံသည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာခြင်းတည်း။ သုခဿစပဟာနာတိအာဒိသု၊ သုခဿစပဟာနာ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ သုခဝေဒနာယံ၊ သုခဝေဒနာဟူသောအနက်
 ၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ သုခဿစ။ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ပဟာနာ။ ပယ်
 ခြင်းကြောင့်။ အနုက္ခမသုခံသန္တံ၊ သုခမိစ္စဝဘာသိတန္တိ အာဒိသု၊ အနုက္ခ
 မသုခံသန္တံ။ သုခမိစ္စဝဘာသိတံဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဥပေက္ခာ
 ဝေဒနာယံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ အနုက္ခ
 မသုခံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ သုခမိစ္စဝ၊ ချမ်းသာ
 ဟူ၍သာလျှင်။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ နွေဝိမယာအာနန္ဒဝေဒနာဝုတ္တာပရိ
 ယာယေနသုခါဝေဒနာနုက္ခာဝေဒနာတိအာဒိသု၊ နွေဝိမယာအာနန္ဒဝေဒနာ
 ဝုတ္တာပရိယာယေနသုခါဝေဒနာ နုက္ခာဝေဒနာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်
 တို့၌၊ ဣဋ္ဌာသုခေသု၊ အလိုရှိအပ်သောချမ်းသာ၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ အာ
 နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယံအားဖြင့်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝေ
 ဒနာ၊ ဝေဒနာဝင်း၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေဝိမယာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောသော၊ အာဂတော၊ သုခေါပိပါကော ဝုတ္တာနန္တိအာဒိ
 သု၊ သုခေါပိပါကော ဝုတ္တာနံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဣဋ္ဌဝိပါကော၊
 အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၌၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဣဋ္ဌဝိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊
 ဣဋ္ဌဝိပါကောဝေ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၌သာလျှင် ခဠဗ္ဗော မှတ်အပ်၏၊
 ဣဋ္ဌာသာတိ အာဒိသု၊ ဣဋ္ဌဿဤသို့ အစရှိသောစကားတို့၌၊ ယေတဗ္ဗ
 တောစ၊ ရှာဦး အပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌပဒိက္ခေပတောစ၊
 အလိုမရှိအပ်သည်ကို ပယ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌဿ၊ အလို
 ရှိအပ်သော၊ ကမနိယတောစ၊ နှစ်သက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 မနတ္ထိံ မိတ်၌၊ ကမနတောပဝိသနတောစ၊ ဝတ်တတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကန္တဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝိယာယိတဗ္ဗတောစ၊ ချစ်အပ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တပ္ပနတောစ၊ မိတ်ကိုနှစ်သိမ့်စေတတ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိယဿ၊ ချစ်အပ်သော၊ မာနနိယတောစ၊
 မြတ်နိုးအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနဿ၊ မိတ်ကို၊ ပဝနနတောစ၊
 ပွားစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မနပဿ၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဒိဒံ

ပုညာနိတိ၊ ယဒိဒံပုညာနိဟူသည်ကား၊ ယဒိဒံယံဣဒံဝစနံ၊ အကြင်ပုညာနိ
ဟူသောစကားသည်၊ အတ္တိ၊ ဤ၏၊ ဧဝံ၊ ဤပုညာနိဟူသော စကားသည်၊
သုခဿ၊ ချမ်းသာသော၊ ဣဋ္ဌဿ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝိပါကဿ၊ အကျိုး
၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သုခမေဝတံ ယဒိဒံပုညန္တိ၊ သုခမေဝ
တံယဒိဒံ ပုညံဟူသော စကားကို၊ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ ကာရုဏဿ၊
အကြောင်း၏၊ အဘေဒုပစာရံ၊ အဘေဒုပစာကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
တေန၊ ထိုအကျိုးဖြင့် အကြောင်း၏ အဘေဒုပစာကို ဆိုတော်မူသဖြင့်၊
ကတုပစိတာနံ၊ ပြုအပ် ဆည်းပူးအပ်ကုန်သော၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊
အဝဿန္တ ဘဝိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာ
ရ၍၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ သက္ကစံ၊ ရှိသောစွာ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
မှုတို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာနိတိ၊ ပြုကုန်လော့ဟူ၍၊ ပုညကိရိယာယံ၊ ကောင်းမှုကို
ပြုခြင်း၌၊ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
တတ္ထ၊ ထိုကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ အာဒရဉ္စ၊ ရှိသဖြင့်၊ ကုသလည်း၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ သုနေတ္တကာလေ၊
သုနေတ္တရသေ့ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ပုညကဓမ္မေန
ကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော၊ ကါလပတ်လုံး၊ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစား
ဘူးသော၊ တဝန္တရပဋိစ္ဆန္တံ၊ တဝတပါးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဥဇ္ဇာရတမံ၊
အထူးသဖြင့်ပြန့်ပြောသော၊ ပုညဝိပါကံ၊ ကောင် မူ၏အကျိုးကို၊ ဥဒါဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပါကဉ္စံ၊ ထင်ရှားသည်
ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဇာနာမိ
ခေါပနာဟန္တိအာဒိ၊ အဘိဇာနာမိခေါပနာဟံ၍ သို့အစရှိသော စကားကို
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဘိဇာနာမိတိ၊ အဘိဇာနာ
မိဟူသည်ကား၊ အဘိဝိသိဇဋ္ဌန၊ တူးသော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနာမိ၊
သိတော်မူ၏၊ ပစ္စက္ခေတာ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓာမိ၊ သိတော်မူ၏၊
ဒိဃရတ္တန္တိ၊ ဒိဃရတ္တံဟူသည်ကား၊ စိရကဗလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလ
ပတ်လုံး၊ ပုညာနန္တိ၊ ပုညာနံဟူသည်ကား၊ ဒါနာဒိကုသလဓမ္မာနံ၊ ဒါနအစ
ရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ သတ္တဝဿာနိတိ၊ သတ္တဝဿာနိဟူ
သည်ကား၊ သတ္တသံသန္တရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တန္တိ၊ မေတ္တံဟူသည်
ကား၊ မိစ္ဆာဘိ၊ ချစ်ခင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိတ္တာ၊ မိတ္တာမည်
၏၊ သိနိယတိ၊ ချစ်ခင်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

တည်း၊ မိတ္တံ၊ ချစ်တတ်သည်။ ဘဝါ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ မေတ္တာ၊ ချစ်
တတ်သည်။ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊
သော၊ ဥစ္စာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ
မည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ လက္ခဏာဒိတော၊ မှတ်ကြောင်းအစရှိသော
အားဖြင့်၊ ဟိတာကာရပဝတ္တိလက္ခဏာ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသောအ
ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းရှိ၏၊ ဟိတုပသံဟာရရသာ၊ အစီး
အပွားကိုဆောင်ရွက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အာစာတဝိနယပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ရန်ငြိုး
ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ မနာပဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို
မြင်ခြင်းလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏၊ ဗျာပါဒုပသမော၊ ဒေါသမှငြိမ်း
ခြင်းသည်၊ ဇေတိဿ၊ ဤမေတ္တာ၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ သိနေဟသမ္ဘ
ဝေါ၊ ချစ်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝိပုတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း၊ သာ၊ ထိုမေတ္တာ
သည်၊ ဇေတိဿ၊ ထိုစိတ်အား၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တံ၊
မေတ္တာမည်၏၊ မေတ္တဝိတ္တံဘာဝေတွာတိ၊ မေတ္တဝိတ္တံဘာဝေတွာဟူသည်
ကား၊ မေတ္တာသဟဂတံ၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိတ္တသီ
သေန၊ စိတ်ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာသမာဓိ၊ မေတ္တာသမာဓိကို၊ မေတ္တာဗြဟ္မ
ဝိဟာရံ၊ မေတ္တာဗြဟ္မ ဝိဟာရကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ စေတ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း
ကောင်း၊ ဝဇေတွာစ၊ ပွားစေ၍လည်းကောင်း၊ သတ္တသံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ္ပေတိ၊
သတ္တဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ္ပဟူသည်ကား၊ သတ္တမဟာကပ္ပေ၊ မဟာကပ်ချနှစ်ကပ်
တို့ပတ်လုံး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇဂ္ဂဟဏေနေတံ၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇသဒ္ဓါဖြင့်
သာလျှင်၊ သံဝဇ္ဇဋ္ဌာယိဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယိနောပိ၊ သံဝဇ္ဇဋ္ဌာယိဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယိကပ်တို့
ကိုလည်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣမံလောကန္တိ၊ ဣမံလောကံဟူသည်
ကား၊ ကာမလောကံ၊ ကာမဘုံသို့၊ သံဝဇ္ဇမာနေသုဒန္တိ၊ သံဝဇ္ဇမာနေသုဒံဟူ
သည်ကား၊ သံဝဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သုဒန္တိ၊ သုဒံဟူသည်ကား၊
နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝိနဿမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယံဝဇ္ဇမာနေသု ဒန္တိစ၊
ဟံဝဇ္ဇမာနေသုဒံဟူ၍လည်း၊ ဗဒန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ ကပ္ပေတိ၊ ကပ္ပဟူသည်
ကား၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကပ္ပသိဝံသန၊ ကပ်ကို အပြီးပြုသ
ဖြင့်၊ လောကော၊ လောကကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း ကား၊
လောကောပိ၊ လောကသည်လည်း၊ ဝိပဿမာနေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကပ္ပေါပိ၊

ကပ်သည်လည်း။ နိယတေဝ။ ကုန်သည်သာတည်း။ ယထာဟာဏုရား
 ဟယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ကာလောဗာ သတိဘူတာနိ
 သဗ္ဗာနေဝသဟတ္ထနာတိ။ ကာလောဗာသတိဘူတာနိ သဗ္ဗာနေဝသဟတ္ထ
 နာဟူ၍။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာလော၊ ကာလသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။
 သဟ၊ တကွ။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောဘူတာနိ၊ သတ္တ
 ဝါတို့ကို။ စံသတိ၊ စား၏။ ။

အာဘဿရူပဂေါဟောဒိတိ၊ အာဘဿရူပဂေါဟောဒိဟူ၍ ဝုတ္တတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဇောသံဝေဒနသေန မီးပျက်
 သောကဗ္ဗာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ကပ္ပဝဗ္ဗာနံ၊ က. ဗ္ဗာသ
 ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အာဘဿရူပဂေါဟောဒိတိ၊ အာဘဿရူပဂေါဟူ
 သည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအာဘဿရူပဟောသံ၌၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊
 ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဘဿရူပဟူ၊ လာကံ။ အာ
 ဘဿရူပဟူသံ၌၊ ဥပဝစ္ဆာမိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏။ အာဘဿရူပဂေါဟောဒိတိ၊ အာ
 ဘဿရူ ပြောသံသို့ ကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝေဒမာနေတိ၊ ဝိဝေဒမာ
 နေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဟမာနေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ ဇာယမာနေ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုညံ
 ဗြဟ္မဝိမာနံဥပပဇ္ဇာမိတိ၊ သုညံဗြဟ္မဝိမာနံဥပပဇ္ဇာမိဟူသည်ကား။ ကဿ
 စိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊
 ဖြစ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ သုညံ၊ ခတ်သော၊ ပဌမဈာန
 တုမ္မိသင်္ခါတံ၊ ပဌမဈာနတုံဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဗြဟ္မဝိမာနံ၊ အကြွင်းဗြဟ္မ
 ဝိမာနံသည်။ အာဒိတော၊ အစ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ အစ၌ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပေမိ၊ ကပ်၏။ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ
 သည်ကား။ ကာမာဝရေသတ္တေဟိ၊ ကာမာဝရေသတ္တဝါတို့ထက်၊ သေဇ္ဇ
 ဌေနစ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့
 သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဗြူဟိတဂုဏတာယစ၊ ပွားစေအပ်သော
 ဂုဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရတော၊ ဗြဟ္မဝိ
 ဟာရတရားကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တဌေနစ၊ ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမည်၏။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဗြဟ္မဝုရောဟိတေဟိ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ
 ဗြဟ္မဝုရောဟိတဗြဟ္မာတို့ထက်၊ မဟန္တော၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ
 တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာ ဗြဟ္မာ မည်၏။

တထော၊ သိတိ၊ ဧတေ၊ ဤဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မပုဒ်ရာဟိတာဗြဟ္မာတို့
 ကံ၊ အဘိဘဝိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိ
 ဘူ၊ အဘိဘူမည်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မပုဒ်ရာဟိတာဗြဟ္မာ
 တို့သည်၊ ဧကနမိ၊ တစ်ခုတည်းသော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ဖြင့်၊ နအဘိဘူထော၊
 မလွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဘည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဘိဘူတော၊ အန
 ဘိဘူတမည်၏၊ အညဒတ္ထ၊ တိသောသဒ္ဓေါ၊ အညဒတ္ထ၊ ဟူသောဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ ကံသဝစနေ၊ စင်စစ်ဟူသောစကား၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါ
 သော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဒသောတိ၊ ဒသောဟူသည်ကား၊ ဒဿနသီလော၊
 မြင်ခြင်း၊ အလေ့ရှိ၏၊ သော၊ ထိုမဟာ ဗြဟ္မာသည်၊ အတိတာ နာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန်နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်တို့ကို၊ ဒဿနသမတ္ထော၊ မြင်စွမ်းနိုင်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဘိညာဉာ ဧကေန၊ အဘိညာဉ် ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿိတဗ္ဗံ၊
 မြင်ဆိုက်သောတရားကို၊ ပဿာမိ မြင်၏၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကြွင်းသော ဗြဟ္မာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဗလေန၊ ဣဒ္ဓိပါဒကို ပွားစေခြင်း၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ မိတ္တဉ္စ၊ မိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဝသေ၊
 အလို၌၊ ဝတ္ထေမိ၊ လိုက်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝသဝတ္ထိ၊ အလိုသို့လိုက်စေသည်
 ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ သမာပတ်
 ရှစ်ပါးကို ရသည်သာလျှင်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ တထော၊ ထိုသို့
 သောအခြင်းအရာအာ၊ ဖြင့်၊ သတ္တဟိတဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပါရမီပူရဏဉ္စ၊ ပါရမီဖြည့်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဩသောကေန္တော၊ ဩဉ္စရသည်ဖြစ်၍၊ တာသုဇေဝန္တိသုဈာနဘူမိ
 သု၊ ထိုပဌမ-ဒုတိယ-ဈာန်နှစ်တို့၌သာလျှင်၊ နိကန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေတ္တာဗြဟ္မ ဝိဟာရဝေသေန၊ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာ
 ရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ သံသရိကိရ၊ ကျင်လည်
 သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တဝဿာနိ(ပ)ဝသဝတ္တိတိ၊ သတ္တဝဿာ
 နိ(ပ) ဝသဝတ္တိဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရူပါဝရပုညဿ၊ ရူပါဝရ
 ကုသိုလ်၏၊ ဝိပါက မဟတ္တတံ၊ အကျိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာမဝစရပုညဿပိ၊ ကာမ
 ဝစရကုသိုလ်၏လည်းတံ၊ ထိုအကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊

ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆတ္တိံသက္ခတ္တန္တိအာဒိ၊ ဆတ္တိံသက္ခတ္တန္တိသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သက္ကော
 အဟောသိန္တိ၊ သက္ကောအဟောသိဟူသည်ကား၊ ဆတ္တိံသဝါရေ၊ သုံး
 ဆဲ့ခြောက်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောဘဝ၌၊ အနုပပဇ္ဇိတွာ၊
 မဖြစ်မူ၍၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်သော၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်
 တို့ကို အစိုးရသော၊ တာဝတိံသ ဒေဝရာဇာ၊ တာဝတိံသ ဘုရင်မင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ၊ ရာဇာအဟောသိန္တိ အာဒိ၊ ရာဇာအဟော
 သိ၍သို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထရိယ
 ဓမ္မေဟိစ၊ အံတွယ်ဖြစ်သောအကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟ၊ ဣဟိစ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လော
 ကံ၊ လောကကို၊ ဓမ္မေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ရာဇာ၊ ရာဇာမည်၏၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိစက္ကေဟိစ၊ သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝတ္တေတိ၊ လည်
 စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ တေဟိ
 စ၊ ထိုသမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝတ္တေတိ၊ လည်စေ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ စ၊ တနည်း
 ကား၊ တေသ္မိ၊ ထိုမင်း၌၊ ပရဟိတာယ၊ သူတပါးတို့၏အစီးအပွားအကျိုး
 ဌ၊ ဣရိယာပထစက္ကာနံ၊ ဣရိယာပုဒ်ကည်းဟူသောစက်တို့၏၊ ဝတ္တော၊
 လည်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိ
 မည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ရာဇာတိပဒံ၊ ရာဇာဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ သာမညံ၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသောသာ မညဖြစ်သောပုဒ်
 တည်း၊ စက္ကဝတ္တိတိပဒံ၊ စက္ကဝတ္တိဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝိသေသံ၊ ထူးသော
 ပုဒ်တည်း၊ ဓမ္မေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊ ဥပယေနသမေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 ဝတ္တတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဓမ္မေနော၊ အသင့်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဓန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊
 ရ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရာ
 ဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရဟိတာဓမ္မေ၊ သူတပါးတို့၏အ
 စီးအပွားတို့ကို၊ စရဏေန၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊
 အတ္တဟိတဓမ္မေ၊ မိမိ၏အစီးအပွားတို့ကို၊ စရဏေနစ၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊

ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်၏။ စတုရန္တဿ၊ လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းဖြင့် တန်ဆာအပ်သောမြေကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စတုရန္တော၊ စတုရန္တမည်၏။ စတုသမုဒ္ဒန္တယစ၊ လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိ သည်လည်းဖြစ်သော။ စတုဗြဟ္မဒီပဝိတူသိတာယစ၊ လေးပါးအပြားရှိသော ကျွန်းကြီးတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပထဝီယာ၊ မြေ ကို။ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ကောပါဒိပစ္စတ္ထိကေစ၊ အမျက် စသောရန်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ သဗ္ဗရာဇေနာ စ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒဏ္ဍန၊ တုတ်မဆောင်သ ဖြင့်။ အသတ္တန၊ ထားမဆောင်သဖြင့်။ ဝိဇေတိ၊ အောင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာထိုကြောင့်။ ဝိဇိတာဝိ၊ ဝိဇိတာဝိမည်၏။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌။ တာ ဝရဘာဝံ၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းတတ်တံ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ကော နဝိ၊ တစ်တယောက်သော သူသည်။ တတော၊ ထိုဇနပုန်မှ။ စာလေတုံ၊ ရှေ့စေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တမ္ပိ၊ ထိုမင်း၌။ ထာဝရိယပတ္တော၊ တည်တံ့သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ အနုပသုတ္တော၊ အဖန်ဖန် သွဉ်သည်ဖြစ်၍။ သကမ္ပနိရတော၊ မိမိအမှု၌သာနေလျှော့သည် ဖြစ်၍။ အစလော- အသမ္ပဝေမိ၊ တုန်ထုပ်ရွှေရှားခြင်း မရှိသော။ ဇနပ ဒေါ၊ ဇနပုန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇနပဒထာဝရိယ ပတ္တော၊ ဇနပဒထာဝရိယပတ္တမည်၏။ ။

စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာ၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာ၊ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာ၊ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာ၊ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာ၊ ဂ ဟပတိရတနံ၊ သူဌေးကြီးရတနာ၊ ပရိကာယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေဟိသတ္တဟိရတနေဟိ၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သောရတနာတို့၌ သမုပေတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တရတန သမ္ပန္နာဝတော၊ သတ္တရတန သမ္ပန္နာဝတမည်၏။ ဟိ၊ ချီးအုံး၊ တေသု၊ ထိုခုနစ်ပါးသောရတနာတို့တွင်။ ရာဇာ၊ မင်းဖြစ်သော။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာ ဝတေးသည်။ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာဖြင့်။ အဇိတံ၊ မအောင်အပ်သော နိုင်ငံကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဟတ္ထိအဿရတနေဟိ၊ ဆင်ရတနာမြင်းရတ နာတို့ဖြင့်။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သလျှင်။ အနုဝိစ ရုတိ၊ ထည့်လည်၏။ ပရိကာယကရတနေန၊ သားကြီးရတနာဖြင့်။ ဝိဇိတံ၊

နိုင်ငံကို၊ အနုရုက္ခာဒိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သောရတနာတို့ဖြင့်၊ ဥပဘောဂသုခံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသောစကြာရတနာဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းအား။ ဥဿဟာသတ္တိယောဂေါ၊ ဥဿဟာသတ္တိနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသားကြီးရတနာဖြင့်၊ မန္တသတ္တိယောဂေါ၊ မန္တသတ္တိနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္တိအဿဂဟပတိရတနနဟိ၊ ဆင်ရတနာခြင်းရတနာသူဌေးရတနာတို့ဖြင့်၊ ပဘူသတ္တိယောဂေါ၊ ပဘူသတ္တိနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗရိပုဏ္ဏော၊ အလွန်ပြည့်စုံသည်ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတ္ထိမဏိရတနနဟိ၊ မိန်းမရတနာပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်၊ တိဝိသေမ္ပတ္တိယာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏။ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သော၊ ထိုစကြာမင်းသည်၊ ဣတ္ထိမဏိရတနနဟိ၊ မိန်းမရတနာပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်၊ ဘောဂသုခံ၊ ဘောဂသုခကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ သေသေဟိ၊ ကြွင်းသောရတနာတို့ဖြင့်၊ ဥပဘောဂသုခံ၊ ဥပဘောဂသုခကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ ဝိသေသတောစ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုစကြာမင်းအား၊ ပရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သောရတနာတို့သည်၊ အဒေါသကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊ အဒေါသဟူသောကုသိုလ်မူလသည် ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ မတ္တိမာနိ၊ အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သောရတနာသုံးပါးတို့သည်၊ အလောဘကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊ အလောဘဟူသောကုသိုလ်မူလသည် ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပဒေသရုဇ္ဈသဟိ၊ ပဒေသရုဇ္ဈသဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကရုဇ္ဈသ၊ ငယ်သောပြည်၏။ ဧတဒဟောသီတိ၊ ဧတဒဟောသီဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တိယာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်၌ဖြစ်သော၊ စက္ကဝတ္တိကာလေ၊ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ မေးငါ့အား၊ ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်ကံ၏။ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအာဒိကံ၊

ဤသို့အစရှိသောဇောတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ဝိ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌လည်း။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံအကျိုးရှိသည်သာ
ဖြစ်သောဇောတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။
တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ စက္ကဝတ္ထိကာလဝ
သေန၊ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သော အခါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်
ခြင်းတည်း။ ဇေမဟိဒ္ဓိကောတိ၊ ဇေမဟိဒ္ဓိကောဟူသည်ကား။ မဏိရတန
ဟတ္ထိရတနာဒိပမုခါယ၊ ပတ္တမြားရတနာဆင်ရတနာ အစရှိသည်အမှူးရှိ
သော၊ ကောသဝါဟနသမ္ပတ္တိယာစ၊ ကျီကြွယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဇနပဒထာဝရိယာပတ္တိယာစ၊ ဇနပုဒ်၌တည်တံ့သည်၏အဖြစ်
သို့ရောက်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိ၏။ ဇေမဟာနူဘာဝေါတိ၊ ဇေမဟာနူဘာဝေါဟူသည်ကား။ စက္ကရတနာ
ဒိသမ္ပန္နာဂမေန၊ စကြာရတနာအစရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ခြင်း
ဖြင့်၊ ကာသမိဝိ၊ တရံတယောက်သောသူအားလည်း။ ပိဋ္ဌံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို၊
အဟ၊ ရာဇန္တော၊ မပြုဘဲသာလျှင်၊ သဗ္ဗရ၊ ဇုဟိ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့
သည်။ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပုနိန္ဒိတဿ၊ သနဝဟာသဝနောဒီဟိ၊ ခံယူ
အပ်သောအဆုံးမရှိခြင်းကောင်းကင်သို့သွားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဇေ
မဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အစွမ်းရှိ၏။ ဒါနဿာတိ၊ ဒါနဿဟူ
သည်ကား။ အန္ဓာဒိဗေယျ၊ ဓမ္မပရိစ္ဆာဂဿ၊ ထမင်းအစရှိသော လှူကွပ်
ဝတ္ထုကိုစွန့်ကြဲခြင်း၏၊ ဒမဿာတိ၊ ဒမဿဟူသည်ကား။ စက္ခာဒိဇ္ဈုန္ဒယ
ဒမဿစေ။ စက္ခုစသောဇ္ဈုန္ဒကိုဆုံးမခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သမာဒါန
ဝသေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရာဂါဒိကိလေသဒမနဿာစ၊
ရာဂစသောကိလေသာတို့ကိုဆုံးမခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သံယမဿာတိ၊
သံယမဿဟူသည်ကား။ ကာယဝစိ သံယမဿ၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစေင့်
စည်းခြင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ သမာဒါနဝသေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း၏
အစွမ်း အားဖြင့်၊ ယံကိလေသ ဒမနံ၊ အကြင် ကိလေသာကို ဆုံးမခြင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကိလေသာကိုဆုံးမခြင်းသည်။ ဘာဝနာမယံ၊
ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုတည်း။ တဉ္စုခါ၊ ထိုဘာဝနာဖြင့်ပြီး
သောကောင်းမှုကိုလည်း။ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာနုဘူတံ၊ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာ
ရဖြစ်၍ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဥပစာပေ
နာဘာဇေန၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊
တသ္မိဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှု၌လည်း။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှုသည်။ အပ္ပနာပဋ္ဌံ၊

အပ္ပနာသို့ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ အသ၊ ထိုသုခနတ္တသရော
 အား၊ ယထာဝရတ္တာသု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ခုသုချာန
 ဘုရိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော မဟာဗြဟ္မာသို့ အာဘဿရာသုတ်နှင့်၊ ဥပပတ္တိ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရေန၊ ဤမှတစ်ပါးသော၊ တိပိဓေ
 နာဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင် မှုကြောင့်လည်း၊ ယတေရဟံ၊ ထိုက်
 သည်အားလျော်စွာ၊ စက္ကဝတ္တိအာဒိဘာဝေါ၊ စကြာဝတေးမင်းအစရှိသော
 အဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကာ
 ယသက္ခိ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သက်သေကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ပုညာနံ၊
 ကောင်းမှုရှိ၏။ ဝိပါကမဟန္တတံ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို
 သာလျှင်၊ ဂါထာဗန္ဓနံ၊ ဂါထာဖွဲ့သဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပုညမေဝါတိအာဒိ၊ ပုညမေဝဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ပုညမေဝအစရှိသော စကား၌၊ ပုညမေဝသော
 သိက္ခယျာဟိ၊ ပုညမေဝသောသိက္ခယျဟူသည်ကား၊ ယောကုလပုတ္တော
 အကြင် အမျိုးသားသည်။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုး စီးပွားကို အလိုရှိ၏။
 သောကုသပုတ္တော၊ ထိုအကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော အမျိုးသားသည်။
 ပုဇ္ဇမလနိဗ္ဗတ္တနုတောစ၊ ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနံ၊ သန္တာန်ကို၊ ပုနနုတောစ၊ ဖြူစင်
 စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုညန္တံ၊ ပုညံဟူ၍၊ လန္ဈနာမံ၊ ရေအပ်
 သောအမည်ရှိသော၊ တိပိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကုသလသမဝ၊ ကုသိုလ်
 ကိုသာလျှင်၊ သိက္ခယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ နိဝေသယျ၊ သွင်းထားရာ၏၊ ဥပပိနေ
 ယျ၊ ဆည်းပူးရာ၏။ ပဿေဝယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာယတဂ္ဂန္တံ၊ အာယတဂ္ဂ်ဟူသည်ကား၊ ဝိပူလဗ
 လတာယ၊ ပြန့်ပြောသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဠာရဗလတာ
 ယ၊ များမြတ်သောအကျိုး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ အာယ
 တဂ္ဂမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိယမနာပဗလတာယ၊ ချစ်အပ်မြတ်နိုးအပ်
 သောအကျိုးရှိခြင်းကြောင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ အာယတဂ္ဂမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ယောနိသောမနာဝိကာရာဒိပစ္စယေန၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းအစ
 ရှိသောအကြောင်းရှိသော၊ အာယနုဥဠာရတမေန၊ လွန်ကဲထူးမြတ်သော

အကြောင်းဖြင့်၊ အင်္ဂု၊ မြတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ အာယတဂ္ဂမည်၏၊ တကာရော၊ တအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်း၊ ကိပ္ပိတကံ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာယေနပုညဖလေန၊ ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့်၊ အင်္ဂုပဝေနံ၊ ပြဋ္ဌာန်း၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ အာယတဂ္ဂမည်၏၊ တတောဝ၊ ထိုကြောင့်သလျှင်၊ သုခဒြိယံ၊ ချမ်းသာကိုပွားစေတတ်၏၊ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကထဉ္စ၊ အစပ်သို့လျှင်၊ နံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ ဘိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ဒါနဉ္စသမစရိယဉ္စမေတ္တဗိက္ခဉ္စ ဘာဝယေတိ၊ ဒါနဉ္စသမစရိယဉ္စ မေတ္တဗိက္ခဉ္စဘာဝယေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သမစရိယန္တိ၊ သမစရိယံဟူသည်ကား၊ ကာယဝိသမာဒိနံ၊ ကာယဝိသမာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ကာယသမာဒိစရိတံ၊ ကိုယ်၏ညီညွတ်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်ကို၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလံ၊ အလွန်အကျူးအထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘာဝယေတိ၊ ဘာဝယေဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ အစဉ်၌၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဧတေခမ္မေတိ၊ ဧတေခမ္မဟူသည်ကား၊ ဒါနာဒိကေ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ ဧတေသုစရိတခမ္မေ၊ ဤသုစရိတ်တရားတို့ကို၊ သုခသမုဒ္ဓယေတိ၊ သုခသမုဒ္ဓယေဟူသည်ကား၊ သုခါနံသံသေ၊ ကောင်းသော အာနိသင်ရှိကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုဒါန အစရှိကုန်သော သုစရိတ်တရားတို့၏၊ အာနိသံသဖလမ္ပိ၊ အကျိုးဆက် အကျိုးရင်းသည်လည်း၊ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အဗျာပဇ္ဇံသုခံလောကန္တိ၊ အဗျာပဇ္ဇံသုခံ လောကံဟူသည်ကား၊ ကာမန္တန္ဓာဒိဗျာပါဒ ဝိရေတိတတ္ထာ၊ ကာမန္တန္ဓအစရှိသောကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ကြောင့်အဗျာပဇ္ဇံနိရုက္ခံ၊ ဆင်ရဲမရှိသော၊ ပရပီဇ္ဇာတာဝေန ပန၊ သူတပါးကိုနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်၌ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုစရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ ဈာနသမာပတ္တိဝသေန၊ ဈာနသမာပါတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခဗဟုလတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဈာနပုညာနံ၊ ဈာနတည်းဟူသောကောင်းမှုတို့အား၊ သုခံကေန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသော၊ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လည်းကောင်း၊ ဣတရံ၊ ပုညာနံပန၊ ဤမှတပါး ကုန်သောကောင်း

မူၤသီၤ၊ တဒညသမ္ပတ္တိဘဝသင်္ခါတံ၊ ထံၤဗြဟ္မာပြည်မှတပါးသော ပြည်စံ
သော ဘဝဟုဆိုအပ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ လောကဉ္စ၊ လောက
သို့လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောသပညော၊ ပညာရှိသောဝုပ္ပါလ်သည်၊ ဥပ
ပဇ္ဇတိဥပေတိ၊ ရောက်ၤ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တစ၊ ဤသုတ်၌ လည်း
ကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇသမ္ပတ္တိဇေ၊ ဝဇ္ဇနှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ၤ၊ ဒုတိယသုတ္တံ
ဒုတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေနိပါတ်-ပဿန္တိတ္ထဝဂ်-၃-ဥဘောအတ္ထသုတ်

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဘာဝိဘောတိ၊ ဘာဝိတောဟူသည်ကား၊
ဥပ္ပါဒိတောစ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇိတောစ၊ ပွားစေအပ်
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုလိကတောတိ၊ ဗဟုလိကတောဟူသည်ကား၊
ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူ
သည်ကား၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်ၤ၊ တံ၊ ထိုအစီးအပွားကို၊ အရ
ဏိယတောဥပပန္နဗ္ဗတော၊ ကပ်အပ်သောကြောင့်၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထဟူ၍
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်ၤ၊ သမဓိဂယှတိဋ္ဌတိတိ၊ သမဓိဂယှတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အပိဇယိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊
ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ၤ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဘူတော၊
မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်ၤ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်ၤ၏အဖြစ်၌၊
ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ မျက်မှောက်သောကိုယ်ၤ၏အဖြစ်၌ဖြစ်
သည်၊ ဣလောကပရိယာပန္နံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌အကျုံးဝင်ၤ၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္မရာယိကန္တိ၊ သမ္မရာယိကံ
ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဝသေန၊ တရားနှင့်စပ်သဖြင့်၊ သမ္မရေတဗ္ဗတော၊ အဖန်
ဖန်ရောက်အပ်သောကြောင့်၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ သမ္မ
ရာယော၊ သမ္မရာယမည်ၤ၊ သမ္မရာယေ၊ တမလွန် လောက၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်
သည်တည်း။ သမ္မရာယိကံ၊ တမလွန်လောက၌ဖြစ်သည်၊ ပရလောကပရိ
ယာပန္နံ၊ တမလွန်လောက၌အကျုံးဝင်ၤ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်ၤ။ ။

ဗိဇ္ဇမ္ဗိကော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ ဧသဧသော
 အတ္ထောနာမ၊ ဤအကျိုးမည်သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္ပရာယိ
 ကော၊ တလွန်လောက၌ဖြစ်သော၊ ဧသဧသော အတ္ထော၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ကောဝါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ သင်္ခ
 ပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယံဣလောကသုခဉ္စ၊ အကြင်
 ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ယံဣလောကသုခါဝဟဉ္စ၊ အကြင်ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ချမ်းသာကို
 ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇမ္ဗိ
 ကော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုး
 တည်း၊ ဣဒံအယံအတ္ထော၊ ဤအကျိုးသည်၊ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်
 နည်းဟူမူကား၊ ဝဟဉ္စာနံ၊ လူတို့အား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊
 ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတစုံဘရသော၊ ဝိတ္တု၊ ပကာရဏံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သောအဆင်အပါး၊ အနာဂုလကမ္မန္တတာ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော
 အမှုရှိသည်၏အဖြစ်၊ အာရောဂျသံဝိဓာနံ၊ အနာကင်းသည်၏အဖြစ်တည်း
 ဟူသောစာတ်၏ ညီညွတ်ခြင်းစသော အဓိအရင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒ ကြံယူ
 ယောဂဝိဟိတာနိ၊ အဏ္ဏတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည် ကို ပြုခြင်းနှင့်
 ယှဉ်သော အဓိအရင်းတို့၊ သိပ္ပံယတနဝိဇ္ဇဋ္ဌာနာနိ၊ အသက်မွေးကြောင်း
 ဖြစ်သောဆင်စီးခြင်းစီးစသောအတတ် လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ခြင်းစသော
 အမှု၊ သင်္ဂဟိတပရိဇနဘာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောပရိသတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနံပန၊ ခုနားတို့
 အားကား၊ ဇိဝိတပရိက္ခရာ၊ အသက်၏အရံအတား ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ
 ဣမေဝိဝရိဗိဏ္ဏပါတသနာသနဝိလာနပစ္စယတေသန္တပရိက္ခရာ၊ သင်္ကန်း
 ဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခ
 ရာတည်းဟူသော အကြင် ပစ္စည်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 ပစ္စည်းတို့ကို၊ အကိစ္ဆလဘော၊ မပြုငြင်သဖြင့်ရခြင်းတည်း၊ ဝေဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စည်းတို့၌၊ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပဗ္ဗိဝဇ္ဇနာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၊ ဝတ္ထုဝိသဒကြံယူသော၊ အ
 ဏ္ဏတ္တဝတ္ထုဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၏သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုခြင်း၊ အပ္ပိစ္ဆတာ၊ အလိုနည်း
 ခြင်း၊ သန္တုပ္ပိ၊ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ပဝိဝေကော၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏စိတ်ငြိမ်ခြင်း၊
 အသံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်မနီးနှောခြင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း
 ပဟိရူပဒေသဝါသသပ္ပုရိသုပနိဿယ သန္တုဗ္ဗသဝနယောနိသော မနုလိ

ကာရာဒယောပန။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေခြင်း သူတော်
ကောင်းကိုမှီဝဲခြင်းသူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာရခြင်း အသင့်အား
ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသည် တို့သည်ကား။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော အကျိုးတို့နှင့်၊ သာဓာ ရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်၏။ ဥဘယာ နုရူပါ
စ၊နှစ်ပါးစုံတို့အားလည်း လျော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်
ကုန်၏။ ၊

အပ္ပမာဒေါတိဇ္ဈေ၊ အပ္ပမာဒေါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့
ခြင်းကို၊ ပမာဒပဋိပက္ခတော၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဇေသဇေသောပမာဒေါနာမ၊ ဤမေ့လျော့ခြင်းမည်
သည်ကား၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပမန္တနာကောရော၊ မေ့လျော့သောအ
ခြင်းအရာတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တတ္ထကတမောပမာဒေါ(ပ) အယံဝုစ္စတိ
ပမာဒေါတိ၊ တတ္ထကတမောပမာဒေါ (ပ) အယံဝုစ္စတိပမာဒေါဟူသော၊
ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ကတမော၊ အ
ဘယ်နည်း၊ ကာသဒုစ္စရိတေန၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝစိဒုစ္စရိတေနဝါ၊ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းသောကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတေနဝါ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏသုဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဝိတ္တသမ၊ စိတ်ကိုဝေါသဂွေ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဝေါသဂ္ဂါနုပ္ပါဒနံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုသ
လာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံဝါ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝနာယ၊
ပွားစေခြင်း၌၊ အသက္ကစ္စ ကြိယာတာ၊ မရိုမသပြုသည်၏အဖြစ်သည်၎င်း၊
အသာတစ္စကြိယတာ၊ အမြဲပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
အနုဗ္ဗိတကြိယတာ၊ ထကြွခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဩလိနဝုတ္တိတာ၊ တွန့်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နိက္ခိတ္တဆန္ဒတာ၊ ချအပ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ နိက္ခိတ္တရရတာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အနာသေဝနာ၊ မမှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘာဝနာ၊ မပွား
စေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဗဟုလိကမ္ဘံ၊ အကြိမ်များစွာ မပြုခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဇေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယောပမာဒေါ၊
အကြင်မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ယာပမန္တနာ၊ အကြင်မေ့လျော့သောအခြင်း

အရာသည်၊ ယံပမတ္တိတတ္ထံ၊ အကြင်မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံကို၊ ပမေဒေါ၊ ပမာဒဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒကုသိုလ်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုအပ္ပမာဒသည်၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အဝိပ္ပဝါဒသော၊ မကင်းမူ၍နေခြင်းတည်း၊ နိစ္စံ၊ အဖြိုး၊ ဥပဗ္ဗိတသတိယာ ထင်သောသတိ၏၊ ဇေတံနာမံ၊ ဤအမည်တည်း၊ ပန၊ ဝါဒထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ သတိသမ္ပဗ္ဗေညယောဂေန၊ သတိသမ္ပဗ္ဗနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပိနော၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အပ္ပမာဒေါတိ၊ အပ္ပမာဒေါဟူ၍၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ဘာဝိတောဗဟုလိကတောတိ၊ ဘာဝိတောဗဟုလိကတောဟူ၍ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံအပ္ပမာဒေါ၊ ဤဆိုအပ်သော အပ္ပမာဒကို၊ ကထံဘာဝိတောပန၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာနာမ၊ အပ္ပမာဒ တရားကိုပွားစေခြင်းမည်သည်၊ ဝိသု၊ အသီးအခြား၊ ကေဘာဝနာ၊ တခုသောဘာဝနာသည်၊ နအတ္ထိမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာကာဝိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ပုညဏှိယာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည်၊ ကုသလကြိယာ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ သာ၊ ထိုကောင်းမှုကိုပြုခြင်းကုသိုလ်ပြုခြင်းကို၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာတွေ၊ အပ္ပမာဒကုသိုလ်ပွားစေခြင်းဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းရှာကုန်ပြီသော၊ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာယိကစေတသိကသံဝရေ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သောစောင့်စည်းခြင်း စိတ်၌ဖြစ်သောစောင့်စည်းခြင်းကို၎င်း၊ ဥပါဒါယအစပြု၍၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ သီလဘာဝနာ၊ သီလကိုပွားစေခြင်းကို၎င်း၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာကိုပွားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ကုသလဘာဝနာ၊ ကုသိုလ်ကိုပွားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇဘာဝနာ၊ အပြစ်မရှိသောတရားကိုပွားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာတိ၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အပ္ပမာဒေါတိဣဒံ၊ အပ္ပမာဒေါဟူသောဤစကားသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။

မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
သိမ်းဆည်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
တေဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်
ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အပ္ပမာဒပဒဿ၊ အပ္ပမာဒ ဟူသောဝုဒ္ဓိ၏၊
အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြ၍၊ ကထေန္တော၊ ဟောသော၊ ဓမ္မကထိကော၊
တရားဟောဝုပ္ပါလ်ကို၊ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်မဟုတ်သဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓောတိ၊ ပြေး
ဝင်သောသူဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ကဿ၊ အဘယ်၊ ကြောင့်နည်းဟု
မူကား၊ အပ္ပမာဒဿ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း၏၊ မဟန္တဘဝတော၊ ကြီးကျယ်
မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံ
ပြည်၌၊ ယမကသလသနံ၊ အင်ကြင်းပင်းပျိုအရံတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား
၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူဆံ့သောအခါ၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်း
တော်မူလျက်၊ အဘိသမ္ဘောမိတော၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ထိတော်
မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စစက္ကာလီသဝသေသု၊ လေးဆွဲငါးဝါတို့၌၊ အတ္တ
နာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဘာဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ ဧကေနပဒေန၊ တဝုဒ်တည်းဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဒဿန္တော၊
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဒေနသမ္ပါဒေထာတိ၊ အပ္ပမာဒေနသမ္ပါ
ဒေထဟူ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အကဝသိ၊
ပြုတော်မူ၏၊ တထာစတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သင့်ရာ၏ဟု ကြံဆအပ်သည်ရှိသော်ကား၊
ယာနိကာနိဝိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇင်္ဂလသနံ၊ ကုန်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ ပဒဇာတာနိ၊ ခြေရာ အပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုခြေရာ အပေါင်းတို့သည်၊ ဟတ္ထိပ
ဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌၊ သမောဓနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
မဟန္တဋ္ဌေန၊ ကြီးသောအနက်ကြောင့်၊ ယဒိဒံယံ၊ ဤဟတ္ထိပဒံ၊ အကြင်ဆင်
ခြေရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဟတ္ထိပဒံ၊ ထိုဆင်ခြေရာကို၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါ
တို့၏ခြေရာအပေါင်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဧဝမဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗေဝေသိမ်းကုန်သော၊ တေဓမ္မံ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပ္ပ
မာဒမူလကော၊ အပ္ပမာဒတရားလျှင်အရင်းရှိကုန်၏၊ အပ္ပမာဒသမောသရ

ကာ၊ အပ္ပမာဒတရား၌ သင်္ကဏ်ကုန်၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊
တေသံ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ အပ္ပမာဒံ၊ ပဿနိတိ။ အပ္ပမာဒံ၊ ပဿနိဟူ
သည်ကား၊ ဒါနာဒိ၊ ဝုတ္တကြိယသံ၊ အလ္လပေးခြင်း၊ အစရှိသောကောင်းမှု
ကိုပြုခြင်းတို့၌၊ အပ္ပမေဇ္ဇနံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ သပ္ပညာ။ ပညာ
ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓော၊ တရားအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿနိ
ပဏ္ဍိန္တိ၊ ထောမေန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့်နည်း ဟူ
မူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော၊ ပဏ္ဍိ
တော၊ ပညာရှိသည်၊ ဥဘော၊ အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို၊ အဓိ
ဝဏ္ဏာတိ၊ ယူဆောင် သိမ်းဆည်းနိုင်၏၊ တေဥဘော၊ အတ္ထော၊ ထိုနှစ်ပါး
သော အကျိုး စီးပွားတို့သည်၊ ကေပန၊ အတယ် သည်တို့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့ စောဒနာတွယ် ရှိသောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ဓမ္မေ၊ ယော၊ အတ္ထော၊ ယော
စတ္ထော၊ သမ္ပရာယိကောတိ။ ဒိဗ္ဗေ၊ ဓမ္မေ၊ ယော၊ အတ္ထော၊ ယော၊ စတ္ထော၊ သမ္ပရာ
ယိကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ပစ္စ
ယော၊ ဇနာ၊ ဝုဒ္ဓိနှင့် ဟုဉ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌
လည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ဓမ္မေ၊ ယော၊ အတ္ထောတိ၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ဓမ္မေ၊ ယော၊ အတ္ထောဟူသည်
ကား၊ ဝာဠသား၊ လူအား၊ တာဝ၊ မှေးဦးစွာ၊ အနု၊ ဇန္တာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်
သော၊ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ၊
အနှောင့်အရှက်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ကသိ၊ ဂေါရက္ခာဒိပိ၊ ဓာနော၊ လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်း
ခြင်းအစရှိသော၊ အစိအရင်ရှိသော၊ လဇ္ဈဗ္ဗော၊ ရအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အကျိုး
စီးပွားကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ပန၊ ရဟန်းအားကား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာ
ဒိ၊ အတ္ထော၊ နှလုံးသာ ရှင်ခြင်းစသော၊ အကျိုးစီးပွားကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော၊ အကျိုးစီးပွားမှတစ်ပါး တမလွန်၌
ဖြစ်သော၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ စတ္ထော၊ သမ္ပရာယိကောတိ၊ ယော၊
စတ္ထော၊ သမ္ပရာယိကောဟူသည်ကား၊ ဥပာယေ၊ သမ္ပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောလူ
ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားကို ကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အတ္ထောတိ၊ သမယာတိ၊ အတ္ထော
တိသယော ဟူသည်ကား၊ ဒုပိ၊ သာပိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်

သော၊ အတ္တဿ၊ အကျိုးကို၊ ဟိတဿ၊ အစီးအပွားကို၊ ပဒိုလာဘာ၊ ရခြင်း
 ကြောင့်၊ လဇ္ဈဗ္ဗေန၊ ရအပ်သောကြောင့်၊ သမိတိသံဂတိသမောဓာနံ၊ ပေါင်း
 ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ လာဘော၊ ရခြင်း
 ကို၊ လဇ္ဈတိ၊ ရအပ်၏၊ သမယောဝေ၊ သမယသည်သာလျှင်၊ အဘိသမ
 ယော၊ အဘိသမယမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိဓုခတာဝေန၊ ရှေးရှု
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမယော၊ ပေါင်းခြင်းတည်း၊ အဘိသမယော၊ ရှေးရှု
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ပေါင်းခြင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဘိသမ
 ယော၊ အဘိသမယကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗိတိသမ္ပန္နတ္တံ၊ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိရော၊ ဗိရမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသုတ်၌၊ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အတ္တသဒ္ဓေန၊ အတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပရ
 မတ္တဿ၊ မြတ်သော အကျိုးစီးပွားဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿဝိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 လည်း၊ သင်္ဂဟော၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလွယ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋသမ္ပတ္တိဝေ၊ ဝဋ္ဋနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂါထာယံပန၊ ဂါထာ၌ကား၊
 ဝိဝဇ္ဇဿဝိ၊ ဝဋ္ဋကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟော၊ ပေါင်း၍
 ယူခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ အပ္ပမာဒေါ(ပ) အနုတ္တရန္တိ၊ အပ္ပမာဒေါ(ပ) အနုတ္တရံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော် မူအပ်၏၊ အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့လျော့ခြင်း
 သည်၊ အမတံပဒံ၊ သေခြင်းကင်းပနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊
 ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏၊
 ပဒံ၊ အကြောင်းတည်း၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သော သူတို့သည်၊ နမိ
 ယန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ ကု
 သိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မတာယထာ၊
 သေသောသူတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်
 မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒမ္ဘိ၊ အပ္ပ
 မာဒတရားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပ
 မာဒတရား၌၊ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏၊ ဂေါစရေ၊ အာရုံဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏၊ သာ
 တတိကာ၊ မြဲသော သတိရှိကုန်သော၊ နိစ္စံဒဋ္ဌပရက္ကမာ၊ မြဲသောလုံ့လရှိ
 ကုန်သော၊ တေဇိရာ၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဈာယိနော၊ ကံကြမ္မာတည်းဟူသော

မျိုးစေ့ကို အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော ဖိဖြင့်ဖုတ်မြိုက်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အတု
မရှိမြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ မျက်မှောက် ပြုကုန်၏။
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာဘိသယောတိဇ္ဇေ၊ အတ္တာဘိသယဟူသော
ဤပါတ်၌၊ လောကုတ္တရတ္ထဝသေနဝိ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော အကျိုး၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
တတိယသုတ္တံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဧကနိပါတ်-ပဿန္နဝိတ္ထဝဂ်-၄-အဗ္ဗိပုဉ္ဇသုတ်၊

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဧကပုဂ္ဂလောတိဇ္ဇေ၊ ဧကပုဂ္ဂလောဟူသော
ဤပုဂ်၌၊ ပုဂ္ဂလောတိဇ္ဇာယံ၊ ပုဂ္ဂလောဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝေါဟာရ
ကဏ္ဍ၊ ဝေါဟာရဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာ
လေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်၊ သမ္ဗုတိ ဒေသနာ၊ သမ္ဗုတိဒေသနာ လည်းကောင်း၊
ပရမတ္ထဒေသနာ၊ ပရမတ္ထဒေသနာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊
နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တော၊
သတ္တဝါ၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား၊ ခတ္တိယော၊ မင်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏား၊ ဒေဝေါ၊ နတ်၊ မာရော၊ မာရ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇ္ဈပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သောဒေသနာသည်၊ သမ္ဗုတိဒေသနာ၊ သမ္ဗုတိဒေသနာမည်၏။ အနိစ္စံ၊
အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်၊ ရေ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့၊ ဓာတု၊ ဓာတ်၊
အာယတနာ၊ အာယတနတို့၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေ
ဇ္ဈပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဒေသနာသည်၊ ပရမတ္ထဒေသနာနာမ၊ ပရမတ္ထ
ဒေသနာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဗုတိဝသေန၊ သမ္ဗုတိဒေသနာ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသာနာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်
ဟူသောတရားအထူးကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။
နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သမ္ဗုတိဒေသနံ၊ သမ္ဗုတိဒေသနာကို၊ ဒေသေတိ
ဟောတော်မူ၏။ ယေပန၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ပရမတ္ထဝသေန၊
ပရမတ္ထဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသာနာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောတရားအထူးကို၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ သ

မတ္တာ။ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ပရမတ္ထဒေသနံ။ ပရမတ္ထဒေသနာတော်ကို။ ဒေသတိ။ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိဝံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုသင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့။ ဒေသတာသာဓကသလော၊ ဒေသတာသာဓကလိမ္မာကြွင်းကျင်သော။ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ အတ္ထသံဝဏ္ဏ နကော၊ အနက်ကို ဖွင့်တတ်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ယေ၊ အကြင်တပည့်တို့သည်။ ဒမိဇ္ဇဘာသာယ၊ ဒမိဇ္ဇဘာသာဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ ဒမိဇ္ဇဘာသာယ၊ ဒမိဇ္ဇဘာသာဖြင့်။ အာစိက္ခတိ၊ ကြား၏။ ယေ၊ အကြင်တပည့်တို့သည်။ အန္ဓကဘာသာဒိသု၊ အန္ဓကဘာသာအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရာယ၊ တပါးပါးသောဘာသာဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ တာယဘာသာယ၊ ထိုတပါးပါးသောဘာသာဖြင့်။ အာစိက္ခတိ၊ ကြား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ တေမာဏဝကော၊ ထိုတပည့်သူယော်တို့သည်။ ဆေကံ၊ လိမ္မာသော၊ ဗျတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာဂမ္မစွဲကုန်၏။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဗ္ဗန္တိ၊ သင်ယူကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ အာစရိယောပိယ၊ ဆရာကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တယော၊ ဗဒါပိယ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကဲ့သို့။ ကထေတဗ္ဗဘာဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ဥတေနိ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိဏ္ဍိဝိဇ္ဇကေနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဒေသဘာသာကောသလ္လမိဝ၊ ဒေသဘာသာဓိလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ သမ္ဗုတိပရမတ္ထကောသလ္လံ၊ သမ္ဗုတိပရမတ်၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ နာနာဒေသဘာသာမာဏဝကောပိယ၊ အထူးထူးသော ဒေသဘာသာရှိသော တပည့်သူငယ်တို့ကဲ့သို့။ သမ္ဗုတိပရမတ္ထဝသေန၊ သမ္ဗုတိပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈာနသမတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဝေနေယျာ၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ အာစရိယသေ၊ ဆရာ၏။ ဒမိဇ္ဇဘာသာဒိအာစိက္ခနံပိယ၊ ဒမိဇ္ဇဘာသာစသည်ဖြင့်ကြားခြင်းကိုကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုတိပရမတ္ထဝသေန၊ သမ္ဗုတိပရမတ္ထ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

စ၊ အကျဉ်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝဒတံဝဒန္တသံ၊ ဟောတတံ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ဝရော၊ မြတ်တော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဟုရားသည်၊ သမ္ဗုတိဉ္စ၊ သမ္ဗုတိသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဉ္စ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝေသစ္စာနိ၊ နှစ်ပါးသောသစ္စာ တို့ကို၊ အက္ခာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသစ္စာကို၊ နုပလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ လောကသမ္ဗုတိကာရဏံ၊ လောကဝေါဟာရ၏

အကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ကေတဝစနံ၊ ပညတ်စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ ကက္ခဋ္ဌဗုဒ္ဓသနာသော သဘောရှိကုန်သော ပထဝီဗသောအစရှိကုန်သော ပရမတ္ထသဘော တရားတို့၏၊ တတကာရဏံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောကိစ္စလက္ခဏာဟူသော အကြောင်းရှိသော၊ ပရမတ္ထဝစနံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာသည်၊ သစ္စံ မှန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဟာရကုသလသ၊ ဝေါဟာရ၌ လိမ္မာတော် မူသော၊ လောက နာထသ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ဗုတိဝေါဟာရန္တသ၊ ပညတ်အားဖြင့်ဟောတော်မူတတ်သော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သောဝေါဟာရော၊ ထိုဟောတော်မူခြင်းသည်၊ အရိယော၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဟိရောတ္တပ္ပဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အရှက်အကြောက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတာဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တုပုရိသကာရဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အဘိုးအဘိုးသော ယောကျ်ားတို့သည်ပြုအပ်သော အမှုကိုပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ အာနန္တရိယဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အာနန္တရိယကံကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကိုပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကို ပြခြင်းငှါလည်းကောင်း ။ လောကသမ္ဗုတိယာ၊ လောကသမ္ဗုတိကိုးအဟာပနတ္ထဉ္စ၊ မပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ၊ ထိုစကားကိုချီးဦးအံ့၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနာနိ၊ ခန္ဓာဓာတ်-အာယတနတို့သည်၊ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏၊ ဩတ္တပ္ပန္နိ၊ လန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ နဇာနာတိ၊

မထိ၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ခန္ဓဝေတု
 အာယတနာနိ၊ ခန္ဓာဝေတံ အာယတနတို့သည်၊ ဟိရိယန္တိနာမ၊ ရှက်သည်
 မည်ကုန်၏၊ ဩတ္တပ္ပန္တိနာမ၊ လန့်သည် မည်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤ
 စကားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်စကားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသတ္တုဝါ၊ ဆန့်
 ကျင်ဘက်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်တရားရှင်၏ရန်သူသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထိမိန်းမသည်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်၏၊
 ဝုရိယော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပန၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊
 နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ပဒိုသတ္တုဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကြောင့်တရားရှင်၏ရန်သူသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဟိရောတ္တပ္ပဒီပနတ္ထံ၊ အရှက်အ
 ကြောက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုဂ္ဂလကထံ၊ ဝုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိ
 ကုန်၏၊ ဝေတုယော၊ ဝေတံတို့သည်၊ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိ
 ကုန်၏၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင်မိမိ
 ဥစ္စာရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေဝန
 ယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကမ္မဿကာတာဒီပနတ္ထံ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဂ္ဂလကထံ၊ ဝုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဝေဇ္ဇု ဝနာဒယော၊ ဝေဇ္ဇု ဝနံအစရှိကုန်သော၊ မဟာဝိဟာ
 ရာ၊ ကျောင်းကြီးတို့ကို၊ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ကာရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်
 စေအပ်ကုန်၏၊ ခေတုဟိ၊ ခေတ်တို့သည်၊ ကါရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်ကုန်
 ၏၊ အာယတနေဟိ၊ အာယတနာတို့သည်၊ ကာရာပိတာ၊ ဆောက်လုပ်စေ
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤနည်းကဲ့သို့နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုအတူ၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့
 သည်၊ မာတရံ၊ မယ်တော်ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချ
 ကုန်၏၊ ပိတရံ၊ မည်းတော်ကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်
 ၏၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏၊
 ရဟိရုပ္ပါဒကမ္မံ၊ ရဟိရုပ္ပါဒကကံကို၊ သံဃဘောဒကမ္မံ၊ သံဃဘောဒကကံ
 ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဝေတုယော၊ ဝေတံတို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာ

ယတနတို့သည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ မေတ္တာယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနာတို့သည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာ အစဉ်ကို၊ အနုဿရန္တိ၊ အစဉ် လျှောက်၍ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စတ္တပုရိသကာရေဒိ ပနတ္တန္တ၊ အသီးအသီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ အနန္တရိယဒိပနတ္တန္တ၊ အနန္တရိယကံကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေဒိပနတ္တန္တ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဒိပနတ္တန္တ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကုပြုခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ မဟာစနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဣဒံပဋိဂ္ဂဗျန္တိနာမ၊ ဤခံကုန်သည်တို့မည်သည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသတ္တုဝါ၊ ဆန်ကျင်ဘက်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ထုရားရှင်၏ ရန်သူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ပဋိသတ္တုဝါ၊ ဆန်ကျင်ဘက်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ထုရားရှင်၏ ရန်သူသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဒိပနတ္တံ၊ အလှူ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုဂ္ဂလ

ကထံ၊ ပုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ လောကသမ္ဗုတိဉ္စ၊ လောကသမ္ဗုတိကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေ ပါးကို သိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နပဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ လောကသမညာယလောကာဘိလာပေ၊ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်လူတို့သည်ခေါ်ဝေါ်အပ်သောပညတ်စကား၌၊ ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကသမ္ဗုတိယာ၊ လောကသမ္ဗုတိကို၊ အဟာပနတ္ထမ္ပိ၊ မစွန့်ခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဝေါ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ လောကဝေါဟာရဝသေန၊ လူတို့သည် ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧသေတဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဧသေဇ္ဇော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကပုဂ္ဂလဿာတိအာဒိ၊ ဧကပုဂ္ဂလဿာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဧကပုဂ္ဂလဿာအစရှိသောစကား၌၊ ဧကပုဂ္ဂလဿာတိ၊ ဧကပုဂ္ဂလဿဟူသည်ကား၊ ဧကသတ္တဿ၊ တယောက်သော သတ္တဝါ၏၊ ကပ္ပန္တိ၊ ကပ္ပံဟူသည်ကား၊ မဟာကပ္ပံ၊ မဟာကပ်ပတ်လုံး၊ အစ္စန္တသံယောဂေ၊ မပြတ်ဟူ၍ခြင်းအနက်၌၊ ဣဒံဥပယောဂဝစနံ၊ ဤဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ယဒိပိရတ္တံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သံဓာနံ၊ ပြေးသွားခြင်းသည်၊ သံသရဏံ၊ အဘန်ဘန် ကျင်လည်ခြင်းသည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုတယောဝံသေါပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ အဗ္ဗိကကံလောတိ၊ အဗ္ဗိကကံလောဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိဘာဂေါ၊ အရိုးအဖို့တည်း၊ အဗ္ဗိစလောတိပိ၊ အဗ္ဗိစလောဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ချွတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗိသဉ္ဇယော၊ အရိုးအစုတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဗ္ဗိပုဉ္ဇောတိ၊ အဗ္ဗိပုဉ္ဇောဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိသမူဟော အရိုးအပေါင်းတည်း၊ အဗ္ဗိရာသိတိ၊ အဗ္ဗိရာသိဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုအဗ္ဗိပုဉ္ဇောဟူသောဝုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ကေမိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ကနိပ္ပမာဏတော၊ ခါးအတိုင်းအရှည်မှ၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ကကံလောနာမ၊ ကကံလမည်၏၊ တတော၊ ထိုခါးအတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ယာဝ၊ အကျင်မျှလောက်၊ တာလပူ

မာဏံ၊ ထန်းပင်အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
 ဝုဇ္ဇော၊ ဝုဇ္ဇမည်၏၊ တတော၊ ထိုထန်းပင်အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ ရာသိ၊ ရာသိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကေမိ
 ဆရာတို့၏စကားသည်၊ တေသံ၊ ထိုကေမိဆရာတို့၏၊ မတိမတ္တံ၊ အယူမှ
 သာတည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားရသည်၊ သမူဟသေဝ၊
 အပေါင်း၏သာလျှင်၊ ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယဖြစ်သောစကားတည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝေပုလ္လသေဝ၊ ဝေပုလ္လတောင်၏
 သာလျှင်၊ ဥပမာဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဟရုတ္တာ၊ ဆောင်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သစေသံဟာရကောအသာတိ၊ သစေသံ
 ဟာရကောအသာဟူသည်ကား၊ အဝိပ္ပကိဏဝသေန၊ ဗရိဗရေမရှိသည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်သံဟရိတွာ၊ ပေါင်းစည်းရုံးရ၍၊ ဥပေန္တော၊ ထားတတ်
 သော၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 ငြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိကပ္ပနဝသေန၊ ကြံဆခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ သန္တတန္တနဝိနသေယျာတိ၊ သန္တတန္တနဝိနသေယျဟူသည်ကား၊
 တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကေနပိ၊ တစုံတယောက်သော
 သူသည်၊ သန္တတံ၊ ပေါင်းစည်းရုံးရအပ်သော၊ တံအဋ္ဌိကကိလပ္ပ၊ ထိုအရိုး
 ရသည်လည်း၊ အန္တရခေနာဘာဝေန၊ ကွပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ဝုတိဘူတံ၊
 ဝုတ်ဆွေသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝုဏ္ဏဝိဝုဏ္ဏဉ္စ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်သည်
 လည်း၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ သစေနဝိနသေယျ၊ အကယ်၍မပျက်စီးငြား
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိကပ္ပနဝသေန၊ ကြံဆခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝဒတိ၊ ဆို၏ ။

အယံဟိ၊ ဤဆိုသတ္တံသော စကား သည်လျှင်၊ ဣတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေသ၊ တယောက်သော၊
 သတ္တဿ၊ သတ္တဝါသည်၊ ကမ္မကိလေသေဟိ၊ ကံကိလေသာတို့သည်၊
 အပရာပရုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ မဟာကပ္ပံ၊ မဟာကပ်ပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တဿ၊ ပြေးသွားရသည်ရှိ
 သော်၊ သံသရိန္တဿ၊ ကျင်သည်ရသည်ရှိသော်၊ မဟာအဋ္ဌိသဉ္စယော၊
 များစွာသောအရိုးရသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာရာဟပရိကာပောဟိ၊
 အရပ်လုံးဝန်းတို့ဖြင့်၊ အယံဝေပုလ္လပဗ္ဗတော၊ ဤဝေပုလ္လတောင်သည်၊
 ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော
 သူသည်၊ သံဟရိတွာ၊ ပေါင်းစည်းရုံးရ၍၊ ဥပေတာ၊ ထားသည်၊ သစေသံ

နအဿဘဝေယျ၊ အကယံ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ သန္တတဉ္စ၊ ပေါင်းရုံးဆည်းပူး
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရို သည်၊ အဝိနဿန္တံ၊ မပျက်မစီးဘဲ၊
 တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အယဉ္စနယော၊ ဤနည်းကိုလည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတပဒိပေါဝိယ၊ ငြိမ်းလေပြီးသော
 ဆီမီ၊ ကဲ့သို့၊ ဘိဇ္ဇနသဘာဝေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ကဋ္ဌေဝရ
 နိက္ခေပရဟိတေ၊ အကောင်ပစ်ခြင်းမှကင်းကုန်သော၊ ဩပပါတိကတ္တဘာ
 ဝေစ၊ ဥပပါတ်ဖြစ်ကုန်သောအတ္တဘောရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနုဗ္ဗိကေ၊ အရိုးမရှိကုန်သော၊
 ခုဒ္ဒကတ္တဘာဝေစ၊ ငယ်သောအတ္တဘောရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကေစိပန၊ အချို့
 သောဆရာတို့သည်ကား၊ ပရိကပ္ပန ဝသေန၊ ကြံဆခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဣမဿနယဿ၊ ဤနည်းကို၊ အာဟဇ္ဇတ္တာ၊ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုဥပပတ်ငယ်သော အတ္တဘော ရှိသောသတ္တဝါတို့၏
 လည်း၊ အဗ္ဗိကဏ်သော၊ အရိုးစုသည်၊ ယဒိပိသိယာ၊ အကယံ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေနာဝိ၊ ထိုအရိုးရှည်လည်း၊ သဟောဝ၊
 တကွသာလျှင်၊ အယံအဗ္ဗိပုဉ္ဇပရိမာဏော၊ ဤအရိုးစု အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေပန၊ တပါးသော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကေစိ၊ ဆရာတို့ဆိုတိုင်း၊
 နဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သန္တမာ
 နသေဝ၊ ရအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗိပုဉ္ဇဿ၊ အရိုးစု၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတ ဉ္ဃာဏေန၊ သဗ္ဗညုတ ဉ္ဃာဏ်တော်ဖြင့်၊
 ပရိနိဗ္ဗိတော၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဣမဿပရိမာဏဿ၊ ဤအတိုင်း အရှည်ကို၊
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူ အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း၊ တသ္မေ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

၁။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ မဟေသိနာတိ၊ မဟေသိနာ ဟူသည်ကား၊
 မဟန္တေ၊ များမြတ်ကုန်သော၊ သိလက္ခန္ဓာဒယော၊ သိလးကျေးဇူးအစရှိကုန်
 သောတရား တို့ကို၊ သေတိဂဝေသတိ၊ ရှာဖွေတော် မူတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟေသိ၊ မဟေသိမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဝုတ္တံမဟေသိနာတိစ၊ ဣတိဝုတ္တံ
 မဟေသိနာဟူသောပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသဗ္ဗ

လသမန္နာဂတော ဘိက္ခဝေ တထာဂတောတိ အာဒိသုရိယ။ ဒသဗလ
သမန္နာဂတောဘိက္ခဝေတထာဂတော ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊
အတ္တနံ၊ ဓိဓိကိုယ်တော် ဘိ၊ အညံဝိယ၊ တပါးသောသူကိုကဲ့သို့၊ ကတွာ၊
ပြုတော်မူ၍၊ ဒဿထိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဝေပုလ္လောတိ၊ ဝေပုလ္လောဟူသည်
ကား၊ ရာဇဂဟံ၊ မင်းသိမ်းမြို့ကို၊ ဗရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဥတေသု၊ တည်ကုန်
သော၊ ပဉ္စသုပဗ္ဗတေသု၊ ငါးဆုံးကုန်သောတောင်တို့တွင်၊ ဝိပုလဘာဝ
တော၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေပုလ္လောတိ၊ ဝေပုလ္လဟူ၍၊ လန္ဒ
နာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသောတောင်တည်း၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ ဗဟာ၊ ကြီး၏။ ဥတဒိသာဘာဝဝသေန၊ တည်သောအရပ်မျက်
နှာအဖို့အားဖြင့်၊ ဂိဇ္ဈကုဋသ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၏၊ ဥတ္တရော၊ မြောက်အရပ်
၌ဖြစ်၏။ ဂိရိဗ္ဗဇေတိ၊ ဂိရိဗ္ဗဇေဟူသည်ကား၊ ဂိရိဗ္ဗဇပုရနာမကသ၊ ဂိရိဗ္ဗဇ
မြို့အမည်ရှိသော၊ ရာဇဂဟသ၊ မင်းသိမ်းမြို့၏။ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဧတ္တာ
ဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသောစကားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဧတ္တကေနပိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာလေ
န၊ အခါဖြင့်၊ အနုပတ္တိန္ဒဘာမူလသ၊ မပြတ်သော ဘဝဟူသော ဝဋ်မြစ်
ရှိသော၊ အပရိညာတဝတ္ထု၊ ကသ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သောသစ္စာရှိသော
ပုထုဇ္ဇနသ၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဤဒိသိ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ကဋသိဝဗုဒ္ဓာ၊ သူကောင်ချရာ သင်းချိုင်းမြေကိုပွားစေ
ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာ၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြု
တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေသံအရိယသစ္စာနံ၊ အကြင်အရိယ
သစ္စာတို့ကို၊ အနုနုဗောဓေ၊ လျော်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋ္ဌိဝေဓေ၊ ထိုး
ထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်၊ အန္တပုထုဇ္ဇနသ၊ အန္တပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ကဋသိဝဗုဒ္ဓာ၊ သူကောင်ချရာ သင်းချိုင်းမြေကို ပွားစေခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို၊ နိဗ္ဗဝတော၊
မြင်ခြင်း ရှိသော၊ အရိယ ပုဂ္ဂလသ၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ၊ ဤသူ
ကောင်ချ ရာသင်းချိုင်းမြေကို ပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယတော အရိယသစ္စာနိတိ အာဒိ၊
ယတော အရိယသစ္စာနိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူသည်ကား၊ အရဏီယတော၊

ကပ်အပ်သောကြောင့်၊ အရိယာနိစ၊ အရိယာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အ
ဗိတထာဘဝေန၊ မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သစ္စာနိစ၊ သစ္စာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိ
ယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယဘာဝ
ကရာနိ၊ အရိယာအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊
အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သောသစ္စာတို့၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အရိယဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဒီဟိ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊
ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗာနိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊
အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်ကုန်သောဘုရားအစရှိသည်တို့သည်ထိုးထွင်း၍သိ
အပ်ကုန်သောသစ္စာတို့၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အရိယသ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သစ္စာ
တို့၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဒ္ဓေဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
ကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အရဏီယတော၊
ကပ်အပ်သောကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယာမည်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တေန၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယန္တိ၊ ဥာဏေန၊ သယန္တိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇတ္တဝ၊
မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စာ
နိ၊ သစ္စာတို့တည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သစ္စာတို့၊ သမ္မပညာ
ယပဿတိတိ၊ သမ္မပညာယပဿတိဟူသည်ကား၊ သမ္မာ-ဟေတုနာဉာ
ယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပရိညာပဟာနသန္တိ၊ ကိရိယာ
ဘာဝနာဘိသမယဝသေန၊ ပရိညာဘိသမယ-ပဟာနာဘိသမယ-သန္တိ
ကိရိယာဘိသမယ-ဘာဝနာဘိသမယတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊
မြင်၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ အာဒိ၊ ဒုက္ခံအစရှိသောစကားသည်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ
သစ္စာတို့ကို၊ သရူပဒဿနံ၊ သရုပ်ကိုပြခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
အနုကုပဒ္ဒဝါဗိဇ္ဇာနတာယ၊ များစွာသောဥပဒ္ဒဝါတို့၏တည်ရာဖြစ်သည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုန္တိဟဘာဝတောစ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဗာလဇနပရိကပ္ပိတရဝသုဘသုက္ခတ္တိရဟေန၊ သူမိုက်တို့
သည်ကြံဆအပ်သော၊ ရဝ-သုဘ-သုခ-အတ္တမှကင်းသဖြင့်၊ တုန္တိဘာဝ
တောစ၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊ ဧတေ
န၊ ဤလောကံဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ သင်းရဲသည်၊ သမုပ္ပန္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊

ထိုဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ခုက္ခသမုပ္ပါဒေါ၊ ခုက္ခသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ ခုက္ခသမုပ္ပါဒ်လော၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်းကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတန၊ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေန၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့လွန်ရာလွန်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ခုက္ခသမုပ္ပါဒ်မည်။ ခုက္ခသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ကိလေသတိ၊ ကိလေသတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရုဏိယတော၊ ကပ်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။

ကိလေသ၊ ကိလေသတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်၊ ဂန္တတိ၊ သွားတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်တ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ မဂ္ဂိဟတိ၊ ရှာဖွေအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊ ရှာဖွေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ တတောဇော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ခုက္ခသမုပ္ပါဒ်၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဥပသမံ၊ ငြိမ်ရာသို့၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ရာသို့၊ ဂန္တတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ခုက္ခပဿမပါမိနံမည်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္မပ္ပညာယ၊ ကောင်းစွာဝိပဿနာနှင့် တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္မန္တော၊ ရှေးပုန်နောက်ပုန်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း။ သသတ္တက္ခတ္တပရမံသန္တာဝိတွာနုပုဂ္ဂလောတိ၊ သသတ္တက္ခတ္တပရမံသန္တာဝိတွာနုပုဂ္ဂလောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဒဿာဝိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကိုရှုလေ့ရှိသော၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သောသောတာပန္နော၊ သို့သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မမုဒိန္ဒိယော၊ အလုံးစုံတို့အစုံသောဇ္ဈန္ဒိရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝါပရမံယေဝ၊ ခုနစ်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်၊ တဝါဒီသု၊ တဝအစရှိသည်တို့၌၊ အပရာပ ရုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တာဝိတွာသံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧကမိဇိ၊ ဧကမိဇိသောတာပန်၎င်း၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လည်းကောင်း၊ သတ္တ

ကွတ္တုပရမော၊ သတ္တကွတ္တုပရမ သောတာပန်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊
 ဣန္ဒြိယိန္တိ၊ တိက္ခမဇ္ဈိမရဒဘာဝေန၊ ထက်သည်အလတ်ဖြစ်သည်နှင့်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ သော
 တာပန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော
 သောတာပန်တို့တွင်၊ သဗ္ဗမုဒိန္ဒြိယဿ၊ အလုံးစုံတို့အောက်၌သောဣန္ဒြိယ
 သောသောတာပန်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သသတ္တကွတ္တုပရမံသန္ဓာ
 ဝိတွာနာတိန္နုဒံ၊ သသတ္တကွတ္တုပရမံသန္ဓာဝိတွာနဟူသော ဤစကားကို၊
 ဝတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဒုက္ခဿန္တ ကရောဟောတိတိ၊ ဒုက္ခဿန္တ
 ကရောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော
 ပရိယောသနကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာ၊ ခပ်သိမ်းသောသံယော
 ဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်သို့၊ အဓိဂတိံ၊ ရောက်၍၊ နိရဝသေသာနံ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော၊
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခေပနာ၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တမလနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနာ
 ယ၊ ဒေသနာ၏၊ ကုဉ္စံ၊ အထွန်ကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ စတုတ္ထသုတ္တံ၊ စတုတ္ထ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-ပဿန္နစိတ္တဝဂ်-၅-မုသာဝါဒသုတ်၊

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဧကဓမ္မမတိတဿာတိ၊ ဧကဓမ္မမတိတဿဟူ
 သောသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝတောစ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ တိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 အားလည်းကောင်း၊ မဟာလောဘသက္ကာရော၊ များသော လောဘပူဇော်သ
 ကာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊ ပရိဘာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်
 ၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဟတလောဘသက္ကာရ၊ ဆုတ်ယုတ်သောလောဘ
 ပူဇော် သကာရှိကုန်သည်ဖြစ် လည်းကောင်း၊ နိပ္ပတာ၊ အရောင်အဝါမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍ လည်းကောင်း၊ နိတ္တေဇာ၊ တန်ခိုးမရှိကုန်သည် ဖြစ်
 ကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဣဿာပကတာ၊ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ စိဉ္စမာဏဝိကံနာမ၊ စိဉ္စမာဏဝိကမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇိကံ၊ ပရိ
 ဗိုဇ်မကို၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မ၊ ဇေတိ၊ လာလော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သမဏံဂေါတမံ၊

ရဟန်းဂေါတမကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်၊ အတ္တသ
 ဝိက္ခသု၊ စွပ်စွဲပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပယျာဇေသုံ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏၊ သာ၊
 ပရိဗုဓ်မသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
 လေးပါးအလတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို၊
 ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်၊ အတ္တသဝိက္ခိ
 တွာ၊ စွပ်စွဲသည် ဖြစ်သော်၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဿာ၊ ထိုစဉ်
 မာဏဝိ၊ အပရိဗုဓ်မ၏၊ အဘူတဘာဝေ၊ မဟုတ်မှန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ပကာသိတေ၊ ပြအပ်သည်ဖြစ်သော်၊ မဟာဇနေန၊ များစွာသောလူအပေါင်း
 သည်၊ ကာဇ္ဇကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်မ၊ မီးစက်ဆုတ်ဖွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
 ဝိဟာရေတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိကာဇာပိတာ၊ နှင်ထုတ် စေအပ်သည် ဖြစ်၍၊
 ပသဝိသာ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝိဝရေ၊ ဟင်းလင်း ပွင့်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဒေ၊ ပေးအပ်
 သည်ဖြစ်သော်၊ အဝိစိဇာလာနံ၊ အဝိစိဇာလေးလျှံတို့၏၊ ဣန္ဒနံ၊ မီးစာသည်၊
 ဟုတွာဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဝိစိနိရယေး၊ အဝိစိဇာလ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
 ဘိယျာဇေသမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊
 လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော် သကာသည်၊ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်
 လေ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘာဝ၌၊ အာရသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိဇ္ဇမာဏဝိကာ၊ ဝိဇ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသောပရိဗုဓ်မသည်၊
 ဇေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရဂုဏံ၊ ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိတော်မူ
 သော၊ အဂ္ဂဒန္တိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကုန်တော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မဟာမဂ္ဂိန္ဒြိယံ ကုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိ
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊
 အက္ကော သိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ရှာလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဠာပေသုံ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုငါဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၌၊
 ကာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအ
 ညွတ်ထိုင်နေကုန်သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းပါ
 တည်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ရွှေ့နားတော် လျှောက်အပ်သော်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ သာ၊ ထိုစဉ်မာဏဝိကာအမည်ရှိသောပရိဗုဓ်
 မသည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ အက္ကော

သိတွာ၊ဆဲးရဲး၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ကား၊ န၊
မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌လည်း၊ ဖံ၊ ငါတုရားကို၊ အဘူတေန၊မဟုတ်မမှန်
သောစကားဖြင့်၊ အက္ကောသိတွာ၊ဆဲးရဲး၍၊ ဝိနာသံ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာ
ယေဝါတိ၊ရောက်သည်သာလျှင်တည်းဟူ၊ မဟာပဒ၊မဇာတကံ၊မဟာပဒ
မဇာတ်တော်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ချွဲ၍၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဧ
သေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမိဿာအဋ္ဌ၊ပုတ္တိယာ၊ ဤအ
ကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကဓမ္မံအတိတဿာတိ၊ ဧကဓမ္မံအတိတဿ
ဤသို့အစရှိသော၊ ဣမံ သုတ္တံ၊ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုသုတ်၌၊ ဧကဓမ္မန္တိ၊ ဧကဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊တခုသော၊
ဝစိသစ္စာသင်္ခါတံ၊ဝစိသစ္စာဟုဆိုအပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊အတိတဿာ
တိ၊အတိတဿဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အနရိယဝေါဟာ
ရေ၊ အရိယာမဟုတ်သောသူတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြည်၍၊
အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယဝေါဟာရေသု၊အရိယာတို့၏ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊တည်စေခြင်းငှါ၊ သစ္စာဘဏောနာလိကန္တိ၊သစ္စာဘဏော
နာလိကံဟူသော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာဆိုသည်၊ ယာဠဝိတမရိယာဒါ၊
အကြင်ထားအပ်သောအပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအပိုင်း
အခြားကို။ အတိတ္တမိတွာ၊လွန်၍၊ ဌိတဿ၊တည်သော၊ ပရိသောဝေ၊
ယောကျ်ားသည် သာလျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပရိသပုဂ္ဂလော၊ ပရိသ ပုဂ္ဂလမည်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကရုဏီယန္တိ၊အကရုဏီယံဟူသည်ကား၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်း
ငှါ၊ အသက္က၊ ဇောယျံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သမ္ပစာနုယသဝါဒိ၊
ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္စိ၊
တစ်ခုတခုသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောမူကို၊ ကတွာ၊ပြုပြီး၍၊ ဣဒံနာမ၊ဤမည်
သောအမှုကို၊တယာ၊သင်သည်၊ ကတန္တိ၊ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံ၊ထိုအမှုကို၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ရသသဝါဒေနော၊ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုသဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိ
ဟရတိ၊ ရှောင်လွှဲ၏၊ ဝေဠု၊ဤသို့လည်း၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်သောသူသည်၊
ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကရေတိယေဝ၊ ပြု
သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှုပြုခြင်း၌၊ နယန္တတိ၊ မရှက်၊
ကံသ္မာ၊ အဘာသိ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သစ္စမရိယာဒါယ၊ မှန်ခြင်းဟူ
သော အပိုင်းအခြားကို၊ သမတိက္ကန္တတ္ထာ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

တည်း။ ဟေရ၊ သို့ကြောင့်၊ ကတမံကေမဗ္ဗယဒိဒံသိက္ခဝေသမ္ပစာနရသဝါဒေါတိ၊ ကတမံကေမဗ္ဗယဒိဒံသိက္ခဝေသမ္ပစာနရသဝါဒေါဟူသော ဒေသနာသောသီကဦး၊ ဝုတ္တံ၊ ပောသတော်မူအပ်၏။

ဂါဘာယံ၊ ဂါတာ၌၊ ရသဝါဒိယသတိ၊ ရသဝါဒိယဟူသည်ကား၊ ရသဒေ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ အတူတံ၊ မဟုတ်သောစကားကို၊ အဟန္တိ၊ မမှန်သော စကားကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝိညာပနပဇနသိလဿ၊ သိစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုလေ့ရှိသော၊ ယသ၊ အကြင် ဝုပ္ပုလ်အား၊ ဒသသု၊ ဆယ်ခွန်း၊ ကုန်သော၊ ဝစနေသု၊ စကား တို့တွင်း၊ ကောဓိ၊ တခွန်းသော စကားသည်လည်း၊ သစ္စံ၊ မှန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပေ၊ ယုတ်မာသောသု၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုသူယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇန္တု၊ နောက်၊ ဇန္တု၊ နောက်ဟူသည်ကား၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါအား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ ဇေယနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်စေအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဇန္တု၊ တိ၊ ဇန္တု၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပိတိဗ္ဗပရေလောကဿာတိ၊ ပိတိဗ္ဗပရေလောကဿဟူသည်ကား၊ ပိသဗ္ဗပရေလောကဿ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော တမလွန်လောကရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူသည်၊ မနုဿသမ္ပတ္တိ၊ လူ့စည်းစိမ် လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောက သမ္ပတ္တိ၊ နတ်ပြည် စည်းစိမ်လည်းကောင်း၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိပေသ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်၊ နတ္ထိပါပန္နိ၊ နတ္ထိပါပံ ဟူသည်ကား၊ တဿတာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူအား၊ ဣဒံနာမပါပကမ္မံ၊ ဤမည်သော မကောင်းမှုကံကို၊ နကတ္တဗန္တိ၊ မပြုစွဲဟူ၍၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။ ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ကောနိပါတ်-ပဿနမိတ္တဝဂ်-၆-ဒါနသုတ်

မာဠေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဇေဉ္ဇေတိဇ္ဇေ၊ ဇေဉ္ဇဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဇေန္တိ၊ ဇေဟူသည်ကား၊ ဥပမာကာရေ၊ ဥပမာပြုခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ စေတိ၊ ဂေဟူသည်ကား၊ ပရိကပ္ပနေ၊ ကြံဆခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ သတ္တဝါတို့၊ သတ္တာဟူသည်ကား၊ ရှုခါဒိသု၊ ရှုခါရုံစွ

သညတိန္ဒြိယတ္ထာ၊ ကပ်ပြီတတ်ကုန်၏၊ ဝိသတ္ထာ၊ အထူးသဖြင့်ကပ်ပြီတတ်
ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ သတ္တမည်ကုန်၏၊ ဇာနေယျန္တိ၊
ဇာနေယျံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေယျံ၊ ထိုကုန်ငြားအံ့၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿာတိ၊
ဒါနသံဝိဘာဂဿဟူသည်ကား၊ ယာယဟိ၊ စတနာယ။ အကြင်စေတနာ
ဖြင့်၊ အန္ဓာဒိဒေယျဓမ္မံ၊ ထမင်းအစရှိသောလှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ သံဟရိတွာ၊
စုရုံး၍၊ အနုကမ္မပူဇာသု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းပူဇော်ခြင်းတို့တွင်၊ အည
တရဝသေန၊ တပါးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒီ
ယတိ၊ လှူအပ်၏။ ဧတံ၊ ထိုစေတနာသည်၊ ဒါနံ၊ ဒါနမည်၏၊ ယံယပန၊
ကြင်စေတနာဖြင့်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိဘုရိတဗ္ဗ ဘာဝေန၊ သုံး
ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတဝတ္ထုဿ၊ ယူအပ်သောဝတ္ထု၏၊
ဧကဒေသော၊ တစ်တစ်ကို၊ သံဝိဘာဂိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဒီယတိ၊ ပေးအပ်၏၊
အယံ၊ ဤစေတနာသည်၊ သံဝိဘာဂေါ၊ သံဝိဘာဂမည်၏၊ ဝိပါကန္တိ၊ ဝိပါ
ကံဟူသည်ကား၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ယထာဟံဇာနာမီတိပဒဿ၊ ယထာ
ဟံဇာနာမီဟူသောပုဒ်၏၊ ယထာအဟံဇာနာမီတိ၊ ယထာအဟံဇာနာမီ
ဟူ၍၊ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တိရုစ္ဆာနဂတဿာပိ၊ တိရုစ္ဆာနံအားသည်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ လှူပြီး
၍၊ အတ္တဘာဝသတေ၊ အတ္တဘောတရား၌၊ ပဝတ္တသု၊ ပိပစ္စနဝသေန၊
ဖြစ်သောချမ်းသာအကျိုးကို ဖြစ်စေသည်အစွမ်းအားဖြင့်။ သတဂုဏာ၊
တရားသောအကျိုးရှိသော၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဇေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဘိက္ခဝေရဟနံတို့၊ ယေနပကာရေန၊
အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒါနဿစ၊ အလှူ
ပေးခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂဿစ၊ ဝေဘန်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊
ဝိပါကံကမ္မဝိပါကံ။ ကံ၍အကျိုးကို၊ ဥာဏဗလေန၊ ဥာဏ်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိတော်မူသကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမေသတ္ထာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ယဒိဇာနေယျံ၊ အ
ကယ်၍ထိကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နအဒတွာဘုဇ္ဇေယျန္တိ၊ နအဒတွာဘုဇ္ဇေယျံဟူသည်ကား၊ ဘုရား
တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊
အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုရှိသောဝတ္ထုမှ၊ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့အား၊ အဒတွာ၊ မပေးမလှူမူ၍၊ မစ္ဆရိယာပိတ္တေနစ၊ ဝန်တိုသော

၂၂၆

စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တဏှာလောဘာဒေသနာ၊ တဏှာလောဘာ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာဉ္ဇယျ၊ မသုံးဆောင်ကုန်ရာ။ ဒတွာဝ၊
 ပေးလှူ၍သာလျှင်၊ ဘုရားပျို၊ စားကုန်ရာ၏၊ နစနေသံမန္တေ ရမလံစိတ္တံပရိ
 ယာဒါယတိဋ္ဌေယျာဘိ၊ နစနေသံမန္တေ ရမလံစိတ္တံ ပရိယာဒါယတိဋ္ဌေယျ
 ဟူသည် ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိနံ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရေဟိ၊ သူ
 ကပါးတို့နှင့်၊ သာဓာရဏဘာဝါသဟာနလက္ခဏံ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်
 ကိုလည်းမခံနိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပဘဿရတာဝ
 နုသနာနံ၊ ပြီးပြန်တောက်ပသည်၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော
 ဥပတ္တိလောဘဘူတာနိ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍဓမ္မာနံ၊ မည်
 နက်ကုန်သောဟောင်းတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးအဝင်ဖြစ်သော၊ မန္တေရ
 မလဉ္စ၊ ဝန်တိုခြင်းဟူသောအညစ်အကြေးသည်လည်း၊ အထဝါ၊ တနည်း
 သော်ကား၊ ယထာဝုတ္တမန္တေရဉ္စေဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောဝန်
 တိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဒါနန္တရာယ
 ကရံ၊ ပေးလှူခြင်း၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော၊ ဣဿာလောဘဒေါသာဒိ
 မလဉ္စ၊ ပြုစုခြင်း၊ ကပ်ပြီခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်း အစရှိသော၊ အညစ်အကြေး
 သည် လည်းကောင်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒါနစေတနာ၊ ဒါနစေတနာ
 သည်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုပရိသန္ဓါ၊ အလွန် စင်ကြယ်
 သည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံတထာ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပရိယာဒါယပရိတော ဂဟေတွာ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှယူ၍၊ အတိသမိတွာ၊
 နှိပ်စက်၍၊ နတိဋ္ဌေယျ၊ မတည်ရာ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကော၊ အတယ်လှသည်၊
 သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဒါနဗလံ၊ အလှူ၏ အကျိုးကို၊ ဇာနန္တော၊
 သိပါလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်၌၊ မန္တေရမလဿ၊ ဝန်တိုခြင်း
 ဟူသော အညစ်အကြေး၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးပါမည်
 နည်း၊ ယောဝိနေသံ အဿစရိမော အာလောပေါတိ၊ ယောဝိနေသံအဿ
 စရိမော အာလောပေါ ဟူသည်ကား၊ နေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့
 အား၊ သဗ္ဗပစ္စိမကော၊ အလုံးစုံတို့၏ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော၊ ယောအာ
 လောပေါ၊ အကြင်ထမင်းလုပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စရိမံကဗဠန္တိ၊ စရိ
 မံကဗဠိဟူသည်ကား၊ တသေဝ၊ ထိုစရိမော အာလောပေါ ဟူသော
 ဝန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသေသတ္တာ၊ ဤ

၂၂၈

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သတ္တဝါတို့သည်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ယတ္တကေဟိ၊ အကြင်မျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ အာလောပေဟိ၊ ထမင်းလုပ်တို့ဖြင့်၊ သယံ၊
 မိမိသည်၊ ယာပေယျ၊ မျှကုန်ရာ၏၊ တေသု၊ ထိုထမင်းလုပ်တို့တွင်၊ ဧက
 မေဝ အာလောပံ၊ တလုပ်ကိုသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထဿ၊ အကျိုး
 ဌာ၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဒညေ၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ အာလောပေ၊ ထမင်းလုပ်တို့ကို၊ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာ
 တိုင်းကုန်သော၊ အတ္တိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးပြီး
 ၍၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သော၊ ယောအာလောပေါ၊ အကြင်ထမင်း လုပ်သည်
 အသားဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုထမင်းလုပ်ကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ စရိမော၊ နောက်
 ဆုံးဖြစ်သော၊ အာလောပေါနာမ၊ ထမင်းလုပ်မည်၏၊ တတောပိ၊ ထိုနောက်
 ဆုံးဖြစ်သောထမင်းလုပ်မှလည်း၊ အသံဝိဘဇိတွာ၊ မဝေဘန်မူ၍၊ နဘုဉ္ဇေ
 ပယျ၊ မစားကုန်ရာ၊ သစေနေသံပဋိဂ္ဂါဟကာအသုတိ၊ သစေနေသံပဋိဂ္ဂါ
 ဟကာ အသုဘူသည်ကား၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ပဋိဂ္ဂါ
 ဟကာ၊ အလွှာခံတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယဒိယိယံ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 ကုန်ငြားအံ့၊ တတောပိယထာဝုတ္တ စရိမာလောပတောပိ၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ပြီးသော နောက်ဆုံးဖြစ် သောဆွမ်းလုပ်မှလည်း၊ သံဝိဘဇိတွာ၊
 ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍သာလျှင်၊ ဧကဒေသံ၊ တချို့ကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍သာလျှင်၊
 ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားကုန်ရာ၏၊ ယထာ၊ အကြင်သို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဝဿ၊ ပေးလှူခြင်း ဝေဘန်ခြင်း၏၊ ဝိပါ
 ကံ၊ အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယဒိဇာနေယျ၊ အကယ်၍
 သိကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသ္မာစ
 ခေါတိအာဒိနာ၊ ယသ္မာစခေါ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကမ္မ ဗလဿ၊
 ကံ၏အကျိုးကို၊ အပစ္စက္ခဘာဝတောဧဝ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်မသိသည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်သလျှင်၊ ဧတေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိ
 ဘာဝေသု၊ ပေးလှူခြင်းဝေဘန်ခြင်းတို့၌၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယထာဓိဗ္ဗေတမတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို၊ ကာရ
 ဏေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သမ္ပုပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ ဧတေနော၊
 ဤသို့ ပြီးစေသဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တဒညေပုညေ
 သု၊ ထိုမှတပါးကုန်သော ကောင်းမှုတို့၌၊ အပ္ပဋိပတ္တိယာစ၊ မကျင့်ခြင်း၏
 လည်းကောင်း၊ အပုညေသု၊ မကောင်းမှုတို့၌၊ ပဋိပတ္တိယာစ၊ ကျင့်ခြင်း၏

လည်းကောင်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

ဂါတာသု၊ ဂါထာသို့၌။ ယထာ၊ ယထာသုတ္တံ၊ မဟာသိနာတိ၊ ယထာသုတ္တံ၊ မဟာ
သိနာဟူသည်ကား၊ မဟာသိနာတာဝတိယ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိရစ္ဆာ
နဝတေ၊ ဒါနံ၊ ဒတ္တာ၊ သာတုဏာ၊ ဒက္ခိဏာ၊ ပါဠိကဗီတဗျာတိ၊ အာဒိနာ၊ တိ
ရစ္ဆာနဝတေ၊ ဒါနံ၊ ဒတ္တာ၊ သာတုဏာ၊ ဒက္ခိဏာ၊ ပါဠိကဗီတဗျာဤသို့။ ။ စရိ
ယည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဇေဝ၊ ဤသုတ်၌ ပင်လျှင်၊
ဝေဇ္ဇေသတ္တာဇ၊ နေယျုန္တိ၊ အာဒိနာ၊ ဝေဇ္ဇေသတ္တာဇ၊ နေယျု၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဉာဏစာရေန၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ကျက်စား
ခြင်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံယထာ၊ သိတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုပေးကမ်းငွေသန်
ခြင်း၏အကျိုးကို၊ ဂုတ္တံပိတ္တဉာတံယထာ၊ စိတ်ဖြင့်သိတော် မူအပ်သကဲ့
သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဝိပါကံသံဝိဘာ
ဂဿာတိ၊ ဝိပါကံသံဝိဘာဂဿာဟူသည်ကား၊ သံဝိဘာဂဿာဝိ၊ ခွဲခြင်း
ငွေသန်ခြင်း၏လည်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒါနဿ၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း၏
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်ကား၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာ ဆိုသွယ်ရ၊ ရှိ
အံ့နည်း၊ ယထာဟောတိမဟာဗုလန္တိ၊ ယထာဟောတိ မဟာဗုလံဟူသည်
ကား၊ သောဝိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်မဟာန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဖလံ၊ အကျိုး
သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇေတသော၊ ထိုအတူ၊ ဣမေသတ္တာ၊
ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ယဒိဇာနေယျု၊ အကယ်၍သိကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ ရှေ့ပုန်နောက်ပုန်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း၊ ဝိနေယျု
မစ္ဆေရမလန္တိ၊ ဝိနေယျုမစ္ဆေရမလံဟူသည်ကား၊ မစ္ဆရိယမလံ၊ နှိတ်
ခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ပြီး၍၊ ကမ္မဖလံ၊ ကံ၏
အကျိုးကို၊ သန္ဓါယစ၊ ယုံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထပံ၊ ရတနာ
သုံးပါးအပေါင်းကို၊ သန္ဓါယစ၊ ယုံကြည်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသ
တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဿန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကိ
လေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သိသာဒိဂုဏသမ္ပန္နသု၊ သိသအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
ယေသုအရိယေသု၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နံ၊ အလှူသည်၊ အပ္ပ
ကမ္ဘိ၊ အနည်၊ ငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မဟာဗုလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ယုတ္တကာလေန၊
သင့်သောအခါ၌၊ ဗန္ဓု၊ ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့

သည်၊ မဟာပုလ္လဘာဝကရဏဘော၊ ယျာဿော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့် ခက္ခိဏံ။ မြတ်သောအလှူကို၊ အရဟန္တံ။ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ခက္ခိဏေယျာ၊ ခက္ခိဏေယျမည်ကုန်၏။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝိပဿန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ တေသုခက္ခိဏေယျေသု၊ ထိုမြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ခက္ခိဏံ။ မြတ်သော၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကို။ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ မဟာပုလ္လံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗဟုနော၊ များစွာသောလူအပေါင်းအား၊ အန္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ကထံပန၊ အတတ်သို့လျှင်၊ အန္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်ပါသည်နည်း။ ဣတိစောဒနာဘာဝတော၊ ဤသို့စောဒနာဘဝရှိသောကြောင့်၊ ခက္ခိဏေယျေသု ခက္ခိဏန္တိ၊ ခက္ခိဏေယျေသုခက္ခိဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတောမနုဿတ္တာဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ မနုဿတ္တာဘာဝတော၊ လူ၏အတ္တဘောမှ၊ စုတံ၊ ရွှေ၊ ဝေဠာကုန်သော၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အတွင်းအားဖြင့်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကာမကာမိနောတိ၊ ကာမကာမိနောဟူသည်ကား၊ ကာမေတဗ္ဗာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဥဇ္ဇာရာနံ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ဒေဝဘောဂါနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဋိလဒ္ဓရူပဝိဘာဝေန၊ ရအပ်သောသဘောကိုဝေတနံတတ်သော၊ ကမ္မုနာ၊ ကံသည်၊ ဥပဂမနေ၊ ကပ်ခြင်း၌၊ သာဓုကာရိတာယ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမကာမိနောသဗ္ဗကာမသမာပိနော၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်ရကုန်၏။ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္ပာယ်ရကုန်၏။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဆဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-ပသန္နဝိတ္ထဝဂ်-၇-မေတ္တသုတ်။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ယာနိကာနိစိတိ၊ ယာနိကာနိဝိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသည် ကုပိုင်းခြား၍ယူခြင်း

တည်း၊ ဩပမိကာနိဂုဉာဏိယဝတ္ထုနိတိ၊ ဩပမိကာနိဂုဉာဏိယဝတ္ထုနိ
 ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဂုဉာဏိယဝတ္ထုတို့ကို၊ နိယမနံ၊ မှတ်ခြင်းတည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုဂုဉာဏိယဝတ္ထုတို့အား၊ ဥပမိဿ၊ ခန္ဓာကို၊ ကာရကံ၊
 ပြုတတ်သော၊ ဘိလံ၊ အလေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဩပမိကာနိ၊ ဩပမိကမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပမိပယောဇနာနိ၊
 ခန္ဓာလျှင်အကျိုးရှိကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဩပမိကာနိ၊ ဩပမိကမည်
 ကုန်၏၊ သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ သမ္ပတ္တိဘဝ၌၊ အတ္တဘာဝဇနကာနိ၊ အတ္တဘေဝကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပဋိသန္ဓိပဝတ္တိ ဝိပါကဒါယကာနိ၊ ပဋိသန္ဓေကျိုး
 ပဝတ္တိကျိုးကိုပေးတတ်ကုန်၏၊ ဂုဉာဏိယဝတ္ထုနိတိ၊ ဂုဉာဏိယဝတ္ထုနိ
 ဟူသည်ကား၊ ဂုဉာဏိယဝတ္ထု၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းတို့လည်း၊ တာ၊ ထို
 ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းတို့ဟူသည်၊ တေသံ၊ ဗလောနံသံသာနံ၊ ထိုအကျိုးရင်း
 အကျိုးများတို့၏၊ ဝတ္ထုနိတိ၊ တည်ရာတို့လည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သောသမ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဂုဉာဏိယဝတ္ထုနိ၊ ဂုဉာဏိယဝတ္ထုမည်ကုန်၏၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တာနိ၊ ထိုဂုဉာဏိယ ဝတ္ထုတို့သည်၊ သင်္ခေပတော၊ အ
 ကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောဂုဉာဏိယ ဝတ္ထုလည်းကောင်း၊
 ဘိလမယံ၊ ဘိလဖြင့် ပြီးသောဂုဉာဏိယဝတ္ထု လည်းကောင်း၊ တာဝနာ
 မယံ၊ တာဝနာဖြင့်ပြီးသော ဂုဉာဏိယဝတ္ထု လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဝိဓာနိ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပရေတော၊
 နောက်ဖြစ်သော၊ တိကနိပါတ ဝတ္ထုနာယံ၊ တိကနိပါတ်အဖွင့်၌၊ အာဝိ
 ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ မေတ္တာယစေတောဝိရတ္တိယာတိ၊ မေတ္တာ
 ယစေတောဝိရတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာ၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိလဒ္ဓတိကစတုက္ကဋ္ဌာနသမာပတ္တိယာ၊ ရအပ်သောတိက
 စတုက္ကဋ္ဌာနသမာပတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပစာရောပိ၊ ဥပစာကိုလည်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊
 အပ္ပနာပိ၊ အပ္ပနာ ကိုလည်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ စေတော ဝိရတ္တိတိ၊ စေ
 တော ဝိရတ္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တေပန၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်ကား၊ အပ္ပနာ ဈာန
 မေဝ၊ အပ္ပနာဈာန်ကိုသာလျှင်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊
 ထိုအပ္ပနာဈာန်ကို၊ နိဝရဏာဒိပတ္တနိက ဓမ္မတော၊ နိဝရဏ စသော ဆန့်
 ကျင် သက်တရားမှ၊ ပိတ္တဿ၊ ပိတ်၏၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိရတ္တိဘာဝ

ဝေနေ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ စေတော ဝိမုတ္တိတိ၊ စေတော ဝိမုတ္တိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကလံနာန္တန္တိ သောဠသိန္တိ၊ ကလံနာန္တန္တိ သော
 ဠသိ' ဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဗြဟ္မ ဝိဘာရဿ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော
 ဖြတ်သောနေခြင်း၏။ သောဠသဘာဝံ၊ တဆဲ့ခြောက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သောအဖို့ကို၊ ဩပမိကာနိ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော၊
 ဝုညကြိယ ဝတ္ထုနိ၊ ဝုညကြိယ ဝတ္ထု တို့သည်၊ နအန္တန္တိ၊ မရှိ ကုန်၊
 ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်တရားမှ ဖိတ်၏ကောင်းစွာ လွတ်သော၊ ယောဝိပါကော၊
 အကြင်အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝိပါကံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ သောဠသ
 ကောဠာသေ၊ တဆဲ့ခြောက်ဖို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုတဆဲ့
 ခြောက်ဖို့မှ၊ ကေ၊ တဖို့ကို၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သောဠသကောဠာသေ၊ တဆဲ့
 ခြောက်ဖို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့ ခြောက်ဖို့တို့ကို ပြုရာ၌၊
 ယောဧကကောဠာသေ၊ အကြင်တဖို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအဖို့သည်၊
 အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်
 သော၊ ဝုညကြိယ ဝတ္ထုနိ၊ ဝုညကြိယ ဝတ္ထု တို့သည်၊ နအန္တန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပဟိတွာတိ၊
 အဓိပ္ပဟိတွာဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ ဘာသတေ
 တိ၊ ဘာသတေဟူသည်ကား၊ ဥပက္ကိလေသဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့
 မှအထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပ၏။ တပတေတိ၊ တပတေ
 ဟူသည်ကား၊ တတေဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိကုန်သော၊ ပဋိပက္ခဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို၊ သန္တပ္ပ
 တိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ ဝိရောစတိတိ၊ ဝိရောစတိဟူသည်ကား၊ ဥဘယ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ နှစ်ပါးစုံပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော၊ စေတော ဝိမုတ္တိ၊ စေတော ဝိမုတ္တိသည်၊
 စန္ဒာလောက သင်္ခါတာ၊ လရောင်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဂတုပက္ကိလေသော၊
 ကင်းသောညစ်ညူးကြောင်းရှိသော၊ ဣဏ္ဍာဝိယ၊ လဆန်းပက္ခက္ခံသို့၊ ဒိဗ္ဗ
 တိ၊ ထွန်းပ၏။ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ အန္ဓကာရံ၊ အချက်တိုက်၍၊ ပဗ္ဗနိက
 ဓမ္မေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို၊ ဝိမေန္တိ၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ တပတိဝိယစ၊
 တောက်ပသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ ထွန်းလင်းတောက်

ပသော၊ ဩသမိတာကော၊ သောကံရှု၊ ကြယ်သည်၊ ပိရောစတိ ဖိယ၊
ဟင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ။

သေယျထာဝီတိ၊ သေယျထာဝီ ဟူသည်ကား၊ ဩပဗ္ဗဒသာနတ္ထေ၊
ဥပနာဂိုပြုကြောင်းအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။
တာရုကာရူပါနန္တိ၊ တာရုကာရူပါနံဟူသည်ကား၊ ဇောတိနံ၊ ကြွယ်ဝ၍၊ စန္ဒိ
ယာတိ၊ စန္ဒိယာဟူသည်ကား၊ စန္ဒဿ၊ လ၏၊ အယံ၊ ဥစ္စာတည်း။ စန္ဒိ၊ လ၏
ဥစ္စာ၊ တဿ၊ စန္ဒိယာ၊ ထိုလ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပတာယဇုယျာယ၊ အရောင်
၏၊ ဝဿာနန္တိ၊ ဝဿာနံဟူသည်ကား၊ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ ဗဟုဝသေန၊
များသည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဒ္ဓဝေါဟ၊ ရသေ၊ ရအပ်သော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိ
သော၊ ဥတုနော၊ ဥတု၏၊ ပစ္ဆိမေမာသေတိ၊ ပစ္ဆိမေမာသေဟူသည်ကား၊
ကတ္တိကမာသော၊ တန်ဆောင်ရန်လ၌၊ သရဒသမယေတိ၊ သရဒသမယေ
ဟူသည်ကား၊ သရဒကာလေ၊ သရဒအခါ၌၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အသပုဇ္ဇ
ကတ္တိကမာသော၊ တော်သလင်းလသတင်းကျွတ်လတို့ကို၊ လောကော၊ လော
က၌၊ သရဒဥတုတိ၊ သရဒဥတုတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပိဇ္ဇေတိ၊
ပိဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇေ၊ အထက်သို့ပေါက်သော၊ စေတဝိဂမေန၊ မိန့်
တိတ်ကင်းသဖြင့်၊ ခုရိတူတေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပိဂတာဝလာ
ဟကေတိ၊ ပိဂတာဝလာဟကေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခေဝေတိ၊
ခေဝေဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ နဘံအတ္တ၊ ဥပမာနော
တိ၊ နဘံအတ္တ၊ ဥပမာနောဟူသည်ကား၊ ဥဒယဗ္ဗာနတော၊ တက်ရာအရပ်မှ
အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥလ္လဗ်ဇန္တော၊ လွှားကျော်သည်ဖြစ်၍၊ တမဂ
တန္တိ၊ တမဂတံဟူသည်ကား၊ တမံ၊ အရိက်ကို၊ အဘိဝိဟစွာတိ၊ အဘိဝိ
ဟစွဟူသည်ကား၊ အဘိဘန္တံ၊ ပိဓေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဩသမိတာ
ရကာတိ၊ ဩသမိတာရကာ ဟူသည်ကား၊ ဇောယ၊ ဤကြယ်ဖြင့်၊
ဥဿန္တော၊ တားများသောအရောင်ကို၊ ဖိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုသို့အရောင်ကိုဆောင်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဩသမိ၊ ဩသ
မိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩသမိနံ၊ ဆေးတို့အား၊ အနုဗလဗြဟ္မာ၊
အားအဆင့်ကိုပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩသမိ ဩသမိမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ တာရုကာ၊ ကြယ်
တည်း။

ဧတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဌတ္ထာ၊ တန့်မုတ်၍၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ကိ'အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုလာရာသနည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩပမိကတာ
 ဝေ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သမာနေဝိ၊ တူငြား
 သော်လည်း၊ မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်
 သော၊ ဩပမိကဝုညေဟိ၊ ခန္ဓာကို ပြုတတ်သော အလေ့ရှိ ကုန်သော
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဝုတ္တာပန၊ ဟောတော်
 မူအပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေနစ၊ မြတ်သောအနက်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေသဘာဝေန၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သတ္တေသု၊
 သတ္တဝါတို့၌၊ သုပ္ပဒိပတ္တိ ဘာဝတောစ၊ ကောင်းစွာကျင့်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတ
 ပါးကုန်သော၊ ဩပမိကဝုညေဟိ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော
 ကောင်းမှုတို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဝုတ္တာပဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို
 စကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ယဒိဒံယာနိဣမာနိမေတ္တာဈာနာနိ၊ အကြင်မေတ္တာဈာန
 တို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေဝိဟာရာ၊ ဤမေတ္တာနှင့်နေခြင်းတို့
 သည်၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ သမ္မာပဒိပတ္တိဘူတာ၊
 ကောင်းစွာကျင့်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ယ
 ထာစ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့
 သည်၊ နိဇ္ဈေသဝိတ္တာ၊ ဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ။
 နေကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧတေဟိ၊ ထို
 မေတ္တာ တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဝတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယောဂိနော၊ ယောဂိ
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မသမာဝ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တူကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တထာဟိတတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဣမေ၊ ဤနေခြင်းတို့ကို၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာတိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
 ဝုစ္စန္တိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေနစ၊ မြတ်သောအနက်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈေသဘာဝေန၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သုပ္ပဒိပတ္တိဘာဝတောစ၊ ကောင်းစွာကျင့်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ဣတရေ
 ဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဩပမိကဝုညေဟိ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့

ရှိကုန်သောကောင်းမှုတို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ဝေဓိ၊ ဤသို့ဟောအပ်သော်လည်း၊ ကသ္မ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊
ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိ
ဟာရာနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတောစ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါနာဒိနံ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ကဿာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောတရားတို့၏၊ ပရိပူရိတဗ္ဗာစ၊
ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာကိုသာလျှင်၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံမေတ္တာ၊ ဤမေတ္တာသည်၊ သတ္တ
သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဟိတာကာရပဝတ္ထိလက္ခဏာ၊ အစီးအပွားအခြင်းအရာ
ကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဟိတူပ သံဟာရေရသာ၊ စီးပွားကို ကပ်၍
ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏အာစာတဝိနယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ရန်ငြိုးကိုဖျောက်ခြင်း
လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အနောမိသော၊ ပိုင်း
ခြားခြင်း မရှိသောအားဖြင့်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဗဟုလိ
ကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ အကြိမ်များစွာ
ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ သုခေနော၊ လွယ်သဖြင့် သာလျှင်၊ ကရုဏာဒိ
နော၊ ကရုဏာအစရှိကုန်သော၊ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတို့သည်၊ သမ္ပန္နိ၊
ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိတသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်၊ ဣတရေ
သံ ဤမှတပါး ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊
တည်ရာဖြစ်၏၊ တထာဟံ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သတ္တ
သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဟိတဇ္ဈာ သယတာယ၊ စီးပွားကို အလိုရှိသည်အဖြစ်
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဒုက္ခာပနယတာစ၊ ဆင်း
ရဲကိုပယ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တိဝိသေသာနံ၊ စည်း
စိမ်အထူးတို့ကို၊ ဝိရုဗ္ဗိတိကာမတာ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းကို အလိုရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပက္ခပါတာဘာဝေန၊ အမျှသို့ကျခြင်း
မရှိသဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ သမပဝတ္ထ ဝိတ္တတာ
စ၊ အမျှဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သုခေနော၊
လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ သကလလောကဟိတ သုခဝိဓာနာမိမုတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၏၊ စီးပွားကိုစီရင်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ မဟာသတ္တာ

ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တမဝိစယဝသေန၊ မြတ်သောပညာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘာဝံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ နိရဝသေသမုခေန၊ အကြွင်းမရှိသောချမ်းသာကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဒါနံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို။ ခန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခတ္ထမေဝ၊ စီးပွားခြင်းချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလကို။ သမာဓိယန္တိ၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ သီလပရိပူဇေဏတ္ထံ၊ သီလပြည့်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ နေက္ခမ္ဘံ၊ တောသို့၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခပ်သိမ်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတ သုခေသု၊ စီးပွားချမ်းသာတို့၌၊ အသန္နာယာတ္တာယ၊ မတွေဝေစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ပရိယောဒပေန္တိ၊ ဖြူစင်စေတော်မူကုန်၏။ ဟိတသုခါ သိဝဗျယတ္ထမေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာတို့၏လွန်စွာပွားများခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဧဋ္ဌံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဘန္တိ၊ အားထုတ် တော်မူကုန်၏။ ဥတ္တမဝိရိယဝသေန၊ မြတ်သောလုံ့လ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝီရဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနပ္ပကာရဟိတဇ္ဈာသ ယေနေဝ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောစီးပွားကိုအလိုရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊ ခမန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ နဝိသံဝါဒေန္တိ၊ မချွတ်မပွင်းစေကုန်၊ တေသံ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခါယေန၊ စီးပွားချမ်းသာအလိုငှါသာလျှင်၊ သစ္စာမိဉ္ဇာနာ၊ အမှန်ကိုဆိုခြင်းဆောက်တည်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ အစလာယ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗကာရိနော၊ ရှေးဦးပြုတော်မူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတဇ္ဈာသယေနေဝ၊ စီးပွားကိုအလိုတော်ရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဝိပ္ပကာရေ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၌၊ ဥဒါသိနော၊ လျစ်လျူရှုခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗကာရိတာယဝိ၊ ရှေးဦးစွာပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပစ္စုပကာရံ၊ တဖန်ကျေးဇူး ပြုခြင်းကို၊ နအဓသိသန္တိ၊ တောင်းတတော်မမူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တေ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတို့သည်၊ ပါရမီယော၊

ပါရမီတော်တို့ကို၊ ပူဇရတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ ဒဿဗလစတုဝေသာ
 ရုက္ခသအသာဓာရဏဉာဏေန၊ ဒဿဗလဉာဏ်စတုဝေသာရုက္ခဉာဏ်ခြံ
 ပါးသောအသာဓာရဏ ဉာဏ်တော်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ယာဝအဋ္ဌာရ သာ
 ဝေလိကဗုဒ္ဓဓမ္မဉာဏေ၊ ဒ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောအဝိးအခြားဖြစ်သောတရား
 ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောတရားလျှင်အပြားရှိသည်တိုင်အောင်ကုန်သော
 သဗ္ဗေ၊ အစုံစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကလျာဏ ဓမ္မေ၊ ကောင်းသော
 တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်၊
 ဒါနဒီနံ၊ ဒါန အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကလျာဏ
 ဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောတရားတို့ကို၊ ပါရိပူရိကာ၊ ပြည့်စေတတ်၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဣမသင်္ခယေသဿ၊ ဤအထူးကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ သာ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော ခန္ဓာကိုပြုတတ်
 သောအလေ့ရှိကုန်သောကောင်းမှုတို့မှ၊ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အဝိစာတနည်းလည်း၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတပါး
 ကုန်သော၊ ဩပမိကပုညေဟိ၊ ခန္ဓာကိုပြုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော
 ကောင်းမှုတို့ထက်၊ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝေလသမသုတ္တေန၊ ဝေလသမသုတ်ဖြင့်၊ ဒီပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်၏၊
 ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေလသမသုတ်၌၊ ယထေနာ
 မ၊ အတတ်နည်းဟူမူကား၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဝေလသမသ၊ ဝေလသ
 မသုတ္တား၏၊ ဒါနတော၊ အလှူထက်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ သောတာ
 ပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော အလှူကို၊ မဟပူလ
 တရံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ သောတာပန္နသတတော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တရားတို့အား
 လှူအပ်သောဒါနထက်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ သကဒါဂါမိဿ၊ သက
 ဒါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါနကို၊ (ပ)ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ သတတော၊
 ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ၊ တရာတို့အား လှူအပ်သောဒါနထက်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ
 တရားအား၊ တတောဝိ၊ ထိုထက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓပရမေသ၊ တရားအမှူးရှိသော၊
 သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောအလှူကို၊ တတောဝိ၊ ထို
 ထက်လည်း၊ စတုတ္ထိဿ၊ အရပ်စေးမျှ နှိပ်စွဲတည်သော၊ သံဃဿ၊
 သံဃာတော်အား၊ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ တတောဝိ၊ ထိုထက်
 လည်း၊ သရဏဂုဏ်နံ၊ သရဏဂုဏ်တော်တည်ခြင်းကို၊ တတောဝိ၊ ထိုထက်

လည်း၊ သီလသမာဓါနံ၊ သီလဆောက်တည်ခြင်းကို၊ တတောပိ၊ ထိုထက်
လည်း၊ ဂဒ္ဒုဟနမတ္တိန္ဒြားနို့၊ တညှစ်ခံသော၊ ကာလမ္ပိ၊ အခါပတ်လုံးလည်း၊
မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်းကို၊ မဟပ္ပလတရာ၊ အလွန်ကြီး
သောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယထာဘ၊ ဘုရား
အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ၊ ကား၊ ယံစဂဟပတိ(ပ)မဟပ္ပလ
တရန္တိ၊ ယံစဂဟပတိ(ပ)မဟပ္ပလ တရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဝေလသမော၊ ဝေလသမအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူဟုဆိုဟုအပ်သော၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အ
လှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ တယောက်
သော၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဘောဇေ
ယျ၊ ကျေးမွေးရာ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ကျေးမွေးခြင်းသည်၊ တတော၊ ထိုဝေလသမ
ပုဏ္ဏားအလှူထက်၊ မဟပ္ပလတရံ၊ အထူးသဖြင့်အကျိုးကြီး၏။ ယောစ၊
အကြင်သူသည်လည်း၊ သတံ၊ အရာသော၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဘောဇေယျ၊ ကျေးမွေးရာ၏။ (ပ) သုရာမေရ
ယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သောသေအရက်ကို သောက်စားခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြည်ခြင်း၊ ယောစ၊
အကြင်သူသည်လည်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
ဂဒ္ဒုဟနမတ္တိန္ဒြားနို့၊ တညှစ်ခံ၊ ကာလပတ်လုံးလည်း၊ မေတ္တာမိတ္တံ၊
မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောမိတ်ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေအံ့။ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်
သောမိတ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ တတော၊ ထိုငါးပါးသီလဆောက်တည်ရ
သောထက်၊ မဟပ္ပလတရံ၊ အထူးသဖြင့်အကျိုးကြီး၏။ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ မဟဂ္ဂတပုညဘာဝေန၊ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဿာ၊
ထိုမေတ္တာ၏၊ ပရိတ္တပုညတော၊ ကာမဝစရ ကုသိုလ်ထက်၊ သာတိသ
ယတာယ၊ လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုတွယ်သည်သာလျှင်၊
နတ္ထိမရှိ။ ။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံပမာဏကတံကမ္မံနတံတတြာဝသိဿတိနတံတတြာ
ဝတိဋ္ဌတိတိ။ ယံပမာဏကတံကမ္မံ နတံတတြာဝသိဿတိနတံတတြာဝ
တိဋ္ဌတိဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပမာဏ
ကတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရကံသည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်၊ တတြ၊ ထိုဗြဟ္မဝံ၌၊ နအဝသိဿ
တိ၊ မကြွင်း၊ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်၊ တတြ၊ ထိုဗြဟ္မဝံ၌၊ နအဝတိဋ္ဌတိ

မတည်၊ဟိ၊ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုဦးအံ့၊ကာမာဝစရကမ္မံ၊ကာမာဝစရကံ
 သည်၊ပမာဏကတံနာမ၊အတိုင်းအရှည်ကိုပြုအပ်သည်မည်၏၊မဟဂ္ဂတ
 ကမ္မံပန၊မဟဂ္ဂုတ်ကံသည်ကား၊ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊အတိတ္တမိတ္တာ
 လွန်၍၊ ဩဓိသကာနောဓိသကဗရဏာဝသေန၊ပိုင်းခြား၍နှံ့ခြင်းမပိုင်းခြား
 မူ၍နှံ့ခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝဇီတွာ၊ပွား၍၊ ကတတ္တာ၊ပြုအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏကတံနာမ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမပြုအပ်သည်
 မည်၏၊ကာမာဝစရကမ္မံ၊ကာမာဝစရကံသည်၊ တဿမဟဂ္ဂတကမ္မဿ၊
 ထိုမဟဂ္ဂုတ်ကံ၏၊ အန္တရာ၊အကြား၌၊ လဂ္ဂိတုံဝါ၊ ကပ်ငြိခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊တံကမ္မံ၊ထိုကံကို၊ အတိဘဝိတွာ၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဝိပါကဿ၊အကျိုး၏၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဌာတုံ
 ဝါ၊တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်၊ အထခေါ၊စင်စစ်
 သော်ကား၊မဟဂ္ဂတကမ္မမေဝ၊မဟဂ္ဂုတ်ကံသည်သာလျှင်၊တံပရိတ္တကမ္မံ၊
 ထိုကာမာဝစရကံကို၊ပဟောဇော၊ကြီးစွာသောရေအယဉ်သည်၊ ပရိတ္တံ
 ဥဒကံ၊အနည်၊ငယ်သောရေကို၊ အတိဘဝိတွာ၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊အတ္တ
 နော၊မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိဝိယ၊တည်သ
 ကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုကာမာဝစရကံ၏၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗိဗာဟိတွာ၊
 တားမြစ်၍၊ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မသဟဗျတံ၊ဗြဟ္မာတို့၏
 အပေါင်းအဖွဲ့အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတိ၊ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊အယံဟိ၊ဤသည်လျှင်၊တဿ၊ထိုပါဠိရပ်၏၊အတ္ထော၊အနက်
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီတည်း။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ယောတိ၊ယောဟူသည်ကား၊ ယောကောဝိ၊
 တရုံတယောက်သော၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတော
 ဝါ၊ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊မေတ္တန္တိ၊မေတ္တံဟူသည်ကား၊မေတ္တာချာန်
 မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောချာန်တည်း၊အပ္ပမာဏန္တိ၊အပ္ပမာဏံဟူသည်ကား၊
 ဘာဝနာဝသေနစ၊ဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏ
 ဝသေနစ၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဏံ၊အတိုင်းအ
 ရှည်မရှိ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အသုဘဘာဝနာဒယောဝိယ၊အသုဘဘာဝနာစ
 သည်တို့ကဲ့သို့၊အာရမ္မဏေ၊အာရုံ၌၊ဧကဓေသဂဟဏံ၊တစ်စုံကိုယူခြင်း
 ကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊အနဝသေသဗရဏာဝသေနစ၊အကြွင်းမရှိနှံ့သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနောဒိသေသဗရဏာဝသေနစ၊အပိုင်းအ
 ခြားမရှိနှံ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊အပ္ပမာဏာရမ္မဏတာဝယ၊

အတိုင်းအရှည်မရှိသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ပရုဏဘာဝနာ
ဝသေန၊ လေ့လာအပ်သောဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်း
အရှည်မရှိ၊ တနူသံယောဇနာဟောန္တိတိ၊ တနူသံယောဇနာ ဟောန္တိဟူ
သည်ကား၊ မေတ္တာချာနံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောချာန်ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊
အခြေပြု၍၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဟေဋ္ဌိမေ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်တို့ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိန္တဿ၊ ရသော ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊
သုခေနဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိစာသံယောဇနာဒေယာ၊ ပဋိစာ
သံယောဇနာ စသည်တို့ကို၊ ပဟိယမာနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
တနူ၊ ပါးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဿတော
ဥပဓိက္ခယန္တိ၊ ပဿတော ဥပဓိက္ခယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥပဓိက္ခယေတိ၊ ဥပဓိက္ခယဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသော
ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သန္တိကရိယာသိသမယဝသေန၊ သန္တိကရိယာသိသမယ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထဝါ၊
တနည်း သော်ကား၊ အနု သံယောဇနာ ဟောန္တိတိ၊ အနုသံယောဇနာ
ဟောန္တိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဇာနပဒဋ္ဌာနာယ၊ မေတ္တာချာန်လျှင်နည်းစွာ
အကြောင်းရှိသော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ အနုက္ကမေန၊ အဝဉ်အား
ဖြင့်၊ ဥပဓိက္ခယသင်္ခါတံ၊ ဥပဓိက္ခယဟု ဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ ပဂေဝ၊ အတယ်မှာဆိုရာအံ့နည်း၊
ဒသဝိ၊ ဆယ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာ၊ သံယောဇနာတို့သည်၊
တနူ၊ ခေါင်းပါးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ပျက်
လွင့်ပါးအဝေးသို့ရှားကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တနူသံယောဇနာဟောန္တိတိ၊ တနူ
သံယောဇနာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိစောစေဝ၊ ပဋိစာသည်လည်း
ကောင်း၊ ပဋိစာသမ္ပယုတ္တသံယောဇနာ၊ ပဋိစာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော
သံယောဇနာ တို့သည် လည်းကောင်း၊ တနူကား၊ ခေါင်းပါး ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဿတောဥပဓိက္ခယန္တိ၊ ပဿတောဥပဓိက္ခယံဟူ
သည်ကား၊ တေသံယေဝ၊ ထိုပဋိစာစသည်တို့၏သာလျှင်၊ ကိလေသုပ
ဓိက္ခယသင်္ခါတံမေတ္တာမဂ်မနဝသေန၊ ကိလေသုပဓိ၏ ကုန်ရာဟုဆိုအပ်
သောမေတ္တာချာန်ကိုရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သော

ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတိဇေဝံ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော။
 မှတ်အပ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့လျှင်။ ကိလေသ ပဟာနဉ္စ။ ကိလေသကို ပယ်
 ကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဉ္စ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်းလည်း ဖြစ်သော။
 မေတ္တာ ဘာဝနာယ။ မေတ္တာဘာဝနာ၏။ သိခါပတ္တံ။ အထွဋ် အထိပ်သို့
 ရောက်သော။ အာနိသံသံ။ အကျိုးကို။ ဒဿေတွာ။ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါ
 နိယယရအခါ၌။ သဗ္ဗေပိ။ ခပ်သိမ်းကုန်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာနိသံသော။
 အကျိုးသက် တို့ကို။ ဒဿေတုံ။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ကေမိဓေတိ အာနိ။
 ကေမိဓေဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ အရဋ္ဌ မိတ္တောတိ။ အရဋ္ဌမိတ္တော ဟူသည်ကား။
 မေတ္တာဗလေန။ မေတ္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သုဋ္ဌ။ ကောင်းစွာ။ ဝိက္ခန္တိတဗျာ
 ပါဒတာယ။ ရွှါအပ်ပြီးသောဗျာပါဒရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗျာပါဒေန ဗျာ
 ပါဒသည်။ အနုသိတမိတ္တော။ မပျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်
 မေတ္တာယတိတိ။ မေတ္တာယတိဟူသည်ကား။ ဟိတဖရဏာဝသေန။ စီးပွား
 နှံ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တံ။ မေတ္တာကို။ ကရေတိ။ ပြု၏။ ကုသလောတိ။
 ကုသလော ဟူသည်ကား။ အတိသယေန။ လွန်ကဲသဖြင့်။ ကုသလံဝါ။
 ကုသိုလ်ရှိ၍။ မဟာပုညော။ များသောကောင်းမှုရှိ၏။ ပဋိဗ္ဗာဒိအနုတ္တပိဂ
 မေနဝါ။ ပဋိဂအစရှိသောအကျိုးမဲ့မှကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ခေတိတေန
 ဝါ။ ကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း။ တေနာတိ။ တေနဟူသည်ကား။ တေနမေတ္တာ
 ယိတေန။ ထိုမေတ္တာကိုပြုသဖြင့်။ သဗ္ဗေပပါဏေတိတ္ထေ။ သဗ္ဗေပပါဏေဟူ
 သောဤပါဌ၌။ စသဇ္ဈေ။ စသဒ္ဓါသည်။ ဗျတိဇေတော။ ဗျတိဇေက အနက်၌။
 ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ မနသာနုကမ္မန္တိ။ မနသာနုကမ္မံ ဟူသည်ကား။ မိတ္တေန။
 စိတ်ဖြင့်။ အနုကမ္မေန္တော။ စောင့်ရှောက်သော။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့
 သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကေသတ္တ
 ပိသယာပိ။ တယာကံသော သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 တာမေတ္တာ။ ထိုမေတ္တာသည်။ မဟာကုသလရာသိ။ များသောကုသိုလ်
 အရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏေပန။ သတ္တ
 ဝါတို့ကိုကား။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပိယဝုတ္တံပိယ။ ချစ်ဖွဲ့စွာသော သားကို
 ကဲ့သို့။ ဟိတ ဖရဏေန။ စီးပွားဖြင့် မျှနှံ့သော။ မနသာ။ စိတ်ဖြင့်။ အနု
 ကမ္မေန္တော။ အစဉ် စောင့်ရှောက် သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုတ္တံ ဗဟုံ အနုပွကံ။
 မနည်းသော။ အပရိယန္တံ။ အပိုင်းအခြား မရှိသော။ စတု သမ္ဘိမဟာ
 ကမ္မေပိ။ မဟာကပ်ခြောက်ဆဲ့လေးကပ်တို့ပင်လုံးလည်း။ အတ္တနော။ မိမိ

၏၊ ဝိပါကဗေဒနံ။ အကျိုးအစဉ်ကို၊ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္တံ၊
 စွမ်းနိုင်သော၊ ဥဇ္ဇာရပုညံ၊ ပြန့်ပြောသောကောင်းမှုကို။ အရိယော၊ မြတ်
 သော၊ ပရိသုဒ္ဓိစိတ္တော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပကရောတိ နိပ္ပာဒေတိ။ ပြီးစေ၏။ သတ္တသဏ္ဌန္တိ၊ သတ္တသဏ္ဌံဟူသည်
 ကား၊ သတ္တသင်္ခါ၊ တန၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ သဏ္ဌေန၊ အပေါင်းဖြင့်၊
 သမ္ပန္နာဂတံဘရိတံ၊ ပြည့်သော၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ အဝိရဇ္ဇံ၊
 မကြံသော၊ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ပြွမ်းသောလူရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဇိတွာတိ၊ ဝိဇိတွာဟူသည်ကား၊ အဒဏ္ဍော
 န၊ ဒုတ်မရှိသဖြင့်၊ အသတ္တေန၊ ခေးမရှိသဖြင့်၊ ဓမ္မေနော၊ တရားသဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဝိဇိနိတွာ၊ အောင်နိုင်၍၊ ရာဇိသယောတိ၊ ရာဇိသယောဟူသည်
 ကား၊ ဣသိသဒိသာ၊ ရသေ့နှင့် တူကုန်သော၊ ဓမ္မိကရာဇာနော၊ တရား
 စောင့်ကုန်သော မင်းတို့သည်၊ ယဇမာနာတိ၊ ယဇမာနာ ဟူသည်ကား၊
 ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေမာနာ၊ လှူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပရိယ
 ဂါတိ၊ အနုပရိယဂါဟူသည်ကား၊ ဝိစရိံသု၊ တည့်လည်ကုန်၏၊ သဿမေ
 ဓန္တိ အာဒိသု၊ သဿမေခံ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပေါရာဏကရာဇကောလ
 ရှေးမင်းတို့၏ လက်ထက်၌၊ သဿမေခံ၊ ကောက်ကို ပြီးစေခြင်း၌လိမ္မာ
 ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပုရိသမေခံ၊ ယောကျ်ားတို့ကိုပြီးဖြင့်
 ခြင်း၌လိမ္မာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗာပါသံ၊ ကောင်းစွာ
 လူတို့ နှိမ့်လုံး၌ဖွဲ့သကဲ့သို့သားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါဇပေယျံ၊ ချစ်ဖွယ်
 သောစကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိယေ၊ ပါးကုန်
 သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့သည်၊ အဟောသုံကံရ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 ကတ်၊ ယေဟိ၊ အကြင်သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊
 လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သင်္ဂဏ္ဌိံသု၊ ခြီးမြှောက်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ နိပ္ပန္နသဿတော၊ ပြီးသောကောက်မှ၊ ဒဿမ
 ဘာဂဝဟဏံ၊ ဆယ်ချမြောက်သောအဖို့ကို ယူခြင်းသည်၊ သဿမေခံ
 နာမ၊ ကောက်ကိုပြီးစေခြင်း၌ လိမ္မာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏၊ သဿ
 သမ္ပါဒနေ၊ ကောက်ကိုပြီးစေခြင်း၌၊ မေခာဝိတာ၊ လိမ္မာခြင် ရှိသည်၏အ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဟာယောခေနံ၊
 ရဲမက်ဖိုလ်ပါ တို့အား၊ သမာသိကတတ္ထ ဝေတ္တနာနုပ္ပဒါနံ၊ ခြောက်လစာ
 ဖြစ်သောမျိုးရှိကွာကို ပေးခြင်းသည်၊ ပုရိသမေခံနာမ၊ ယောကျ်ားတို့ကို
 ခြီးမြှင့်ခြင်း၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်မည်၏၊ ပုရိသသင်္ဂဏ္ဌနေ၊ ယောကျ်ား

တို့ ဘုံခြီးဖြင့်ခြင်း၌၊ မေဓာဝိတာ၊ လိမ္မာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်မည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗလိဒ္ဓမနုဿာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော
 လူတို့၏၊ ဟတ္ထော၊ လက်၌၊ လေခံ၊ စာချုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တိဏိ
 ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝဗိယာ၊ အတိုးနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သဟဿန္တိသ
 ဟဿမတ္တဓနဒါနံ၊ တထောင်နှစ်ထောင်မျှကုန်သော ဥစ္စာကိုချေးငှါးခြင်း
 သည်၊ သမ္ဘာပါဝံနာမ၊ သမ္ဘာပါသမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုတထောင်
 နှစ်ထောင်မျှ လောက်သော ဥစ္စာကိုချေးငှါးခြင်းကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊
 မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ပါသေတိဟ၊ ဒယေဗန္ဓိတွာဝိယဋ္ဌပေတိ၊ နှလုံး၌ဖွဲ့သကဲ့
 သို့ထားတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဘာပါသန္တိ၊ သမ္ဘာပါသဟူ၍၊
 ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတာမာတုလာတိအာနိနာ၊ ဖခင် ဦးရီးအစရှိသော၊
 သဏ္ဌဝါစာယပန၊ နူးညံ့သောစကားဖြင့်ကား၊ သင်္ဂဟဏံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်း
 သည်၊ ဝါဇပေယျံနာမ၊ ဝါဇပေယျမည်၏၊ ပေယျဝဇ္ဇံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား
 ကိုဆိုသည်၏အဖြစ်၊ ဝိယဝါစတာ၊ ချစ်ထိုက်သောစကားကိုဆိုသည်၏
 အဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟေဟိ၊ သင်္ဂဟတရားတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတံ၊
 သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ အပ်သော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင် နိုင်ငံသည်၊ ဣဒ္ဓုဇ္ဈဝ၊ ကြွယ်ဝ
 ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဗိတဉ္စ၊ စည်ပင်ပြန့်ပြောသည်လည်းကောင်း၊
 ပဟုတအန္တပါနဉ္စ၊ များသောထမင်းအဖျော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဓေမဉ္စ၊
 ဘေးဥပဒ္ဓဝါ ကင်းငြိမ်း သည်လည်းကောင်း၊ နိရဗ္ဗုဓဉ္စ၊ ခိုးသားခေးပြ
 မထသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မုဒါမော
 ဓမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ပုတ္တေ၊ သားသွီးတို့ကို၊
 နစ္စန္ဒာ၊ ကစေကုန်လျက်၊ အပါရုတစာရာ၊ မပိတ်အပ်သောတံခါးရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို၊ စာန္တေ၊ ရေသု၊
 အိမ်တံခါးတို့၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇာနံ၊ တံခါးရှက်တို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
 နိရုဇ္ဈန္တိ၊ နိရုဇ္ဈဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပေါရာဏိ
 ကား၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ ပဝေဏိ၊ အစဉ် တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပေါရဏိကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ပကတိ၊ သဘောတည်း၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ အမရသာဝဂေ၊ နောက်အဖို့ဖြစ်သော၊ ဩက္ကာကရာဇကာလေ၊
 ဩက္ကာကမင်း၏လက်ထက်၌၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣမာနိဝတ္ထာရိ
 သင်္ဂဟဝတ္ထုနိစ၊ ဤလေးပါးကုန်သောသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣမဉ္စ ရဋ္ဌ သမ္ပတ္တိံ၊ ဤတိုင်ပြည်၏ စည်းစိမ်ကို လည်း ကောင်း၊ ပရိ

ဝတ္ထေန္တံ။ ဖောက်ပြန်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓံမူလံကတာ။ အထက်သို့ အရင်းအမြစ်ဖြစ်သည်ကိုပြုကုန်၍။ အဿမေဓံပုရိသမေဓန္တိအာဒိကော။ အဿမေဓံပုရိသမေဓံဤသို့အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စယညေနာမ၊ ငါးပါးကုန် သောယဇ်မည်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏဓမ္မိယသုတ္တေ၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မိယသုတ်၌၊ တေ သံအာသိဝိပ္ပလ္လာသောဒိသွာနအဏုတောအဏု(ပ)တေတတ္ထမန္တေန ဂန္ဓေ တွာဩက္ကာကံ တဒုပါဂမုန္တိ။ တေသံအာသိဝိပ္ပလ္လာသောဒိသွာန အဏု တောအဏု(ပ)တေတတ္ထမန္တေန ဂန္ဓေတွာ ဩက္ကာကံတဒုပါဂမုဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုမရိယာဒကို ဗျုက်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား။ အဏုတော၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ် သော၊ အဏု၊ အနည်းငယ်သောကာမသုခကို၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ ဝိပ္ပလ္လာသော ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး (ပ)၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေဗြာဟ္မ ဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို တောင်းတ၍ရှုခြင်းဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ မန္တေန၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဂန္ဓေတွာ၊ ဖွဲ့ကုန်၍၊ ဩက္ကာ ကံ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းသို့၊ ဥပါဂမံ၊ ကပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်၌။ အသံ၊ မြင်းကို၊ မေဓန္တိ ဗာဓေန္တိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသောယညေန၊ ဤယဇ် သည်။ အဿမေဓော၊ အဿမေဓမည်၏။ ဇေတံ၊ ဤအဿမေဓ ဟူသော အမည်သည်။ ဒွိဟိ၊ မဟာယည၏ရှေ့နောက်အဖို့၌ ဖြစ်စေသောအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော။ ပရိယညေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော ယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇ် တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဧကေဝိသတိယုပဿ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသောယဇ် ၏၊ ဧကတ္ထိံ၊ တခုသော။ ပန္တိမဒိဝသေဝေ။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော နေ၌သာ လျှင်၊ သတ္တနုရတိ ပဉ္စပသုသတ ဗာတတိံသနဿ။ ငါးရာကိုးဆဲ့ခုနစ် ကောင်သောသားတို့ကိုသတ်ရာဖြစ်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဘူမိဉ္စ၊ ပူဇော်ရာမြေကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသေစ၊ ယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသသဗ္ဗဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ကြွင်းသောအလုံး စုံသောစည်းစိမ်ကို ပေးလှူကြောင်း ဖြစ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏။ ဇေတံ အဝိဝစနံ။ ဤအမည်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်၌၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ မေ ဓန္တိ ဗာဓေန္တိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ညှဉ်းဆဲရာဖြစ် သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧသော၊ ဤယဇ်သည်။ ပုရိသမေဓော၊ ပုရိသမေဓမည် ၏၊ ဇေတံ၊ ဤပုရိသမေဓဟူသော အမည်သည်။ စတူဟိ၊ မဟာယည၏ရှေ့

နောက်အဖို့ဖြစ်သောအားဖြင့် ခံလမ်းပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ အခြံအရံ
 ဖြစ်သောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ ပူဇော်
 ရာမြေနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓဉ္စ၊ ဝုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ
 ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏၊
 ဇေတံအဓိဝစနံ၊ ဤအမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်၌၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုး၊ ပေါက်
 အတွင်း၌ ထည့်သွင်း အပ်သော ထမ်းပိုးကြီးလှတံကို၊ ပါသန္တိဝိပန္တိ၊
 ပစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပစ်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧသော
 ဤယဇ်သည်၊ သမ္ပာပါသော၊ သမ္ပာပါသ မည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသမ္ပာပါသ
 ဟူသောအမည်သည်၊ ယုဂန္တိဂ္ဂဇ္ဇေ၊ ထမ်းပိုးပါက်၏အတွင်း၌၊ ပဝေသန
 ဒဏ္ဍကသင်္ခါတံ၊ ထည့်သွင်းအပ်သော လှံတံဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ပံ၊ ထမ်း
 ပိုးကြီးကို၊ ဝိဝိတော၊ ပစ်၍၊ တဿ၊ ထိုထမ်းပိုးကြီး လှံတံ၏၊ ပတိတော
 ကာသေ၊ ကျရာအရပ်၌၊ ဝေဒိ၊ လာဘ်သပ်ပကာ ရရာဖြစ်သော ယဇ်
 ပူဇော်ခြင်း၌၊ ဂါထာမန္တရား စသည်ဖြင့် အရံအတား စီရင်သော မြေ
 အပြင် ဘိုးကတွင်းပြု၍၊ သံဟာရိမေဟိ၊ လှည်းဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်သော၊
 ယုပါဒိဟိ၊ ယဇ်တိုင်စသည်တို့ဖြင့်၊ သရဿတိနဒိယာ၊ သရဘူမြစ်ကြီး၌၊
 နိမုဂ္ဂေါကာသတော၊ ဂုဏ်နစ်ရာအရပ်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ပဋိလောမံ၊ နောက်
 ဆုတ်၊ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ သတြယာ
 ဂဿ၊ သတြယဇ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်၌၊ ဝါဇံ၊ မန္တ
 ရားဖြင့်စီရင်အပ်သောပျားရည် အရသာကို၊ ဝိပန္တိ၊ သောက်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ဤသို့သောက်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧသော၊ ဤယဇ်
 သည်၊ ဝါဇပေယျာ၊ ဝါဇပေယျမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဝါဇပေယျဟူသောအ
 မည်သည်၊ ဧကေနပရိယညေန၊ တပါးသောပရိဝါရယဇ်ဖြင့်၊ သတ္တရသ
 ဟိ၊ တဆဲ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပသူဟိ၊ ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကလားစသော
 သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဝေဇ္ဇယူပဿ၊ ဥသျှစ်ယဇ်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သတ္တရသဒက္ခိဏဿ၊ ရွှေငွေနှုံးကျဲ စသောအား
 ဖြင့်တဆဲ၊ ခုနစ်ပါးသော ဝတ္ထုကိုပေးလှူကြောင်း ဖြစ်သော၊ ယညဿ၊
 ယဇ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဇ်၌၊ အဂ္ဂဇော၊ ကျီဘာဏ္ဍာဥစ္စာ
 တိုက်တို့၌ပိတ်ဆီးထိုက်သော တံခါးရှက်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧသော၊ ဤယဇ်သည်၊ နိရဂ္ဂဇော၊ နိရဂ္ဂဇမည်၏၊ ဇေတံ၊
 ဤနိရဂ္ဂဇဟူသော အမည်သည်၊ နဝဟိပရိယညေဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော
 ပရိဝါရယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇ်တဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ မြေနှင့်

လည်းကောင်း၊ ပုရိသေဟိတ၊ ယောကျ်ားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ အဿမေဓေ၊ အဿမေဓန္တိ၊ ဂုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုပေးစွန့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အဆုံးရုံသာလျှင်၊ ဗရိယာယနာမဿ၊ ပရိယာယ်အမည်ရှိသော၊ အဿမေဓဝိကပ္ပဿ၊ ထိုသတ်ခြင်းကိုအထူးကြံခြင်းစီရင်ခြင်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ စန္ဒပဘာတိ၊ စန္ဒပဘာဟူသည်ကား၊ စန္ဒပဘာယ၊ လရောင်၏၊ တာရဂဏာဝ သဗ္ဗေတိ၊ တာရဂဏာဝသဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေတိ၊ အဆုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တာရဂဏာ၊ ကြယ်ရောင်အပေါင်းတို့သည်၊ စန္ဒိမသောဘာယံ၊ လရောင်၏၊ သောဠသိ၊ တဆဲ၊ ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလမ္ပိ၊ တစိတ်ကိုသော်လည်း၊ နာဠန္တိ ယထာ၊ မရှိနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဿမေဓေဒယော၊ သဿမေဓေအစရှိကုန်သော၊ တေယညာ၊ ထိုယဇ်တို့သည်၊ ဂုတ္တလက္ခဏေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာဖြင့်၊ သုဘာဝိတဿ၊ ကောင်းစွာပွားပေအပ်သော၊ မေတ္တာစိတ္တဿ၊ မေတ္တာစိတ်၏၊ သောဠသိ၊ တဆဲ၊ ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလမ္ပိ၊ တစိတ်ကိုသော်လည်း၊ နာနု ဘဝန္တိ နပါဂဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ နာဠန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပရေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာပိကေ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်း၏၊ အာနိသံသေ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ယောနဟန္တိတိအာဒိ၊ ယောနဟန္တိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယောတိ၊ ယောဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာရ ဘာဝနာနုယုတ္တော၊ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာရဘာဝနာကို အမန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဂုတ္တလော၊ ဂုတ္တုလ်သည်၊ နဟန္တိတိ၊ နဟန္တိဟူသည်ကား၊ တေနေဝမေတ္တာဘာဝနာနုဘာဝေန၊ ထိုမေတ္တာဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဒုရဝိက္ခန္တိတ ဗျာပါဒတာယ၊ ဝေးစွာခွါအပ်ပြီးသောဒေါသရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ လေဒ္ဓုဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ခဲယုံတံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နဝိဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်၊ နဗ္ဗာတေတိဟိ၊ နဗ္ဗာတေတိဟူသည်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမာဒိယိတွံ၊ ဆောက်တည်၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နဟာနာပေတိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ၊ နဇိနာတိတိ၊ နဇိနာတိဟူသည်ကား၊ သာဓုတ္တဝိဂ္ဂါဟိကကထာဒိ ဝသေန၊ ချုတ်ချယ်သောစကား ငြင်းခုံသောစကား၊

စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို၊ နိဇ္ဇိနာတိ၊ မအောင်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သာဓု မ္ဘိသေဝ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်း၏သာလျှင်၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာနိကရဏဝသေန၊ ရှုံးခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အန္တကရဏာဒိနာ၊ တရားတွေခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို၊ နိဇ္ဇိနာတိ၊ မအောင်၊ နုစာပယေတိ၊ နုစာပယေ ဟူသည်ကား၊ ပရေဝိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ ပယောဇေတွာယျဉ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဓနဇာနိ၊ ဥဗ္ဗာ၏ရှုံးဆုံးခြင်းကို၊ နကာရာပေယျ၊ မပြုစေရာ၊ ။

မေတ္တံသောတိ၊ မေတ္တံသောဟူသည်ကား၊ အသး။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဟုဆိုအပ်သော၊ စိတ္တကောဠာသော၊ စိတ်အစုတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိ ဗဟနဋ္ဌေန၊ မစွန့်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏၊ အံသောအဝယဝဘူတော၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တံသော၊ မေတ္တံသမည်၏၊ သဗ္ဗဘူတေသုတိ၊ သဗ္ဗဘူတေသုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝေရီတဿနကေနစိတိ၊ ဝေရီတဿနကေနစိဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလဝေရံ၊ အကုသိုလ်ဟူသောရန်သည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ ကာရုတေနစိ၊ အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဂ္ဂလဝေရသင်္ခါတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောရန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ တဿမေတ္တာဝိဟာရိသး။ ထိုမေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတသ္မိံ၊ ကေနိပါတေ၊ ဤကေနိပါတ်၌၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ တေရသသုသုတ္တေသုစ၊ တဆဲ၊ သုံးသုတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သိက္ခာသုတ္တနယေစ၊ သိက္ခာသုတ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသသုသုတ္တေသု၊ တဆဲ၊ ငါးသုတ်တို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝရိုကင်းရာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဝရုဏသုတ္တံ၊ နိဝရုဏသုတ်လည်းကောင်း၊ သံယေဇနသုတ္တံ၊ သံယေဇနသုတ်လည်းကောင်း၊ အပမာဒသုတ္တံ၊ အပမာဒသုတ်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိသဉ္ဇယသုတ္တံ၊ အဗ္ဗိသဉ္ဇယ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုစတုသုသုတ္တေသု၊ ဤလေးသုတ်တို့၌၊ ဝဇ္ဇိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇီနှင့်တကွ ဝရိုကင်းရာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတရေသုပန၊ ဤမှတပါးသောသုတ်တို့၌ကား၊

ဝဋ္ဋမဝ၊ ဝဋ္ဋတရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။

ပရမတ္ထရိသာဝနိယာ၊ ပရမတ္ထဝိသာဝနိအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ
ဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဣတိဝုတ္တကဿ၊ ဣတိဝုတ်
ကျင်း၏၊ ဧကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဧကနိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁-ဘိက္ခုသုတ်၊

☞ ဒုကနိပါတဿ၊ ဒုကနိပါတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဇ္ဇိဟိတိဇေသော
သဒ္ဓေါ၊ ဇ္ဇိဟိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ခေတ္တတွက်ခြင်းကို
ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊
ပရိစ္ဆိန္နဓမ္မ နိဗ္ဗိသနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဓမ္မကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်
တည်း၊ ဇ္ဇိဟိဓမ္မေဟိတိ၊ ဇ္ဇိဟိဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
အကုသလဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတောတိ၊ သမ္ပန္နာဂ
တောဟူသည်ကား၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဟိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌သာ
လျှင်၊ ဒုက္ခံဝိဟရတိတိ၊ ဒုက္ခံဝိဟရတိ ဟူသည်ကား၊ စတုသုဝိ၊ လေးပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ကိလေသဒုက္ခေန
စေတ၊ ကိလေသာဟူသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာယိကစေ
တထိကဒုက္ခေနစ၊ ကိုယ်ဝိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊ သမိဃာတန္တိ၊ သမိဃာတံ ဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တံ၊ ပ
ဃာတေနစေတ၊ စိတ်၏ငြိမြင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာယုပဃာတေန
စ၊ ကိုယ်၏ငြိမြင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမိဃာတံ၊ ငြိမြင်ခြင်းနှင့်
တကွဖြစ်၏၊ သဥပါယသန္တိ၊ သဥပါယာသံဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပ
ယာသေနစေတ၊ ကိလေသာဟူသောပြင်းစွာပင်ပန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
သရိရဓေဒေနစ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလဝအာယာသ
ဝသေန၊ အားကြီးစွာသောပင်ပန်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ
ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ သပရိဇ္ဇာဟန္တိ၊ သပရိဇ္ဇာဟံဟူသည်ကား၊ ကိ
လေသပရိဇ္ဇာဟေနစ၊ ကိလေသာဟူသောပူပန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
ကာယပရိဇ္ဇာဟေနစ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊

ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ကောယဿဘောဒါတိ၊ ကောယဿဘောဒါဟူသည် ကား၊ ဥပါဒိဏ္ဏန္တပရိစာဂါ၊ ဥပါဒိဏ္ဏန္တပဟောင်း၏စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ပရံ မရဏာတိ၊ ပရံမရဏာဟူသည်ကား၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုဥပါဒိဏ္ဏန္တပဟောင်းကို စွန့်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တန္တပဟာဏေ၊ အသစ်ဖြစ် သောခန္ဓာကိုယူခြင်းသည်းသတိရှိသော်၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကောယဿဘောဒါတိ၊ ကောယဿဘောဒါဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယပစ္ဆေဒါ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ ဖြတ်ခြင်းခြင်းကြောင့်၊ ပရံမရဏာတိ၊ ပရံမရဏာဟူသည် ကား၊ ရုဘိတော၊ မုတိမှည့်၌၊ အထာဘိန္ဒြိယံ၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒိကင်္ဂါတိ၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒိကင်္ဂါ ဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတိသင်္ခါတနံ၊ ဒုဂ္ဂတိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတုန္တံအပါ ယာနံ၊ အပါယ်လေးပါးတို့တွင်၊ အညတရားတပါးပါးသော၊ ဂတိ၊ လားရာ ကိုး၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဝသံဘာဝီနိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အဂုတ္တန္တိရောတိ၊ အဂုတ္တန္တိ ရောဟူသည်ကား၊ အဝိတိတန္တိရော၊ မပိတ်အပ်သောတံခါးရှိ၏၊ ကတ္တံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အဂုတ္တန္တိရော၊ မလုံးခြုံသောတံခါးရှိသည်၊ ဟောတိပန၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စောဒနာဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယေသုတိ၊ ဣန္ဒြိယသုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဣန္ဒြိယသုဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ မနန္တဗ္ဗာနံ၊ မနလျှင်မြောက်ရမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ အသံဝရဏံ၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝသေန၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘောဇနောမတ္တည၊ ဘောဇနောမတ္တည၊ မည်၏၊ ဣန္ဒြိယသု အဂုတ္တန္တိရတယဘောဇနောမတ္တညဘာယတိဝိ၊ ဣန္ဒြိယေ သုအဂုတ္တန္တိရတယဘောဇနောမတ္တညဘာယဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရှတ် ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ အဂုတ္တန္တိရတ၊ မလုံခြုံ သောတံခါးရှိသနည်း၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဂုတ္တန္တိရတ၊ လုံခြုံ သောတံခါးရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း၊ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုဦးအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ ဣန္ဒြိယေ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သံဝရောဝါ၊ စောင့်စည်းခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အသံဝရောဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၏၊ ပနတယာဝိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ စက္ခုပသာဒ၊ စက္ခုပသာဒကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သတိဂါ၊ သတိသည်လည်း ကောင်း၊ မုဉ္ဇသန္တံဝါ၊ သတိလွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊

မဖြစ်သည်သာတည်း။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံသည်၊ စက္ခုဿ၊ စက္ခုပဿာဒအား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်း၊ သို့၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝင်္ဂ၊ ဘဝင်သည်၊ ဗွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ ကြိယာမနောဓာတု၊ ကြိယာမနောဓာတ်သည်၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ အာဝဇ္ဇနန်းကိစ္စကို၊ သာမိယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဒဿနကိစ္စံ၊ ဒဿနကိစ္စကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝိပါကမနောဓာတု၊ ဝိပါကမနောဓာတ်သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒနကိစ္စံ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြင်းကိစ္စကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝိပါကာဟေတုကမနောဝိညာဏဓာတု၊ ဝိပါက အဟိတ်မနောဝိညာဏဓာတ်သည်။ သန္တိရုဏကိစ္စံ၊ သန္တိရုဏကိစ္စကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကြိယာဟေတုကမနောဝိညာဏဓာတု၊ ကြိယာအဟိတ်မနောဝိညာဏဓာတ်သည်။ ဝေါဠုပ္ပနကိစ္စံ၊ ဝုဠောကိစ္စကို၊ သာမိယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထို၏အခြားမဲ့၌၊ ဇေတု၊ ဇေတု-၇-ကြိမ်၊ ဇေတု၊ ဇေတု၊ တတ္ထဝိ၊ ထိုဘဝင်သည်တို့တွင်လည်း၊ ဘဝင်္ဂသမယေ၊ ဘဝင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သံဝရောဝါ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသံဝရောဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိန္နံ၊ အာဝဇ္ဇနန်းသည်တို့တွင်၊ အညတရသမယေ၊ တပါးပါးသောအခါ၌၊ သံဝရောဝါ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသံဝရောဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေတုက္ခဏေပန၊ ဇေတုဓာတ်မရှိမူကား၊ ဒုဿိလျှာ၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌဿ၊ ရွံ့ဝါ၊ လွတ်သောသတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အညာဏံဝါ၊ မသိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အက္ခန္တိဝါ၊ သည်းမခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောသန္တိဝါ၊ ယှဉ်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဟောန္တောပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ သော၊ ထိုအသံဝရကို၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊ အသံဝရောတိ၊ မစောင့်စည်းခြင်းဟူ၍ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုဇေတုဓာတ်မစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော၊ ဒ္ဓါရမ္မိ၊ ဒ္ဓါရသည်လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝင်္ဂမ္ပိ၊ ဘဝင်သည်လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဝဇ္ဇနာဒိန္နံ၊ အာဝဇ္ဇနန်းအစရှိကုန်သော၊ ဝိဝိ

၂၅၀

ဝိတ္တာနိဝိ၊ ဝိဝိဝိတ်တို့သည်လည်း၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအာဇာယံကဲ့သို့
 နည်း၊ ဟူမူကား၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝတုသုခါရေသု၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့ကို၊
 အသံဝတေသု၊ မပိတ်အပ်ကုန်သည် ဂှိသေ၊ အန္တောစွါရ ကောဠက
 ဂဟ္ဗာဒယော၊ အိမ်တွင်းတံခါးမုတ် တိုက်ခန်းစသည်တို့ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိသု
 သံဝတေ၊ အကယ်၍ကားကောင်းစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပိတ်
 အပ်ကုန်သော်လည်း၊ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဘဏ္ဍံ၊
 ဥစ္စာကို၊ သုရက္ခိတမေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်၊ အဂေါပိတမေ
 ဝ၊ မလုံခြုံ စေအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရစွါရေဟိ၊ မြို့တံခါး
 တို့ဖြင့်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို၊
 ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဟရေယျံ၊ ယထာ၊ ဆောင်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇဝနေ၊ ဇောဓဏန္တံ၊ ဒုသိလျာဒိသု၊ သိလ
 မရှိသည်၏အဖြစ်စသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ
 အသံဝရေ၊ ထိုမစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ နှါရစ္စိ၊ နှါရ
 သည်လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဝင်္ကမ္ပိ၊ တဝင်သည်
 လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇန်း
 အစရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဝိတ္တာနိဝိ၊ ဝိဝိဝိတ်တို့သည်လည်း၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံ
 ခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ပန၊ ထိုမစောင့်စည်းခြင်းသည်
 လည်း၊ အသတိ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇဝနေ၊ ဇောဓဏန္တံ၊ သိလ၊ ဒိသု၊ သိလ
 စသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နှါရစ္စိ၊ နှါရသည်လည်း၊
 ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဝင်္ကမ္ပိ၊ တဝင်သည်လည်း၊ ဂုတ္တံ၊ လုံ
 ခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိကုန်သော၊ ဝိဝိ
 ဝိတ္တာနိဝိ၊ ဝိဝိဝိတ်တို့ သည်လည်း၊ ဂုတ္တာနိ၊ လုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ နဂရစွါရေသု မြို့တံခါးတို့ကို၊ သံဝတေသု၊ ပိတ်အပ်ကုန်သည်
 ဂှိသေ၊ အန္တောဗာရာဒယော၊ အိမ်တွင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိ
 အသံဝတေ၊ အကယ်၍ကား ပိတ်အပ်ကုန်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ပိတ်အပ်
 ကုန်သော်လည်း၊ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဘဏ္ဍံ၊
 ဥစ္စာကို၊ သုရက္ခိတမေဝ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည် သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရစွါရေသု မြို့တံခါးတို့ကို၊ ပဟိတေသု၊ ပိတ်အပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏၊ ပဝေသော၊ ဝင်ရာသည်၊ နတ္ထိယထာ၊
 မရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ၊ ဇဝနေ၊ ဇောဓဏန္တံ၊ သိလ၊ ဒိသု၊ သိလအစ

ရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နှိရစ္ဆိ၊ နှိရသည်လည်း၊
 ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝင်္ဂိ၊ ဘဝင်သည်လည်း၊ ဂုတ္တံ၊
 လုံခြုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော၊
 ဝိဝိဓိတ္တာနိဝိ၊ ဝိဝိဓိတိတို့သည်လည်း၊ ဂုတ္တာနိ၊ လုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနက္ခဏေ၊ ဇောဇဏန္တိ၊ ဥပ္ပန္နမာနော
 ဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဝက္ခန္တိ၊ သံဝရောကိ၊ စောင့်စည်းခြင်း
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသန္တိ၊ သေသန္တိ၊ ကြွင်းသော နှိရတို့၌လည်း၊
 ဇေဝဇဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ အဂုတ္တန္တိ၊
 တာဝ၊ မလုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တန္တိ၊ တာ
 ဝ၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိ
 အပ်၏။ ၊

ပန၊ အဗ္ဗိတပါးကို ဆိုပြီးအံ့၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊
 တောဇနေ၊ အစာအာဟာရ၌၊ အမတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိခြင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊
 မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအ
 ပံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုပြီးအံ့၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟိန္တော၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ မဟိန္တ ပုဂ္ဂလော၊ ကြီးသောအလိုရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတာနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဂန္ထပုဗ္ဗဝါဏိ
 ဇော၊ ဂန္ထပုဗ္ဗကုန်သည်သည်၊ ပိဋန္တနာဘဏ္ဍကံ၊ ဇော်ဆင်သော ဘဏ္ဍာ
 ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥန္တင်္ဂဝိ၊ ခါးပိုက်၌လည်း၊ ပက္ခိပိ
 တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထည့်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်
 ၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပဿန္တိသေဝ၊ ရှုစဉ်သာလျှင်အသု
 ကံ၊ ဤအမည်ရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ အသုကံ၊ ဤအမည်ရှိ
 သောဝတ္ထုကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠေန၊ မေးသဖြင့်၊ ဥဠေ၊
 သေတိယထာ၊ ကြွေးကြော်၏သို့၊ ဧဝမေံ၊ ဤအတူ၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်း
 ဇော်မျှလည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိလံဝါ၊ ဝိလံကိုလည်းကောင်း၊
 ဂန္ဓဝါ၊ ကျမ်းဂန်ကို လည်းကောင်း၊ ဝုတင်္ဂဝုဏ္ဏံဝါ၊ ဝုတင်္ဂကျေးဇူးကို
 လည်းကောင်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အရည

ဝါသမတ္တကမ္ဘိတောသန္တနေခြင်းမျှကိုလည်း၊ မဟာဇနဿ၊ လူအများအား၊
 ဇာနန္တဿေဝ။ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမ္ဘာဝေတိ၊ ခြီးမွမ်းပြော
 ဆို၏၊ သမ္ဘာဝေတွာစ၊ ခြီးမွမ်းပြီး၍လည်း၊ သကဇေဟိပိ၊ ထွန်းတို့ဖြင့်
 သော်လည်း၊ ဥပနိတပစ္စယေ၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်ကုန်သောပစ္စည်းတို့ကို၊
 အလန္တိ၊ တန်ပြီဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဥပါဒါနေန၊ လောင်စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒ
 ရာသည်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒ္ဓော၊ အလိုကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါး
 တို့ကို၊ ပူဇရဉံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ။

အဂ္ဂိခန္ဓောစ၊ မီးပုံကြီးလည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒါစ၊ သမုဒ္ဒရာလည်း
 ကောင်း၊ မဟိန္ဒ္ဓော၊ အလိုကြီးသော၊ ပုဂ္ဂလောစာပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ဤသည်တို့ကို၊
 ဗဟုကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒေန္တေ၊ ပေးကုန်သည်
 ရှိသော်၊ နပူရိယာ၊ မပြည့်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟိန္ဒ္ဓပုဂ္ဂလော၊ အလိုကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဇာတမာ
 တုယာပိ၊ ဖွားသောအမိ၏လည်း၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ဂဏှိတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ န
 သက္ကောတိ၊ မတွမ်းနိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေဇ္ဈပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊
 မဖြစ်စေနိုင်၊ ဥပ္ပန္နသဘာတောစ၊ ဖြစ်ပြီးသောလာဘ်မှလည်း၊ ဗရိဟာ
 ယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံရေ၍၊
 အမတ္တဉာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန၊
 အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန ညီသဖြင့်၊ ဓမ္မဗ္ဗိ၊ ရအပ်
 သော်လည်း၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဂမိတော၊ မက်မော သည်ဖြစ်၍၊
 မုတ္တိတော၊ တွေဝေမိန်းမောသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာပန္နော၊ အတွင်းသို့လွင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒိန ဝဒဿာပိ၊ အပြစ်ကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အနိဿရဏ
 ပညော၊ နိဿရဏပညာမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရဟတ္ထက-အလံသာ
 ဇုက တတ္ထဝဇ္ဇက-ကာကမာသက-ဘုတ္တဝဇိတကဗြာဟ္မဏာနံ၊ လက်
 ကိုကိုင်၍ ဆွဲပါလောဟု ဆိုရအောင် စားတတ်သော အာဟာရဟတ္ထက
 ပုဏ္ဏား-စားပြီးသော် ပုဆိုးကိုချွတ်၍ နေရအောင် စားတတ်သော အလံ
 သာဇုကပုဏ္ဏား၊ -စားပြီးသော် ထိုနေရာ၌လူးလည်း၍ နေရအောင်စား
 တတ်သောတတ္ထဝဇ္ဇကပုဏ္ဏား-ကျီးနှိုက်နိုင်အောင်ခံတွင်းဝတိုင်အောင်

စားတတ်သောကာကမာသက ပုဏ္ဏား-စားပြီးသော်အနိစ္စ ဖြစ်ရအောင်
စားတတ်သော ဘုတ္တဝေတက ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ အည တရောဂါ၊ တ
ယောက်ယောက်သောပုဏ္ဏားကဲ့သို့၊ အယောနိသောအနုပါယနုမသဋ္ဌိ
သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥဒရဝဒေဟကံ၊
ဝမ်းပွင့်လှမတတ်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍၊ သေယျသုခံ၊ အိပ်ခြင်း၌
ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ပဿသုခံ၊ နံပါးဖြင့်အိပ်ခြင်း၌ ချမ်းသာကို
လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆသုခံ၊ ပိုက်မြည်းခြင်း၌ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ အနု
ယုတ္တော၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား၊ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ အမတ္တညနာမ၊ အတိုင်းအ
ရှည်ကိုမသိလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊
ဗဟု၊ များသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါအလိုရှိ
သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကာသ၊ ပေးလှူတတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏၊
ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ အပ္ပေါ၊ နည်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊
အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟု၊
များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပ္ပံ၊
အနည်းငယ်ကို၊ ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊
ဗဟု၊ များသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူတတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ လှူခြင်းငှါအလိုရှိ
သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အစွမ်းကို၊
ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပမာဏယုတ္တမေဝ၊ အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သည်ကိုသာ
လျှင်၊ ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟောတော် မူအပ်သော
ပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဇော၊ ခံခြင်း၌၊ ပမာဏဇနနဿဝ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
သိသောရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ပဒိုသင်္ခါယောနိသော၊ အာဟာရံအာဟာ
ရေတိ၊ နေဝဒဝါယ နမဒ္ဒါယာတိ၊ အာဒိနာ၊ ပဒိုသင်္ခါယောနိသော အာဟာရံ
အာဟာရေတိ နေဝဒဝါယနမဒ္ဒါယ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓဝိဏ္ဏပါတံ၊ အဂဓိတော၊ အမုတ္တိတော၊ အနုဇ္ဈာပန္နော
အာဒိနဝဒဿာဝိနိဿရုဏပညော၊ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ အာဒိနာ၊ လဒ္ဓဝိဏ္ဏပါတံ

အဂမိတောအမုန္တိတောအနန္တောပန္နောအာဒိနဝဒဿာဝိနိဿရဏပညော
 ပရိဘုဉ္ဇတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေနစ၊ နည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဿ။
 ဟောတော် မူအပ်သည်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပဋိသင်္ခါနပညာ
 ယ၊ ဆင်ခြင်တတ်သောပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို
 ပရိဘုဉ္ဇန သင်္ခါတဿ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပရိဘောဂေ၊
 သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနနဿစ၊ သိသောရဟန်း
 ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဟောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူနာ
 မ၊ အတိုင်း အရှည်ကို သိလေ့ရှိသည် မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူနာမ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်မည်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညူတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိ
 သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မတ္တညူတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိ
 သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ။

ဂါထာသုပန၊ ဂါထာတို့၌ကား၊ စက္ခုန္တိယာဒိသု၊ စက္ခုန္တိယစသည်တို့၌၊
 ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ စက္ခုတိ၊ ရူပါရုံကိုသာယာတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 စက္ခု၊ စက္ခုမည်၏၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံ၊ အသာဒေတိ၊ သာယာတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း၊
 ကား၊ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်သည်ကို၊ အာဝိက္ခန္တိဝိယ၊
 ကြားသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောတံ၊
 သေတမည်၏၊ ဗာယတိ၊ နမ်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စာနံ၊ စာ
 နမည်၏၊ ဇိဝိဘနိမိတ္တံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဟာ
 ရေသော၊ အာဟာရရသသည်၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတမည်၏၊ တံ၊ ထိုအသက်ကို၊
 အဂ္ဂါယတိ၊ ခေါ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါမည်၏၊ ကုန္တိ
 တ နံ၊ ကပ်ဆုပ်အပ်ကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့၏၊ အာယော၊ ဖြစ်ရာ
 တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယော၊ ကာယမည်၏၊ မနတေဝိဇာနာ
 တိ၊ အာရုံကိုသိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနော၊ မနမည်၏၊ ပေါရာ
 ဏာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ မုနာတိတိမနောတိ၊ မုနာတိတိမနောဟူ၍၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ နာဠိယာ၊ ကွမ်းစားဖြင့်၊ မိနမောနောဝိယစ၊ ချင့်သကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ မဟာတုလယာ၊ ချိန်ကြိုးဖြင့်၊ ဓာရမောနောဝိယစ၊ ချိန်သကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊

ဤသည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပဗ္ဗတ္ထော၊ ဝုဒ္ဓိအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

တာဝတ္ထတောပန၊ တာဝတ္ထအားဖြင့်ကား၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ ဓံသ၊ စက္ခု၊ ဓံသစက္ခုလည်းကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ ဒုရိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုလည်းကောင်း၊ သမန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဥာဏစက္ခု၊ ဥာဏစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုသည်၊ ပဉ္စဝိဝံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ အဒ္ဓသံခေါအဟံဘိက္ခဝေ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ ဝေါလောကေန္တောဟိ၊ အဒ္ဓသံခေါအဟံဘိက္ခဝေ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ ဝေါလောကေန္တောဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝါကျသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာမ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဒ္ဓသံခေါ၊ မြင်တော်မူ သည်သာလျှင်တည်း၊ သမန္တစက္ခု၊ ဝုစ္စတိ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ၊ သမန္တစက္ခု၊ ဝုစ္စတိသဗ္ဗညုတညာဏံဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤဝါကျသည်၊ သမန္တစက္ခုနာမ၊ သမန္တစက္ခုမည်၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ သမန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စက္ခုဥဒပါဒိတိ၊ စက္ခုဥဒပါဒိဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဥာဏစက္ခုနာမ၊ ဥာဏစက္ခုမည်၏။ စက္ခု၊ ဥာဏတည်းဟူသောမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အဒ္ဓသံခေါအဟံဘိက္ခဝေ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာမိ သုဒ္ဓေနာဟိ၊ အဒ္ဓသံခေါအဟံဘိက္ခဝေ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာမိ သုဒ္ဓေနဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဗိဗ္ဗစက္ခုနာမ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာမ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အဒ္ဓသံခေါ၊ မြင်တော်မူသည်သာတည်း။ ဝိရဇံဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိတိ၊ ဝိရဇံဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂတ္တယသင်္ခါတံ၊ အောက်မင်သုံးခု အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မစက္ခုနာမ၊ ဓမ္မစက္ခုမည်၏။ ဓံသစက္ခုမိ၊ ဓံသစက္ခုသည်လည်း၊ သသန္တာရစက္ခု၊ သသန္တာရစက္ခုလည်းကောင်း၊ ပသာဒစက္ခု၊ ပသာဒစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့၊ ဒုရိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အက္ခိကူပကေ၊ မျက်တွင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သော၊ ဧဝံ၊ အောက်အဖို့၌၊ အက္ခိကူပကမ္ဘိကေန၊ မျက်တွင်းရိုးဖြင့်၊ ဥပရိ၊

အထက်အဖျိန္ဒ၊ ဘမုကမ္မိကေန၊ မျက်မှောက်ရိုးဖြင့်၊ ဥတတော၊ နံပါးနှစ်
 ဖက်၌၊ အက္ခိကုဉ္ဇဟိ၊ မျက်ထောင့်တို့ဖြင့်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ မတ္ထဓုဂေ
 န၊ ဦးနှောက်ဖြင့်၊ ဗဟိန္ဒ၊ အပ၌၊ အက္ခိယောမေဟိ၊ မျက်မွှေး တို့ဖြင့်၊
 ဗရိန္ဒိန္ဒ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော၊ ယွာပံယောအယံမံသဝိဇ္ဇော၊ အကြင်အ
 သာ၊ ပိုင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုအသားပိုင်သည်၊ သသ ဣဝရစက္ခု၊
 သသ ဣဝရစက္ခုမည်၏။ သော၊ ထို သသ ဣဝရစက္ခုသည်၊ သင်္ခေပကော၊
 အသွဉ်းအားဖြင့်၊ စတသေသာ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့
 လည်း ကောင်း၊ ဝဇ္ဇော၊ အဆင်း၎င်း၊ ဝဇ္ဇော၊ အနံ့ လည်းကောင်း၊ ရသော၊
 အရသာလည်းကောင်း၊ ဩဇာ၊ အစေးလည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေါ၊ သုတ်
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝေါ၊ ဘာဝရုပ်လည်းကောင်း၊ ကာယပသာဒေါ၊ ကာယပ
 သာဒလည်းကောင်း၊ စက္ခုပသာဒေါ၊ စက္ခုပသာဒလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ရနဿ၊ တဆဲ့လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အဦးတို့
 သည်ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ စတသေသာ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊ တံနိသသိတဝဇ္ဇာ
 ဝန္တရသဩဇာ၊ ထိုဓာတ်လေးပါးကို၌ကုန်သောအဆင်းအနံ့အရသာအ
 စေးတို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေါ၊ သုတ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်၊ စတုသမုဋ္ဌာနိ
 ကတ္တာ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်၊ ကြောင့်၊ စတ္တာ
 ဝိသံ၊ လေးဆယ်တို့သည်၊ ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိကရုပ်လည်း
 ကောင်း၊ ဘာဝေါ၊ ဘာဝရုပ်လည်းကောင်း၊ ကာယပသာဒေါ၊ ကာယပသာ
 ဒလည်းကောင်း၊ စက္ခုပသာဒေါ၊ စက္ခုပသာဒလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စက္ခုမိ၊ လေးပါးကုန်သောရုပ်တို့သည်၊ ဧကန္တကမ္မသမုဋ္ဌာနာနေဝ၊ စင်
 စစ်ကံကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံစတုစတ္တာဝိသံ၊
 ယေဂ္ဂပါနံ၊ ဤလေးဆဲ့လေးပါးကုန်သောရုပ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊
 စတုစတ္တာဝိသံ၊ လေးဆဲ့လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာရာ၊ အဆောက်အ
 ဦးတို့သည်၊ ဟော၌၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ယံ၊
 အကြင်သို့သောသေတံ၊ အဖြူကိုးရက္ခံ၊ အနီကိုး ပုထုလံ ထုလဲသည်ကိုး
 ဝိသံ၊ သန့်ရှင်းသည်ကိုးဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်ကိုး၊ စက္ခုတိ၊ စက္ခုပုဂ္ဂိုလ်၊
 သဗ္ဗာနန္တော၊ လိသောသူသည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုကိုး၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ မေ၊ ဝဇ္ဇာ၊
 ဝဇ္ဇာ၊ ဝဇ္ဇာကိုး၊ စက္ခုဟူ၍၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ သိ၏၊ သောမံသဝိဇ္ဇော၊

ထိုအသားပိုင်သည်၊ အက္ခိကူပကော၊ မျက်တွင်း၌၊ ပတ်ဗ္ဗိတော တည်၏။
 နှာရုသုတ္တကေန၊ အကြောဟူသောချည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတ္တလုဇင်န၊
 ဦးနှောက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အသား
 ပိုင်၌၊ သေတမ္ပိ၊ အဖြူသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကဗ္ဗန္တိ အမည်းသည်လည်း
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ လောဟိတကမ္ပိ၊ အနီသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပထဝီ၊ ပထဝီ
 ဓာတ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာပေါဝိ၊ အာပေါဓာတ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေဇောဝိ၊ တေဇောဓာတ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝါယောဝိ၊ ဝါယော
 ဓာတ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယံ၊ အကြင်အသားပိုင်သည်၊ သေမှုသေ
 ဓတ္တာ၊ သဗ္ဗင်္ဂပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေတံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏၊
 ဝိတ္တုဿဓတ္တာ၊ သည်းခြေပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဗ္ဗံ၊ မည်းနက်
 သောအဆင်းရှိ၏၊ ရုဟိရဿဓတ္တာ၊ သွေးပြောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 လောဟိတကံ၊ နီသောအဆင်းရှိ၏၊ ပထဝဿဓတ္တာ၊ ပထဝီဓာတ်ပျော
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထဝံ၊ ခက်ထန်၏၊ အာပုဿဓတ္တာ၊ အာပေါဓာတ်
 ပြောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုးစီး၏၊ တေဇုဿဓတ္တာ၊ တေ
 ဇောဓာတ်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဗုပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏၊ ဝါယုဿ
 ဓတ္တာ၊ ဝါယောဓာတ်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပမတိ၊ လည်၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ သသမ္ဘာရေက္ခန္ဓာနာမ၊ သသမ္ဘာရေက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသ
 သမ္ဘာရေက္ခန္ဓာအတွင်း၌၊ သိတော၊ မှီးသော၊ ဧတ္ထ၊ ဤသသမ္ဘာရေက္ခန္ဓာ
 တွင်း၌၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓော၊ စပ်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊
 မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍၊ ယောပနပဿာဒေါ၊ အကြင်ပဿာဒ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤပဿာဒသည်၊ ပဿာဒက္ခန္ဓာနာမ၊ ပဿာဒက္ခန္ဓာ
 မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤက္ခန္ဓာပဿာဒသည်၊ စက္ခုဝိညာဏာဒီနံ၊ စက္ခု
 ဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊ ယထာဟေ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝတ္ထုန္တိ၊ ရတာ
 ဝေန၊ ဝတ္ထု၏အဖြစ်စွဲရ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

သောတာပနီသုပ္ပိ၊ သောတာပနီသည်တို့၌လည်း၊ သောတံ၊ သောတ
 လည်း၊ ဒိဗ္ဗသောတံ၊ ဒိဗ္ဗသောတလည်းကောင်း၊ မံသသောတံ၊ မံသသော
 တလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်း၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာဝိသုဒ္ဓါယ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယဥ
 ဘောသဒ္ဓေသုဏ္ဍာတိတိ၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာဝိသုဒ္ဓါယအတိက္ကန္တ
 မာနုသိကာယဥဘောသဒ္ဓေ သုဏ္ဍာတိဟူသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊
 ဒိဗ္ဗသောတံနာမ၊ ဒိဗ္ဗသောတမည်၏၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့်သန့်ရှင်းစင်

ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏နားအကြားကိုလွန်သော
 ဗိဗ္ဗာယသောတဓာတုယ၊ ဗိဗ္ဗသောတအတိညာဉ်ဖြင့်၊ ဥတော၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ သဒ္ဓေ၊ အသံတို့ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ မံသသောတံပန၊ မံသ
 သော တသညကား၊ သသန္တာရသောတံ၊ သသန္တာရသော တလည်း
 ကောင်း၊ ပသာဒ သောတံ၊ ပသာဒသောတ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောစကားကို စက္ခု၊ မြ၊ စက္ခုန္တံ၊ ဝတ္ထုနုလေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဃာနဇိဝ္ဗါ၊ ဃာနဇိဝ္ဗါတို့
 ကိုးဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ကာယောပန၊ ကာယသညကား၊ စောပနကာ
 ယော၊ စောပနကာယသင်း၊ ကရုဇကာယော၊ ကရုဇကာယလည်းကောင်း၊
 သမူဟကာယော၊ သမူဟကာယသင်း၊ ပသာဒကာယော၊ ပသာဒကာယ
 သင်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော အားဖြင့်၊ ဗဟုဝိဓော၊ များသော
 အပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုများစွာသောကာယတို့တွင်၊ ကာယေနသံဝုတာ
 ဓိရာအယဝါစာယသံဝုတာတိ၊ ကာယေနသံဝုတာဓိရာအယဝါစာယသံ
 ဝုတာဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤကာယသည်၊ စောပနကာ
 ယောနာမ၊ စောပနကာယမည်၏၊ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်၏၊ အယံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
 သံဝုတာ၊ စောင့်စည်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမဗ္ဗာကာယာ၊ အညံကာယံအဘိ
 နိဗ္ဗိနာတိတိ၊ ဣမဗ္ဗာကာယာ၊ အညံကာယံအဘိနိဗ္ဗိနာတိဟူ၍၊ အာဂတော၊
 လာသော၊ အယံ၊ ဤကာယသည်၊ ကရုဇကာယောနာမ၊ ကရုဇကာယမည်
 ၏၊ ဣမဗ္ဗာကာယာ၊ ဤကာယမှ၊ အညံကာယံ၊ တပါးသောကာယကို၊ အဘိ
 နိဗ္ဗိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏၊ သမူဟကာယောပန၊ သမူဟကာယ သညကား၊
 ဝိညာဏာဒိသမူဟဝသေန၊ ဝိညာဉ်အစရှိသောသမူဟတို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အနေကဝိဓော၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တထာ
 တိတဟောဇော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဇ္ဈမေအာသုသောဝိညာဏကာယာ
 တိအာဒိသု၊ သဇ္ဈမေအာသုသောဝိညာဏကာယာ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်
 တို့၌၊ ဝိညာဏသမူဟော၊ ဝိညာဉ်အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣမဝိညာဏကာယာ၊ ဤဝိညာဉ် အပေါင်းတို့
 သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ဆဗ္ဗသကာယာတိအာဒိသု၊ ဆဗ္ဗသကာ
 ယာ၊ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဖဿာဒိသမူဟော၊ ဖဿအစရှိသော
 အပေါင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်း

တို့သည်။ သ၊ ခြေခံပါးတို့တည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ကာယပဿန္တိကာယ
 လဟုတာတိအာဒိသု၊ ကာယပဿန္တိကာယလဟုတာ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒေယာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
 ရဟန်းသည်။ ပထဝီကာယံ၊ ပထဝီကာယကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအား
 ဖြင့်၊ အနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏။ အာပေါကာယံ၊ အာပေါကာယကို။
 တေဇောကာယံ၊ တေဇောကာယကို။ ဝါယောကာယံ၊ ဝါယောကာယကို။
 ကေသကာယံ၊ ကေသကာယကို။ လောမကာယံ၊ လောမကာယကို။ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပထဝီဒိသမူဟော၊ ပထဝီအစရှိသောအ
 ပေါင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယေနယောဋ္ဌဗ္ဗံဗုဒ္ဓိတော၊
 ကာယေနယောဋ္ဌဗ္ဗံဗုဒ္ဓိတောဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာသော။ အယံ၊ ဤကာယ
 သည်ကား။ ပဿာဒကာယော၊ ပဿာဒကာယမည်၏။ ဣဝံ၊ ဤအရာ၌
 လည်း။ ပဿာဒကာယောဝ၊ ပဿာဒကာယကို သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုပဿာဒကာယသည်။ ကာယဝိညာဏာ
 ဒိနံ၊ ကာယဝိညာဉ် အစရှိသည်တို့၏။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်
 စွာ၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရတာဝေန၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ကာ
 ယမှတပါးမနကိုဆိုပြီးအံ့။ မနောတိ၊ မနေဟူ၍။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိညာ
 ဇာံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ ကိဉ္ဇာဝိဝုတ္တတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအပ်၏။ တထာဝိ၊ ထိုသို့ဆို
 အပ်သော်လည်း။ ဒွါရတာဝဿ၊ ဒွါရအဖြစ်၏။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ အဓိပ္ပေ
 တတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒွါရဘူတံ၊ ဒွါရဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 သာဝဇ္ဇနံ၊ အာဝဇ္ဇနံနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ ။

တောနိယဿဒွါရာနိ အဝုတ္တာနိစတိက္ခုနောတိ၊ တောနိယဿဒွါရာနိ
 အဝုတ္တာနိစတိက္ခုနော ဟူသည်ကား။ ယဿတိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း
 အား၊ တောနိမနန္တဋ္ဌာနိဒွါရာနိ၊ ထိုမနလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော
 ဒွါရတို့ကို၊ သတိဝဂါသဂ္ဂေန၊ သတိကိုစွန့်သဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။
 အာပန္နတ္တံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတိကဝါဒေန၊ သတိတည်း
 ဟူသောတံခါးရှက်ဖြင့်၊ အဓိဟိတာနိ၊ မဝိတ်အပ်ကုန်၊ ဘောဇနမ္ပိ(ပ)အဓိ
 ဂန္တတိတိ၊ ဘောဇနမ္ပိ(ပ)အဓိဂန္တတိဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ ဝုတ္တနုယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။
 အမတ္တညူစ၊ အတိုင်းအမှတ်ကို မသိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေ

သု။ ဣန္ဒြေ၌ ဘိက္ခု၊ သံဝရရဟိတောစ၊ စောင့်စည်းခြင်းကင်းခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ရောဂါဒိဝသေန၊ ကျင်နာခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 မိဋ္ဌခမ္ဘိကဉ္စ၊ မျက်စိမှောက်၌လည်း ဖြစ်သော၊ သမ္မရာယိကဉ္စ၊ တမလွန်၌
 လည်ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိပရိယာ ပန္နတာယ၊ ဒုဂ္ဂတိ၌ အကျုံးဝင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်၊ ရဲလည်းကောင်း၊ ရာဂ၊
 ဒိတိလသသန္တာပဝသေနစ၊ ရာဂအစရှိသောကိလသသတို့၏ပြင်းစွာ
 ပူပန်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြာဝိဇာတေနစ၊ လိုချင်
 ခြင်းပင်ပန်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စေတောဒုက္ခံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္မထာဝရံ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲသို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆတိပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်
 ၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုဆင်းရဲသည်သာလျှင်
 တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဝိဇေနဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား နှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဒုက္ခဂ္ဂိနာ၊ ဆင်၊ ရဲခြင်းဟူသောမီးသည်၊ ဣဇေယာကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
 လောက၌လည်းကောင်း၊ ပရုလောကစ၊ တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း၊
 ဓုပ္ပမာနေန၊ လောင်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓုပ္ပမာ
 နေန၊ လောင်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါဝါနေန၌လည်း
 ကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ရတ္တိဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ နိစ္စကာလမေဝ၊ အခါ
 ခပ်ထိမ်းသာလျှင်၊ ဟာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာသာလျှင်၊ ဝိပာရတိ၊ နေရ၏၊ တဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သုခါဝိသာရဿ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်း
 သည်၊ နပေသာတိ၊ မဖြစ်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခာနတိက္ကမပန၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲကိုလွန်မြောက်
 ခြင်း၌ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုတွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း၊ ။ ပဌမသုတ္တံ၊ ပဌမသိက္ခသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၂-ဒုတိယသိက္ခသုတ်၊

ဒုတိယော၊ ဒုတိယသိက္ခသုတ်၌၊ ဝုတ္တပိပရိယာပေသန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
 ပြန်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်- -တပနိယသုတ်၊

တတိယေ၊ တတိယတပနိယသုတ်၌၊ တပနိယာတိ၊ တပနိယါဟူသည်
 ကား။ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်
 ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ တပန္နိဝိဗာဓေန္တိ ဝိဟေဓဋ္ဌန္တိ၊ ပူပန်စေတတ်နိုင်
 စက်ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပနိယာ၊ တပနိယာ
 မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တပနံဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဗိဇ္ဇေစေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာယေစ၊ တမ
 လွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒနေနစေဝ၊ ဖြစ်စေ
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဗလပ္ပဒါနေစ၊ အားအဆင့်ကိုပေးသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဟိတာ၊ ပွားစီးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပနိယာ၊
 တပနိယမည်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကို
 မပြုခြင်းစသည်ဖြင့်၊ တပန္နိ၊ ပူပန်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တ
 ပနံ၊ တပနမည်၏၊ ပစ္စာနုတာပေါ၊ နောက်၌ပူပန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပ္ပတိ
 သာရာ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တဿ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်း၏၊ ဟေတုတ၊ ဝတော၊ အ
 ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိတာ၊ အစီးအပွားရှိတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တပနိယာ၊ တပနိယမည်ကုန်၏၊ အကတကလျာဏောတိ၊ အကတ
 ကလျာဏောဟူသည်ကား၊ ဇေတေန၊ ထိုပမာဒတရားဖြင့်၊ အကတံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ကလျာဏံဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကတကလျာဏော၊ အကတကလျာဏမည်၏၊
 သေသပဒန္တယံ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုသည်၊ တဿေဝ၊ ထိုအကတကလျာ
 ဏဟူသောပုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ပဝတ္ထိဟိတာယေစ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ အစီးအပွားရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာယတိံ သုခတာယေစ၊ တမလွန်၌ချမ်းသာသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကဓမ္မေန၊ ကောင်းသောအနက်ကြောင့်
 ကလျာဏန္တိစ၊ ကလျာဏဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုန္တိ
 တေ၊ စက်ဆုပ် အပ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ စလနာဒိအတ္ထေန၊ တုန်လှုပ်
 ခြင်းအစရှိသောအနက်ကြောင့်၊ ကုသသန္တိစ၊ ကုသလဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခဘိဇ္ဈနဉ္စ၊ ဆင်းရဲမှ ကြောက်သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ သံသာ
 ရဘိဇ္ဈနဉ္စ၊ သံသရာမှကြောက်သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ရက္ခနဇ္ဈေ

န။စောင့်ရှောက်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဘိရုတ္တာဏန္တိစ၊ ဘိရုတ္တာ
 ဏယူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတပါပေါတိ၊ ကတပါပေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဇေတန၊ ဤသူသည်၊ ကတံဥပစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော၊
 ပါဝံ၊ ယုတ်မာသောအမှုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ ဘ သွား၊ ထိုကြောင့်၊ ကတ
 ပါပေါ၊ ကတပါပမည်၏၊ သေသပဒန္တယံ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုသည်၊ တသော
 ဝ၊ ဘိကတပါပဟူသောပုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝရ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်မာသောအ
 နက်ကြောင့်၊ ပါပန္တိစ၊ ပါပဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္ထိက္ခ
 ဇဏစ၊ ဖြစ်ဆဲဓဏန္တိလည်းကောင်း၊ ဝိပါကက္ခဏစ၊ အကျိုးပေးဆဲဓဏန္တိ
 လည်းကောင်း၊ ယောဇာဝတာယ၊ ကြမ်းထန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 လုဒ္ဓန္တိစ၊ လုဒ္ဓဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊
 ဒုဿိတတာဇေန၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိဗ္ဗိသန္တိစ၊ ကိဗ္ဗိ
 သံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်၊ ဇွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ တပနိယသတိ၊ တပနိ
 ယမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနေန၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ပြတော်
 မူပြီး၍၊ အကတံ၊ မပြုခဲ့သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကို
 လည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဉ္စ၊
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနေန၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန်အားဖြင့်၊ နိဇ္ဈိသိ၊
 ညွှန်းပြတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုမပြုခဲ့သောကုသိုလ်ပြုခဲ့
 သောအကုသိုလ် တရားတို့၏၊ တပနိယဘာဝံ၊ ပူပန်စေတတ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ဒသောဇ္ဇော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောအကတံမေကလျာ
 ဏန္တိ တပတိကတံ၊ မပါပန္တိ တပတိတိ၊ သောအကတံမေလျာဏန္တိ တပ
 တိကတံ၊ မပါပန္တိ တပတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတ္တသန္တံသေ
 န၊ စိတ်၏ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ တပတိ၊ ပူပန်၏၊ အနုတပတိ၊ အဖန်တလဲလဲ
 ပူပန်၏၊ အနုသောစတိ၊ အဖန်တလဲလဲမိုးရိပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဒုဗ္ဗု၊ မကောင်းသော၊ စရိတံ၊ အကျင့်တည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသပူတိကတ္တာ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်ပုပ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗု၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ စရိတံ၊ အကျင့်တည်း၊ ဣတိ ဘ သွား၊
 ထိုကြောင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစ္စရိတမည်၏၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
 မကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော

အကျင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား ။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုစ္စရိ
 တံ၊ မကောင်းသော အကျင့်တည်း။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သောမ
 ကောင်းသောအကျင့်၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ ဝစိမနောဒုစ္စရိတာနိဝိ၊ ဝစိဒုစရိက်
 မနောဒုစရိက် တို့ကိုလည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ကာယဒုစ္စရိတာ
 ဒိနိ၊ ကာယဒုစရိက် အစရှိကုန်သော၊ ဣမာနိဝကမ္မပထ ပတ္တာနိ၊ ဤကမ္မ
 ပထသို့ရောက်ကုန်သည် တို့ကိုလည်း၊ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ နကမ္မပထပတ္တံ၊ ကမ္မပထသို့မရောက်သော၊
 ယံအကုသလဇာတံ၊ အကြင်အကုသိုလ် တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊
 ထိုအကုသိုလ်တရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယဉ္ဇညံဒေါသသဉ္ဇိတန္တိ၊ ယဉ္ဇ
 ညံဒေါသ သဉ္ဇိတံဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညံ၊
 တပါးသော၊ ကမ္မပထဘာဝံ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သို့၊ အပတ္တတ္တာ၊ မရောက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မချအားဖြင့်၊ ယဉ္ဇိစအကုသလံ၊
 အကြင်အကုသိုလ်ကံ သည်လည်း၊ ကာယကမ္မဒိသင်္ခံ၊ ကာယကံအစရှိ
 သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ နလဟတိ၊ မရ၊ ရာဂါဒိကိလေသသံသဋ္ဌတ္တာ၊ ရာဂ
 အစရှိသော ကိလေသတို့နှင့် နှီးနှောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေါသသဉ္ဇိ
 တံ၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ယဉ္ဇိစအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ် ကံသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝိ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ကာတွဒ၊ ပြု၍၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိရယန္တိ၊ နိရယံဟူသည်
 ကား၊ နိရတိအတ္ထေနဝိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကင်း၏ဟူသော အနက်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ နိရယာဒဋ္ဌေနဝိ၊ သာယာခြင်းကင်းသောအနက်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ နိရယန္တိ၊ နိရယဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိ
 သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဒုဂ္ဂတိအာပါယသင်္ခံ၊ တံ၊ ဒုဂ္ဂတိအ
 ပါယ်ဟုဆိုအပ်သောဆင်းရဲသို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုခပမ္ပိက္ခေပေန၊ ချမ်း
 သာကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိသု၊
 သုဂတိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌၊ နိရယဒုက္ခံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကင်းသောဆင်းရဲ
 သို့၊ သောတာပိသောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့သောဘဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါရှိ၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

၂၆၄

စာဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုက်၌၊ ကာယဒုစ္စရိတာယ၊ ကာယဒုစရိက်၏
 တပနိယဘာဝေ ပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ နန္ဒော၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊
 ယက္ခော၊ ဘီလူးလည်းကောင်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊ မာဏဝကော၊ လူ

လင်လည်းကောင်း၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဂေါဗာတကော၊ နွားသတ်
လည်းကောင်း၊ နွေဘာထိကာ၊ ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဘတ္တံ၊ နိ၊ ဝတ္ထုတို့ကို၊ ကထေတဗ္ဗာနိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတေ၊ ထိုညီနောင်နှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဂါဝိ၊ နွားကို၊ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍၊ မံသံ၊ အသားကို၊
နွေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ဖျိနှစ်ရုတို့ကို၊ အကံသုပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌံ၊ အစ်ကိုကြီးကို၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဒါရကာ၊
သူငယ်ဘို့သည်၊ ဗဟု၊ များကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဣမာနိအန္တာနိ၊ ဤအူတို့ကို၊
ဧဒဟိ၊ ပေးပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုညီငယ်
ကို၊ ဇေဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မံသံ၊ အမဲသားကို၊ နွေ
စာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီး၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ
ယုပြန်လိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပဟာရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊
အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ နိဝတ္တေတွာစ၊ ပြန်နစ်၍လည်း၊
နံ၊ ထိုညီငယ်ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ မတံ၊ သေသည်
ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ
ဝတ၊ ပြုမိယေစွအကား၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အကာရဏေ
နေဝ၊ အကြောင်းမရှိဘဲသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုညီငယ်ကို၊ မာရေသိ၊ သတ်ခံပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊
ထိုအစ်ကိုကြီးအား၊ ဗလဝပိပ္ပဒိုသာရော၊ အားကြီးသောနှလုံးမသေခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအစ်ကိုကြီးသည်၊ ဝိတဋ္ဌာနေပိ၊ ရပ်ရာအရပ်၌
လည်းကောင်း၊ နိဘိန္နဋ္ဌာနေပိ၊ ထိုင်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ တဒေဝကမ္ဘံ၊
ထိုအကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်၊ အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဗိတ္တံ၊ သာသံ၊ ဗိတ်
၏၊ သာယာခြင်းကို၊ နုလဗ္ဗတိ၊ မရအပ်၊ အသိတ၊ ပီကခါဒိတမ္ပိ၊ စားအပ်
သော အာရ်-ခဲအပ်သောအာဟာရသည်လည်း၊ အသ၊ ထိုသူ၏၊ သရိ
ရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဩဇံ၊ ဩဇာသည်။ နုဗရတိ၊ မနှံ့၊ အဋ္ဌိစမ္ပမတ္တမေဝ၊ အရိုး
အရေမျှသည်သာလျှင်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအစ်ကို
ကြီးကို၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ထေရော၊ မထရ်သည်၊ ဥပါသက၊ ဥပါသ
ကာ၊ ထုံးသင်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကိသော၊ ကြုံ၏။ အဋ္ဌိစမ္ပ
မတ္တော၊ အရိုး အရေမျှသည်၊ ဇတော၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏၊ ရောဂေါ၊ အနာ
သည်၊ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ တပနိယံ၊ ပူပန်စေတတ်

သော၊ကမ္မံ၊အမူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သော၊
 ထိုအပ်ကိုကြီးသည်။ အာမာ၊န္တေတိ၊ ဩဝါဒ်ပါ၏အရှင်ဟုဆို၍၊ သမ္ဘူ၊
 အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ အာရေ၊စေသိ၊လျှောက်ကြား၏။ အထ၊ထို
 အခါ၌၊ အဿ၊ထိုအပ်ကိုကြီးအား၊ သော၊ထိုမထေရ်သည်။ ဥပါသက၊
 ဥပါသကာ၊ တေ၊သင်သည်။ ဘာရိယံ၊ဝန်လေးသော၊ အပရာဇ္ဈာနေ၊
 မပြစ်မှားထိုက်သော အရာ၌၊ အပရာဇံ၊ပြစ်မှားခြင်းဟူသော၊ ကမ္မံ၊အမူ
 ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ သော၊ ထိုအပ်ကိုကြီး
 သည်။ တေနောကမ္မုနာ၊ထိုကံဖြင့်သာလျှင်၊ကလံကထွာ၊ ဆေခြင်းကို
 ပြု၍၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ရှာလေ၏။ ဝစီဒုစ္စရိတဿ၊ဝစီဒုစရိုက်၏၊
 တပနိယဘာဝေ၊ ပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်၌ကား၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္က-
 ကောကာလိက စိဉ္စမာဏ ဝိကာဒီနိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ သာကီငင်မင်း- ကေးကာ
 လိက- စိဉ္စမာဏဝိက ဟူကုန်သော။ ဝတ္ထု၊နိ၊ ဝတ္ထု၊တို့ကို၊ ကထေတဗ္ဗာ
 နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ မနောဒုစ္စရိတဿ၊ မနောဒုစရိုက်၏၊တပနိယဘာဝေ၊
 ပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဥက္ကသဇယ ဘညာဒီနံ၊ ဥက္ကသဇယဘည
 အစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထု၊နိ၊ ဝတ္ထု၊တို့ကို၊ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။
 တတိယသုတ္တံ၊ တတိယတပနိယသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်
 ပြီ။ ၊

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၄-အတပနိယသုတ်။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ အတပနိယသုတ်၌၊ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊
 ဝတ္ထုဝိပဝိယာယေန၊ဟောတော်မူအပ်သည်မှပြန်သောအားဖြင့်၊အတ္ထော
 အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ၊စတုတ္ထသုတ္တံ၊ စတုတ္ထအတပနိယ
 သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၅-သီလသုတ်။

ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမအသီလသုတ်၌၊ ပါပကေနသီလေနာတိ၊ပါပကေနသီလေ
 နဟူသည်ကား၊ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ သီလံနာမ၊သီလမည်သည်ကား၊
 သီလသေဒကရော၊ သီလပျက်စီးခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ အသံဝရော၊ မ
 စွာငုံစည်းခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊

၂၆၇

အသံဝရော၊မစောင့်စည်းခြင်းသည်၊အသီလမဝ၊အသီလမည်သည်သာ
လျှင်၊ယဒိဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊တံ၊
ထိုမစောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဒုဿိဈ၊ဘာဝတော၊ သီလမရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကထံ၊အဘယ်သို့သောကြောင့်၊ဖြင့်၊ သီလန္တိ၊သီလဟူ၍၊ ဂုစ္စ
တိ၊ဆိုအပ်သနည်း၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ အယံ၊ဤသို့သတ္တံ့သော၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အလိုသည်၊သီလာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊
လောကော၊လောက၌၊အနိဋ္ဌံ၊မမြင်ဘူးသောဝတ္ထုကို၊ ခိဋ္ဌန္တိ၊မြင်အပ်၏ဟု၊
ဂုစ္စတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အပိဝေါ၊မသောက်ဖူးသော
အဖျော်ကို၊ ဝိဝါတိ၊သောက်လောဟူ၍၊ ဂုစ္စတိယထာ၊ဆိုသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဣဓာပိ၊ဤအရာ၌လည်း၊အသီလမ္ပိ၊သီလမရှိ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အသံဝရောပိ၊မစောင့်စည်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
သီလန္တိ၊သီလဟူ၍၊ဝေါ၊ကရိယတိ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား
ဂဘပတိ၊သူဌေး၊ ကတမေ၊အဘယ်မည်ကုန်သော၊ အကုသလာ၊အကု
အကုသိုလ်တို့သည်၊ သီလာ၊သီလမည်ကုန်သနည်း၊ အကုသလံ၊အကု
သိုလ်ဖြစ်သော၊ ကာယကမ္မံ ကာယကံသည်၊ သီလံ၊သီလမည်၏၊ အကု
သလံ၊အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝစိကမ္မံ၊ဝစိကံသည်၊ သီလံ၊ သီလမည်၏၊
ပါပကော၊ ယုတ်မာသော၊ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ သီလံ၊
သီလမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနတော၊ဟောတော်မူသောကြောင့်၊အကုသ
လေသုပိ၊အကုသိုလ်တို့၌လည်း၊ သီလသမညာ၊ သီလဟူသော အမည်
သည်၊ အတ္ထေဝ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ငရိစယ
ဝသေန၊ မပြတ်လေ့ကျက်သည်၏ အစွမ်းအေးဖြင့်၊ သဘာဝသိဒ္ဓိပိယ၊
သဘောဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့၊ပကတိဘူတော၊ဤကတော့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊သဗ္ဗော၊
အလုံးစုံသော၊သမာစရော၊ အကျင့်ကို၊ သီလန္တိ၊သီလဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ဆို
အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ အကောသလ္လသမ္ဘုတဇ္ဇန၊ မလိမ္မာခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
သည်၊လာမကံ၊ယုတ်၏၊ တံ၊ထိုအကုသိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပါပကော
နသီလေနာတိ၊ပါပကောနသီလေနဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ပါဝိကာ
ယဒိပ္ပိယာတိ၊ ပါဝိကာယဒိပ္ပိယာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိပ္ပိယော၊ မိစ္ဆာဒိပ္ပိတို့သည်၊ ပါဝိကာဝ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအေးဖြင့်ကား၊ အ
ဟေတုကဒိပ္ပိ၊ အဟေတုဒိပ္ပိလည်းကောင်း၊ အကိရိယဒိပ္ပိ၊အကိရိယဒိပ္ပိ

လည်းကောင်း၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိစ္ဆာ၊
သုံးပါးအပြား၊ ရှိကုန်သော၊ ဣမာဒိဋ္ဌိယော၊ ဤဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ပါပိဋ္ဌတရာ၊
အထူးသဖြင့်ယုတ်မာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပါပကေန၊ ယုတ်
မာသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုတ္တလော၊
ဝုတ္တုလ်သည်၊ ပယောဂဝိပဇ္ဇော၊ လုံ့လချို့တဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပိ
ကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်သည်၊ အာသယဝိပဇ္ဇော၊ အလိုပျက်စီးသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပယောဂါသယဝိပဇ္ဇော၊ လုံ့လအလိုပျက်စီးသော၊
ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်သည်၊ နိရယူပဂေါ၊ ငရဲသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ
ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေဟိပေါတိက္ခဝေဒ္ဓိဟိ
ဓမ္မေဟိ သမ္ပန္နာဂတော ဝုတ္တလော ယထာဘတ်နိက္ခိတ္တော ဧဝံနိရယေတိ၊
ဣမေဟိပေါတိက္ခဝေဒ္ဓိဟိဓမ္မေဟိ သမ္ပန္နာဂတော ဝုတ္တလောယထာဘတ်
နိက္ခိတ္တောဧဝံနိရယေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ နိဟိဓမ္မေဟိ သမ္ပန္နာဂတောတိဣဒံ၊ နိဟိဓမ္မေဟိ သမ္ပန္နာဂ
တောဟူသောဤစကားကို၊ လက္ခဏာဝစနံ၊ မှတ်ဖွယ်စကားဟူ၍၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ နတန္တိနိဒ္ဒေသော၊ ပါဠိတော်ကိုညွှန်းသည်မဟုတ်၊ ယထာ၊
ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊
ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဗျာဓိတော၊ အနာမှီဝဲစက်ကုန်သည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်
ငြားအံ့၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား၊ ဣဒံဘေသန္တံ၊ ဤဆေးကို၊ ဒေါတဗ္ဗန္တိ၊
ပေးအပ်၏ ဟူသကဲ့သို့တည်း၊ အညောသုဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဇေသဝန
ယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော နည်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒုပ္ပညောတိ၊
ဒုပ္ပညောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညော၊ ပညာမရှိ၊ ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၆-ဒုတိယသီလသုတ်

ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဘဒ္ဒကေနသီလေနာတိ၊ ဘဒ္ဒကေန သီလေနဟူ
သည်ကား၊ ကာယသုစရိတာဒိစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ ကာယသုစရိတ်အ
စရှိသောလေးပါးသောထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် စင်ကြယ်သောသီလနှင့်၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုသီလသည်၊ အာဇာနည်သီလတာဝေန၊ မကျိုးခြင်း

စသောသီလ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သယမ္ဗုဒ္ဓိသိသည့်လည်း၊ ကလျာဏဉ္စ၊ ကောင်းလည်းကောင်း၏၊ သမထဝိပဿနာဒိ ကလျာဏ ဂုဏာဝဟဉ္စ၊ သမထဝိပဿနာအစရှိသော ကောင်းသော ကျေးဇူးကိုလည်း၊ ဆောင်တက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဘဒ္ဒကဏ္ဍိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဒ္ဒိကာယဒိဋ္ဌိယာတိ၊ ဘဒ္ဒိကာယဒိဋ္ဌိယာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿကဏာဉ္စ၊ ကောနစော၊ ကမ္မဿကဏဉ္စာဏ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္မပထ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာစ၊ ကမ္မပထသမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဘဒ္ဒကောန၊ ကောင်းသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ ပယောဂသမ္ပန္နော၊ ပယောဂနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒိကာယ၊ ကောင်းသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဖြင့်၊ အာသယသမ္ပန္နော၊ အလျှော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပယောဂါသယသမ္ပန္နော၊ လုံ့လအလျှော်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂုဏ္ဏလော၊ ဂုဏ်၊ လသည်၊ သဂ္ဂ၊ ပဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့လားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေဟိခေါတိက္ခဝေ န္ဋီဟိဓမ္မေဟိသမ္ပန္နောဂတော ဂုဏ္ဏလောယထာဘဝံနိ က္ခိတ္တောဇေံသဂ္ဂေတိ၊ ဣမေဟိခေါတိက္ခဝေ န္ဋီဟိဓမ္မေဟိသမ္ပန္နောဂတော ဂုဏ္ဏလော ယထာဘဝံနိ က္ခိတ္တောဇေံသဂ္ဂေဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသပ္ပညောတိ၊ သပ္ပညော ဟူသည်ကား၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သုဝိညေယျမေဝ၊ သိလ္လပံသည်သာလျှင်တည်း၊ ဆဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၇-ပဓာနသုတ်။

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနာတာပီတိ၊ အနာတာပီ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အာတာပနဋ္ဌေန၊ ပြင်းစွာပူပန် စေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အာတာပေါ၊ အာတာပမည်၏၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သော၊ ထိုလုံ့လသည်၊ တေဿ၊ ထိုဂုဏ်တို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာတာပီ၊ အာတာပီမည်၏၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်၊ နမဟုတ်၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်မဟုတ်၊ သပ္ပပ္ပဓာနံ၊ ဝိရဟိတော၊ သပ္ပပ္ပဓာနံမှကင်း၏၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိနဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ္ဏံ၊ ဂုဏ္ဏော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပုကြာသော၊ မကောင်းမှုမှလွတ်လန်ခြင်းကို၊ ဩတ္တာပေါ၊ ဩတ္တာပဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုမ

ကောင်းမှုမှတ်တမ်းလည်းရှိသည်။ ဧတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩတ္တာပီ၊ ဩတ္တာပီမည်၏၊ ဩတ္တာပီ၊ မကောင်းမှုမှ
 တိတ်လည်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အနောတ္တာပီ၊ မကောင်းမှုမှတိတ်လည်း
 ရှိသည် မဟုတ်၊ ဩတ္တာပရဟိတော၊ မကောင်းမှုမှ တိတ်လည်း
 ကင်း၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာတာပပဗ္ဗိပက္ခော၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လ၏ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ အနာတာပေါ၊ အနာ
 တာပမည်၏၊ ကောသန္တံ၊ ဖျင်းရိသည်၏အဖြစ်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သော
 ထိုကိလေသာကို ပူပန် စေတတ်သော လုံ့လ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာတာပီ၊
 အနာတာပီမည်၏၊ ယံပန၊ အကြင်တရားသည်ကား၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ တဗ္ဗေန၊ ထိတ်
 လန့်အပ်သော သဘောဖြင့်၊ နဩတ္တပ္ပတိ၊ မထိတ်လန့်တတ်၊ ပါပကာနံ၊
 ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသသန္နံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
 တို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နဩတ္တပ္ပတိ၊ မလန့်တတ်၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံအနောတ္တပ္ပံ၊ ထိုယုတ်မာကုန်သော
 အကုသိုလ်တရားတို့သို့ရောက်ခြင်းငှါ မလန့်ခြင်းသည်၊ အနောတ္တာပေါ၊
 အနောတ္တာပမည်၏၊ သော ထိုယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သို့
 ရောက်ခြင်းငှါမလန့်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနောတ္တာပီ၊ အနောတ္တာပီမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အာဗ္ဗေတိ၊ အာဗ္ဗေတဟူသည်ကား၊ အနုရဟော၊ မထိုက်၊ သမ္မော
 ဓာယာတိ၊ သမ္မောဓာယဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂတ္ထာယ၊ အရိယမဂ်အ
 ကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနာယဟူသည်ကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေ
 သာတို့၏၊ အစ္စန္ဒရူပသမာယ၊ စင်စစ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာ
 နာယ၊ သေခြင်းကင်းရာ ဖြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ အနုတ္တရဿယော
 ဂက္ခေမဿာတိ၊ အနုတ္တရဿယောဂက္ခေမဿဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ
 ဗလဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဥတ္တရိတရဿ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရား၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇတူဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့သည်၊ အနုပဗ္ဗူတတ္တာ၊ မနှိပ်
 စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမနိဗ္ဗယံ၊ ဘေးမရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ယောဂက္ခေမန္တိ၊ ယောဂက္ခေမဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်

၏၊ အဓိကမာယာတိ၊ အဓိကမာယဟူသည်ကား၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူသည်ကား၊ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လရှိထသော၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပတ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အာရေဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဉ္စပရက္ကမော၊ ခြံမြှီသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝိရိယာရက္ခေန၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အတ္တန္တမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ အာတာပနာပီလော၊ ပူပန် စေတတ်သော အလေ့ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာတာပီ၊ အာတာပီမည်၏၊ ဩတ္တပ္ပိတိ၊ ဩတ္တပ္ပိဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗေန၊ ထိတ်လန့်အပ်သောကြောင့်၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ ဩတ္တပ္ပနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတတ္တော၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပန ဝီလော၊ ထိတ်လန့်သော အလေ့ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩတ္တာပီ၊ ဩတ္တာပီမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤထိတ်လန့်တတ်သော အလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဩတ္တပ္ပိတိ၊ ဩတ္တပ္ပိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒဝိနာဘာဝတော၊ ထိုဩတ္တပ္ပနှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဟိရိယာစ၊ ကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းနှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နာ ဂတောဇေ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုမတ္တပိ၊ အနုမြူမျှရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်၌၊ ဘယဒဿာပိ၊ တေးဟူလေ့ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိ၊ ပြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီသသမ္ပဒါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသိဘာ၊ ပြအပ်၏၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူသော၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိလေသပရိတာပိတာ၊ ဒီပနေန၊

ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့်၊ သမထဝိ
 ပဿနာဘာဝ နာနုယုတ္တတာ။ သမထဘာဝနာ-ဝိပဿနာဘာဝနာတို့ကို
 အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏။ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယထာဝရတ္တံ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်၊
 သဒ္ဓါသတိ သမာဓိပညာဟိ၊ သဒ္ဓါ-သတိ-သမာဓိ-ပညာတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊
 ကင်း၍၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိပရိပါဒကောနိ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါပဉ္စမာနိ၊ သဒ္ဓါလျှင်ငါးခု
 မြောက်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အတ္ထတာ၊ အနက်အားဖြင့်၊
 ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍
 ဆိုပြီးအံ့၊ တေသု၊ ထိုဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည်၊ သိဇ္ဇေသု၊ ပြီးကုန်သည်ရှိသော်၊
 အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသည်၌၊ အနိစ္စသညာ၊ အမြဲမရှိဟူသော အမှတ်လည်း
 ကောင်း၊ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသည်၌၊ ဒုက္ခသညာ၊ ဆင်၊ ရဲ၏ဟူသော အမှတ်
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသည်၌၊ အနတ္တသညာ၊ အစိုးမရဟူသော
 အမှတ်လည်းကောင်း၊ ပဟာနသညာ၊ ပယ်ခြင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိရာဂသညာ၊ ရာဂကင်းခြင်း၌ ဖြစ်သော အမှတ်လည်း၊ နိရောဓ
 သညာ၊ ရာဂချုပ်ခြင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သ၊
 မြောက်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယာ၊ ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းအဖို့ ရှိကုန်
 သော၊ သညာ၊ အမှတ်တို့သည်။ သိဒ္ဓါဇေဝ၊ ပြီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိန္ဒြိယိဓဇ္ဈေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊
 သမ္ပန္နာ ဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လောကီ ယာနံ၊ လော
 ကီဖြစ်ကုန်သော၊ သီလသမာဓိပညာနံ၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာတို့၏၊ သိတ္တ
 နတော၊ ပြီးခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂဗလနိဗ္ဗာနာမိ ဂမဿ၊ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ တဗ္ဗတံ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီစခေါ(ပ) အဓိဂမာယာတိ၊ အာတာပီစခေါ(ပ)
 အဓိဂမာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၂၇၂

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ကုသိတောတိ၊ ကုသိတောဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာ
 ဝိတက္ကဗျာလတာယ၊ မိစ္ဆာဝိတက်များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမဗျာ
 ပါဒဝိတိ သာဝိတက္ကသင်္ခါတေဟိ၊ ကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိတက်ဝိတိ သာ
 ဝိတက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုန္တိတေဟိ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော၊ ပါပ
 ဓဇ္ဈေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ သိတေသမ္ပန္နေယုတ္တေ၊ ဖြစ်စပ်ယှဉ်သည်
 တည်း၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတော၊ ကုသိတမည်၏၊ ဝါတနည်း

ကား။ သမ္ဗုဒ္ဓပဋိပတ္တိတော။ ကောင်းသောအကျင့်မှ၊ ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်
အပ်စွာ၊ သိဒ္ဓတိအဝသိဒ္ဓတိ၊ နစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒကာ
ရဿ၊ ဒေအက္ခရာ၏။ တကာရံ၊ တအက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကုသိတော၊ ကု
သိတမည်၏။ ဟိနုဗိရိယောတိ၊ ဟိနုဗိရိယောဟူသည့်ကား၊ နုဗ္ဗိရိယော၊
ကင်းသောလုံ့လရှိ၏။ စတုသုဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣရိယာပ
ထေသု၊ ဣရိယာပုတ်တို့၌၊ ဝိရိယကရဏဝိရဟိတော၊ လုံ့လပြုခြင်းမှကင်း
၏။ အနုဿာဟဝိဟနနသဘာဝဿ၊ အားမထုတ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်
သောသဘောရှိသော၊ ဗိတ္တာလသိယဿ၊ စိတ်၏ပျင်းရိခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော၊ ဝိနဿစ၊ ဝိန၏လည်းကောင်း၊ အသတ္တိဝိဇာတသဘာဝဿ၊
မတွင်းနှိုင်းခြင်းပင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသော၊ ကာယာလသိယဿ၊ စေတ
သိက်၏ပျင်းရိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မိဒ္ဓဿစ၊ မိဒ္ဓ၏လည်းကောင်း၊ အဟိ
ဏ္ဍပဝတ္တိယာ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ထိနမိဒ္ဓဗဟုလော၊ များသောထိန
မိဒ္ဓရှိ၏။ ပ'ပဇိဂုတ္တနုဇာက္ခဏာယ၊ မကောင်းမှုကိုစက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
သော၊ ဟိရိယာ၊ ဟိရိ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တပ္ပဋိပက္ခေန၊ ထိုဟိ
ရိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော၊ အဟိရိကေန၊ အဟိရိကနှင့်၊ သမ္ပန္နာက
တတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟိရိကော၊ အဟိရိက မည်
၏။ ဟိရောတ္တပ္ပဝိရိယာနံ၊ ဟိရိတ္တပ္ပဝိရိယတို့၏၊ အဘာဝနေဝ၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ သမ္ဗုဒ္ဓပဋိပတ္တိယံ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌၊ ဧတဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဒရော၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အနာဒရော၊ အနာဒရမည်၏။ ဥဘယသဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မဝုဂ္ဂလေန၊ ဓမ္မဝုဂ္ဂလဟုဆို
အပ်သော၊ ဒုဝိကြိယာကရဏေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသောအမှုအရာကိုပြု
ခြင်းဖြင့်၊ အနာဒရော၊ အနာဒရမည်၏။ ဖုဋ္ဌန္တိ၊ ဖုဋ္ဌဟူသည့်ကား၊ ဖုသိဝံ၊
တွေ့ခြင်းငှါ၊ သမ္ဗောဓိမုတ္တမန္တိ၊ သမ္ဗောဓိမုတ္တမဟူသည့်ကား၊ သမ္ဗောဓိ
သင်္ခါတံ၊ သမ္ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အမိဂန္တု၊ ရေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည့်ကား၊ ဝိရေက
တဝိရဘာသိတာနံ၊ ပြု၍ကြာမြင့်ပြီးသောအမှုဆို၍ကြာမြင့်ပြီးသောစကား
တို့ကို၊ အနုဿရဏော၊ အောက်မေ့ခြင်း၌၊ သမတ္တဿ၊ တွင်းနှိုင်းသော၊
သင်္ဘိနေပက္ကဿ၊ သင်္ဘိပညာ၏၊ ဘာဝေန၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ စတုသတိပဋ္ဌာန
ယောဂေန၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်နှင့် ယှဉ်ခြင်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်

ပြည့်စုံသော၊ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား၊ သတ္တဋ္ဌာနိယသမ္ပစည
သင်္ခါတေနစေတ၊ ခုနစ်ပါးသောဋ္ဌာန ဖြစ်သော သမ္ပစညဟုဆိုအပ်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန ပရိဟရဏ ပညသင်္ခါတေနစ၊ ကမ္မဋ္ဌာနကို
ဆောင် တတ်သော ပညာဟု ဆိုအပ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ နေပက္က
န၊ ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပကော၊
နိပကမည်၏၊ ဈာယီတိ၊ ဈာယီဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာ နေနစ၊
ကသိုဏ်းစသော အာရုံကို ကပ်၍ ရှုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာ
နေနစ၊ အနိစ္စစသော လက္ခဏာကို ကပ်၍ ရှုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတိ၊ ဤတို့ပါးကုန်သော၊ ဈာနေတိ၊ ဈာန်တို့ဖြင့်၊ ဈာယီ၊ ကပ်၍ ရှုလေ့ရှိ
၏၊ အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူ သည်ကား၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊
စက်မေန၊ စကြိုသွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အာဝရဏီယတိ၊ တားမြစ် ပိတ်ပင် တတ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေတိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိသေသစေတိ၊ သုတ်သင်၏၊
ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနသာဝနာယ၊
ဟောတော် မူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာနကို ပွားစေခြင်း၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မ
လျော့၊ သံယောဇနံ ဇာတိဇရာယဆေတွာတိ၊ သံယောဇနံ ဇာတိဇရာယ
ဆေတွာဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာစေတ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊
ဇရာယစ၊ အိုခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံယော
ဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယော
ဇနမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ကာမရာဂါ
ဒိကံ၊ ကာမရာဂအစရှိသော၊ ဒသဝိဓမ္မိ၊ သတ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာအပေါင်းကို၊ အနုသယသမုပ္ပါတ
ဝသေန၊ အနုသယကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မူလတော၊
အရင်းမှ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သံယောဇနံ ဇာတိဇရာ
ယဆေတွာတိ၊ သံယောဇနံ ဇာတိဇရာယဆေတွာ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိ
ဇရာယ၊ ဇာတိဇရာ၏၊ သံယောဇနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဿ၊ အကြွင်းပျက်လှ်အား၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်
တို့သည်၊ အတ္ထိန္နာနိ၊ မပြတ်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုပျက်လှ်အား၊ ဇာတိဇရာယ၊
ဇာတိဇရာ၏၊ အန္တေဒေါစ၊ မပြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသမုပ္ပါ
တောစ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်တတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယဿပန၊ အကြွင်းပျက်လှ် အားကား၊ တာနိ၊ ထိုသံယောဇဉ် တို့သည်။

ဆိန္ဒုဒနိ၊ ပြိတ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇာတိဇရာပိ၊ ဇာတိဇရာတို့
 သည်လည်း၊ ဆိန္ဒုဝ၊ ပြိတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒုဝ၊ ပြိတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း၊ ကာရဏဿ၊ အကြောင်းကို၊ သမုပ္ပါတိတတ္ထာ၊ ဖြတ်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒုဝ၊ ပြိတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဆိန္ဒုန္တောဝေ၊ ဖြတ်သော
 သူသည်သာလျှင်၊ ဇာတိဇရာပိ၊ ဇာတိဇရာသည်လည်း၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ပြိတ်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနံ ဇာတိဇရာယဆေတွာတိ၊ သံယောဇနံ ဇာတိ
 ဇရာယဆေတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣဝေဝသမ္မောဓိမနုတ္တရံ
 ဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဝေဝသမ္မောဓိမနုတ္တရံ ဗုဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တ
 ဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ အရဟတ္တံဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေပါဝုဏေ
 ပယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သတ္တမသုတ္တံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၈-အဋ္ဌမကုဟနသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နယိဒန္တိဇ္ဇေ၊ နယိဒံဟူသောဤပါဌ၌၊ နုဏ္ဏတိ၊
 နုဟူသောပုဒ်သည်၊ ပဋိသေခေ၊ တားမြစ်ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်
 သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုနုဟူသောပုဒ်၏၊ ဝုဿတိတိ၊
 ဣဒိနာ၊ ဝုဿတိဟူသောဤပုဒ်၌၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြု
 အပ်၏၊ ယကာရော၊ ယအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိ၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊
 ပြု၏၊ ဣဒံသဒ္ဓေါ၊ ဣဒံသဒ္ဓါသည်၊ ဧကမိဒါဟံဘိက္ခဝေသမယံဥက္ကဋ္ဌာယံဝိ
 ဟရာမိသုဘဂဝနေသဝလရာဇမူလေတိအာဒိသု၊ ဧကမိဒါဟံဘိက္ခဝေသ
 မယံဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရာမိ သုဘဂဝနေသဝလရာဇမူလေ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဌတို့၌၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကံ၊
 တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြဲ၌၊
 သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂတော၌၊ သဝလရာဇမူလေ၊ အာကြမ်းပင်မင်း၏အနီး
 ၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣဒံခေါတံဘိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံတြိရမတ္တကံသိ
 လမတ္တကန္တိအာဒိသု၊ ဣဒံခေါတံဘိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံတြိရမတ္တကံသိလ
 မတ္တကံဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ယထာဝုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်

ပြီးသော၊ အာသန္န ပစ္စက္ခေ၊ အနီးဖြစ်သော မျက်မှောက်၌၊ အာဂတော၊
လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊ ဩရမတ္တကံ၊ ယုတ်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သီလမတ္တကံ၊
အလေ့မျှသာဖြစ်သော၊ တံသီလံ၊ ထိုသီလသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
သည်၏အနီးရှေးရှုဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဣဒံဟိတံ၊ ဧဝံတနံ၊ ဣ
သိသံဃာနိသေဝိတံ၊ အာဝုဋ္ဌံဓမ္မရာဇေန၊ ပီတိသဉ္ဇနနံမမန္တိ၊ အာဒိသ၊ ဣဒံဟိ
တံ၊ ဧဝံတနံ၊ ဣသိသံဃာနိသေဝိတံ၊ အာဝုဋ္ဌံဓမ္မရာဇေန၊ ပီတိသဉ္ဇနနံမမံ
ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဝက္ခမာနေ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ အာသန္နပစ္စက္ခေ၊
အနီးမျက်မှောက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ။ ဣဒံဟိတံ၊ ဧဝံတနံ၊ ဤဧဝံ
ဝနံကျောင်းတော်ကို၊ ဣသိသံဃာနိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၌ပဲအပ်
၏၊ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝုဋ္ဌံ၊
ဘိဘင်း သုံးတော်မူအပ်၏၊ မမံ၊ ငါ၏၊ ပီတိသဉ္ဇနနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်၏၊ ဣဝာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဝက္ခမာနေ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ အာ
သန္နပစ္စက္ခေယေဝ၊ အနီး မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ ဒဠ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဓေါ၊ ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဓါသည်၊ ကိံတေဝတံကိံ ပနဗြဟ္မစရိ
ယံ(ပ) ဣဒဉ္စမေဓိရမဟာဝိမာနန္တိ၊ ကိံတေဝတံကိံ ပနဗြဟ္မစရိယံ(ပ) ဣဒဉ္စ
မေဓိရမဟာဝိမာနံဟူသော၊ ဣမသ္မိံ ပုဏ္ဏကဇာတကော၊ ဤပုဏ္ဏကဇာတ်
၌၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ နာဂ၊ နဂါးမင်း၊ တေ၊ သင်၏၊
ဝတံ၊ အကျင့်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊
ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အယံ ဣဒ္ဓိဇုတိဗလဝီရိယုပပတ္တိ၊ ဤ
တန်ခိုးအရောင်ခွန်အားလုံ့ လတို့၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သုစိဏ္ဏဿ၊ ကောင်း
စွာလေ့ကျက် အပ်သော၊ ကိဿ၊ အဘယ်အလှူကောင်းမှု၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣဒဉ္စမဟာဝိမာနံ၊ ဤဗိမာန်ကြီး သည်လည်း၊
ကိဿ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ငါအား၊
အက္ခာဟိ၊ ကြားပါလော၊ ။ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်၌၊ အဟာဉ္စ၊ ငါ
သည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း၊ ဥတော၊ နှစ်
ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်
ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ အဟုဌာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးတဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗာရံ၊ အိမ်သည်၊ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းရေကန်သဖွယ်
ဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာစ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း၊
သန္တုပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ။ မိရ၊ ပညာရှိ၊ တမေဝ၊

ထိုရဟန်း ဝုဏ္ဏားတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်းသည်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝတ်ံ၊
 အကျင့်တည်း၊ တံပန၊ ထိုရဟန်း ဝုဏ္ဏားတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်းသည်သာ
 လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလှူကောင်းမှုတည်း၊ အယံ ဣန္ဒြိယတိပလင်္ခိရိ
 ယုပပတ္တိ၊ ဤကန်ဒိုး အရောင် ခွန်အားလုံ့ လေတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သု
 ဝိဏ္ဏသား၊ ကောင်းစွာ လေ့ကျက်အပ်သော၊ တဿ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ထို
 အလှူကောင်းမှု၏ ပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣဝိနာ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ဤအလှူ
 ကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒ္ဓမ္မဟာဝိမာနံ၊ ဤမိမာန်ကြီးသည်လည်း၊
 ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေန ပါဏိကာမ ခဒေါ(ပ) ဝုညံပါဏိမိ ဣန္ဒြိယတိ၊
 ကေန ပါဏိကာမ ခဒေါ(ပ) ဝုညံပါဏိမိ ဣန္ဒြိယဟူသော၊ ဣမသ္မိ အင်္ဂုရ
 ပေတဝတ္ထုသ္မိ၊ ဤအင်္ဂုရပေတဝတ္ထု၌၊ ဝေပဿာဝတ္ထေ၊ အမှတ်ကြီးဝေပ်ကို
 ပြုခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘယံ အမှုကို ပြု
 ခြင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ ကာမခဒေါ၊ အလိုရှိတိုင်း
 ပေးသနည်း၊ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘယံ အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ တေ၊
 သင်၏၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ မရဿ ဝေါ၊ ကောင်းသော အရသာကို ယိုဝေတတ်
 တတ်သနည်း၊ ကေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဘယံ အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ တေ၊
 သင်၏၊ ပါဏိမိ၊ လက်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်
 စုံသနည်း၊ တေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုကောင်းသော အမှုကို ပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပါဏိ၊ လက်သည်၊ ကာမခဒေါ၊ အလိုရှိတိုင်းပေး၏၊
 တေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုကောင်းသော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ပါဏိ၊ လက်သည်၊ မရဿ ဝေါ၊ ကောင်းသော အရသာကို ယိုဝေတတ်
 ၏၊ တေန ဗြဟ္မစရိယေန၊ ထိုကောင်းသော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ပါဏိမိ၊ လက်၌၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်
 စုံ၏၊ ဣဒံ ခေါတံ ဘိက္ခဝေ တိတ္ထိရိယံ နာမ ဗြဟ္မစရိယံ အဟောသိတိ၊
 ဣဒံ ခေါတံ ဘိက္ခဝေ တိတ္ထိရိယံ နာမ ဗြဟ္မစရိယံ အဟောသိ ဟူသော၊
 ဣမသ္မိ တိတ္ထိရဇာတကော၊ ဤတိတ္ထိရဇာတံ၌၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒသိလေ၊ ငါးပါး
 သောသိက္ခာပုဒ် သိလ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်သည်၊ တိတ္ထိရိယံ နာမ ခေါတို့၏
 အကျင့်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ ခေါပနုပဉ္စသိခ ဗြဟ္မစရိယံ
 နေဝနိဗ္ဗိဒါယ နဝိရာဂါယ နနိရောဓာယ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိ
 ယာတိ၊ တံ ခေါပနုပဉ္စသိခ ဗြဟ္မစရိယံ နေဝ နိဗ္ဗိဒါယ နဝိရာဂါယ နနိရော
 ဓာယ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မလောကူပ ပတ္တိယာ ဟူသော၊ ဣမသ္မိ ဂေါဝိန္ဒ

သံဝတ္ထု၊ ဤမဟာဂေါရိန္ဒသုတ်၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး၌၊
 အာဂတော၊ လာ၏၊ ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခ၊ တံခေါပနုဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာ
 ရလေးပါးသည်ကား၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နေဝသံဝတ္ထ
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်၊ ယာဝဇေဝဗြဟ္မလောကုပ
 ပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မဗြည့်သို့ ရောက်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။
 အပရေအဗြဟ္မစာရိနော ဘဝိဿန္တိ မယမေတ္ထဗြဟ္မစာရိနောဘဝိဿာမာ
 တိ၊ အပရေအဗြဟ္မစာရိနောဘဝိဿန္တိ မယမေတ္ထဗြဟ္မစာရိနောဘဝိဿာ
 မဟူသော၊ ဣမသ္မိံ သလ္လေခသုတ္တေ၊ ဤသလ္လေခသုတ်၌၊ မေထုနုရိယံ၊
 မေထုနုမုကြဉ်ခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့
 သည်၊ အဗြဟ္မစာရိနော၊ မမြတ်သော မေထုနုအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သည်၊
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤအိမ်၏အလယ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ဗြဟ္မစာရိနော၊ ယုတ်သော မေထုနုအကျင့်မုကြဉ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊
 ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မယဉ္စဘရိယာ(ပ)နမိယရေတိ၊ မယဉ္စ ဘရိယာ(ပ)နမိယရေ
 ဟူသော၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတကော၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်၌၊ သဒါရသန္တော
 သေ၊ မိမိမယားဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်
 လည်း၊ ဘရိယာ၊ မယားတို့ကို၊ နာတိက္ကမာမ၊ လွန်ကျူး၍မကျင့်ကုန်၊ အဓမ္မ
 စ၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ ဘရိယာ၊ မယားတို့သည်၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကျူး၍
 မကျင့်ကုန်၊ တာဟိ၊ ထိုမယားတို့ကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းတို့ကို၊ အညတြ၊
 ကြဉ်ထား၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရာမ၊
 ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာဇေဝ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ အမှံ၊ ငါတို့၏၊
 ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဧဟရာ၊ ငယ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နမိယရေ၊ မသေကုန်၊
 အဘိဇနာမိခေါပနာဟံသာရိပုတ္တစတုရင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံဗြဟ္မစရိယံစရိတွာ
 တပသိသုခံဟောမိတိ၊ အဘိဇနာမိခေါပနာဟံသာရိပုတ္တစတုရင်္ဂသမ္ပန္နာ
 ဂတံဗြဟ္မစရိယံစရိတွာတပသိသုခံ ဟောမိဟူသော၊ လောမဟံသသု
 တ္တေ၊ လောမဟံသသုတ်၌၊ ဝိရိယေ၊ လုံ့လပြုခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ စတုရင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ လေးပါး
 သောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ လုံ့လတရားကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်
 သောကြောင့်၊ တပသိ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဇနာမိခေါပနာ၊ သိတော်မူသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ နနုဗြဟ္မစရိယေန(ပ)ဥတ္တမေနုရိယဉ္စတိတိ၊ ဟိ၊ နေ

နဗြဟ္မစရိယေန(ပ)ဥတ္တမေနဝိသုဏ္ဏတိဟူသော၊ နိမိဇာတကော၊ နေမိဇာတ်
 ဌ၊ အတ္တဒမနဝသေန၊ မိမိကိယံကိုဆုံးမသည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတော၊
 ပြုအပ်သော၊ အဋ္ဌကိက ဥပေါသထေ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော
 ဥပုသ်ကိုသုံးခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဟိနေန၊ ယုတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊
 နှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောဥပုသ်ကိုစောင့်သုံးခြင်းဖြင့်၊ ခတ္တိယေ၊
 မင်းမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမေန၊ အလယ်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊
 ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်ကိုစောင့်သုံးခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝတ္တံ၊
 နတ်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယေန၊
 ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ဥပုသ်ကိုစောင့်သုံးခြင်းဖြင့်၊ ဝိသုဏ္ဏတိ၊
 စင်ကြယ်၏၊ ဣဒံခေါပနပဉ္စသိဗြဟ္မစရိယံ (ပ)အဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေပါတ်၊ ဣဒံ
 ခေါပန ပဉ္စသိဗြဟ္မစရိယံ(ပ) အဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေဟူသော၊ မဟာဂေါပိန္ဒ
 သုတ္တေယောဝ၊ မဟာဂေါပိန္ဒသုတ်၌သာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်၌၊
 အာဂတော၊ လာ၏၊ ပဉ္စသိဗ၊ ပဉ္စသိဗ၊ ခေါပန စင်စစ်သဖြင့်၊ ဣဒံဗြဟ္မစ
 ရိယံ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါ
 ယ၊ စင်စစ်ဝရ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ (ပ)
 အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေ၊
 ဤမဂ်သာလျှင်တည်း၊ တယိဒံဗြဟ္မစရိယံဣန္ဒြေေ ဖိတဉ္စဝိတ္ထာရိတံ
 ဗဟုဇညံပုထုဘူတံယာဝ ဒေဝမနုဿဟိ သုပ္ပကာသိတန္တိ၊ တယိဒံ
 ဗြဟ္မစရိယံဣန္ဒြေေ ဖိတဉ္စ ဝိတ္ထာရိတံဗဟုဇညံပုထုဘူတံ ယာဝဒေဝမ
 နုဿဟိသုပ္ပကာသိတံဟူသော၊ ပါသာဒိကသုတ္တေ၊ ပါသာဒိကသုတ်၌၊
 သိက္ခတ္ထယသင်္ဂဟေ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ သကာလတ္ထိ၊
 အလုံးစုံသော၊ သာသနေန၊ သာသတေသိ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ယာဝ၊
 အကြင်မျှလောက်၊ တယိဒံတံဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုထုရား သာသနာတေသိ
 သည်၊ ဣန္ဒြေေ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဖိတဉ္စ၊ ပွင့်လင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ပြန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုဇ
 ညဉ္စ၊ များစွာသောလူတို့သည်သိအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုထုဘူတဉ္စ၊
 အထူးထူးအပြားပြား ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝမ
 နုဿဟိ၊ နတ်လူ တို့သည်၊ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒေဝံ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ အရိယမဂ္ဂေဝ၊ အရိယမဂ်၌
 လည်းကောင်း၊ သာသနေန၊ သာသနာ၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝုဿတိတိ၊ ဝုဿတိဟူသည်ကား၊ ဝသိယတိ၊ နေအပ်၏၊ စရိယတိ၊ ကျင့်

၂

အပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇနကုဟနတ္ထန္တိ၊
 ဇနကုဟနတ္ထံဟူသည်ကား။ အဟော၊ အံဘွယ်ရှိစွတကား။ အယျော၊ အရှင်
 သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝတ္ထသမ္ပန္နော၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အပ္ပိန္နော၊
 နည်းသောအလိုရှိ၏။ သန္တုဗ္ဗော၊ ရောင့်ရဲ၏။ မဟိန္ဒကော၊ ကြီးသောတန်
 မိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သတ္တလောကဿ၊ သတ္တလော
 ကအား။ ဝိဗ္ဗာပနတ္ထံ၊ အံဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဇနလပနတ္ထန္တိ၊ ဇနလပ
 နတ္ထံဟူသည်ကား။ ဝေရူပဿနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်သော၊
 အယျဿ၊ အရှင်အား။ ဒိန္နံ၊ လှူရခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုး
 ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿန္တမိတ္တေဟိ၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိကုန်သော လူတို့သည်။ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ
 သနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို။ အာဟရိယတု၊ ဆောင်စေ လိုသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ကို။ ဝဒါပနတ္ထံ၊ ဆိုစေခြင်းအကျိုးငှါ။ လောဘ
 သက္ကာနုသိလောကောနိသံသတ္ထန္တိ၊ လောဘသက္ကာနုသိလောကောနိသံသတ္ထံ
 ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စိဝရိတ္တုပါတ
 သေနာသန ဝိလောနပစ္စယ တေသန္တပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းကျောင်း
 သူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဆေးတည်းဟူသော
 အရံအတားတို့ကို။ လာတိ၊ ရခြင်းရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာကဓိယျစေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သီလေသွဝ၊ သီလတို့၌သာလျှင်။ ပရိ
 ပူရကာရိ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သီလဝါနိ သံသဘာဝေန၊ သီလ၏ အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူ အပ်သော၊ ယွာယံယောအယံစတု ပစ္စယသဘောဝေ၊ အကြင်
 ပစ္စည်းလေးပါးကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးတုန်သော၊
 ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ သက္ကစ္စဒါနသင်္ခါတောစ၊ ရှိသေ့စွာပေးလှူခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာဒရုဗဟုမာနဂရုကရဏသင်္ခါတောစ၊
 ရှိသေ့ခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်း အလေးပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ယောသက္ကာရောစ၊ အကြင်အရံအသေပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိ၏။ ဓုတဓရော၊ ဓုတင်ကိုဆောင်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဥဂ္ဂတ
 ထုတိဗောသင်္ခါတော၊ တက်သောကျော်စောသံဟု ဆိုအပ်သော၊ ယော

သိလောကောစ၊ အကြင်ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို စနောနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဗိဇ္ဇ
 ဓမ္မိကော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ ယောအာနိသံသော၊ အကြင်အကျိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဒတ္တံ၊ ထိုလာဘ်သစ် ပြန့်ပြော ကျော်
 စောပေါ်ထင် အာနိသင်တို့၏အကျိုးငှါ၊ ဣတိမံဇနောဇာနာတုတိ၊ ဣတိ
 မံဇနောဇာနာတုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို သုံးခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သီလ
 ဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေ
 သတည်း၊ သမ္ဘာဝေတု၊ မြီးပွမ်းစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ သန္တဂုဏ ဝသေန၊ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ဘာဝ
 နုတ္တရံ မြီးပွမ်းခြင်း အကျိုးငှါလည်း၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်
 ကို၊ နုဂုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာဝဓမ္မော၊
 ပြုအပ်၏။ ၊

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဇနကုဟ
 နုတ္တရံ၊ ဇနကုဟနုတ္တဟူသည်ကား၊ ပါပိန္နသေ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိ
 သည်၊ ဣန္ဒြာပကတဿ၊ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ သတော၊
 ဖြစ်လျက်၊ သာမန္တဓမ္မနုတ္တရိယာ ပထသန္နိသိတပစ္စယပဗ္ဗိသေဝနသင်္ခါ
 တေန၊ ဈာန်မဂ်၏အနီးဖြင့် ပြောဆိုခြင်းဣရိယာဂုဏ်ကိုဖြင့်၊ ပစ္စည်းလေး
 ပါးကိုမှီဝဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တိဝိဇေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကုဟန
 ဝတ္ထုနာ၊ အံ့ဘွယ် ဘုံဖြစ်စေဘတ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ကုဟနဘာဝေန၊
 အံ့ဘွယ် ဘုံဖြစ်စေဘတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပနတ္တံ၊ အံ့ဘွယ်ကိုဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပါပိန္နသေ၊ ယုတ်မာသောအလို
 ရှိသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပစ္စယတ္တံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအကျိုးငှါ၊
 ပရိကတော ဘာသာဒိ ဝသေန၊ ထက်ဝန်းကျင်ဆိုခြင်း အရိပ်အရောင်ပြု
 ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လပနဘာဝေန၊ ပြောဆိုသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပလပနဘာဝေန၊ ဖျားယောင်းသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ လပနတ္တံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ လာဘသက္ကဋ္ဌရသိ
 လောကာနိသံသတ္တန္တိ၊ လာဘသက္ကဋ္ဌရသိလောကာနိသံသတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ပါပိန္နသေ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်သာလျှင်၊ သတော၊
 ဖြစ်လျက်၊ လာဘာဒိဝသေန၊ လာဘ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေ

တဿ၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ လာဘသတ္တရာသိလောကသင်္ခါ
 တဿ၊ လာဘ်သပ်ပြန်ပြော ကျော်စောထင်ပေါ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 အာနိသံသဉာဏဿ၊ အကျိုးနှစ်ပါးစုံကို၊ နိပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ ဣတိမံဇနော ဇာနာတူတိ၊ ဣတိမံဇနော ဇာနာတု ဟူသည်ကား၊
 ပါဝိစ္ဆိဿေဝ၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊
 အသန္တရဏသန္တာဝနာမိပ္ပါယေန၊ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့်၊ ခြီးမွမ်းခြင်း
 ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအ
 ပေါင်းသည်၊ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့
 သော၊ အကျင့်ကို၊ နုဿတိ၊ သုံးအပ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ပုရိ၊ မာယေ
 ဝ၊ ရှေးဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ သာရတရော၊
 အထူးသဖြင့်အနှစ်ရှိ၏။ ။

အထခေါတိဧတ္ထ၊ အထခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ အထတိ၊ အထဟူသည်
 ကား၊ အညဿတ္ထ၊ အညအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူ
 သည်ကား၊ အဝခရဇဏ၊ မြဲခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊
 တေန၊ ထိုအညတ္ထအနက်ရှိသောအထဝုန်မြဲခြင်းအနက်ရှိသောခေါဝုန်ဖြင့်
 ကုဟနာဒိတော၊ အံဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသည်မှ၊ အညတ္ထံယေဝပန၊
 တပါးသောအနက် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဧသေတိ၊ ပြု၏၊ တံပ
 ယေဝံ၊ ထိုဖြစ်သောအကျင့်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သံဝရတ္ထဉ္ဇေဝပဟာနတ္ထဉ္ဇာဘိ၊ သံဝရတ္ထဉ္ဇေဝပဟာနတ္ထဉ္ဇဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဝရတ္ထဉ္ဇေဝပဟာနတ္ထဉ္ဇဟူသော
 ပါဌ၌၊ သံဝရော၊ သံဝရသည်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 လည်းကောင်း၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရလည်းကောင်း၊ ဉာဏသံဝ
 ရော၊ ဉာဏသံဝရလည်းကောင်း၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရလည်းကောင်း၊
 ဝီရိယသံဝရော၊ ဝီရိယသံဝရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါး
 အပြားရှိ၏၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေနဥပေတောဟောတိသမုပေတော
 တိအာဒိနာ၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေနဥပေတောဟောတိသမုပေတော
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝ
 ရော၊ ဤသံဝရသည်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောနာမ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရမည်
 ၍၊ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရကို၊ သိလသံဝရောတိ၊ သိလသံဝရဟူ၍၊

၂၀၂

ပဓုတ္တတိ၊ ခရိအင်္ဂါ၊ စက္ခုန္တိယံ၊ စက္ခုန္တိရိ၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စက္ခုန္တိ
ယော၊ စက္ခုန္တိန္ဒ၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ သတိသံဝ
ရော၊ သတိသံဝရမည်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇိတ၊ အဇိ
တ၊ လောကသို့၊ သတ္တလောကန္တံ၊ ယာနိသောတာနံ၊ အကြင်ကဏ္ဍာစသော
အယဉ်တို့သည်၊ သဝန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကဏ္ဍာစသောအယဉ်တို့
၏၊ နိဝါရဏံ၊ အဆီးအတားကား၊ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောသတိ
တည်း၊ တမေဝ၊ ထိုသတိကိုသာလျှင်၊ သောတာနံ၊ ကဏ္ဍာစသောအယဉ်
တို့၏၊ သံဝရံ၊ အစောင့်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ပညာယ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌ အနိစ္စ၏အဖြစ်စသည်ကို ထိုးထွင်းခြင်းကို
ပြီးစေတတ်သောမဂ်ပညာသည် ဧတေ၊ ထိုကဏ္ဍာစသောအယဉ်တို့ကို၊
ဝိမိယျေရေ၊ ဝိတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာဂတော၊
လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏသံဝရ
မည်၏၊ ခမောဟောတိသိ၊ တဿဥဏ္ဍဿသတိအာဒိနာ၊ ခမောဟော
တိသိတဿ ဥဏ္ဍဿဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာဂတော၊
လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရမည်
၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊
သည်းမခံ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာဂ
တော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ ဝီရိယသံဝရော၊ ဝီရိယ
သံဝရမည်၏၊ အတ္တတောပန၊ သဘောအားဖြင့်ကား၊ ပါဏာတိပါတာ
ဒိနံ၊ သူအသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဗဟနဝသေနစ၊
စွန့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တာနံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်
ပတ်တို့ကို၊ ကရဏဝသေနစ၊ ပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ စေတနာစေတ၊ စေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတိ
ယောစ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရမည်၏၊
သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယဝပိသံယ
မော၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရမည်
၏၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ၊ အာပတ်ချွတ်
ပုံတို့ကို၊ အဝိတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝ
ရမည်၏၊ သတိဇေဝ၊ သတိသည်သာလျှင်၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရမည်
၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတိပဓာနာ၊ သတိပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်သော၊ ကုသ

ဇော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရမည်၏၊ ဥာဏမေဝ၊ ဥာဏသည်သာလျှင်၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏသံဝရမည်၏၊ အဓိဝါသနဝသေန၊ သည်းခံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဒေါသပစာနာ၊ အဒေါသပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရမည်၏၊ ပညာတိ၊ ပညာတည်းဟူ၍၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကာမဝိတက္ကသဒိနံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့ကို၊ အနဓိဝါသန ဝသေန၊ သည်းမခံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထဝိရိယမေဝ၊ ဖြစ်သောဝိရိယသည်သာလျှင်၊ ဝိရိယ သံဝရော၊ ဝိရိယသံဝရမည်၏၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးသော သံဝရတို့တွင်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသံဝရသည်၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိသု၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်စသည်တို့၌၊ ဒုဿိလျဿ၊ သိလမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သံဝရဏတော၊ ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောသံဝရသည်၊ မုဋ္ဌသစ္စဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သံဝရဏတော၊ ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သောသံဝရသည်၊ အညာဏဿ၊ မသိခြင်းကို၊ သံဝရဏတော၊ ပိတ်ပင်တတ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သောသံဝရသည်၊ အက္ခန္တိယာ၊ သည်းမခံခြင်းကို၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သောသံဝရသည်၊ ကောသဇ္ဇဿ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝရဏတော ပိဒဟနတော၊ ပိတ်ပင် တတ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဿသံဝရဿ၊ ဤပိတ်ပင်သည်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သံဝရတ္ထံ၊ ပိတ်ပင်သည်၏အကျိုးငှါ၊ သံဝရနံပွာဒနတ္ထံ၊ အပိတ်အပင်ကိုပြီးစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပဟာနတ္ထိ၊ ပဟာနံသည်လည်း၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊ တဒင်္ဂပဟာနံလည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပဟာနံ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပဟာနံလည်းကောင်း၊ နိဿရဏပဟာနံ၊ နိဿရဏပဟာနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဧကနိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်၌၊ ပဌမသုတ္တဝတ္ထုနာယံ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊

၁၀

ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ရာဂါဒိကိလေသာနံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကို၊ ပနိနိဿန္တ
 နုဋ္ဌေနဝါ၊ စွန့်ခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမတိက္ကမနုဋ္ဌ
 နဝါ၊ လွန်ခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိသေသိ၊ ငါးပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တဿ ပနပဟာနဿ၊ ထိုပဟာနံ၏ကား၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ပဟာနံအကျိုးငှါ၊ ပဟာန သာဓနတ္ထံ၊
 ပဟာနံကို ပြီးစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သံဝရော၊ သံဝရသည်၊ ကိလေ
 သာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝိတ္တသန္တာနေ၊ ဝိတ်အစဉ်၌၊ ပဝေသနနိဝရဏံ၊
 ဝင်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်၏၊ ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဝေသနနိဝရ
 ဏေပေ၊ ဝင်ခြင်းကို တားလည်း တားမြစ်တတ်၏၊ သမုပ္ပါတောစ၊
 ကောင်းစွာလည်းနှုတ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥဘယေနပိ၊
 နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်လည်း၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်
 အားလျော်စွာ၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသည်၊ သမုဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီလာဒိဓမ္မာနံဝေ၊ သီလအစရှိသော
 တရားတို့၏သာလျှင်၊ သံဝရေတာ၊ စောင့်တတ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊
 သံဝရမည်၏၊ ပဇဟနတော၊ ပယ်တတ်သောကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ ပဟာနံမည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ အနိတိဟန္တိ၊ အနိတိဟံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ
 ကာစ၊ မျက်မှောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ပရာပိကာစ၊ တမလွန်၌လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ ဤတိယော၊ ဤတိတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ ဤတိယော၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟနတိပိနာသေတိပဇဟတိ၊ ပယ်
 စွန့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဤတိဟံ၊ ဤတိဟမည်၏၊ ဤတိဟံ၊
 မျက်မှောင့်တမလွန်ဖြစ်သောဘေးရန်တို့ကို ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးပယ်စွန့်ခြင်း
 ကိုးအနားလျော်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိတိဟံ၊ အနိတိဟ
 မည်၏၊ သာသနဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သော
 အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
 အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေ
 ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ဤတိဟိအနတ္တေဟိ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိကုန်
 သောတရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဟနန္တိ၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ပဝုတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ဤတိဟာ၊ ဤတိ

ဟမည်ကုန်၏။ တဏှာဒိဥပတ္တိလေသာ၊ တဏှာစသည်ဖြင့်ညစ်ညူးသော
 တရားတို့ကိုလေ့နွှံ့အပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်သောသူတို့၏အကျင့်၌၊
 ဤတိဟာ၊ တဏှာစသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော တရားတို့သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိတိဟံ၊ အနိတိဟမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္ထေန၊ အနက်
 ကြောင့်၊ တိတ္ထိယ သမယာ၊ တိတ္ထိအယူတို့သည်၊ ဤတိဟာ၊ ဤတိဟမည်
 ကုန်၏။ တပုဋိပက္ခတော၊ ထိုတိတ္ထိအယူတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအား
 ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်သည်၊ အနိတိဟံ၊ အနိတိဟမည်၏။ အနိ
 တိဟန္တိဝိ၊ အနိတိဟံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ ဣတိဟန္တိ၊ ဣတိ
 ဟံဟူသည်ကား၊ ခဗ္ဗေသု၊ တရားတို့၌၊ အနေကံသဂါဟတာဝတော၊ စင်
 စပ်ယူခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ဣတိဟံနာမ၊ ဣ
 တိဟမည်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြား
 တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော် မူတိုင်း။
 ပဋိပစ္စန္ဒန္တံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ နိက္ကဿိတာဝသာနေတော၊ ယုံမှား
 မရှိခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်၌၊ ဣတိ
 ဟံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိတိဟံ၊ အနိတိ
 ဟမည်၏။ အပပေစ္စယံ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးယုံကြည်စရာမရှိ၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပစ္စတ္တံဝေဒိ
 တဗ္ဗော ဝိညူဟိတိစ၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိ တဗ္ဗော ဝိညူဟိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 အတက္ကာဝစရောတိစ၊ အတက္ကာဝစရောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အဝိးအဝိး၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ ကြံဆ၍မသိအပ်၊ ဂါထာသုတ္တံ
 ပန၊ ဂါထာရွတ်လွယ်ခြင်းအကျိုးငှါကား၊ အနိတိဟန္တိ၊ အနိတိဟံဟူ၍၊
 ဒိဃံ၊ ဒိဃာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆို
 အပ်သော၊ ဩဂံပတိဋ္ဌံပါရံ၊ တည်ရာကမ်းသို့၊ ဝန္တိတိပါပယတိ၊ ရောက်
 စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိ၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိ
 မည်၏။ ဝိမုတ္တိရသတ္တာ၊ အထူးသဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းကိုစွဲရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပါ
 ပကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့ရောက်
 စေတတ်သော၊ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုမြတ်သောအကျင့်ကို၊ သောတိ၊ သော

ဟူသည်ကား၊ ယောသောသဝဂ်၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမတ်၊
သပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊
သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး
တော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သဗ္ဗာ
သဗ္ဗောမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ထိုးတွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ သောသဝဂ်၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓေ
သယိဒေသသိ ဟောတော်မူပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ
မဂ်ကို၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ၊ နိဗ္ဗာနောဂဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ တေန၊ ထိုအရိယမဂ်နှင့်၊ ဝိနာ၊
ကင်း၍၊ နိဗ္ဗာနောဂဟာဏဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ခြင်း၏၊ အသန္တ ဝတော
စ၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုအရိယမဂ်၏၊ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနာလမ္ပိတွာ၊ အာရုံမပြုမူ၍၊ အပဝတ္တန တောစ၊ မဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဗ္ဗတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်
ကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်သို့၊ ဧကန္တံ စင်စစ်၊ ဝုစ္ဆတိပါပယတိ၊ ရောက်
စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ၊ မိ
မည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ၊ မိနံ
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ဝါ၊ မိနံ၊ ရောက်
စေတတ်သော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကရိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏၊
အန္တောဝေ၊ အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝတ္တတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟန္တေဟိတိ၊
မဟန္တေဟိ ဟူသည်ကား၊ မဟာအာတုမေဟိ၊ ကြီးသောကိုယ်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဥဇ္ဇာရဏ္ဍာသယဟိ၊ မြတ်သောအလိုတော့တို့ဖြင့်၊ မဟန္တံ၊ မြတ်
သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သိ
လက္ခန္ဓာဒိက၊ သိလကျေးဇူးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေသန္တိ ဂေသန္တိ၊ ရာ
ဌီးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟေသိနော၊ မဟေသိမည်ကုန်
၏၊ ဗုဒ္ဓါဒယာ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဘေဟိ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တော်မူအပ်၏၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်
တော်မူအပ်၏၊ ယထာဗုဒ္ဓေနဓေသိတန္တိ၊ ယထာဗုဒ္ဓေနဓေသိတံဟူသည်
ကား၊ အဘိညေဗျာဒိဓမ္မေ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သည်အစရှိသောတရားတို့
ကို၊ အဘိညာဒိဘာဝေနဝ၊ ထိုးတွင်း၍သိခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်

၂၀၈

သာလျှင်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတံယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧတံမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ ဤမဂ်
 တည်းဟူသော၊ မြတ်သော၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုမဂ်၏အကျိုး
 ဌာ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ သာသနာတည်းဟူသော၊ မြတ်သော၊ အကျင့်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဋိပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဟေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မိက
 သမ္ပရာယိကတ္ထေဟိ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကျိုးတမလွန်၌ဖြစ်သော
 အကျိုးတို့ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အနုသာသန္တဿ။
 ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ မယံ၊ ငါတုရား၏၊
 သာသနကာရိနော၊ သြဝါဒပဋိကရား၊ ဆုံးမတိုင်းကိုလိုက်နာကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သကလဿ၊ အဆုံးစုံသော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံပရိယန္တံ၊
 အဆုံးကို၊ အပ္ပဝတ္တိံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
 ကရိဿန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လတ္တံ့။ အုတ်၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
 အဋ္ဌမသုတ္တံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၉-ကုဟနသုတ်။

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အဘိညတ္ထန္တိ၊ အဘိညတ္ထံဟူသည်ကား၊ ကုသ
 လာဒိဝိဘာဝေနစ၊ ကုသိုလ်အစရှိသည်ကို ခွဲဝေသော အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ခန္ဓာဒိဝိဘာဝေနစ၊ ခန္ဓာအစရှိသည်ကိုခွဲဝေသောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အဆုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ အဘိဝိသိဋ္ဌေန၊ ထူးသော၊
 ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဝိပရိတတော၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဇာ
 နနတ္ထံ၊ သိခြင်းအကျိုး၌၊ ပရိညတ္ထန္တိ၊ ပရိညတ္ထံဟူသည်ကား၊ တေတုန္တိက
 ဓမ္မေ၊ တုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲတည်း၊ အုတ်အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိဇာနနတ္ထမ္ပ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိခြင်း အကျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သမတိက္က မနတ္ထဉ္စ၊ ကောင်း စွာလွန်
 ဖြောက်ခြင်းအကျိုး၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဘိညေ
 ပေယျ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောတရားတို့ကို၊ အဘိဇာနနာ၊ ထူး
 သောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းသည်၊ စတုသစ္စဝိသယာ၊ သစ္စာလေးပါးလျှင်အရာ
 ရှိ၏၊ ပရိညာပညာပန၊ ပရိညာပညာသည်ကား၊ ပရိဇာနနာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ

ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခသစ္စဝိသယသ၊ ဒုက္ခသစ္စသလျှင်အရာရှိသည်၊ ယဒိပိပဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပါလေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဟာနသန္တိကိရိယာဘာဝနာဘိသမယေဟိ၊ ပဟာနဘိသမယ-သန္တိကိရိယာဘိသမယဘာဝနာဘိသမယတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနာဒယောပိ၊ ပဟာန အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဘိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောပါဠိရပ်သည်၊ အနန္တရသုတ္တေ၊ အခြားမရှိသောသုတ်၌၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ နဝမသုတ္တံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒုကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁၀-သောမနဿသုတ်၊

ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သုခသောမနဿဗဟုလောတိဋ္ဌေ၊ သုခသောမနဿဗဟုလောဟူသောဤပါဌ၌၊ သုခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း၊ သောမနဿန္တိ၊ သောနသံဟူသည်ကား၊ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုခသောမနဿဗဟုလောတိ၊ သုခသောမနဿဗဟုလော၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောနိတိ၊ ယောနိဟူသည်ကား၊ စတသောခေါဣမာသာရိပုတ္တယောနိယောတိအာဒိသု၊ စတသောခေါဣမာသာရိပုတ္တယောနိယောဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ခန္ဓကောဗ္ဗာသော၊ ခန္ဓာအရသည်၊ ယောနိတိ၊ ယောနိဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စတသောခေါ၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေယောနိယော၊ ဤခန္ဓာအရတို့သည်၊ ယောနိဟောသာ ဘူမိဗေဒနဿ အဓိဂမာယာတိ အာဒိသု၊ ယောနိဟောသာဘူမိ ဗေဒနဿအဓိဂမာယာဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ယောနိတိ၊ ယောနိဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘူမိဗေဒန၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ ဗလဿ၊ ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယာ၊ ချမ်းခြင်း၏၊ ယောနိ၊ အကြောင်းတည်း၊ နဝဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိ(ပ) သမ္ပုပ္ပါဓေန္တိတိအာဒိသု၊ နဝဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိ(ပ)သမ္ပုပ္ပါဓေန္တိဤသို့

အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ပဿာဝမဂ္ဂေါ၊ ပဿာဝမဂ်သည်၊ ယောနိတိ၊ ယောနိ
 ဟူ၍၊ အာဂတော လာ၏၊ ပေတ္တိသန္တံ၊ အာ၏ သုက်ကြောင့်ဖြစ်သော၊
 ယောနိဇံ၊ အင်္ဂါ၊ ဇာတ်မှဗ္ဗာသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ နစဗြူမိ၊ ဟောတော်မူသည်သာတည်း
 တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣဗ္ဗဇာ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါတာ၊ လေတို့
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတတ္ထာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကား
 မိုးမျှော်၊ အဝေသိရံ၊ ဦးခေါင်း စောက်ထိုး၊ သမ္ပရိ ဝတ္တိတွာ၊ ပြန်ထွန်၍၊
 မာတု၊ အမိ၏၊ ယောနိမုခေ၊ ပဿာဝမဂ်ဝဋ်၊ သမ္ပဒိုပါဓေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ၏၊ ပန၊ ဣန္ဒြိယတတ္ထာကိုဆိုဦးအံ၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
 အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်ကား၊ အနေန၊ ဤ
 ရဟန်းသည်၊ အာရဒ္ဓါတိ၊ အာရဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌပိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်
 ကုန်၏၊ ပဂ္ဂဏှိတာ၊ မြီးမြှောက်အပ်ကုန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ သမ္ပာဒိ
 တာစ၊ ရောက်လည်းရောက်စေအပ်ကုန်၏၊ အာသဝါနံ၊ ယောယောတိဇ္ဇော၊
 အာသဝါနံ၊ ယောယောဟူသောပါဌ်၌၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ အာ
 သဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့
 သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝ မည်ကုန်၏၊ စက္ခုတောဝိ၊ မျက်စိမှ လည်း
 ကောင်း၊ (ပ) မနတောဝိ၊ နှလုံးမှ လည်းကောင်း၊ သာဝန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
 တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဓမ္မတော၊ လောကီဖြစ်သောဓမ္မအားဖြင့်၊ ယာဝဂေါတြဘူဂေါတြ
 ဘူဘိုင်အောင်၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်
 တိုင်အောင်၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသ
 ဝမည်ကုန်၏၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဧတံဩကာသံ၊ ဤအရပ်ကို၊
 အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံအာကာရော၊ ဤအာ
 အက္ခရာသည်၊ အန္တောကရဏတ္ထော၊ အတွင်းပြုခြင်းအနက်ရှိ၏။ ။

မိရုပါရိဝါသိယဓ္ဓေန၊ ကြာမြင့်စွာထုံခြင်းရှိသောအနက်ကြောင့်၊ မုဒိရာ
 ဒယော၊ မုဒရက်သီးအစရှိသည်တို့သည်၊ အာသဝါဝိယ၊ အာသဝမည်ကုန်
 သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ မိရုပါရိဝါသိကာ၊ ကြာမြင့်စွာထုံခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ မုဒိရာဒယော၊ မုဒရက်သီးအစရှိသည်တို့ကို၊ အာသဝါတိ၊

အာသဝတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ စိရပါရိ ဝါသိယဇ္ဈေန၊ ကြာမြင့်စွာ ထုံခြင်းရှိသော အနက်ကြောင့်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်သည်။ ယဒိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဇေဝသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇေတဝ၊ ဤလောဘတသောတရားတို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း ဌ၊ အရဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုရိမာဘိက္ခဝေကောနိနပညာ ယတိ၊ အဝိဇ္ဇာယဇ္ဈတောပုဗ္ဗေအဝိဇ္ဇာနာဟောသိတိအာဒိ၊ ပုရိမာဘိက္ခဝေ ကောနိနပညာယတိ အဝိဇ္ဇာယဇ္ဈတောပုဗ္ဗေ အဝိဇ္ဇာနာဟောသိ ဤသို့အစ ရှိသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ကောနိ၊ အဘို့အစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်လောဘတသော တရားတို့သည်၊ အာယတံ၊ ရှည်စွာသော၊ သံသာရနက္ခံ၊ သံသာရာ ဆင်းရဲကို၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုလောဘတသော တရားတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗစနာနိ၊ ဝိဂြိုဟ်တို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုတ်၌၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ ဟူ၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ယုတ္တာနိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏။ ပန္နိမံ၊ နောက်၌ဖြစ်သော ဝိဂြိုဟ်သည်၊ ကဗ္ဗေဝိ၊ ကံ၌ လည်း၊ ယုတ္တံ၊ သင့်လျော်၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ကမ္မကိ လေသာဝေ၊ ကံကိလေသာတို့သည်သာလျှင်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည် ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အဝိစ ခေါ်၊ စင်စစ် သော်ကား၊ နာနပ္ပကာရာ၊ အယူးထူး အပြားပြားကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝံ၊ ဘေးမှန်တို့ကို လည်း၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန် ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ စတ္တာရော အာသဝါကာမသ ဝေါဘဝါသဝေါ နိဋ္ဌာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါတိ၊ စတ္တာရော အာသဝါကာမာ သဝေါဘဝါသဝေါ နိဋ္ဌာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါဟူ၍၊ ကာမရာဝါဒယော၊ ကာမရာဝါဒအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာသဝါ တိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝလည်း ကောင်း၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝလည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌာသဝေါ၊ နိဋ္ဌာသဝ

၂၉၂

ဣတိဂုဏ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊
 ဤသည်တို့တည်း။ ၊ သုတ္တေဝိ၊ သုတ္တန်ဝိဇ္ဇကတ်၌လည်း၊ နာဟံရန္တဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မိကာနံ ယေဝအာသဝါနံ သံဝရာယဓမ္မံဒေသေမိတိဇ္ဇေ၊ နာဟံရန္တဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မိကာနံယေဝအာသဝါနံသံဝရာယဓမ္မံဒေသေမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိဝါဒ
 မူတဘူတာ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိ
 လေသာတို့သည်၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊
 ရန္တ၊ ရန္တ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 အာသဝါနံယေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့
 ကိုသာလျှင်၊ သံဝရာယ၊ ဝိတ်ပင်တားဆီးစောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ နဒေသေမိ၊ ပောတော်မမူ၊

ယေန၊ (ပ)၊ ဝိနိဗ္ဗိကတာတိဇ္ဇေ၊ ယေန၊ (ပ)၊ ဝိနိဗ္ဗိကတာဟူသောဤပါဠိ
 ၌၊ တေဘုဒ္ဓိကကမ္မံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောကံသည်၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝ
 ဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ၊ ယေနအာသဝေန၊ အကြင် ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်
 သောကံဖြင့်၊ ဒေဂူပပတ္တိ၊ နတ်သို့ကပ်ခြင်း၊ ဗြဟ္မာသို့ကပ်ခြင်းသည်၊ အာသ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ယေနအာသဝေန၊ အကြင် ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောကံဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော
 ဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟင်္ဂမောဝါ၊ ဌက်သည်လည်းကောင်း
 အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယေနအာသဝေန၊ အကြင်ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံဖြင့်၊
 ယက္ခတ္တံ၊ ဘီယူးအဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ မနုဿတ္တဉ္စ၊ လူ၏
 အဖြစ်သို့လည်း၊ အဗ္ဗဇေ၊ ရောက်ရာ၏၊ တေအာသဝါ၊ ထိုဘုံသုံးပါး၌
 ဖြစ်သောကံတို့သည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ မျက်ဆီး
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိနိဗ္ဗိကတာ၊ ကျေပွသည်ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ၊ အဝသေသာ
 (ပ)၊ ပနိဗ္ဗာတာယာတိဇ္ဇေ၊ အဝသေသာ (ပ)၊ ပနိဗ္ဗာတာယဟူသော ဤ
 ပါဠိ၌၊ ပရူပဗာတဝိပ္ပနိသာရဝဓပန္နာဒယောစေဝ၊ သူတပါးတို့ကိုနှိပ်စက်
 ညှင်းဆဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ နှောင်ဖွဲခြင်း၊ အငြိသည်
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ အပါယဒုက္ခဘူတာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်၍ဖြစ်
 ကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါစ၊
 ဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂ
 တာ၊ လာကုန်၏၊ အဝသေသာ၊ ကြွကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ သံဝရာယ၊ ဝိတ်ပင်တားဆီးစောင့်စည်း
 ခြင်းငှါ၊ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့

ကိုပရိယာတာယပတ်ဗျောက်ဖျက်ဆီ ခြင်းငှါနသက္ကောန္တိမတတ်နိုင်
ကုန်၊ တေပနေတေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝတို့သည်၊ ဝိနယေ။ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာ
ကတ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကနံအာသဝါနံ သံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံအာသဝါနံပဋိ
စင်္ဂတာယတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကနံအာသဝါနံသံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံအာသ
ဝါနံပဋိယာတာယဟူ၍၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်
၏၊ သဗ္ဗာယတေန၊ သဗ္ဗာယတနသံယုတ်၌၊ တယောမေအာသုသောအာသ
ဝါ၊ ကာမသဝေါဘဝါသဝေါအပိဇ္ဇာသဝေါတိ၊ တယောမေအာသုသော
အာသဝါကာမသဝေါဘဝါသဝေါအပိဇ္ဇာသဝေါဟူ၍၊ တိဝိဓ၊ သုံးပါးအ
ပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တယော၊ ထိုအတူ၊ အညေသု၊ တပါး
ကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသုစ၊ သုတ္တန်ဝိဇ္ဇာကတ်တို့၌လည်း၊ တိဝိဓ၊ သုံးပါးအ
ပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇာကတ်၌၊
တေယော၊ ထိုသုံးပါးကုန်သောအာသဝတို့သည်သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေန၊
ဒိဋ္ဌာသဝနွဉ်းသဒ္ဓိ၊ တက္က၊ စတုခ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊
လာကုန်၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပရိယာယေပန၊ နိဗ္ဗေဓိက ဒေသနာတော်၌ ကား၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိရယဂမနိယာ၊ ငရဲသို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊
အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိဂမနိယာ၊
တိရစ္ဆာန်တို့သို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပေတ္တိဝိသယဂမနိယာ၊ ပြိတ္တာတို့သို့ရောက်စေတတ်ကုန်
သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ မနုဿလောကဂမနိ
ယာ၊ လူ့ပြည်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒေဝလောကဂမနိယာ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်စေတတ်ကုန်
သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စခ၊
ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
ဤငါးပါးအပြားအားဖြင့်လာရာ၌၊ ကမ္မမေ၊ ကံကိုသာလျှင်၊ အာသဝါတိ၊
အာသဝဟူ၍၊ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဆက္ကနိပါတေ၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊
အတ္ထိအာသဝါသံဝရာပဟာတဗ္ဗာတိအာဒိနာ၊ အတ္ထိအာသဝါသံဝရာပ
ဟာတဗ္ဗာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဆဝေ၊ ခြောက်ပါးအပြား
အားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ သမ္မာသဝပရိယာယေ၊ သမ္မာသဝဒေသ
နာတော်၌၊ တေယော၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော အာသဝတို့သည်သာ
လျှင်၊ ဒသနပဟာတဗ္ဗဟိ၊ ဒသနပဟာတဗ္ဗအမည်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ
ဟိ၊ တရားတို့၌၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂ

တာဝါယကုန်၏။ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုပြီးနံ၊ ဣဝ ဤသောမနဿသုတ်၌၊ အဘိဓမ္မပရိယာယေန၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော် အားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အသိရှိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဓယာယာတိ ဧတ္ထပန။ ခယာယဟူသော ဤပုဒ်၌ကား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏။ ယောဓယော၊ အကြင်ကုန်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယောဝယော၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောပရိဘောဒေါ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာအနိစ္စတာ၊ အကြင်မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံအန္တရောနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏။ သရေသဘောဒေါ၊ သဘောလက္ခဏာနှင့်တကွပျက်စီးခြင်းကို၊ အာသဝါနံဓယာတိ၊ အာသဝါနံဓယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဇာနတောအဟံတိက္ခဝေပဿတော၊ အာသဝါနံဓယံဝဒါမိတိဧတ္ထ၊ ဇာနတောအဟံတိက္ခဝေပဿတောအာသဝါနံဓယံဝဒါမိဟူသောဤပါဌ၌၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ဝိဏာကာရော၊ ကုန်သော အခြင်းအရာကို၊ နုတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်၊ အသမုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိက္ခဝေ၊ မဟုန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇာနတော၊ ထိတော်မူသောကြောင့်၊ ပဿတော၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ဓယံ၊ ကုန်ခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သေဓဿ(ပ)အနန္တရာတိဧတ္ထ၊ သေဓဿ(ပ)အနန္တရာဟူသောဤပါဌ၌၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သိက္ခမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုဿ ခိနေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော ဖြောင့်သော ခရီးသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်လေ့ရှိသော၊ သေဓဿ၊ သေက္ခယုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဓယသိဉ္စံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံဓယာသမဏော၊ ဟောတိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊

ဟောတော်မူအပ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတိန္နိ။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဝဇ္ဇာနုပသိဿ (ပ)အာသဝက္ခယာတိဇ္ဇေ၊ ပရဝဇ္ဇာနုပသိဿ (ပ)အာသဝက္ခယဟူသော ဤပါဌ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာသဝက္ခယာတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နိစ္စံ၊ အဋ္ဌိ၊ ဥဇ္ဈာနသည်နော။ ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရဝဇ္ဇာနုပသိဿ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုအဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသော၊ တဿဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ၊ ဝေးဝှာ၏။ ဣဝေန၊ ဤသို့သတ်၌ကာ၊ ဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာသဝါနံခယာယာတိ၊ အာသဝါနံခယာယဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အရဟတ္တဖလတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

သံဝေဓနိယေသုဋ္ဌာနေသ္မတိ၊ သံဝေဓနိယေသုဋ္ဌာနေသုဟူသည်ကား၊ သံဝေဂဓနကောသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ သို့ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဇာတိအာဗ္ဗိသု၊ ဇာတိအစရှိကုန်သော၊ သံဝေဂဝတ္ထု၊ သု၊ သံဝေဂဝတ္ထုတို့၌၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း၊ ဇရာ၊ အိုရခြင်း၊ ဗျာဓိ၊ နာရခြင်း၊ မရဏံ၊ သေရခြင်း၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်တုံသို့လားရခြင်းဆင်းရဲ၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ပစ္စုန္နံ၊ ယခုဖြစ်ဆဲကာလ၌၊ အာဟာရ ပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရရှာဖွေရခြင်းလျှင်အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိတိ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်၊ သံဝေဓနိယဿ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း၏။ ဌာနာနိနာမ၊ အကြောင်းတို့မည်ကုန်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာဒိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်သော၊ လောကသန္တိဝါသော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဥယျုတ္တော၊ ထွက်၏၊ ပယာတော၊ သွား၏၊ ကုမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ မကောင်းသောခရီးသို့သွားသည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိယတိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အရဝေါ၊ မြေ၊ အတာဏော၊ စောင့်ရှောက်သူကင်း၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အနတ္တိသာရော၊ အစိုးမရ၊ အသဿတော၊ မမြေ၊ အယံလောကော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဂမနိယံ၊ သွားအပ်၏။

၂၆

လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဦးနော၊ ယုတ်၏၊ အတိတ္ထော၊ မရောင့်ရဲ၊
 တဏှာဒါယော၊ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနိစ၊ ဤသို့အစရှိသော
 ဒေသနာတော်တို့သည်လည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သံဝေဇနိယဌာနာနိ၊ ထိတ်
 လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအရာတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သံဝေဇနေနာတိ၊ သံဝေဇနေနဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိ
 သံဝေဂဝတ္ထုနိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောသံဝေဂဝတ္ထုတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နဘယသင်္ခါတေန၊ ဖြစ်သောကြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သံဝေ
 ဇနေန၊ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထတောပန၊ သဘောအားဖြင့်ကား၊ သ
 ဟောတ္တပ္ပဉာဏံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော ဉာဏ်သည်၊ သံဝေ
 ဂေါနာမ၊ သံဝေဂ မည်၏၊ သံဝိဂ္ဂဿာတိ၊ သံဝိဂ္ဂဿ ဟူသည်ကား၊
 ဂဟောက္ကန္တိအာဒိဝသေန၊ အမိဝမ်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကရိဇေဟိ၊ ချားသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဇာတိ
 အာဒိဒုက္ခဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ သံဝေဇ ဇာ
 တဿ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်သော၊ သံဝေဇေတွာတိစ၊ သံဝေဇေတွာဟူ၍
 လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ။

ယောနိသောပခာနေနာတိ၊ ယောနသောပခာနေန ဟူသည်ကား၊ ဥပါ
 ယပခာနေန၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သမ္မာ ဝါယာမေ
 န၊ ကောင်းသောလုံ့လဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသမ္မာဝါယမကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟိ
 ယန္တိ၊ ပဟိစွန့်အပ်ကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
 တို့သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဒဘနတောစ၊ အားထုတ်တတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမသာဝသာနေတောစ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို
 ပြီးစေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပခာနန္တိ၊ ပခာနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သံဝေဂေန၊ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊ ဟဝါဒိသု၊
 ဘဝသည်တို့၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက် ရာကို၊
 ဇေယျဏံ၊ ပုံးအောင်းရာကို၊ ပဋိဿရဏံ၊ ဘိုးကွယ်ရာကို၊ အပဿန္တော၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝသည်တို့၌၊ အနေသီယန္တော၊ မကပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အလဂ္ဂမာနသော၊ မပြုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ္ပမ္ဘိပက္ခေန
 စ၊ ထို၏ဆန့်ကျင်ဘက်သည်လည်း၊ ဝိနဝတ္တိတပိသညိတော၊ ဆုတ်နှစ်စေ

အပ်သောအဖြစ်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အညဒတ္တ၊ စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာန ပေါ်စော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာ
 ရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလျာ
 ဏာမိတ္တသန္နိဿယောန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းလျှင် မှီရဲရှိသဖြင့်၊
 ယောနိသော မနုဿိကာရ ဗဟုလော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းများ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓါသယ ပယောဂေါ၊ စင်ကြယ်သောအလိုလုံ့လရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထ ဝိပဿနာတို့၌၊ ယုတ္တ ပယုတ္တာ၊
 အလွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ အလုံ့လုံးရသော၊ သင်္ခါရ
 ဂတ၊ သင်္ခါရတရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့၏၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ ပေတိ၊ အားထုတ်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယောနိသော မနုဿိကာရဗဟုလော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်း များသည် ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓါသယ ပယောဂေါ၊ စင်ကြယ်သော
 အလိုလုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာတို့၌၊
 ယဒိဒံသော အဟံယုတ္တ ပယုတ္တာ၊ အကြင်အလွန်အားထုတ်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအလွန် အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သုခသော
 မနဿဗဟုလတာ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းစိတ်၏ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား၊ သမ
 ထေ၊ သမထ၌၊ မတိဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊
 ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်သည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ အလုံးရံသော၊
 သင်္ခါရဂဟေ၊ သင်္ခါရတရား အပေါင်း၌၊ ယံနိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ အကြင် ပြီးငွေ့၏၊
 ယံဝိရုဇ္ဈတိ၊ အကြင် တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ယံဥဿု
 က္ကာပေတိ၊ အကြင်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဖြစ်စေ
 ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့
 ၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းအကျိုး၌၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အာရုဇ္ဈေ၊
 အားထုတ်ခြင်းသည်ပြီးပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ သံဝိဇ္ဇတေ ဝါတိ၊ သံဝိဇ္ဇတေ ငဟူသည်ကား၊ သံ
 ဝိဇ္ဇယျဇေ၊ ထိတ်လန့်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
 ကို၊ ကရေယျဇေ၊ ပြုရာသည်သာလျှင်တည်း၊ သံဝိဇိတွာနာတိစ၊ သံဝိ
 ဇိတွာနဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ဂုတ္တနယောန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ သံဝိဂ္ဂေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကာ၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဏ္ဍိတောတိ၊ မဏ္ဍိတောဟူသည်ကာ၊
သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ တိဟေ ဣကပဒိသန္တိ၊ တိဟံတံပဒိသန္တေ
ရှိသောသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပညာယသမဝေက္ခိယာတိ၊ ပညာယသမဝေက္ခိယဟူသည်ကာ၊ သံဝေဂ
ဝတ္ထုနိ၊ သံဝေဂဝတ္ထုတို့ကို၊ သံဝေဇနဝသေန၊ ထိတ်လန့်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အေက္ခိယ၊ ဆင်ခြင်၍၊
အထဝါ၊ တနည်းသော်ကာ၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
အေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဒသမသုတ္တံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဣဒိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပရမတ္ထ
ဝိဘာဝနိယာ၊ ပရမတ္ထဝိဘာဝနီ'အမည်ရှိသော၊ ဣတိဝုတ္တကဋ္ဌကထာယ၊
ဣတိဝုတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဒုကနိပါတ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ပဌမ ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊
ပဌမဝဂ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၁-ဝိတက္ကသုတ်။

☞ ဒုတိယဝဂ္ဂသား၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေးပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော၊
အနက်အဆုံး အဖြတ်ကို၊ ဇဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ တထာဂတံဘိက္ခဝေတိဇ္ဇော၊ တထာဂတံဘိက္ခဝေဟူသောဤ
ပါဌ်၌၊ တထာဂတသဒ္ဓေါ၊ တထာဂတ သဒ္ဓါသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
သတ္တဝေါဟာရ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ သတ္တဝါပညတ်-ဘုရားစသည်တို့၌၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တထာဂတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊
သေဇေသာတထာဂတသဒ္ဓေါ၊ ဤတထာဂတသဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိတထာ
ဂတောပရမ္မရဏာဘိအာဒိသု၊ ဟောတိတထာဂတောပရမရဏာဤသို့အ
စရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ သတ္တဝေါ ဟာရေ၊ သတ္တဝါ ပညတ်၌၊ အာဂတော၊
လာ၏၊ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
နောက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံဗုဒ္ဓံ
မဿာမသုဝတ္ထိဟောတူတိအာဒိသု၊ တထာဂတံဒေဝမနုဿပူဇိတံဗုဒ္ဓံ
နမဿာမသုဝတ္ထိဟောတု ဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
ဘုရား၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လော

ခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ။ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တထာဂတံ၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ
ဓမ္မံ၊ နမဿာမသုဝတ္ထိ၊ ဟောတုတိ၊ အာဒိသု၊ တထာဂတံ၊ ဧဝမနုဿ ပူဇိတံ
ဓမ္မံ၊ နမဿာမသုဝတ္ထိ၊ ဟောတုဤသို့၊ အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊
အာဂတော၊ လာ၏၊ တထာဂတံ၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးသောအခြင်း
အရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်သော၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်း
သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တထာဂတံ၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ သံဃံ
နမဿာမ သုဝတ္ထိ၊ ဟောတုတိ၊ အာဒိသု၊ တထာဂတံ၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ
သံဃံ၊ နမဿာမသုဝတ္ထိ၊ ဟောတု ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ သံဃော သံ
ဗ္ဗာတေတိ၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တထာဂတံ၊ မချွတ်မယွင်း ကျင့်ခြင်း
ရှိသော၊ ဧဝမနုဿပူဇိတံ။ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ သံဃံ၊
သံဃာတော်မြတ်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု။ ဖြစ်စေသတည်း။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တထာဂတန္တိဇ္ဈေ။ တထာဂတံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာ
ဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အတတ်မျှ
ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
သနည်း။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရား
တို့အတူ၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှေးဘုရား
တို့အတူလာတော်မူတတ်သော သတ္တိကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ ဂတော၊ ကြွ
သွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှေးဘုရားတို့အတူကြွသွားတော်
မူတတ်သောသတ္တိကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တထာဂတေ၊ ရှန်သောလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်
မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှန်သော လက္ခဏာသို့ရောက်တော်မူတတ်

သောသတ္တိကြောင့်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော
 တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 တထာဂတ္ထု၊ မှန်သောတရားတို့ကို၊ ယထာဂတော၊ မဖောက်မပြန်မှန်သော
 အားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဘုဇ္ဈေ၊ သိတော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မှန်သောတရား
 တို့ကို မဖောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့် သိတော်မူတတ်သောသတ္တိကြောင့်၊
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏။ တထာဂတောယ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တော် မူတတ်သော
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာဂတောယ၊
 မဖောက်မပြန် ဆိုလေ့ရှိသောကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏။ တထာဂတောယ၊ မဖောက်မပြန် ပြုလေ့ရှိသော ကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အဘိတဇနဋ္ဌေန၊ နှိပ်နင်းခြင်း
 ဟူသောအနက်ကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။
 ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူး
 အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ယေနအဘိ နိဟာရေန၊ အကြင်သို့သော
 ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ ဒါနပါရမီ။ ဒါနပါရမီကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊
 သီလနိက္ခမ္ပ ပညာဝီရိယခန္တိ သစ္စအဓိဋ္ဌာနမေတ္တာဥပေက္ခာပါရမီ၊ သီလ
 ပါရမီနိက္ခမ္ပပါရမီပညာပါရမီ ဝီရိယပါရမီခန္တိပါရမီသစ္စပါရမီအဓိဋ္ဌာန
 ပါရမီမေတ္တာပါရမီဥပေက္ခာပါရမီတို့၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဣမာဒသ
 ပါရမီယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့လည်း ကောင်း၊ ဣမာဒသ ဥပ
 ပါရမီယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့လည်းကောင်း၊ ဣမာဒသပရ
 မတ္ထ ပါရမီယော၊ ဤဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထ ပါရမီတို့ လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမတိံသ ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊
 ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော် မူပြီး၍၊ အင်္ဂပရိစ္ဆာင်္ဂ၊ ခြေလက်စသော အင်္ဂါကို
 စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အတ္တပရိစ္ဆာင်္ဂ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဓနပရိစ္ဆာင်္ဂ၊ ဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒါရပရိစ္ဆာင်္ဂ၊ မယားကိုစွန့်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပရိစ္ဆာင်္ဂ၊ တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာင်္ဂနိ၊ ဤငါးပါးတုန်သော စွန့်ခြင်းကြီး

၂၀

ကိုကို၊ ပရိစဇိတွာ၊ စွန့်တော်မူ၍၊ ဝိပဿိ အာဒယော၊ ဝိပဿိအစရှိ
 ကုန်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အာဂတော ယထာ၊ လာ
 ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တထာ၊ တော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရား
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟူမူကား၊ ယထေဝ (ပ) စက္ခုမာယိ၊ ယ
 ထေဝ (ပ) စက္ခုမာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဓေသာကမ္မိ၊ ဤသော
 ကမ္မံ၊ ဝိပဿိအာဒယော၊ ဝိပဿိအစရှိကုန်သော၊ မနယော၊ ဘုရားရှင်တို့
 သည်၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ အာဂတောယထာ၊ လာရောက်တော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအ
 တူသာလျှင်၊ အသံသကျမနိဝိ၊ ဤသာကုဝင်မင်းသားဖြစ်ဘုရားသည်
 လည်း၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ အာဂတော၊ လာရောက်တော်မူ၏၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု
 ငါပါးရှိတော်မူသောသာကိဝင်မင်းသားဖြစ်ဘုရားကို၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊
 တထာ၊ ထိုဝိပဿိစသော ရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတော၊ လာရောက်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုဝိပဿိစသော
 ရှေးဘုရားတို့အတူ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ ဆိုအပ်သနည်း၊ သမ္ဗုတိဇာတော
 ဝ၊ လူတို့လက်မှ လွတ်ဆဲဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဝိပဿိအာဒယော၊ ဝိပဿိ
 အစရှိကုန်သောဘုရားရှင်တို့သည်၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ် ကုန်သော၊ ပါဒေ
 ဟိ၊ ခြေတော် တို့ဖြင့်၊ ပထဝီသံ၊ မြေ၌၊ ပဘိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဥတ္တရေမုခါ၊
 မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝါး ထွင်းသဖြင့်၊
 ဂတာယထာ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်
 မူ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ မဟုတ္တဇာတော
 ဝ၊ (ပ) ပဗ္ဗတမုဒ္ဓိနိဗ္ဗိတောတိ၊ မဟုတ္တဇာတောဝ (ပ) ပဗ္ဗတမုဒ္ဓိနိဗ္ဗိတောဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟုတ္တဇာတောဝ၊ ဖွားတော်မူခါမျှသာလျှင်ဖြစ်

သော၊ ဂဝံပတိ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော ဘုရားလောင်းသည်၊ သမေ
ဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်၊ သတ္တပါဒါနိ၊ ခုနစ်တွင်း
တို့ကို၊ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေ၌၊ ဗုဒ္ဓိယထာ၊ တွင်းတော်မူသကဲ့သို့၊ ဂေါတမော၊ ဂေါ
တမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သောဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ သတ္တ
ပါဒါနိ၊ ခုနစ်တွင်းတို့ကို၊ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေ၌၊ ဝိက္ခမိ၊ တွင်းတော်မူ၏၊ မဇ္ဈနတ်တို့
သည်၊ သေတံ၊ ဖြူသော၊ သတ္တဉ္စ၊ ထီး၊ ဘိုလည်း၊ အနုခာရယံ၊ ဆောင်းကုန်
၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော၊ သောဗောဓိ သတ္တော၊
ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ သတ္တပါဒါနိ၊ ခုနစ်တွင်းတို့ကို၊ ဂန္တိာနု၊ သွားတော်မူ
၍၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒိသာ၊ အရင်မျက်
နှာတို့ကို၊ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊
ဥတော၊ တည်သော၊ ဝိဟာယထာ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌင်္ဂ၊ ပေတံ၊ ရှစ်ပါး
သောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂိရံ၊ စကားတော်ကို၊ အတ္တုဒိရယိ၊ မြွက်တော်
မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုရှေ့ဘုရားတို့အတူ၊
ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့
သောအပြားအားဖြင့်၊ တထာလက္ခဏံ၊ မှန်သောလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊
ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂ
တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣပါ၊ ဣပဓမ္မာ
နံ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏၊ သလက္ခဏံ၊ မိမိလက္ခဏာသို့၊ သမညလက္ခဏံ၊
သာမညလက္ခဏာသို့၊ တထံ၊ အမှန်၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဥာဏဂတိ
ယာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအလားဖြင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊
အဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ မဆန့်ကျင်မူ၍၊ ပတ္တောအနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျော်စွာသိတော်မူ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာ
ဟ၊ ဘုရားဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗေသံပန (ပ) တထာဂ
တောတိ၊ သဗ္ဗေသံပန (ပ) တထာဂတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာနံပန၊ တရားတို့၏ကား၊ တထမေဝ၊
မဖောက်ပြန် မှန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သကသာမညလက္ခဏံ၊ မိမိ
လက္ခဏာသာမညလက္ခဏာသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာထော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရောက်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအား
ဖြင့်၊ တထာလက္ခဏံ၊ မှန်သောလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊

ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံ အဘယံသို့သော အပြားဖြင့်၊ တထဓမ္မေ၊ မှန်သော တရားတို့ကို၊ ယထာဝရတော၊ မယေခံမပြန်သော အားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ တထဓမ္မာနာမေ၊ မှန်သော တရားတို့မည်သည်ကား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ စက္ကာရိ၊ နိဘိက္ခဝေ(ပ) အနညထမေ တန္တိ၊ စက္ကာရိမာနိဘိက္ခဝေ(ပ) အနညထမေတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာဓော၊ အကျယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏။ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ ကာတမာနိစက္ကာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာစသည်သည်၊ ကထံ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာစသည်သည်။ အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာစသည်သည်။ အနညထံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်၊ တာနိဝ၊ ထိုလေးပါးသော သစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တသ္မာဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာနိ၊ မှန်သော တရားတို့ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္ထာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ တထဓမ္မေ၊ မှန်သော တရားတို့ကို၊ ယထာဝရတော၊ မယေခံမပြန်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ တထဓသိတာယ၊ အမှန်ကို မြင်တော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ သဗ္ဗေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သဗ္ဗေ၊ မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဓာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အပရိမာဏာသု၊ အဘိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ အပရိ

မာဏာနံ၊ အဘိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခု၊ ရှု၊
 ရေ၊ စက္ခု၊ ရှု၊ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော၊ ယံ၊ ရူပါ
 ရမ္ပဏံ၊ နာမ၊ အကြင်ရူပါရုံမည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဘဝဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတာစ၊
 သိတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဿတာစ၊ မြင်တော်မူသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ အနေနာဂဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဣဋ္ဌာဒိဝ
 သေနဝါ၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌသုတမု
 တဝိညာတောသု၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတတို့တွင်၊ လက္ခမာနကပဒဝသေန
 ဝါ၊ ရကောင်းသောပုဒ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတမံတံရူပံရူပါယ
 တနံ၊ ယံရူပံစတုန္ဒံ၊ မဟာဘူတာနံ၊ ဥပါဒါယဝဏ္ဏနိဘာသနိဒဿနံ၊ သပ္ပဒိုဗံ
 နိလံဝီတကန္တိ၊ အာဒိနာ၊ ကတမံတံရူပံရူပါယတနံ၊ ယံရူပံစတုန္ဒံ၊ မဟာဘူ
 တာနံ၊ ဥပါဒါယဝဏ္ဏနိဘာသနိဒဿနံ၊ သပ္ပဒိုဗံ၊ နိလံဝီတကံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာမေဟိ၊ အမည်
 တို့ဖြင့်၊ တေရသဟိ၊ တဆွဲသုံးပါးကုန်သော၊ ဝါရေဟိ၊ ဝါရေဖြင့်၊ နေပညာ
 သာယ၊ ငါးဆွဲနှစ်ပါးသော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇမာနံ၊ ခွဲဝေအပ်
 သည်ရှိသော်၊ တထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတထံ၊
 ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ သောတန္ဒါရာဒိသု၊
 သောတန္ဒါရစသည်တို့၌၊ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်
 ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံစသည်တို့၌၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ယိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊
 လူအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ မုတံ၊ တွေ့အပ်၏၊
 ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ မနုဿ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ အနုစရိတံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိ
 ညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူပြီ၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဥပဗ္ဗာတိ၊ ထင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထဒဿိတာယ၊ အမှန်ကိုမြင်တော်မူ

မူလေုရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တထဒသိ၊ အတ္ထေ၊ တထဒသိအနက်၌၊
 တထာဂတောဟိ ပဒဿ၊ တထာဂတော ဟူသောဝုဒ်၏၊ သမ္ဘဝေါ၊
 ဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထဝါဒီတာယ၊ အမှန်ကို
 ဆိုလေ့ရှိ တော်မူသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ယံရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူ၏၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်
 ၌လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန
 ခေါ်တုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေါ်တံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ဧတ္တန္တရော၊ ဤ
 အတွင်း၌၊ ပဉ္စစက္ကာထိ သဝဿပရိမာဏကာလေ၊ လေးဆဲ့ငါးဝါအတိုင်း
 အရှည်ရှိသောကာလ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံသုတ္တဂေယျာ
 ဒိ၊ အကြင်သုတ္တဂေယျစသည်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုသုတ္တဂေယျစသည်သည်၊ ပရိသုန္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
 စင်ကြယ်၏၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံ၏၊ ရာဂမဒါဒိနိမေသနံ၊ ရာဂ
 ဖြင့်ယစ်ခြင်းစသည်ကိုမျက်ဆီးတတ်၏၊ ဧကသဒိသံ၊ တခုတည်းနှင့်တူ
 ၍၊ တထံ၊ မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုန္နံ၊ ဝုန္နံ၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊
 ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်
 အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခေါ်တုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေါ်တံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ယံ၊ အကြင်သုတ္တဂေယျစသည်ကို၊ ဧတသ္မိံ၊ အန္တရော၊
 ဤအတွင်း၌၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ လပတိ၊ ဖြိုက်တော်မူ၏၊ နိဒ္ဒိသတိ၊
 ညွှန်းဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သုတ္တဂေယျစသည်သည်၊ တထ
 မေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညူထာ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောဟိ၊
 တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊ ဂဒအတ္ထော၊
 ဆိုခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထဝါဒီတာယ၊

အမှန်ကိုဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊
 ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းကား၊ အာဂဒနံ၊ ဆိုခြင်း၊ အာဂဒေါ၊
 ဆိုခြင်း၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ တထောအဝိပရိတော၊ မဖောက်ပြန်သော၊
 အာဂဒေါ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဒကာရဿ၊ ဒအက္ခရာ၏၊ တကာရံ၊ တ-အက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒသိဒ္ဓိ၊
 ဝုဒ္ဓိပြီးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထကာရိတာယ၊ အမှန်ကို
 ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊
 ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအုံး၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်အား၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အနုလောမေ
 တိ၊ လျော်၏၊ ကာယသမိ၊ ကိုယ်တော်အားလည်း၊ ဝါစာ၊ နှုတ်သည်၊
 အနုလောမေတိ၊ လျော်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တထာကာရိ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏
 ယထာကာရိ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒိစ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့် ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတူတသာစ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါစာပိ၊ နှုတ်သည်လည်း၊ ဂတာပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာယောပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတာပ
 ဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်
 တော်သည်၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါစာပိ၊ စကား
 တော်သည်လည်း၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ဆိုလေ့
 ရှိတော်မူ၏၊ တထာကာရိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏၊ ယထာ
 ကာရိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏၊ တထာဝါဒိ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဝါဒိ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏၊ တထာကာရိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်ပြုလေ့ရှိတော်မူ
 ၍၊ ယထာကာရိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏၊ တထာဝါဒိ၊

ထိုအခြင်းအရာဖြင့်ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော
တိ၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ တထာဂာရိတာယ၊ အမှန်ကို
ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊
ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ လွင်းမိုး
တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ ဘဝဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဝိစိ၊
အဝိစိကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ တိရိ
ယံ၊ ဖီလော၌၊ အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတု
သု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ သဗ္ဗသတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ သီလေ
နပိ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာပိ၊ သမာဓိဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပညာယပိ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယာပိ၊ ဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေနပိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိဘဝ
တိ၊ လွှမ်းမိုးတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘုလောဝါ၊ တူသော
သူသည် လည်းကောင်း၊ ပမာဏံဝါ၊ နှိုင်းယှဉ် အပ်သော သူသည်လည်း
ကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတုလော၊ တူသော
သူရှိတော်မူ၊ အပ္ပမေယျာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်သောသူရှိတော်မူ၊ အနုတ္တရော
မိမိထက်မြတ်သောသူရှိတော်မူ၊ ဒေဝါတိဒေဝေါ၊ နတ်တို့ထက်နတ်မြတ်
ဖြစ်တော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊ သိကြားမင်းတို့ထက်၊ အတိသက္ကော၊ လွန်သော
သိကြားမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အတိဗြဟ္မာ၊ လွန်
သောဗြဟ္မာမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗသတ္တံ၊ ဣမော၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
တို့ထက်မြတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ (ပ)မ
နုဿာယ၊ လူ၌၊ တထာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘု လွှမ်းမိုး
တော်မူ၏။ အနဘိဘုတော၊ သူတပါးတို့မလွှမ်းမိုးနိုင်၊ ဧညဒတ္ထံ၊ စင်စစ်၊
ဒေသော၊ အလုံးစုံကိုမြင်တော်မူ၏။ ပဿဝတ္ထိ၊ အလိုသို့လိုက်စေတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊

ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်။ ပဒသိဒ္ဓိ၊ ပုဒ်ပြီးခြင်းတည်း။ အဂဒေါဝိယ၊ ဆေးကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဂဒေါ၊ အဂဒမည်၏။ ဒေသနာဝိလာသမယောစေဝ၊ ဒေသနာတော်ကိုတန်ဆာဆင်၍ပြီးစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗုညဿယောစ၊ ဘုန်းတော်ကြီးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လတ္တံ၊ ရအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သေသောဘဝေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်။ ဗိဗ္ဗာဂဒေန၊ နတ်၏ဆေးနှင့် တူသောဆေးဖြင့်၊ သပ္ပေ၊ မြွေဆိပ်တို့ကို၊ အဘိဘဝတိဝိယ၊ ဣမ်းရိုးသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပရပ္ပ၊ ဝါဒိနောစ၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူကို ယူလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဉ္စ၊ လူအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဝတိ၊ ဣမ်းရိုးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗလောကာဘိဘဝနေ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ဣမ်းရိုးခြင်း၌၊ တယော အဝိပရိတော၊ မဖောက်မပြန်သော၊ ယထာဂုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ အဂဒေါ ဆေးသည်၊ အဿဘဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒကာရဿ၊ ဒဏ္ဍရာ၏။ တကာရံ၊ တဏှရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ အဘိဘဝနဗ္ဗေန၊ ဣမ်းရိုးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

၁။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယားငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ တထာယ၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဂတော၊ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထံ၊ မှန်သောသဘောကို၊ ဂတော၊ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သကလလောကံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်တရားကို၊ တိရုဏပရိညာယ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တထာယ၊ မှန်သောသဘောဖြင့်၊ ဂတောအဂတော၊ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ လောကသရဒယံ၊ လောက၏အကြောင်းကို၊ ပဟာနပရိညာယ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တထာယ၊ မှန်သောသဘောဖြင့်၊ ဂတောအတိတော၊ လွန်တော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂ

တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ လောကနိရောဓံ၊ လောက၏ချုပ်ရာသို့။ သန္တိကိရိယာယ။ ချက်မှော်ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တထာယ။ မှန်သော သဘောဖြင့်၊ ဂဘောအဓိဂတော၊ ရတော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ လောကနိရောဓေါမိနိပဋိပဒံ၊ လောက၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ တထံ၊ မှန်သောအကျင့်ကို၊ ဂဘောပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်တော်မူပြီး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဂုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာတရားကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူအပ်ပြီး၊ လောကသ္မာ၊ လောကမှ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်းတော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူအပ်ပြီး၊ လောကသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓ သစ္စာကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူအပ်ပြီး၊ လောကနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓ သစ္စာကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိကတော၊ ချက်မှော်ပြုတော်မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကနိရောဓေါမိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူအပ်ပြီး၊ လောကနိရောဓေါမိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝဝိဘာ၊ ပွားစေအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မုတံဝါ၊ စော့အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိညာတံဝါ၊ သိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးရုံသော အာရုံကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သိတော် မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ

ဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ချီအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
ဇာည်း။ ။

အပရေဟိတိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ။ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ကာရဏေဟိ။ အကြောင်း တို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မှန်သောဝန်ခံခြင်း
ဖြင့်၊ အာဂတော၊ သာရောက်တော်မူသည်ဘည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မှန်သောကြီးမြတ်
သောသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော
အရိယမဂ် ဥာဏ်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ မှန်သောအ
ကျိုးတို့သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂ
တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဇော၊ ထူးပြားတော်
မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တကော၊ ဖြစ်ခြင်းရှိတော်မူ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊
တထာယ၊ မှန်ကုန်သောဥာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော။ ဖြစ်သောဆန့်
ကျင်ဘက်ခရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏၊ တထာဂတ ဘာဝေန၊ မှန်သောအခြင်းအရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
ကထံ၊ အာဟိသို့လျှင်၊ တထာယ၊ မှန်သောဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊
ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်သနည်း၊ သုမေဓဘူတေန၊ သုမေဓရသေ့ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူသော၊ တဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပင်္ဂလိယ၊ ဒိပင်္ဂလိရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူ
လေ။ ခြေတော်ရင်း၌၊ ။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂ
သမ္ပတ္တိ၊ ပုရိသလိင်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ ထိုအတ္တဘော၌
ပင်လျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမှုလည်း
ကောင်း၊ သတ္ထာရဒဿနံ၊ သက်တော်ထင်ရှားဘုရားမြတ်စွာကိုမူ ဝေဠုရ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သာသနာတော်ဝင်ရဟန်း ရသေ့ရဟန်း၏အ
ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဘိညာဉ်သမာပတ်ကျေးဇူး၏ပြည့်စုံ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိကာရေပ၊ ဘုရားတို့အားကိုယ်အသက်ကိုစွန့်

ခြင်းဟုဆိုအပ်သောလွန်ကဲသောကုသိုလ်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ ဘုရား
အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအကြောင်းပါရမီတို့ကို ဖြည့်ခြင်း၌လွန်မင်းသော
ဆန္ဒလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ ဤရှစ်ပါးသော တရားတို့၏
ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ပစ္ဆန္တိန္ဒြိယ၊ တောင့်တ
သော၊ ဗောဓိသတ္တိယ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားအဖြစ်
ကိုတောင့်တခြင်းသည်၊ သမိတ္တိတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဧဝံ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အဋ္ဌဂုဏသမ္ပန္နဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အဘိနိဟာရံ၊ ဘုရား အဖြစ်ကို တောင့်တခြင်းကို၊ သမ္ပါ
ဧဇန္တနံ၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တိဇ္ဈော၊ ငါသံသရာတည်းဟူသောအယဉ်မှ
ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာ၊ ရသယာမိ၊ သံသရာတည်းဟူသောအယဉ်မှ
ကူးမြောက်စေအံ့၊ မုတ္တော၊ ငါဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မေဓ
စေသာမိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်စေအံ့၊ ဒန္တော၊ ငါယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍၊
ဒမေသာမိ၊ ယဉ်ကျေးစေအံ့၊ သန္တော၊ ငါငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သ
မေသာမိ၊ ငြိမ်သက်စေအံ့၊ အဿတ္ထော၊ ငါသက်သာရာရပြီးသည်ဖြစ်၍၊
အဿသိသာမိ၊ သက်သာရာရစေအံ့၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငါငြိမ်းချမ်းပြီးသည်
ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာပေသာမိ၊ ငြိမ်းချမ်းစေအံ့၊ သုန္ဓေါ၊ ငါကိလေသာတည်းဟူ
သောအညစ်အကြေးမှစင်ကြယ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သောဓေသာမိ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးမှစင်ကြယ်စေအံ့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ငါသစ္စာလေး
ပါးတရားတို့ကိုသိပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗောဓေသာမိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့
ကိုသိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပရိညာ၊ ဖြတ်သောဝန်ခံခြင်းကို၊ ပဝတ္တိတာ၊
ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိံ၊ မဇ္ဇကေနတိဇ္ဈောန(ပ)ဗုဒ္ဓေါဟေ သံသ
ဒေဝကောတိ၊ ကိံ မဇ္ဇကေနတိဇ္ဈောန (ပ) ဗုဒ္ဓေါဟေ သံသဒေဝကောဟု
သော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဂုရိသေန၊ မိန်းမ
မဖြစ်ယောက်ျားစစ်သည်၊ ထာမဒသိနာ၊ အစွမ်းအားအင်ရှုမြင်နိုင်သည်
သတားကိုယ်တွင်ထင်ရှားဖြစ်ငြားပါလျက်၊ ဇကေနဇကောကိနာဟုတွာ၊
တယောက်ထည်းတည်း ဖြစ်၍၊ တိဇ္ဈောနံ၊ သံသရာဟူသောသမုဒ္ဒရာမှ
နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်ထက်သို့ ကူးသဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသော
တရားကို သိတော်မူသော ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍ သ
ဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သန္တော၊ ရှေ့လည်၊

သံသရာ ဟူသော သမုဒ္ဒရာမှ ကပ်တင် ပေအံ့။ ၊ ဝရိ သုတ္တမေ၊
 လောကဿိယံ ဖြစ်တော်မူသောဒီပင်္ကဗျာတုရား၌၊ မေ၊ ငါသုမေ၊ သည်၊
 ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ဣမိနာ အမိကာရေန၊ ဤလွန်ကဲသောကုသိုလ်ဖြင့်၊
 သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသောတရားအဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏ်တွာ၊
 ရောက်၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာရေမိ၊ ဆယ်ယူ
 ကပ်တင်အံ့။ ၊ သံသာရသောတံ၊ သံသရာတည်းဟူသောရေအဟဉ်
 ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တဝေ၊ တဝတို့ကို၊
 ဝိန္ဒေသတွာ၊ ဖျက်၍၊ ဓမ္မနာဝံ၊ အဋ္ဌဇီကအရိယမဂ်တည်းဟူသောသင်း
 တောထွေထွေသို့၊ သမာရုပ္ပ၊ ကောင်းစွာတက်၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သန္တာရေသံ၊ ကောင်းစွာကပ်
 တင်ပေအံ့။ ၊ ဣမေ၊ ဤဒီပင်္ကဗျာတုရား သာသနာတော်၌၊ အညာတဝေ
 သေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
 ကတေန၊ မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
 နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ ပါဝုဏ်တွာ၊
 ရောက်၍၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ တဘီးတခြားတရားတဆူသည်၊ ဟေသံ၊ ဖြစ်အံ့။ ၊ သကလသ
 ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓကရဓမ္မသမုဒါယသ၊ တရားအဖြစ်ကိုပြု
 တတ်သောကျေးဇူးအပေါင်းကို၊ ပဝိဝယ-ပစ္စေကဿသမာဒါနာနံ၊ ရွေး
 ချယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ဆောက် တည်ခြင်း တို့၏၊ ကာရဏဘူတံ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တံပနေတံ-တံပနဇေတံ- မဟာပဋိညံ၊ ထိုမြတ်
 သောဝန်ခံခြင်းကို၊ အဝိသံဝါဒေန္တော၊ မချွတ်ယွင်းစေသော၊ လောကနာ
 ထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောတရားလောင်းသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ သတသဟဿာမိကာနိ၊
 ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေ
 တို့ပတ်လုံး၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ နိရဝသေသတော၊ အကြွင်း
 အကျန်မရှိသော အားဖြင့်၊ ဒါနပါရမီအာဒယော၊ ဒါနပါရမီ အစရှိကုန်
 သော၊ သမတိံသပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတော်တို့ကို၊ ပူ
 ရေတွာ ဖြည့်တော်မူ၍၊ အင်္ဂပရိစ္ဆာဝါဒယော၊ ခြေလက်အင်္ဂါကိုစွန့်ခြင်း
 အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စမဟာ ဗရိစ္ဆာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊
 ပရိစ္စေတံ၊ စွန့်တော်မူ၍၊ သစ္စာမိဋ္ဌာနာနိ၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊
 စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အမိဋ္ဌာနာနိ၊ အမိဋ္ဌာန် ခြင်းတို့ကို၊ ပရိဗြူ

ဟိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပွားစေ၍၊ ပုညညာဏသန္တာရေ၊ ကောင်းမှု ဥပဇာတ်
တို့၏အဆောက်အဦးတို့ကို၊ သမ္ဘရိတွာ၊ သည်းပူး၍၊ ပုဗ္ဗယောဂပုဗ္ဗစရိ
ယဓမ္မက္ခန္ဓာနုညာတတ္ထ စရိယာယော၊ ရှေး၌အားထုတ်ခြင်း၊ ရှေး၌ကျင့်ခြင်း
တရားကိုကြားခြင်း ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အလိုငြါကျင့်ခြင်းတို့ကို၊
ဥက္ကံသာပေတွာ၊ မြီးမြှောက်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓိစရိယံ၊ ပညာစရိုက်ကို၊ ပရမကော
ဇ္ဇိံ၊ မြတ်သော အထွဋ် အထိပ်သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ အနုတ္တရံ၊
အထူးမရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္မောမိံ။ အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာတ်-သဗ္ဗညုတဥပဇာတ်
တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ။ ထိုးတွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တဿေဝ၊ ထိုဘုရားအား သာလျှင်၊ သာမဟာ ပဋိညာ၊ ထိုမြတ်သော
ဝန်ခံခြင်းသည်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်မယွင်း၊ အနုညထာ၊
တပီးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားအား၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တဗ္ဗိ၊
သားမြီးမျှားမျှလည်း၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ မရှိ၊ တထာဟိ
တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒီပင်္ကရဒသဗလော၊ ဒီပင်္ကရာထုရား
သည် လည်း ကောင်း၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည ဘုရား သည်လည်း
ကောင်း၊ မင်္ဂလော၊ မင်္ဂလဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ (ပ) ကဿပေါ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေစတုဝိသတိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဤ-၂၄-ဆူသော ဘုရားရှင်
တို့သည်၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နံ၊ ထိုဘုရား
လောင်းကို၊ ဗျာကရိံသု၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
စတုဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့လေးဆူသော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သန္တိကော၊
အထံတော်၌၊ လန္ဈဗျာကရဏော၊ ရအပ်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကထာဝိနိဟာရေဟိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဘုရားဖြစ်ခြင်း၌တောင်းတခြင်းရှိကုန်
သော၊ ဗောဓိသတ္တေဟိ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်၊ လန္ဈဗျာ၊ ရအပ်ကုန်သော၊
ယေတေ အာနိသံသာ၊ အကြင်အာနိသင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊
ထိုအာနိသင်တို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရပြီး၍သာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာတော်
မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဂတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တထာ
ယ၊ မှန်သော၊ တာယမဟာပဋိညာယ၊ ထိုမြတ်သောဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရား အဖြစ်ကို၊ အာဂတော အဓိဂတော၊ ရတော်မူ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ တထာယ၊ မှန်သောဝန်ခံခြင်း ဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာရောက်တော်မူ

သညတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ယိတြောဋ္ဌံ၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမညတော်မူ၏။ ၊

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ တထာယ၊ မှန်သောကြီးမြတ်သောသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ယိတြောဋ္ဌံ၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမညတော်မူသနည်း။ လောကနာထဿ၊ လူသို ပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ဘုရားလောင်းအား။ ယာယံမဟာ ကရုဏာ၊ အကြင်များစွာသောသနားတော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တာယ၊ ထိုများစွာသောသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ မဟာရက္ခသမ္ဘာပေဋိပန္နံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့် ကြဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သတ္တနိကဿံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ အညော၊ ငါမှတပါးသော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဣတောသံသာရရက္ခတော၊ ဤသံသာရာဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုဿာဟိတမာနသော၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်တိုက်တွန်းအပ်သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာတိနိဟာရံ၊ မြတ်သောဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကဿိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ကတွာစ၊ ပြုတော်မူပြီး၍လည်း၊ ယထာပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအားလျော်စွာ၊ သကလလောကဟိတသမ္ဘာဒနာယ၊ အလုံးစုံသောလောက၏ အစီးအပွားကိုပြီးစေခြင်းငှါ၊ ဥဿက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်တော်မူလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယဇီဝိတေ၊ ကိုယ်အသက်၌၊ နိရုပေက္ခော၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သောတပထဂမနမတ္တေနပိ၊ ကြားခြင်းသို့ရောက်ခါမျှဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တုတြာသသမုပ္ပါဒိကာ၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ အတိဒုက္ခရာ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့သော၊ ဒုက္ခရစရိယာ၊ ခဲယဉ်းသော အကျင့်တို့ကို၊ သမာစရဇ္ဇော၊ ကျင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မဟာဗေဒမိယာ၊ မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ ဟာနဘာဂိယာ၊ ယုတ်သောအဖို့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သံကိလေသဘာဂိယာ၊ ညစ်ညူးသောအဖို့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိတိဘာဂိယာ၊ တည်သောအဖို့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥတ္တရုတ္တရိ၊ အထက်အထက်၌၊ ဝိသသဘာဂိယာဝ၊ ထူးသောအဖို့ရှိသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ပဋိပစ္စမာနော၊ ကျင့်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊
 အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိရဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဗောဓိ
 သမ္ဘာဝေ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦးတို့ကို၊ သမ္ပါဒေတွာ၊
 ပြည့်စုံစေတော်မူပြီး၍၊ အဘိသမ္ဘောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍
 သိတော်မူခြင်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တထော၊ ထိုရောက်တော်
 မူပြီးသည်မှ၊ ပရနန္တ၊ နောက်၌လည်း၊ တာယေဝမဟာကရုဏာယ၊ ထိုကြီး
 မြတ်သောသနားတော်မူခြင်းသည်သာလျှင်၊ သဇ္ဈောဒိတမာနသော၊ ကောင်း
 စွာမပြတ်တိုက်တွန်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေကရတိဉ္စ၊
 ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ မွေ့လျော်တော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရမံ၊ မြတ်
 သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ဝိမောက္ခသုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ ဗာလဇန ဗဟုလေ၊ လူမိုက် များသော၊
 သောကေ၊ လောက၌၊ တေဟိ၊ ထိုလူမိုက်တို့သည်၊ သမုပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သော။ သဗ္ဗာနဝိမာနဝိပ္ပကာရံ၊ မြတ်နိုးခြင်း-မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းဖောက်ပြန်
 သဖြင့်ပြုခြင်းကို၊ အဝေဏတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ဝေနေယျဇနဝိနယဇနန၊
 ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ နိရဝသေသံ၊ အ
 ကြွင်းမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ၊ ဘုရားကိစ္စကို၊ နိဇ္ဈာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊
 တတြ၊ ထိုစကား၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့
 ၌၊ မဟာကရုဏာယ၊ ကြီးမြတ်သောသနားတော်မူခြင်း၏၊ ယောသမောက္ခ
 နာကာရော၊ အကြင်ပြင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 သော၊ ထိုပြင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာသည်။ ပရတော၊ နောက်၌၊
 အာဝိဘဝိဿတိ၊ သင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗုဒ္ဓဘူတဿ၊ ဘုရားဖြစ်၍ဖြစ်တော်
 မူသော၊ လောကနာယဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ ကြီးမြတ်သော
 သနားခြင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအခူ၊
 ဗောဓိသတ္တာ ဘူတဿပိ၊ ဘုရား လောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်း၊ မဟာဘိနိဘာရကာလာဒိသု၊ ဆုတောင်းသောအခါစသည်တို့၌၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်ဆိမ်းသော ဘဝ၌၊ သဗ္ဗဒါ၊
 ခပ်ဆိမ်းသောအခါ၌၊ ဧကသဒိသတာယ၊ တပါးသည်တပါးနှင့်တူသည်
 ၏အဖြစ်၌၊ သာ၊ ထိုကရုဏာသည်၊ တထာဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း၊
 အဝိဟထာ၊ မချွတ်မယွင်း၊ အနညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိသုပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အဝတ္ထာသု၊

အနိက္ခိအတနိတိန္ဒ၊ သဗ္ဗသစ္စသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတိန္ဒ၊ သမာ
နံယ၊ အညိအညွတ်ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ တထာယ၊ မှန်သော၊ မဟာ
ကရုဏာယ၊ ကြီးမြတ်သောသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ သကလလောကဟိ
တာယ၊ အလုံးစုံသောလောက၏အစီးအပွားအလှိုငှါ၊ ဂတော-ပဋိပန္နော၊
ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာယ၊ မှန်သောကြီးမြတ်သောသနားတော်မူ
ခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သောအရိယ မဂ်ဉာဏ်တို့သို့၊
အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်သနည်း၊ တထာနိနာမ၊ တထာတို့မည်သည်ကား၊ စက္ကာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂ ဉာဏာနိ၊ အရိယ မဂ်ဉာဏ် တို့တည်း၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေပြီးအံ့၊ တာနိ၊ ထိုအရိယမဂ်ဉာဏ်တို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ
ခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဝါပိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ
ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညေယျသင်္ဂါဟကာနံ၊ ခပ်သိမ်း
သောသိဘွယ်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကိုယူကြီးတတ်ကုန်သော၊ ပဝတ္ထိ
နိဝတ္ထိတဒုဘယဟေတုဘူတာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းနစ်ခြင်းထိုနှစ်ပါးစုံ၏အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
သစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ဝိဇ္ဇနဋ္ဌော၊ နှိုင်းစက်ခြင်း
ဟူသောအနက်၊ သင်္ခတဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော အနက်၊
သန္တာပဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သောအနက်၊ ဝိပရိတာမဋ္ဌော၊ ပကတိ
သဘောကိုစွန့်တတ်သောအနက်၊ သမုဒယသ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ အာယု
ဟနဋ္ဌော၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုဖြစ်စေခြင်းဟူသောအနက်၊ နိဒါနဋ္ဌော၊ ဒုက္ခ၏အ
ကြောင်းရင်းဖြစ်သောအနက်၊ သံယောဂဋ္ဌော၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ယှဉ်
စေခြင်းဟူသော အနက်၊ ပလိဗောဓဋ္ဌော၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ဖြစ်
တတ်သောအနက်၊ နိရောဓသ၊ နိရောဓသစ္စာ၏၊ နိဿရုဏဋ္ဌော၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော အနက်၊ ဝိဝေကဋ္ဌော၊ သင်္ခတတရားတို့၏
ဆိတ်ရာဖြစ်သောအနက်၊ အသင်္ခတဋ္ဌော၊ အကြောင်းတို့သည်မပြုပြင်အပ်

သောအနက်။ အမတဋ္ဌော၊ ရတေခြင်းမရှိသောအနက်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
 ၏၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ သံသရာဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းဟူသောအနက်။
 ဟေတုဋ္ဌော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်။ ဒဿနဋ္ဌော၊
 နိဗ္ဗာန် ဘုံမြင်ခြင်းဟူသောအနက်။ အဝိပတိယဋ္ဌော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့
 ကိုအစိုးရခြင်းဟူသောအနက်။ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တဗ္ဗိ
 ဘာဝါနဉ္စ၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကိုခွဲဝေခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာ
 ဘူတသဘာဝါဝဗောဓိဗန္ဓကဿ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောသဘောကိုထိုး
 ထွင်း၍သိခြင်းကို ပိတ်ပင်တတ်သော၊ သံကိလေသပက္ခဿ၊ ညစ်ညူး
 စေတတ်သောအဖိုကို၊ သမုတ္တိန္ဒနေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်သဖြင့်၊ ပဋိလဒ္ဓါယ၊
 ရအပ်သော၊ တတ္ထ။ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို ခွဲဝေရာတို့၌၊ အသမ္ဘောဟာ
 ဘိသမယသင်္ခါဘာယ၊ မတွေမဝေထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊
 အဝိပရိတာကာရပဝတ္တိယာ၊ မပောက်မပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်
 ဖြစ်သဖြင့်၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ သဘာဝ သရသ လက္ခဏဿ၊ ဟုတ်
 မှန်တိုင်းသောသဘောအားဖြင့်မိမိကိစ္စကိုမှတ်ခြင်း၏၊ အဝိသံဝါဒနတော
 မချွတ်မယွင်းခြင်းကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်း
 ကုန်၊ အနညထာနိ။ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ တာနိ၊ ထိုအရိ
 ယသမဂ္ဂဉာဏ်တို့သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနညနေယျာ၊ သူတ
 ပါးတို့သည်မသိစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အာ
 ဂတော အဓိဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာနိ၊
 မှန်ကုန်သော အရိယ မဂ္ဂဉာဏ်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော် မူ၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊
 စ၊ ဟက်၍ဆိုဦးအံ့၊ မဂ္ဂဉာဏာနိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်တို့ကို၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗာနိယထာ။
 ထင်စွာပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံဇာထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကာလေသု၊ အခါတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတဉာ
 ဏာနိစ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုပဋိ
 သန္တိဒါ ဉာဏာနိစ၊ လေးပါးသောပဋိသန္တိဒါ ဉာဏ်တော်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏာနိစ၊ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်
 တို့ကို၎င်း၊ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒဉာဏာနိစ၊ ငါးပါးသောဂတိတို့ကို ပိုင်းခြား
 ၍သိတတ်သောဉာဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆအသာဝေရဏဉာဏာ
 နိစ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောအသာဝေရဏဉာဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဝိဘာဝနဉာဏာနိစ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို ထင်စွာ

ပြသောဥာဏ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂိတာဝနဥာဏာနိစ၊
 ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်္ဂိတို့ကို ထင်စွာပြသောဥာဏ် တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရ သမာပတ္တိ ဥာဏာနိစ၊ ကိုးပါးသောအစဉ်အတိုင်းဝင်
 စားအပ်သော ဝိဟာရသမာပတ္တိဥာဏ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒသ
 ဗလဥာဏာနိစ၊ ဆယ်ပါးသော ဗလ ဥာဏ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိတာဝေတဗ္ဗာနိ၊ ထင်စွာပြအပ်ကုန်၏။ ။

တတြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိတာဝနာ၊ ထင်စွာ
 ပြခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အပရိမာဏာသု၊
 အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ အပရိ
 မါဏာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိနာဒိဘေ
 ဒတိန္ဒာသု၊ ဟိနအစရှိသောအပြားအားဖြင့်ပြားကုန်သော၊ အတိတာဒိသု၊
 အတိတ်အစရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနဓာတုသု၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့၌၊
 သာဘာဝကိစ္စာဒိအဝတ္ထာ ဝိသေသာဒိခန္ဓပဋိဗဒ္ဓနာမဂေါတ္တာဒိ၊ သဘော
 ကိစ္စအစရှိသည်အလိုက်အဘန့်အထူးအစရှိသည်ခန္ဓာနှင့်စပ်သောအမည်
 အနွယ်အစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သေး၊ ဇေနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သေးတရားသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓသု၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော၊ အတိသုရမတိရောဟိတ
 ဝိဒ္ဓရဒေသေသု၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောပြင်ပဖြစ်သောဝေးသော အရပ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ရူပဓမ္မာရုံ၊ ရုပ်တရားတို့၌လည်း၊ တံတံပစ္စယဝိသေသေဟိ၊
 ထိုထိုပစ္စည်းအထူးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပစ္စယုပ္ပန္နာနံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏၊
 ယောဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဂန္ဓရသဗဿာဒိဝိသေသော၊ အကြင်အဆင်းသဏ္ဌာန်
 အနံ၊ အရသာအတွေ့စသောအထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထသဗ္ဗတ္ထေဝ၊
 ထိုအလုံးစုံ၌သာလျှင်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌဝိတအာမလ
 ကောဝိယ၊ တင်ထားအပ်သောရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်
 အားဖြင့်၊ အပ္ပဋိဟတံ၊ နှောင့်ရှက် ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂတာသုစ၊ အနာ
 ဂတ်ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နာသုစ
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော-ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ တထာ၊
 ထိုအတူတည်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ဟိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ကာသေသု၊ ကာလတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတဥာဏာနိနာမ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသော
 ဥာဏ်တော်တို့မည်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ အဝိတံသေ(ပ)အပ္ပဋိဟတဥာဏန္တိ၊ အဝိတံသေ(ပ) အပ္ပဋိ

ဟတဉာဏံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတိတံသေ၊ လွန်လေပြီးသော အဖို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်၊ အနဂတံသေ၊ လာလတ္တံ့သောကာလအဖို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်၊ ပစ္စုပ္ပန်သေ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောကာလအဖို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်၊ တာနိ ပနေတာနိ၊ ထိုသုံးပါးသောဉာဏ်တော်တို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာ၌၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတော်တို့၏၊ သဘာဝသရသလက္ခဏဿ၊ သဘာဝကိုဟုတ်မှန်စွာမှတ်ခြင်းရသလက္ခဏာကို၊ အဝိသံဝါ ဇနတော၊ မချွတ်မပွင်း စေတတ်သောကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မပွင်းကုန်၊ အနညတာနိ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ တာနိ၊ ထိုသုံးပါးသောဉာဏ်တော်တို့သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယ မ္ဘူဉာဏေန၊ သယ မ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်၊ အဓိဂတ္ထိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သောသုံးပါးကုန်သောဉာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်ထော်မူ၏။ ။

အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အကျိုးအပြားသို့ရောက်သောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ အကြောင်းအပြားသို့ရောက်သော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ သဒ္ဓါအပြားသို့ရောက်သောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာန အပြားသို့ ရောက်သော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ အပြားသို့ရောက်သောဉာဏ်တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ အတ္ထပဘောဒဿ၊ အကျိုးအပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာပိဘာဝန ဝဝတ္ထာနကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်း ထင်စွာပြုခြင်း ပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်းကို ပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အတ္ထေ၊ အကျိုး၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဓမ္မပဘောဒဿ၊ အကြောင်း အပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာပိဘာဝန ဝဝတ္ထာနကရဏ သမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်း ထင်စွာပြုခြင်း ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကြောင်း၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်

၏၊ နိရုတ္တိပဘောဒဿ၊ နိရုတ္တိအပြားကို။ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနဝတ္ထာနကရ၊ သဏမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကိုပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ နိရုတ္တိဘိဿာပေ၊ နိရုတ္တိဘိဿာပဉ္စ၊ ပဘောဒဂတံ၊ အပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ပဋိဘာန ပဘောဒဿ၊ ပဋိဘာန အပြားကို။ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနဝတ္ထာကရဏသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်း ထင်စွာပြုခြင်းပိုင်းခြား မှတ်သားခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ပဋိဘာနေ၊ ပဋိဘာနဉ္စ၊ ပဘောဒဂတံ၊ အပြားသို့ ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ အတ္ထေဥာဏံ (ပ) ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါတိ၊ အတ္ထေဥာဏံ (ပ) ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အတ္ထေ၊ အကျိုး၌၊ ဥာဏံ၊ သိသော ဥာဏ်သည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဓမ္မေ၊ အကြောင်း၌၊ ဥာဏံ၊ သိသော ဥာဏ်သည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏။ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တိဘိဿာပေ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုထုတ်၍ဆိုအပ်သောသဒ္ဓါ၌၊ ဥာဏံ၊ သိသော ဥာဏ်သည်။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဥာဏောသု၊ ဥာဏ်တို့၌၊ ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်။ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ။

တ္ထေဝ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဟေတုအနုသာရေန၊ အကြောကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ အရဏီယတောအဓိဂန္တဗ္ဗတောစ၊ သိအပ်သောကြောင့်လည်း။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ် အားဖြင့်၊ ဟေတုဖလံ၊ အကြောင်း၏အကျိုးသည်။ အတ္ထောနာမ၊ အတ္ထမည်၏။ ပဘောဒတောပန၊ အပြားအားဖြင့်ကား။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဘာသိတဇ္ဈော၊ ဟောအပ်သောအနက်လည်းကောင်း၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်လည်းကောင်း၊ ကြိယာ၊ ကြိယာလည်းကောင်း၊ ဣတိဤသို့၊ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့သည်။ အတ္ထော၊ အတ္ထမည်၏။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအတ္ထကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား။ တသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ထိုအတ္ထ၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်း တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ သော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံတံ

အတ္တံ၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊ ဝိဒဟတိပဝတ္တတိစေတံ၊ ဖြစ်လည်၊ ဖြစ်စေတတ်
 ၏၊ ပါပေဘိစ၊ ရောက်လည်းရောက်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မော
 တိ၊ ဓမ္မမည်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဝောဒတောပန၊ အပြားအားဖြင့်
 ကား၊ မောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗလနိဗ္ဗတ္တကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းလည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်
 လည်းကောင်း၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်လည်းကောင်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣမပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏၊ တံဓမ္မံ၊
 ထိုဓမ္မကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မေ၊ ထိုဓမ္မ၌၊
 ပဝောဒဂတံ၊ အပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တဒါ၊
 ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုက္ခဉာဏံ(ပ)၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါတိ၊
 ဒုက္ခဉာဏံ(ပ)အတ္တ ပဋိသန္တိဒါဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တန္တိဝုတ္တ
 ဇေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 ဝိညာဓရ၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ဉာဏံ၊ သိ
 သောဉာဏ်သည်၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဒုက္ခသမုဒ
 ယေ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မ
 ပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ ဉာဏံ၊ သိသော
 ဉာဏ်သည်၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဝိနိ
 ယပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်
 ၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ အထ
 ဝါ၊ ဘနည် သော်ကား၊ ဟေတုမ္ပိ၊ အကြောင်း၌၊ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဓမ္မ
 ပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဟေတုဖလေ၊ အကြောင်း၏ အကျိုး၌၊
 ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ယေဓမ္မာ၊
 အကြင်တရားတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘူတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ သဉ္ဇာ
 တာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ အသစ်ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊
 ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ယဌာ
 ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားမှ၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဘူတာ၊ ထင်ရှားကုန်၊ သဉ္ဇာတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊
 ဧတသုဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိ

သန္တိဒါမည်၏။ ဧရာမရဏော၊ အိုခြင်းသေခြင်း၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဧရာမရဏသမုဒယေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဧရာမရဏနိရောဓေ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဧရာမရဏနိရောဓဂါမိနိယံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌၊ တဝေ၊ တဝ၌၊ ဥပါဒါနေ၊ ဥပါဒါ၌၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၌၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌၊ ဗသေ၊ ဗသ၌၊ သဠာယတနေ၊ သဠာယတန၌၊ နမေရူပေ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်၌၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ သင်္ခါရသမုဒယေ၊ သင်္ခါရဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏။ သင်္ခါရနိရောဓေ၊ သင်္ခါရချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ သင်္ခါရနိရောဓဂါမိနိယံ၊ သင်္ခါရချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသန၊ တော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျာကိုလည်းကောင်း၊ (ပ) ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လာကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဆိုအပ်သောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဆိုအပ်သောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿတဿေဝ ဘာသိတဿ၊ ထိုထိုဆိုအပ်သောပါဠိ၏သာလျှင်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းကို၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမေဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သောမနဿသကဂတံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်နှီးနှောသော၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံ၊ ဥာဏ်နှင့်အညီအညွှတ်အပြားတို့ဖြင့်ယှဉ်သော၊ ရူပါရမ္ပဏံဝါ၊ ရူပါရုံလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ (ပ) ဓမ္မာရမ္ပဏံဝါ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမဘုံ၌ဖြစ်

၀၀၀

သော။ ကုသလဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ဝိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အာရုံကို၊ အ၊ ရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍ တထိ၊ သမယ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖ၊ သော၊ ဖသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ) အဝိက္ခေပေါ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဣမေသုဓမ္မသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ ဝိပါကေ၊ အကျိုး၌၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏။ ။

တထိ၊ အတ္ထေတ၊ ထိုအကျိုး၌ လည်းကောင်း၊ တထိ၊ ဓမ္မေတ၊ ထိုအကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ယောသဘာဝနိရုတ္တိ အဗျတိစာရေဝါဟာရော၊ အကြင် သဘောကို ထုတ်၍ဆိုခြင်း လင်းပါးခြင်း ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ယောအဘိလာပေါ၊ အကြင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထိ၊ သဘာဝနိရုတ္တာဘိလာပေ၊ ထိုသဘောကို ထုတ်၍ဆိုခြင်းပြောဆိုခြင်း၌၊ မဂ္ဂမိကာယ၊ မဂ္ဂတိုင်းသူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ မူလဘာသာယ၊ အရင်းဖြစ်သောဘာသာ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သဘာဝနိရုတ္တိ၊ သဘောကိုထုတ်၍ဆိုခြင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နသဘာဝနိရုတ္တိ၊ သဘောကိုထုတ်၍ဆိုခြင်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတေဒဂတံ၊ အပြားသို့ ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ တေသုဥာဏေသု၊ ထိုသုံးပါးသောဥာဏ်တို့၌၊ ဂေါစရက်စွာဒိဝသေန၊ ဂေါစရက်စွာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္တာရေတာ၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမ္မိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စင်္ဃေက္ခန္တိယ၊ ဆင်ခြင်သော သူအား၊ တထိ၊ ဥာဏေ၊ ထိုဥာဏ်၌၊ ပတေဒဂတံ၊ အပြားသို့ ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ အတ္ထဓမ္မာဒိကေ၊ အတ္ထဓမ္မအစရှိသော၊ တထိ၊ တထိ၊ ထိုထိုသို့ သဘောရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယေ၊ အရာ၌၊ အဝိသံဝါဒနဝသေန၊ မချွတ်မယွင်း ပေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိပရိတာ၊ ကာရပဝတ္တိယာ၊ မဖောက်မပြန်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်အရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိစတ္တာရိပဋိသန္တိဒါဥာဏာနိ၊ ဤလေးပါး

သော ပရိသန္တိဒါညာဏ်တို့သို့၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဂတာနိ၊ ရောက်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဇေဓိ၊
ဤသို့လည်း။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာနိ၊ မှန်ကန်သောလေးပါး
ကုန်သော ပရိသန္တိဒါညာဏ်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ နေယျံနာမ၊ သိကောင်းသော
တရားမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုသိကောင်းသော
တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥာတံ၊ သိတော်မူအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်တော်မူအပ်၏၊
အဓိဂတံ၊ ရောက်တော်မူအပ်၏၊ အဘိသမ္ပန္နံ၊ ထိုထွင်း၍ သိတော်မူ
အပ်၏၊ တထာတံ၊ စုံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဘိညေယျာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
တရားတို့ကို၊ အဘိညေယျတော၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသော
အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သိတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိတော်မူ
အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ တရားတို့ကို၊ ပရိညေယျတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော
အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သိတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ် ကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗတော၊ ပယ်အပ်သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သိတော်
မူအပ်ကုန်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
တို့ကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သိ
တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
ကို၊ ဘာဝေ တဗ္ဗတော၊ ပွားစေအပ်သော အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သိတော်မူအပ်
ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဂေါစိ၊ တစုံတ
ယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏော
ဝါ၊ ဗုဒ္ဓာသည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည် လည်းကောင်း၊
မာရောဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊
ဣဒမနာမဓမ္မာ၊ ဤမည်သောတရားတို့ကို၊ တေ၊ သင်သည်၊ အနဘိသမ္ပန္နိ၊
ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊
အနုယုတ္တိတုံ၊ စိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဟာတဗ္ဗံနာမ၊ ပယ်အပ်သည် မည်သောတရား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ တံ၊ ထိုပယ်အပ်သည် မည်သော
တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း

၂

မရှိသောအားဖြင့်၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌သာလျှင်၊ ပဟိနံ၊
 ပယ်တော်မူအပ်၏။ အနုပ္ပတ္တိခမ္ဘံ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ ရောက်စေ
 အပ်၏။ ဘဿ၊ ထိုပယ်အပ်သော တရားကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ဥတ္တရိ၊ အထက်၌၊ ကရဏီ သံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထာတံ
 ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ကိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿအနေနတ၊ ဝတော၊ ဤမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သောဘဒေါသမောဟဝိတရိတ မနာဝိကာရအဟိရိ ကာနာ
 ဣပ္ပတိနမိဒ္ဓ ကောရူပနာဟမက္ခပယာသ ဣဿာမန္တရိယ ဝေယာသာဌေ
 ယူယန္တိသာရန္တ မာနာတိမာနမဒ္ဓပမာဒတိဝိသကုသလမူလဒုတ္တရိတဝိသ
 မဝိပရိတသညာမသ ဝိတက္ကပပဉ္စ သေနာတဏှာ စတုဗ္ဗိဝေပရိယေသ
 အာသဝဂန္ဓဩဃယေဝဂတိတဏှာပ္ပဒါနပဉ္စာဘိနန္ဒနနိဝရဏစေတော
 ဝိလစေတသောဝိနိဗန္ဓသဝိဝါဒ မူလသတ္တာနုသယ အဋ္ဌမိစ္ဆတ္တနဝအာ
 စာသတ ဝတ္ထုတဏှာမူလက ဒသ အကုသလကမ္မပထ ကေဝိသတိအနေ
 ဘနန္ဒါသဗ္ဗိဒိဋ္ဌဂတ အဋ္ဌသတ တဏှာဝိစရိတာဒိ ပဿဒံ၊ လိုချင်ခြင်း
 ပြစ်မှာ၊ ခြင်း-တွေဝေခြင်း-ဖောက်ပြန်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်း-အရှက်မရှိခြင်း
 အကြောက် မရှိခြင်း-စိတ်၏မခံခြင်း-စေတသိက်တို့၏ မခံခြင်း-အမျက်
 ထွက်ခြင်း-ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်း-သုးကျူးဖူးကို ချေခြင်း-အဖျင်း မူခြင်း-ငြူရူ
 ခြင်း-ဝန်တိုခြင်း- တွဉ်းပတ်ခြင်း- စဉ်းလဲခြင်း-ခက်ထန်ခြင်း-ချုပ်ချယ်
 ခြင်း-မာန်မူခြင်း- အလွန်မာန်မူခြင်း-ယစ်ခြင်း-မေ့လျော့ခြင်း-သုံးပါးအ
 ပြားရှိသော အကုသိုလ်မူလ-မကောင်းသော အကျင့်တရား-မညီညွတ်
 သော တရား-ဖောက်ပြန်သော တရား-အမှတ်- အညစ်အကြေး အကြံ
 သံသရာကို ချွဲတတ်သော တရား-ရှာဖွေခြင်း တဏှာ-လေးပါး အပြား
 ရှိသော ဝိပရိယေသ အာသဝ-ဂန္ဓ-ဩဃ-ယေဝဂ-ဂတိ-တဏှာပ္ပဒါန
 ငါးပါးသောအဘိနန္ဒနနိဝရဏ စေတောဝိလ-စေတသောဝိနိဗန္ဓ-ခြောက်
 ပါးသောဝိဝါဒမူလ-ရနစ်ပါးသော အနုသယ-ရှစ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တ-ကိုး
 ပါးသော အာစာသတဝတ္ထု-တဏှာမူလက ဆယ်ပါးသော အကုသလ
 ကမ္မပထ-နှစ်ဆဲ့တပါးသောအနုသန-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိ-တရာ
 ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိက်စသည် အပြားရှိသော၊ ဒိယဗျ ကိလေသ
 သဟဿံ၊ တထောင့်ငါးရာသောကိလေသာတို့ကို၊ ဝါသနာယ၊ ဝါသနာ
 နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဟိနံ၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သမုန္တိန္နံ၊ အမြစ်နှင်တကွ
 ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ သမူဟတံ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယတော၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောဗိတဝံတယောကံသော၊

သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ (ပ)ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေနာမကိလေသာ၊ ဤမည်သော ကိလေသာတို့ကို၊ အပ္ပတိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ အနုယုဉ္ဇိတုံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မဝိပါက ကိလေသုပဝါဒ အာဏာဝိတိက္ကမ ပဘောဒေါ၊ ကံဝိပါက ကိလေသာစွပ်စွဲခြင်း အာဏာကို လွန်ကျူးခြင်းအပြားရှိကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣမဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတရား တို့သည်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အန္တရာယာယ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ အလမေဝ၊ စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ (ပ)ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ တေဓမ္မ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊ မြဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တရာယာယ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ အနုယုဉ္ဇိတုံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရဝသေသဝဇ္ဇဒုက္ခနိဿရဏာယ၊ အကြွင်းမရှိသောဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သီလသမာဓိပညာသင်္ဂဟော၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ သတ္တကောဋ္ဌာသိကော၊ ခုနစ်ပါးသောအရရှိသော၊ သတ္တတိသပဘောဒေါ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အရိယမဂ္ဂပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ အရိယမဂ်ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသော၊ ယောစနိယျာနဓမ္မော၊ အကြင်ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရားကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သော၊ ထိုတရားတော်သည်၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ (ပ)ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်သော၊ နိယျာနဓမ္မော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် ကြောင်းဖြစ်သောတရားသည်၊ နိနိယျာတိ၊ မထွက်မြောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟဓမ္မေန၊

အကြောင်းနှင့်တကွ၊ အနုယုပ္ပိတုံ၊ မေးစိစစ်ခြင်းငှါ၊ သမေတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်
 သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတေပဋိဇာန
 တောဣမေဓမ္မာ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ တေပဋိဇာနတော
 ဣမေဓမ္မာအနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဗေဏ်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ
 သော၊ ဟော၊ သင်သည်၊ ပဋိဇာနတော၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်ရှိသော်၊ ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အတ္တနော မိမိ၏၊ ဥာဏပဟာနဒေသနာဝိသေသာနံ၊ ဥာဏ ပဟာန-ဒေ
 သနာ-အထူ တို့၏၊ အဝိတထာဘဝါဝဗေဝနတော၊ မချွတ်မယွင်းသည်
 ၏အဖြစ်ကို သိစေတတ်သောကြောင့်၊ အဝိပရိ တာကာရ မဝတ္တိတာနံ၊
 မဗေဏ် မပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧတာနိစတုဝေသာရဇ္ဇညာဏာနိ၊ ဤလေးပါးသောဝေ
 သာရဇ္ဇညာဏ်တို့သည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်း
 ကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သောလေးပါးသော
 ဝေသာရဇ္ဇညာဏ်တော်တို့သို့၊ အဘဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

နိရယဂတိ၊ နိရယဂတိလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိ
 ရင်း၊ ပေတဂတိ၊ ပေတဂတိလည်းကောင်း၊ မနုဿဂတိ၊ မနုဿဂတိလည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝဂတိ၊ ဒေဝဂတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူတည်း၊ တာသု၊ ထို
 ငါးပါးတို့တွင်၊ သဇ္ဇိဝါဒယော သဇ္ဇိဝါဒစရှိကုန်သော၊ ဒဋ္ဌ၊ ရှစ်ထင်ကုန်
 သော၊ မဟာ နိရယာစ၊ ငရဲကြီးတို့ လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဋ္ဌာ ဒေယော၊
 ကုက္ကုဋ္ဌအစရှိကုန်သော၊ သောဋ္ဌဿ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုကုန်သော၊ ဥဿဒ
 နိရယာစ၊ ဥဿဒရက် ငရဲတို့ လည်းကောင်း၊ လောကန္တရ နိရယာစ၊
 လောကန္တရ်ငရဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤငရဲတို့သည်၊ ဧကန္တဒုက္ခတာယ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရယာဒဋ္ဌေန၊ သဿ၊ မြင်း ကင်းသောအနက်
 ကြောင့်၊ နိရယာစ၊ ငရဲလည်းမည်ကုန်၏။ သကကမ္မုနာ၊ မိမိကံသည်၊
 ဂန္ဓဗ္ဗတော၊ ရောက်စေအပ်သောကြောင့်၊ ဂတိစ၊ ဂတိလည်းမည်၏၊ ဣတိ

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယဂတိ၊ နိရယဂတိမည်၏။ တိဗ္ဗန္တကသေဝိတနုဗ္ဗ
 ကာဝိ၊ ထက်သော် အရိက်တိုက် အေးသောရေတို့သည်လည်း၊ ဇေတ
 သွေဝ၊ ထိုရေတို့၌သာလျှင်၊ အန္တောဂဓာ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏။ ကိင်္ဂေဇု
 ပဇူဝ်သရိသပပက္ခိသောဏသိင်္ဂါယာဒယော၊ ပိုးလောက်ပေါက်ဖက်ပိုး
 နှံကင်းသန်း ဌက် အိမ်ခွေး မြေခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ တိရိယံ၊ ဖိလား၊
 အဋ္ဌိတဘာဝေန၊ သွားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိမုစ္ဆာနုနာမ၊ တိ
 မုစ္ဆာန်မည်ကုန်၏။ ခုပ္ပါယိကပရဒတ္တု၊ ဗေဒိနိဇ္ဈာမတဏှိကသယော၊ အ
 စာတတ်ခြင်းရေသိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော ခုပ္ပါယိကပြိတ္တာသုတ၊ ၇
 တို့သည် ပေးအပ်သော အစာကိုငြိ၍ အသက် ရှင်သော - ပရဒတ္တု၊ ဗေဒိ
 ပြိတ္တာ - အမြို့ပူလောင် ခြင်းကြောင့် ပူပန်ခြင်းရှိသော - နိဇ္ဈာမ တဏှိက
 ပြိတ္တာ အစရှိသည် တို့သည်၊ ဒုက္ခပဟုလတာယ၊ ဆင်းရဲများသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ပကဋ္ဌာ၊ ဝေးသည် ဖြစ်၍၊ သုခတော၊ ချမ်းသာစွာ၊ န္ဇုတာဝိ
 ဂတာ၊ ကင်းကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတာ၊ ပေတ မည်ကုန်
 ၏၊ တေဇဝ၊ ထိုပြိတ္တာ တို့သည် သာလျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတဂတိ၊ ပေတဂတိမည်၏။ ကာလကဋ္ဌိကသဒိအသု
 ရာဝိ၊ ကာလကဋ္ဌိက အစရှိသော အသုရာတို့သည်လည်း၊ ဇေတသွေဝ၊
 ထိုပြိတ္တာတို့၌သာလျှင်၊ အန္တောဂဓာ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏။ ပရိတ္တဒိပဝါသိ
 ဟိ၊ ကျွန်းငယ်၌နေကုန်သောသူတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဓမ္မဒိပါဒိစတုမဟာ
 ဒိပဝါသိနော၊ ဓမ္မဒိပအစရှိသောကျွန် ကြီးလေးကျွန်း၌နေကုန်သောသူတို့
 ကား၊ မနုဿော၊ စိတ်၏၊ ဥဿန္တတာယ၊ များမြတ်သော အဖြစ်ကြောင့်၊
 မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်၏။ တေဇဝ၊ ထိုလူတို့သည်သာလျှင်၊ ဂတိ၊ လား
 ရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿဂတိ၊ မနုဿဂတိ မည်၏။
 စာသုမဟာ ရာဇိကတော၊ စာသုမဟာရာဇိမ္မ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝနေဝ
 သညာနာသညာယတနုပဂါ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနုတုံသားတိုင်
 အောင်၊ ဣတိဣမေဆဗ္ဗိသတိဒေဝနိကာယာ၊ ဤနှစ်ဆုံးခြောက်တုံ၌နေကုန်
 သောနတ်အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တန်းမိုး၏
 အတွင်း အဝေးဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗန္တိ ကိဇ္ဇန္တိ၊ မြူးထူး တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗန္တိ ဇေတန္တိ၊ ထွန်း
 ပတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝမည်ကုန်၏။ တေဇဝ၊
 ထိုနတ်တို့ သည်သာလျှင်၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဒေဝဂတိ၊ ဒေဝဂတိမည်၏။ ဟာပနေတာဂတိယော၊ ထိုငါးပါးကုန်သော

ဂတိတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ တံတံကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ၊ ထိုထိုကံကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပပတ္တိ ဘဝဝိသေသာ၊ ဥပပတ္တိဘဝ အထူးတို့ တည်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တတော၊ သဘောအာ ဖြင့်၊ ဝိပါ၊ ကုန္ဒာစ၊ ဝိပါကံ
 ခန္ဓာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုတ္တစရူပံ၊ ကုက္ကုတ္တ ရုပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောဂတိတို့တွင်၊ အယံနာမ
 ဂတိ၊ ဤမည်သောဂတိသည်၊ ဣမိနာနာမကမ္မုနာ၊ ဤမည်သောကံကြောင့်၊
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ပစ္စယဝိသေသေဟိ၊ အကြောင်း
 အထူးတို့ဖြင့်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဘာဂဘိန္ဓတ္တာ၊ ခွဲဝေခြင်း
 ပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတာသု၊ ထိုဂတိတို့၌၊ ဧတေသတ္တနိကာယာ၊
 ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဘာဂဘိန္ဓာ၊ ခွဲဝေခြင်းဖြင့်ပြား
 ကုန်၏၊ ဣဝိ၊ ဤသို့ခွဲဝေခြင်းပြာ သောဂတိ၌၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်
 မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဟေတုပလ္လဝိဘာဂပရိစ္ဆိန္နနဝသေန၊ အကြောင်း
 ကိုခွဲဝေခြင်းအကျိုးကိုခွဲဝေခြင်းကို ပိုင်းခြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဌာနသေ
 ဟေတုသော၊ သင့်တင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စေ၊ ခါဣမာသာရိယတ္ထ (ပ) တဉ္စပဇာနာမိတိ
 အာဒိ၊ ပဉ္စေ၊ ခါဣမာသာရိယတ္ထ (ပ) တဉ္စပဇာနာမိတိသို့ အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာရိယတ္ထ၊ သာရိယတ္ထရာ၊ ဂတိယော၊ ဂတိတို့
 သည်၊ ဣမေ၊ ခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ကတမာပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့
 နည်းဟူမူကား၊ နိရယော၊ ရိရယဂတိလည်းကောင်း၊ တိရုတ္တနယောနိ၊
 တိရုတ္တ နယောနိ လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိရိသယော၊ ပြိတ္တာ ဂတိလည်း
 ကောင်း၊ မနုဿာ၊ မနုဿာဂတိလည်းကောင်း၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝဂတိလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ သာရိယတ္ထ၊ သာရိယတ္ထရာ၊ အဟံ၊ ငါထုရား
 သည်၊ နိရယဉ္စ၊ ငရဲကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲသို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းခရီးကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိတော်
 မူ၏၊ နိရယဂါမိနိ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကို
 လည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ ယထာပဗ္ဗိ ပဇ္ဇောစ၊ အကြင်သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သော သူသည်လည်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဧဝ
 ဒါ၊ ယျက်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိမရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ
 ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊
 ဝိနိပါတံ၊ ပရိမရေကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပဂေါ၊ ကပ်ရသည်၊ ဟေ

တိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တာနိပနေတာနိ ဥာဏာနိ၊ ထိုဥာဏ်တော်တို့
 သည်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝိသယေ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ အဝိပရိတာကာပေဝတ္တိယာ၊
 မဖောက်မပြန်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သဖြင့်၊ အဝိသံဝါဒနတော၊
 မချွတ်မယွင်းခြင်းကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏။ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်း
 ကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ ဇေဗ္ဗိ၊ ဤသို့
 လည်း။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သောဥာဏ်တော်တို့
 သို့။ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂ
 တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဒ္ဓါဒိယောဂဝိကလဘာ
 ဝါဝဗောဓေန၊ သဒ္ဓါစသည်တို့နှင့်ယှဉ်ခြင်း၍ တဲခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 သိသဖြင့်၊ အပ္ပရုဇက္ခမဟာရုဇက္ခတာဒိဝိသေသဝိဘာဝနံ၊ ပညာမျက်စိ၌
 ကိလေသာတည်းဟူသောနည်းသောမြူ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောများသောမြူ ရှိသောသူစသောအထူးကို ထင်စွာပြတတ်သော၊
 ပညာသာယ၊ ငါးဆယ်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယံ၊ အကြင်ဥာဏ်တော်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥာဏ်တော်သည်။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဥာဏံ၊ ဣန္ဒြိယ
 ပရောပရိယတ္တိဥာဏ်မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဒ္ဓေါပုဂ္ဂလော၊ အပ္ပရုဇက္ခော
 အသဒ္ဓေါပုဂ္ဂလော မဟာရုဇက္ခောတိ၊ သဒ္ဓေါပုဂ္ဂလော အပ္ပရုဇက္ခောအ
 သဒ္ဓေါပုဂ္ဂလောမဟာရုဇက္ခောဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဃ္ဠာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပရုဇက္ခော၊ ပညာမျက်စိ
 ၌ကိလေသာတည်းဟူသော နည်းသောမြူရှိ၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သဿတဒိဗ္ဗိကော၊ သဿတအယူရှိ၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥန္တေဒိဗ္ဗိ
 ကော၊ ဥန္တေဒအယူရှိ၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုလောမဓန္တိယံ၊ အနု
 လောမဓန္တိ၌၊ ဗြူတော၊ တည်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာဘူတဥာ
 ဏေ၊ ယထာဘူတဥာဏ်၌၊ ဗြူတော၊ တည်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကာမာသယော၊ ကာမ၌အလိုရှိ၏။ နနက္ခမာဒိအာသယော၊ နေက္ခမစသည်
 ၌အလိုမရှိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နေက္ခမာသယော၊ နေက္ခမ၌အလိုရှိ၏။
 နကာမာဒိအာသယော၊ ကာမစသည်၌အလိုမရှိ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂ

၂

သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ထာမဂတော၊ အစွမ်းသို့ရောက်၏၊ နပဋိ
 ဗာဒိကော၊ ပဋိဗာဝသည်သည်လွန်သော အစွမ်းသို့မရောက်၊ ဣမဿ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိဗော၊ ပဋိဗာသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ထာမဂ
 တော၊ အစွမ်းသို့ရောက်၏၊ နကာမရာဂါဒိကော၊ ကာမရာဂစသည်လွန်
 သောအစွမ်းသို့ မရောက်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရ
 သည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော၊ အပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊
 နအဓိကော၊ မလွန်၊ အာနေညာဘိသင်္ခါရော၊ အာနေညာဘိသင်္ခါရသည်၊
 နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပုညာဘိ သင်္ခါရော၊
 အပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ ပုညာဘိသင်္ခါရော၊ ပုညာဘိ
 သင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ အာနေညာဘိသင်္ခါရော၊ အာနေညာဘိ
 သင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနေညာဘိ
 သင်္ခါရော၊ အာနေညာဘိသင်္ခါရသည်၊ အဓိကော၊ လွန်၏၊ ပုညာဘိသင်္ခါ
 ရော၊ ပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ အပုညာဘိသင်္ခါရော၊
 အပုညာဘိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ကာယသုခရိတံ၊ ကာယသုခရိက်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဝစီသုခရိတံ၊ ဝစီသုခရိက်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ ဣမဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ မနောသုခရိတံ၊ မနောသုခရိက်သည်၊ အဓိကံ၊ လွန်၏၊ အယံ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိနာမိမုတ္တိကော၊ ယုတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ၏၊ အယံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏီဘာမိမုတ္တိကော၊ မြတ်သောနှ လုံးသွင်းခြင်းရှိ၏၊
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ ကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေသာ
 တားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပါကာ
 ဝရဏေန၊ ဝိပါကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ အယံ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ ကံတားမြစ် ခြင်းနှင့်၊ နသမ္ပန္နာ ဂတော၊
 မပြည့်စုံ၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေသာတား
 မြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမ္ပန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပါကာဝရ
 ဏေန၊ ဝိပါကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမ္ပန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိအာဒိနာစ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယယာဒိ
 နံ၊ အလိုအစရှိသည်တို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဝိဘာဝနာ
 ကာရပဝတ္တံ၊ ပြသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ညာဏ်တော်သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုညာဏ်
 တော်သည်။ အာသယာနုသယညာဏံ၊ အာသယာနုသယညာဏ်တော်မည်
 ၏။ ယံ၊ အကြင်ညာဏ်တော်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒေသယံ၊
 အသိုက်၊ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ အနုသယံ၊ အနုသယကံ၊ ဇာနတ်၊ သိတော်
 မူ၏။ စရိတံ၊ စရိတ်ကို။ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ အဓိမုတ္တိံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ကို။ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ တဗ္ဗာဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်မကျွတ်ထိုက်ကုန်
 သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနတ်၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အ
 စရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဥပရိမဟေဠိမမန္တိမကာ
 ယေဟိစ၊ အထက်ကိုယ်တော် အောက်ကိုယ်တော် အလယ်ကိုယ်တော်
 တို့မှလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏဝါမဒက္ခိကဏ္ဍသောတနာသိက အံသကူရု
 ဟတ္ထပါဒေဟိစ၊ လက်ယာလက်ဝဲဖြစ်သော မျက်လုံးမျက်တောင်နားနှာ
 ခေါင်းပခုံးစွန်းလက်ခြေတော်တို့မှလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလင်္ဂုလန္တရေဟိစ၊
 လက်ချောင်းတော် လက်ချောင်းတော်ကြားတို့မှ လည်းကောင်း၊ လောမ
 လောမ ကူပေဟိစ၊ ပွေးညှင်းတော် ပွေးညှင်း တွင်းတော် တို့မှ လည်း
 ကောင်း။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာဒကဓာရာပဝတ္တနံ၊ မီးအလျှံရေအယဉ်ကို ဖြစ်စေတတ်
 သော၊ အနုညသာဓာရဏံ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဝိဝိဓဝိကုပ္ပ
 နိဗ္ဗိဝိဓာနကံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တန်ခိုးပန်ဆင်ခြင်းကို စီရင်
 တတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ညာဏ်တော်
 သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုညာဏ်တော်သည်။ ယမကပါဒိုဟာရိယ
 ညာဏံ၊ ယမကပါဒိုဟာရိယ ညာဏ်တော်မည်၏။ ယံ၊ အကြင်ညာဏ်တော်
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်
 ဆံသော။ ယမကပါဒိုဟာရိယံ၊ အစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဒိုဟာကိုးကရော
 တိ၊ ပြု၏။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်တော်မှ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော
 မီးအလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဠိမကာယတော၊ အောက်ဖြစ်သော
 ကိုယ်တော်မှ၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဠိ
 မူကာယတော၊ အောက်ဖြစ်သောကိုယ်တော်မှ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးအလျှံ
 သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်ဖြစ်သော ကိုယ်
 တော်မှ၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့

၁၁

အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရာဂါဒိဟိစ၊ ရာဂစသည်

တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိအာဒိဟိဝ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကေဟိ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မ
 ဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်သဘောတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ သတ္တန်
 ကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ တတော၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသဘောမှ၊ နိဟရိ
 တုကာမတာဝသေန၊ ထုတ်တော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ နန္ဒနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တဿ၊
 ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာ ကရုဏာက္ခမနပစ္စ
 ယဘူတံ၊ မဟာကရုဏာသက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်
 ဥာဏ်တော်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥာဏ်တော်သည်၊ မဟာကရု
 ဏာသမာပတ္တိဥာဏံ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဥာဏ်မည်၏၊ ယထာဟ၊
 ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ ကတမံ၊ အဘယ်
 သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဥာ
 ဏံ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဥာဏ်မည်သနည်း၊ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဿန္တာနံ၊ ရှုတော်မူကုန်
 သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာ
 တော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ လောကသန္နိဝါသော၊ လူတို့၏
 နေရာဖြစ်သောစကြဝဠာသည်၊ အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲတောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဿန္တာနံ၊ ရှုကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊
 ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရု
 ဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧကေနဝိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော၊
 အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇနံ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယာဝတား၊ အကြင် မျှလောက်
 သော၊ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်
 သော၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော၊ သင်္ခတာသင်္ခတံ၊ သင်္ခတအသင်္ခတသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿသဗ္ဗဿ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ပရောပဒေသေန၊ တပါးကိုညွှန်
 ခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ပဋိဇာနနသမတ္ထံ၊ အဖန်တလဲလဲသိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အာကင်္ခမတ္တပဋိ
 ဗန္ဓဝုတ္တိံ၊ အလိုတော်ကောရှိမျှနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်ရှိသော၊ အနညဿာဓာရဏံ၊
 သူ့ဘာပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံပနဥာဏံ

အကြင်ညာဏ်တော်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုညာဏ်တော်ကို၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ အနဝသေသသင်္ခတာသင်္ခတာ သမ္မုတိသစ္စာဝ ဗောဓတော၊
 အကြွင်းမရှိသော သင်္ခတာအသင်္ခတာ သမ္မုတိသစ္စာတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိ
 ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟူ၍လည်း၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့သိခြင်း၌၊ အာဝရဏာဘာဝတောဝ၊ အပိတ်
 အပင်မရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နိသင်္ဂပဝတ္တိ၊ ပြကင်၍ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်
 ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အနာဝရဏညာဏန္တိ၊ အနာဝရဏညာဏ်တော်ဟူ၍
 လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ခ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ် သည်ကား၊ ဗရေတော၊
 နောက်၌၊ အာဝိဘာဝိဿတိ၊ သင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆ၊ ခြေကပ်ပါးကုန်သော၊ တောနိအသာဝေရဏ
 ဉာဏာနိ၊ ဤအသာဝေရဏညာဏ်တော်တို့သည်၊ အဝိပရိတာကာရပဝတ္တိ
 ယာ၊ မဖောက်မပြန်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သဖြင့်၊ ယထာသကံ၊
 အကြင်အကြင်မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိသယဿ၊ အရာကို၊ အဝိသံဝါ
 ဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းစေတတ်သောကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိ
 တထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မ
 ဖြစ်ကုန်၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊
 မှန်သော ညာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊
 သဘိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီရိယ
 သမ္ဗောဇ္ဈင် လည်းကောင်း၊ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီတိသမ္ဗောဇ္ဈင် လည်း
 ကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ သမာဓိ
 သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခ
 တော၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကုန်သော၊ လီနုန္ဒု
 ပတိဋ္ဌာနာယူ ဘနကာမသုခတ္တကိလမထာနုယောဂဥစ္ဆေဒသဿတာဘိ
 နိဝေသာဒိနံ၊ တွန့်တိုခြင်း-မျှလွင့်ခြင်း-သည်ခြင်း အားထုတ်ခြင်း ကာမ
 ချမ်းသာဖြင့် ကိုယ်ကိုပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းဖြတ်၏ဟု နှလုံးသွင်းခြင်း

မြဲ၏ဟုလုံးသွင်းခြင်း အစရှိကုန်သော၊ အနေကသံ၊ များကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒ
ဝါနံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါတို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိ
အာဒိသဒါ၊ သတိစသည်အပြားရှိသော၊ ယာယံဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင်တရား
အပေါင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ယာယ၊ အကြင်တရား
အပေါင်းတို့၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊
ဗုဒ္ဓတ္တိ ကိလေသနိဒ္ဓါယဥဋ္ဌဟတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်
ခြင်းမှထတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊
သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနမေ
ဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောင်ပြုတတ်၏၊ သာဓမ္မာသာ
မဂ္ဂိ၊ ထိုတရားအပေါင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာဗောဓိယာ၊ ထိုညီညွတ်သော တရားအပေါင်း၏၊
အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ကို၊ ဟ
ထာဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ တရားတို့၏
ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိ
တိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာဗောဓိယ၊ ထိုဘုရားတပည့်၏၊
အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
မည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာမညလက္ခဏာတော၊ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခ
ဏော၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို ထင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဓမ္မဝိစယ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ပဝိစယလက္ခဏော၊ အနိစ္စ
အစရှိသောတရားတို့ကို ရှေးချုပ်စူးစမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝီရိယသမ္ပော
ဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊ သဟဇာတ်တရားတို့
ကိုပြီးပင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊
ဖရဏလက္ခဏော၊ မွန်မြတ်သောရုပ်တို့ဖြင့်ရူပကါယကိုနှံစေခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ဥပသလက္ခဏော၊
ကိုယ်စိတ်တို့၏ငြိမ်းချမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမာ
ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ အပိက္ခေပလက္ခဏော၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊
ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်သည်၊ ပဋိသင်္ခနလက္ခဏော၊
သမ္ပယုတ်တရားတို့၌လျစ်လျူရှုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသေ
သလက္ခဏာတော၊ ဝိသေသလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထို

၁၁

ခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမော၊ အဘယံသည်၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊ သတိ
 သမ္ပောဏ္ဍင်မည်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သတိမာ၊ သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမေန၊ မြတ်သော၊ သတိနေပက္ကေ
 န၊ သတိပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ စိကေတမ္ဘိ၊ ပြေစွာကြာမြင့်သည်
 ကိုလည်းကောင်း၊ စိသောသိဘမ္ဘိ၊ ပြေစွာကြာမြင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊
 သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဿရိတာ၊ အဖန်
 တလဲလဲအောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့အား၊ အည
 မညပကာရဝသေန၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧ
 ကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၌၊ ပဝတ္တိဒဿနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြသော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမော၊ အဘယံ
 သည်၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍင်မည်သနည်း၊ အတ္တတ္ထဓမ္မေသု၊
 အတ္တတ္တတရားတို့၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓ ဓမ္မေသု၊ ဗဟိဒ္ဓ
 တရားတို့၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုခုနစ်ပါးကုန်သောဗောဇ္ဈင်တို့၏၊ ဝိသယဝိဘာဝနာပဝတ္တိ
 ဒဿနတော၊ အာရုံထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို ပြသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တတ္ထံ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမော၊ အဘယံသည်၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊
 သတိသမ္ပောဏ္ဍင်မည်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီသော၊
 ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ရာဂချုပ်ခြင်း
 ကိုမှီသော၊ ဝေါသဂ္ဂပရိတာမိံ၊ ကိလေသာ စွန့်ခြင်း၌ညွတ်သော၊ သတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဘာဝနာဝိမိဒဿနတော၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကိုပြ
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ကတမော၊ အဘယံသုတို့နည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ လောကုတ္တရံ၊ လော
 ကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏(ပ)တသ္မိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍင်လည်းကောင်း၊ (ပ)ဥပေက္ခာ
 သမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဏ္ဍင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တံ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထံ
 ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမော၊ အဘယံသည်၊ သတိသမ္ပောဏ္ဍဇနီ၊ သတိ

သဗ္ဗေန္တရ်မည်သနည်း၊ ဟာသတိ၊ အကြင်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ယဒ
 အနုဿတိ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဆနုဂုတိယာနုယသဟဿ ဝိဘာဂဧဟိ၊
 ကိုးသောင်းခြောက်သောင်းသနည်းကို ဝေတန်သောအားဖြင့်၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ နာနာကာရတော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ
 နိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဝိဘာဝနုညာဏာ
 နိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဝိဘာဝနု ညာဏ်တော်တို့သည်၊ တဿတဿအတ္ထဿ၊ ထို
 ထိုသို့သော အနက်ကို၊ အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းစေတတ်သော
 ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာ
 နိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သောဗောဇ္ဈင်္ဂ ဝိဘာဝနုညာဏ်
 တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တ
 ထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအထူးတတ္ထ၊
 ထိုစကား၌၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
 သစ္စာမည်သနည်း၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သျှင်တည်း၊ သေယျထိဒံ၊ ဤမဂ်
 သည်အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိ၊ ကောင်းသောအယူကို ယူခြင်း၊
 (ပ)သဗ္ဗာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ စိတ်ကိုထားခြင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သရူပတောစ၊ သရုပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိလေလေသေဟိ၊
 အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ အာရုဏတ္တာစ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အရိယဘာဝကရတ္တာစ၊ အရိယာတို့၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အရိယဗလပဋိလာဘ ကတ္တာစ၊
 အရိယဒိုလ်ကိုရစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ အရိယော၊ အရိယာမည်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ အဋ္ဌဝိဂတ္တာ
 စ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊
 နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ ဧကန္တ ကာရဏတ္တာစ၊ စင်စစ်အကြောင်း၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ်သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ အတ္ထိ၊ ကဟံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသောသူတို့သည်၊
 မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာဖွေအပ်၏၊ သယံဝါ၊ မိမိသည်လည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊

ရှာတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
သမညလက္ခဏာတော၊ သမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ သမ္မာပဿနလက္ခဏာ၊ ရုပ်စသည်တို့၏အနိစ္စ၏အဖြစ်
စသည်တို့ကို ကောင်းစွာမြင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပေါ၊
သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ သမ္မာအဘိနိရောဓန လက္ခဏာ၊ အာရုံ၌သဟဇာတ်
တရားတို့ကိုကောင်းစွာတင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါယာ၊ သမ္မာဝါယာ
သည်၊ သမ္မာပရိဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာသိမ်း
ဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်၊ သမ္မာသမု
ဋ္ဌာပနလက္ခဏာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုအမှန် ကောင်းစွာဖြစ်စေခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်၊ သမ္မာဝေါဒါနလက္ခ
ဏာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာဖြူစင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာ မသည်၊ သမ္မာပရိဂ္ဂဟ လက္ခဏာ၊ သဟ
ဇာတ်တရားတို့ကိုကောင်းစွာခြီးပင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ
သတိသည်၊ သမ္မာဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုကောင်းစွာ
ထင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာ သမာဓိသည်၊ သမ္မာအ
ဝိက္ခမလက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာမပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
ဝိသသလက္ခဏာတော၊ ဝိသသလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အညောဟိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့နှင့်၊ သမ္ဘိံ၊
တကွ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဗောတိ၊ စွန့်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အာရမ္မဏံကရောတိ၊ အာရုံပြု၏၊ တပ္ပဒိန္နာဒကမောဟဝိမေနေန၊ ထိုအာရုံ
ကိုဖုံးလွှမ်း တတ်သော မောဟကို ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ အသမ္မောဟတော၊
မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊
ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဒယောဝိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒိနိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပစသည်တို့ကို၊
ပဗောန္တိ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ နိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ အာရမ္မဏံ
ကရောန္တိ၊ အာရုံပြုကုန်၏။ သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို၊
သမ္မာအဘိနိရော ပနပရိဂ္ဂဟဏသမုဋ္ဌာပန ဝေါဒါန ပရိဂ္ဂဟဥပဋ္ဌာနသမာ
ဒဟနာဒိနိဝ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထင်ခြင်း-သိမ်းဆည်းခြင်း-ကောင်းသော
အမှန် ဖြစ်စေခြင်း-ဖြူစင်စေခြင်း-ခြီးပင်ခြင်း-ထင်စေခြင်း ထားခြင်းအစ
ရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ကိစ္စဝိဘာဝ

တော၊ ကိစ္စကိုဝေဟနိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
သည်၊ ဝုဗ္ဗဘာဂေ၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့၌၊ နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောဓဏှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသု၊ အသီးဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာဒိအာရမ္မဏာဟုတွာ၊ ဒုက္ခစသော
အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ဓဏှိ၊ ဧကက္ခဏာ၊ တူသောဓဏှိ
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍။
ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒုက္ခေညာဏန္တိ အာဒိနိ၊ ဒုက္ခေညာဏံဤသို့အစရှိ
ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ လာဘတိ၊
ရ၏၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒေယာပိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗ
ဘာဂေ၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့၌၊ နာနာဓဏှာ၊ အထူးထူးသောဓဏှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ နာနာရမ္မဏာ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂကာလေ၊
မဂ်ကာလ၌၊ ဧကက္ခဏာ၊ တူသောဓဏှိကုန်၏၊ ဧကာရမ္မဏာ၊ တူသော
အာရုံရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသမ္မာသင်္ကပ္ပစသည်တို့တွင်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊
သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ နေက္ခမ္မ
သင်္ကပ္ပတည်း၊ ဣတိအာဒိနိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝီရိယံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ သမ္မာဝါစဒယော၊ သမ္မာဝါစာအစရှိ
ကုန်သော၊ တေယာ၊ သုံးပါးကုန်သောမဂ္ဂင်တို့သည်၊ ဝုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌၊
မုဿာဝါဒါဝေရမဏိတိအာဒိနိ၊ မုဿာဝါဒါဝေရမဏိ ဤသို့အစရှိသည်
တို့ကို၊ ဝိဘာဂါ၊ ဝေဟနိသော အားဖြင့်၊ ဝိရတိယောပိ၊ ဝိရတိတို့သည်
လည်းကောင်း၊ စေတနာယောပိ၊ စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဓဏှိ။ ဝိရတိယော၊ ဝိရတိတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္မာဝါယာမသမ္မာသတိယော၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ
တို့သည်၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ သမ္မပ္ပဓာနသတိပဋ္ဌာနဝသေန၊ သမ္မပ္ပ
ဓာနသတိပဋ္ဌာန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ နာမာ
နိ၊ အမည်တို့ကို၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ သမ္မာသမာဓိပန၊ သမ္မာသမာဓိ
သည်ကား၊ မဂ္ဂက္ခဏေပိ၊ မဂ်ဓဏှိလည်း၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေန၊ ပဌမဇ္ဈာန်
စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနာဇေ၊ အထူးထူးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗဘာဂါပရဘာဂေ သု၊ ရှေးအဖို့နောက်အဖို့တို့၌၊
ပဝတ္တိ ဝိဘာဂတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို ဝေဟနိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣတိက္ခဝေတိက္ခု၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဘာဝေတိဝိဝေကနိသိတန္တိ အာဒိနာ၊ ဣတိ
က္ခဝေ တိက္ခု၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဘာဝေတိဝိဝေကနိသိတံ ဤသို့အစရှိသော၊
ဘာဝနာ ဝိမိတော၊ ဘာဝနာအစီအရင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာ

ဝုတ္တံနံ။ အကြင်အကြင် ဟောအပ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာန်သမ္ပပ္ပဝနာဒိ
 ဝိဘာဝနဉာဏာဒိ အနန္တာပရိမေယျဘောဒါနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်သမ္ပပ္ပဝနာအစ
 ရှိသော ဝိဘာဝနဉာဏ်အစရှိကုန်သော အဆုံးမရှိအပိုင်းအခြား မရှိသော
 အပြားရှိကုန်သော၊ အနညသဘာဝရဏာနံ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်
 သော၊ ပညာဝိသေသာနံ၊ ပညာအထူးတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ ထိုသို့အပြားရှိကုန်သော၊ ဉာဏာနိ၊
 ဉာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ အဝိဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဇေတိ၊ ဤသို့
 လည်း၊ တထာနိ၊ ထိုသို့အပြားရှိကုန်သော ဉာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
 မည်တော်မူ၏။ ၊

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ တထာ၊ မှန်သောအကျိုးတို့သို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်
 မူသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယသတာအဘိဇာတိအဘိသမ္မော
 ဝိဓမ္မဝိနယပညာပနာအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတုယော၊ အကြင်ဖွားတော်
 မူခြင်းသစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိတော်မူခြင်းဓမ္မဝိနယကိုထားတော်
 မူခြင်းဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနခေါ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုဖွားတော်မူခြင်းအစရှိသည်တို့
 သည်၊ တထာ၊ တထာမည်ကုန်၏၊ ကိံကော၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယဒတ္ထံ၊
 အကြင်အကျိုးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 အဘိသမ္မောဝိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို၊ ပတ္တိတာဝ၊ တောင့်
 တလည်းတောင့်တအပ်၏၊ ပဝတ္တိတာဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေအပ်၏၊ တဒတ္ထံ
 သ၊ ထိုအကျိုး၏၊ ဧကန္တသိဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်ပြီးသဖြင့်၊ အဝိသံဝါဒနတော၊
 မချွတ်မယွင်းသောကြောင့်၊ အဝိတထဝုတ္တိယာ၊ မချွတ်မယွင်းသောဖြစ်
 ခြင်းဖြင့်၊ တထာ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာ၊
 တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
 ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိသတ္တ
 ဘူတော၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်စဉ်၊ သမတိံသပါရမီပူရဏာဒိကံ၊ အ
 များဆယ်သောပါရမီတို့ကိုဖြည့်ခြင်းအစရှိသော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓတ္တဟေတု၊ အလုံးစုံဘုရားဖြစ်ခြင်း၏အ

ကြောင်းကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တုသိတာသုရေ၊ တုသိတာနတ်
ပြည့်၍၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ၊ ဆုရားဖြစ်အံ့ဟုကြွေး
ကြော်ခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဒဿသဟဿ စက္ကဝါဠ ဒေဝတာဟိ၊
တသောင်းသော စကြာဝဠာ၌နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဧကေတော၊ တ
ပေါင်းတည်း၊ သန္နိပတာဟိ၊ စည်းစေးကုန်သဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း
ကပ်ကုန်၍၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော အချင်းနတ်သား၊
တေ၊ သင်နတ်သားအား၊ ကာလောခေါ၊ ဆုရားဖြစ်အံ့သောအခါသို့ရောက်
ပြီ၊ မာတုကုန္တိယံ၊ မတ်တော်ဝမ်း၌၊ ဥပ္ပန္န၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူလော၊
သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကကို၊ တာရယန္တော၊ သံသရာရေ
အယဉ်မှကူးစေပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ကြွေးတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာမိတော၊ လျှောက်
ထားတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နုပုဗ္ဗနိမိတ္တော၊ ဖြစ်သော
ပုဗ္ဗနိမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဝိလောကနာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောကြည့်ခြင်းတို့
ကို၊ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ မနုဿ ယောနိယံ၊ လူမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၍၊ အဘိ
သမ္ပုဏ္ဏိ သာမိ၊ ဆုရားဖြစ်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသုပ္ပိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆို
လပြည့်နေ့၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊ သင်္ကေတဝင်မင်းမျိုး၌၊ မဟာမာယာယ၊
မဟာမာယာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဆုရား၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိ
သန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ ဒဿမာသေ၊ ဆယ်လတို့
ပတ်လုံး၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိ
ဟာရေန၊ အစောင့်အရှောက်ဖြင့်၊ ပရိဟရိယမာနော၊ စောင့်ရှောက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ပဗ္ဗသသမယေ၊ မိနင်း
သောက်ယံ၌၊ အဘိဇာတိ၊ ဖွားတော်မူခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊
ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုဆုရားလောင်း၏၊ အဘိဇာတိက္ခဏေ၊
ဖွားတော်မူသောခဏ၌၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏက္ခဏေဟိယ၊ ပဋိသန္ဓေယူတော်
မူသောခဏ၌ကဲ့သို့၊ န္တိတ္တံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ပုဗ္ဗ
နိမိတ်တို့သည်၊ ပါတုရဟေသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ အယံဒဿသဟဿိ
လောကခါတု၊ ဤတသောင်းသောလောကခါတ်သည်၊ သံကမ္ဘိ၊ အောက်အ
ထက်တုန်ဖျက်၏၊ သမ္ဘကမ္ဘိ၊ အေးယဉ်ကဲ့သို့တုန်ဖျက်၏၊ သမ္ဘဝေမိ၊ ဒရိုး
ထိန်းစက်ကဲ့သို့တုန်ဖျက်၏၊ ဒဿသုစက္ကဝါဠ သဟဿေသု၊ တသောင်း
သောစကြာဝဠာတို့ကိုတို့၌၊ အပရိမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဩ

တာသော၊ အရောင်အဝါသည်၊ ပရိ၊ ပြန့်နှံ့၏၊ တဿ၊ ထိုတရားလောင်း၏၊
 တံသိရိ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်မရှိသောအသရေကို၊ ဒဋ္ဌ၊ ကာမာဓိယ၊ ရှုခြင်း
 ဌ၊ အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊ အန္ဓာ၊ သူကန်းတို့သည်၊ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ပဋိ
 လတိ၊ သု၊ ရကုန်၏၊ ပမိ၊ နားပင်းသော သူတို့သည်၊ သန္တံ၊ အသံကို၊
 သုဏီ၊ သု၊ ကြားကုန်၏၊ မဂ္ဂါ၊ အသောသူတို့သည်၊ သမာလဝိ၊ သု၊ စကား
 ဆိုနိုင်ကုန်၏၊ ခုဇ္ဈာ၊ ကုန်းသောသူတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာ၊ ဖြောင့်မတ်သော
 ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိယာ၊ ဆွံ့သောသူတို့သည်၊
 ပဒသ၊ ခြေဖြင့်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ပဋိလတိ၊ သု၊ ရကုန်၏၊ ဗန္ဓနဂတာ၊
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသတ္တာ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့
 သည်၊ အဒ္ဓုဗန္ဓနာဒိဟိ၊ နှောင်အိမ်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်တို့မှ၊ မုတ္တိ
 သု၊ လွတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗနရေကသု၊ အလုံးစုံသောနေတို့၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊
 နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းအေးလေ၏၊ ပေတ္တိဝိသယေသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ ခပ္ပိပါသ၊
 ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း သည်၊ ဂူပသမိ၊ ကင်းငြိမ်း၏၊ တိရုစ္ဆာနာနံ၊
 တိရုစ္ဆာန်တို့အား၊ ဘယံ၊ တေးသည်၊ နာဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဂူပသမိ၊ ငြိမ်း၏၊ သဗ္ဗ
 သတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကား
 ကို၊ ဝဒါ၊ ဆိုကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မရဓေန၊ သာယာစွာသော၊
 အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟယာ၊ မြင်းတို့သည်၊ ဟသိ၊ သု၊ ဟိကုန်၏၊
 ဝါရဏာ၊ မောင်တို့သည်၊ ဂတ္ထိ၊ သု၊ မည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတူရိယာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောတူရိယာတို့သည်၊ သကသကနိန္ဒာဒံ၊ မိမိမိတို့၏အသံကို၊ မုတ္တိ၊ သု၊
 လွတ်ကုန်၏၊ အစာဋီတာနိဇေ၊ မထိခိုက်ကုန်ဘဲသာလျှင်၊ မနုဿာနံ၊ လူ
 တို့၏၊ ဟတ္ထု၊ ပင်၊ နိ၊ လက်တန်ဆာအစရှိကုန်သော၊ အဘာရဏာနိ၊ တန်
 ဆာတို့သည်၊ မရဓေန၊ သာယာစွာသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊
 သန္တံ၊ အသံကို၊ မုတ္တိ၊ သု၊ လွတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်
 နှာတို့သည်၊ ဝိဗ္ဗသန္တာ၊ ကြည်လင်ကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပ္ပါယမာနေ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ မုဒုသိ
 တလဝါတော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ချမ်းမြေ့သောလေသည်၊ ဝါယိ၊ လာ၏၊ အ
 ကာလမေဗော၊ အခါမဲ့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကြီးသည်၊ ဝသမိ၊ ရှု၏၊ ပထဝီတောဝိ၊ မြေမှ
 လည်း၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဥတ္တိန္တိတွာ၊ ပေါက်ကွဲ၍၊ ဝိသန္တိ၊ စီး၏၊ ပက္ခိနာ၊
 ဌာတ်တို့သည်၊ အာကာသဂမနံ၊ ကောင်းကင်သို့သွားခြင်းကို၊ ဝိဇ္ဇဟိ၊ သု၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ နဒိယော၊ မြစ်ရေတို့သည်၊ အသန္တမာနာ၊ မစီးကုန်မူ၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်

ကုန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ မရုဥဒကံ၊ မြန်မြတ်သော ရေ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပတ္တိလေသ၊ ဝိနိမုတ္တေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းမှ
လွတ်သော၊ သူရိယေး၊ နေဗိမာန်သည်။ ဒိဗ္ဗမာနေဇေဝ၊ ထွန်းလင်းတောက်
ပလျက်သာလျှင်၊ အာကာသ ဂတ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊
သဗ္ဗာဇောတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ကြယ်တာရာ တို့သည်။ ဇောတံ သု၊
ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။ အရူပါဝစရေ၊ အရူပါဝစရသံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
ဒေဝ၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်ပြည်ဗြဟ္မာပြည်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နေရယိကာစ၊ ရေပြည်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဒိဿမာနရူပါ၊ ထင်သောသဘောရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တရုကုဋ္ဌ၊ ကာဝါဋ္ဌာဒိ သေလာဒယော၊ သစ်ပင်နံရံ-တံခါးရှက်
စသည်တို့သည်လည်း၊ အနာဝရဏဘူတ၊ ပိတ်ပင် ဆီးတားခြင်းမရှိ
သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ ရတူပပါတာ၊ ရတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်၊ နာဟောသံ၊ မဖြစ်
ကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ အနိဋ္ဌဂန္ဓံ၊ အလိုမရှိအပ်သော အနံသည်၊ အဘိ
ဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓော၊ နတ်၌ဖြစ်သော အနံသည်၊ ပဝါယတိ၊
လျှင်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗလူပဂါ၊ အသီးသီးကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊
သစ်ပင်တို့သည်၊ ဗလေရာ၊ အသီးကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇ္ဇိံ သု၊
ပြည့်စုံကုန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ သဗ္ဗတ္ထက မေဝ၊
အလုံးစုံသောအရပ်၌သာလျှင်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်
သော၊ ပဒုမေဟိ၊ ပဒုမာကြာပန်းတို့ဖြင့်၊ သန္တန္တတလော၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း
သောအပြင်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထလဇေဝဇောဒိနိ၊ ကုန်းပန်းရေ
ပန်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗုပ္ပါနိ၊ အလုံးစုံသော ပန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖိံ သု၊ ပွင့်
ကုန်၏။ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ ခန္ဓသု၊ ပင်စည်တို့၌၊ ခန္ဓပဒုမာနိ၊ ပင်စည်
ပဒုမာကြာပန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာခါသု၊ သစ်ခက်တို့၌၊ သဓေ
ပဒုမာနိ၊ သာခ ပဒုမာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ လတာသု၊ နွယ်တို့
၌၊ လတာပဒုမာနိ၊ နွယ်ပဒုမာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖိံ သု၊ ပွင့်
ကုန်၏။ မဟိတလသိလာတလသနိ၊ မြေအပြင် ကျောက်အပြင်တို့ကို၊ သိန္ဓု
တွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ သတပတ္တာ၊ ပွင့်ချပ်တရာရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒဏ္ဍပဒုမာနိနာမ၊ ဒဏ္ဍပဒုမမည်သော ကြာတို့
သည်၊ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဩလမ္ပလက

၂၁

ပဒုမာနိ၊တွဲလဲဆွဲသောပဒုမာကြာတို့သည်၊နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သမန္တ
 တော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ပုပ္ဖဝသံ၊ ပန်းရံစမ်းသည်၊ဝသိ၊ရွာ၏၊ အာကာ
 သေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဗိဗ္ဗတူရိယာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော တူရိယာ တို့သည်၊
 ဝဇ္ဇိံ သု၊မြည်ကုန်၏၊ သကလဒသသဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်း
 သော လောကဓာတ်သည်၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊လှိုင့်၍၊ ဝိဿဋ္ဌမာလာဂုဠံ ဝိယ၊
 ဣတ်အပ်သော ပန်းအိမ်ရှင်ကဲ့သို့၊ဥပ္ပိဋ္ဌိတွာ၊နိပ်၍၊ ပာတ္တမာသကလာ
 ပေါဝိယစ၊ လည်သော ပန်းစည်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အလက်တပမ္ပို
 ယတ္တံ၊တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာလာသနံဝိယစ၊ ပန်းနေရာကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ဧကမာလိနိ၊တစ်နက်သော ပန်းစဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပ္ပုရန္တိ၊
 ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၏၊ဝါလဗိဇနိ၊သာခြံ၊ယပ်သည်၊ ပုပ္ဖရမဂန္ဓပရိဝါသိတ၊
 ပန်းအရိုးနံသာမျိုးတို့ဖြင့်ထုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမသောဘဂ္ဂပတ္တာ၊လွန်
 စွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တာနိစပုဗ္ဗနိမိတ္တာ
 နိ၊ထိုပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်လည်း၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ အဓိဂတာနံ၊ရအပ်ကုန်
 သော၊ အနေကေသံ၊မျှားစွာကုန်သော၊ ဝိသေသာမိဂမာနံ၊အထူးရခြင်း
 တို့၏၊နိမိတ္တာဘူဘာနိဇေ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟော
 သံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဇေံ၊ဤသို့၊အနကအတ္ထ ရိယပါတုဘာဝ၊မျှားစွာကုန်သော
 အံဘွယ်တို့၏ ထင်စွာဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ အယံအဘိဇာတိ၊ ဤဖွားတော်မူ
 ခြင်းသည်၊ ယဒတ္တံ၊အကြင်အဘိသဗ္ဗောမိအကျိုးကို၊ တေန၊ ထိုထုရား
 လောင်းသည်၊ပတ္တိတာ၊တောင်းတတော်မူအပ်၏၊ တဿာအဘိသဗ္ဗော
 မိယာ ထိုအဘိသဗ္ဗောမိ၏၊ဧကန္တသိဒ္ဓိယာ၊စင်စစ်ပြီးခြင်းကြောင့်၊တထာ
 ဝ၊မှန်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အဝိတထာ၊မချွတ်ပေွင်း၊အန
 ညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊

တထာ၊ထိုမှတပါး၊ယေဗုဒ္ဓဝေနယျဗန္ဓာဝါ၊အကြင်တရားတို့သည်ဆုံး
 မထိုက်ကုန်သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေသဗ္ဗေ
 ပိ၊ထိုအလုံးစုံတို့ကိုလည်း၊ အနဝသေသတော၊အကြွင်းအကျန်မရှိသော
 အားဖြင့်၊သယမေဝ၊ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊သဂဂတာ၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝိနိတာယေဝ၊ဆုံးမတော်မူအပ်ကုန်သည်သာတည်း၊သာဝကော
 ဟိ၊သာဝကတို့သည်၊ နဝိနိတာ၊မဆုံးမအပ်ကုန်၊ ယေသာဝကေနယျာ
 စ၊ အကြင်သာဝကဝေနယျတို့သည်လည်းကောင်း၊ယေဓမ္မဝေနယျာစ၊
 အကြင်ဓမ္မဝေနယျတို့သည်လည်းကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေပိ၊ထိုဝေ
 ဇနယျတို့ကိုလည်း၊သာဝကောဒိတိ၊သာဝကအစရှိသည်တို့သည်၊ဝိနိတာ။

ဆုံးမအပ်ပြီ၊ ဝိနည်းဆုံးမခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်ဆဲ၊ ဂမိဿန္တိစ၊ ရောက်လည်းရောက်ကုန်သတ္တံ၊ ဣသံ၊ ဤသို့၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင် အကျိုးငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ပောမိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုး ထွင်း၍ သိခြင်းကို၊ အဘိပတ္တိတာ၊ တောင်းတအပ်၏၊ တဒတ္ထဿ၊ ထို အကျိုး၏၊ ဧကန္တသိဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်ပြီးခြင်းကြောင့်၊ အဘိသမ္ပောမိ၊ သစ္စာ လေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မညွတ် မယွင်း၊ အနညဿ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊ ။

အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ယဿယဿဥပယုဓမ္မဿ၊ အကြင်အကြင် ဥပယုတရား၏၊ ယောယောသဘာဝေါ၊ အကြင်အကြင်သဘောကို၊ ဗုဒ္ဓိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောသော၊ ထိုထိုသဘောကို၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက် ဝါးပြင်၌၊ ဌမိတ အာမလကံ ဝိယ၊ တင်ထားအပ်သော သျှစ်ရှားသီးကဲ့ သို့၊ အာဝဇ္ဇနမတ္တပဋိပဇ္ဇေန၊ ဆင်ခြင်ကာမျှနှင့်စပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဝိပရိတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ အနာ၊ သေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ အဘိသမ္ပု ခ္ခေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိသမ္ပောမိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူခြင်းသည်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မညွတ်မယွင်း၊ အနညဿ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ တေသံ၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုသို့သော တရားတို့ ၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ဧဝေတဗ္ဗပ္ပကာရံ၊ ဟော အပ်သော အပြားကို လည်းကောင်း၊ တေသံတေသမ္ဗသတ္တာနံ၊ ထိုထို သတ္တဝါတို့၏လည်း၊ အာသယာနုသယ စရိယာမိမုတ္တိံ၊ အလိုအနုသယ စရိက်နှလုံးသွင်းခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မတံ၊ သဘောဓမ္မတာကို၊ အဝိစ ဟန္တေနေဝ၊ မစွန့်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပညတ္တိနယံ၊ ပညတ္တိနည်း ကိုလည်း ကောင်း၊ ဝေါဟာရမဂ္ဂံ၊ ဝေါဟာရဖြစ်သောစကားအစဉ်ကို၎င်း၊ အနုတိဓာ ဝန္တေနေဝစ၊ မလွန်ကျူးသဖြင့် သာလျှင်၊ ဓမ္မတံ၊ သဘောဓမ္မတာကို၊ ဝိဘာဝေန္တေန၊ ထင်စွာပြုတော်မူသဖြင့်၊ ယထာပရာဓမ္မ၊ အပြစ်အားလျော် စွာလည်းကောင်း၊ ယထာဇ္ဈာသယဉ္စ၊ အလိုအားလျော်စွာလည်းကောင်း၊ ယထာဓမ္မဉ္စ၊ သဘောအားလျော်စွာ လည်းကောင်း၊ အနုသယသန္တေန၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျာ၊ ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အရိယ

ဘူမိ၊ အရိယတုံသို့၊ သမ္ဘဝိတာ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဝိနယပညာပနာပိ၊ ဓမ္မဝိနယပညတ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏၊ တဒတ္ထသိဒ္ဓိယာစ၊ ထိုသို့သောအကျိုး၏၊ ပြီးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတသိဒ္ဓိယာစ၊ ဟုတ်မှန်စွာဖြစ်ခြင်း၏၊ ပြီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊ မချွတ်ယွင်း၊ အနညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်။ ၊

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူအပ်သော၊ ပထဝီယာဒိဗဿဝေဒနာဒိ ရူပါရူပသဘာဝဝိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ပထဝီအစဗဿဝေဒနာအစရှိသောရုပ်နာမ်တို့၏သဘောမှလွတ်သော၊ လုတ္တနုပလုတ္တနုသဘာဝါဘာဝတော၊ လုတ္တနုပလုတ္တနုသဘောမှကင်းခြင်းကြောင့်၊ လောကသဘာဝါတိတာ၊ လောကသဘောကို လွန်သော၊ တမဿ၊ အရိက်တိုက်နှင့်၊ ဝိသံသဗ္ဗတ္တာ၊ ရောနှောခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေနစိ၊ တရံတရသော၊ အနောဘာသနိယာ၊ အရောင်သည်မထွန်းပအပ်သော၊ လောကသဘာဝါဘာဝတောဝေ၊ လောကသဘော၏မရှိခြင်းကြောင့် သာယျင်း၊ ဂဘိအာဒိဘာဝရဟိတာ၊ ဂတိစသည်တို့၏အဖြစ်မှကင်းသော၊ အပ္ပဘိဗ္ဗု၊ တည်ရာလည်းမရှိသော၊ အနာရမ္မဏာ၊ အာရုံလည်းမရှိသော၊ ယာဿအမတမဟာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ အကြင်အမတမဟာနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ခန္ဓာသင်္ခါတာနံ၊ ခန္ဓာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါဒိနံ ဥပါဒ်စသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကိလေသမတ္တဿပိ၊ ကိလေသမျှ၏လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ရာဂဒေါသမောဟဿာပိ၊ ရာဂဒေါသမောဟ၏လည်းကောင်း၊ အတာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသာတိပိ၊ အနုပါဒိသေသဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယံ၊ အကြင်အနုပါဒိသေသဟူ၍ဆို အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ(ပ) ဧသေဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ (ပ) ဧသေဝန္တောဒုက္ခဿဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါယတနံတံအာယတနံ၊ ထိုအာယတနသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တုံနှင့်၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာပေါ၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေဇော၊ တေဇောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါယော၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာကာသနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အနိပ္ပညာယတနံ၊ အနိပ္ပညာယတနသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ နေဝသညာ

နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသညံ၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ
လောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသညံ၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရောလောကော၊ တမလွန်
လောကသညံ၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လနေ
တို့သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဟေဝံတံအဟံ၊ ထိုငါ
ဘုရားသည်၊ အာဂတိ၊ လာခြင်းကို၊ နေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဂတိ၊
သွားခြင်းကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟော
တော်မူ၊ ရုတိ၊ ရုတိကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဥပပတ္တိ၊ ဥပပတ္တိကို၊ နဝ
ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်ရာကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ အပ
တိဋ္ဌိတံ၊ တည်ရာမရှိသည်ကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဇေတံ၊ ဤတရားကို၊
အနာရမ္မဏမေဝ၊ အာရုံမပြုသည်သာတည်း၊ ဇေသဝဇေသာဇေဝ၊ ဤတရား
သည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးတည်း၊ သာ၊ ထိုအနုပါ
ဒိသေသ အမတ မဟာနိဗ္ဗာနခေတ်သည်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဥပဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ရာလည်း
ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၏၊ သမထော၊ ငြိမ်ရာ
လည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပဓိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ စွန့်ရာ
လည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဒုက္ခာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲတို့၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းရာ
လည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာလယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အာလယာတို့၏၊ သမုပ္ပာတော၊
အကြွင်းမဲ့ကျွတ်ရာလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝဇ္ဇိတရားတို့
၏၊ ဥပဇ္ဈေဒေါ၊ ပြတ်ရာလည်းဖြစ်၏၊ အစူန္တသန္တိ လက္ခဏော၊ စင်စစ်ငြိမ်
သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဝရတ္ထသဘာဝဿ၊ အကြင်
အကြင်ဟောတော်မူအပ်သောသဘော၏၊ ကဒါပိဝိ၊ တရံတဆစ်မျှလည်း၊
အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်မယွင်းခြင်းကြောင့်၊ တထာ၊ မှန်၏၊ အဝိတထာ၊
မချွတ်မယွင်း၊ အာညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
တောအာဝိဇာတိ အာဒိကာ၊ ထိုဖွားတော်မူခြင်း အစရှိသည်သို့လည်း၊
တထာ၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဂတောဥပဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏၊ အဓိဂ
တော၊ အဘိသမ္မောမိကိုလည်းရတော်မူ၏၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ဓမ္မဝိနယပညတ်ကို
လည်းကျင့်တော်မူ၏၊ ပတ္တော၊ အနုပါဒသေသအမတဟောနိဗ္ဗာနခေတ်
သို့လည်း ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တထာ၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

ကထံ၊ အဘယံသိလျှင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဇော၊ ထူးပြားတော်
 မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ
 သနည်း၊ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ ဝိဇယထာ ထူးပြားတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ အယမ္ဗိ ဘဂဝါ၊ ဤ
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဇော၊ ထူးပြားတော်မူ၏၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယထာဝိဇော၊
 အကြင်အကြင်ထူးပြားတော်မူကုန်သော၊ တေဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်
 တို့သည်၊ မဂ္ဂသီလေနပိ၊ မဂ်သီလဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖလသီလေနပိ၊
 ဖိုလ်သီလဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ လောကီယလော
 ကုတ္တရာသီလေနပိ၊ လောကီသီလလောကုတ္တရာသီလဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလသမာဓိနာ၊ ဖိုလ်သမာဓိ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ လောကီယလော
 ကုတ္တရာ သမာဓိနာ၊ လောကီသမာဓိ လောကုတ္တရာ သမာဓိ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလပညာယ၊ ဖိုလ်ပညာ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာယပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကီယလော
 ကုတ္တရာပညာယ၊ လောကီပညာ လောကုတ္တရာပညာဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း-နေ့စဉ်၊ ဝဇ္ဇဉ္ဇိတဗ္ဗေဟိ၊ သုံးဆောင်တော်မူအပ်ကုန်
 သော၊ စတုရိသတိကောဋိသတသဟဿလမာပတ္တိဝိဟာနေဟိ၊ ကုဋေ
 နှစ်သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ္တိဝိဟာရတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂိ
 မုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခန္ဓ နှစ်မုတ္တိယာ၊ ဝိက္ခန္ဓ နှစ်
 မုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈဒဝိမုတ္တိယာ၊ သမုဇ္ဈဒဝိမုတ္တိဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဒိုပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယာ၊ ပပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဿရ
 ဏဝိမုတ္တိယာ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခပ
 တော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝိဇော၊ ထူးပြားတော်မူ၏၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊
 အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ အနန္တပရိမာဏဘေဒေဟိ၊ အဆုံးမရှိသောအပြား
 အတိုင်းအရှည်မရှိသော အပြားရှိကုန်သော၊ အဝိန္ဒေယျာနုဘာဝေဟိ၊ မ
 ကြံစည်နိုင်သောအစွမ်းရှိကုန်သော၊ သကလသဗ္ဗညုတဂုံဏေဟိ၊ အလုံး
 စုံသောသဗ္ဗညုတဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အယမ္ဗိဘဂဝါ၊ ဤ
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထာဝိဇော၊ ထိုသို့ထူးပြားတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ
 မှန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အာယု
 ဝေမတ္တိ၊ အသက်ထူးခြားသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သရိရပမာဏဝေ

၁၃၁

မတ္တံ၊ ကိုယ်တော်အတိုင်းအရှည် ထူးခြားသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ကုသဝေမတ္တံ၊ အမျိုးထူးခြားသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရစရိယဝေ
 မတ္တံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအကျင့်ထူးခြားသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရဝတ္ထိဝေ
 မတ္တံ၊ ရောင်ခြည်တော်ထူးခြားသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေဟိပဉ္စဟိ ဝေမတ္တေဟိ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ထူးခြားသည်အဖြစ်တို့
 ဖြင့်၊ သိယာ၊ ရံခါ၊ ဝေမတ္တံ၊ ထူးခြား၏၊ ပန၊ ထူးခြားသည်မှတစ်ပါးမထူးခြား
 သည်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 သုစ၊ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌လည်းကောင်း၊ သမထဝိပဿနာပဋိပတ္တိယံ၊ သမထအ
 ကျင့်ဝိပဿနာအကျင့်၌၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ပဋိဝိဇ္ဇာဂုဏေသုစ၊
 ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောကျေးဇူးတို့၌လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းသော၊
 နာနာကရဏံ၊ အထူးပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သိန္နသုဝဏ္ဏံဝိယ၊ ကွဲပြားသောရွှေကဲ့သို့၊ အည
 မညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဗ္ဗိသေသာ၊ အထူးမရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါး
 ကိုသိတော်မူကုန်သော၊ တေဘဂဝဇ္ဇော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယထာဝရော၊ အကြင်အကြင်ထူး
 ပြားတော်မူကုန်၏၊ အယဇ္ဈိဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထာဝရ
 ခော၊ ထိုသို့ထူးပြားတော်မူ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တထာဝရခော၊ ထိုသို့ထူးပြား
 တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဝရတော၊ တထာဝရတမည်တော်
 မူ၏စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊
 ဝိသေတ္တာ၊ ထူးပြား၏ဟူသော အနက်ရှိ၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ လောကိယာ၊ လောက၌ထင်ရှားကုန်သော လူတို့သည်၊
 ဝိသုတ္တဂတသဒ္ဓေါ၊ ဝိသုတ္တသဒ္ဓါဂတသဒ္ဓါသည်၊ ပကာရေတ္ထေ၊
 ပကာရအနက်၌၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထာ၊ မှန်သော အားဖြင့်၊ ပဝတ္ထိကော၊
 ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊
 တထာဝရတော၊ တထာဝရတမည်တော်မူသနည်း၊ အနညသာဝေရေဏေန၊
 သူတစ်ပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဣန္ဒါနုဘာဝေနေ၊ တန်ခိုးတော်၏အစွမ်းနှင့်၊
 သမ္ဗုဒ္ဓဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထပဋိသန္တိ
 ဒိနံ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဝသည်တို့၏၊ ဥက္ကံသပါရမိပုတ္တိယာစ၊ လွန်ကဲသော
 ပါရမီသို့ရောက်တော်မူခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနာဝရဏပဋိလာ

ဘေဒဝ၊ အပိတံအပင် မရှိသော ဥာဏ်တော်ကို ရခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယပဝတ္တိယာဒိနံ၊ ကိုယ်တော်
 နှ့်ဖြစ်ခြင်းသည်တို့၏၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ ပဋိဗ္ဗာတဘာဝ
 တော၊ ပျောက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 ဖြင့်၊ ရုစိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏၊ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ တထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတံဂတိဂမနံ ကာယဝစိမိတ္တပဝတ္တိ၊ ကိုယ်နှုတ်မိတ်တို့၏
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ ဂတော၊
 တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိ
 ကော၊ ဖြစ်ခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏။ ၊

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ထထေဟိ၊ မှန်ကုန်သော ဥာဏ်တော်တို့နှင့်၊
 အဂတော၊ ဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတ မည်သနည်း။ ဗောဓိသမ္ဘရသမ္ဘရဏေ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဥာဏ်၏ အဆောက်အဦကို ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်း၌၊ တပ္ပဒိပက္ခပဝတ္တိ
 သင်္ခါတံ၊ ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂတံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဂတော၊ အဂတမည်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ သောပန
 အဂတာဘဝေါ၊ ထိုဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက် မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊
 မဇ္ဈေရဒါန ပါရမီအာဒိသု၊ ဝန်တိုခြင်းဒါနပါရမီအစရှိသည်တို့၌၊ အာဒိ
 နဝါနသံသပစ္စုဝက္ခဏာဒိနယပဝတ္တေဟိ၊ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းအကျိုး
 ကိုဆင်ခြင်ခြင်းစသော နည်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာဏေဟိ၊ ဥာဏ်တော်
 တို့ဖြင့်၊ အပိပရိဘံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထေဟိ၊
 မှန်ကုန်သော၊ ဥာဏေဟိ၊ ဥာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အဂတော၊ ဖြစ်သောဆန့်
 ကျင်ဘက်မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရပဝတ္တိ
 သင်္ခါတံဝါ၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်သည်
 ဖြစ်သော၊ ခန္ဓပဝတ္တိသင်္ခါတမေဝဝါ၊ ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စသုဝါ၊ ငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိသု၊ ဂတိတို့၌၊
 ဂတံဂမနံ၊ လားခြင်းသည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဥပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ သဥ
 ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသို့ရောက်သဖြင့်၊ အဂတော၊ လားခြင်း

မရှိ၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သွာယံသေ၊ အယံအဂတဘာဝေါ၊ ထိုလား၊
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ တထေဟိ၊ မှန်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏေ
 ဟိ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထေဟိ၊ မှန်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏ်တို့ဖြင့်၊
 အဂတော၊ လားခြင်းရှိတော်မူ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ တထာဂတဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြစ်ခြင်း
 ဖြင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သနည်း၊ စ၊ ဆက်
 ချ်ဆိုပြီးအံ့၊ တထာဂတဘာဝေနာတိ၊ တထာဂတဘာဝေန ဟူသည်ကား၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘဝေန၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိတာ
 ယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ယဿ၊ အကြင်တရား၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ သေသေသတထာဂတော၊ ထိုတထာဂတသည်၊ ကောပန၊
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာဖြစ် တည်း၊
 သဒ္ဓဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိ
 ဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သဒ္ဓဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း
 တရားဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ယုဂနန္ဒသမသ ဝိပဿနာဗလေန၊ အစုံဖွဲ့အပ်
 သောသမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနဝသေသကိလေသပက္ခံ၊
 အကြွင်းအကျန်မရှိသော ကိလေသာ အသင်းအပင်းကို၊ သမူဟနန္တေန၊
 နှုတ်သဖြင့်၊ သမုန္တေပဟာနဝသေန၊ သမုန္တေပဟာနံ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ရော်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 ဗလဓမ္မော၊ ဖိုလ်တရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ မဂ္ဂါနုဇ္ဈပံ၊ မဂ်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနဝသေန၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ
 ပဟာနံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 ဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မောပန၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား၊
 ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတော-ပညာယပဋိဝိဇ္ဇေါ၊ ပညာဖြင့်
 ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ သကလဝန ဂူပသမာယ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်
 တို့၏၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့
 သည်၊ တထာဂတောသမ္ဘိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊

၂၁

ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏၊ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိမဗုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်၊ သုတ္တဂေယျာဒိဝသေန၊ သုတ္တဂေယျစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိအာဒိ ပကာသန ဝနေသစ၊ ဖြစ်ခြင်း စသည်ကိုပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါ တို့၏ အာသယာဒိ အနုရူပံ၊ အလိုစသည် တို့အား လျော်စွာ၊ ပဝတ္တိတောစ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အမှာကမ္ဘိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂတော အဝဂတောပဝတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂတော၊ ဂတမည်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သား တော်တို့သည်၊ ဂတောအာဂတော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံး စုံလည်း ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကော၊ အရပ်ရပ်ကိုမြင်စွာနှိုင်းသော၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်၊ တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ ဓမ္မံနမဿာမ သုဝတ္တိဟောတူဟိ၊ တထာဂတံဒေဝမနုဿပူဇိတံဓမ္မံနမဿာသုဝတ္တိဟောတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တထာဂတံ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့် တပည့်သား တော်တို့သည် သိအပ် သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ် လူတို့သည် ပူဇော် အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္တိ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သော၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏တရား သည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည် တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယသံဃောပိ၊ အရိယသံဃာသည်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တဟိတာယစ၊ မိမိ၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ လည်း ကောင်း၊ ပရုဟိတာယစ၊ သူတပါးတို့၏အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊

ပဋိပန္နဟိ၊ ကျင့်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဝိသုန္ဓံ၊ အလွန်အထူး စင်ကြယ် သော၊
 ပုဗ္ဗဘာဂသမထဝိပဿနာပဋိပဒံ၊ ရှေးအကျိ၌ဖြစ်သောသမထဝိပဿနာ
 အကျင့်ကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ရှေးသွားပြု၍၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊
 ဂန္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ တံတံမဂ္ဂံ၊ထိုထိုမဂ်သို့၊ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ဂတော၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ဒိ
 နယော၊ သစ္စပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသောနည်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာစ၊ သိတတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ဂဇနတောစ၊ ဆို
 တတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏၊
 တေန၊ထိုကြောင့်၊ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်၊ တထာဂ
 တံဒေဝမနုဿပူဇိတံသံဃံနမဿာမသုဝတ္ထိ ဟောတူတိ၊ တထာဂတံဒေ
 ဝမနုဿပူဇိတံ သံဃံနမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတု ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တထာဂတံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ဟောတတ်သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
 နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်သော၊ သံဃံ၊သံဃာတော်ကို၊ နမဿာမ၊ရှိခိုး
 ကုန်၏၊ ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သာဝကဘူတော၊
 တပည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုအရိယသံဃာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
 မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တထာဂတတာဝေန၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်၏၊
 ဣဒမ္ပိစ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားသည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊တထာဂတဘာဝဒီပနေ၊တထာဂတအဖြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ မုခမတ္တ
 မေဝ၊ အမြွက်မျှ သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗာ ကာရေနပန၊ အလုံးစုံသောအ
 ကြောင်းဖြင့်ကား၊ တထာဂတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတစ်ပါးသည်သာလျှင်၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားတစ်ပါး၏၊ တထာဂတဘာဝံ၊တထာဂတ
 ၏အဖြစ်ကို၊ဝဏ္ဏေယျ၊ဖွင့်ဆိုနိုင်ရာ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဣဒံတထာဂတပဒံ၊
 ဤတထာဂတဟူသောပုဒ်သည်၊ မဟတ္ထံ၊များသောအနက်ရှိ၏၊ မဟာဂ
 တိကံ၊ကြီးသောအလားရှိ၏၊မဟာဝိသပံ၊ကျယ်သောအရာရှိ၏၊တဿ၊
 ယိုတထာဂတ ဟူသောပုဒ်၏၊ အပ္ပမာဒပဒသမိယ၊ အပ္ပမာဒဟူသော

ပုဒ်၏ကဲ့သို့၊ တေဝိဋ္ဌကတ္တိ၊ ဝိဋ္ဌကတ်သုံးဝံလည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ တရား
စကားတော်ကို။ ယုတ္တိတော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အတ္တိဘဝေန၊ ရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဟ ရန္တော၊ ဆောင်သော၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိဇ္ဈေး၊ အကြောင်းအရာ မဟုတ်သည်၌၊ ပက္ခန္ဓောတိ၊ သက်
ဝင်၍ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ တတ္ထ၊ ထိုတထာဂတဟူသောပုဒ်၌၊ ဧတံ
ဤဆိုသတ္တံ၊ သောစကားကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။

(၁) လောကော၊ လောက၌၊ ဝုရိမားရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနော၊
မြတ်သော သိသက္ခန္ဓစသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်ပုံး ရှာဖွေ ကုန်
သော၊ မုနယော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊
အလုံးစုံသော တရားကိုသိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတာယဿ၊ ရောက်
ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံသက္ခမုနိပိ၊ ဤငါတို့၏သာကီဝင်
မင်းဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊ အလုံးစုံ
သောတရားကို သိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက် တော်မူ၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။

☞ (၂) ဝုရာတနာ၊ ရှေးကာလ၌ပွင့်တော်မူကုန်သော၊ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူကုန်သောဘုရားရှင်တို့သည်၊ သမာဓိဉာဏေဟိ၊ သမာဓိ
ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ ကာမာဒိမလေ၊ ကာမအစရှိသောအညစ်အကြေးတို့
ကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်တော်မူ
ကုန်၍၊ ဂတာယဿ၊ လာတော်မူကုန် သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇု
တိန္ဒရော၊ တောက်ပသော တန်ခိုးတော်ကို ဆောင်တော်မူသော၊ သက္ခ
မုနိ၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊
လာတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ ဂတော၊ တထာဂတ ဟူ၍၊
မတော၊ သိအပ်၏ ။

(၃) အယံဇိနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယမ္ဘူဉာဏေန၊ သယမ္ဘူ
ဉာဏ်ဖြင့်၊ တထဉ္စ၊ မှန်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓေတာယတနာဒိလက္ခဏံ၊
ဓေတ်အာယတန စသောမှတ်သွယ်ကို၊ သဘာဝ သာမညပိဘာဂ ဘေဒ
တော၊ သဘော သာမညကို ဝေတန်သော အပြားအားဖြင့်၊ အာဂတော၊
လာတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ခဝုရ်ဂေါ၊ သာကီဝင်မင်းတို့ထက်
မြတ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂ
တမည်၍ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။

(၄) သမန္တ ဓက္ခနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို မြင်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော၊ သစ္စာနိစ၊ သစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒပစ္စယဘာစ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ အနုညနေယျန၊ သူတပါးတို့မသိစေအပ်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့အတူလာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

(၅) အနုကဘောဒါသုဝိ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ ဝိဝိတ္ထဘောဒေ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအပြားရှိသော၊ ရူပါယဘနာဒဂေါစရေ၊ ရူပါရတနအစရှိသော အာရုံ၌၊ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒဿနံ၊ မြင်တော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တလောစနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

(၆) ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတောစယသ္မာကာရာဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ တထမေဝ၊ ကျင့်တော်မူတိုင်းအမှန်ကို သာလျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ တတ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်အား၊ အနုရူပံ၊ လျော်စွာ၊ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဂုဏဟိ၊ သိလသမာဓိစသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဘိသုယျ၊ ဗွမ်းမိုးတော်မူ၍၊ အရိယတိပဓတ္တတိ၊ ဖြစ်တော်မူတတ်၏၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ လောကနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

(၇) နာထော၊ လူသုံးဦးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟထာယ၊ မှန်သော၊ ပရိညာယ၊ ပရိညာဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဝေဒိ၊ သိတော်မူပြီ၊ လောကံလောကဿ၊ လောက၏၊ ပဘဝံ၊ အမှန်ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာကို၊ အတိတ္တမိ၊ လွန်မြောက်တော်မူပြီ၊ နိဗ္ဗုတိစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ပစ္စက္ခတိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဂတောစ၊ ရောက်လည်းရောက်တော်မူ၏၊ အရိယမဂ္ဂဉ္စ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်

ပါးမြတ်တရားသို့လည်း။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ၊

(၈) တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နာထော၊ သတ္တဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအာ ဖြင့်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ တထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော၊ ပနိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အဘိသမ္ဘောမိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဂတော၊ ကောင်းစွာလာရောက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝခပ်သိမ်းသောကာလ၌၊ တထာယ၊ မဖောက်မပြန်သော၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်လည်း။ ဂတော၊ လောက၏အစီးအပွားကိုကျင့်တော်မူ၏၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ၊

☞ (၉) အယံဇိနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထာသဘာဝံ၊ အကြင်သို့သောသဘောအားလျော်စွာ၊ ဝိသယာဝဗောဓတော၊ အာရုံကိုသိသောအားဖြင့်၊ တထာနိ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သော၊ ဉာဏာနိ၊ ဉာဏ်တော်တို့သို့၊ အာဂတော၊ လာရောက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာစ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူလည်း၊ တဒတ္ထသမ္ဘာဒနတော၊ ထို၏အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊ တထာ၊ မဖောက်မပြန်သော၊ အဘိဇာတိပ္ပာသုတိ၊ အဘိဇာတိ အစရှိသည်သို့၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့ အတူ၊ ဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ၊

(၁၀) ပုရိမကာ၊ ရှေး၌ပွင့်တော်မူကုန်သော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာယေနပကာရေန၊ အကြင်သီလသမာဓိ စသောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိခေါ၊ ပြားကုန်ထူးကုန်သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တထာတေနပကာရေန၊ ထိုသီလသမာဓိ စသောအပြားဖြင့်၊ အယံအဂ္ဂပုဂ္ဂလောဝိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသောဂေါတမဘုရားသည်လည်း၊ ဝိခေါ၊ ထူးပြားတော်မူသည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောအဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောငါတို့ဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ အကြင်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ရူပိ၊ အလိုတော်

သည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်ဖြင့်၊ ပဝတ္ထဝါစာတနု
ဝိတ္တဘာဝတော၊ ဖြစ်သောစကား၊ ဘိုယံစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သော
အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ။

(၁၁) နာထဿ၊ လူနတ်တို့၏ကိုးကွပ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ တဝန္တ
ဒဿိနော၊ တဝ၏အဆုံးဘို့ ဖြစ်တော်မူသော၊ တဿ ဘဂဝတော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုရေ၊ ရှေးပါရမီဖြည့်
သောကာလ၌၊ တထေဟိ၊ မဖောက် မပြန်သော ပါရမီဉာဏ် တော်တို့
ကြောင့်။ ဗောဓိသမ္ဘာရဝိပက္ခတော၊ ဗောဓိသမ္ဘာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
အားဖြင့်၊ ဂတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တထေဟိ၊
အရိယမဂ်ဉာဏ် တို့ကြောင့်၊ သံသာရဂတမ္ဘိ၊ သံသာရာ၌ဖြစ်ခြင်းသည်
လည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂါ၊ ဖြစ်ခြင်းကင်းတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

(၁၂) ပဟာတဗ္ဗမလံ၊ ပယ်အပ်သောအညစ်အကြေးကို၊ ယထာယေန
ယေနပဟာနေန၊ အကြင်အကြင်သို့သောပဟာန်ဖြင့်၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်
၏၊ တထာဂတေနတေနပဟာနေန၊ ထိုထိုသို့သောပဟာန်ဖြင့်၊ မဟေသိနော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဓမ္မဝရော၊ မြတ်သောတရားတော်သည်၊ ဂတော၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပဟာတဗ္ဗမလံ၊ ပယ်အပ်သောအညစ်အကြေးကို၊ ယထာ
ယေနယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အကြင်သို့သောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊
တထာဂတေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘု
ရားအား၊ အရိယဂဏောဝိ၊ မြတ်သော အပေါင်းသည်လည်း၊ ဂတော၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုသို့မြတ်သောတရားမြတ်သောအပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဘိ
ဘာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနာယကော၊ လူသုံးဦးကိုထူး
သောနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂ
တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အရဟန္တံ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထ၊ အရဟန္တံ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ ဟူသောဤ
ပါဠိ၌၊ အရဟတိပဒဿ၊ အရဟဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဘောဠာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်သာ လျှင်တည်း။ ။
သမ္ဗာ၊ မဖောက်မပြန်၊ သာမဗ္ဗေ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊

အလုံးစုံသော၊ နေယျံနာမ၊ သိအပ်သော တရားမည်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿသဗ္ဗဿဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားကိုလည်း၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဝိပရိတတော၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အဘိ သဗ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ပရောပဒေသရဟိတဿ၊ သူတပါးတို့ညွှန်ခြင်းမှကင်းသော၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာဝပောနေ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိခြင်း၌၊ သမတ္ထဿ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ အာကင်္ခါပမ္ဘိဗဒ္ဓဝုတ္တိနေ၊ အလိုတော်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်လေ့ရှိသော၊ အနာဝ ရဏသင်္ခါတဿ၊ အနာဝရဏဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အဿ သဗ္ဗညုတ ဉာဏဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဓိဂမော၊ ရခြင်းကို၊ ဒသသိတော၊ ပြအပ်၏။ ။

နန္တစ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ အနာဝရဏံ၊ အနာဝရဏဉာဏ်သည်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသာတည်း၊ အညထာ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်မှ မပြားသောအားဖြင့် ယူသည်ရှိသော်၊ ဆအသာဝာရဏာနိဉာဏာနိဗ္ဗညာဏာနိတိဝစနံ၊ ဆအသာဝာရဏာနိဉာဏာနိဗ္ဗညာဏာနိဟူသောစကားသည်၊ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စေဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ နဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝိသယပဝုတ္တိတေဒဝသေန၊ အာရုံ၌ ဖြစ်သော အပြား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညေဟိ၊ တပါးသော ဉာဏ်တော်ရှိနှင့်၊ အသာဝာရဏဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧကေသေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံညာဏံ၊ ထိုညာဏ်ကို၊ အနုသေသသင်္ခါတာသင်္ခါတသဗ္ဗုတိဓမ္မဝိသယတာယ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော သင်္ခါတတရား အသင်္ခါတတရားသဗ္ဗုတိတရားလျှင် အာရုံ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏန္တိ စ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ အာဝရဏာဘာဝတော၊ ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိသင်္ဂီစာရံ၊ ကပ်ငြိခြင်းရှုရှားခြင်းကင်း၍ဖြစ်သည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အနာဝရဉာဏန္တိ စ၊ အနာဝရဉာဏ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်

မူသံနည်း၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌၊ သဗ္ဗသင်္ခတံ၊ သင်္ခတံအနဝသေသံ၊ ဇာနာတိတိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ တတ္ထာဝရဏံ၊ နတ္ထိတိ၊ အနာဝရဏန္တိ၊ အာဒိ၊ သဗ္ဗသင်္ခတာသင်္ခတံ၊ အနဝသေသံ၊ ဇာနာတိတိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ တတ္ထာဝရဏံ၊ နတ္ထိတိ၊ အနာဝရဏညာဏံ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သံဗ္ဗသင်္ခတာသင်္ခတံ၊ အလုံးစုံသင်္ခတာသင်္ခတဟုဆိုအပ်သော၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောတရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံသင်္ခတာသင်္ခတတရားကိုအကြွင်းအကျန်မရှိသိရာ၌၊ အာဝရဏံ၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဝရဏံ၊ အနာဝရဏညာဏံမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောညာဏ်တို့၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဘေးဒါ၊ ပြားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိန္ဒြိယအလိုရှိအပ်၏။ အညတေ၊ ဤမှတပါးပြား၏ဟုယူခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏညာဏာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံအနာဝရဏညာဏ်တို့၏။ သာဓာရဏတာဝစ၊ ဆက်ဆံသည်၏။ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗဓမ္မာရမ္မဏတာဝစ၊ သဗ္ဗဓမ္မာရမ္မဏ မဟုတ်သည်၏။ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇေပချ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်တော်အား၊ အနုမတ္တမ္ပိ၊ အနုရုဗ္ဗ လည်း၊ အာဝရဏံ၊ အပိတ်အပင်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အနာဝရဏညာဏဿစ၊ အနာဝရဏညာဏ်၏လည်း၊ အသဗ္ဗဓမ္မာရမ္မဏတာဝစ၊ အလုံးစုံသောတရားလျှင်အာရုံမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟတ္ထ၊ အကြင်အလုံးစုံသောတရားလျှင်အာရုံရှိရာ၌၊ တံ၊ ထိုအနာဝရဏညာဏ်သည်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထာဝရဏသဗ္ဗဝတော၊ ထိုသဗ္ဗဓမ္မာရမ္မဏ၌ပိတ်ပင်ခြင်းသဘော၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အနာဝရဏဘာဝေါယေဝ၊ အနာဝရဏ၏အဖြစ်သည် သာလျှင်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရား၊ အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အနာဝရဏံ၊ အနာဝရဏ ဥာဏ်သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်မှ၊ အညမေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အနုဟတဂုတ္တိတာယ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏမေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနာဝရဏညာဏန္တိ၊ အနာ

ဝရဏဉာဏ်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသေဝ၊ ထိုသဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိကမေန၊ ရခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သဗ္ဗညုတိ၊ သဗ္ဗညုဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဝိဒုတိ၊ သဗ္ဗဝိဒုဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆို
 အပ်၏။ သင်္ကယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာဝပောစတော၊ ခင်သိမ်း
 သောတရားတို့ကိုသိခြင်းကြောင့်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ်၊ တထာစတတောဇေ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါပါပို့တော်၌၊ ဝိမောက္ခန္တိ
 ကမေတံဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တနံဗောဓိယာမူလေသဟ သဗ္ဗညုတညာဏဿ
 ပဋိလာဘာသန္တိကာပညတ္တိယဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဝိမောက္ခန္တိကမေတံဗုဒ္ဓါနံဘ
 ဂဝန္တနံဗောဓိယာမူလေ သဟသဗ္ဗညုတညာဏဿ ပဋိလာဘာသန္တိ
 ကာပညတ္တိယဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ ဂုဏ်၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေး
 ပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိ
 ပင်၏၊ မူလေ၊ အနီး၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ပဋိလာ
 ဘာ၊ ရသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သန္တိကာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ
 တိ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော၊ ယဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓိယာအယံပညတ္တိ၊ အကြင်ပညတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤပညတ်သည်၊ ဝိမောက္ခန္တိကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လျှင်အဆုံးရှိ၏၊
 တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗဓမ္မာဝပောစသမဓိကမေန၊ ခင်သိမ်း
 သောတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို
 ရခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊
 အနဝ သေသဓမ္မေ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသော တရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇိတုံ၊
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧတ္ထေဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဌတွာ၊ တန်ရပ်၍၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုလာရာသနည်း၊
 ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ဣဒံဉာဏံ၊ ဤသဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ သင်္ကယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသို့၊ အလုံးစုံသော၊
 ဝိသယေ၊ အစုံ၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကမေန၊
 အစဉ်အားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤစောဒနာ စကား၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကိဉ္စ၊ မိုးစဉ်းသော စကားကို၊
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာဝယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ စောဒနာ၊
 စောဒနာခြင်းသည်၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသေး၏၊ တာဝတတ္တကာ၊ ထိုမျှ

လောကီသော၊ အဝသိဋ္ဌစောဒနံ၊ ကြွင်းကျန်သောစောဒနာကို၊ ဖြူထိုးဆို
ပါဦးလော၊ ယမိးအကယ်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သင်္ကယေဝ၊ တကြိမ်
သာလျှင်၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိသယော၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ငြား
အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ဟူသော်၊ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်အဇ္ဈတ္တ
ဗဟိဒ္ဓါဒိဘေဒဟိန္နာနံ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဝသော
အပြားအားဖြင့်ပြားကုန်သော၊ သင်္ခတာသင်္ခတ သဗ္ဗုတိဓမ္မာနုဉ္ဇေဝ၊ သင်္ခ
တအသင်္ခတ သဗ္ဗုတိတရားတို့၏ သာလျှင်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊
ဥပဋ္ဌာနေ၊ တင်ရာ၌၊ နုရုတော၊ ဝေးသောအရပ်မှ၊ စိတ္တပဋိ၊ ပန်းချီပုဆိုးကို၊
ပေက္ခန္တသမ္ပိယ၊ ရှုသော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဝိဘာဒဂန၊ ခွဲခြမ်းဝေစာန်
သောအားဖြင့်၊ အဝဗောဓော၊ သိခြင်းသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တထာဝ
သတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ဟူသော်၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာ
ဟူ၍၊ ဝိပဿန္တာနံ၊ ရှုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အနတ္တာကာရေနဝိယ၊ အ
နတ္တာကာရကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဓမ္မာ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့သည်၊ အနိရုပိတ
ရူပေန၊ အနိရုပိတရူပဖြင့်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏသား
ဥာဏံဟော်၏၊ ဝိသယာ၊ အာရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာပစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ယေဝိ၊ အကြင်ဆရာတို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား
ရှင်တို့၏၊ ဌိတလက္ခဏာဝိသယံ၊ တည်သော လက္ခဏာရှိသော အာရုံကို၊
ဝိကပ္ပရဟိတံ၊ ကြံစည်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ သဗ္ဗ
ဥပယူဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပယူဓမ္မတို့၌၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့ကို၊ သဗ္ဗဝိဒူတိ၊
သဗ္ဗဝိဒူဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ ဝုတ္တန္တေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝေဉ္ဇကတွာ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်၊ စရံသမာဟိတော နာဂေါ တိဋ္ဌန္တောဝိသမာဟိ
တောတိ၊ စရံသမာဟိတော နာဂေါတိဋ္ဌန္တောဝိ သမာဟိတော ဟူသော၊
ဣဒမ္ပိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဝစနမ္ပိ၊ စကား
သည်လည်း၊ ဝုတ္တ ဒေါသာနာတိဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်ကိုမလွန်
နိုင်၊ ပြီတ လက္ခဏာရမ္ပဏတာယဝ၊ တည်သော လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အတိတာနာဂတသဗ္ဗုတိဓမ္မာနံ၊ အတိတ်
အနာဂတ်သဗ္ဗုတိတရားတို့၏၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုတရားတို့၏ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ဧကဒေသ ဝိသယမေဝ၊ တစိတ်သောအာရုံ ရှိသည်သာလျှင်၊
တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ

၁၃၆

၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ကယော၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ နယုတ္တတိ မသင့်၊ ။

ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ အထပဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ နယုတ္တတိ၊ မသင့်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇာတိဘူမိသဘာဝံ၊ ဝိဝေသနစ၊ ဇာတိဘူမိသဘာဝစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိသာဒေသကာလာဒိဝေသနစ၊ ဒိသာဒေသကာလစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနေကတောဒတိန္ဒေ၊ တပါးမကများသောအပြားအားဖြင့်ပြားသော၊ ဥေယျ၊ သိအပ်သိစရာဖြစ်သော တရားကို၊ ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂယမာနေ၊ ယူအပ်သည် ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသိအပ် သိစရာဖြစ်သောတရားကို၊ အနဝေသသပဋိဝေဝေ၊ အကြွင်းမရှိထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်၊ နသန္တံ၊ မဖြစ်သင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥေယျဿ၊ ဥေယျတရား၏၊ အပရိယန္တိတာဝတော၊ အပိုင်းအခြား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယေပန၊ အကြင် ဆရာတို့သည်ကား၊ အတ္တဿ၊ အနက်ကို၊ အဝိသံဝါဒနတော၊ မချွတ်ယွင်း စေသောအားဖြင့်၊ ဥေယျဿ၊ ဥေယျတရား၏၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်စိတ်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေသေဝိ၊ ကြွင်းသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဇေတိ၊ ဤသို့ပင်တည်းဟု၊ အဓိမုစ္စတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဝဝတ္ထာပနေ၊ မှတ်သဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူ၏၊ တဉ္စဥာဏံ၊ ထိုဥာဏ်သည်လည်း၊ နအနုမာနိကံ၊ မျက်ရမ်းဆ၍သိသည်မဟုတ်၊ သံသယာဘာဝတော၊ ယုံမှားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သံသယာနုဗန္ဓံ၊ ယုံမှားခြင်းသည်အစဉ် ဖွဲ့အပ်သောဥာဏ်ကို၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အနုမာနဥာဏန္တိ၊ အနုမာနဥာဏ်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုဆရာတို့၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တဿ၊ အနက်ကို၊ အပစ္စက္ခဘာဝေ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဝိသံဝါဒနေန၊ မချွတ်မယွင်းစေသဖြင့်၊ ဥေယျဿ၊ ဥေယျတရား၏၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်စိတ်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေသေဝိ ကြွင်းသော တရား ၌လည်း၊ ဇေတိ၊ ဤသို့ပင် တည်းဟု၊ အဓိမုစ္စတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဝဝတ္ထာပနဿ၊ မှတ်စေခြင်း၏၊ အသန္တံ၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်

တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်ဥယျာဓဗ္ဗသည်။ သေသံ၊ ကြွင်း၏၊
တံ၊ ထိုဥယျာဓဗ္ဗသည်။ အပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်မဟုတ်၊ အထ၊ အကယ်၍၊
တမ္ပိ၊ ထိုဥယျာဓဗ္ဗကိုလည်း။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ပြီအံ့၊ တဿ၊ ထိုဥယျာ
ဓဗ္ဗ၏၊ သေသဘာဝေါပန၊ ကြွင်းသည်၏အဖြစ်သည်ကား၊ နသိယာ၊ မဖြစ်
ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စောဒနာခြင်းတည်း။ ၊

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်း
မဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အဝိသယဘဝနာဘဝ
တော၊ အရာမဟုတ်သည်၌ပြေးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊
ဖုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယောဘိက္ခဝေ(ပ)ဘာဂီ
အဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓဝိသယောဘိက္ခဝေ(ပ)ဘာဂီအဿဟူသော၊ ဇေတံစရံ၊
ဤစကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဘာဝတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗုဒ္ဓဝိသ
ယောဘုရား၏အရာကို၊ အဝိန္ဒေယော၊ မကြံစည်အပ်၊ နဝိန္ဒေတဗ္ဗော၊
မကြံစည်ကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိန္ဒေယျ၊ ကြံစည်ငြားအံ့သော၊
ထိုသူသည်။ ဥဗ္ဗာဒဿ၊ ရှုခြင်း၏၊ ဝိဇာတဿ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဘာဂီ၊
အလိုရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ၊ ဣဒံပန၊ ဤဆိုသကဲ့သို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အရာ၌၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ယံကိစ္ဆံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
သကလံဝါ၊ အလုံးစုံကိုလည်းကောင်း၊ ဧကဒေသောဝါ၊ တစ်တစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတရား၌၊ အပဋိ
ဟတဂုတ္တိတာယ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စက္ခ
တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဥာတံ၊ ဥာဏ်တော်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝိက္ခပါတာဝတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စသမာဒါနဉ္စ၊
အမြဲဆောက်တည်ခြင်းသည်လည်း။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊
ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓဗ္ဗ၏၊
အဝိသယဘဝေ၊ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားဥာဏ်တော်၏၊ အာကင်္ခပဋိဗဒ္ဓဂုတ္တိတာ၊ အလို
တော်နှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဧကန္တေ
နေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သာ၊ ထိုအလိုတော်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာ
လေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဝဇ္ဇနပ

မိုးဗဒ္ဓါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ အာကဏ်ပမိုးဗဒ္ဓါ၊ အလိုနှင့် စပ်ကုန်၏။
မနုဿိကာရပမိုးဗဒ္ဓါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ ဗိတ္တုပ္ပါဒပမိုးဗဒ္ဓါ၊ စိတ်နှင့်
စပ်ကုန်၏။ အုတ်၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း။
အတိတာနာဂတ ဝိသယမ္ပိ၊ အတိတ်အနာဂတ်လျှင် အာရုံရှိသည်ဖြစ်
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်သည်။ အနုမာ
နာဂမနတက္ကဝဟဏဝိရဟိတက္ကာ၊ ဆ၍သိခြင်းကြံ၍ယူခြင်းမှကင်းသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စက္ခမေဝ၊ မျက်မှောက်သာလျှင်တည်း။ ။

နန္တစစောဒေဝိ၊ စောဒနာဦးအုံး၊ ဇေတသိဗ္ဗိပက္ခေ၊ ဤအဖို့၌လည်း။ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ အုတ္တိတံ၊ အလိုရှိ
အပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သကံမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ သကလဝိသယ
တာယ၊ အလုံးစုံသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိရူပိတရူပေန၊
အနိရူပိတရုပ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်
သည်၊ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အုတ်၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တဒေါသာနာတိဝတ္တိယေ
ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအဖြစ်ကိုမလွန်နိုင်သည်သာတည်း။ အုတ်၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ န၊ မစောဒနာသင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿ၊ ထိုဥာဏ်တော်၏၊ ဝိသောဓိတက္ကာ၊ သုတ်
သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သော၊ ထိုအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဝိသယော
အဝိန္ဒေယျောတိ၊ အုတ်၊ မိနာပါဌေန၊ ဗုဒ္ဓဝိသယောအဝိန္ဒေယျောဟူသော ဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိသောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအ
ရာအားဖြင့်၊ အတ္တ၊ အနက်ကို၊ ဂယမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စုရေနေ
ဥာဏသမဝုတ္တိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ဥာဏ်နှင့်ဘုရားဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တောနံ၊
ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်တော်၏၊ အဝိန္ဒေယျတာ၊ မကြံစဉ်အပ်
သည်၏အဖြစ်သည်။ နုသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သကလဓမ္မာ
ရမ္မဏမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောတရားလျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထို
ဥာဏ်တော်သည်။ ဧကဓမ္မာရမ္မဏံဝိယ၊ တခုသောတရားလျှင်အာရုံရှိသ
ကဲ့သို့၊ သုဝုတ္တံ၊ ပိတေယေဝ၊ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အုတ်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ။
ယာဝတ္တကံ၊ အကြင်မျှသောကံ၊ ဥေယျံ၊ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာ
ဝတ္တကံ၊ ထိုမျှသောကံ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝတ္တကံ၊

၁၃၇

ဒေကြင်မျှလောက်၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဥေယျံ၊ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥေယျပရိယန္တိကံ၊ ဥေယျတရားလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥာဏပရိယန္တိကံ၊ ဥာဏံအဆုံးရှိသော၊ ဥေယျံ၊ ဥေယျတရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ ဤအရာ၌၊ အဗန္ဓေယျံ၊ မကြံစည်အပ်သောအရာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်းလည်းကောင်း၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီးလည်းကောင်း၊ သကိံ၊ တကြိမ်လည်းကောင်း၊ ကမေနစ၊ အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြာနုရူပံ၊ အလိုတော်အားလျော်စွာ၊ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်၊ သာမံ၊ ဘိဝံတော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္ထေ၊ သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ ။

ဒွေဝိတက္ကသုတ်၊ ဒွေဝိတက္ကသုတ်သည်ကား၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ သမ္မာဝိတက္ကသုတ်၊ ကောင်းသောအကြံတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဧတေန၊ ဤတရားသဘောဖြင့်၊ ဝိတက္ကန္တံ၊ ကြံတတ်ကုန်၏။ ဣတိဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက္ကမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဣတိဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက္ကမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတက္ကနမေဝ၊ ကြံစည်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက္ကမည်၏။ သွာယံသော၊ အယံဝိတက္ကော၊ ထိုဝိတက်သည်၊ အာရမ္မဏာ၊ အာရမ္မဏပနုဿက္ခဏော၊ အာရုံသို့ရှေးရှုတင်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်၏။ အာဟနနပရိယာဟနနရသော၊ အာရုံကို အစမှခေါက်ခြင်း၊ ရှေးရှုခေါက်ခြင်းထက် ဝန်းကျင်ခေါက်ခြင်းလှည့်လည်၍ခေါက်ခြင်းပြန်ထွန်၍ ခေါက်ခြင်းကိုစွဲရှိ၏။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်ကို၊ အာနယနပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းငင်ဆွဲခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိသယတေဇေန၊ အာရုံ၏အပြားအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ နိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒွေဝိတက္ကသုတ်၊ ဒွေဝိတက္ကသုတ်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ သမုဒါစရန္တိတိ၊ သမုဒါစရန္တိဟူသည်ကား၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာလည်း၊ ဥဒ္ဓမ္မန္တံ၊ အထက်အထက်၌၊ မရိယံ၊ ဒါယ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ စရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယယာကဏှော၊ ဤအာရမ္မဏာသည်၊ မရိယာဒတ္တော၊ ပိုင်းခြားခြင်းအနက်ရှိ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေန။

ပိုင်းခြားခြင်းအနက်ရှိသောအာအက္ခရာနှင့်၊ ယောဂေန၊ ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊
 တထာဂတ်အရဟန္တံ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓန္တိဣဒံ၊ တထာဂတ် အရဟန္တံ သမ္ဗု
 သမ္ဗုဒ္ဓံဟူသောဤစကားသည်၊ သာမိအတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝ
 စနံ၊ ဣတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗု
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော၊ တထာဂ
 တဿ၊ လာခြင်းကောင်းသောမြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။
 ဝိသယော၊ အာရုံ၌၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ သမ္မာဝ၊ ကောင်းစွာလည်း၊ အည
 မညံ၊ အချင်းချင်း၊ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ အနုဘိက္ခုမန္တာ၊ မလွန်ကုန်
 တဲ။ ဥဒ္ဓမုဒ္ဓံ၊ အထက်အတက်၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊
 စရန္တိပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။

နောသံ၊ ထိုဝိတက်တို့၏။ ဝိသယော၊ အာရုံသည်။ ကောပန၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြားတို့သည်။ ကာ၊ အဘယ်
 တို့နည်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ အနုဘိက္ခု
 မိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊ တေ၊ ထိုဝိတက်တို့သည်။ ဥဒ္ဓမုဒ္ဓံ၊ အထက်အတက်၌၊
 ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သ
 နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာ
 ရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ခေမဝိတက္ကော၊ ခေမဝိ
 တက် လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေက ဝိတက္ကော၊ ပဝိဝေက ဝိတက်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဝိတက္ကာယေဝ၊ ဤဝိတက်တို့သာလျှင်တည်း၊
 တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ခေမဝိတက္ကော၊ ခေမဝိတက်ကို၊ တာဝံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ကရုဏာ
 သမ္ဗု ယုတ္တော၊ ကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ လန္တတေ၊ ရအပ်၏။
 မေတ္တာမုဒိတာ သမ္ဗုယုတ္တောဝိ၊ မေတ္တာမုဒိတာနှင့် ယှဉ်သည်ကိုလည်း၊
 လန္တတေဝ၊ ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထို
 ခေမဝိတက်ကို၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိယာဝ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်
 ၏လည်းကောင်း၊ မေတ္တာဒိသမာပတ္တိယာဝ၊ မေတ္တာစသော သမာပတ်
 ၏လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမောစ၊ ရှေ့သွားဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုယုတ္တော
 စ၊ ယှဉ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိဟဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အဖို့တပါးကို
 ဆိုဦးအံ့၊ ပဝိဝေကဝိတက္ကော၊ ပဝိဝေကဝိတက်ကို၊ ဗလသမာပတ္တိယာဝ၊

မသသမာပတ်၏၊ ဂုဗ္ဗင်္ဂမောစ၊ ရှေ့သွားဟူ၍လည်းကောင်း။ သမ္ပယုတ္တော
 စ၊ ယှဉ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေဓိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရာဒိဝသေ
 နာမိ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရာစသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်လည်း။ လန္တတေဝ၊ ရအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်တို့၏။ သဝိတက္ကံကော
 ဝေတနံခြင်းနှင့်တကွသော၊ ဝိသယော၊ အရာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ကောသ္မိ၊ တခုသော။ သန္တာနေ၊ အစဉ်၌။ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ပဝတ္တ
 မာနာနဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ကုန်သော ဝိတက်တို့၏လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊
 သဝိသယသ္မိယေဝ၊ မိမိအာရုံ၌သာလျှင်။ စရဏတော၊ ကျက်စားခြင်း
 ကြောင့် မရိယာဒါနသင်္ကရေန၊ အပိုင်းအခြားရောက်သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တက္ကသုတ္တံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ခေမဝိတက္ကော၊ ခေမဝိတက်ကို၊ တဝဝတော၊
 ဖြတ်စွာ ဟုရေး၏။ ကရုဏောက္ကမနာဒိနာ၊ ကရုဏာ သက်တော်၊ မူခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိတာဝေဏဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ ပဝိဝေကဝိတက္ကော၊
 ပဝိဝေကဝိတက်ကို။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရာဒိနာ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရာစသည်ဖြင့်။ ဝိတာဝေ
 တဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ ဝိတာဝနာ၊ ထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ အယံလောကော၊ ဤလူအပေါင်း
 သည်၊ သန္တာပဇာတော၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲ
 သည်နှိပ်စက်အပ်၏။ ဣတိအေဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒိဟိ၊
 ရာဂမီးစသည်တို့ဖြင့်၊ လောကသန္တဝါသဿ၊ လောက၌နေသောသတ္တဝါ
 အပေါင်း၏။ အာဒိတ္တတာဒိအာကာရဓဿနေဟိ၊ တောက်လောင်သည်၏
 အဖြစ်စသောအခြင်းအရာကို မြင်တော်မူကုန်သဖြင့်၊ မဟာကရုဏာသ
 မာပတ္တိယာ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်၏။ ဂုဗ္ဗတာဂေဝိ၊ ရှေးအဖို့၌လည်း
 ကောင်း၊ သမာပတ္တိယဗ္ဗိ၊ သမာပတ်၌လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊
 ပဌမဈာန်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗဟုကေဟိ
 အာကာရေဟိပဿန္တာနံ (ပ) သက္ကေသု-မဟာကရုဏာတြိက္ခမတိတိ၊
 ဗဟုကေဟိအာကာရေဟိပဿန္တာနံ (ပ) သက္ကေသုမဟာကရုဏာတြိက္ခ
 မတိဟူသော၊ တော်၍စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်း
 အရာတို့ဖြင့်၊ ပဿန္တာနံ၊ ရှုတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ
 တော်မူကုန်သော၊ တဝဝန္တာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့
 ၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ တြိက္ခမတိ၊ သက်တော်မူ

၃

၏။ လောက သန္နိဝါသော၊ လောက၌နေသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊
 အာဒိတ္တော၊ ရာဂအစရှိသောမီးတို့ဖြင့်တောက်လောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဿန္တာနံ၊ ရှုတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူကုန်
 သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာ
 ကရုဏာ၊ များစွာ သနားတော်မူခြင်းသည်၊ ဩတ္တမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊
 ဥယျုတ္တော၊ များစွာ ကိစ္စတို့၌ အားထုတ်ခြင်းရှိ၏၊ ပယာတော၊ ဒိုမြင်း
 သေခြင်းတို့ဖြင့် ထိုမှ ဤမှသွားခြင်းငှါ အားထုတ်၏၊ ကုမဂ္ဂ ပဋိပန္နော၊
 မိစ္ဆာ အယူတည်းဟူသော ခရီးကောက်သို့သွား၏၊ လောကော၊ လူအ
 ပေါင်းသည်၊ အရဝေါ၊ မမြဲသည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိယတိ၊ ဆောင်၏၊ လောကော၊
 လူ အပေါင်းသည်၊ အတာဏော၊ အစောင့်အရှောက်မှကင်း၏၊ အနဘိဿ
 ရော၊ အစိုးရသော သူမရှိ၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အသကော၊
 မိမိဥစ္စာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
 စွန့်၏၊ ဂမနိယံ၊ သွားရာ၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဦနော၊ ယုတ်
 လျော့၏၊ အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ တဏှာဒါသော၊ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်
 ၏၊ လောက သန္နိဝါသော၊ လောက၌ နေသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊
 အတာဏော၊ မိမိမှတစ်ပါးစောင့်ရှောက်တတ်သောသူမရှိ၊ အလေဏော၊
 ပုန်းအောင်းရာမရှိ၊ အသရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ အသဇ္ဇော၊ တူတော၊
 ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊
 မျှော်လင့်၏၊ အဂ္ဂပဿန္တော၊ မငြိမ်သက်၊ လောက သန္နိဝါသော၊ လောက၌နေ
 သော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ သသလ္လော၊ မိမိ၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့
 ၏စူးဝင်သော ငြောင့်ရှိ၏၊ ဝုထုသလ္လေဟိ၊ များစွာသော ရာဂအစရှိသော
 ငြောင့်တို့ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးဝင်အပ်၏၊ အဝိဇ္ဇန္တကာရာဂရဏော၊ အဝိဇ္ဇာတည်း
 ဟူသော အဓိကံတိုက်ဖြင့်ပိတ်ပင်ဖုံးကွယ်၏၊ အန္တဘူတော၊ အဓိကံဖြစ်
 ၍ဖြစ်၏၊ ကိလေသပဉ္စရူပရိက္ခိတ္တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှောင့်အိမ်
 ဖြင့် ခြံရံအပ်၏၊ လောက သန္နိဝါသော၊ လောက၌ နေသော သတ္တဝါအ
 ပေါင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာ၌ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗဘူတော၊ အဝိဇ္ဇာ
 တည်းဟူသော ဥစ္စံတွင်း၌ ဖြစ်၏၊ ပရိယောနန္ဓေါ၊ မြေးရှက် အပ်သော၊
 တန္တာ ကုလက ဇာတော၊ ကြွက်တို့သည် ကိုက်ခဲအပ်သော ထွေးရှုပ်
 သောချည်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ကုလဂုဏ္ဍိကဇာတော၊ ထွေးရှုပ်သောပင့်ကူအိမ်
 ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ မုဉ္ဇပဗ္ဗဘူတော၊ ပြုဆံမြက်ပြန်းမြက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ အ
 ပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာ

ဖြစ်သော၊ ပိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာဖြစ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသာရာကို။
 နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ အဝိဇ္ဇာ ဝိသဒေါသပလိက္ကော၊ အဝိဇ္ဇာအဆိပ်
 တည်းဟူသောဒေါသဖြင့်လိမ်းကျံအပ်၏၊ ကိလေသကလထိဘူတော၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောညွန့်၌ နစ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ရာဂဒေါသမောဟ
 ဇဿတေ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသောအထုံးအဖွဲ့ဖြင့်ထုံးဖွဲ့
 အပ်၏၊ တဏှာသံဃာသုပဋိမုက္ကော၊ တဏှာတည်းဟူသောထုတ်လျှော့ဖြင့်
 စွပ်အပ်၏၊ တဏှာဇာလေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဩတ္တ
 တော၊ ဖုံးအုပ်အပ်၏၊ တဏှာသောတေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်
 သည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ မျှောအပ်၏၊ တဏှာသံယောဇနေန၊ တဏှာတည်းဟူသော
 သံယောဇနဖြင့်၊ သံယုက္ကော၊ ယဉ်အပ်၏၊ တဏှာနူသယေန၊ တဏှာတည်း
 ဟူသောအနုသယဖြင့်၊ အနုသဇဇော၊ ပျံ့သောကိုယ်ပိတ်ရှိ၏၊ တဏှာသန္တာ
 ပေန၊ တဏှာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်၏၊ တဏှာ
 ပရိဇ္ဇာဟေန၊ တဏှာဟူသောပူလောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိသုပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာပူလောင်
 ၏၊ ဒိဋ္ဌိသဃာသုပဋိမုက္ကော၊ မိစ္ဆာအယူဟုဆိုအပ်သောထုတ်လျှော့ဖြင့်စွပ်
 အပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိဇာလေန၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဩတ္တတော
 ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိသောတေန၊ မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောရေအယဉ်ဖြင့်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ မျှောအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနေန၊ မှားသောအယူတည်းဟူသော
 ဩိုးသည်၊ သံယုက္ကော၊ ထုပ်နှောင်ချည်တည်းဖွဲ့စည်းရစ်ပတ်ယဉ်စေအပ်
 ၏၊ ဒိဋ္ဌာနူသယေန၊ မှားသောအယူတည်းဟူသောအနုသယဖြင့်၊ အနုသ
 ဇဇော၊ ပျံ့သောကိုယ်ပိတ်ရှိ၏၊ ဒိဋ္ဌိသန္တာပေန၊ အယူမှားခြင်းတည်းဟူသော
 ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်၏၊ ဒိဋ္ဌိပရိဇ္ဇာဟေန၊ အယူမှားခြင်း
 တည်းဟူသောပူလောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိသုပ္ပတိ၊ ပြင်းစွာပူလောင်၏၊ ဇာတိ
 ယာ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းဖြင့်၊ အနုဂတော၊ အစဉ်လိုက်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
 ဖြင့်၊ အနုသဇဇော၊ ပျံ့သောကိုယ်ပိတ်ရှိ၏၊ ဗျာဓိနာ၊ ဗျားနာခြင်းဖြင့်၊ အတိ
 ဘူတော၊ အလွန်နှိပ်စက်အပ်၏၊ မရဇဇေန၊ သေခြင်းသည်၊ အဟ္တာဟတော၊
 နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ တဏှာယ၊ တဏှာ
 ဖြင့်၊ ဩဋ္ဌိတော၊ ထောင်အပ်၏၊ ဇရာပါကာရပရိက္ခိက္ကော၊ အိုခြင်းတည်း
 ဟူသောတံဘိုင်းဖြင့် ရစ်သိုင်းလှည့်ပိုက်အပ်၏၊ မစ္စုပါသပရိက္ခိက္ကော၊
 သေခြင်းဟူသောကျော့ကွင်းဖြင့် ဝန်းဝိုင်းအပ်၏၊ မဟာဗန္ဓနေန၊ ကြီးစွာ
 သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ရာဂဗန္ဓနေန၊ ရာဂဟူသောနှောင်
 ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဒေါသမောဟဗန္ဓနေန၊ ဒေါသတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းမော

ဟတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲအပ်၏။ မာရဒိဋ္ဌိကိလေသဒုက္ခရိ
 တဗန္ဓနေန၊ မာရ်တည်းဟူသောနှောင်ဖွဲခြင်းအယူမှားခြင်းတည်းဟူသော
 နှောင်ဖွဲခြင်းကိလေသဟူသောနှောင်ဖွဲခြင်းဒုစရိုက်တည်းဟူသောနှောင်
 ဖွဲခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲအပ်၏။ မဟာသမ္မာပဋိပန္နော၊ အလွန်ကြဉ်းမြောင်း
 စွာသောရာဂအစရှိသောစရီးခဲသို့သွားလျက်တည်၏။ မဟာပလိဗောဓေ
 န၊ ရာဂအစရှိသောကြီးစွာသောနှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊ ပလိဗုဒ္ဓေါ၊ နှိပ်စက်အပ်
 ၏။ မဟာပပါဒေ၊ ဂတိငါးပါးတည်းဟူသောကြီးစွာသောကမ်းပါးပြတ်
 ဌ၊ ပတိတော၊ ကျ၏။ မဟာကန္တာရပဋိပန္နော၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏစသော
 ကြီးစွာသောစရီးခဲသို့သွားလျက်တည်၏။ မဟာသံသရာပဋိပန္နော၊ မပြတ်
 သောခန္ဓာအစဉ်တည်းဟူသောကြီးစွာသောသံသရာဌသွားလျက်တည်၏။
 မဟာဝိဒုက္ခ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖြွင်းသောကြီးစွာ
 သောစရီးခဲဌ။ သုက္ခရိဝတ္တတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်လည်၍ဖြစ်၏။ မဟာပလိ
 ဝေ၊ ကြီးစွာသောကိလေသတည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်းဌ။ ပလိပန္နော၊

ထူးလည်းလျက်တည်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကဌနေသောသတ္တဝါ
 အပေါင်းသည်၊ အတ္တဟတော၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
 ၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကဌနေသောသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ရာ
 ဂဂိနာ၊ ရာဂမီးဖြင့်၊ ဒေါသဂိနာ၊ ဒေါသမီးဖြင့်၊ မောဟဂိနာ၊ မောဟမီးဖြင့်၊
 ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဖြင့်၊ ဇရာယ၊ ဒုခိုခြင်းဖြင့်၊ မရဏေန၊ သေခြင်း
 ဖြင့်၊ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဒေဝဟိ၊ ပိုကြွေခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒေါမနသေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ဥပါယာသေဟိ၊ သက်ကြီး ရှက်ငင် ပင်ပန်း ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊
 ပြောင်ပြောင်တောက်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊ လောကဌနေသော သတ္တ
 ဝါအပေါင်းသည်၊ ဥန္နိတကော၊ ဇာတိတည်းဟူသော လက်ဖြင့်မြဲမြံစွာ
 ကိုင်၍ ဇရာမရဏအစရှိသော ဘေးရန်ရှိရာသို့ ဆောင်တတ်၏။ အတာ
 ဇကော၊ စောင့်ရှောက် တတ်သောသူ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အမြီးဟညတီး
 ညှဉ်းပန်း၏၊ ပတ္တဒဏ္ဍော၊ ရောက်အပ်သော မင်းဒဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္တ
 ရော၊ ထိုမင်းဒဏ်အတိုင်းပြုရ၏။ ဝဇ္ဇဗန္ဓနဗန္ဓော၊ ရာဂအစရှိသော အပြစ်
 တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲခြင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲအပ်၏။ အာဇာတန ဗစ္စုပဋ္ဌိ
 တော၊ သူသေတို့၏စွန့်ရာအရပ်ကဲ့သို့ ရှေးရှုထင်၏။ လောကသန္နိဝါသော၊
 လောကဌနေသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်၊ အနာထေ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မရှိ၊ ပရမကာရုညတံ၊ အလွန်သနားစရာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။

ဒုက္ခာဝိတုဏ္ဏော၊ ဇာတိဒုက္ခအစရှိသော များစွာသော ဆင်ရဲတို့ဖြင့်အ
လွန်နှိပ်စက်၏၊ စိရေတ္တံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကလေး ပတ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇိတော၊
ဒုက္ခ အစရှိသည်တို့သည်နှိပ်စက်အပ်၏၊ နိစ္စဂမိတော၊ အမြဲမက်မော
အပ်၏၊ နိစ္စဝိပါယိတော၊ အမြဲတဏှာ အစရှိသည် တို့ဖြင့် မှတ်သိပ်၏၊
အန္ဓော၊ ကန်းသော ပညာမျက်စိရှိ၏၊ အစက္ခကော၊ ဆင်းရဲကိုပယ်တတ်
သော တရံတယောကံသောသူ၏ ပညာမျက်စိမရှိ၊ ဟတနေတ္ထော၊ မျက်
သောပညာမျက်စိရှိ၏၊ အပရိဏာယကော၊ ချမ်းသာကိုပြုတတ်သောတရံ
တယောကံသော ညွှန်ပြမည်သူ မရှိ၊ ဝိပဿ ပက္ခန္ဓော၊ အယူမှားခြင်း
တည်းဟူသောခရီးခဲသို့ပြေးသွား၏၊ အဉ္စသာပရေန္တေ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါတည်း
ဟူသောဖြောင့်သောခရီး၌ချော်ယွင်း၏၊ မဟောဏပက္ခန္ဓော၊ ကြီးစွာသော
ကာမောဓာ အစရှိသော လေးပါးသော ဩဇာသို့ပြေးဝင်တတ်၏၊ ဒွိဟိ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗိဂတောဟိ၊ သာသတနိဗ္ဗိဉ္စန္တေနိဗ္ဗိတို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိ
တော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုစ္စရိတောဟိ၊ ကာယဒုစ
ရိက် ဝစီဒုစရိက်မနောဒုစရိက်တို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဋိပန္နော၊ မှားသောအကျင့်ရှိ၏၊
စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်၊ ယောဇိတော၊
ယှဉ်အပ်၏၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂန္ဓေဟိ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောဂန္ဓ
တို့သည်၊ ဂန္ဓိတော၊ ထုံးဖွဲ့အပ်၏၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနေ
ဟိ၊ ဥပါဒါနိတို့သည်၊ ဥပါဒိယတိ၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းအပ်၏၊ ပဉ္စဂတိသမာ
ရုဇ္ဈော၊ ငါးပါးသောဂတိသို့အဖန်တလဲလဲတင်အပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ရုက္ခတိ၊ တပ်တတ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏေဟိ၊ နိဝရဏတို့ဖြင့်၊ ဩတ္တတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိဝါဒမူလေဟိ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဝိဝဒတိ၊ ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်ပြောဆိုတတ်၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး
ကုန်သော၊ ထဏှာကာယေဟိ၊ ထဏှာအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ရုက္ခတိ၊ တပ်တတ်
၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ နိဗ္ဗိဂတောဟိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သည်၊ ပရိ
ယုဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုသယေဟိ၊
အနုသယတို့ဖြင့်၊ အနုသဇေဝ၊ မျှသောကိုယ်စိတ်ရှိ၏၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ သံယောဇနေဟိ၊ သံယောဇဉ်တို့နှင့်သံယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊ သတ္တ
ဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ မုမာနေဟိ၊ မာန်တို့ဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတော၊ ထက်ကြွသော
ကိုယ်စိတ်ရှိ၏၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား
တို့ဖြင့်၊ သမ္ပရိဝတ္တတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် လည်၍ဖြစ်တတ်၏၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်

ပါးကုန်သော၊ မိစ္ဆတ္တေဟိ၊ မိစ္ဆတ္တတို့ဖြင့် နိဿတော။ ထိုမှဤမှဆောင်၏။
 အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပုရိသဒေါသေဟိ၊ ယောကျ်ား၏အပြစ်တို့ဖြင့်၊
 နုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အာစာတဝတ္ထုဟိ၊ အာစာ
 တဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အာစာတိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ နဝရိမမာနန၊ ကိုးပါး
 အပြားရှိသောမာနဖြင့်၊ ဥဏ္ဏတော၊ တက်ကြွသောကိုယ်စိတ်ရှိ၏၊ နဝဟိ၊
 ကိုးပါးကုန်သော၊ တဏှာမူလကေဟိ၊ တဏှာမူလကဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 ဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်တတ်၏၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ကိလေ
 သဝတ္ထုဟိ၊ ညစ်ညူးခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကိလိသတိ၊ ညစ်ညူး၏၊ ဒ
 သဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အာစာတဝတ္ထုဟိ၊ အာစာတဝတ္ထုတို့သည်၊
 အာစာတိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အကုသလ
 ကမ္မပထေဟိ၊ အကုသလကမ္မပထတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒသ
 ဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သံယောဇနေဟိ၊ သံယောဇဉ်တို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊
 ယှဉ်၏၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ မိစ္ဆတ္တေဟိ၊ မိစ္ဆတ္တတို့သည်၊ နိယျာ
 တော၊ ထိုမှဤမှဆောင်အပ်၏၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုလျှင်
 ဖြစ်ရာရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မှားသောအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
 ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုလျှင်ဖြစ်ရာရှိသော၊ အန္တဂ္ဂါဟိကာ
 ယ၊ အန္တဂ္ဂါဟိကဟုဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏၊ အဋ္ဌသဏတဏှာပပဇ္ဇေဟိ၊ တရားရှစ်ပါးသော တဏှာပပဇ္ဇ
 တရားတို့သည်၊ ပပဋ္ဌိတော၊ ချဲ့အပ်၏၊ လောကသန္နိဝါသော၊ လောက၌နေ
 သောသတ္တဝါးအပေါင်းသည်၊ နှိသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဂတေဟိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဿန္တာနံ၊ ရှုတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်သော၊ တဂ
 ဝန္တာနံ၊ တရားရှင်တို့၏၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ မဟာ
 ကရုဏာတော်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်သာ
 လျှင်၊ တိဇ္ဈော၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာမှကူးမြောက်သည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အတိဇ္ဈော၊ မကူးမြောက်
 သေး၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ မုတ္တော၊ ရာဂအစရှိသောအနှောင်အဖွဲ့မှ
 လွတ်ပြီးသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အ
 မုတ္တော၊ လွတ်သေး၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်
 မူသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အဒန္တော၊
 မယဉ်ကျေးသေး၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သန္တော၊ ပြင်သက်တော်

မူသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အသန္တော၊ မငြိမ်သက်သေး၊ အဟန္တ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ အသတ္တော၊ သက်သာရာကို ရသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အနသတ္တော၊ သက်သာရာကိုမရသေး၊ အဟန္တ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီးသည်၊ အမှီးဖြစ်ပြီး၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ မငြိမ်းသေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဇ္ဇော၊ သံသရာ တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာမှကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ တာရေတုံ၊ သူတ ပါးကိုကူးမြောက်စေခြင်းငှါ၊ မုတ္တော၊ ရာဂအစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မောစေတုံ၊ သူတပါးကို လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးပြီး သည်ဖြစ်၍၊ ဒမေတုံ၊ သူတပါးကို ယဉ်ကျေး စေခြင်းငှါ၊ သန္တော ငြိမ်သက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သမေတုံ၊ သူတပါးကိုငြိမ်သက်စေခြင်း ငှါ၊ အသတ္တော၊ သက်သာရာကိုရသည်ဖြစ်၍၊ အသေတုံ၊ သူတပါးကို သက်သာရာကိုရစေခြင်းငှါ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ ရှုတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သံဃာလေးပါးကိုသိ တော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာ၊ များစွာသောသနားတော်မူခြင်းသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက် တော်မူ၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာဏ္ဏမနံ၊ မေတ္တာသက်တော်မူခြင်းကို၊ ဝိဟာဝေတဗ္ဗံ၊ ထင်စွာပြုအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ကရုဏာဝိသယဿ၊ ကရု ဏာလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဥပသံဟဓန္တိ၊ အနီးသို့ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာပိ၊ မေတ္တာသည်လည်း၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤဝိတက္ကသုတ်၌၊ အဗျာပါဒအဝိ ဟိံ၊ သာဝိတက္ကော၊ အဗျာပါဒဝိတက်-အဝိဟိံ သာဝိတက်သည်၊ မေဝိ တက္ကော၊ မေဝိတက်မည်၏။

ပဝိဝေကဝိတက္ကောပန၊ ပဝိဝေကဝိတက်သည်ကား၊ နေက္ခမဝိတက္ကော ယေဝ၊ နေက္ခမဝိတက် သာလျှင်တည်း၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရေအရိယ ဝိဟာရေသု၊ ဒိဗ္ဗ ဝိဟာရ- အရိယ ဝိဟာရတို့၌၊ ဗုဒ္ဓဘာဂဿ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော၊ တဿပဌမဇ္ဈာနဿစ၊ ထိုပဌမဗျာနံ၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာယစ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း

ကိုးဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်္ဂါ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ဝလညနကဝသေန၊ သုံးဆောင်တော်မူသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဝိသတိကောဋိသတ သဟဿသင်္ခါ၊ ကုဋေနှစ်သန်း
 လေးသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ ယေတေသမာပတ္တိဝိဟာရာ၊ အကြင်သ
 မာပတ္တိဝိဟာရတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သမာပတ္တိဝိဟာ
 ရတို့၏၊ ဂုရေစရဏာဘာဝေန၊ ရှေ့သွား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊
 သမာဓိ စရိယာ နဂတံ၊ သမာဓိ၏ ကျက်စားခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော
 ဉာဏစရိယာနဂတံ၊ ဉာဏ်၏ကျက်စားခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ စတု
 ဝိသတိ ကောဋိသတ သဟဿ သမာပတ္တိပညာဒိ၊ ကုဋေ နှစ်သန်း လေး
 သိန်းသော သမာပတ္တိ ပညာ စသည်ကို လည်းကောင်း၊ မဟာဝဇီရဉာ
 တန္တိ၊ မဟာဝဇီရဉာဏ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုကုဋေနှစ်
 သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ္တိ ဝိဟာရတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ပဝိဝေက ဝိတက္ကဿ၊ ပဝိဝေကဝိ
 တက်၏၊ ဗဟုသံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အင်္ဂါ၊ အယဉ္ဇအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်း၊ မဟာသစ္စကသုတ္တေနပိ၊
 မဟာသစ္စကသုတ်ဖြင့်လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်္ဂါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုမဟာသစ္စကသုတ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောခေါ
 အဟံ(ပ)ဝိဟရာမိတိ၊ သောခေါအဟံ(ပ)ဝိဟရာမိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဂ္ဂိဝေဿနမည်သောသူ၏အနွယ်၊ သောခေါအ
 ဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်၊ ယေနသမာဓိနိမိတ္တေန၊ အကြင်ပဌမဈာန်စသောသ
 မာဓိ၏အာရုံဖြင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ ဖြစ်သောကာလရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဂုရိ
 မတ္ထိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ တတ္ထိံ၊ ယေဝသမာဓိနိမိတ္တေ၊ ထိုပဌမဈာန်စသောသ
 မာဓိ၏အာရုံ၌သာလျှင်၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ သမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သောကသိုဏ်း
 ၌သာလျှင်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သန္တိသီဒေမိ၊ ကောင်းစွာထား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤမဟာသစ္စက သုတ်ကို၊ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းကြီးဖြစ်သော၊
 ဂေါတမော၊ ဂေါတမသည်၊ အဘိဂ္ဂပေါ၊ အဆင်းလှ၏၊ ပါသာဒိကော၊
 ကြည်ညိုခွယ်ရှိ၏၊ သုဗ္ဗသိတံ၊ ကောင်းစွာထင်သော၊ ဒန္တာဝရဏံ၊ သွားဖုံး
 ရှိ၏၊ ဇိဝှ၊ သွာသည်၊ တနူကာ၊ ပါး၏၊ မရရံ၊ ချိုသာသော၊ ဝစနံ၊ စကားရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအလုံးစုံဖြင့်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ရဉ္ဇန္တော၊ တပ်စေလျက်၊ ဝိစရ
 တိမညေ၊ လှည့်ပတ်သွားလာယောင်တကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းကြီးဂေါ
 တမသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညတ္တိဗဟုလော၊ သိစေခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရ

တိ၊ ထုညှိပတ်သွားလာ၏၊ အသေ၊ တိုရဟန်းပြီးဂေါတမ၏၊ ဝိဇ္ဇတ္တပန၊
 မိတ်၌ကား၊ ကောဝုဿ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စ
 ကောန၊ သစ္စကမည်သော၊ နိဂဏ္ဌာပုတ္တေန၊ နိဂဏ္ဌသားသည်၊ ဝိတက္ကိတေ၊
 ကြံစည် အပ်သည်ရှိသော်၊ အာတ၊ ထိုသို့ကြံစည်သော အခါ၌၊ အသေ၊
 ထိုသစ္စကမည်သော နိဂဏ္ဌသားအား၊ သဟောန္တံ။ ခိုးထုပ်နှင့်တကွသော၊
 စေါင်း၊ ခိုးသူကို၊ ကဏ္ဍန္တောပိယ၊ မင်းယူသကဲ့သို့၊ အဂ္ဂိဝေသာန၊ အဂ္ဂိဝေသာ
 နမည်သော သူ၏ အနွယ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိ
 သတ်ကို၊ ရန္တန္တော၊ တပ်စေလျက်၊ ပညတ္တိ ဗဟုလော၊ သိစေခြင်းများ
 သည်ဖြစ်၍၊ နပိစရတိ၊ ထုညှိလည်တော်မူ၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တရယ၊ စကြာ
 ပဌာအပိုင်းအခြားရှိသော၊ ပရိသာယာပိ၊ ပရိသတ်အားသည်၊ အသလ္လိ
 နော၊ မကပ်ပြီသည်ဖြစ်၍၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကိုး၊ ဒေသေတိ၊ လောကတော်မူ၏၊ ကေတ္တံ၊ ကေတိဟာရိ၊ တပါးတည်းနေလေ့ရှိ
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သုညတဖလသမာပတ္တိသံ၊ သုညတဖလသမာပတ်၌၊
 အနုပုတ္တော၊ အာနိတလဲလဲ ဟုတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသာဝံ၊
 ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အာဟာရိ၊ အောင်တော်မူ၏။ ၊

ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မိံ ခဏေ၊ အကြင်ခ
 ဇာ၌၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကိုလည်း၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊
 ဝုဗ္ဗတာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဖလသမာ
 ပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ အသောသဝါရေ၊ သာသဝါရေ၊ တွက်သက်အ
 ကြိမ်တိုင်းဝင်သက်အကြိမ်တိုင်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ သာဓု
 ကာရသဒ္ဓနိ၊ စောသော၊ ကောင်းခြီးပေးသော အသံသည်၊ အပရိန္တိန္ဒေယေ၊ ဝ
 စ၊ မပြတ်မစဲသိသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ တရားကိုဆင်
 ခြင်ခြင်းသည်၊ ပရိယောသသနေ၊ ပြီးဆုံးသည် ရှိသော် လည်းကောင်း၊
 သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဥတဋ္ဌာနတော၊ တည်သော
 အရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ လောကတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ တဝဂ်ပရိဝါသော၊ တဝင်အသွင်သည်၊
 သဟုကော၊ လျှင်မြန်သည်ဖြစ်၍၊ အသောသဝါရေ၊ သာသဝါရေ၊ တွက်
 သက်အကြိမ်ဝင်သက်အကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့
 ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားနိုင်ကုန်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ သဝုဗ္ဗတာဂါနံ၊ ရှေးအဖို့နှင့်
 တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တသမာပတ္တိနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး

သောသမာပတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခေမဝိတက္ကဿစ၊ ခေမ ဝိတက်၏ လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကဝိတက္ကဿစ၊ ပဝိဝေကဝိတက်၏လည်းကောင်း၊ ဗဟုလပ္ပဝတ္ထိ၊ အကြွပ်များစွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗျာပါဒဝိဟိံ သာဝိတက္ကာဒိ သံကိလေသပ္ပဟာနဿ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံ သာဝိတက်စသည်တို့ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယဿအဗျာပါဒ ဝိတက္ကဿစ၊ အကြင်အဗျာပါဒဝိတက်၏လည်းကောင်း၊ ယဿအဝိဟိံ သာဝိတက္ကဿစ၊ အကြင်အဝိဟိံ သာဝိတက်၏လည်းကောင်း၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ကုတောဝိပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း၊ ဘယာဘာဝတော၊ တေးမရှိခြင်းကြောင့်၊ တံသမာဓိ၊ ထိုဝိတက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ခေမပက္ခောစ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း တေးမရှိခြင်း သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တတောစ၊ ထိုသို့နေခြင်းကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသူအား၊ သဗ္ဗထာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ခေမမေဝ၊ ငြိမ်းချမ်းသည်သာလျှင်၊ အဘယမေဝ၊ တေးမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဝိဇောဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သောဝိတက်သည်၊ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၏၊ ခေမကံရော၊ ငြိမ်းချမ်းသည်ကိုပြုစေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေမဝိတက္ကာ၊ ခေမဝိတက္ကမည်၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒိသံကိလေသ ဗဟာနယ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့၏ ညစ်ညူးခြင်းကို ပယ်ခြင်းငှါဖြစ်သော။ ယဿနေက္ခမ ဝိတက္ကဿ၊ အကြင်နေက္ခမဝိတက်၏၊ အာနုဘာဝေနပန၊ အစွမ်းဖြင့်ကား၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဝိဝေကော၊ ဗိတ္တဝိဝေက လည်းကောင်း၊ ဥပမိဝိဝေကော၊ ဥပမိဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိဝေကောစ၊ ဝိဝေကသည်လည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂဝိဝေကော၊ တဒင်္ဂဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိဝေကော၊ ဝိက္ခမ္ဘ နဝိဝေကလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကော၊ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကော၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေက လည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိဝေကော၊ နိဿရဏဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိဇော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိဝေကောစ၊ ဝိဝေကသည် လည်းကောင်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုနေက္ခမဝိတက်သည်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပယောဂ

တောစ၊ ယဉ်တက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပပိဝေကသဟဂတော၊ ဆိတ်
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ပပိဝေကပိတက္ကော၊ ပပိဝေကပိတက္ကမည်၏။ ဧတေဓွပိတက္ကား၊ ဤနှစ်ပါး
သောပိတက်တို့သည်၊ ဧဝံစ၊ ဤသို့လည်း၊ ပိတက္ကပိသယာ၊ ဝေတန်အပ်
သောအရာရှိကုန်သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ အာဒိကမ္ဘိကသနံ၊
အစဉ်ကမ္ဘာနှစ်စုံ၊ ဖြစ်ခြင်းအမှုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အညမညူပကာရာ
ယ၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူး ပြုခြင်းငှါ၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိတံပါကဋ္ဌံ
ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင် ပြုပြီးအံ့။ ပပိဝေကပိတက္ကော၊ ပပိ
ဝေကပိတက်သည်၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ခေမပိတက္ကဿ၊ ခေမ
ပိတက်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ခေမပိတက္ကဿ၊
ခေမပိတက်၏၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေဂုလ္လာယ၊
ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ခေမ
ပိတက္ကော၊ ခေမပိတက်သည်၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ပပိဝေက
ပိတက္ကဿ၊ ပပိဝေကပိတက်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီး
သော၊ ပပိဝေကပိတက္ကဿ၊ ပပိဝေကပိတက်၏၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်
စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေဂုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ ဝပကတ္တယ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တာနံ၊ စိတ်တို့၏၊
အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ မေတ္တာပိဟာရာဒယော၊ မေတ္တာပိဟာရ စသည်တို့
သည်၊ နုသမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ သမ္ဘဝန္တိ
ဝေ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ ဗျာပါဒါဒိပဟာနေနစ၊ ဗျာပါဒစသည်ကို
ပဟိခြင်းနှင့်လည်း၊ ပိနာ၊ ကင်း၍၊ စိတ္တပိဝေကာဒယော၊ စိတ္တ ပိဝေကစ
သည်တို့သည်၊ အသမ္ဘဝါယေဝ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာသျှင်တည်း၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုစကားတို့ကို၊ အညမညူဿ၊ အချင်း
ချင်းအား၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ပဟိနုသံကိလေ
သဿ၊ ပဟိအပ်ပြီးသော ညစ်ညူးခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ လောကဟိတက္ကာယ၊ လောကအစီးအပွား အကျိုးငှါ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ခေမပိတက္ကောစ၊ ခေမပိတက္ကသည် လည်းကောင်း၊ ပပိဝေကပိ
တက္ကောစ၊ ပပိဝေကပိတက်သည်လည်းကောင်း၊ အဿာသဝါရမဓ္မေဝှိ
ထွက်သက်အကြိမ်မျှလည်း၊ ဟိတသုခါ၊ စီးပွားချမ်းသာတို့ကို၊ ဝပန္တိ
ယေဝ၊ အောင်ကုန်သည် သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေမေ

ငြိမ်းချမ်းသော၊ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက် လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကော၊ ခဝိတ် ငြိမ်းသော၊ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေ၊ အကျဉ်း ပြအပ်ကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တို့ကို၊ နိဒ္ဓိသိတုံ၊ အကျယ်ပြခြင်းငှါ၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမော တိအာဒိံ၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမောဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟော တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဗျာပဇ္ဇန္တံ ကဿမိအဇုက္ခန္တံ၊ တရုံတယောဝံ သောသု၊ ဂိမဆင်းရဲစေခြင်း၊ အဗျာပဇ္ဇော၊ တရုံတယောက်သော သူကို မဆင်းရဲစေခြင်း၊ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သော၊ ထိုတရုံတယောက် သောသူကို မဆင်းရဲစေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာရာမိတဗ္ဗတော၊ လွန်စွာ နွေလျော်အပ်သောကြောင့်၊ အာရာမော၊ လွန်စွာနွေလျော်အပ်သောတရား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမော၊ အဗျာပဇ္ဇာ ရာမမည်၏၊ အဗျာပဇ္ဇော၊ တရုံတယောက်သောသူ မဆင်းရဲ စေခြင်း၌၊ ရတော၊ နွေလျော်သည်တည်း၊ သေဝနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ နိရတော၊ အလွန်နွေလျော် သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗျာပဇ္ဇာရတော၊ အဗျာပဇ္ဇာရတမည်၏၊ ဒေသဝါတိပဒဿ၊ ဒေသဝဟူ သောပုဒ်၏၊ ဒေသဝေါတိ ပဒေန္တဒေါ၊ ဒေသဝေဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣရိယာယာတိ၊ ဣရိယာယဟူသည်ကား၊ ကြိယာ ယ၊ ပြုခြင်းဖြင့်၊ ကာယဝစိပယောဂေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ နှုတ်၌ဖြစ် သောလုံ့လဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နကိဉ္စိ ဗျာပါဒေမိတိ၊ နကိဉ္စိဗျာပါဒေမိ ဟူသည်ကား၊ ဟိနာဒိသု၊ ယုတ်သောသူ စသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊ တရုံတယောက်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ တဏှာ အဿာဒ ယောဂတော၊ တဏှာဖြင့်သာယာခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ တသံဝါ၊ တောင့်တတတ်သော သတ္တဝါကို လည်းကောင်း၊ တဒတာဝ တော၊ ထိုတဏှာဖြင့်သာယာခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗပဟိနကိလေသ ဝိပ္ပန္နိတတ္တာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တုန်ယှုပ်ခြင်းကိုအကုန်ပယ်အပ် ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထာဝရံဝါ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောသတ္တဝါကို လည်းကောင်း၊ နဗျာဗာဓေမိ နဒုက္ခာပေမိ၊ မဆင်းရဲစေ၊ ကရုဏာဇ္ဈာ သ ယော၊ သနားခြင်းဟူသော အသိရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ မဟာ၊ ကရုဏာ သမာပတ္တိဗဟုလော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်များ သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ပရမရူပိတကရုဏာဇ္ဈာသယာနုရူပ

မေဝ၊ လွန်စွာနှစ်သက်အပ်သောသနားခြင်းတည်းဟူသောအလိုအားလျော်
 စွာသာလျှင်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကရုဏာဏ္ဍာသယဖြင့်၊ အဝိ
 ပတိံသာဝိတက္ကဋ္ဌ၊ အဝိပတိံသာဝိတက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဗျာပါဒဝိတက္ကဋ္ဌ
 အဗျာပါဒ ဝိတက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတိ၊ ပြစ်၏။ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သော အလိုကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမာယဣရိယာယ၊ ဤအမူအရာဖြင့်၊ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ၊
 ဤအကျင့်ဖြင့်၊ ဧဝံသမ္မာပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ဤသို့ကောင်းစွာကျင့်သည်ရှိသော်၊
 ဧဝံသမာပတ္တိဝိဟာရေနဝိဟာရန္တော၊ ဤသို့သမာပတ္တိဝိဟာရဖြင့်နေသည်
 ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုညတ္တိကဟိ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော သူ
 တို့သည်၊ ကဘာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ သက္ကာရ ဂရုကာရ မာနနဝန္ဓနပူဇ
 နာနိ၊ အရိအသေ ပြုခြင်း အလေးအမြတ် ပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုးခြင်း
 ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သာယာတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဝိပဉ္စိ၊ ဗိုးစဉ်း၊ နဗျာပါဒေမိ၊ မဆင်းရဲစေ၊ အဝိစခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိက မရမတ္ထပတောဒံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်
 သောမြတ်သော အကျိုးတမလွန်၌ဖြစ်သော မြတ်သော အကျိုးအပြားရှိ
 သော၊ ဟိတသုခမေဝ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 အား၊ ပရိဖြူဟေမိ၊ ပွားစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံအကုသလံတံပဟိနန္တိ၊ ယံအကုသလံတံပဟိနံဟူ
 သည်ကား၊ ဒိယဗျာဓိလေသ သဟဿတောဒံ၊ အခွဲနှင့်တကွကိလေသာ
 နှစ်ထောင်အပြားရှိသော၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ တံသမ္ပယုတ္တံ၊
 ထိုအကုသိုလ်နှင့် ယှဉ်သော၊ အန္တရတောဒေန၊ အန္တရ အပြားအားဖြင့်၊
 အနန္တတောဒံ၊ အဆုံးမရှိသောအပြားရှိသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကု
 သိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအကုသိုလ်ကို၊ ဗောဓိမူ
 လေယော၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 ပြီ၊ သမူဟတံ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဋ္ဌံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤစ
 ကားရပ်ဖြင့်၊ ပဝိဝေကောသု၊ ပဝိဝေကတို့တွင်၊ မုဒ္ဒဘူတေန၊ အထွဋ်အထိပ်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဿရဏာဝိဝေကေန၊ နိဿရဏာဝိဝေကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
 သမုန္တေဒ ပဟာန ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ဝိဝေကော၊ သမုန္တေဒပဟာန ဝိဝေကပ
 ဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေကတို့ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြစ်၏။

ပန၊ ဝါဒထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအ
 ရှေ့၌၊ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘ န ဝိဝေကေပိ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက ဝိက္ခမ္ဘ န ဝိဝေကတို့ကို

လည်း၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာဂနိဗပရိပဒါယ၊ လာ
သောအကျင့်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္တ
နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကိလေသက္ခယော၊ ကိလေသာကုန်ခြင်းကို၊ ဣမ၊ ဤအ
ရာ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အပရိမိတကပ္ပပရိပိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
အပ်သောကမ္ဘာပတ်လုံးဆည်းပူးအပ်သော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊
ပရိဝေကဣာသယံ၊ ပရိဝေကဣာသယကံ၊ နိဿရဏဣာသယေန၊ နိဿရ
ဏဣာသယနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မတ္တကံ၊ အတွင်အဝိပ်
သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူလျက်၊ တမဣာသယံ၊
ထိုပရိဝေကဣာသယရှိသော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမပတ်ကို၊ သမာ
ပဋိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကိလေသပဟာန
ပစ္စဝေက္ခဏမုခေန၊ ပပင်အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုဆင်ခြင်တော်မူခြင်း
ကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုး၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
ဣမေဒ္ဓမ္မိတက္ကေ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝိတက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓမ္မိ၊ ထုတ်တော်မူ၏၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ တသ္မာတိဟာတိက္ခဝေတိအာမိံ၊ တသ္မာတိဟာတိက္ခဝေဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ ဣမသမ္မိတက္ကန္တယသမ၊ ဤဝိတက်နှစ်ခု၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
တော်၏၊ ဗဟုလသမုဒါစာရဒဿနာမုခေနော၊ အကြိမ်များစွာကောင်းစွာ
အထက်၌ဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝိတက်
နှစ်ပါး၌၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိဗေသေတုံ၊ သွင်းခြင်း၌၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေ
သနာတော်ကို၊ အာရာမိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ။

တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ တသ္မာတိဟာတိ၊ တသ္မာတိဟာ ယူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဗျာပဏ္ဍပရိဝေကဘိရတဿ၊ သူတပါးကိုမ
ဆင်းရဲပေခြင်းဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌မွေ့လျော်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခေမပရိဝေက
ဝိတက္ကာယေဝ၊ ခေမဝိတက်ပရိဝေကဝိတက်တို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊
အကြိမ်များစွာ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဟာတိ၊ တိဟ
ဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အဗျာပဏ္ဍာရာမာဝိဟရ
ထာတိ၊ အဗျာပဏ္ဍာရာမာဝိဟရထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသန္တုဿ၊ အလုံးစုံ

၁၄၃

သောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာဝိဟာရေနစ၊ မေတ္တာဝိဟာရဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကရုဏာဝိဟာရေနစ၊ ကရုဏာဝိဟာရဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဘိရမန္တာ၊
မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရထူးနေကြကုန်သော၊ ဗျာပါဒသမ္ဘဝါ၊ ဗျာပါ
ဒ၏လည်းကောင်း၊ တဒေကဋ္ဌကိလေသာနဉ္စ၊ ထိုဗျာပါဒနှင့်တူသောတည်
ရာရှိသောကိလေသာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဒုရိကရလံ၊ ဝေးဝှံ့ပြုခြင်းကို၊ အာ
ဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသံဝေါတိဇ္ဇေ၊ တေသံဝေါဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝေါ
တိ၊ ဝေါဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ပရိဝေကာရာမာ
ဝိဟာရထူးတိ၊ ပရိဝေကာရာမာ ဝိဟာရထူးဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကာမိ
ဝိဝေကာဉ္စေ၊ ကာယဝိဝေကာစသောဝိဝေကာလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂိဒိဝေ
ကဉ္စ၊ တဒင်္ဂစသောဝိဝေကာ၎င်း၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပိဝေကေ၊ အလုံးစုံသော
ဝိဝေကာတို့ကို၊ အာရမိတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ မွေ့လျော်အပ်သောအရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
ဝိဟာရထူးနေကုန်သော၊ ဣမာယမယန္တိ၊ အာမိ၊ ဣမာယမယံ ဤသို့အစရှိသော
စကားသည်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ခေမပိတက္ကသမ၊ ခေမပိတက်၏၊
ပဝတ္တနာကာရဒဿနံ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကိုပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိယ
ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိံ အကုသလန္တိ၊ အာမိ၊ ကိံ အကုသလံ
ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ပရိဝေကာပိတက္ကသမ၊ ပရိဝေကာပိတက်၏၊
ပဝတ္တနာကာရဒဿနံ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကိုပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇမဗ္ဗေ၊
အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေတုကာမေန၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါအလို
ရှိသော အမျိုးသားသည်၊ ကုသလဂဝေသိနာ၊ ကုသိုလ်ကိုရှာခြီးလေ့ရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုသလဓမ္မပရိယေသနာ၊ ကုသိုလ်တရားကိုရှာခြီး
ခြင်းကို၊ ကာယဗ္ဗာစကိံ၊ ပြုအပ်ကုန်သလော၊ သာဝဇ္ဇမဗ္ဗေ၊ အပြစ်ရှိသော
တရားတို့ကို၊ ပဇဟိတု ကာမေနပိ၊ စွန့်ခြင်းငှါအလိုရှိသော အမျိုးသား
သည်လည်း၊ ကုသလပရိယေသနာ၊ ကုသိုလ်ကိုရှာခြီးခြင်းကို၊ ကာယဗ္ဗာ
စကိံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဣတိစောဒနာ ဘာဝတော၊ ဤသို့စောဒနာသွယ်
ရှိသောကြောင့်၊ ကိံ အကုသလန္တိ၊ အာမိ၊ ကိံ အကုသလံ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွင့်၏၊ ပရိညာပဟာန-သန္တိ
ကိရိကာ-ဘာဝနာ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းပယ်ခြင်းမျက်မှောက်ပြုခြင်းပွားစေ
ခြင်းတို့သည်၊ အဘိညာပုဗ္ဗိကာ၊ အဘိညာရှေးရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
ရပ်၌၊ ကိံ အကုသလန္တိ၊ ကိံ အကုသလံဟူသည်ကား၊ အကုသလံနာမ၊
အကုသိုလ်မည်သည်ကား၊ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ကိံ၊ အ

ဘယ်နည်း၊ အဿ၊ ထိုအကုသိုလ်၏၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ၊ ရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနိတို့သည်၊ ကာနိဝါ၊ အဘယ်သည် ဘို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်၏၊ သဘာဝကိစ္စာဒိတော၊ သဘာဝကိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဝိမိံ၊ ဆင်ခြင်ရာသောအစီအရင်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အာဒိကမ္ဘိကဝသေန၊ အစဉ်ကမ္ဘဉ္စါနးစီးဖြန်းခြင်း အမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သေဝိတက္ကော၊ ထိုဝိတက်သည်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ကိံ အပဟိနံ ကိံ ပဇဟာမာတိဣဒံပဒစ္စယံ၊ ကိံ အပဟိနံ ကိံ ပဇဟာမဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခုကို၊ သေက္ခဝသေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ အပဟိနန္တိ၊ ကိံ အပဟိနံဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂ သံယောဇနာဒိသု၊ ကာမရာဂ သံယောဇဉ် အစရှိကုန်သော၊ အကုသလေသု၊ အကုသိုလ်တို့တွင်၊ ကိံ အကုသလံ၊ အဘယ်အကုသိုလ်ကို၊ အဟာကံ၊ ငါတို့သည်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အသမုန္တိန္တိ၊ အကြွင်းမဲ့မဖြတ်အပ်သေးသနည်း၊ ကိံ ပဇဟာမာတိ၊ ကိံ ပဇဟာမဟူသည်ကား၊ ကိံ အကုသလံ၊ အဘယ်အကုသိုလ်ကို၊ သမုန္တိတေမ၊ အကြွင်းမဲ့သတ်ရကုန်အံ့နည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိံ ပဇဟာမာတိ၊ ကိံ ပဇဟာမဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကပရိယုဋ္ဌာနာနုသယေသု၊ ကြံခြင်းနှိပ်စက်ခြင်းကိန်းခြင်းတို့၌၊ ကိံ ဝိဘာဂံ၊ အဘယ်သို့သောဝေဝာန်ခြင်းရှိသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဇဟာမ၊ ပယ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ကော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ကိံ အပ္ပဟိနန္တိ၊ ကိံ အပ္ပဟိနံဟူ၍၊ ပဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေမိဆရာတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနာဒိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကတောဓေသု၊ တပါးမကများသောအပြားရှိကုန်သော၊ အကုသလေသု၊ အကုသိုလ်တို့တွင်၊ ကတမံ အကုသလံ၊ အဘယ်မည်သောအကုသိုလ်ကို၊ ကတမေနပကာရေန၊ အဘယ်မည်သောအပြားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကတမေနမဂ္ဂေန၊ အဘယ်မည်သောမဂ်ဖြင့်၊ အဟာကံ၊ ငါတို့သည်၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တာဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဂါထာသု၊ဂါထာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊ သစ္စဝိနိမုတ္တဿ၊ သစ္စာမှလွတ်သော၊ ဥေယျဿ၊ သိအပ်သောတရား၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဝိပရိတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ သယမ္ဘုဉာဏေန၊ သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဘိညေယျံ(ပ)ပြာဟ္မဏာကိ၊ အဘိညေယျံ(ပ)ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော တရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူအပ်ပြီ၊ ဘာဝေ တဗ္ဗညု၊ ပွားစေအပ်သော တရားကိုလည်း၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောတရားကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဗောဓိသတ္တံ၊ တရားလောင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေဟိ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့သည်၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသတ္တု၊ ကောယျတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသယျဿ၊ သည်းမခံသော၊ သကလဿ၊ အစုံစုံသော၊ ဗောဓိသမ္ဘာရဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဆောက်အဦဖြစ်သော၊ မဟာကရုဏာမိကာရဿ၊ မဟာကရုဏာဟူသောတည်ရာ၏ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဟနတော၊ သည်းခံတတ်သောကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အညေဟိ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့သည် သဟိတံ၊ အဘိဘာဝိတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရတ္တာ၊ ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသယျာနံ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မေရာနံ၊ မာရ်တို့ကို၊ သဟနတော၊ အဘိဘာဝနတော၊ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ အာသယာနုသယာမိမုတ္တိ၊ အာဒိဘာဂါဝဗောဓေန၊ အာသယာနုသယာစရိယအမိမုတ္တိ၊ အစရှိသောဝေဘန်ခြင်းကိုသိသဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထေဟိ၊ မျက်မှောက် တမလွန်ဖြစ်သောမြတ်သော အကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့်၊ အနုသာသနသင်္ခါတဿ၊ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အသယျဿ၊ မဆောင်နိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စဿ၊ တရားကိစ္စကို၊ သဟနတောဝဟနတော၊ ရှုက်ဆောင်တော် မူတတ်သောကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်ကား၊ တတ္ထံ၊ ထိုရွက်ဆောင်ခြင်း၌၊ သာမုကာရိဘာဝတော၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ အသယာသာဟိနံ၊ တပါးကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် မဆောင်
နိုင်သောဘုရားကိစ္စကို ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဝါ၊ တပါးကုန်သော
သတ္တဝါတို့သည် မဆောင်နိုင်သောဘုရားကိစ္စ၌ ကောင်းစွာဆောင်ခြင်း
ကိုပြုတော်မူလေ့ ရှိလေသော၊ သမုဒါစရန္တိနန္တိတ္ထေ၊ သမုဒါစရန္တိနံဟု
သောဤပါဌ၌၊ နန္တိနံဟုသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ နံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပရသန္တာနေသု၊ သူတပါးသန္တာန်တို့၌၊ တမသင်္ခါတံ၊ တမဟုဆိုအပ်
သော၊ မောဟန္တကာရံ၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ နှုဒတိ၊
ပယ်ပျောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမောနုဒေါ၊ တမောနုဒ
မည်တော်မူ၏။ ပါရံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့၊
ဂတော၊ ဤသွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါရဂတော၊
ပါရဂတမည်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ မုတ္တောမောစေယန္တိ
အာဒိနာ၊ မုတ္တောမောစေယျံ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထ
ဿ၊ ဖြစ်သော၊ မဟာဘိနိဘာရဿ၊ မြတ်သော ဆုတောင်းခြင်း၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ သံသာရ ဒုက္ခဿ၊ သံသာရာ
ဆင်းရဲ၏၊ သဗ္ဗညုဂုဏာနံ၊ သဗ္ဗညုဂုဏ်တို့၏၊ ပါရံပရိယန္တံ၊ အဆုံးသို့၊
ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါရဂံတော၊ ပါရဂံတ
မည်တော်မူ၏၊ တမောနုဒံ၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ ပစ်
လွှင့်တော်မူတတ်လေသော၊ ပါရဂံတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတစ်ဘက်
သို့ရောက်တော်မူပြီးလေသော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပတ္တံ၊ ပတ္တံ၊
ဘုရားတို့သည်ရောက်အပ်သော ဗုဒ္ဓသီလစသည်သို့ ရောက်တော်မူပြီး
လေသော၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗုဒ္ဓသီလာဒိဒသဗလဉာဏာဒိနဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓသီ
လဒသဗလဉာဏ်စသည်တို့သို့လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရေခံအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်
တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝသိမန္တိ၊ ဝသိ
မံဟူသည်ကား၊ ဈာနာဒိသု၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့၌၊ အာကင်္ခ ပဋိပဇ္ဈေ၊
အလိုတော်နှင့်စပ်သော၊ ပရမော၊ မြတ်သော၊ အာဝဇ္ဇနာဒိဝသိတာဝေါ
စ၊ အာဝဇ္ဇနာစသောဝသိတော်သည်လည်းကောင်း၊ အရိယိဒ္ဓိသင်္ခါတော၊
အရိယိဒ္ဓိဟုဆိုအပ်သော၊ အနုညသာဓာရဏော၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်
ဆံသော၊ ဝိတ္တဝသိတာဝေါစ၊ ဝိတ္တဝသိတော်သည်လည်းကောင်း၊ အဿ

ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တိ၊ ဂှိ၊ တင်မူ၏။ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဿိ၊
 မာ၊ ဝဿိမာ မည်တော်မူ၏။ တံ၊ ဝဿိမံ၊ ထိုဝဿိတော် ဂှိတော်မူသော။
 ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အနတ္တ၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော။ ကာမာသဝါဒီနံ၊ ကာမာသဝ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝါဂှိတော်မူသော။ ကာယပိသမာဒိကာသ၊
 ကာယပိသမာဒစရှိသော၊ ပိသသ၊ အဆိပ်ကို၊ ဝန္တိတ္တာဝါ၊ အနိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိသသင်္ခါတံ၊ အဆိပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသော။ ကိလေသမဝံ၊ ကိလေသာဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ တရိတွေ၊
 လွန်ပြီး၍၊ ပိသံသကလဝဋ္ဌဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ တရိတွေ၊ လွန်ပြီး၍၊ တာရုဏတောဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုလွန်စေ
 တော်မူတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရ
 မည်တော်မူ၏။ တံ၊ ဝေဿန္တရံ၊ ထိုကာယပိသမာဒစရှိသောအဆိပ်ကိုအနိ
 တော်မူပြီးသော။ ဝါ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာအညစ်အကြေးအလုံးစုံ
 သောဝဋ်ဆင် ရဲကို ကိုယ်တိုင်လွန်ပြီး၍ သူတပါးတို့ ကိုလည်း လွန်စေ
 တော်မူပြီးသော။ တဏှက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အရဟတ္တ
 စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌ လည်းကောင်း၊
 ပိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်တော်မူပြီးသော၊ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံ၌၊
 ဝမနတော၊ ရောက်တတ်သောကြောင့်၊ မောနသင်္ခါတေန၊ မောနဟုဆိုအပ်
 သော။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာယမောနေယျာဒိ
 ဟိ၊ ကာယမောနေယျ အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သာတိသယံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ၊
 သမ္ပန္နာဝတတ္တာ၊ ပြည့်စုံစွာ သာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်
 တော်မူသော၊ ဟိ၊ ပိတ္တာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့၊ မုနိတိဇ္ဈေ၊ မုနိဟူသောဤပါဌ၌၊
 မုနယော၊ မုနိတို့သည်။ အာဂါရိယမုနိ၊ အာဂါရိယမုနိလည်းကောင်း၊ အန
 ဂါရိယမုနိ၊ အနဂါရိယမုနိလည်းကောင်း၊ သေက္ခမုနိ၊ သေက္ခမုနိလည်း
 ကောင်း၊ အသေက္ခမုနိ၊ အသေက္ခမုနိလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓမုနိလည်းကောင်း၊ မုနိမုနိ၊ မုနိမုနိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန
 ကပိဓာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုမုနိတို့တွင်၊ အာဂတဖလော၊
 လာသောဖိုလ်ရှိသော၊ ပိညာတသာသနော၊ သိအပ်ပြီးသော သာသနာရှိ
 သော၊ ဂိတိ၊ လူသည်။ အာဂါရိယမုနိ၊ အာဂါရိယမုနိမည်၏။ တထာရှုပေါ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ အနဂါရိယမုနိ၊ အနဂါရိ
 ယမုနိမည်၏။ သတ္ထသေက္ခာ၊ သေက္ခဂုတ္တိလ်ရနစ်ယောက်တို့သည်၊ သေက္ခ

မုနိ၊ သေက္ခမုနိမည်၏၊ ခိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသေက္ခမုနိ၊
 အသေက္ခ မုနိမည်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိမည်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မုနိမုနိ၊ မုနိ
 မုနိမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အယမေဝ၊ ဤမုနိမုနိ
 ကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌။ ဝုနန္တ ဝါဘာဝတော၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏မရှိခြင်း
 ကြောင့်။ အန္တိမံပန္တိမံ၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော။ ဒေဟံကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို
 ဓာရေတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အန္တိမဒေဟ
 ဓာရိ၊ အန္တိမဒေဟဓာရိမည်တော်မူ၏။ တံအန္တိမဒေဟဓာရိ၊ ထိုအဆုံး၌
 ဖြစ်သောကိုယ်တော်ကို ဆောင်တော်မူလေသော။ ကိလေသ မာရာဒိနံ၊
 ကိလေသမရ စသည်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဗရိစတ္တတ္တာ၊
 စွန့်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မာရဉ္စဟံ၊ မာရ်ကိုစွန့်တော်မူပြီးလ
 သော။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဇနာဟေတုတံ၊ အိုခြင်း၏အ
 ကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ သမုနန္တဒတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောအားဖြင့်၊
 အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနပတ္တိဝသေန၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါကခူဇရာဒိသဗ္ဗဇရာယ၊ ထင်
 ရှားသောဇရာအစရှိသောအလုံးစုံသောဇရာ၏။ ပါရင်တံ၊ ကမ်းတဖက်သို့
 ရောက်တော်မူပြီးလေသော။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဇတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ ဇရာသိ
 သေန၊ ဇရာကိုအစိုးပြုသဖြင့်။ ဇာတိမရဏ သောကာဒိနံ၊ ဇာတိမရဏ
 သော၊ က စသည်တို့၏။ ပါရင်တံ၊ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူသည်
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏။ ဇေဝံသုတံ၊
 ဤသို့ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူသော။ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒုဝေ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ ဝိတက်တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိတိ၊ အညီအ
 ညွတ်ကောင်းစွာအထက်အထက်၌အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏။
 ဟူ၍၊ ဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗုဒ္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ
 ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦး
 စွာသောဂါထာဖြင့်။ ဝိတက္ကဒယံ၊ ဝိတက်နှစ်ခုကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ပြတော်မူပြီး
 ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့်။ ပဝိဝေကဝိ
 တက္ကံ၊ ပဝိဝေကဝိတက်ကို။ ဒသေထွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌။ ခေမဝိတက္ကံ၊ ခေမဝိတက်ကို။ ဒသေတု၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ သေလေယ

ထာဝရိတတိယဂါထံ၊ သေလေယထာပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိဗ္ဗိတောတိ၊ သေလေယထာပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိဗ္ဗိတောဟူသည်ကား၊ သေလေသိလာမယေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ကေန္တနပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ တခဲနက်သောတောင်ထိပ်၌၊ ဌိတောယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တက္က၊ ထိုတောင်ထိပ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်သို့၊ ဂိဝုက္ခိပနပဿာနုဿာဒိကိစ္စံ၊ လည်ကိုမော့ခြင်းလည်ကိုဆန့်ခြင်း၊ အစရှိသောကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တထူပမန္တိ၊ တထူပမံဟူသည်ကား၊ တပွင့်ဘာဝံ၊ ထိုတောင်အဖို့ရှိသော၊ သေလပဗ္ဗတပမံ၊ ကျောက်တောင်နှင့်တူသော၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတဘိယဂါထာ၌၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ သေလပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ ကျောက်အတိပြီးသောတခဲနက်သောတောင်ထိပ်ဖျား၌၊ ဌိတော၊ ရပ်သော၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပဿယယထာ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သုမေခသုန္ဓရပညာ၊ ကောင်သောပညာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကိုမြင်နိုင်သော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မမယံပညာမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရယှ၊ တက်တော်မူ၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းကင်းတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့သက်သော၊ ဇာကိဇရာဘိဘူတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇနတံသတ္တကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ အဝေက္ခတိဥပခာရယတိဥပပရိက္ခတိ၊ ဩညှရူဆင်မြင်တော်မူ၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားစေဦးအံ့၊ ပဗ္ဗတပါဒေသုတောင်ခြေရင်းတို့၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထကေဒါရုပါဠိသု၊ ထိုထိုလယ်ကန်သင်းတို့၌၊ ကုဋိယော၊ တဲတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇလေပဿ၊ ညှိထွန်းရာ၏၊ စတုရင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓကာရဉ္စ၊ အရိက်တိုက်သည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဿပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်၏၊ မတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ ဌတော၊ ရပ်၍၊ စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျားသည်၊ ဘုမ္မိပ္ပဒေသံ၊ မြေအရပ်

ကို၊ ဩလောကယတော၊ ဩညံသညံရှိသေ၊ ခေတ္တံ၊ လပိသညံ၊ နေဝ
 ပညာယေယျ၊ မထင်ရာ၊ ကေဒါရပါဠိယော၊ လပိဏ္ဍိကနိသင်းကနိဘောင်
 တို့သည်၊ နပညာယေယျ၊ မထင်ကုန်ရာ၊ ကုဒိယော၊ လပိတဲတို့သည်၊
 နပညာယေယျ၊ မထင်ကုန်ရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုလပိတဲ၌၊ သပိတမနုဿ၊
 အိပ်ကုန်သောလူတို့သည်၊ နပညာယေယျ၊ မထင်ကုန်ရာ၊ ကုဒိသုပန၊ တဲ
 တို့၌ကား၊ အဂ္ဂိဇာလမတ္တကမေဝ၊ မီးလျှံမျှသည်သာလျှင်၊ ပညာယေယျ
 ယထာ၊ ထင်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဓမ္မမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊
 ပါဿဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရယျ၊ တက်တော်မူ၍၊ သတ္တကယံ၊
 သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဩလောကယတော၊ ဩညံသညံမူသော၊ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အကတကလျာဏာ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှု
 ရှိကုန်သော၊ ယေတေသတ္တ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကေဝိဟာရေ၊ တကျောင်းတည်းဖြစ်သော၊
 ဒက္ခိဏပဿ၊ လကျောနံပါး၌၊ နိသိန္နာပိ၊ ထိုင်နေကုန်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓညာ
 ဏဿ၊ ဘုရားရှင်၏ဥာဏ်တော်အား၊ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ နာဂန္ထန္တိ၊
 မရောက်ကုန်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိတ္တသရာဝိယ၊ ပပ်အပ်သောမြားတို့ကဲ့
 သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတကလျာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်
 သော၊ ယေပနဝေနယျပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ကား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဧဝ၊ ထိုဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်
 အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ဥာဏ်တော်အား၊ ခုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊
 ဌိတာပိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း၊ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုရှိသော ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါသည်၊ အဂ္ဂိဝိယ၊ မီးကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတောဝိယ၊ တောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း၊ စ၊ ထင်
 စွာပြုပြီးအံ့၊ ခုရေသန္တော(ပ)ယထာသရာတိ၊ ခုရေသန္တော(ပ)ယထာသရာ
 ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တိဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဟိမဝန္တော၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်
 သည်၊ ခုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ပကာသတိဝ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ သန္တော၊
 သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ အသန္တော၊
 သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသော သူတို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိတ္တ၊
 ပပ်အပ်ကုန်သော၊ သရာယထာ၊ မြားတို့ကဲ့သို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါ့ဘုရားသခင်၏
 ဥာဏ်တော်၌၊ နိဗ္ဗိဿန္တိ၊ မထင်မြင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေတ္ထိံ၊ သုတ္တေဝ၊

ဤသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါယာသုတ်၊ ဂါယာတိ၌လည်းကောင်း၊ ဆဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တဝန်၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ပရိဝိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့၊
ကဏ္ဍ၊ ပြု၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပဌမသုတ္တံ၊ ပဌမသုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ခြံခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဂဏ်-၂-ဒေသနာသုတ်

ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပရိယာယေနာတိဇေတ္ထ၊ ပရိယာယေနဟူသော
ဤဝါဒ်၌၊ ပရိယာယသဒ္ဓေါ၊ ပရိယာယ သဒ္ဓါသည်၊ မရပိဏ္ဍိကပရိယာ
ယော၊ တွင်းမရပိဏ္ဍိကသေသနာ ဟူ၍သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊
ရှက်သော၊ ဣတိဇာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဒေသနာယံ၊ ဒေသနာ
ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧသဧသောပရိ
ယာယော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည် သာလျှင်
တည်း၊ ယေနပရိယာယေန၊ အကြင်သို့သာအကြောင်းခြင်း၊ မံ၊ ငါတုရားကို
တဗ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သမ
ဏော၊ ငေါ၊ သမော၊ ရဟန်းငေါ၊ သမသည်၊ အကြိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟုအယူ
ရှိ၏၊ ဣတိဇာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူ
သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အေနန္တ၊ အာနန္ဒာ၊ အဇ္ဈ၊ ပေနေ၊ ဘိက္ခု၊ နိ
ယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၊ ဘိ၊ ဩဝေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ ကဿ၊ အတတ်သူ၏၊ ပ
ရိယာယောနု၊ ခေါ၊ အထည့်နည်း၊ ဣတိဇာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
ဝါရေ၊ အထည့်ဟူသော အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣပေန၊ ဤသုတ်၌
ကား၊ ဝါရေ၊ အထည့်ဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ကာရဏာပိ၊ အ
ကြောင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသ
နာ၊ တရားဟောခြင်းတို့သည်၊ ဇ္ဈေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ယထာရပံ၊ ထိုကံသင့်
သည်အားလျော်စွာ၊ ကာရဏေနဝါ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝါရေနဝါ၊ အထည့်အားဖြင့်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဆဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျဏ္ဍာသယာနုရူပံ၊ ဆုံးမသို့က်သော
သတ္တဝါတို့၏အလိုအားလျော်စွာ၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
တို့သည်၊ ကုသာယာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊

အကုသလံ၊ အကုသိုလ် မည်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မံ၊ ဤတရား တို့သည်၊
 သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မံ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်
 မရှိကုန်၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤ
 တရားတို့ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲ အပ်ကုန်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ကုသလံကုသလံဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် တရားတို့ကို၊
 ဝိဘဇ္ဇန္တော၊ ဝေဘန်တော် မူလျက်၊ ကုသလဓမ္မေဟိ၊ ကုသိုလ် တရား
 တို့နှင့်၊ အကုသလဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အသင်္ကရေတာ၊ မရော
 ရှက်သောအားဖြင့်၊ ပညာပေဇ္ဇော၊ ပညတ်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ
 ပါပကတော၊ ပဿထာတိ၊ ပါပံပါပကတော ပဿထဟူ၍၊ ဓမ္မံတရား
 တော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပါဏာတိ ပါတော၊ သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းကို၊ အာသေဝိတော၊
 မှီဝဲအပ်သော၊ ဘာဝိတော၊ ပွားအပ်သော၊ ဗဟုတိ ကတော၊ ကြိမ်ဘန်
 များစွာပြုအပ်သောသူသည်၊ နိရယသံဝတ္တနိကော၊ ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊
 တိရစ္ဆာန်ယောနိသံဝတ္တနိကော၊ တိရစ္ဆာန်တံ၌ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပိတ္တဝိသ
 ယသံဝတ္တနိကော၊ ပြိတ္တာတံ၌ဖြစ်စေတတ်၏၊ ယောပါဏာတိပါတိကော၊
 အကြင်သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗလဟုကော၊ အလုံးစုံတို့
 အောက်ပေါ့၏၊ သော၊ ထိုသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းသည်၊ အပ္ပိယကသံ
 ဝတ္တနိကော၊ အသက်တိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေဇ္ဇော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလျက်၊
 ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ၊ နိဗ္ဗိဒါဒိဟိ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်၊ ယော
 ဇေဇ္ဇော၊ ယှဉ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒထဝိရဇ္ဇထာတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒထဝိရဇ္ဇ
 ထဟူ၍၊ ဓမ္မံတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တဝန္တိတိ၊ တဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဟောန္တိပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါပံ
 ပါပကတောပဿထာတိ၊ ပါပံပါပကတောပဿထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ ပါပဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေစ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ လည်းကောင်း၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်အခါ၌ လည်း
 ကောင်း၊ အဟိတဒုက္ခာဝဟတော၊ အကျိုးမဲ့ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော
 ကြောင့်၊ လာမကတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်သော၊
 တတ္ထနိဗ္ဗိန္ဒထာတိ၊ တတ္ထနိဗ္ဗိန္ဒထဟူသည်ကား၊ တသ္မိံပါပဓမ္မေ၊ ထိုအကု
 သိုလ်တရား၌၊ အစ္စန္တဟိနဘာဝတော၊ စင်စစ်ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ပါပံ၊ ပါပမည်၏၊ အကောသလ္လ

သ ဣတ္ထံ။ တဋ္ဌေန၊ မလိပ္ပာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အကုသ
လံ၊ အကုသိုလ်မည်၏၊ ပကတိပစာသမ္ပယော၊ ပြကတေ၊ ပြီးပြီးပြတ်သော၊
ပဿန္တဿ၊ ကြည်လင်သော၊ စိတ္တသမာဓိတိ၏လည်း၊ ပဿာသာရာဒိဘာဝ
ဝိနာသနတော၊ ပြီးပြီးပြတ်ခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ကိုပျက်ဆီးတတ်သော
ကြောင့်၊ သံကိလေ သိကံ၊ သံကိလေသိက မည်၏၊ ဝုနပ္ပန္နံ၊ အဖန်တ
လဲလဲ၊ အဝုက္ခနိဗ္ဗတ္တနတော၊ အဝဋ္ဌဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊
ပေါနောတ္တ မိကံ၊ ပေါနောတ္တမိကမည်၏၊ ဧရထေဟိပရိဇ္ဇာဟေဟိ၊ ပူအိုက်
ခြင်းတို့နှင့်၊ သဟောဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ဝတ္တနတော၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊
သဒရထံ၊ သဒရထမည်၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝိပစ္စနတော၊ အကျိုးဖြစ်
သောကြောင့်၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဒုက္ခဝိပါကမည်၏၊ အပရိမာဏမ္ပိ၊ အတိုင်းအ
ရှည် မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ အနာဂတော၊
နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမဇ္ဈဏနိဗ္ဗတ္တနတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသေ
ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အာယတိံ ဇာတိဇရာ မရဏိယံ၊
အာယတိံ ဇာတိဇရာ မရဏိယမည်၏၊ သဗ္ဗဟိတ သုခဝိဒ္ဓသနသမ္ပါဒနံ၊
အလုံးစုံသောစီးပွားချမ်းသာကိုပျက်ဆီးခြင်းကိုပြီးစေတတ်၏၊ ဣတိ အာဒိ
နာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ နာနာဝိဓေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များကုန်သော၊ အာဒိနဝေဝ၊ အပြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုအကု
သိုလ်ကို၊ ပဟာနေ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ အာနိသံသေစ၊ အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း
သဗ္ဗပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ ပဿန္တာ၊ ရှုမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗိန္ဒထ၊ ပြီးငွေ့ကုန်လော၊ နိဗ္ဗေဒံ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကုန်
လော၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တ၊ ပြီးငွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရိယမဂ္ဂါမဂ္ဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ ဝိရဇ္ဈတ
စေဝ၊ တပ်ခြင်းလည်း ကင်းကုန်လော၊ ဝိမုစ္စထစ၊ လွတ်လည်းလွတ်ကုန်
လော၊ မဂ္ဂေနဝါ၊ မဂ်ဖြင့်လည်း၊ သမုဇ္ဈေဒ ဝိရာဂဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့
ဖြတ်အပ်ပြီးသော ကင်းသော ရာဂရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိရဇ္ဈထ၊
တပ်ခြင်းကင်းကုန်လော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဖလေန၊ ဖိုလ်ဖြင့်၊ ပဋိပ္ပသမ္ပိ
ဝိမုတ္တိဝသေန၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းရှိသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဝိမုစ္စထ၊ လွတ်ကုန်လော၊ အသဝါ၊ တနည်း သေဝိကား၊ ပါပန္နိ၊
ပါပံဟူသည်ကား၊ လာမကတော ပါပကတော၊ ယုတ်သော အားဖြင့်၊
ပါပံ၊ ပါပမည်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက် သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ရှိအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ အနိစ္စဒုက္ခာဒိ ဘာဝေန၊

အနိစ္စဒုက္ခ အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုတ်အပ်သော၊ အရိ
 ယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဖိဂုန္တနိယံ၊ စက်ဆုတ်အပ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲသို့၊ ပါပေတိစ၊ ရောက်သည်၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပါပံ၊ ပါပမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ကိံပန၊ အတယ်နည်း၊
 တေဘူမကဓမ္မဇာတံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားအပေါင်းတည်း၊ ယထာ
 ဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ခုတ္တေန၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပါပ
 ကဏော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်
 တရား၌၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊
 ရောဂတော၊ ရောဂါအားဖြင့်၊ ဂဗ္ဘတော၊ အမာအားဖြင့်၊ သလ္လတော၊
 ငြောင့်အားဖြင့်၊ အစာတော၊ တေးရန်အားဖြင့်၊ အာဗာတော၊ အနာအား
 ဖြင့်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပ
 ဝတ္တေန္တံ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒယ၊ ငြီးငွေ့ကုန်လော့၊ အယံဒုတိ
 ယာတိ၊ အယံဒုတိယဟူသည်ကား၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအား
 ဖြင့်၊ အဟိတာနုတ္တဝိတာဝနံ၊ စီးပွားမဲ့အကျိုးမဲ့ကိုထင်စွာပြုသော၊ ပဋ္ဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာသောစကားကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တဇတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝိဝေဝနံ၊
 စိစစ်သော၊ အယံ၊ ဤတရားဒေသနာသည်၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
 ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာမည်၏။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညု
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
 ဘူတာနုကမ္မိနောတိ၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မိနေဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံး
 စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာ
 ကရုဏာတော်၌ဖြင့်၊ အနုကမ္မနုသာဘာဝဿ၊ အစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိ
 တော်မူသော၊ ပရိယာယဝစနန္တံ၊ ပရိယာယဝစနံ ဟူသည်ကား၊ ပရိယာ
 ယေန၊ အတွည့်အားဖြင့်၊ ကထနံဒေသနံ၊ ဟောတော်မူခြင်းကို၊ ပဿာတိ၊
 ပဿဟူသည်ကား၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပရိသဇေဋ္ဌကံ၊ ပရိသတ်၏အကြီးအကဲကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဟဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿာတိ၊
 ပဿဟူ၏၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊
 တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ပါပကေ၊ ထိုယုတ်မာသောအကု
 သိုလ်တရား၌၊ ဝိရဇ္ဈယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းကုန်လော့၊ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်း ကိုး

၂-ဒုကနိပါတ် ဒုတိယဝဂ်-၂-ဒေသနာသုတ်။

၃၆၃

ပဇာတိ၊ ပပင်္ဂုနိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည် သာယျင်တည်း။ «ဒုတိယသုတ္တံ၊ ဒုတိယသုတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၃-အဝိဇ္ဇာသုတ်။

တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမဟူသည်ကား၊ သဟ
ဇာတဝသေန၊ တကွဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ
နိဿယ ဝသေန၊ မှီရာဥပနိဿယ၏ အစွမ်း အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့ နှိုင်း၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရသာ၊ ရှေ့၏၊ ပဓာနကာရဏံ၊
ပြဌာန်းသော အကြောင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာကို၊ မိနာ၊ ကြဉ်၍၊ အကုသလပ္ပတ္တိ၊ အကုသိုလ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊
နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမာပတ္တိယာတိ၊ သမာပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တနာ
ယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သဘာဝပဋိလာဘာယ၊ သဘာဝအားဖြင့်ရခြင်း၏၊ ပဝတ္တိ
ယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊
ထိုအဝိဇ္ဇာ၌၊ အကုသလပဝတ္တိယာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ အာနိနပဋိစ္ဆာ
ဒေနန၊ အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ အယာနိသော မနာသိကာရဿ၊ မသင့်
မတင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ပစ္စယဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟိနဘာဝေန၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အကုသလဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ဥပ
နိဿယဘာဝေါ၊ မှီရာ၏အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗျာဓိ
မရဏာဒိဒုက္ခဿ၊ နာခြင်းသခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲ၏၊ အဝိဇ္ဇာနဘာဝ
တော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာဓိ၊ အဆုံးရံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဂတိယော၊ လားရာ ဂတိတို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဒုဂ္ဂတိယော၊ ဒုဂ္ဂတိတို့
မည်ကုန်၏၊ အယဝါ၊ တနည်းကား၊ ရာဂါဒိကိလေသေဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်
သောကိလေသာတို့သည်၊ နုသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊
လားရာ ဂတိတို့သည်၊ ကာယဝစိစိတ္တာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့၏၊ ပဝတ္တိ
ယော၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိယော၊ ဒုဂ္ဂတိတို့မည်
ကုန်၏၊ ကာယဝစိဒုက္ခရိတာနံ၊ ကာယဒုက္ခရိက်ဝစိဒုပ္ပရိက်တို့ကို၊ သတ္တံ၊ ဟိ၊

ရအပ်၏။ အထွ်လောကေ ပရမိစာတိ။ အထွ်လောကေပရမိစ ဟူသည်
 ကား၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဣလောကေတိ။ ဣလောကေဟူသည်ကား၊
 မနုဿဂတိယံ၊ လူဂတိ၌၊ ပရမိတိ၊ ပရမိဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုလူဂတိ
 မှ၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဂတိသု၊ ဂတိတို့၌၊ အဝိဇ္ဇာမူလိကာသဗ္ဗာတိ၊
 အဝိဇ္ဇာ မူလိကာ သဗ္ဗာဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ခုတ္တရိတဿ၊ ခုစရိုက်၏။ တာဝိပတ္တိယော၊ ထိုပျက်စီးခြင်းတို့သည်၊
 ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပုဗ္ဗင်္ဂမတ္တာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
 သာလျှင်ရှေ့သွားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာမူလိကာဇေ၊ အဝိဇ္ဇာ
 သာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣန္ဒာမူလိကာဇေ၊ အလို
 သာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣန္ဒာလောဘာသမုဿ
 ယာတိ၊ ဣန္ဒာလောဘာသမုဿယာဟူသည်ကား၊ အသမ္ပတ္တ ဝိသယပရိ
 ယေသနလက္ခဏာယ၊ မရောက်သေးသောအာရုံကိုရှာဖွေခြင်းလက္ခဏာရှိ
 သော၊ ဣန္ဒာယစ၊ အလိုသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တဝိသယလုတ္တနလက္ခ
 ဇာန၊ ရောက်သောအာရုံကို တပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ လောဘောနစ၊
 လောဘသည်လည်းကောင်း၊ သမုဿိတာဥပစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ဖြစ်စေ
 အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒာလောဘာသမုဿယာ၊ ဣန္ဒာလောဘာ
 သမုဿယမည်၏။ ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ အဝိဇ္ဇာ
 ဟေတု၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ နိဝုတော၊ ပိတ်ဖုံးအပ်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပါပိန္နောတိ၊ ပါပိန္နော
 ဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပမိန္နာဒိတတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပိန္နတာယ၊ မကောင်းသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာဒိနဇေ၊ အပြစ်တို့ကို၊ အပဿန္တေ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အ
 သန္တဂုဏသမ္ဘာဝနဝသေန၊ ထင်ရှားမရှိသော ဂုဏ်တို့ကိုခြီးမွမ်းသည်
 ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ကောဟညာဒိနိ၊ ဝါကြားပလ္လားခြင်း၏ အဖြစ်အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသော၊ ပါပိန္နော၊ မကောင်းသောအလိုရှိ
 သည်၊ လောဘောနဇေ၊ လောဘဖြင့်သာလျှင်၊ အတြိန္ဒကား၊ အလွန်အလို
 ကြီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်
 အပ်၏။ အနာဒရောတိ၊ အနာဒရော ဟူသည်ကား၊ လောကာပိပတိနော၊
 လောက၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ ဩတ္တပ္ပဿ၊ ဩတ္တပ္ပ၏။ အတာဝေန၊
 မရှိသဖြင့်၊ သဗြဟ္မစာရိသု၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ အာဒရေဟိတော၊
 ရှိသဖြင့်၊ မှကင်းသည်၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ ဣသ္မာအ

၃

ဝိဇ္ဇာ ပါဝိန္နတာ အဟိရိ ကာနောတ္တပ္ပ ဟေတု။ ထိုအဝိဇ္ဇာ ဟူသောအ
 ကြောင်းမကောင်းသော အလိုရှိခြင်းဟူသောအကြောင်း အရှက်မရှိခြင်း
 ဟူသောအကြောင်းမလန့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပသဝတိတိ၊
 ပသဝတိဟူသည်ကား၊ ကာယဒုက္ခရိတဒိဘဝံ၊ ကာယဒုက္ခရိတသည်
 အပြားရှိသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနတိ၊ ဆည်းပူးတတ်၏။ အပါယံ
 တေနဂစ္ဆတိတိ၊ အပါယံတေနဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ တထာပသုတေန၊
 ထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ပွားများဆည်းပူးသော၊ တေနပါပေန၊
 ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ နိရယာဒိဘဝံ၊ ငရဲသည်အပြားရှိသော၊ အပါယံ၊
 အပါယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိဥပပဇ္ဇတိ၊ လားရ၏။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒုက္ခရိတမူလတုတာစ၊ အလုံးစုံ
 သောဒုက္ခရိတ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခတိပရိတ္တိ
 လေသဟေတု ဘူတာစ၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခတိ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်၍
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ အဝိဇ္ဇာဒယော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ အစရှိသည်တို့
 သည်းသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ ဣန္ဒြိယကိုလည်းကောင်း၊
 လောဘန္တိ၊ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊
 စသဒ္ဓန္တိ၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဟိရိကာနောတ္တပ္ပန္တိ၊ အဟိရိကအနောတ္တပ္ပကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိရာဇယံသမုဇ္ဈေဒ ဝသေနပဇာတိ၊ သမုဇ္ဈေဒပပာဒ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်ပယ်လျက်၊ ကလံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိရာဇေတိ၊ ငယ်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ဝိဇ္ဇဥပ္ပါဒယန္တိ၊ ဝိဇ္ဇဥပ္ပါဒယံဟူ၍၊ အာဟာ၊
 မိန့်ပြီ၊ ဝိပဿနာပဋိပါဒိယာစ၊ ဝိပဿနာအစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မဂ္ဂပဋိပါဒိယာစ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဿတ္တိတွာ၊ လုံ့လ
 ပြု၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာကို၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ သန္တာနံ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပါဒယန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ သဗ္ဗဒုက္ခတိ
 ယောတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခတိယောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒုက္ခရိ တသင်္ခါတာ၊ ဒုက္ခရိတဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခတိယော၊
 မကောင်းသောဂတိတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ၏၊
 အဝိဇ္ဇါနဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊
 သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊
 ဂတိတို့ကို၊ ဧဟေပဧဟေယျ၊ စွန့်ချ၏၊ သမတိက္ကမေယျ၊ လွန်မြောက်
 ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလေသဝဇ္ဇပဟာနေနေဝ၊ ကိလေသဝဇ္ဇကိုပယ်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဝဇ္ဇန္တိ၊ ကမ္မဝဇ္ဇကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပါကဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝိပါက

ဝဋ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟိနံ၊ ပဟိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊ ကတိယသုတ္တံ၊ ကတိယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၄-ပညာသုတ်။

စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သုပရိဟိနာတိ၊ သုပရိဟိနာဟူသည်ကား၊
သုဗ္ဗ၊ လွန်စွာ၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ယောအရိယာယပညာဟံပရိဟိနာ
တိ၊ ယောအရိယာယပညာယပရိဟိနာဟူသည်ကား၊ ယောသတ္တံ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယ
ပဋိဝိဇ္ဈနေနစ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
စတုသစ္စပဋိဝိဇ္ဈနေနစ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုဏာ၊ ဝေးစွာ၊ ဌိတတ္တာ၊
တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာယပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော၊
ဝိပဿနာ ပညာယစ၊ ဝိပဿနာ ပညာမှ လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပညာယစ၊
မဂ်ပညာမှလည်းကောင်း၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ လောကီယလောကုတ္တရာဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊
သမ္ပတ္တိဟိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိဟိနာ၊
ယုတ်ကုန်၏၊ မဟာဇာနိကာ၊ အရှုံးကြီးရှုံးကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကေပန၊ အတတ်သူတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ယေ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မာဝရဏေနဝိ၊ ကံ၏ဝိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းနှင့်လည်း၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
ဝိန္တုတ္တနိယတ ဘာဝတော၊ ဂုဏ်၏အခြားမဲ့၌အကျိုးပေးခြင်းမြဲသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ အပရိ
ဂုဏ္ဏာ၊ မပြည့်စုံကုန်၊ မဟာဇာနိကာ၊ အရှုံးကြီးရှုံးကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒုကင်္ခါတိ၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒုကင်္ခါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ဝိပါကာဝရဏသမာပိနောပိ၊ ဝိပါကံ၏ဝိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သောသူတို့သည်လည်း၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
သုက္ကပက္ခေ၊ ကုသိုလ်အတို့၌၊ အပရိဟိနာနာမ၊ မယုတ်သော သူတို့မည်
သည်၊ တိဝိဇ္ဇာဝရဏဝိရုဟိတာ၊ သုံးပါးသော ဝိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းတို့မှ
ကင်းကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအယူရှိကုန်သော၊ ကမ္မသ

ကဏ္ဍညာဏေနစ၊ ကမ္မသကတ ဉာဏ်နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်သော သူတို့တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်ကို။ ဂုတ္တန
ယာနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ပညာယာတိပဒံ၊ ပညာယဟူသောဝုန်သည်၊
နိဿတ္တဝစနံ၊ ပဉ္စဝိဘတ်သက်သောဝုန်တည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏတောစ၊
ဝိပဿနာ ဉာဏ်မှ လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဉာဏတောစ၊ မဂ်ဉာဏ်မှလည်း
ကောင်း၊ ပရိဟာနေန၊ ယုတ်သဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတံ၊ ဤပညာယ ဟူသောဝုန်သည်၊
သာမိဝစနံ၊ သဗ္ဗိဘတ် သက်သော ဝုန်တည်း၊ ယထာဂုတ္တဉာဏသ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သောဉာဏ်၏၊ ပရိဟာနေန၊ ယုတ်သဖြင့်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ အထူး၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊
ဤပညာယပရိဟာနေန ဟူသောစကားရပ်၌၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်စေအပ်
သောဉာဏ်၏၊ အနုပ္ပါဒနမေဝ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပရိဟာနံ၊ ယုတ်
ခြင်းမည်၏၊ နိဝိဋ္ဌနာမရူပသိန္တိ၊ နိဝိဋ္ဌနာမရူပသိန္တိ ဟူသည်ကား၊ နာမရူပေ၊
နာမ်ရုပ်၌၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓ ပဉ္စကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဇေတံ
မမာတိ အာဒိနာ၊ ဇေတံမမ ဤသို့ အစရှိ သည်ဖြင့်၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊
တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိနိဝိဋ္ဌအဇ္ဈောသိတံ၊ နှလုံးသွင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံသစ္စန္တိမညတိတိ၊
ဣဒံသစ္စန္တိ မညတိဟူသည်ကား၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ တပါးသောစကားသည်၊ မေဓမံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ မညတိ၊ အခံမဲ့၏၊ သဒေဝကေလောကေတိ၊ သဒေဝကေလောကေ
ဟူ၍၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ပရိဏာမေတဗ္ဗာ၊ သောက်ပြန်စေအပ်၏၊ ဇေတံ၊
ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ သံကိလေသပက္ခံ၊ သံကိလေသပက္ခ
ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿာ၊ အကြင်ပညာ၏၊
အနုပ္ပတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာမရူပသိန္တိ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ မညနာတိနိဝေသ
ဟိ၊ အောက်မေ့ခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ကိလေသဝဇ္ဇံ၊ ကိလေသဝဇ္ဇိ
သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုပညာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ဝဇ္ဇဿ၊ ဝဇ္ဇိ၏၊ ဥပစ္ဆေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်

မူလိသညံဖြစ်၍၊ ပညာဟိသေဋ္ဌာ လောကသိန္နိဂါထံ။ ပညာဟိသေဋ္ဌာ လောကသိန္နိ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟာမိန္နံတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ လောကသိန္နိ၊ လောကသိန္နိဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရ လောကသိန္နိ၊ သင်္ခါရလောက၌၊ သက္ကေသု၊ သက္ကဝါတို့၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ ပညာသမိဒေသာ၊ ပညာနှင့်တူသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပညတ္တရာ၊ ပညာမြတ်ကုန် ၏၊ ပညာယစ၊ ပညာသည်လည်း၊ သိဒ္ဓါယ၊ ပြီးသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေန၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အနဝဇ္ဇဓမ္မာ၊ အပြစ်မရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ သိဒ္ဓါ ဝေ၊ ပြီးကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာဟိတဇာတေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿသမ္မာသင်္ကပ္ပေါပဟောတိတိအာဒိ၊ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိဿသမ္မာသင်္ကပ္ပေါပဟောတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော အပ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအား၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယာပနပညာ၊ အကြင်ပညာကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သာ၊ ထိုပညာသည်၊ သေဋ္ဌါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထောပိတာ၊ ခြံ့မွမ်းအပ်၏၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊ သာ၊ ထိုပညာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပညာကို၊ ဒေသထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ယာယံနိဗ္ဗေတဘဂိနိတိအာဒိ၊ ယာယံနိဗ္ဗေတဘဂိနိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယာအယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဟောက် ဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူးသော၊ လောဘက္ခန္ဓာဒိ၊ လောဘအစုအစ ရှိသည်ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈန္တိ၊ ဖောက်လျက်၊ ပဒါလေန္တိ၊ ခွဲလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား တတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေတဂါမိနိ၊ နိဗ္ဗေတဂါမိနိ မည်၏၊ ယာယစ၊ အကြင်ပညာဖြင့်လည်း၊ ဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တာ ဝါသေသု၊ ဘဝယောနိ ဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိ သတ္တာဝါသ ဟုဆိုအပ် ကုန် သော၊ သတ္တနိကာယေသု၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ တသ္မိံတသ္မိံ၊ ထို ထိုဘဝ၌၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပဌမာတိနိဗ္ဗတ္တိသင်္ခါတာယ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ် ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ လည်းကောင်း၊ တံနိ ဝိတ္တဿ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဘဝဿစ၊ ကမ္မဘဝ ၏လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးဖြစ် သော၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို

လည်း ကောင်းသောအရိပ်ရိပ်တံ၊ မပေါက်မပြုနဲ့၊ ဇာနတ်၊ သိတတ်၏။ သန္တိ
 ကရောက်၊ မျက်မှောက်ပြု တတ်၏။ အပံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာ
 သော၊ ပိပဿနာမဂ္ဂပညာ၊ ပိပဿနာမဂ်ပညာသည်။ လောကတ္ထိ၊ လောက
 ဌ်၊ သောဗ္ဗာ၊ မြတ်၏။ နှုတ်အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါ
 နိ၊ ဟုဆိုအခါ၌၊ ယထာ၊ ယထာပညာနုဘာဝသမ္ပန္နံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးကောပညာ၏ အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတာသဝေ၊ ရဟန္တာ
 ဝုပ္ပါယ်တို့ကို၊ အသိတ္တဝန္တော၊ ပြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ဒေဝါမနုဿာ
 စသိတ္တိသာနဂါတံ၊ တေသံ၊ ဒေဝါမနုဿာစဟူသော အဆုံးဂါထာကို၊
 အာဟာ၊ အာဟာကော၊ မူ၏။ ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာတို့၌၊ ပရိညာနိ၊ ပိုင်း၍သိခြင်းအစ
 ရှိကုန်သော၊ သောဇ္ဇသန္တံ၊ တဆုံးခြောက်ပါးကုန်သော၊ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့၏၊
 နုဗ္ဗိတတ္ထာ၊ ပြီးပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုသစ္စသမ္ပာနေ၊ လေးပါး
 ကုန်သောသစ္စာတို့ကို ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ သမ္ပန္နိ၊ သစ္စာ
 ကောင်းပါ၊ တရားတို့ကို သိတော် မူကုန်ပြီးသော၊ သတိဝေ၊ ပုပ္ဖိယာ၊
 သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ သတိမတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ဝုတ္တနယန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သမုဿိ၊ သမ္မော
 ကတ္ထာ၊ ကောင်းစွာလေ့ရှိ အပ်ပြီးသော၊ မဟာ၊ မဟာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပညာ၊ ပညာပုပ္ဖိယာ၊ ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဟာ
 သပညာနံ၊ ရှင်သော ပညာရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုပ္ဖဘာဝေ၊
 ရှေးအတို့၌၊ သိသာမိပရိပုဏ္ဏတော၊ သိလစသည် ပြည့်စုံသည်မှ၊ ပဌာ
 ယာ၊ ရှေး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသော၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုနေသဖြင့်၊ ဟာသ ဝေတုဗ္ဗိပါမုဇ္ဇ ဗဟုလတာယ၊ ရှင်ခြင်း
 ရှစ်သက် ခင်းမြောက် ခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟာသပညာနံ၊
 ရှင်သော ပညာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ မရိက္ခိတာဘာဝ
 သံယောဇနတ္ထာ၊ ကုန်ပြီးသောဘာဝ သံယောဇဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အန္တိမသရိရောဂိနံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ တေသံ
 ဝိတာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာ ဝုပ္ပါယ်တို့အား၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟန္တိ၊ ဝိဟန္တိ၊ တောင်း
 တကုန်၏၊ တတ္ထာဝံ၊ ထိုရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို၊ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 အလိုရှိကုန်၏၊ ပညာနု ဟာဝေါ၊ ပညာ၏ အာနုဘော်သည်၊ အပော၊

အံ့၊ ဩဝွယ်ရှိပေစွ၊ မယဗ္ဗိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိတ္တိန္တသဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော အလုံးစုံသော ဆင်းရဲရှိကုန်သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ရပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဝ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ စတုတ္ထသုတ္တံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၅-သုက္ကဓမ္မသုတ်

ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ သုက္ကဓမ္မံ၊ သုက္ကဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏသုက္ကတာယ၊ အဆင်းဖြူစင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုက္ကဓမ္မံ၊ ဖြူစင် ကုန်သည်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုက္ကဘာဝါယ၊ ပရမေဝါဒါနာယ၊ လွန်စွာဖြူစင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဉ္စတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သရသေနပိ၊ မိမိတို့၏ ကိစ္စအားဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလဓမ္မာ၊ ကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ကဿာဘာဝပဋိပက္ခတော၊ မြည်းညှပ်သောအဖြစ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သုက္ကဓမ္မံ၊ ဖြူစင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဿာသနံ၊ ပြီးပြီးပြန်သည်၊ ပရိသုန္ဓံ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ကုသလဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ လောကန္တိ၊ လောကံဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ပါလေန္တိ၊ တိ၊ ပါလေန္တိ ဟူသည်ကား၊ အာစာရသန္ဓာရဏေန၊ အကျင့်ကိုကောင်းစွာဆောင်သဖြင့်၊ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်လျက်၊ ရုက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဟိရိ၊ ဤသတ္တဗ္ဗဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊ ဟိရိယိတဓမ္မေန၊ ရှက်အပ်သောသဘောတရားဖြင့်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေန၊ ဤသဘောတရားဖြင့်၊ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိမည်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံဟိရိယတိ(ပ)၊ ဝုတ္တတိဟိရိတိ၊ ယံဟိရိယတိ(ပ)၊ ဝုတ္တတိဟိရိဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤပါဌကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်သာလျှင်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းကို၊ ဟိရိယိတဓမ္မေန၊ ရှက်အပ်သောသဘောတရားဖြင့်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်တတ်၏၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ မဗ္ဗာနံ၊ တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ၊ ဟိရိယ

တိ၊ ရှက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ရှက်ခြင်းကို၊ ဟိရိ၊ ဟိရိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပမည်၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဧတေန၊ ဤသဘောတရားဖြင့်၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊ လန့်တတ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပမည်၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံ၊ ဩတ္တပ္ပတိ
 (ပ) ဝုစ္စတိ၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ။ ယံ၊ ဩတ္တပ္ပတိ (ပ) ဝုစ္စတိ၊ ဩတ္တပ္ပံ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤ
 ပါဌ်ကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အကု
 သိုလ်ကိုပြုခြင်းကို၊ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗေန၊ လန့်အပ်သော သဘောတရားဖြင့်၊
 ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း
 မှ၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့လန့်ခြင်းကို၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာ
 နာ၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာနံ၊ ဗဟိဒ္ဓ
 သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ အတ္တာမိပတေယျံ၊ မိမိကိုယ်ကို အကြီး
 အမှူးပြု၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ လောကာမိပတေယျံ၊ လောကကိုအကြီး
 အမှူးပြု၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ လစ္ဆာသဘာဝသဗ္ဗိတာ၊ ရှက်ခြင်းသဘော
 ဌ်တည်၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ ဘယသဘာဝသဗ္ဗိတံ၊ ကြောက်လန့်
 ခြင်းသဘောဌ် တည်၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ သပ္ပဒိုဿဝလက္ခဏာ၊ ရှိသ
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ ဝဇ္ဇတိရုက္ခဘယဒဿာဝိလက္ခ
 ဏံ၊ အပြစ်ကိုကြောက်ခြင်း ဘေးဟုရှုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဟိရိ
 ဩတ္တပ္ပ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ
 သော၊ ဟိရိ၊ ဟိရိကို၊ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝယံ၊
 အရှယ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သုရတာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဗဟုသမ္ဘံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်ကို၊
 ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရ
 ဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သမုဋ္ဌာပေစိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ။

ဧတံပါပ ကရုဏံနာမ၊ ဤသို့မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဇာတိ
 သမ္ဘန္ဓာနံ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့၏။ နုကာမ္ဘံ၊ အမှုမဟုတ်၊
 ဟိနုဇစ္စာနံ၊ ယုတ်သော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော၊ ကေဝလ္လာဒိနံ၊ တံငါအစ
 ရှိသည်တို့၏။ ကမ္ဘံ၊ အမှုတည်း။ ဣဒံကမ္ဘံ၊ ဤမကောင်းမှုကို၊ မာဒိသဿ၊
 ငါ့ကိုသို့သဘောရှိသော။ ဇာတိသမ္ဘန္ဓဿ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော

၄၀၂ ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သုအား၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဇာတိ၊ အမျိုးဇာတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပါဏာတိပါတာဒိ
 ပါပကမ္မံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော မကောင်းမှုကံကို၊ အက
 ရောဇ္ဇော၊ မပြုသောသူသည်၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇေတံပါပကရဏံနာမ၊ ဤမကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမည်သည်
 ဒဟရေဟိ၊ ငယ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှု
 တည်း၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော၊ ဝယေ၊ အရွယ်၌၊ ဌိတဿ၊
 တည်သောသူအား၊ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို၊ ကာသု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ န
 ယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝယံ၊ အရွယ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
 ပါဏာတိပါတာဒိ ပါပကမ္မံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသောမ
 ကောင်းမှုကံကို၊ အကရောဇ္ဇော၊ မပြုသောသူသည်၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းကို၊
 သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇေတံပါပကရဏံနာမ၊ ဤ
 မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမည်သည်၊ နုဗ္ဗလဇာတိကာနံ၊ အားနည်းသော သ
 ဘောရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း၊ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို
 မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ သူရဘာဝသမ္ပန္နဿ၊ ရဲရင့်သည်၏
 အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော သုအား၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ
 ဇေ၊ ဤသို့၊ သူရဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
 ပါဏာတိ ပါတာဒိပါပကမ္မံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသောမ
 ကောင်းမှုကံကို၊ အကရောဇ္ဇော၊ မပြုသောသူသည်၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းကို၊
 သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇေတံပါပကရဏံ နာမ၊ ဤ
 မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမည်သည်၊ အန္ဓဗာဿနံ၊ ပညာမျက်စိကန်း၍မိက်ကုန်
 သောသူတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ နကမ္မံ၊ အမှု
 မဟုတ်၊ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိ
 သော၊ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသော၊ ဗဟုသုတဿ၊ အကြားအမြင်များ
 သောသုအား၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဗဟုသမ္ပ
 အကြားအမြင်များသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပါဏာတိ
 ပါတာဒိပါပကမ္မံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော မကောင်းမှုကံ
 ကို၊ အကရောဇ္ဇော၊ မပြုသောသူသည်၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာန်ရှိသော၊ ဟိရိ၊
 ရှက်ခြင်းကို၊ စတုဟိကာရဏေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သမုဋ္ဌာပေတွာဝပန၊ ဖြစ်စေပြီး၍ကား၊ အတ္တ

နောမိမိန္တိ၊ စိတ္တေ၊ ဖိတ်တံ၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ ပဝေသိတွာ၊ သွင်း၍၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းသည်၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံနာမ၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာန် ရှိသည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ လန့်ခြင်းသည်၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာနံနာမ၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာန်ရှိသည်မည်သနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ သဝေကရိဿတိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ စတုသုပရိသာသု၊ လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့၌၊ ဂရဟပတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့၊ နာဂရိကော၊ မြို့ကြီးသူသည်၊ အသုစိ၊ မစင်ကို၊ ဝဇ္ဇေတိယဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဝီလဝဇ္ဇေဟိ၊ သိသရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝဇ္ဇေတော၊ ကြဉ်အပ်သည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ သမုဋ္ဌိတေန၊ ဖြစ်သော၊ ဩတ္တပ္ပေန၊ လန့်ခြင်းဖြင့်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ လန့်ခြင်းသည်၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာနံနာမ၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာန် ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဟိရိ ရှက်ခြင်းသည်၊ အတ္တာဓိပတေယျာနာမ၊ မိမိကိုယ်ကိုအကြီးအမှူးပြုသည်မည်သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဇေကစ္စော၊ အချိုသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဓိပတိဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသော၊ ဗဟုသုတဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ရတဝါဒိဿ၊ ရတင်ကိုဟောလေ့ရှိသောသူအား၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဟိရိ၊ ရှက်ခြင်းသည်၊ အတ္တာဓိပတေယျာနာမ၊ မိမိကိုယ်ကိုအကြီးအမှူးပြုသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောအတ္တနံယေဝ (ပ) ပရိဟရတိတိ၊ သောအတ္တနံယေဝ (ပ) ပရိဟရတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိ၊ အကြီးအမှူးကို၊

၄၀၄

အုတ်တုတ်အမွှာကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကကွာ၊ ပြု၍၊ အကုသလံ။ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်၏။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သာဝန္တံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်၏။ အနဝန္တံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သုန္ဒရေဝကြိယံ သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရေတိ၊ ဆောင်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ လန့်ခြင်းသည်။ လောကာဓိပတေယျံ နာမ၊ လောကကို အကြီးမှူးပြုသည်မည်သနည်း။ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ လောကံ၊ လောကကို၊ အဓိပတိံ၊ ဧဠကံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကကွာ၊ ပြု၍၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ ယသောဟ၊ ဘုရားအတယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အယံ လောကသန္နိဝါသော၊ ဤစကြာဝဠာသည်၊ မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော။ လောကသန္နိဝါသေ၊ စကြာဝဠာ၌၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရမိတ္တဝိနုနော၊ သူတပါးတို့၏ စိတ်အကြံကို သိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ခုရတောဝိ၊ ဝေးသော အရပ်မှသည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ အာသန္နော၊ နီးသောအရပ်၌လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ စေတသောပိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း။ စိတ္တံ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်အကြံကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဓံ၊ ငါးကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ကိံ၊ ဇာနိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ သိကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏တောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်း၏တောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပါပကေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မကုန်သော၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊ ဝေါကိဇ္ဈော၊ ဖြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရမိတ္တဝိနုနိယော၊ သူတပါးတို့၏စိတ်အကြံကိုသိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ခုရတောဝိ၊ ဝေးသောအရပ်မှလည်း။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ အာသန္နော၊ နီးသောအရပ်၌လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ စေတသောပိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း။ စိတ္တံ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်အကြံကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၂၀

ဓာပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်
 လတ္တံ၊ ကိ၊ ဇာနိဿန္တိ၊ အဘယ်သို့သိကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်း
 တို့၊ ဣဝံကုလဝုတ္တံ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊
 သန္ဓါသန္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လု၏ဘောင်မှ၊
 အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်သည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေဟိ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊ ဝေါကိဇ္ဈော၊ ပြင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ သော၊ ထို
 ဝဂ္ဂိလ်သည်၊ လောကံယေဝ၊ လောကကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိံ၊ အကြီး
 အမှူးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗေတိ၊ ပယ်၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ လောကာဓိပတေယျံ၊ လောက
 သာလျှင်အကြီးအမှူးရှိ၏။

လန္ဓာသဘာဝသဗ္ဗိတာတိဧတ္ထ၊ လန္ဓာသဘာဝသဗ္ဗိတာဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ လန္ဓာတိ၊ လန္ဓာဟူသည်ကား၊ လန္ဓနာကာရော၊ စက်ဆုပ်သော
 အခြင်းအရာတည်း၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ တေနသဘာဝေန၊ ထိုသို့အကုသိုလ်
 ကိုစက်ဆုပ်သောသဘောဖြင့်၊ သဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ဘယန္တိ၊
 ဘယံဟူသည်ကား၊ အပါယဘယံ၊ အပါယ်ကိုကြောက်လန့်ခြင်းတည်း၊
 ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်၊ တေနသဘာဝေန၊ ထိုအပါယ်ဘေးကို ကြောက်
 လန့်သောသဘောဖြင့်၊ သဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ တဒုဘယံ၊ ထိုလန္ဓာ
 သဘာဝသဗ္ဗိတာဘယသဘာဝသဗ္ဗိတနှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ ပါပပရိ
 ဝဇ္ဇနေ၊ မကောင်းမှုကို ကြဉ်ခြင်း၌၊ ပါကဗ္ဗံ၊ ထင်းရှား သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဟိရိ ဩတ္တပ္ပ အရာ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊
 ဇိသု၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ အယာဂုဇ္ဇသု၊ သံတွေခဲတို့တွင်၊ ဧကော၊ တခုသော
 သံတွေခဲသည်၊ သိတလော၊ အေးသည်၊ ဂူထမက္ခိတော၊ မစင်လိမ်းကျံ
 အပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကော၊ တခုသော သံတွေခဲ သည်၊
 ဥဏှော၊ ပူသည်၊ အာဒိတ္ထော၊ ရဲရဲတောက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 တေသု၊ ထိုနှစ်ခုသောသံတွေခဲတို့တွင်၊ သိတလံ၊ အေးသောသံတွေခဲကို၊
 ဂူထမက္ခိတတ္ထာ၊ မစင်လိမ်းကျံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဂူစ္ဆန္တော၊
 စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိညူဇာသိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသောသူ
 သည်၊ နာဏှောတိယထာ၊ မရှိသေးသို့၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော ပူသော

သံတွေခဲကို။ ဒါဟဘယေန၊လောင်အံသည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ နဂ
ဏ္ဍာတိယထာ၊မကိုင်၏သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ လန္ဓာ
ယ၊ရှက်သဖြင့်၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊
နကရောတိ၊မပြု၊ဩတ္တပ္ပေန၊ဩတ္တပ္ပဖြင့်၊ အပါယာတိတော၊အပါယ်ဘေး
မှကြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊မပြု၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ လန္ဓာသဘာဝဏ္ဍိတာ၊ မကောင်းမှုမှစက်
ဆုပ်ခြင်းသဘော၌တည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ဩတ္တပ္ပသည်၊
ဘယသဘာဝသဏ္ဍိယာ၊ အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်ခြင်း သဘော၌တည်
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဟိရိ၊ဟိရိသည်၊သပ္ပနိဿဝလက္ခဏာ၊ရိုသေထုပ်ဝပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ
သည်၊ဩတ္တပ္ပံ၊ဩတ္တပ္ပသည်၊ ဝဇ္ဇာဘိရူကာဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ၊အပြစ်
ကိုကြောံ၍ ဘေးဟုရှုခြင်း လက္ခဏာရှိသည်၊ကထံဟောတိ၊အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း၊ဟိ၊ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊ ဇာတိမဟတ္တပစ္စ
ဝေက္ခဏာ၊အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း၊ သတ္တုမဟတ္တ
ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ဆရာဖြစ်သောဘုရား၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ဒါယန္တမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊အမွေဥစ္စာဖြစ်သောနဝလော
ကုတ္တရမေဗ္ဗစသည်၏မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊
သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်
သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော
အကြောင်းတို့၌၊ဂါရဝေန၊ရိုသေသဖြင့်၊ သပ္ပနိဿဝလက္ခဏံ၊ရိုသေထုပ်
ဝပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဟိရိ၊ဟိရိကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ ဧကစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊ အတ္တာနု
ဝါဒဘယံ၊မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းဟူသောဘေး လည်းကောင်း၊ပရာနု
ဝါဒဘယံ၊သူတပါးကိုစွပ်စွဲခြင်းဟူသော ဘေးလည်းကောင်း၊ဒဏ္ဍဘယံ၊
မင်းဒဏ်ရိုးဒဏ် ဘေးလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ အပ္ပါယ်ဘေးလည်း
ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆန္တော၊ ခြိမ်းချောက်လျက်၊ ဘာယန္တော၊ ကြောက်သည်၊
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇာဘိရူကာဘယ ဒဿာဝိလက္ခဏံ၊ အပြစ်ကိုကြောက်၍
ဘေးဟု ရှုခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ စ၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ဧတ္ထ၊

ဤဟိရိတြိတ္တပ္ပအရာ၌၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာဒိတာ၊ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံအစရှိ
 သောအဖြစ်ကို၊ ဟိရိတြိတ္တပ္ပိနံ၊ ဟိရိတြိတ္တပ္ပတို့၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 အရာ၌၊ ပါကဋတာဝေန၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နေသံ၊ ထိုဟိရိတြိတ္တပ္ပတို့၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊
 အညမည၊ ဝိပဿောဂါ၊ အခြင်းခြင်းမဟဉ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လဇ္ဇနံ၊ မကောင်းမှုမှစက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗယံ၊ ကြောက်
 ခြင်းမရှိခြင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါပဘယံ၊ မကောင်းမှုမှကြောက်ခြင်းသည်
 အလဇ္ဇနံ၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုတ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

☞ ဣမေစသိက္ခဝေဒ္ဓေသုက္ကာဓမ္မာလောကံနပါလေယျန္တိ၊ ဣမေစသိက္ခဝေ
 ဒ္ဓေသုက္ကာဓမ္မာလောကံ နပါလေယျံ ဟူသည်ကား၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအနဝဇ္ဇဓမ္မာ၊ ဤအပြစ်မရှိသောတရားတို့သည်
 လောကံ၊ လောကကို၊ ယဒိနရက္ခေယျံ၊ အကယ်၍မစောင့်ကုန်အံ့၊ လောက
 ပါလကာ၊ လောကကိုစောင့်ကုန်သည်၊ ယဒိနဘဝေယျံ၊ အကယ်၍မဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ နယိပေညာယေထမာတာတိ၊ နယိပေညာယေထမာတာဟူသည်
 ကား၊ ဣမေဣသိက္ခာ၊ ဤလောက၌၊ ဇနိကာ၊ မွေးဖွားသော၊ မာတာ၊
 အမိကို၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရု
 စိတ္တိကာရဝသေန၊ အလေးပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နပညာယေထ၊ မထင်
 ကုန်ရာ၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မာတာ၊ အမိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နလဇ္ဇေယျ၊
 မရရာ၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်း
 လျှင်နည်းရှိ၏၊ မာတုတ္ထာတိ၊ မာတုတ္ထာဟူသည်ကား၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဘဒိ
 နိ၊ ညီမတည်း၊ မာတုလာနိတိ၊ မာတုလာနိဟူသည်ကား၊ မာတုလာဘရိယာ
 ဦးရီးမယားတည်း၊ ဂဇ္ဈနန္တိ၊ ဂဇ္ဈနံဟူသည်ကား၊ မဟာဝိတုဇ္ဇဝီတုဇေဇ္ဇ
 ဘာတုအာဒိနံ၊ ဘကြီးဘထွေးအပ်ကိုအကြီးအစရှိကုန်သော၊ ဂရုဋ္ဌာနိယာ
 နံ၊ အလေ ပြုအပ်ကုန်သော သူတို့၏၊ သဇ္ဈေဒန္တိ၊ သဇ္ဈေဒံဟူသည်ကား၊
 သင်္ကရံ၊ ရောရှက်ခြင်းသို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မရိယာဒဘောဒံ၊ အပိုင်းအခြား
 ပျက်ခြင်းသို့၊ ယထာအဇေဇ္ဇကာတိအာဒိဟိ၊ ယထာအဇေဇ္ဇကာ ဤသို့အစ
 ရှိကုန်သောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ဧတေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊
 အမိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မာတုတ္ထာ၊ မိထွေးတည်း၊ ဣတိ
 ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂရုစိတ္တိကာရဝသေန၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်၏

အစွမ်းအားဖြင့်၊ နုစာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ နိဿာယ၊
 ဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထဝိ၊ ထိုဝတ္ထု၌လည်း၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သောက်ပြန်၍
 ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဓိ၊ ဥပမာကို၊ အာဟာရန္တော၊ ဆောင်
 လိုသည်ဖြင့်၍၊ အဇေဇ္ဇကာဒယော၊ ဆိတ်အစ ဖြစ်သည်တို့ကို၊ အာဟာရိ၊
 ဆောင်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဇေ
 ဇ္ဇကာ ဟူသောပါဌ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊
 အဇေဇ္ဇ ကာဒယော၊ ဆိတ်အစ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိရုန္တောနာ၊ တိရုန္တောန်တို့
 သည်၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပရဟိတာ၊ ရှက်ခြင်း ကြောက်ခြင်း မှကင်းကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ မာတာဒိသည်၊ အမိအစရှိသောအမှတ်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုကုန်မူ၍၊
 တိန္ဒမရိယာဒါ၊ ပျက်သောအပိုင်းအခြားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
 စုံတို့၌၊ သမ္ပန္န ဒေန၊ ရောရှက်သဖြင့်၊ ဝတ္တန္တိ ယယော၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ အယံမနုဿ လောကော၊ ဤလူ အပေါင်းသည်၊ လောကပါ
 လဓမ္မာ၊ လောကကို စောင့်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ယဒိနာဝေယျ၊
 အကယ်၍မဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ သမ္ပန္န ဒေန၊ ရောရှက်
 သဖြင့်၊ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဣမေလော
 ကပါလဓမ္မာ၊ ဤလောကကိုစောင့်သောတရားတို့သည်၊ လောကံ၊ လောက
 ကို၊ ပါလေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပန္န ဒေါ၊ ရောရှက်
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ယေသဉ္ဇေဟိရောတ္တပ္ပန္တိ ဧတ္ထ၊ ယေသဉ္ဇေဟိ
 ရောတ္တပ္ပံဟူသော ဤပါဌ၌၊ စေတိ၊ စေဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်
 မှုသာတည်း၊ ယေသံသတ္တာနံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိရိစ၊ ရှက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဩဋ္ဌ၊ ပဉ္စ၊ လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါစ
 သဗ္ဗကာလ မေဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ နဥပလက္ခတိ၊
 မခုအပ်၊ ဝေါက္ကန္တာ သုက္ကမူလာတေတိ၊ ဝေါက္ကန္တာ သုက္ကမူလာတေ ဟူ
 သည်ကား၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကုသလမူလုပစ္ဆေဒါဝ
 ဟဿာပိ၊ ကုသိုလ် အကြောင်း ရင်းကိုဖြတ်၍ ဆောင်တတ်သည် လည်း
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံကို၊ ကရဏတော၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ကုသလဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာနာဘူတာနံ၊ တည်ရာဖြစ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပာနမေဝ၊ ဟိရိဩတ္တတို့၏ သာလျှင်၊ အဘာဝ
 တော၊ မရှိခြင်း ကြောင့်၊ ကုသလတော၊ ကုသိုလ်မှ၊ ဝေါက္ကမိတွာအပ

သက္ကိတွာ၊ ဖဲ၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုက္ကမူလော၊ ဖြူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝေါက္ကန္တာ၊ ဖဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဇာယန မိယန သဘာဝတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသေခြင်း သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိမရဏာ၊ ဝါမိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တန္တိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေသဉ္ဇေဟိရိတြတ္တပ္ပန္နိ၊ ယေသဉ္ဇေဟိရိတြတ္တပ္ပံဟူသည်ကား၊ ပရိ သုဒ္ဓမတိနံ၊ စင်ကြယ်သော ပညာရှိကုန်သော၊ ယေသံပန သတ္တာနံ၊ အကြင် သတ္တဝါ တို့အားကား၊ ဟိရိစ၊ ရှက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ လန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒါသဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့် နေ့ပတ်လုံး၊ နဝမတ္ထိမထေရကာလေသု၊ ငယ်သောအခါအလတ်ဖြစ်သောအခါမထေရ်ဖြစ်သောအခါတို့၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဂဓ္မ၊ ကပ်ကုန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဖိဂုစ္ဆန္တာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာယန္တာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဒင်္ဂါ၊ မိဝသေန၊ အခိုက်အတန့်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဇဟန္တာ၊ ပယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဝိရုဠုဗြဟ္မစရိယာတိ၊ ဝိရုဠုဗြဟ္မစရိယာဟူသည်ကား၊ သာသနုဗြဟ္မစရိယေစ၊ သာသနာတော်တည်း ဟူသောမြတ်သောအကျင့်၌လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယေစ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၌လည်းကောင်း၊ ဝိရုဠံ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ မှော်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂ၊ မိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သန္တကိလေသတာယ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္တဂုဏာဘာယ၊ ထင်ရှားသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီးကုန်သော၊ ပုနတ္ထ ဝဿ၊ တဖန်ဘဝသစ်၏၊ ခေဝိတတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဏပုနတ္ထ ဝါ၊ ကုန်ပြီးသော တဖန်ဘဝသစ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊ ပဉ္စမသုတ္တံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၆-အဇာတသုတ်။

၁။ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗသုတ်၌၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအစရှိသောသုတ်
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယံနည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဧကေဒ
 ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကပရိယာယေန၊
 များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
 ပကာသေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ တဒုပသမနာဒိဝသေန၊ ထိုသံသရာ၏ငြိမ်း
 ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်
 ယှဉ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ ကတာယ၊ ပြုတော်မူအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ' အဟောသိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံသံသာ
 ရော၊ ဤသံသရာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိဇ္ဇာဒိဟိ၊ အဝိဇ္ဇာ
 အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဟေတုကော၊ အ
 ကြောင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနဿပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 ကား၊ တဒုပသမဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏ငြိမ်းခြင်း၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ကာရ
 ဏံ၊ အကြောင်းကို၊ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ တယိဒံ တံဗ္ဗဒံနိဗ္ဗာနံ၊
 ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အဟေတုကံ၊ အကြောင်းမရှိသလော၊ ကထံ၊ အဘယံသို့
 လျှင်၊ သန္တိကတ္ထပရမတ္ထန၊ ဆပ်ဆပ်သောပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဥပလက္ခတိ၊
 ဥပဏ်ဖြင့်ကပ်၍သိအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတသံဘိက္ခုနံ၊
 ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝိမတိဝိခမနတ္ထဉ္စေဝ၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း
 အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နိဗ္ဗာနံနိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံနိဗ္ဗာနံဟူ၍၊ တထာဝရတ္ထ မတ္တမေဝ၊
 ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဆိုအပ်ခါမှ၊ သည်သာလျှင်တည်း၊ အနုပ
 လက္ခနသဘာဝတ္တာ၊ ဥပဏ်ဖြင့်ကပ်၍ရှုအပ်သောသဘောမရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်၊
 နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကာယတိကဒိယောဝိယ၊ လောကကိုကြံဆ
 ကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဝိပ္ပဒိပန္နာနံ၊ ဖော်ပြန်သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါ
 စ၊ သာသနာတော်မှအပ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓဗိဇ္ဇာဘိက္ခဝနံ၊ များစွာသောဗိဇ္ဇာ
 ယူရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝိစ္ဆာဝါဒဘဉ္စနတ္ထဉ္စ၊ ဝိစ္ဆာအယူကိုဖျက်ဆီးခြင်း
 အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနဿ၊ သေ

ခြင်းကင်းသောမြတ်သောနိဗ္ဗာန်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္တိ
ဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ တဿစ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏
လည်း၊ နိဿရဏဘာဝါဒိအာနုဘာဝဝန္တတဒီပနတ္ထံ၊ သံသရာမှထွက်
မြောက်သည်၏အဖြစ်အစရှိသော အာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်း
ငှ၊ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဥဒါနေဝိ၊ ဥဒါန်း၌လည်း၊ သဿီ
တံ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ အတ္တိတိ၊ အတ္တိဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ပရမတ္ထ
တော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ အဇာတံ၊ အဘူတံ၊ အကတံ၊ အ
သင်္ခတန္တိ၊ အဇာတံ၊ အဘူတံ၊ အကတံ၊ အသင်္ခတံဟူကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့သည်၊ အညမညဝေဝစနာနိ၊
အချင်းချင်းဝေဝစပ်ရိယာယံတို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေဒနာဒ
ယောဝိယ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဟေတုပစ္စယ သမဝါယသင်္ခါ
တာယ၊ ဟေတုပစ္စယသမဝါယဟု ဆိုအပ်သော၊ ကာရဏသာမဂ္ဂိယာ၊
အကြောင်း၌ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ နဇာတံ၊ မဖြစ်၊ နနိဗ္ဗတ္တံ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ အဇာတံ၊ အဇာတမည်၏၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်း၌၊ ဝိနာ၊
ကင်း၍၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ နဘူတံ၊ မဖြစ်၊ နပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှား
မဖြစ်၊ နဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘူတံ၊ အဘူတမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဇာတတ္တာစ၊ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဘူတတ္တာ
စ၊ ထင်ရှား မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ၊
အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အကတံ၊ အကတမည်၏၊ ဇာတဘူတသဘာဝေါစ၊
ဖြစ်သောထင်ရှားဖြစ်သောသဘောသည်လည်း၊ နာမရူပါဒိနံ၊ နာမ်ရုပ်အ
စရှိကုန်သော၊ သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသောအ
ကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်သော သင်္ခတတရား
တို့အား၊ အသင်္ခတသဘာဝဿ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသောအ
ကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ပေါင်း၍မပြုပြင်အပ်သော အသင်္ခတသ
ဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿ
နတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အသင်္ခတန္တိ၊ အသင်္ခတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ပဋိလောမတော၊ ပဋိလောမအားဖြင့်၊ သမေတ္တသန္တ၊ ယျ၊

ပေါင်းဆုံ၍၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၍ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ သင်္ခတံ၊ သင်္ခတမည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စယေဟိ၊ အ
 ကြောင်းတရားတို့သည်၊ သင်္ခတံ၊ ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 သင်္ခတသက္ခဏာရဟိတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်
 သောသက္ခဏာမှကင်း၏၊ ဣတိစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတ
 မည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိသဘာဝေ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်၊ ပဋိသိန္ဓေ၊
 ပြီးပြီးသည် ဂှိသော်၊ ဧကေနဝ၊ တခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာရုဏေန၊
 အကြောင်းသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာသင်္ဂာယံ၊ ယုံမှားခြင်း၌၊ ကေနစ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အက
 တန္တိ၊ အကတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းမ
 ရှိသည်၊ သမာနန္တိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဣဒံ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဘူတံနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ပါတုဘူတံနုခေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသင်္ဂာယံ၊ ယုံမှားခြင်း၌၊ တန္တိဝုတ္တနတ္ထံ၊
 ထိုယုံမှားခြင်းကိုနစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘူတန္တိ၊ အဘူတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောအပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏၊ အယဉ္ဇအသင်္ခတာကတဘူတဘာ
 ဝေါ၊ ဤအသင်္ခတ အကတအဘူတ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ အဇာတိဓမ္မတ္တာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတုံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘူတန္တိ၊ အဘူတံဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စတုနန္တိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဧတသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ သာတ္ထကဘာဝေါ၊ အကျိုးရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

☞ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊ အဇာတံအဘူ
 တံအကတံအသင်္ခတန္တိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊ အဇာတံအဘူတံအကတံအသင်
 တံဟူ၍၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထိဘာဝံ၊
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောလော်မူပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ဟေတု၊
 အကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နောစေတံဘိက္ခဝေ
 တိအာဒိ၊ နောစေတံဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အသံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခပေါ၊
 အကျဉ်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတာဒိသဘာဝါ၊ မဖြစ်ခြင်း

စသောသဘောရှိသော၊ အယံ အသင်္ခတဘောတု၊ ဤအသင်္ခတဘောတံသည်
 ယဒိနုအာဘိဿနသိယာ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ ဣသောကော၊ ဤသော
 ကဋ္ဌံ၊ ဇာတာဒိယဘာဝဿ၊ ဖြစ်ခြင်းစသောသဘောရှိသော၊ ရူပါဒိက္ခန္ဓ
 ပဉ္စကသင်္ခါတဿ၊ ရုပ်စသော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 သင်္ခါရကဿ၊ သင်္ခါရအပေါင်းမှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊
 အနုဝသေသဝဇ္ဇူပသမော၊ အကြွင်းမရှိဝဋ်၏ကင်းငြိမ်းခြင်းသည်၊ နပညာ
 ယေယျ၊ မထင်ရာ၊ နဥပလက္ခေယျ၊ မရုဉှေးနသန္တဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂဓမ္မာ၊
 အရိတ်မဂ် တရားတို့သည်၊ အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုခန္တိန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သဗ္ဗဿဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇ
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ အပဂမော၊ ကင်းခြင်း
 သည်း၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဗျာဘိရေကေန၊ ဗျာဘိရိက်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုယဝသေနဝိ၊ အနု
 ယ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒသေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယသ္မာစ
 ခေါတိအာဒိ၊ ယသ္မာစခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊
 ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်း
 တည်း။ ။

ဧတ္ထစ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အပစ္စယာ၊ အကြောင်းကင်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အသင်္ခတာ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားတို့
 သည်ပေါင်း၍မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 တဒါယတနံ၊ ထိုအပစ္စယအသင်္ခတတို့၏ တည်ရာသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဘောတံသည်၊ နေဝအတ္ထိ
 မရှိ၊ ယဒိဒံယောအယံသဗ္ဗသင်္ခါရသမေယော၊ အကြင်အလုံးစုံသောသင်္ခါရ
 တို့၏ငြိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿရေ၊ အလုံးစုံသောဥပ
 ဓိတို့ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒမ္ဗိဋ္ဌာနံ
 ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်
 တို့အား၊ အသင်္ခတဉ္စေ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ အသင်္ခတဂါမိနိဉ္စ

ပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒေသိဿာမိ၊ဟောအံ၊ဣတိအာဒိဟိ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊အနေကေဟိ၊
 များစွာကုန်သော၊ သုတ္တပဒေဟိဝိ၊ သုတ်ပုဒ်ဘို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ
 ဘိက္ခဝေအဇာတန္တိ၊ဣမိနာပိသုတ္တေန၊အတ္ထိဘိက္ခဝေအဇာတံအစရှိသော
 ဤသုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊နိဗ္ဗာနခာတုယာ၊နိဗ္ဗာနခာတ်၏၊ပရမတ္ထတော၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့်၊သဗ္ဗာဝေါ၊ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗလောကံ၊
 အလုံးစုံသောသောကကို၊ အနုကမ္မမာနေန၊ အစဉ်သနားတော်မူသော၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နပဋိက္ခိဝိတဗ္ဗံ၊မပယ်အပ်၊တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အပစ္စက္ခ
 ကာရီနဗ္ဗိ၊မျက်မှောက်မပြုရသေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိညာနံ၊ပညာ
 ရှိတို့အား၊ကင်္ခါဝါ၊ယုံမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမတိဝါ၊တွေးတော
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊နတ္ထိဝေ၊မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ယေပနအဗုဒ္ဓိ
 ဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်အသိဉာဏ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ သန္တိ၊ရှိကုန်
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုအသိဉာဏ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိမာတိဝိနောဒနတ္ထံ၊
 ယုံမှားခြင်းကိုပက်ပျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ဤနိဗ္ဗာန်၌၊အဓိပ္ပါယနိဒ္ဓါရဏမုခေန၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုထုတ်ပြခြင်းကိုအ
 ဦးပြုသဖြင့်၊ယုတ္တိဝိစာရဏာ၊အသင့်အားဖြင့်စိစစ်ခြင်းတည်း၊ ။

ပရိညေယျတာယ၊ပိုင်းခြား၍သိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဥတ္တရာနံ၊မိမိ
 ထက်လွန်မြတ်သော တရားရှိကုန်သော၊ ကာမာနုစ္ဆ၊ ကာမတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ ရူပါနုစ္ဆ၊ရူပတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဗ္ဗိဒ္ဓရသဘာဝံ၊ ထိုကာမရူပတို့မှဝေးသော သဘောရှိ
 သော၊ နိဿရဏံ၊ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ပညာယထိယထာ၊ထင်ရှား
 သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ တံ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သဘာဝါနံ၊သဘောဖြစ်ကုန်
 သော၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊သင်္ခတဓမ္မာနံ၊သင်္ခတတရားတို့၏၊ ပဋိ
 ပက္ခဘူတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သဖြင့်၊ တဗ္ဗိဒ္ဓရသဘာဝေန၊ထိုသင်္ခတ
 တရားမှဝေးသောသဘောရှိသော၊နိဿရဏေန၊ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊
 ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ ယဇ္ဈေတံ နိဿရဏံ၊ အကြင် ထွက်မြောက်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာ၊ထိုထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အသင်္ခတာခာတု၊
 အသင်္ခတခာတ်မည်၏၊ကိစ္ဆဘိယျော၊ဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊ သင်္ခတဓမ္မာရမ္မ
 ဏံ၊ သင်္ခတတရားလျှင် အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿနာဉာဏံအဝိ၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊အနုလောမဉာဏံအဝိ၊အနုလောမဉာဏ်သည်

လည်းကောင်း၊ ကိလေသ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ အကြွင်း
မဲ့ဖြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ပတိသစ္စာရမ္ပဏံ၊ သမ္ပတိသစ္စာလျှင်အာ
ရုံရှိသော၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊
ဝိက္ခမ္ဘနာသေနေဝ၊ ခွါသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကိလေသ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ပဇဟိတိ၊ ပယ်၏၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်သည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နပဇဟိတိ၊ မပယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခတဓမ္မာရမ္ပဏသမာ
သင်္ခတဘရားလျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပတိသစ္စာရမ္ပဏသမာ
သ၊ သမ္ပတိသစ္စာလျှင်အာရုံရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဥာဏသမာ၊ ဥာဏ်၏၊ ကိ
လေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနေ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍ပယ်
ရာ၌၊ အသမတ္ထဘဝတော၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုကိ
လေသာတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနကရဏသမာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍ပယ်ခြင်း
ကိုပြုတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏသမာ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်၏၊ တဒုတယ
ဝိပရိတသဘာဝေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံမှဖောက်ပြန်သောသဘောရှိသော၊ အာ
ရမ္ပဇဏန၊ အာရုံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊
အသင်္ခ တာဓာတု၊ အသင်္ခတ ဓာတ်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္ထိ
ဘိက္ခဝေအဇာတံအဘူတံအကတံ အသင်္ခတန္တိဣဒံဝစနံ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝ
အဇာတံ အဘူတံအကတံ အသင်္ခတံဟူသော၍စကားသည်၊ နိဗ္ဗာနသမာ၊
နိဗ္ဗာန်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိဘာဝ ဇောတကဝစနံ၊
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို တွန်းပြတတ်သော စကားတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိပရိတတ္ထံ၊ မဖောက်မပြန်သောအနက်ကို၊
တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြွင်းနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
သည်၊ အဝိပရိတတ္ထံ၊ မဖောက်ပြန်သောအနက်ရှိသေး။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ယထာ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာဒုက္ခာ
သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာသဗ္ဗေသင်္ခါရာဒုက္ခာသဗ္ဗေ
ဓမ္မာအနတ္တာဟူသကဲ့သို့တည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိဗ္ဗာနသဒ္ဓေါ၊ နိဗ္ဗာန
သဒ္ဓါသည်၊ ကတ္ထမိဝိသယော၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌၊ ယထာဘူတပရမတ္ထ
ဝိသယော၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောမဖောက်မပြန်သောအနက်လျှင်အာရုံရှိ၏။

ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သိဟသဒ္ဓေါသေယျထာဝရံ၊ သိ
ဟသဒ္ဓါကဲ့သို့၊ ဥပစာရဝတ္ထိသန္တာဝတော၊ အနီး၌ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အသင်္ခတဘေကု
အသင်္ခတဘေတံသည်၊ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယံ
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣတရုထဗြဟ္မိတဝိနိမုတ္တသဘာဝတ္တာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
မှတပါးသောထိုဖောက်ပြန်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်သော သဘောရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပထဝီဘေကုသေယျထာဝရံ၊ ပထဝီဘေကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဝေဒနာသေယျထာဝရံ၊ ဝေဒနာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေဒမာဒိ
ဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တိတောဝိ၊ အသင့်
အားဖြင့်လည်း၊ အသင်္ခတယ၊ အသင်္ခတဖြစ်သော၊ ခေတုယ၊ ခေတ်၏၊
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဇာတန္တိ၊ ဇာတံဟူသည်ကား၊ ဇာယနဋ္ဌေန၊
ဖြစ်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ဇာတမည်၏၊ ဇာတိလက္ခဏာပွတ္တံ၊
ဖြစ်တတ်သော လက္ခဏာသို့ ရောက်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘူတန္တိ၊ ဘူတံဟူသည်ကား၊ တဝနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်
တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဘူတံ၊ ဘူတမည်၏၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊
သမ္ဘူတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သမုပ္ပန္နန္တိ၊ သမုပ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ သဟိတဘာဝေန၊ တကွဖြစ်
ဖက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သဟိတေဟိ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေဟိစ၊ တရားတို့နှင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေတန္တိ၊ ကေတံဟူသည်ကား၊ ကေရုဏဘူတေဟိ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။
နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သင်္ခတန္တိ၊ သင်္ခတံဟူသည်ကား၊ တေဟိ
ယေဝ၊ ထိုအကြောင်းတရားတို့သည်သာလျှင်၊ သမေစ္စသမ္ဘုယျ၊ ပေါင်း
ဆုံ၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ခတံ၊ သင်္ခတမည်၏၊
တေသမ္ဘိ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ပစ္စယနိဗ္ဗတ္တဿ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၏အဓိ
ဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ နိစ္စသာရာဒိဝိရဟိတတော၊ နိစ္စသာရအစရှိသည်မှ
ကင်းသောကြောင့်၊ အဇ္ဈဝံ၊ အဇ္ဈဝမည်၏၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းနှင့်လည်း
ကောင်း၊ ရေဏေနစ၊ သေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဧကန္တေနဝ၊ စင်စစ်
အားဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပိတံသံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထို

ကြောင့်၊ ဇရာမရဏသဗ္ဗာတံ။ ဇရာမရဏသဗ္ဗာတမည်၏။ ဇရာမရဏ
သဗ္ဗာတန္တိပိ။ ဇရာမရဏသဗ္ဗာတံဟူ၍လည်း။ ပဋ္ဌန္တိ။ ရှုတ်ကြကုန်၏။ ဇရာ
ယစ၊ အိုခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ မရဏေစ၊ သေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊
သဟုပ္ပန္နံ၊ တကွ ဖြစ်သည်တည်း။ သံဃာဋီတံ ဝိဇ္ဇိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
တည်း။ ဣတိဇာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ အက္ခိရောဂါဒိနံ၊
မျက်စိရောဂါအစရှိကုန်သော၊ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ရောဂါနံ၊
ရောဂါတို့၏၊ နိဇ္ဇကုလဝကံ၊ အသိုက်အမြုံတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရော
ဂနိဇ္ဇံ၊ ရောဂနိဇ္ဇမည်၏။ သရသတောစ၊ မိမိကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဥပက္ကမတောစ၊ လုံ့လအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတင်္ဂပဂမနသိလတာယ၊
ပျက်စီးခြင်းသို့ ကပ်တတ်သောအလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတင်္ဂနံ၊
ပတင်္ဂနမည်၏။ ဧတဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးအပေါင်းအား၊ စတုဗ္ဗိ
ဝေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အာဟာရေစ၊ အာဟာရသည်လည်းကောင်း၊
တဗျာသင်္ခါတာ၊ တဗျာဟုဆိုအပ်သော၊ နေတ္တိစ၊ အကျိုးသည်လည်း
ကောင်း၊ ပာဝေါ၊ အမွန်သည်၊ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရေ နေတ္တိပတဝံ၊ အာဟာရနေတ္တိပတာဝမည်၏။
သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ အာဟာ
ရော၊ အာဟာရမည်၏။ ဣပေနံ၊ ဤအရာ၌ကား၊ နေတ္တိဂဟဏေန၊ နေတ္တိသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ တဗျာယ၊ တဗျာကို၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
တဗျာဝဇ္ဇာ၊ တဗျာကြဉ်သောတရားတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။
တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအား၊ အာ
ဟာရေစ၊ အာဟာရသည်လည်းကောင်း၊ နေတ္တိစ၊ အကျိုးသည်လည်း
ကောင်း၊ ပာဝေါ၊ အမွန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟာရ
နေတ္တိပတဝံ၊ အာဟာရနေတ္တိပတာဝမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဟာရော
ဝေ၊ အာဟာရ သည်ပင်လျှင်၊ နယနဋ္ဌေန၊ ဆောင် တတ်သော အနက်
ကြောင့်၊ ပဝတ္ထနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ နေတ္တိ၊ နေတ္တိမည်၏။
ဣတိဝေတ္ထိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟာရနေတ္တိပတဝံ၊ အာဟာရနေတ္တိပတာဝမည်
၏။ နာလံတဒဘိနန္ဒိတုန္တိ၊ နာလံတဒဘိနန္ဒိတုံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပစ္စယာမိနုဂုတ္တိကံ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ တတောဝေ၊ ထို
သို့အကြောင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အနိစ္စဉ္စ၊
မမြဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဥပါဒါ
နက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ တဗျာဒိဗ္ဗိတံ၊ ဟဗျာ

၄၁၀

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဒိဗ္ဗာရှိဖြင့်၊ အဘိနန္ဒိတုံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ အဿာဒေတုံ၊ သာယာခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ။

တဿနိဿရဏန္တိ၊ တဿနိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဇာတံဘူတန္တိ အာဒိနာ၊ ဇာတံဘူတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟောအော်သော၊ တဿသက္ကယဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟူသောသက္ကယ၏၊ နိဿရဏံ နိက္ကမော၊ ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော၊ အနုပသန္တ သဘာဝဿ၊ မငြိမ်သက်သော သဘောရှိသော၊ ရာဂါဒိကိလေသဿစ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသင်္ခါရဿစ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ တဒူပသမဘာဝေနစ၊ ထိုရာဂအစရှိသောကိလေသာသင်္ခါရတို့ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသက္ကဘာဝေနစ၊ ပြီးပွန်းအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တံ၊ ငြိမ်းသော၊ တက္ကညာဏဿ၊ ကြီးသောဉာဏ်၏၊ အဂေါစရာဘာဝတော၊ ကျက်စားရာမဟုတ်သောကြောင့်၊ အတက္ကာဝစရံ၊ အတက္ကာဝစရမည်၏၊ နိစ္စဋ္ဌေန၊ မြဲသောအနက်ကြောင့်၊ ရဝံ၊ ရဝမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့မြဲသောကြောင့်သာလျှင်၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အသမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ဖက်တရားနှင့် တကွမဖြစ်သော၊ သောကဟေတုနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းတရားတို့၏၊ အထာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိတရာဂါဒိဓတ္တော၊ ကင်းသော ရာဂအစရှိသော မြှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြှုပ်မရှိသော၊ သံသာရဒုက္ခမ္ဘိတေဟိ၊ သံသာရာ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းငှါအလိုရှိအပ်သော၊ ဇာတိအာဒိဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဇာတိအစရှိကုန်သောဆင်းရဲတရားတို့၏၊ နိရောဓဟေတုတာယ၊ ချုပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဇာတိအစရှိကုန်သောဆင်းရဲတရားတို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဥပသမဟေတုတာယ၊ ငြိမ်းကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရူပသမော၊ သင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာသည် တတောဝေ၊ ထိုသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ အစ္စန္တ သုခတာယ၊ စင်စစ်ချမ်းသာ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနမေဝ၊ သေခြင်းကင်းသောမြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ထောမေဟိ၊ ပြီးပွန်းတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ပဌမ ဂါထာယ၊ ပဌမ ဂါထာဖြင့်၊ ဗျုတ်ဇေကဝသေန၊ ဗျုတ်ရိက်၏အစွမ်း
အာဖြင့်၊ ဒုတိယ ဂါထာယ၊ ဒုတိယ ဂါထာဖြင့်၊ အန္တယဝသေန၊ အန္တယ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြတော်မူ၏ ။
ဆဋ္ဌသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၇-သင်္ခတဓာတုသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နွေမာတိပဒဿ၊ နွေမာဟူသောပုဒ်၏၊ နွေ
မာတိ ပဒနန္တဒေါ၊ နွေမာဟု ပုဒ်ဖြတ် ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဝါနံ၊ ဝါနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါနတော၊ တဏှာမှ၊
နိက္ခန္တံ၊ ထွက်မြောက်သည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊
ဝါနံ၊ တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣမသ္မိံ၊ အဓိဝတေ၊ ဤရ
အပ်သောတရား၌၊ ဝါနဿ၊ တဏှာ၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်ပင်လျှင်၊ နိဿတ္တ
နိဇ္ဈိဝဋ္ဌေနစ၊ သတ္တမုစိတ်သောအနက်ဇီဝမှ ဆိတ်သော အနက်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သဘာဝဓာရဏဋ္ဌေနစ၊ သဘောအားဖြင့်ဆောင်တတ်
သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတု၊ ဓာတ်မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်မည်၏၊ တဿာ၊ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်၏၊
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ အားဖြင့်၊ ဘောဒေါ၊ ပြားခြင်းသည်၊ ယဒိဝိနတ္ထိ၊
အကယ်၍ကားမရှိ၊ ပန၊ ယင့်သို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ပရိယာယေန၊ ပရိ
ယာယ်အားဖြင့်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပရိယာယဘောဒံ၊
ထိုပရိယာယ်အပြားကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၏၊ နွေမာတိက္ခဝေ၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော
တိ၊ နွေမာတိက္ခဝေ နိဗ္ဗာနဓာတုယောဟူ၍၊ ဝတော၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊
ယထာဓိပ္ပေ တပ္ပဘောဒံ၊ အကြင်ဧလိုရှိအပ်သောအပြားကို၊ ဒသေတုံ၊
ပြခြင်းငှါ၊ သဥပါဒိသေသာတိအာဒိ၊ သဥပါဒိသေသာဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ ထိုစကားရပ်၌၊ တဏှာဒိဟိ၊
တဏှာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဗလတာဝေန၊ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပါဒိ
ယတိ၊ စွဲယမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပါဒိ၊ ဥပါဒိမည်၏၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊
ခန္ဓါငါးပါးအပေါင်းကို၊ လန္တတိ၊ ရ၏၊ ဥပါဒိယေဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
သည်သာလျှင်၊ သေသော၊ ကြွင်းသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပါဒိ
သေသော၊ ဥပါဒိသေသမည်၏၊ ဥပါဒိသေသေန၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း

သညံသာယျင်အကြွင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ သဥပါဒိသေသော၊ သဥပါဒိသေသမည်၏၊ တဒတာဝတော၊
 ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသော၊ အနုပါဒိ
 သေသမည်၏၊ အရဟန္တိ၊ အရဟံဟူသည်ကား၊ အာရကကိလေသော၊
 ဝေးသော ကိလေသာရှိသော၊ ခုရကိလေသော၊ ဝေးသော ကိလေသာရှိ
 သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည် သာယျင်တည်း။ ကိံဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အရဟံ၊ ဝေးသောကိလေသာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အသ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ်နိုင်စက်တတ်သောကိလေသာ၏
 အာရုံဖြစ်သော၊ ပေါနော ဗ္ဗုဒ္ဓိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 သဒရာ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားမှ၊ အာရကား၊
 ဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရဟံ၊ ဝေးသောကိလေသာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

၁၅၈

ဒိဏာသဝေါတိ၊ ဒိဏာသဝေါဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒယော၊
 ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါဝိ၊
 အာသဝတို့သည်လည်း၊ ဒိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီး၊ သမုန္တိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်
 အပ်ကုန်ပြီး၊ ပဋိပ္ပဿန္ဒါ၊ ပြင်းကုန်ပြီး၊ အတ္တပ္ပတ္တိကာ၊ ဖြစ်ခြင်း၌မထိုင်
 ကုန်၊ ဉာဏဂ္ဂိနာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးသည်၊ အာ၊ လောင်အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဏာသဝေါ၊ ဒိဏာသဝမည်၏၊ ဝုသိတဝါတိ၊ ဝုသိတဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ဂရုသံ ဝါသေဝိ၊ အလေးပြု အပ်သော နေခြင်း၌ လည်း
 ကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေဝိ၊ အရိယမဂ်၌လည်းကောင်း၊ ဒသသု၊ သတ်ပါးကုန်
 သော၊ အရိယဝါသေသုဝိ၊ အရိယာတို့၏ နေခြင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝသိ၊
 နေတော်မူ၏၊ ပရိဝသိ၊ အဖန်တလဲလဲ နေတော်မူ၏၊ ပရိဝုဇ္ဈော၊ သုံးနေ
 တော်မူ၏၊ ဝုဠဝါသော၊ သုံးပြီးသောနေခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ဗိဇ္ဇာစရေဏော၊
 လေ့လာအပ်ပြီးသောအကျင့်ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုသိတဝါ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၇-သင်္ခတဓာတုသုတ်၊ ၄၂၀

ဝုသိတဝါမည်လောနိမ္မိတံ၊ ကတကရဏီယောတိ၊ ကတကရဏီယောဟု
သညကား၊ ဝုထုဇ္ဇနကဏ္ဍာဏကံ၊ ဝုထုဇဉ်သုတေတိကောင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊
စွဲချီးသတ္တသေခါ၊ ရနစ်ယောက်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုဟိမဂ္ဂေ
ဟိ၊ လေ၊ ပါးကုန်သော မဂ်တို့ဖြင့်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ
နာမ ပြုဆဲမည်ကုန်၏၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗကရဏီ
ယာနိ၊ အလုံးစုံသော ပြုတွယ်တို့ကို၊ ကာသာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိယောသိ
တာနိ၊ ပြီးဆုံးစေ အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခက္ခယာဓိဂမာယ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကိုရ
ခြင်းကြောင့်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ ကတကရဏီယော၊ ကတကရဏီယမည်၏၊ တဿ (ပ) နဝိဇ္ဇ
တိတိ၊ တဿ (ပ) နဝိဇ္ဇတိဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံစိဝုတ္တံ
ဇေ၊ ဟောတေတိမူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
ဝိရတ္တဿ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ သန္တဝိတ္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်
ရှိသော၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်တို့ရှိသော၊ တဿာဘိက္ခုနော၊
ထိုရဟန်းအား၊ ပတိဝယော၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကရဏီယံ၊
ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

ဩဟိတဘာရောတိ၊ ဩဟိတဘာရောဟူသည်ကား၊ ဘာရာ၊ ဝန်တို့
သည်၊ ခန္ဓဘာရော၊ ခန္ဓာဝန်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာဘာရော၊ ကိလေသာ
ဝန်လည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရဘာရော၊ အဘိသင်္ခါရဝန်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာ၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တယောဝိသုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမောဘာရော၊ ဤဝန်တို့ကို၊ ဩဟိ
တာဩရောပိတာနိက္ခိတ္တာ၊ ချအပ်ကုန်ပြီ၊ ပါတိတာ၊ ကျစေအပ်ကုန်ပြီ၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩဟိတဘာရော၊ ဩဟိတဘာရမည်၏၊ အနုပ္ပတ္တသ
ဒတ္တောတိ၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော ဟူသည်ကား၊ သဒတ္တံ၊ မိမိအကျိုးဟုဆို
အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ၊ သကတ္တံ၊
မိမိအကျိုးသို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကကာရေသ
ကအက္ခရာအား၊ ဒကာရော၊ ဒအက္ခရာကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဇေတနံ၊ ဤ
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက် အပ်သော၊
သဒတ္တော၊ မိမိအကျိုးဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တမည်၏၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သဒတ္တောတိ၊ သဒတ္တဟူ၍လည်း၊ ဇေတိတဗ္ဗံ၊ ဝိအပ်
၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အတ္တံ၊ ပန်၊ ဝုတ္တံ၊ နစ၊ ဝိ၊ မှန်

၄၂၂ ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

စပ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဝိဇ္ဇာနော၊ မရနိုင်သောအနက်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရမတ္ထနော၊ မြတ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တတ္ထာယစ၊ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သကတ္ထော၊ သကတ္ထမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနောတိ၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနောဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ပဒိုဗ္ဗသံယောဇနံ၊ ပဒိုဗ္ဗသံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ မာနဒိဋ္ဌိဝိစိကိန္တုသီလဗ္ဗတပရာမာသဘဝရာဂ ဣဿာမန္တရိယအဝိဇ္ဇာသံယောဇနံ၊ မာနသံယောဇဉ်ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ် ဝိစိကိန္တုသံယောဇဉ်သီလဗ္ဗတပရာမာသသံယောဇဉ် ဘဝရာဂသံယောဇဉ် ဣဿာသံယောဇဉ်မန္တရိယသံယောဇဉ်အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသံယောဇဉ်တို့သည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ဘဝေန၊ ဘဝဖြင့်၊ သံယောဇနန္တုပနိဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝသံယောဇနာနိနာမ၊ ဘဝသံယောဇဉ်တို့မည်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုသံယောဇဉ်တို့ကို၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိက္ခိဏာနိပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥာဏဂ္ဂိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဇနာနိ၊ လောင်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနော၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇဉ်မည်၏၊ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တောတိတ္ထေ၊ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တောဟူသောဤပါဌ၌၊ သမ္ပဒညာဝိ၊ သမ္ပဒညာဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ခန္ဓဉ္စံ၊ အရဖြစ်သောအနက်ကို၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ အာယတနဉ္စံ၊ တည်ရာဟူသောအနက်ကို၊ ဓာတုနံ ဓာတ်တို့၏၊ သုညဉ္စံ၊ ဆိတ်ခြင်းအနက်ကို၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ ပိဗ္ဗနဉ္စံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်ကို၊ နိရောဓဿ၊ နိရောဓ၏၊ သန္တဉ္စံ၊ ငြိမ်းအေးသောအနက်ကို၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဒဿနဉ္စံ၊ မြင်ခြင်းဟူသောအနက်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ ဇေမာဒိတောဒံဝါ၊ ဤသို့အစရှိသောအပြားကိုလည်း၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အညာယဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဝုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ဝိဘာဝေတွာ၊ ထင်စေ၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိယော၊ ဝိမုတ္တိ

၂၂

တို့သည်၊ နွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ မိတ္တဿစ၊ မိတ်၏လည်း၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အဆုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိတ္တ ဝိမုတ္တိယာဝိ၊ မိတ်၏လွတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ နိဗ္ဗာနေပိ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဒညာဝိမုတ္တောတိ၊ သဗ္ဗဒညာ ဝိမုတ္တောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

တဿတိဗ္ဗန္ဓောဝ ပဋိန္ဒြိယာနိတိ၊ တဿတိဗ္ဗန္ဓောဝ ပဋိန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ တဿအရဟတော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စရိမဘဝဟေတုဘူတံ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ နဒိယတိ၊ မကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှသောက်၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ တိဗ္ဗန္တိယေဝ၊ တည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဝိဃာတတ္တာတိ၊ အဝိဃာတတ္တာ ဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပဒနိရောဓဝသေန၊ တဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်း၏ အဝှမ်းအားဖြင့်၊ အနိရုဋ္ဌတ္တာ၊ မချုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပါမနာပန္နိ၊ မနာပါမနာပံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ ဂ္ဂပါဒဂေါစရံ၊ အလိုရှိအပ် အလိုမရှိအပ်သောဂ္ဂပါရုံ အစရှိသောအာရုံကို၊ ပစ္စနုဘောတိတိ၊ ပစ္စနုဘောတိဟူသည်ကား၊ ပိန္နတိပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ သုခဒုက္ခံ ပဋိသံဝေဓေတိတိ၊ သုခဒုက္ခံ ပဋိသံဝေဓေတိ ဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဓေတိ၊ ခံစား၏၊ တေဟိန္ဒါရေဟိ၊ ထိုဒွါရတို့ဖြင့်၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဥပါဒိသေသံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း အကြွင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဥပါဒိသေသံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ဒဿေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ တဿယောတိအာဒိ၊ တဿယောဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ သဥပါဒိသေသဿ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအကြွင်းရှိသော၊ သတေ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော တဿ အရဟတော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယောရာဂက္ခယောတိ၊ ယောရာဂက္ခယောဟူသည်ကား၊ ရောဿ၊ ရာဂ၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနာရာ၊ ကုန်သောအခြင်းအရာသည်၊ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊

အစွန္တမနုပ္ပါဒေါ၊ စင်စစ်မဖြစ်ခြင်းသည်၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောဒေါ
သက္ခယောအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ရာဂါဒိက္ခယော၊ ရာဂ
အစရှိသည်၏ကုန်ခြင်းကို၊ သဥပါဒိသေသ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအကြွင်း
ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသေတူတိ၊ နိဗ္ဗာနသေတဟူ၍၊ ဒသိတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဇေဝ၊ တိ၊ ဣဇေဝဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိယေဝအတ္တဘာဝေ၊
ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိတိ၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ
ဟူသည်ကား၊ သုခါဒယော၊ သုခအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ အဗျာကတဝေဒနာ၊ အဗျာကတဝေဒနာတို့သည်၊ ပန၊ အထူးကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ကုသလာကုသလာဝေဒနာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် ဝေဒနာတို့ကို၊
ပုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေးဦးက သာလျှင်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤကား
အထူးတည်း၊ အနဘိနန္ဒိတာနိတိ၊ အနဘိနန္ဒိတာနိဟူသည်ကား၊ တဏှာ
ဒိဟိ၊ တဏှာအစရှိသည်တို့သည်၊ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ မတောင့်တအပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သိတိဘဝိဿန္တိတိ၊ သိတိဘဝိဿန္တိဟူသည်ကား၊ အစွန္တ
ဂူပသမေန၊ စင်စစ်ငြိမ်းအေးသဖြင့်၊ သင်္ခါရေရထပဋိပ္ပဿန္တိယာ၊ သင်္ခါရ
တည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတတိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည်၊
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အပ္ပဋိသန္တိကနိရောဓေန၊ ထမန်ပန်သန္ဓေနေ
ခြင်းမရှိသော ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈိဿန္တိ၊ ချုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝေဒယိတာနိ
ယေဝ၊ ခံစားအပ်သော ဝေဒနာတို့ သည်သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈါ၊ ချုပ်ကုန်သည်၊
န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိကာသဝ
သန္တာနေ၊ ရဟန္တာတို့၏ သန္တာန်၌၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့
သည်၊ နိရုဇ္ဈိဿန္တိ၊ ချုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝေဒယိတလိသေန၊ ခံစားအပ်သော
ဝေဒနာကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာဘျိန္တိ၊ စက္ခုမတာတိ၊ စက္ခုမတာ ဟူသည်ကား၊
ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗ
စက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုလည်းကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခု လည်းကောင်း၊ သ
မန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော
စက္ခုဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမတာ၊ မျက်စိရှိတော်မူသော၊ အနိဿိတေနာ
တိ၊ အနိဿိတေနဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသောဤရာ၏အစွမ်းအားဖြင့် ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မံ၊ တရား

ကို၊ အနိဿိတေန၊ မဇ္ဈိမသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရာဂဗန္ဓနာဒိယိ၊ ရှုဂ
တည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ နဗန္ဓေန၊ မဖွဲ့သော။ တာမိနာ
တိ၊ တာမိနာဟူသည်ကား၊ ဆဋ္ဌင်္ဂပေသ္မာဝသေန၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါရှိ
သောလစ်လျှူရှုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣ
ဌာဒိသု၊ ဣဌအစရှိသည်တို့၌၊ ဧကသဘာဝတာသင်္ခါတေန၊ တူသောသ
ဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ တာမိလက္ခဏေန၊ သည်းခံခြင်း
လက္ခဏာဖြင့်၊ တာမိနာ၊ တာမိကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊
ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဘဝါပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝနေတ္ထိသင်္ခယာတိ၊ ဘဝ
နေတ္ထိသင်္ခယာဟူသည်ကား၊ ဘဝနေတ္ထိယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သော၊
တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ သမ္ပရာယိကာတိ၊
သမ္ပရာယိကာဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဘေဒတော၊ ခန္ဓာပျက်သည်မှ၊ ပရတာ
ဝေ၊ နောက်အသို့၌ဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဘဝါ၊ ဖြစ်၏၊
ယဒ္ဓိဘိ၊ ယဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်ခန္ဓာငါး
ပါးအကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဘဝါနိတိ၊ ဘဝါနိဟူ၍၊ လိင်္ဂိပလ္လောသေန၊
လိင်္ဂဘေဝက်ပြန်သဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပပတ္တိဘဝါ၊ ဥပပတ္တိဘဝတို့
သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ အနဝသေသော၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
ချုပ်ကုန်၏၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပိမုတ္တပိတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာ
တို့သည်၊ ဓမ္မသာရာမိဂမာတိ၊ ဓမ္မသာရာမိဂမာဟူသည်ကား၊ ပိမုတ္တိ
သာရတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအနှစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဣမဿဓမ္မပိနယဿ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်း၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
သာရတူဘဿ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
အမိဂမနတော၊ ရခြင်းကြောင့်၊ ခယေတိ၊ ခယေဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိက္ခယ
ဘူတေ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊
ရတာတိ၊ ရတာဟူသည်ကား၊ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အယဝါ၊ တနည်းကား၊ နိစ္စဘာဝတောစ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ သေဋ္ဌဘာဝတောစ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
သဘာဝ ဓမ္မေသု၊ သဘောဖြစ်သော တရားတို့၌၊ သာရံ၊ အနှစ်တည်း။
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသာရံ၊ ဓမ္မသာရမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ လတ္တံ၊
ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ပိရာဂေါသဓမ္မောဓမ္မာနံပိရာဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာ

ယတိတိဝ၊ ဝိရာဂေါသေဋ္ဌောဓမ္မာနံ၊ ဝိရာဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိဟူ၍
 လည်း၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့တွင်၊
 ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းခြင်းသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းခြင်း
 ကို၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
 ဟောအပ်၏။ ဟဿဓမ္မသာရဿ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော အနှစ်ကို၊
 အမိဂမဟေတုက္ခယေ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းကုန်ရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ခါရ
 ပရိက္ခယေ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အနုပါဒိသေသ
 နိဗ္ဗာနေ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းအကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊ နေ့လျော်
 ရ၏၊ ပဟံသူတိ၊ ပဟံသူဟူသည်ကား၊ ပဇဟိံသု၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ၊ တေတိ၊
 တေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သော ဓမ္မာနွှာတို့
 သည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း၊ သတ္တမသုတ္တံ၊ သတ္တမသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၈-ပဋိသလ္လာနသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပဋိသလ္လာနရာမာတိ၊ ပဋိသလ္လာနရာမာဟူသည်
 ကား၊ တေဟိတေဟိသတ္တသင်္ခါရေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့
 မှ၊ ပဋိနိဝုတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ သလ္လာနံ၊ ကိန်းအောင်းခြင်းတည်း၊ ပဋိသလ္လာနံ၊
 ထိုထိုသို့သောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှပြန်နစ်၍ကိန်းအောင်းခြင်း၊ ဧကမိဟာ
 ရော၊ တယောက် အထည်းတည်း နေခြင်းတည်း၊ ဧကမန္တံ သေဝိတာ၊
 သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယ ဝိဝေကော၊
 ကိုယ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ရှိသည်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တံပဋိသလ္လာနံ၊ ထိုတယောက်အထည်းတည်းနေခြင်းကို၊
 ရမန္တိရောစန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိသလ္လာနရာမာ၊ ပဋိ
 သလ္လာနရာမမည်ကုန်၏၊ ပဋိသလ္လာနာရာမာတိဝိ၊ ပဋိသလ္လာနာရာမာဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
 ပဋိသလ္လာနံ၊ တယောက်အထည်းတည်းနေခြင်းကို၊ အာရာမိတဗ္ဗတော၊
 နေ့လျော်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အာ
 ရာမော၊ နေ့လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိသလ္လာနာရာ
 မာ၊ ပဋိသလ္လာနာရာမာမည်ကုန်၏၊ ဝိဟရထာတိ၊ ဝိဟရထဟူသည်ကား၊

ဧဝံဘူတာ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရထ၊
 နေကြကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိ
 သလ္လာနေ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်း၌၊ ရတာနိရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊
 ပရဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပဋိသလ္လာနရတာ၊ ပဋိသလ္လာနရတာမည်ကုန်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဇာဂရိယာနုယောဂေါ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုနိုးကြား ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း၏၊ နိမိတ္တ ဘူတာ၊
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဋ္ဌကာယတာစ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်
 သောကိုယ်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသိတာ၊ ပြနစ်၏၊ ဇာဂရိ
 ယာနုယောဂေါ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ သိလသံဝရော၊ သိလ
 ကိုစောင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တ
 န္တိရတာ။ လုံခြုံသောတံခါး ရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနော၊
 ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူတာ၊ အထိုင်း အရှည်ကို သိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ သတိ၊ သတိလည်းကောင်း၊ သမ္ပဇညံ၊ ပညာလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ထိုသို့ကင်း၍မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တေဝိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း၊
 ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဂုတ္တာဝေ၊ ဟောအပ်ကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ။

အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တာတိ၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနု
 ယုတ္တာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တသမထေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်း၌၊
 အနုယုတ္တာ၊ အမြဲ ယှဉ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ အတ္တနောတိ စတေ၊
 အဇ္ဈတ္တံအတ္တနောဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခုသည်၊ ဧကတ္ထံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏၊
 ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ဧတံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တံဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေဝ၊ သတ္တမိအနက်၌လည်း၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ
 ဝိဘတ်တည်း၊ သမထန္တိ၊ သမထံ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ အနုသဒ္ဓယော
 ဂေန၊ အနုသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်
 တည်း၊ အနိရာကတဇ္ဈာနာတိ၊ အနိရာကတဇ္ဈာနာဟူသည်ကား၊ ဗဟိ၊
 အပ၌၊ အနိဟတဇ္ဈာနာ၊ မပျောက်သေးသောဈာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ အဝိနာသိတဇ္ဈာနာ၊ မပျက်သော ဈာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နိဟရဏံ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်း၊ ဝိနာသာ၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
 ကား၊ နိရာကတံနာမ၊ ပျောက်သည်မည်၏၊ ထန္တံ၊ ထောင်လွှားခြင်းကို၊

နိရုံကတွာ၊ ပျက်စီးသည်ကိုပြု၍၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိပ်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။
 ဣတိအာဒိသုဗိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ ကဲ့သို့တည်း။ ဝိပဿနာယ
 သမန္နာဂတာတိ၊ ဝိပဿနာယသမန္နာဂတာဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါစာယ၊
 ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အနုပဿနာယ၊ အနုပဿနာနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါစာ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အနုပဿနာ နာမ၊
 အနုပဿနာမည်သည်ကား၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာလည်း
 ကောင်း၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ လည်းကောင်း၊ အနတ္တာနု
 ပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါနု
 ပဿနာ လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါနုပဿနာ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာ လည်း
 ကောင်း၊ နိရောဓာနုပဿနာ၊ နိရောဓာနုပဿနာ လည်းကောင်း၊ ပဋိ
 နိဿဂ္ဂါနုပဿနာ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ လည်းကောင်းတည်း။ တာ၊
 ထိုအနုပဿနာတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတာဝ၊ ချဲ့အပ်
 ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနန္တိ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံဟူသည်ကား၊
 သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဝဇေတာရော၊ ပွားစေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပါဌ၌လည်း၊ သုညာဂါရာနန္တိ၊ သုညာဂါရာနံဟူသည်
 ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဘာဝနာနုယော
 ဂဿ၊ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းအား၊ အနုတ္တဝိကဋ္ဌာနံ၊ လျောက်ပတ်
 သောအရပ်ကို၊ သမထဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရတ္တိံဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
 သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိယိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘာဝနာနုယောဂဝ
 သေန၊ ဘာဝနာကို အဘန်တလဲလဲ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 နိဝိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်
 ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟေတာရော၊ ပွားစေသည်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကတူမိကာဒိပါသာဒေဝိ၊
 တုံတဆင့်အစရှိသောပြာသာဒ်၌လည်း၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကုရုမာနာ၊
 ပြုကုန်သော၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သုညာဂါရာ
 နံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဗြူဟေတာရော၊ ပွားစေကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပါဠိရပ်၌လည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဋိသလ္လာနရာမာ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်းတည်းဟူသောဓမ္မ
 လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လာနရတာ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်း၌

မွေ့လျော်တတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရယ၊ နေကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ
 ခေကဋ္ဌကာယတာ၊ အကြင်ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သောကိုယ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိဟိတာ၊ စိရင်အပ်၏၊ သာ၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သောကိုယ်
 ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓသီလဿဝါ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ အဝိသုဒ္ဓသီလဿဝါ၊ မစင်ကြယ်သော သီလရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုဝတ္ထုလ်အား၊ ရူပါ၊ ရမ္မဏာဒိတော၊ ရူပါရုံအစ
 ရှိသည်မှ၊ ဝိတ္တဝိနိဝတ္တနသောဝ၊ စိတ်၏ဆုတ်နှစ်ခြင်း၏သာလျှင်၊ အဘာ
 ဝတော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်၊ ဝီသဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
 တည်း။ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တာအနိရာကတဇ္ဈာနာတိပဒန္တယော
 န၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တာအနိရာကတဇ္ဈာနာဟူသောပုန်နှစ်ခု
 ဖြင့်၊ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိဘာဝနာကို၊ ဝိပဿနာယသမန္နာဂတာတိ
 ဣမိနာ၊ ဝိပဿနာယသမန္နာဂတာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပညာဘာဝနာ၊
 ပညာဘာဝနာကို၊ ဝိဟိတာ၊ စိရင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကီယာ၊ လော
 ကီဖြစ်ကုန်သော၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးကုန်သော သိက္ခာတို့ကို၊ ဒသိ
 တာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ပတိဗ္ဗိတဿ၊ တည်သောဝတ္ထုလ်အား၊ အဝဿံ၊ မချွတ်
 ဘာဝိဖလံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုးကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ပဋိသလ္လာ
 နရာမတန္တိ အာဒိ၊ ပဋိသလ္လာနရာမတံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပဋိသလ္လာနရာမတံအစရှိသော စကားရပ်
 ၌၊ ဗြူဟေတာနန္တိ၊ ဗြူဟေတာနံဟူသည်ကား၊ ဝဇေတသနံ၊ ပွားကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဇိန္တုဖလသနန္တိ၊ ဇိန္တုဖလသနံဟူသည်ကား၊ တဘိယစတုတ္ထ ဖလသနံ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်အရဟတ္တဖိုလ်တို့တွင်၊ ပါဠိကင်္ခန္တိ၊ ပါဠိကင်္ခန္တိဟူသည်ကား
 ဣန္ဒြိယတို့၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဝဿံ၊ မချွတ်၊ ဘာဝိ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ အညာတိ၊
 အညာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂဉာဏေဟိ၊ အောင်မြင်သောမဂ်ဉာဏ်တို့သည်
 ဉာတမရိယာဒံ၊ သိအပ်သောအပိုင်းအခြားကို၊ အနတိက္ကမိတ္တာ၊ မလွန်မူ
 ၍၊ ဇာနနတော၊ သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝုဏ္ဏဇာနနတ္တာစ၊ ပြည့်
 စုံသောသိခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
 ဇာနနကိစ္စဘာဝတောစ၊ သိအပ်သော ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အညာတိ၊ အညာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမိဝါဥပါဒိ

သေသေတိ၊ သတိဝါ ဥပါဒိသေသေဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပါဒိသေသေ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောဥပါဒိအကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပဟာဝံ၊
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ အသက္က၊ ကေယျ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်သည်၊ အပရိပက္ခေ၊ မရင့်သည်ရှိသော်၊ ပရိပက္ခေန၊ ရင့်
 သော၊ တေနဥာဏေန၊ ထိုဥာဏ်ဖြင့်၊ ယေပဟာတဗ္ဗကိလေသာ၊ အကြင်
 ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကိလေသာ
 တို့ကို၊ နပဟိယန္တိ၊ မပယ်အပ်ကုန်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 သတိဝါ ဥပါဒိသေသေတိ၊ သတိဝါ ဥပါဒိသေသေဟူ၍၊ အံ၊ ဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 ခန္ဓာဘိသင်္ခါရာ၊ ခန္ဓာအဘိသင်္ခါရတို့သည်၊ ဟိဗ္ဗန္တိ ဧဝံ၊ တည်ကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အနာဂါမိဖလံ၊
 အနာဂါမိဖိုလ် လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဓမ္မာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြု
 အပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထဝယယော၊ ဤသုတ်၌ကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣတော၊
 ဤသုတ်မှ၊ ပဓေသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခွီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သုတ္တေ
 သု၊ သုတ်တို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ယေသန္တမိတ္တာတိ၊ ယေသန္တမိတ္တာဟူသည်
 ကား၊ ယေယောဂါဝစရာ၊ အကြင်ယောဂါ ဝစရဂုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဒင်္ဂ
 ဝသေနဝ၊ တဒင်္ဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သမိတကိလေသတာယ၊ ငြိမ်း
 ပြီးသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တမိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော
 ကိလေသာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ နေပက္ခိ၊ နေပက္ခဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ
 ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နိပကာ၊ နိပကာမည်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤနိပကာဟူသော ပါဌဖြင့်၊
 တေသံ၊ ထိုယောဂါဝစရ ဂုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရိဟရဏ ဥာဏံ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကိုဆောင်နိုင်သောဥာဏ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သတိမဇ္ဈောဝဈာယိ
 နောတိ၊ သတိမဇ္ဈောဝဈာယိနောဟူသည်ကား၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း
 ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇဟနဟေတုဘူတာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုမစွန့်လွှတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သတိယော၊ သတိဖြင့်၊ သတိ
 မဇ္ဈော၊ သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဓေဋ္ဌဏုပနိဇ္ဈာနလက္ခဏေန၊ ကသိုဏ်း
 အစရှိသော အာရုံကို ကပ်၍ရှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသော၊ ဈာနေန၊
 ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊ မဟောက်မပြန်၊

ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ ကာမေသုအနုပေက္ခိနေတိ၊ ကာမေသု
အနုပေက္ခိနေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ကာမာ၊ ကာမ
တို့သည်၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာ၊ အရိုးရှင်းတူကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမေသုစ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ
ကာမေသုစ၊ ကိလေသာကာမတို့၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝပစ္စင်္ဂေက္ခဏေန၊
အပြစ်ကိုဆင်ခြင်သဖြင့်၊ အနုပေက္ခိနေ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တော၊ ထိုဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ
ကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်ကုန်၍၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ ဥပစာရသမာ
မိံ၊ ဝါ၊ ဥပစာရသမာမိကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာသမာမိံ၊ ဝါ၊ အပ္ပနာသမာ
မိကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နာမဗ္ဗပဉ္စ၊ နာမ်ရပ်ကို
လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုနာမ်ရပ်၏၊ ပစ္စယေစ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ကဿပဿဗ္ဗသနာဒိတ္ထမေန၊
အပေါင်းတို့ကို သုံးသပ်ခြင်း အစရှိသော အစဉ်ဖြင့်၊ သမ္မာအဝိပရိတံ၊
မဖောက်မပြန်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ
အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ အပ္ပမာဒရတောတိ၊ အပ္ပမာဒ
ရတောဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊
သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာယ၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာ၌၊ အပ္ပ
မဇ္ဇနေ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း၌၊ ရတောအဝိရတော၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ တတ္ထံ၊
ထိုသမထဘာဝနာ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌၊ အပ္ပမာဒေနေဝ၊ မမေ့မလျော့
ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ရတ္ထိံဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ကို၊ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်စေကုန်သည်၊
သန္တာတိ၊ သန္တာ ဟူသည်ကား၊ သမနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာတိဝံ၊
သတ္တာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပမာဒေတယဒသိနေတိ၊ ပမာ
ဒေတယဒသိနေဟူသည်ကား၊ နိရယူပပတ္တိအာဒိကံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းအစ
ရှိသော၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ပဿန္တာ၊ ရှုလေ့ရှိကုန်
သော၊ အတဗ္ဗာပရိဟာနာယာတိ၊ အတဗ္ဗာပရိဟာနာယာ ဟူသည်ကား၊
ဝေဇ္ဈပါးဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမထဝိ
ပဿနာဘာဝနာဓိပ္ပတိဝါ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတရားတို့မှလည်း
ကောင်း၊ မဂ္ဂဖလေဟိဝါ၊ မဂ္ဂဖိုလ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်
ခြင်း၌၊ အတဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမထဝိပဿနာတော၊ သမ
ထဝိပဿနာမှ လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တိတော၊ စည်းမိတ်မှ လည်းကောင်း၊

နပရိဘာယန္တိ၊ မယုတ်ကုန်၊ ဣတရာနိ၊ ဤတပါးကုန်သော၊ အပ္ပတ္တနိဝ၊
မရောက်ဘူးသောအရပ်တို့သို့လည်း၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နိဗ္ဗာနသမ္ဘဝ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနသမ္ဘဝ။ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမဲ့ချုပ်
သောနိဗ္ဗာန်၏လည်း။ သန္တိကေဝေ၊ အနီး၌သာလျှင်၊ နဝိရသေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမိဿန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤကား
အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမသုတ္တံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ခုကနိပါတ်-ခုတိယဝဂ်-၆-သိက္ခာနိဝံသသုတ်၊

နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သိက္ခာနိဝံသသတိဇ္ဇေ၊ သိက္ခာနိဝံသသဟူသော
ဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ သိက္ခိတဗ္ဗော၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခာ၊
သိက္ခာမည်၏၊ သာ၊ ထိုသိက္ခာသည်၊ အဓိသိလသိက္ခာ၊ အဓိသိလသိက္ခာ
လည်းကောင်း၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာလည်းကောင်း၊ အဓိပညာ
သိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိခေ၊ သုံးပါးအ
ပြားရှိ၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တိဝိခေ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာဟုဆိုအပ်သော၊ သောအာနိဝံသသမ္ဘဝ၊
ဤအကျိုးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကော၊ လာဘ
ပူဇော်သကာအကျော်အစောသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သိက္ခာ
နိဝံသ၊ သိက္ခာနိဝံသ မည်ကုန်၏၊ ဝိဟရထာတိ၊ ဝိဟရထဟူသည်
ကား၊ သိက္ခာနိဝံသ၊ သိက္ခာဟူသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့၊ တိသုသိက္ခာသု၊ သုံးပါးကုန်သောသိက္ခာတို့၌၊
အာနိဝံသဒဿာဝိနော၊ အကျိုးကို မြင်လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ တာဟိတိက္ခာဟိ၊ ထိုသိက္ခာတို့ကြောင့်၊ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ အာနိဝံ
သမေဝ၊ အကျိုးကိုသာလျှင်၊ သမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍
ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော့၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ပညတ္တရာတိ၊ ပညတ္တရာဟူသည်ကား၊ တာသုသိက္ခာသု၊ ထိုသုံးပါးကုန်
သောသိက္ခာတို့တွင်၊ အဓိပညာသိက္ခာသင်္ခါတာ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟုဆို
အပ်သော၊ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာပညာ၊ ထို
ပညာသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥတ္တရာပခာနာ၊ ပြဋ္ဌာန်း၏။

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်- ၆-သိက္ခာနိသံသသုတ်၊

ဝိသိဋ္ဌာ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညတ္တရာ၊ ပညတ္တရာ မည်ကုန်၏၊
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိက္ခာနိသံသာ၊ သိက္ခာတို့
 ကြောင့်ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပညတ္တရာ၊ ပညာထူးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိမုတ္တိသာရာတိ၊ ဝိမုတ္တိ
 သာရာဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အရဟတ္တဖလသင်္ခါ
 တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိသာရံ၊ ဝိမုတ္တိတည်းဟူသော
 အနှစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသာရာ၊ ဝိမုတ္တိသာရာ
 မည်ကုန်၏၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဝိမုတ္တိယေဝ၊
 အရဟတ္တဖိုလ် ကိုသာလျှင်၊ သာရေတော၊ အနှစ်အားဖြင့်၊ ဝပောတွာ၊
 ယူကုန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိက္ခာနိသံသာစ၊
 သုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကြောင့်ဖြစ်သောရအပ်သော အကျိုးလည်းရှိကုန်၏၊
 ပညတ္တရာစ၊ အဓိပညာဟု ဆိုအပ်သော ပညာလျှင်လွန်ကဲခြင်း လည်းရှိ
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဝဝိသေသံ၊ ဘဝအထူးကို၊ နပတ္တန္တိ၊
 မတောင့်တကုန်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဘဝံ၊ တဝကင်းခြင်းကို၊
 အာကင်္ခန္တာ၊ လိုချင် တောင်းတ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိယေဝ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ် ကိုသာလျှင်၊ သာရေတော၊ အနှစ်အားဖြင့်၊ ပစ္စန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်
 ၏၊ သတာဓိပတေယျာတိ၊ သတာဓိပတေယျာဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇေဋ္ဌကကရဏဗ္ဗေန၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်
 သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သတိအဓိပတေယျံ၊ သတိဟူသောအကြီး
 အမှူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတာဓိပတေယျာ၊ သတာဓိ
 ပတေယျာမည်ကုန်၏၊ အဓိပတိဇေ၊ အဓိပတိသည်ပင်လျှင်၊ အဓိပတေယျံ၊
 အဓိပတေယျမည်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ စတုသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊
 လေးပါးကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာတည်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယာနုပဿနာဓိမုခေန၊ ကာယာနုပဿ
 နာအစရှိသည်ကိုအမှူးပြုသဖြင့်၊ သမယဝိပဿနာဘာဝနာနုယုတ္တော၊ သမ
 ထဘာစနာဝိပဿနာဘာဝနာကိုအဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သိက္ခာနိသံသာတိ၊ သိက္ခာနိသံသာဟူသည်
 ကား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုလ္လဘက္ခ

ဣပ္ပဒိလ္လာဘော၊ ခဲသေခဏကိုရသောအခါ၌၊ ဝိဝိသိက္ခာသိက္ခနမေဝ၊
သုံးပါး အပြားရှိသော သိက္ခာတို့ကို ကျင့်ခြင်းသည် သာလျှင် ဖြစ်သော၊
အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
ဝိဟရန္တ၊ နေကုန်သော်လည်း၊ ပညတ္တရာ၊ ပညာ လွန်ကဲကုန်သည်၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥတ္တရာ၊ လွန်ကဲကုန်သည်။ လောကုတ္တရပညာယ၊
လောကုတ္တရာ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ ဝိ ဟရထ၊ နေကြကုန်လော၊ ဇေံဘူတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
ဝိမုတ္တိသာရာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိလျှင် အနှစ်ရှိကုန်
သည်၊ နိဗ္ဗာနသာရာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အနှစ်ရှိကုန်သည်၊ အနညသာရာ၊ နိဗ္ဗာန်
မှဟပါးအခြားအနှစ်မရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြ
ကုန်လော၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တထာဘာဝသစ၊ ထိုသို့သော
အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏လည်း၊ ဥပါယော၊ အကြောင်းတည်း၊
ယံယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သတာဓိပတေယျာ၊
သတိလျှင် အကြီး အကဲ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော၊
သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာယ၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ လွန်စွာ
အားထုတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ သဗ္ဗတ္ထဝါ၊ အလုံးစုံတို့
၌လည်း၊ သကေသုက္ခေန၊ သတိဟူသောအစောင့်အရှောက်ရှိသော၊ စေတ
သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာနိ
သံသာ အစရှိသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊
သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်း
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
တာ၊ ထိုသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်သို့
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဣန္ဒြိယ၊ ရောက်
ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ သင်္ခေပေနေဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊
ဒေသတော၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊
ပဋိပစ္စမံနာနံ၊ ကျင့်ကုန်သောသူကိုအား၊ ဗသဝိသသဒဿနေန၊ အကျိုး
ထူးကိုပြသဖြင့်၊ တဿာပဋိ ပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်၏၊ အမေဃာဘာဝံ၊
အချည်းနှီးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ သိက္ခာနိသံသာနန္တိ အာဒိ၊ သိက္ခာနိသံသာနံဤသို့ အစရှိသောစ

ကားကို၊ အာဟ၊ အာတေသ်မူ၏၊ ဟံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏသိက္ခန္တိ၊ ပရိပုဏ္ဏသိက္ခံဟူသည်ကား၊ အဝ္ဗယယုပ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပရိသုဒ္ဓသိက္ခံ၊ စင်ကြယ်သော သိက္ခာရှိသော၊ အသေက္ခံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပဟာနဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ အပ္ပဟာနဓမ္မံဟူသောဤပါဌ် ၌၊ ကုပ္ပါရိမုတ္တိယော၊ ပျက်သောဝိမုတ္တိတို့ကို၊ ပဟာနဓမ္မော၊ ပယ်အပ်သော တရားတို့ဟူ၍၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဟာနဓမ္မောတိ၊ ပဟာနဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ပဟာနဓမ္မော၊ ပယ်အပ်သောတရားသည်၊ ကုပ္ပဓမ္မော၊ ပျက်သောတရားသည်၊ ပဟာနဓမ္မော၊ ပယ်အပ်သောတရားသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပ္ပဟာနဓမ္မော၊ ပယ်အပ်သောတရားမဟုတ်၊ အကုပ္ပဓမ္မော၊ အပ္ပဟာနဓမ္မောတိပိ၊ အကုပ္ပဓမ္မော၊ အပ္ပဟာနဓမ္မောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ သောဇေအတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ခယောဇေ၊ ကုန်ခြင်း သည်သာလျှင်၊ အန္တော၊ အဆုံးတည်း၊ ခယန္တော၊ ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင် အဆုံး၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏၊ ခယန္တော၊ ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင် အဆုံးတည်း၊ ဇာတိခယန္တော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင် အဆုံး၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်း သည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းမည်၏၊ ဇာတိခယန္တော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း ၏အဆုံးသည်၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ လတ္တတိ၊ ရ၏၊ တဿ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာတိခယန္တဒသိ၊ ဇာတိ ခယန္တဒသိမည်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၏၊ ဧရာပါရင်မနပရိယော သာနေ၊ အိုခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့ရောက် ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသေး၊ အယံအာနိသံသော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒါတိ၊ သဒါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါ စပ်သိမ်း၊ ဈာနရတာတိ၊ ဈာနရတာဟူသည်ကား၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေ၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကို ကပ်၍ရှုတတ်သောလက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန် ၌လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေ၊ ကသိုလ်းအစရှိသော အာရုံကို ကပ်၍ရှုတတ်သောအာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ဘုန်သည်၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ဈာန်၌ မွေ့လျော်သောကြောင့်

သာယျဉ်၊ သမာဟိတာ၊ ဈာန်၌ စည်ကုန်သည်။ မာရ်သသေနံ အဘိဘုယျာ
တိ၊ မာရ်သသေနံ အဘိဘုယျဟူသည်ကား၊ ကိလေသသေနာယစ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသော စစ်သည်နှင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တသေနာယစ၊ အဆုံး
မရှိသောစစ်သည်နှင့်လည်းကောင်း၊ သသေနံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော၊
အနဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ စတုတ္ထိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒေဝဝုတ္တမာ
ရဿဝိ၊ ဒေဝဝုတ္တမာရ်၏လည်း၊ ဂုဏမာရဏော၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊
သဟာယဘာဝပရမနတော၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်သို့ကပ်စပ်သော
ကြောင့်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သေနာတိ၊ စစ်သည်တို့ဟူ၍၊
ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ချာဂါဒယော၊ ချာဂအစရှိသည်
တို့သည်၊ မစ္စုမာရဿ၊ မစ္စုမာရ်၏၊ အနန္တာ၊ အဆုံးမရှိကုန်သော စစ်
သည်တို့မည်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအတတ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ ။

ကာမာ၊ ကာမတို့ကို၊ တော၊ သင်၏၊ ပဌမာ၊ ဧေးဦးစွာသော၊ သေနာ၊
စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အရုဘိ၊ မဇ္ဇေ၊ လျော်ခြင်းကို၊ ဒုတိယာ၊
နှစ်ခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုပ္ပပါသာ၊
ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကို၊ တော၊ သင်၏၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်ကုန်
သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာ
ကို၊ စတုတ္ထိ၊ လေးခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ တော၊ သင်၏၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သေနာ၊
စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိဇ္ဈ၊ ကြောက်ခြင်းကို၊ ဆဋ္ဌာ၊ မြောက်ခု
မြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိမိကိန္တာ၊ ဝိမိ
ကိန္တာကို၊ တော၊ သင်၏၊ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ထဇ္ဇမ္ဘာစ၊ မာန်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခေဝစ၊
သူ့ကျေးဇူးကို ခြေဖျက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်
သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ လာဘောစ၊ လာဘ်ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိလောကောစ၊ ကျော်စောခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ သက္ကာရာစ၊ ပူဇော်သကာသည်လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာလဒ္ဓေါ၊ မှား
သော အားဖြင့်ရအပ်သော၊ ယောစယသော၊ အကြင်အကျော်အစောသည်
လည်းကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
သမုက္ကံသေ၊ မြီးမြှင့်၏၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ အဇဇာနာတိ၊ အယုတ်

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၉-သိက္ခာနိသံသသုတ်၊ ၄၃၇

အားဖြင့်သိ၏။သော၊ဤအလုံးစုံကို၊ နမုမိ၊နမုမိ၊ ကဏ္ဍံသံ၊ကဏ္ဍအမည်
ရှိသော၊တော၊သင်၏၊အဘိပ္ပဟာရိနိ၊ထိုးပစ်ဝတ်ခတ်ခြင်းရှိသော၊သေနာ၊
စစ်သည်ဟူ၍၊ဝုတ္တဘိ၊ဆိုအပ်၏၊အသုဘော၊အသုဘသည်၊ နံ၊ထိုစစ်သည်
ကို၊နဇိနာတိ၊မအောင်၊ဇေဟ္မာဝ၊အောင်ပြီး၍သာလျှင်၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊
လဘတေ၊ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊

စ၊တနည်းလည်း၊ ယထာ၊အဘယ်ကဲ့သို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသ
နည်း၊ အဇ္ဇေဝ၊ယနေ့သည်ပင်လျှင်၊ကိစ္စံ၊ပြုတွယ်ကိစ္စကို၊ အာတဗ္ဗံ၊အား
ထုတ်အပ်၏၊ကော၊အဘယ်သူသည်၊သုဝေ၊နက်ဖန်၊ မရဏံ၊သေခြင်းကို၊
ဇညာ၊သိနိုင်အံ့နည်း၊ မဟာသေနေနံ၊ များသောစစ်သည်ရှိသော်၊ တေန
မတ္တနာ၊ထိုသေမင်းနှင့်၊သင်္ကရံ၊နေ့ရက်အချိန်၊အချက်သည်၊နဟိနောနဟိ
ဇေဝ၊မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊

ဘဝထဇာတိမရဏသပါရဂါတိ၊ ဘဝထဇာတိမရဏသပါရဂါဟူ
သည်ကား၊ ဇာတိယာစ၊ပဋိသန္ဓေနခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏသစ၊
သေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ိုပါရဂါမိနောနိဗ္ဗာနဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ဘဝထ၊ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသည်
ကားနဝမသုတ်အတွင်းအပြီးတည်း၊ နဝမသုတ္တံ၊နဝမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိ
တံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၁၀-ဇာဂရိယသုတ်၊

ဒဿမေ၊ဒဿမသုတ်၌၊ ဇာဂရေတိ၊ ဇာဂရေဟူသည်ကား၊ ဇာဂရ
ကော၊ နိုးကြားခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတနိဇ္ဈေး၊ ကင်းသော အိပ်ခြင်းရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဇာဂရိယံ၊နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်
ဖြစ်၍၊ ရတ္တန္တိ၊ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံး
သွင်းခြင်း၌၊ယုတ္တပယုတ္တော၊လွန်စွာအားထုတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊အနက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခ
ဝေ(ပ) ဇာဂရိယာနုယောဂမနုယုတ္တောဟောတိတိ၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခဝေ(ပ)
ဇာဂရိယာနုယောဂ မနုယုတ္တော ဟောတိဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊
ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊အဘယ်သို့လျှင်၊
ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဝုပ္ပရတ္တပရတ္တံ၊ညဉ့်၏ရှေးအခိုနှင့်အခို၌၊ဇာဂ
ရိယာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယဉ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း

သည၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣမေဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည၊ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၊ နိသန္ဓာယ၊
ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရဏီယဟိ၊ ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရား
တို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပဌမံ၊
၁။ ရှေးဦးစွာသော၊ ယာမံ၊ ယာသ်ပတ်လုံး၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၊ နိသန္ဓာ
ယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရဏီယဟိ၊ ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရား
တို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊
မန္တိမံယာမံ၊ မန္တိမယာသ်ပတ်လုံး၊ ပါဇေ၊ ခြေ၌၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ အစွာဓာယ၊
စဉ်းငယ်လွန်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်
အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထကြွလုံ့လရှိသောအမှတ်ကို၊ မနသိ
ကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ နက္ခိဏေနပဿေန၊ လက်ျာနံတောင်းတော်
ဖြင့်၊ သိဘသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေ
သိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပန္တိမံယာမံ၊ ပန္တိမယာသ်ပတ်လုံး၊
ပစ္စုပ္ပာယ၊ တဖန်ထတော်မူ၍၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၊ နိသန္ဓာယ၊
ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရဏီယဟိ၊ ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရား
တို့မှ၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည၊ ဗုဒ္ဓရတ္တာပရရတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေးအဘို့နောက်အဘို့၌၊ ဇာဂရိယာနု
ယောဂနေယုတ္တော၊ နိုးကြားခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုစသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝက္ခမာနေ၊ ဆိုလတ္တံ့ ကုန်သော၊ သတာဒိဘာဝေ
သတိအစရှိသော အဖြစ်တို့ကို၊ သမ္ပိဏ္ဏတိ၊ ပေါင်း၏၊ အသသတိ၊ အသ
ဟူသည်ကား၊ သိယာဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇာဂရောစ၊ နိုးကြားခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဘရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်း၊ ပဌန္တိ၊ ရှုတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ သဗ္ဗဒါစ၊
အချင်းဝပ်သိမ်းလည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနာဝိဇယာနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစွန့်သည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတိအဝိပ္ပဝါသေန၊ သတိနှင့်မကင်းသဖြင့်၊ သတော၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဇာနေတိ၊ သမ္ပဇာနေဟူသည်ကား၊ သတ္တဋ္ဌာ
နိယံသာ၊ သတ္တဝါ၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ စတုဗ္ဗိဓသမိ၊ လေးပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပဗညဿ၊ ပညာအဆင်အခြင်၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနေ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမာဟိတော
တိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊ ဥပစာရသမာဓိနာစ၊ ဥပစာရသမာဓိဖြင့်

လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာသမာဓိနာစ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် လည်းကောင်း၊
သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်။ ဇေတုဗိတ္တော၊ တည်ကြည်
သောပိတ်ရှိသည်။ မုဒိတောတိ၊ မုဒိတော ဟူသည်ကား၊ ပဋိပတ္တိယာ၊
အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်၏။ အနိဿသဒဿနေန၊ အကျိုးကိုမြင်သဖြင့်၊
ဥတ္တရုတ္တရိဝိသေသာမိဝေမန၊ အထက်အထက်ဖြစ်သောတရားအထူးကို
ရသဖြင့်၊ ဝိရိယာရမ္ဘသားလုံ့ လအားထုတ်ခြင်း၏။ အမောဗာတာဝဒဿ
နေန၊ အချည်းနှီး မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ဗမုဒိတော၊ ဝမ်းမြော်
သည်။ ပါရမ္မဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်။ ဝိပဿန္ဓောတိ၊ ဝိပဿ
သန္ဓေဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်း၊ ပဋိပတ္တိတူတာသု၊ အကျင့်ဝတ်မြတ် ပဋိပတ်ဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သောတောသုသိက္ခာသု၊ ထိုသိက္ခာတို့၌၊ ပဋိပတ္တိဒေသကေ၊ ပဋိပတ်
ကိုဟောတော်မူသောသတ္တရှိစ၊ မြတ်စွာတရား၌လည်း၊ ဝန္တဗဟုလတာ
ယ၊ ယုံကြည်ခြင်းများသည်၏အဖြစ်အကြောင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဿန္ဓော
ကြည်ညိုသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းတည်း။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ တတ္ထကာလ
ဝိပဿီစကုသလေသုဓမ္မေသုတိ၊ တတ္ထကာလဝိပဿီစကုသလေသုဓမ္မေသု
ဟူသည်ကား၊ တတ္ထိကာလေ၊ ထိုကာလ၌ ဝိပဿကော၊ ရှုလေ့ရှိသည်။ ဝါ
တနည်းကား၊ တတ္ထကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်သွဉ်
ရာ၌၊ ကာလသနူရုပ်၊ ကာလအားလျော်စွာ၊ ဝိပဿကော၊ ရှုလေ့ရှိသည်။ ကိံ၊
အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိ
ပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကလသပသဗ္ဗသနာဒိဝသေန၊
အပေါင်းအားဖြင့် သုံးသတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗ
သန္ဓော၊ သုံးသပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဝါသာဒိကေ၊ ကျောင်းနေရာအစ
ရှိကုန်သော၊ သတ္တအသပ္ပါယေ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောမလျောက်ပတ်သည်တို့
ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ သပ္ပါယေ၊ လျော်ပတ်သည်တို့ကို၊ သေဝဇ္ဇော၊ ဖြစ်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဝေါသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ အနာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ သမာဟိတာကာရံ၊ တည်ကြည်သောအ
ခြင်းအရာကို၊ သဗ္ဗက္ခန္ဓန္ဓော၊ ဖွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသောစွာ၊ အနိဗ္ဗာ
နုပဿနာဒိ၊ အနိဗ္ဗာနုပဿနာအစရှိသည်ကို၊ ပဝဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊

ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ ဝီရိယံ၊
 တွန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဝိစယဝီရိယပီ
 တိသင်္ခါ၊ တေသု၊ ဓမ္မဝိစယဝီရိယပီတိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုသလေသု၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဓမ္မေသု၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့၌၊ ယသ္မိံပနကာလေ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံ့လွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါ၊ တေသု၊ ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဓမ္မေသု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့၌၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ
 တသ္မိံတသ္မိံကာလေ၊ ထိုထိုသို့သောအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မိံ
 ကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနာနုစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း၌၊ ကာလာနုရူ
 ပံ၊ ကာလအားလျော်စွာ၊ ဝိပဿနော၊ ရှုလေ့ရှိသည်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စစ်ခြင်းတည်း၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈဂေါပ
 န၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂကိုကား၊ သမ္ပတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံတို့၌သာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယဓမ္မော
 အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတိဥဒ္ဓါဟံ၊ သိက္ခာဝေ၊ သမ္ပတ္တိကံဝဒါပီတိ၊
 သတိဥဒ္ဓါဟံသိက္ခာဝေ သမ္ပတ္တိကံဝဒါမိဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော် မူအပ်၏။ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သတိံ၊
 သတိကို၊ သမ္ပတ္တိကံ၊ အလုံးစုံတို့၌ အလိုရှိအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပလာ
 မိဋ္ဌာနာယ၊ ဝုပ္ပလာမိဋ္ဌာနုဖြစ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ ဇာဂရိယံ၊
 နိုးကြားခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်တရားတို့
 ကြောင့်၊ ဇာဂရိယာနုယောဂေါ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည် သမ္ပန္နတိ၊
 ပြည့်စုံ၏။ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဇာဂရိ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အာရေဒ္ဓဝိပဿနာယ၊ အားထုတ်အပ်
 သောဝိပဿနာရှိသော၊ သိက္ခာနော၊ ရဟန်းအား၊ သင်္ခေပေနေဝ၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပကာရဓမ္မေဟိ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သောတရား
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပ သနစာရံ၊ သုံးသပ် အပ်သော အကျင့်ကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိဓမ္မန္တဿ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ အကျင့်၏၊
 အဝဉ္ဇ္ဈာတာဝံ၊ မမြို့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်

ဖြစ်၍၊ ဇာဂရုဿဘိက္ခဝေဘိက္ခုနောတိအာဒိ၊ ဇာဂရုဿဘိက္ခဝေဘိက္ခု
 နောဤသို့အဝရိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ ဇာဂရိယာ နုယောဂေ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ သမ္ပဗညသမာဒါနာနိ၊ သမ္ပဗညကိုဆောင်တည်ခြင်းတို့သည်၊
 သဗ္ဗတ္ထကာနိ၊ သဗ္ဗတ္ထကဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗောဒပသာဒါဝဟာနိ၊ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းကြည်ညိုခြင်းတို့ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တတ္ထ၊ သို့ကမ္ပဋ္ဌာနိ၊ စီးဖြန်းခြင်း၌၊ ကာလ ဝိပဿနာယ၊ ကာလကိုရှု
 သဖြင့်၊ ဂတ္တဝ္တဘဏံ၊ ကိုယ်ဝန်ယူခြင်းသည်၊ ဗရိပါကဝတံ၊ ရင့်ကျက်
 ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥပတ္တိလေသဝိမုဇ္ဈေ၊
 ညစ်ညူးခြင်းကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ ဝီဝိပနိပဇ္ဇေ၊ ခရီးသို့သွားရာ၌၊
 ဝိပဿနာညာဏေ၊ ဝိပဿနာညာဏ်သည်၊ တိက္ခေ၊ ထက်သည်ရှိသော်၊
 သူရေ၊ ရဲရင့်သည်ရှိသော်။ ဝဟန္တေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ယောဂိနော၊
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ပါမောဇ္ဇဉ္စ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ပသာဒေါစ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တေဟိစ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကြည်ညိုခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိသေ
 သာဓိဂမဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားအထူးကိုရခြင်း၏။ သန္တိကေယော၊
 အနီး၌သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယတောယတော
 သမ္ပသတိ(ပ)သင်္ခါရူပသမံသုခန္တိ၊ ယတောယတောသမ္ပသတိ(ပ)သင်္ခါ
 ရူပသမံသုခံဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အခါ၌၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊
 အဖြစ်အပျက်ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုအခါ၌၊ အမတံ၊
 သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဇာနတံဝိဇာနန္တနံ၊ သိကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ထာတိ၊
 ရှု၏။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာတရားသာသနာတော်၌၊ ပဿန္တေ၊ ကြည်ညိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ပြီးသော၊ သင်္ခါရူပသမံ၊ သင်္ခါရုပသမံတို့၏ကုန်ပြီး
 ရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဓိဂဇ္ဈေ၊ ရောက်
 ရာ၏။

ဇာဂရုန္တာသုကာထေတန္တိ၊ ဇာဂရုန္တာသုကာထေတံဟူသည်ကား၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပမာဒနိဒ္ဒါယ၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသော အိပ်ပျော်

ခြင်းမှ၊ အဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒါယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ သမ္မေဓနုတ္တံ၊ နိုးကြားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇာဂရန္တာ၊ နိုးကြားကုန်လျက်၊ သတိသမ္ပဗ္ဗညာဒိဓမ္မဿာဂေန၊ သတိသမ္ပဗ္ဗညာအစရှိသောတရားနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သဖြင့်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊ ယေသုတ္တာတေပဗုဏ္ဏထာတိ၊ ယေသုတ္တာတေပဗုဏ္ဏထဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ယထာဂုတ္တနိဒ္ဒါယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအိပ်ခြင်းဖြင့်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ သုပနံ၊ အိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ တေတုမှ၊ ထိုသင်တို့သည်၊ ဇာဂရိယာနုဿာဂာသေန၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ဣန္ဒြိယဗိုလ် ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ သင်္ကမိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တာပေန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဒ ပနိပတ္တိယာ၊ မမေ့မလျော့သော အကျင့်ဖြင့်၊ တတော၊ ထိုအိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ပဗုဏ္ဏထ၊ နိုးကြားကုန်လော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာဂရန္တာတိ၊ ဇာဂရန္တာဟူသည်ကား၊ ဇာဂရန္တနိမိတ္တာ၊ နိုးကြားခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ သုဏာထေတန္တိတ္ထေ၊ သုဏာထေတံဟူသောပါဌ်၌၊ တေန္တိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ကိံ၊ အတပ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ယေသုတ္တာတေပဗုဏ္ဏထာတိအာဒိ၊ ယေသုတ္တာတေပဗုဏ္ဏထ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယေသုတ္တာတိ၊ ယေသုတ္တာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကိလေသာနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအိပ်ပျော်ခြင်းဖြင့်၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ တေတုမှ၊ ထိုသင်တို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂပနိဗောဓေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောနိုးခြင်းဖြင့်၊ ပဗုဏ္ဏထ၊ နိုးကြားကုန်လော၊ သုတ္တာဇာဂရိတံသေယျောတိဣဒံ၊ သုတ္တာ ဇာဂရိတံ သေယျောဟူသော ဤစကားသည်၊ ပဗောဓေ၊ နိုးကြားခြင်း၏၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ယထာဂုတ္တသုပတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအိပ်ခြင်းမှ၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အငြားရှိသော၊ ဇာဂရိတံဇာဂရဏံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အတ္တကာမဿ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသားအား၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ ပါသံသတဓော၊ ပြီးပွန်းအပ်သည်၊ ဟိတသုခါဝဟော၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗုဏ္ဏ

ထ၊ နိုးကြားကုန်လော၊ နတ္ထိဇာတိတောဘယန္တိန္ဒ၊ နတ္ထိဇာတိတောဘယံ
 ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဟတ္ထ၊ ထိုသို့နိုးကြားခြင်း၌၊ အာနိသံသဒဿ
 နံ၊ အကျိုး ဘုံပြုသောစကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 သဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဇာတိဓမ္မေဟိ၊ နိုးကြားသောတရားတို့
 ၌၌၊ သမန္တာဝမေန၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဇာတိရော၊ နိုးကြားခြင်းသည်၊ ဇဂ္ဂတိ၊
 သုတ်သင်၏။ ပမာဒနိန္ဒ၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
 နဥပဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ တဿ၊ ထိုနိုးကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တာနု ဝါဒ
 ဘယံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲသောဘေး လည်းကောင်း၊ ပရာနု ဝါဒဘယံ၊
 သူတပါးတို့စွပ်စွဲသော ဘေးလည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍာဘယံ၊ ဒဏ်ဘေးလည်း
 ကောင်း၊ ဒုပ္ပတိဘယံ၊ အပါယ်ဘေးလည်းကောင်း။ ဇာတိအာဒိ နိမိတ္တံ၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသည်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဝဇ္ဇဘယံ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲဘေးသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ကောလေနာတိ၊ ကောလေန ဟူသည်ကား၊ အာဝါသ သပ္ပာယ်ာဒီနံ၊
 လျောက်ပတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာအစရှိသည်တို့ကို၊ လဒ္ဓကောလေန၊
 ရအပ်သောကာလ၌၊ သောတိ၊ သောဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတ်မတ္တံ၊
 နိပါတ်မျှတည်း။ သမ္မာဓမ္မံပရိဝိမံသမာနောတိ၊ သမ္မာဓမ္မံပရိဝိမံသမာနော
 ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ အာရမ္မဏဘူတံ၊ အာရုံဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ တေတူမိကဓမ္မံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားကို၊ သမ္မာဥာယေန၊
 အသင့်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒန ဝိရုဇ္ဈနဒေယော။ ပြီးငွေ့ခြင်း တပ်ခြင်းကင်းခြင်း
 အစရှိသည်တို့သည်၊ သန္တ ဝန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတဿ၊
 ထိုအတူ။ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း
 သည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာရှိသော၊ ဝိပဿနေန၊
 ရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝိပဿန္တော၊ ရှုဆင်ခြင် သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧကောဒိဘူတောတိ၊ ဧကောဒိဘူတောဟူသည်
 ကား၊ ဧကောသေဋ္ဌော၊ ဖြတ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကောဒိ၊ ဧကောဒိမည်၏၊ သမာမိ၊ သမာမိကို၊ လန္တတိ၊
 ရအပ်၏၊ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောဧကောဒိ၊ ထိုဖြတ်သည်၏အဖြစ်
 သည်၊ ဘူတောဇာတောဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 ဧကောဒိဘူတော၊ ဧကောဒိဘူတမည်၏၊ အဂ္ဂိအာဟိတာ၊ သဒ္ဓါနိဝိယ၊
 အဂ္ဂိအာဟိတာ အစရှိသောသဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့၊ ဘူတသဒ္ဓဿ၊ ဘူတသဒ္ဓါ၏၊
 ပဒဝစနံ၊ ပုဒ်ကိုဆိုခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်ကား၊ ဧကောဒိ၊

မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဘုတောပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧကောဒိဘူတော၊ ဧကောဒိဘူတမည်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဧကောဒိဘူ
 တောဟူသောပါဠိ၌လည်း၊ မဂ္ဂသမာဓိ၊ မဂ္ဂသမာဓိကို၊ ဧကောဒိတိ၊ ဧကော
 ဒိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သမာဟိတောတိဧတ္ထပန၊ သမာဟိ
 တောဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ ပါဒကဏ္ဍာနသမာဓိနာ၊ ပါဒကဏ္ဍာနသမာဓိ
 နှင်းသဋ္ဌိ၊ တကွ၊ ဝိပဿနာသမာဓိ၊ ဝိပဿနာသမာဓိကို၊ အဓိပ္ပေတော၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်
 ကား၊ မဂ္ဂပ္ပနိုဝေကောလေန မဂ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိသောကာလ၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ
 ပရိဝီဇံသမာနောတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓံပရိဝီဇံသမာနောဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊
 ကောင်းစွာသာလျှင်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ပရိညာဘိ
 သမယာဒိဝသေန၊ ပရိညာအဘိသမယအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဝီဇံသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်၊ ကောဘိ သမယေန၊ ထိုသောထိုး
 ထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်၊ အဘိသမေန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်၊ ဧကောဒိဘူ
 တောဘိ၊ ဧကောဒိဘူတော ဟူသည်ကား၊ ဧကောသေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသဟာယော၊ အဘော်မရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဇေ
 တိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကောဒိ၊ ဧကောဒိမည်၏၊ စတုကိစ္စ
 သာဓကော၊ လေးပါးသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာနေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓ
 ဓာန်ကို၊ လမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ သောဧကောဒိ၊ ထိုသမ္ဗုဒ္ဓဓာန်သည်၊ ဘုတောဇာ
 တော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ပုရိမသဒိသမေ
 ဝ၊ ရှေးနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိဟနေတမံသောတိ၊ ဝိဟနေတမံ
 သောဟူသည်ကား၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ အရိယသာဝကော၊
 အရိယသာဝကသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာတမံ
 အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိ
 သောအားဖြင့်၊ ဝိဟနေယျ၊ ပတ်ပျောက်ရာ၏၊ သမုန္တိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဝတ္တိယာ၊ အကျင့်၏၊
 အမေဃာဘာဝံ၊ အချည်းနှီး မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြုပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုအကျင့်၌၊ ဧဋ္ဌံ၊ ဖြစ်စွာ၊ နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်
 စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာဟဝေတိ၊ တသ္မာဟဝေအစရှိသော၊ ဩသာန
 ဝါထံ၊ အဆုံးဂါထာကို၊ အာဟံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 တသ္မာတိ၊ တသ္မာ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာဇာဝရတော၊ အကြင် နိုးကြား
 ဖြင်းကြောင့်၊ သတိအဝိပ္ပဝါသာဒိနာ၊ သတိနှင့်မကင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၁၀-ဇာဂရိယသုတ်။ ၄၄၅

သမထဝိပဿနာဘာဝနာပါရိပူရိ၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာ၏
ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ရောက်၏၊ အနုတ္တမန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါ
အရိယမဂ်သည်၊ ပါဘုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တတောစ၊ ထိုသို့အရိယ
မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇဘယံ၊
အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မပ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟဝေ
တိ၊ ဟဝေ ဟူသည်ကား၊ ဧကံသန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဒဋ္ဌံ၊ ခြံစွာ၊ ဘဇေထာတိ၊ ဘဇေထဟူသည်ကား၊ ဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ ဘဇေန္တောစ၊ ဆည်းကပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အာတာပိဘာဝါဒိဂုဏယုတ္တော၊ ကိလေသာကိုပူပန်
စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ဖျက်
ဆီး၍၊ အဂ္ဂဗလဥာဏသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဥတ္တရရဟိတံ၊ မိမိထက် မြတ်သောသူမှကင်း
သော၊ သဗ္ဗေမိ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ဖုသေပါပုဏ္ဏယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ သေ
သံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသော
နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒသမသုတ္တံ၊ ဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၁၀-အပါယသုတ်။

ဧကေ၊ ဒသမေ၊ ဧကောဒသမသုတ်၌၊ အာပါယိကာတိ၊ အာပါယိကာ
ဟူသည်ကား၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာပါယိကာ၊ အာပါယိကမည်ကုန်၏၊ တထာဝရံ၊ ထို
အတူလည်း၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နေရယိကာ၊ နေရယိကမည်ကုန်၏၊ ဣဒမပ္ပဟာယာတိ၊ ဣဒမပ္ပ
ဟာယဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝက္ခမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊
ဒုဝိခံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဣဒံပါပသမာစာရံ၊ ဤမကောင်းသောအကျင့်
ကို၊ အပ္ပဇဟိတွာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ တထာပဋိပတ္တိ တထာပဂ္ဂဟဏ
ဝသေန၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကုန်ခြင်း ထိုထိုသို့သောအခြင်း
အရာအားဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပဝတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဝါစဉ္စ၊
စကားကို လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဉ္စ၊ ဗိတ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဉ္စ၊ အယူကို

၁၆၈

လည်းကောင်း၊ အပ္ပမိ နိဿယဇ္ဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အက္ခရာ၊ အနက်တည်း၊ အဗြဟ္မစာရီတိ၊ အဗြဟ္မစာရီဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မ
 သေဋ္ဌံ၊ ဖြတ်သည်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မ
 စာရီ၊ ဗြဟ္မစာရီမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗြဟ္မာ
 သေဋ္ဌာ၊ ဖြတ်သော၊ အာစာရော၊ အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဗြဟ္မစာရီ မည်၏၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဖြတ်သောအကျင့်
 ရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗြဟ္မစာရီ၊ အဗြဟ္မစာရီ
 မည်၏၊ ဗြဟ္မစာရီပဒိုဏ္ဍပကော၊ ဖြတ်သောအကျင့်ရှိယောင်ဆောင်သော၊
 ဒုသမိလော၊ သိလ မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အက္ခရာ၊ အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မစာရီ ပဒိုညောတိ၊ ဗြဟ္မစာရီ ပဒိုညောဟူ
 သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ပဒိုညော၊ ဝန်ခံ၏၊ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပရိပုဏ္ဏဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာဒိ
 ဘာဝေန၊ မကျိုးခြင်း အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝိကလံ၊ မချိုတဲ့သော၊
 ပရိသုန္ဓန္တိ၊ ပရိသုန္ဓ်ဟူသည်ကား၊ ဥပက္ကိလေသာဘာဝေန၊ ညစ်ညူးခြင်း
 ၏မရှိခြင်းဖြင့်၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ အမူလကေနာတိ၊ အမူလကေနဟူ
 သည်ကား၊ ဒိဋ္ဌာဒိမူလ ဝိရဟိတေန၊ မြင်ခြင်းစသော အရင်းမရှိသော၊
 ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သုတံ၊ ကြားခြင်း လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္က
 တံ၊ ရှုံ့ရှားခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိစောဒနာ မူလေဟိ၊
 ဤစောဒနာခြင်း၏ အရင်းတို့သည်၊ ဝဇ္ဇိတေန၊ ကြဉ်အပ်သော၊ အဗြဟ္မ
 စရိယေနအသေဋ္ဌစရိယေန၊ မဖြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အနုန္တံသေတိတိ၊ အ
 နုန္တံသေဟိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇာနန္တောဝ၊ ထိချက်ပင်လျှင်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုနာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု
 ဖြင့်၊ ခံသေတိပဓံသေတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 အက္ခရာသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ။

အဘူတဝါဒိတိ၊ အဘူတဝါဒိ ဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊
 ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်ဘဲလျက်သာလျှင်၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်
 မမှန်သောစကားဖြင့်၊ တုဇ္ဈေန၊ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့်၊ မသဝါဒံ၊
 မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
 အတ္တာပိက္ခန္တော၊ စွပ်စွဲသောသူသည်၊ ကတွာတိ၊ ကတွာဟူသည်ကား၊
 ယောဝါပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊
 ပြုပြီး၍၊ ဇေတံ၊ ဤမကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊

ဤသို့အာဟာရသို့ နှိုးဥဘောပိတေပေစ္စသမာတိ၊ ဥဘောပိတေပေစ္စသမာ
ဟူသည်ကား။ တေဥဘောပိတေန၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။
ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ပရုလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပဂမနတော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေအားဖြင့်ကပ်တတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဂတိယာ၊ အလားအားဖြင့်၊ သမာနာ၊ တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့၌၊ ဂတိယေဝ၊ အလားကိုသာလျှင်၊
ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ အာယု၊ အသက်ကို၊ နပနပရိစ္ဆိန္နာ၊ မပိုင်းခြား
အပ်၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစတိ၊ ကျက်ရ၏၊
ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သာ၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပ္ပမတ္တကမေ
ဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
ပစတိ၊ ကျက်ရ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဥဘိန္နတ္ထိ၊ နှစ်ယောက်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ သာမကမေဝ၊
ယုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နိဟိနကမ္မာမနူဇာတိ၊ နိဟိန
ကမ္မာမနူဇာဟူ၍၊ အာဟာရိန္နံ၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပရတ္ထာတိပဒဿ၊
ပရတ္ထဟူသောပုဒ်ကို၊ ပရတော၊ နောက်၌၊ ပေစ္စာတိပဒေန၊ ပေစ္စဟူသော
ပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပရတ္ထံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊
ပေစ္စဣတော၊ ဂတိံ၊ ဤထုံမှသွား၍၊ နိဟိနကမ္မာ၊ ယုတ်ညံ့သောအကုသိုလ်
ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမာ၊ တူကုန်
သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတူတတ္ထိ၊ ကွာနဝသေန
စ၊ မဟုတ်မှန်သည်ကိုစွပ်စွဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တူတ
ဒေါသပဗ္ဗိန္နာဒနဝသေနစ၊ ဟုတ်မှန်သောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထာသ၊ ဖြစ်သော၊ မုသာဝါဒဿ၊ မဟုတ်
မှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသတော၊ ပြုပြီး
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်သော၊
ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါပာတိက္ခန္တံ၊ ယုတ်မာကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဒုစ္စ
ရိတကမ္မဿ၊ ဒုစရိုက်အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကဒဿနေန၊ အကျိုးကိုပြသ
ဖြင့်၊ သံဝဂ္ဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နွေဂါယာ၊
နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ နဟာတောသိမူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကာသာဝကဗျူဟာတိ၊ ကာသာဝကဗျူဟာဟူသည်
 ကား၊ ကာသာဝကသင်္ဂါတတ္ထာ၊ ဖန်သောအရည်ကိုသောက်တတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာသာဝက၊ ဖန်ရည်ဆိုးသော၊ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိ
 ပေဋ္ဌိတကဗျူဟာ၊ ရပ်ပတ်အပ်သောလည်ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပါပဓမ္မာ
 တိ၊ ပါပဓမ္မာဟူသည်ကား၊ လာမကဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်
 သော၊ အသညတာတိ၊ အသညတာဟူသည်ကား၊ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်အ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သညတရဟိတာ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှာ၊ ကင်းကုန်သော၊ ပါပါ
 တိ၊ ပါပါဟူသည်ကား၊ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပါပဗုဂ္ဂ
 လာ၊ ယုတ်မာကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိကဓမ္မဟိတိ၊ ပါပေဟိ
 ကဓမ္မဟိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုယုတ်မာ
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာယာဒီ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ အာဒိတ္တော၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်၏၊ သမ္ပဇလိတော၊ အလျှံ ရဲရဲတောက်၏၊ သဇောတိတူတော၊
 အခိုးအလျှံနှင့် တကွဖြစ်၏၊ သံဃာဒီပိ၊ နုကုန်သင်္ကန်းသည်လည်း၊ အာ
 ဒိတ္တော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ လက္ခ
 ဏသံယုတ္တ၊ လက္ခဏသံယုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊
 မဟာနုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိယေဝ၊ ခံစားရကုန်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ။
 သင်္ခေပဗ္ဗော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ယဇ္ဇေ ဘုဇ္ဇေယျာတိ၊
 ယဇ္ဇေဘုဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဒုသိလောနိသိလပုဂ္ဂလော၊ သိလမရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသညတော၊
 မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌဝါသိတိ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ နေကုန်သောသူတို့
 သည်၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍လှူအပ်သော၊ ယံရဋ္ဌဝိလ္လံ၊ အကြင်ပြည်သူ
 တို့၏ဆွမ်းကို၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာ
 နန္တော၊ ဝန်ခံလျက်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားရာ၏၊ တတ္ထောအာ
 ဒိတ္တော၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သော၊ အဂ္ဂိဝဇ္ဇော၊ မီးအဆင်းရှိသော၊
 အယောဂုဇ္ဇော ။ သံတွေခဲကိုသာလျှင်၊ ဘုဇ္ဇော၊ စားရခြင်းသည်၊ သေ
 ယျော၊ ဖြတ်၏၊ သုန္ဒရတရော၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ကိ'ကာရဏာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တပ္ပဗ္ဗယာ၊ ထိုသံတွေခဲကိုစား
 ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ဇေကာဝ၊
 တခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဇာယေယျ၊

၂၂

လောင်ကျွမ်းရာ၏။ ဒုသိလောပန၊ သိလမရှိသော ဂုတ္တိလ် သည်ကား၊
ဟုတွား ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ယုံကြည်၍သူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို၊
သုညိတွားသုံးသော်၍၊ အနုကာနိဝါများစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာတိ
သဿနိ၊ ဘဝအရာတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေး ရှေ့၍၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ကောဒသမသုတ်အတွင်းအပြီးတည်း၊ ကောဒသ
မသုတ္တံ၊ ကောဒသမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်-၁၂-ဒိဋ္ဌိသုတ်၊

ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမသုတ်၌၊ ဒွိဟိဒိဋ္ဌိဂတေဟိတိတ္ထေ၊ ဒွိဟိဒိဋ္ဌိ၊ တေဟိ
ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြုတ် ဟို၊ ဇဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိယောဝ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ
ဂတမည်ကုန်၏၊ ကေသုရိယ၊ အဘယ်ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဂူသ
ဂတံမုတ္တဂတန္တိ အာဒိသုရိယ၊ ဂူသဂတံမုတ္တဂတံဤသို့ အစရှိသောပါဠိ
တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂဟိတာကာရသုညတာယ၊ ယူအပ်
သောအခြင်းအရာမှစိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏၊ ဂတ
မတ္တာနိ၊ ဖြစ်ခါမျှတို့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂတိ
နိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတမည်ကုန်၏၊ တေဟိဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ ထိုဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိ
ကာတိ၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ ဟူသည်ကား၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပလိယုဒ္ဓါ၊ ထကြွကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိ
ယုဋ္ဌာနသဒ္ဓေါ၊ ပရိယုဋ္ဌာနသဒ္ဓါသည်၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊
ပရိယုဋ္ဌိံ သု၊ ထကြွကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုရိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့
သို့၊ ပလိဗောဓတ္ထောဝါဝိ၊ ထကြွခြင်းအနက်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
ဒေဝါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ တေ၊ ထိုဥပပတ္တိနတ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဇာရတမေဟိ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်
ကုန်သော၊ ကာမဂုဏဟိစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနာဒိယိစ၊
ဈာန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ကိဉ္ဇန္တိ၊ ကစားမြူးတူ တတ်
ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ ဣဒ္ဓါနု၊ ဘာဝေန၊ တန်ခိုး အာနုဘောသ်ဖြင့်၊ ယ
ထိန္တိတမတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ အဓိ
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝဟူ၍၊ ဂုဗ္ဘန္တိ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေသာ၊

မိတ်၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ မနုဿမည်ကုန်
 ၏၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသဝသေန၊ အမြတ်ကိုညွှန်ပြသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သတ္တာ
 ဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံအစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း၊
 ဩလိယန္တိဇကေတိ၊ ဩလိယန္တိဇကေဟူသည်ကား၊ အတ္တာစ၊ အတ္တာ
 ဘောသည်လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊ လောကသည်လည်းကောင်း၊
 သဿတော၊ မြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဩလိယနာဘိနိဝေသ
 ဘူတေန၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သံသတဘာ
 ဝေန၊ မြသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇကေစ္စ၊ အချို့ကုန်၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်းမနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝလိယန္တိ၊ အလ္လိယန္တိ၊
 ကပ်ငြိကုန်၏၊ သင်္ကေသံ၊ တွန့်တိုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ နိတ္တရဏံ၊ လွန်မြောက်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်
 ကုန်၊ အတိဝေဝန္တိတိ၊ အတိဝေဝန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ
 အားဖြင့်၊ ဘိန္ဒသဘာဝါနဗ္ဗိ၊ ကွဲသောသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 သဘာဝဓမ္မာနံ၊ သဘာဝာရားတို့၏၊ ဟေတုဖလဘာဝေန၊ အကြောင်းအ
 ကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယွာယံယောအယံ သမ္ပန္နော၊ အကြင်စပ်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့စပ်ခြင်းကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ နာနတ္တနယဿဝိ၊
 အထူးထူးသောနည်းကိုလည်း၊ ဂဟဏေန၊ ယူသဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊
 ထိုထိုဘဝသို့သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓေဝန္တိ၊ ပြေသွားကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာစ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လောကောစ၊
 လောကသည်လည်းကောင်း၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ငရံ၊
 နေဝံ၌၊ နဟေတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒေဝါ၊ ပြတ်ခြင်း၌လည်း၊ တဝနိ
 ရောဓပ္ပနိပတ္တိယာဝါ၊ တဝ၏ချုပ်ရာအကျင့်၌လည်း၊ ပဋိက္ခေပဓမ္မတံ၊ ပယ်
 အပ်သောသဘော၏အဖြစ်ကို၊ အတိဝေဝန္တိ၊ အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်မြောက်
 ကုန်၏၊ စက္ခုမန္တောစပဿန္တိတိတ္ထေ၊ စက္ခုမန္တောစပဿန္တိ ဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ စသန္ဓေ၊ စသန္ဒါသည်၊ ဗျတိရေကေ၊ ဗျတိရေကအနက်၌၊ ပောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗယောဂသမ္ပတ္တိယာ၊ ရှေး၌အားထုတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊
 ဥါဏပရိပါကေန၊ ဥါဏ၏ရင့်ခြင်းဖြင့်၊ ပညာစက္ခုမန္တော၊ ပညာမျက်စိနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာပန၊ နတ်ယူတို့သည်ကား၊ တေနေဝပညာ
 စက္ခုနာ၊ ထိုပညာမျက်စိဖြင့်သာလျှင်၊ သဿတဉ္စ၊ သဿတလည်းဖြစ်
 သော၊ ဥစ္ဆေဒဉ္စ၊ ဥစ္ဆေဒလည်းဖြစ်သော၊ အန္တိန္ဒယံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါး

သို့၊ အနုပဂမ္ဘ၊ မကင်္ဂမူ၍၊ မဇ္ဈိမပ္ပဋိပတ္တိဒဿနေန၊ အလပသ်အလတ်ဖြစ်
သောအကျင့်ကိုပြသဖြင့်၊ ပဗ္ဗက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုပညာ မျက်မိရှိကုန်သောနတ်လူတို့သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ နာမရူပမတ္တံ၊ နာမ်ရုပ်မျှ
တည်း။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
နဿဿတံ၊ မြေ၊ နာပိဥန္တိန္ဒြိယံ၊ ပြတ်လည်းမပြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပိပရိတ
တော၊ မဘောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩ
လိယနာဒိကေ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနေန၊ ဝုဂ္ဂလာ
မိဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဥန္တိယိတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ကထဉ္စတိက္ခဝေ တိအာဒိ၊ ကထဉ္စတိက္ခ
ဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊
ထိုစကားရပ်၌၊ ဘဝါတိ၊ ဘဝဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘဝ
လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝလည်းကောင်း၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝ
လည်းကောင်း၊ အပရေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်၊
သညီဘဝေါ၊ သညီဘဝလည်းကောင်း၊ အသညီဘဝေါ၊ အသညီဘဝလည်း
ကောင်း၊ နေဝသညီနာသညီဘဝေါ၊ နေဝသညီနာသညီဘဝလည်းကောင်း၊
☞ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ အပရေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်၊ ဧကဝေါကာရဘဝေါ၊ ဧကဝေါကာရဘဝ
လည်းကောင်း၊ စတုဝေါကာရဘဝေါ၊ စတုဝေါကာရဘဝလည်းကောင်း၊
ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝေါ၊ ပဉ္စဝေါကာရ ဘဝ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဧတေဟိဘဝေဟိ၊ ထိုဘဝတို့ဖြင့်၊ အာရမန္တိ အ
ဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝါရာမာ၊ ဘဝါရာမမည်
ကုန်၏၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ရတာ၊ ဓမ္မ၊ လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဝရတာ၊ ဘဝရတာမည်ကုန်၏၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝသမ္ပုဒိ
တာ၊ ဘဝသမ္ပုဒိတာ မည်ကုန်၏၊ ဘဝနိရောဓယာဟိ၊ ဘဝနိရောဓယ
ဟူသည်ကား၊ တေသံဘဝါနံ၊ ထိုဘဝတို့၏၊ အတ္တန္တနိရောဓယ၊ စင်စစ်
ချုပ်ခြင်းငှါ၊ အနုပ္ပါဒ နက္ခယ၊ မဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မေဒေသိယ
မာနေတိ၊ ဓမ္မေဒေသိယ မာနေ ဟူသည်ကား၊ တထာဂတပ္ပဝေ ဒိတေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ နိယျာနိကဓမ္မေ၊ သံသရာမှ
ထွက်မြောက်ကြောင်းတရားကို၊ ဝုတ္တမာနေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်ရှိ
သော်၊ နပက္ခန္ဓတိတိ၊ နပက္ခန္ဓတိဟူသည်ကား၊ သဿတာတိနိဝိဋ္ဌတ္တာ၊

မြီ၏ဟုနှလုံးသွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓိတ္တဓမ္မတ္တာ၊ ခြုံးအပ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နပဝိသတိနဩဂါဟတိ၊ မသက်ဝင်၊ နပဝိဒတိတိ၊ နပဝိဒတိဟူသည်ကား၊ ပဿဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းသို့၊ နာ ဝန္တတိ၊ ရောက်၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ နသဒ္ဓဟတိ၊ မယုံကြည်၊ နသန္တိဥ တိတိ၊ နသန္တိဥတိ ဟူသည်ကား၊ တဿံ ဒေသနာယံ၊ ထိုဒေသနာ၌၊ နတိဥတိ၊ မတည်၊ နာမိရန္တတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ သဿတတော၊ မြဲသောအားဖြင့်၊ အဘိနိဝေသနေန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဘဝေသျ၊ ဘဝတို့ ၌၊ ဩလိယန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်၏။ ။

အဋ္ဌိယမာနာတိ၊ အဋ္ဌိယမာနာ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓရာရာဂမရဏာဒိနိစ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းအစရှိသည် တို့ကိုလည်းကောင်း ။ ဝဗန္ဓနန္တေဒါဒိနိစ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဖြတ် ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇမာနေန၊ ထိတ် လန့်သဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုအိုခြင်း အစရှိသည် တို့နှင့်၊ သမဂ္ဂိဘာဝေန၊ ပြည့်စုံသောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဘဝေန၊ ဘဝသည်၊ ဝိဋ္ဌိယမာနာ၊ နှိပ်စက် အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာဝိယမာနာ၊ ဆင်းရဲစေအပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနာတိ၊ ဟရာယမာနာ ဟူသည်ကား၊ လစ္ဆမာနာ၊ ရှက်နိုးကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဖိဂုစ္ဆမာနာတိ၊ ဖိဂုစ္ဆမာနာဟူသည်ကား၊ ပဋိကူလတော၊ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်သောအားဖြင့်၊ ဟရန္တာ၊ လောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘ ဝန္တိ၊ ဝိဘဝံဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဘဝ၏ပြတ်ခြင်းကို၊ အဘိနန္တန္တိတိ၊ အဘိနန္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗာဘိနန္တနာဟိ၊ တဏှာဒိဗ္ဗတည်းဟူ သောနှစ်သက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈောသာယ၊ သက်ဝင်၍၊ နန္တန္တိ၊ နှစ်သက် ကုန်၏၊ ယတောခေါကိရဘောတိအာဒိ၊ ယတောခေါကိရဘောဤသို့အစရှိ စကားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဘိနန္တနာကာရဒဿနံ၊ နှစ်သက် သောအခြင်းအရာကိုပြသောစကားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယတော တိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘောတိ၊ ဘောဟူသော ပုဒ်သည်၊ အာလပနံ၊ အာလုပ်ပုဒ်တည်း၊ အယံအတ္တံတိ၊ အယံအတ္တာဟူ သောစကားကို၊ ကာရုကာဒိဘာဝေန၊ ပြုလုပ်တတ်သော သူအစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ ကြံဆအပ်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဥန္တိဇ္ဇတိတိ၊ ဥန္တိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဥပန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊ ဝိနဿတိတိ၊ ဝိနဿတိဟူသည်ကား၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ဝိနာသံ အတာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ နဟောတိပရံမရဏာတိ၊ နဟော

တိပရံမရဏာဟူသည်ကား၊ မရဏေန၊သေသည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊နာ
 ဝတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတံသန္တန္တိ၊ ဇေတံသန္တံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ယဒေတံယံဇေတံဥဒ္ဓေဒါဒိ၊ အကြင်ပြတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤပြတ်
 ခြင်းအစရှိ သည်သည်၊ သဗ္ဗသဝဂ္ဂပ သမတောစ၊ အလုံးစုံသောဘဝမှ
 ငြိမ်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသန္တာပဂ္ဂပသမတောစ၊ အလုံးစုံ
 သောပူးလောင်ခြင်းဝှို့မှငြိမ်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
 ၏၊ သန္တတ္တာဝေ၊ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဏီတံ၊
 မြတ်၏၊ တစ္ဆာဗိပရိတ ဘာဝတော၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောဖြစ်
 ခြင်းရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာထာဝံ၊ မဘောက် မပြန် ဟုတ် မှန်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သန္တံပဏီတန္တိဣဒံနယံ၊ သန္တံပဏီတံဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခု
 ကို၊ တဏှာတိနန္ဒနာယ၊ တဏှာဟူသောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ ယာသာဝန္တိ၊ ယာထာဝံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာတိနန္ဒနာယ၊ အယူဟူ
 သောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသည်ကား၊ ဧဝံယ
 ထာဝရတ္ထဥဒ္ဓေဒါတိနိဝေသနေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောပြတ်၏
 ဟုလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ။

ဘူတန္တိ၊ ဘူတံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓငါးပါး အပေါင်းကို၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုခန္ဓငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပစ္စယသန္တု၊ တတ္ထာစ၊ အ
 ကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထတော၊
 ပရမတ္ထ အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာစ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဘူတန္တိ၊ ဘူတဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတ
 မိဒံတိက္ခဝေ သမနုပဿထာတိ၊ ဘူတမိဒံတိက္ခဝေသမနုပဿထ ဟူ၍၊
 အာဘ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဘူတံ၊ ဤခန္ဓငါးပါး
 အပေါင်းကို၊ သမနုပဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ ဘူတတောအဗိပရိတသဘာဝ
 တောစ၊ မဖောက်မပြန်သော သဘာဝအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သလက္ခဏာ
 တောစ၊ မိမိလက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာမညလက္ခဏာတောစ၊
 သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏
 ဣဒံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓငါးပါးအပေါင်းသည်၊ နာမဇူပမတ္တံ၊ နာမ်ရုပ်မျှသာ
 တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တို့တွင်၊ ပထဝီအာဒယော၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိ
 ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏၊ ဖဿာဒယော၊
 ဖဿအစရှိကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ နာမံ၊ နာမ်မည်၏၊
 ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ နေသံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တို့၏၊ လက္ခဏာဒိနိ၊ လက္ခဏာ

အစရှိသည်တို့တည်း။ ဣမေအဝိဇ္ဇာဒယော၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့သည်
 နေသံ၊ ထိုနာမ်ရပ်တို့၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
 သပစ္စယ နာမရူပဒဿနဝသေနပေဝ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်ရုပ်
 တို့ နှိုင်းခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤဘုရားတို့သည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်ကုန်မူ၍၊
 သဗ္ဗေဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ ပဋိဝေန္တိ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အနိစ္စတ္တာ၊ မမြဲသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဒုက္ခတ္တာ၊ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စာ နုပဿနာဒိ
 ဝသေနဝ၊ မမြဲသည်ကို အပန်တလဲလဲရှုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်း၊ ပဿာတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ တရုဏ ဝိပဿနာ
 ပရိယောသာနာ၊ နှုသောဝိပဿနာအဆုံးရှိသော၊ ဝိပဿနာဘူမိ၊ ဝိပဿ
 နာဘုံကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ နိဗ္ဗိဒါယ ဟူသည်ကား၊ ဘု
 တသင်္ခါ တဿ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တေဘုမက
 ဓမ္မဇာတဿ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော တရား အပေါင်းမှ၊ နိဗ္ဗိန္ဒနတ္ထာယ၊
 ပြီးရှေ့ခြင်းငှါ၊ ဇေတန၊ ဤနိဗ္ဗိဒါယဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဗလဝဝိပဿနံ၊ အား
 ကြီးသောဝိပဿနာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယဟူသည်
 ကား၊ ဝိရာဂတ္ထံဝိရုဇ္ဈနတ္ထံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ၊ ဣမိနာ၊ ဤဝိရာဂါယဟူ
 သောဝုန်ဖြင့်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ နိရောဓာယာတိ၊ နိရောဓာယ
 ဟူသည်ကား၊ နရုဇ္ဈနတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဣမိနာ၊ ဤနိရောဓာယ ဟူသော
 ဝုန်ဖြင့်လည်း၊ မဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 နိရောဓာ ယာတိ၊ နိရောဓာယ ဟူသော ဝုန်ဖြင့်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ နိရောဓေန၊
 ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ နိရောဓနှင့်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်း
 မရှိသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဇေဝံစက္ခု၊ မန္တောပဿန္တိ၊ ဇေဝံစက္ခု
 မန္တောပဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပညာစက္ခု၊ မန္တော၊ ပညာမျက်စိ
 ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သပုဗ္ဗ တာဝေနေ၊ ရှေးအတို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊
 မဂ္ဂပညာစက္ခုနာ၊ မဂ်ပညာစက္ခုဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 ကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ။

ဂါထာသု၊ ဂါတာတို့၌၊ ယောဘူတံ ဘူတတောဒိသ္မာတိ၊ ယောဘူတံ
 ဘူတတောဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယ

သာဝကသည့်၊ ဘူတံ ခန္ဓပဉ္စကံ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို၊ ဘူတတော အဝိ
 ပရိတသဘာဝတော၊ မ ဖောက်မပြန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ
 ပညာသတိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ
 ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ မြင်၍၊ ဇေတနံ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပရိညာဘိသယံ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 သော ပရိညာဘိသယကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဘူတသမ္ဘဝ အတိတ္တမန္တိ ဇေတ
 နံ၊ ဘူတသမ္ဘဝ အတိတ္တမံ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာဘိသယံ၊ ဘာဝနာ
 ဘိသယကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ဖွင့်၏၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်
 သည့်၊ ဘူတံ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို၊ အတိတ္တမတိ၊ လွန်မြောက်၏၊ ဇေတ
 နံ၊ ဤဘူတသမ္ဘဝ အတိတ္တမံ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ ဘူတသမ္ဘဝ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း
 ကို၊ အတိတ္တမော၊ လွန်မြောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ ယထာ
 ဘူတတိ၊ ယထာဘူတ ဟူသည်ကား၊ အဝိပရိတ သစ္စ သဘာဝေး
 မဖောက်မပြန် ဖွင့်သောသဘော ရှိသော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တန္တိ၊ အဓိ
 မုတ္တန္တိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၏၊ ဇေတနံ၊ ဤယထာဘူတဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ သန္တိ
 ကိရိသဘိသယံ၊ သန္တိကိရိယာဘိသယကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဘဝ
 တဏှာပရိက္ခယာကိ၊ ဘဝတဏှာပရိက္ခယာဟူသည်ကား၊ ဘဝတဏှာ
 ယ၊ ဘဝတဏှာ၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ခေပနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်
 သမုတ္တိန္နုနတော၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေတနံ၊ ဘဝတဏှာပရိက္ခ
 ယာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သမုဒယပဟာနံ၊ သမုဒယကို ပယ်ခြင်းကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သစေဘူတ ပရိညောသောတိ ဇေတ္ထပန၊ သစေဘူတပရိ
 ညောသောဟူသော ဤပါဌ်၌ကား၊ သစေတိ၊ သစေဟူသော ဝုန်သည်၊
 နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ဘူတပရိညော၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ပိုင်းခြား၍သိ
 ပြီးသော၊ ဘူတသမ္ဘဝ ခန္ဓာငါးပါးကို၊ အတိတ္တမနူပါယေန၊ လွန်မြောက်သော
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဘဝတဏှာပရိက္ခယာ၊ ဘဝတဏှာ
 ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိညာတက္ခန္ဓော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသော ခန္ဓာရှိ
 သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ တတောဇေ၊ ထို့
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ယထာဘူတ၊ မဖောက်မပြန် ဖွင့်သောသဘောရှိသော၊
 နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဘဝါဘဝေတိ၊ ဘဝါဘဝေ
 ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကေဝေ၊ ငယ်သောဘဝ၌လည်းကောင်း၊ မဟန္တေ၊
 ကြီးသောဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥစ္ဆေဒါဒိ ဒဿနေ၊
 ဥစ္ဆေဒအစရှိသည်ကိုရှုခြင်း၌၊ ဝိတတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော၊
 ဘိန္နကိလေသော၊ ဖျက်ဆီး အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊

ရဟန်းသည်။ ဘူတဿဥပါဒါနက္ခန္ဓာသင်္ခါတဿ။ ဥပါဒါနံ၏အာရုံဖြစ်
 သောခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္တဘာဝဿ။ အတ္တဘော၏ဝိဘင်္ဂါအာ
 ယတိ။ အနုပ္ပါဒါ၊ နောင်အခါ၌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝုနန္တံ၊ တဖန်တဝသစ်
 သို့၊ နာဂတ္ထတိ၊ မရောက်။ အပညတ္တိကဘာဝမေဝ၊ ထင်ရှားမရှိသောအဖြစ်
 သို့သလျှင်၊ ဂတ္ထတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါကံ
 ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဘေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊
 ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဣတိဣမသ္မိံ၊ ဝဂ္ဂေ၊ ဤဝဂ်၌။ ကောဒေသ
 မေ၊ ကော ဒေသမသုတ်၌။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇီကို။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ တတိယ
 စတုတ္ထ ပဉ္စမေသုစ၊ တတိယသုတ် စတုတ္ထသုတ် ပဉ္စမသုတ်တို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ ပရိယောသာနသုတ္တံစ၊ အဆုံးသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊
 ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ ဟိုးကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ သေသေသု၊ ကြွင်းကုန်သောသုတ်တို့၌
 ဝိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇီကင်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဗ္ဗတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ခုဒ္ဒိဒေသမသုတ္တံ၊ ခုဒ္ဒိဒေသမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပရမတ္ထဝိဘာဝနိယာ၊ ပရမတ္ထဝိဘာဝနီအမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကနိကာ
 ယဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာ၌။ ဣတိဝုတ္တကဿ၊ ဣတိဝုတ်၏
 ဒုကနိပါယဝဏ္ဏနာ၊ ဒုကနိပါတ်အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယပဌမတွဲပြီး၏။